

ସର୍ବାର୍ଥ ଚିନ୍ତାମଣି

ଉତ୍କଳାନୁବାଦ ସହ

ପ୍ରଥମଭାଗ

ପଣ୍ଡିତ ଜ୍ୟୋତବିଜ୍ଞାବ୍ୟାସ
ଶ୍ରୀ ପରୀକ୍ଷିତ ଦାଶ ଶମ୍ଭୁ ଲିଙ୍ଗଦ୍ୱାରା
ପରିବର୍ଦ୍ଧିତ ଓ ଅନୁବାଦିତ

ପ୍ରକାଶକ :—

ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀ ଅନୁଳ ମିଶ୍ର ଶ୍ରୀବ୍ୟାସ
କଟକ ଓପେଡିଂ କୋମ୍ପାନୀ
ବାଲୁବଜାର, ପୋ: ଅଃ ବୁଦନଗରୀକ
କଟକ

Price

Copyright reserved

ସର୍ବାର୍ଥ ଚିନ୍ତାମଣି

(ଉତ୍କଳାନୁବାଦସହ)

ପ୍ରଥମଭାଗ

— ୧୧ —

ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀ ପ୍ରସନ୍ନିତ ଦାଶ ଶର୍ମା ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାପ୍ୟତୀର୍ଥକ ଦ୍ଵାରା
ପରିବର୍ଦ୍ଧିତ ଓ ଅନୁବାଦିତ ।

୨୫ ମୁଦ୍ରଣ

ପ୍ରକାଶକ :—

କଟକ ଟ୍ରେଡିଂ କମ୍ପାନୀ

ବାଲୁବଜାର

ପୋ: ଅ: ଚନ୍ଦନାଗୋବ

କଟକ

୩୩୫୦

୩୩୫୦ ମାତ୍ର

ସର୍ବସ୍ୱ ସଂରକ୍ଷିତ

ପ୍ରିୟ—ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତି
କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍
କଟକ—୧୯୩୧

ସୂଚନା

ନିଗୂଢତତ୍ତ୍ୱବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସପ୍ତଲପ୍ତଦ ।
ବିକାଳଜ୍ଞାପକ ବଚନ ଜୋତିର୍ଗୁଣାସ୍ତମକଳ୍ପସଂ ।

ଜ୍ୟୋତିର୍ଗୁଣାସ୍ତ ବେଦର ପ୍ରଧାନ ଅଂଶ । ଏହା ପୂଜ୍ୟପାଦ ମହର୍ଷି-
ମାନଙ୍କଠାରୁ ଜନସାଧାରଣ ମଧ୍ୟରେ ଭୁଲ୍ୟ ଭାବରେ ସମାଦୃତ । ବେଦର
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଙ୍ଗମାନ ଜ୍ୟୋତିଷ ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ଭର କରି ତାହାକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ
ଆସନ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛନ୍ତି । ଏହା କେବଳ ସମଗ୍ର ଭାରତ କାହିଁକି ପୃଥିବୀର
ସର୍ବାଂଶରେ ଅତି ଆଦରଣୀୟ ଓ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଶାସ୍ତ୍ର । ଏହା ଫଳିତ ଓ
ଗଣିତ ଭେଦରେ ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ । ଗଣିତ-ଜ୍ୟୋତିଷ ସାକ୍ଷ, ଲକ୍ଷ,
ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ ସର୍ବଦା, ସର୍ବଥା ଦେଦାପ୍ୟମାନ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ସତ୍ୟ ମୂଳକରୂପେ
ବିରାଜିତ ରହିଅଛି । ପରଂ ତୁ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗଣିତ-ଜ୍ୟୋତିଷର
ଉତ୍ତରୋତ୍ତର ଅନୁଶୀଳନ ହେଉଥିବାରୁ ତାହାର ଯଥାର୍ଥ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଫିକ୍କର
କୌଣସି ଭାରତବାସୀ ସଜ୍ଜନ ନୁହନ୍ତି । ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଯେ ଯେଉଁ ଭାରତରେ
ଏହି ମହାମନ୍ତ୍ରମ ଶାସ୍ତ୍ରର ଆବିର୍ଭାବ, ଆଜି ସେ ଭାରତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମସ୍ତ ସହିତ
ଏଥିରେ ନିଜର ଅଧିକାରରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଅଛି; ଅଗତ୍ୟା ପରମୁଖାପେକ୍ଷୀ
ହୋଇ ରହିବା ଯୋଗୁଁ ଫଳିତଜ୍ୟୋତିଷ ଉପରେ ଘ୍ନାନଶ୍ରବ ହୋଇଅଛି ।
କେତେକ ଭଦ୍ର ନିମ୍ନଲିଖିତ କେତୋଟି ଅମୂଳକ ଯନ୍ତ୍ର ଘେନି ଫଳିତ
ଜ୍ୟୋତିଷରେ କଳଙ୍କାଗ୍ରେପ କରିନ୍ତି ଯଥା ।—

୧—ଏହା ପ୍ରାଚୀନ ନୁହେଁ । ସମ୍ଭବତଃ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କଠାରୁ ଏହା
ହିନ୍ଦୁମାନେ ଶିକ୍ଷା କରିଅଛନ୍ତି । ପରନ୍ତୁ ଜୈମିନୀ ମହର୍ଷିକୃତ ଜୈମିନୀ ସହ,
ନାରଦ, ବଶିଷ୍ଠ, ପରାଶର ପ୍ରଭୃତି ମହର୍ଷମାନଙ୍କ କୃତ ଫଳିତଜ୍ୟୋତିଷ-
ସାହିତ୍ୟ ଏହାର ପ୍ରାଚୀନତାର ସ୍ପଷ୍ଟ ଉଦାହରଣ ରହିଅଛି । ଏହିସବୁ ଗ୍ରନ୍ଥର
ଭାଷା ଓ ଭାବସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାଚୀନ । ଏହା ସମ୍ଭବରେ ଏପରି ଅମୂଳକ କଳ୍ପନା ସର୍ବତ୍ର
ଅଗ୍ରାହ୍ୟ । ବାଲୁକିକୃତ ଗ୍ରନ୍ଥମୟ ଅତି ପ୍ରାଚୀନ ଗ୍ରନ୍ଥ । ଏଥିରେ ଫଳିତଜ୍ୟୋତିଷର
ପ୍ରାଦୁର୍ଭାବ ଅନେକସ୍ଥଳରେ ଦେଖାଯାଏ । ସଂସ୍କୃତ ହେଲେ ସୀତା ବିବାହ

ରାମାଭିଷେକାଦି ସ୍ଥାନ ଗ୍ରସ୍ତବ୍ୟ । ବିଶେଷତଃ ବଶିଷ୍ଠ ରଘୁକୁଳର ପୁରୋଦିତ,
ସେ ଜ୍ୟୋତିଷଶାସ୍ତ୍ରର ପ୍ରଣେତା, ରାମଙ୍କର ଶୁଭାଶୁଭ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ତାଙ୍କ
ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିବା ସ୍ଥଳେ ରାମାୟଣର ଏହି ଏହି ଅଂଶ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବୋଲି
ପ୍ରମାଣ ହୋଇ ନପାରେ । ଏହା ସ୍ତ୍ରୀକାର କରାଯାଇ ପାରେ ଯେ ସେତେବେଳେ
ଲୋକମାନଙ୍କର ଧାରଣାଶକ୍ତି ଯେପରି ପ୍ରବଳ ଥିଲା ଆଜି କାଲି ତାହା ନ
ଥିବାରୁ ଶେନାରେ ଇତର ବିଶେଷ ଲକ୍ଷଣ ହୁଏ ।

୨—ଫଳିତ ଜ୍ୟୋତିଷ ଦ୍ବିକାଳର କଥା କହେ । ତନ୍ତ୍ରଧରେ ଭବିଷ୍ୟତ
ବିଶେଷ ବାଞ୍ଛିନାୟ । ମାତ୍ର ଭବିଷ୍ୟତ ଜାଣିବାହାରୀ ଲୋକ ବିପଦ ଓ ସମ୍ପଦରେ
ବିହ୍ବଳ ହେବା ପ୍ରଭାବଶୀଳ ଥିବାରୁ ଏଥିରେ ସ୍ଥୂଳତଃ କ୍ଷତି ବ୍ୟତୀତ ଲଭ ନାହିଁ ।
ଯେଉଁ ଶାସ୍ତ୍ର ସାଧାରଣର କ୍ଷତିକାରକ ତାହାର ସମ୍ମାନ ବିହୀନ ମନ୍ଦ । ଯାହା
ଘଟିବାର ତାହା ଘଟିବ । ସେଥିଲାଗି ଦୃଷ୍ଟ ବିଷାଦ ଅନାବଶ୍ୟକ । ଯେ ଅସଦତ
ବ୍ୟକ୍ତି ସୁଖ ଦୁଃଖରେ ବିମେହିତ ହୁଏ ତାହାଠାରୁ ଶାସ୍ତ୍ରର ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ପ୍ରତ୍ୟାଶା
ନିରାଶା ମନ୍ଦ, । ଜ୍ୟୋତିଷ-ଅଞ୍ଜନରେ ଯେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ସମ୍ମୁଖରେ ଦେଖି ଭଗବାନ-
ଙ୍କର ପଦାରବିନ୍ଦରେ ମନଃସଂଯୋଗ କରି ନ ପାରେ ତାହା ପକ୍ଷରେ ସଂସାର
ବିଷମୟ ବ୍ୟାପାର । ତାର ଚକ୍ଷୁରେ ଶାସ୍ତ୍ର ଶାଳଠାରୁ ମୂଲ୍ୟହୀନ । ଏଭଳି
ସ୍ବଲ୍ପଗ୍ରସି ଲୋକଙ୍କର ନିନ୍ଦା ହୁଏ ସମାନ । ଯଦି ହିତ୍ରାନ୍ତ ଭାବରେ ଭବିଷ୍ୟତ
ଜାଣିବାର ସୁବିଧା ମିଳେ, ତେବେ ମନୁଷ୍ୟ ସାବଧାନ ହୋଇ ଜୀବନକୁ
ଚରିତାର୍ଥ କରେ । ଯେତେବେଳେ ରାଜା ପରାକ୍ଷିତ ଜାଣି ପାରିଲେ ଯେ ଦିନ
ପରେ ସର୍ପଦଂଶନରେ ତାଙ୍କର ଜୀବନଲାଲାର ପର ମୁମାସ୍ତି ହେବ, ସେତେ-
ବେଳେ ତାଙ୍କର ପ୍ରାଣ ସଂସାର-ବନ୍ଧନରୁ ଏକାବେଳକେ ମୁକ୍ତି ହୋଇ ଭଗ-
ବଦ୍ଭକ୍ତିରେ ସର୍ବତୋଭାବରେ ଲୀନ ହେଲା । ଆଜି କାଲି ସେ ସାଧନା ନାହିଁ ।
ସେ ପ୍ରଭାବ ନାହିଁ । ଯାହା ଦେଖି ଅନ୍ଧ ସୁଦ୍ଧା ତାହାର ମାହାତ୍ମ୍ୟ ସଦର୍ଶନ
କରୁଥିଲା ।

୩—ଫଳିତଜ୍ୟୋତିଷ କୌଣସି ବୈଜ୍ଞାନିକ ଭିତ୍ତିଉପରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ
ନୁହେ । କେବଳ ଅନ୍ଧ ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଏହାର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଗଣାକଗ୍ନ-
ଯାଇ ପାରେ । ଏହି ମତର ଅମୂଳକତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏତକି ମନ୍ଦ କହୁଲେ ଯଥେଷ୍ଟ
ହେବ ଯେ ଚନ୍ଦ୍ରପ୍ରହର, ସୂର୍ଯ୍ୟ ପରାଗ, ଗ୍ରହଯୁକ୍ତ, ଉଦୟାସ୍ତ, ମତକ, ଅତିବୃଷ୍ଟି,
ଅନାବୃଷ୍ଟି ପ୍ରଭୃତି ଭବିଷ୍ୟତ ଘଟଣାମାନ ଯେଉଁ ଶାସ୍ତ୍ର ବହୁବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଅଗ୍ରାନ୍ତ
ଭାବରେ ନିରୂପଣକରିପାରେ ତାହା ଯଦି ବିଜ୍ଞାନଶୀଳ ନ ହୁଏ ସେଥିରେ ଅକ୍ଷେପ

ବା ବିଚଳନର ଲେଖମନ୍ତ୍ର କାରଣ ନାହିଁ । ଯେ ଅନ୍ୟକୁ ଜୀବନ ଦେଇପାରେ ସେ ଯଦି ନିର୍ଜୀବ ହୁଏ ତଥାପି ସେ ଅମୃତମାନଙ୍କର ବରଣ୍ୟ, ନମସ୍ୟ ଓ ସମାଦରଣୀୟ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଫଳାନ୍ୱେଷୀ । ଅନନ୍ତସୃଷ୍ଟି, ଅନନ୍ତଗ୍ରହ ନନ୍ଦନ । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭଳି ଅଳ୍ପବୁଦ୍ଧି ଯୁକ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ତାହାର କି ମର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବ । ଯାହା ସେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଅଛି ତାହା ଯଦି ସ୍ୱୀକାର ନ କରେ ତାହାହେଲେ ସେ କୃଷ ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା ଶାସ୍ତ୍ରାଲୋଚନାବିଷୟରେ ଅଜ୍ଞାନ ବାଳକଭୂତ୍ୟ କୃପାପାତ୍ର ।

ଅନେକ କହି ପାରନ୍ତି ଏସବୁ ଘଟଣା ଗଣିତଜ୍ୟୋତିଷ ସାହାଯ୍ୟରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଏ । କାରଣ ଏ ସମସ୍ତ ସୂର୍ଯ୍ୟସିଦ୍ଧାନ୍ତାଦି ଗଣିତ ପୁସ୍ତକର ଅନ୍ତର୍ବର୍ତ୍ତୀ । ହେଉ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହା ଅଜ୍ଞୀକାର କଲୁ । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ ଅତିବୃଷ୍ଟି, ମତକ, ଅନାବୃଷ୍ଟି, ବ୍ୟତିପାତାଦି କଅଣ ? ଏ ସମସ୍ତ ଗ୍ରହଗତଭେଦାଦି ବଶତଃ ପୃଥିବୀର ଫଳ । ତେବେ ଧାର୍ମିକ-ଜ୍ୟୋତିଷ ଗଣିତର ଅଜ୍ଞାତତ୍ୱ ହେଉନାହିଁ କି ?

ଗ୍ରହନକ୍ଷତ୍ରଙ୍କର ଗତି ଓ ଆକର୍ଷଣ ଭେଦରେ ପୃଥିବୀର ନାନାସମୟରେ ନାନାବିଧ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିଥାଏ । ସେହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଗୁଡ଼ିକ ସର୍ବଥା ଅଜ୍ଞୀକାରଣୀୟ । ଜଗତରେ ଯେପରି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖାଯାଏ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦାର୍ଥର ଅନ୍ତର୍ଜଗତରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିବନାହିଁ କାହିଁକି ? ସେହିସେହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଜାଣିବାର ଉପାୟ ଖୋଜାଯାଇ ଫଳିତଜ୍ୟୋତିଷର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଅଛି ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରହାଦି ଭିନ୍ନ ଉପାଦାନରେ ଗଠିତ । ସେହିହେତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରହାଦିର ଆକୃତି, ଆକର୍ଷଣ, କିରଣାଦି ଭିନ୍ନ ହୋଇଥାଏ । ସଜାଗସୃକ୍ଷ୍ମଦ୍ରବରେ ତନ୍ତ୍ରାଗମ୍ୟ ବସ୍ତୁର ଯେପରି ଶକ୍ତି ପରିଚାଳିତ ହୁଏ ଇତର ବସ୍ତୁରେ ହୁଏନାହିଁ । ସମସ୍ତ ଜଗତ୍ ପଞ୍ଚଭୂତାତ୍ମକ, ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁରେ ଅଲ୍ପାଧିକ ଭାବରେ ପଞ୍ଚଭୂତର ସମ୍ବଳ ଅଛି । ଅତଏବ ଗ୍ରହର ଅଧିଭୂତ ସଙ୍ଗେ ଯେ ପଦାର୍ଥର ଅଧିଭୂତର ପରିମାଣର ଏକତା ହୁଏ ସେ ତାହା ଉପରେ ଅଧିକ ଶକ୍ତି ପ୍ରୟୋଗକରେ

ଗ୍ରହର କିରଣ ସମ୍ବନ୍ଧିତାସ୍ତେ ପୃଥିବୀର ଯାବତସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ପରିଚାଳିତ ହେଉଅଛି । ଚନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କର କିରଣଗୁଣରୁ ସମସ୍ତ ଏହା ହଠାତ୍ ଅନୁଭବ କରିପାରିବେ । ହ୍ମାନ ଭେଦରେ ଓ କାଳଭେଦରେ କିରଣର ନ୍ୟୁନାଧିକତା ଯୋଗୁ ପଦାର୍ଥର ଗଠନ ଭିନ୍ନ ହେବାର ସହଜରେ ଅନୁମିତ ହୁଏ । ଆକର୍ଷଣ ଓ କିରଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦାର୍ଥରେ ଭିନ୍ନ ଶକ୍ତିର ସଞ୍ଚାର ହେବା ନିଶ୍ଚିତ ।

ଏହିପରି କେତେକ କାରଣ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ଆର୍ଯ୍ୟଭଟ୍ଟମାନେ ଗଣିତ-ଜ୍ୟୋତିଷର ସଙ୍ଗେ ଫଳିତ ଜ୍ୟୋତିଷର ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି । ଏହି ସାମାନ୍ୟ ଭୂମିକାରେ ଏ ସବୁର ପ୍ରମାଣ ବିଦ୍ରୁତରୂପେ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଅସୁବଧାଜନକ ।

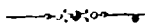
ଉପରୋକ୍ତ କାଳରେ ଫଳିତ ଜ୍ୟୋତିଷର ଦୂରବସ୍ଥା ଦେଖି ସେହି ଫଳିତ ଜ୍ୟୋତିଷର ସମ୍ୟକ୍ ଅଲୋଚନାଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୂପିମାନେ ଯକାଳଙ୍କ ଥିଲେ ତୋଳି-କହିବାକୁ ଲଜ୍ଜା ବୋଧହୁଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର ଅନିଚ୍ଛିତତା, ଗଣିତଜ୍ୟୋତିଷର ବିଭିନ୍ନତା ଓ ଫଳିତଜ୍ୟୋତିଷ ଚର୍ଚ୍ଚାର ଅବନତି ଏହିପରି ଅନେକ କାରଣରୁ ଫଳିତଜ୍ୟୋତିଷ ଅପଦାର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଶେଷ ହୋଇଅଛି । ଯଦ୍ୱିତ୍ରେ ପ୍ରକୃଷ୍ଟଗୁଣି-କାଳିନ ଅଧ୍ୟବସାୟ ଓ ବହୁଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞତା ଆବଶ୍ୟକ ସେହି ଶାସ୍ତ୍ର-ଆୟୁର୍ବେଦରେ ଯେଉଁ ଜାତିହସ୍ତରେ ରହିଅଛି ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥାରୁ ଗ୍ରନ୍ଥର ଉନ୍ନତ ଚିନ୍ତାକରିବା ଉଚିତ । ଦେଶର ବା ନିଜର ଉପଯୁକ୍ତିତା ନ ଦେଖି ଏପରି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ବୃଥା ଅନାସ୍ଥା କରିବା ବିଜ୍ଞତାର ପରିଚୟ ନୁହେଁ । ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ କୁଣ୍ଠିତ, ସେମାନେ ଉପଯୁକ୍ତ ଅର୍ଥବ୍ୟୟ କରି ଫଳ ପରିକ୍ଷାକରି ଦେଖନ୍ତୁ । ଯଦି ଫଳ ଲାଭହୁଏ ତେବେ ଅନ୍ୟ ଚିନ୍ତାକରି ଅଥବା ଦୋଷାଶ୍ୱେପରେ ପ୍ରୟୋଜନ ହେବନାହିଁ ।

ବୈଦ୍ୟଶାସ୍ତ୍ର ଓ ଲୋକବ୍ୟବହାରରୁ ବୁଝିପାରିବେ ଯେ 'କୌଣସି' ଶ୍ରେଣୀ କୁଷ୍ଠ ଓ ଶୁକ୍ରପକ୍ଷ ଭେଦରେ କ୍ଷୀଣ ବା ବର୍ଦ୍ଧିତ ହୋଇଥାଏ । ଏଥିରୁ ପୁଷ୍ଟ ପ୍ରଜୟମାନ ହୁଏ ଯେ ଚନ୍ଦ୍ରକରଣର ବା ଆକର୍ଷଣର ନ୍ୟୁନାଧିକତା ଯୋଗୁଁ ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିଥାଏ । ତେବେ ଶରୀର ଉପରେ ଗ୍ରହମାନଙ୍କର ଆଧିପତ୍ୟ ନାହିଁ ଏହା କିଏ କହିପାରେ । ତନ୍ମୂଳକ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଅମୂଳକ କହିବା କେତେଦୂର ସୁନ୍ଦର, ବୁଝାଯାଏ ନାହିଁ । ଯଦି ପୃଥିବୀରେ କିଛି ଶାସ୍ତ୍ର ଥାଏ ତେବେ ଏକମାତ୍ର ସତ୍ୟ ଓ ପ୍ରାଚୀନ ଶାସ୍ତ୍ର ଜ୍ୟୋତିଷଶାସ୍ତ୍ର । ଏହାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଙ୍ଗ ସତ୍ୟ । କ୍ଷୁଦ୍ର ଭୂମିକା ଅଧିକ ସମାଲୋଚନାକୁ ସ୍ଥାନ ଦେଉନାହିଁ । ଇତି ।

ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନ-ଅର୍ଥ ଶ୍ରୀ ପର୍ବସିତ ଦାଶ ଶର୍ମା

ସୂଚୀପତ୍ର

ବିଷୟ		ପୃଷ୍ଠା
ସଂକ୍ଷିପ୍ତାୟ	...	୧
ସାଧାରଣଭାବମାନ		୩୫
ତତ୍ତ୍ୱଭାବମାନ		୪୭
ଧର୍ମଭାବମାନ		୫୩
ସମ୍ବନ୍ଧଭାବମାନ	...	୭୯
ଚତୁର୍ଥଭାବମାନ	...	୮୭
ପଞ୍ଚମଭାବମାନ	...	୧୦୩
ଷଷ୍ଠଭାବମାନ	... ୦୦	୧୧୭
ସପ୍ତମଭାବମାନ	...	୧୨୧
ଅଷ୍ଟମଭାବମାନ		୧୩୭
ଅବିଷ୍ଟଯୋଗ	...	୧୪୩
ନବମଭାବମାନ	... ୦୦	୧୪୭
ଦଶମଭାବମାନ		୧୫୪
ଏକାଦଶଭାବମାନ		୧୫୯
ଦ୍ୱାଦଶଭାବମାନ	...	୧୬୭

ଓଁ

ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ସର୍ବାର୍ଥ ଚିନ୍ତାମଣି

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭେଷ୍ମଗରେପ୍ରତାପନିଳୟଂ ଶ୍ରୀବେଙ୍କଟେଶଂ ଶୁଭଂ ।
ନତ୍ତା ଶେଷେନାୟକଂ ଭୁବନେନ ଜାତୋଽନୁମାର୍ଯ୍ୟାୟୁଧଃ ॥
ଜ୍ୟୋତିର୍ଯ୍ୟାୟମହାବିପାରଗମନେ ବକ୍ଷ୍ୟାମି ପୋତାୟକଂ ।
ନେଂ ଇଷାୟାଃ ବିବେକପାକବିଦୁଷାଂ ସର୍ବାର୍ଥଚିନ୍ତାମଣିଂ । ୧ ।

ନୀଳାମ୍ବୁଜରୂପଂ ଦେବଂ ସକୃଦ୍ଭୁକ୍ତ ମନୋରଥଂ ।
ଦେବାଃ ପ୍ରଣମ୍ୟ ଯଂ ସର୍ବେ ତଂ ନମାମି ଗଜାନନଂ । ୨ ।
ବାଗ୍ନିଭୂତପ୍ରଦା ଦେବୀ ଯା ଶ୍ରେୟାନ୍ମୁରୁହସ୍ଥିତା ।
ଗୋକ୍ଷୀରଧରାଳା କାରା ସ୍ତବ୍ଧଂ ଇଷତୁ ବାଚ ମେ । ୩ ।
ମେଷାଦିଗୁଣୟୁଃ ସର୍ବେ ଦିନେଶପ୍ରମୁଖା ଗ୍ରହାଃ ।
ପେ ଚ ଲୋକୋପକର୍ତ୍ତାରଃ ପ୍ରାନ୍ତୁର୍ମନିବ୍ରତେ ସଦା । ୪ ।
ଯଜ୍ଞାଦେକ ନିଗଦିତଂ ଭୂବମାନବାନାଂ ତପ୍ତ୍ରାଗ୍ନିକେତ୍ରିସକଳଂ
କଥୟନ୍ତି ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାଃ ।

ପ୍ରସନ୍ନାପିତୃଜନ୍ମସଦୃଶା ଭବତ ପ୍ରଭେଦଃ, ପ୍ରଶ୍ନସଂଗ୍ରହଜନନସ୍ୟ ନ କିଞ୍ଚିଦସି
ଅର୍ଥ—ଜନ୍ମ ପତ୍ନିକାରୁ ମେଘପରି ଫଳ କହୁ । ପ୍ରଶ୍ନରୁ ସେପରି ପ୍ରଶ୍ନ-
କର ବର୍ଣ୍ଣର ॥ ଜାତକରେ ଯେଉଁଭେଦ ପ୍ରଶ୍ନରେ ତାହୁଣ । ତେଣୁ ଜାତକ
ପ୍ରଶ୍ନର ନାହିଁ ଭେଦ ଲେଖ ।

ମେଷାଦିଗୁଣିମାନଙ୍କର ଅଧିପତି କହୁଅଛୁ ।

ଭୌମାଦିକର ରବିଜୁଷ୍ଟବଚେଜ୍ୟମଦର୍ଶୟତାମରେଜ୍ୟଃ ।

ମେଷାଦିଭ୍ରାମାୟୁଧଃ କ୍ରମେଣ ତଦଂ ଶକାନାମପିତେ ଭବେୟୁଃ । ୨ ।

ଅର୍ଥ—କୁଜ, ଶୁକ୍ର, ରାଧ, ଚନ୍ଦ୍ର, ରବି, ସୋମସୁତ । ଶୁକ୍ର, କୁଜ, ଶୁଭ୍ର,
ଶନି, ଶନି, ଶୁଭ୍ର ସାତ ॥ ଗ୍ରହେ, ମେଷାଦିମାନାନ୍ତ୍ରଗଣିର କ୍ରମରେ । ଅଧିଷ୍ଠର
ହୁଅନ୍ତି ଯେ ଭାବିବ ମନରେ ॥ ହୋରାଦି ଶାଂଶକ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ ସବୁଠାରେ ।
ଅଧିପତି ବର୍ଣ୍ଣର ଅଂଶ ବିଭାଗରେ ॥

ମନୁଷ୍ୟ ଅଙ୍ଗରେ ଶୁଣିମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନ କହୁଅଛି ।

ମେଷାଦିମୂର୍ଖବଦ୍ୟୁଃ ଗଲୋଘେହୁଃ କ୍ଷିବାସୋନ୍ମତବସ୍ତୁ ଗୁହ୍ୟଂ ।

ତତୋରୁଜାନୁଦ୍ବୟଜଂଘାଦାଃ ପାପାନିତଂ ଯତ୍ନମପୈତ ନାଶଂ । ୭ ।

ଅର୍ଥ—ମୁଣ୍ଡ ମୁଣ ଗଲା ଉର ଦୁଇ ପେଟ କଟି । ବସ୍ତି ଗୁହ୍ୟ ଉରୁଜାନୁ ଜଙ୍ଘ
ପାଦରେଟି ॥ ମେଷାଦି ଶୁଣିର ବଂସ, ଯହିଁ ପାପଗ୍ରହ । ମାନବର ସେହି ଅଙ୍ଗ
ହୁଏ ଦେଖାବହ ॥

ଶୁଣି ସ୍ବରୂପ କହୁଅଛି ।

ବ୍ୟତ୍ୟସ୍ତମସ୍ତ୍ୟଦ୍ବୟମଶ୍ବଜଙ୍ଘପିମନୁଷ୍ୟଃ ସଗଦଂ ସର୍ବାଣଂ ।

ନୃପୁରୀମାଦାୟ କରେଫ୍ରିଶସ୍ୟେ ନୌସ୍ଥାବଳା ମାନଧିଗ୍ରେ ବଶିକ୍ତଂ ॥

ଘଟୀଜଳାଦାନଗ୍ରସ୍ତାଭୁକାମଃ ଶ୍ଳେଷାଃ ସ୍ବନାମାନୁଷ୍ଣା ଭବନ୍ତି ।

ମେଷସ୍ତୁମେଷୋ ବୃଷଭଃ ସଏବ କର୍କୀ କୁଳିରସ୍ତୁଥବୃଷ୍ଟିକୋଽଳଃ । ୧୦ ।

ବିପସ୍ତତ ମାନ ହସ୍ତଯୁତ ଅଟେ ମାନ । ଧନୁର୍ବର ଅଶ୍ବଜଙ୍ଘ ନର ଧନୁକାଶ ॥
ଗଦାକାଶାଧାସ ନରକାସ ଯେ ମିଥୁନ । ଅଗ୍ନିଶସ୍ୟହସ୍ତା ନୌକାସ୍ଥିତା କନ୍ୟାଃ
କନ୍ୟା ॥ ନିକଟ ଧର ପୁରୁଷ ଏକ ଭୁଲେ ଥାଇ । ଭୁଲ୍ଲ କୁମ୍ଭଧାର କୁମ୍ଭ ନର
ପେ ଅଟଇ ॥ ମେଷ ମେଷା, ଶଶ୍ବ ବୃଷ, କକଡା କର୍କଟ । ବିଷ୍ଣୁ-ବିଷ୍ଣୁ, ସିଂହ
ସିଂହ, ଶୁଣିରୂପ ମୋଟି ॥

ମକର ଶୁଣିରୂପ ନ କହିବାରୁ କହୁଅଛି ।

ମକରସ୍ୟାଦିମୋଭ୍ରାତୋ ନରଃ ଶେଷସ୍ତୁ ମାକରଃ ।

ମକର ପ୍ରଥମଭ୍ରାତ ନର, ଶେଷ ଅଂଶ । ମକର ରୂପ ଧରଣ ବହୁଅଛି ବେଶ ॥

ଦ୍ବେଷ୍ଟାଣ ଓ ହୋରା କହୁଅଛି ।

ଶୁଣି ହିଧାକୃତ୍ୟ ଦୃକାଶମାହୁସ୍ତଦାଶପୁହେଶଶୁଭ୍ରାଧୁନାଥାଃ ।

ଯୁଜାଦୁସ୍ତର୍ଯ୍ୟୋଭବନେ ରବୀନ୍ଦୁ ନାଥୌ ଭୃସ୍ତଗ୍ନେ ଭବନସ୍ୟଗ୍ନଞ୍ଜେ ॥

ଦଶ ଦଶ ଅଂଶେ ଶୁଣିକେ ତନ ଦ୍ବେଷ୍ଟାଣ । ଆଦିମ ଦ୍ବେଷ୍ଟାଣନାଥ ଶୁଣିନାଥ
କାଶ ॥ ଦ୍ବିତୀୟ ଉଷ୍ଣର ତହୁଁ ପଞ୍ଚମ ଗୃହେଶ । ତୃତୀୟର ଅଧିପତି ନବମ ଅଧିପତି
ଶୁଣିର ଅଙ୍ଗକୁ ହୋରା ବୋଲିକରି କହି । ଅପୁରୁ ଶୁଣିରେ ଆଦ୍ୟୋରବ ଶୁଣି
ହେଇ ॥ ଦ୍ବିତୀୟର ଚନ୍ଦ୍ରଶୁଣି, ଯୁଗ୍ମେ ବିପସ୍ତତ । ହୋରା ଦ୍ବେଷ୍ଟାଣ ଶୁଣିର
ପ୍ରତିଶୁଣିରେ ତ ॥

ନବମାଂଶ କହୁଅଛି ।

ଚରେଂ ଶକାନାମଧିପାସ୍ତଦଂ ଶାଦ୍ରାଶୌସ୍ଥିରେ ତନବମେଷଶ୍ରଦାଃ ।

ଦ୍ବିଚନ୍ଦ୍ରହରେ ତସ୍ମିନ୍ନଶୁଣିନାଥାଦୃଦନ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ରାର୍ଥବିଦୋ ମହାନ୍ତଃ । ୧୧ ।

ମେଷରର ବୃଷସ୍ଥିର, ମିଥୁନ ଦ୍ରୁତ । ଏହୁକ୍ରମେ ଛାର ଶୁଣି ସଂଜ୍ଞାକୁ ଜାଣିବ ॥
ଚର ଶୁଣିରେ ନବାଂଶ ସ୍ଵଗୃହକ୍ରମରେ । ସୁନବମରୁ ଗଣନା କରିବ ହେମ୍ବ ରେ ॥
ଦ୍ଵିସ୍ଵଭାବ ଶୁଣିରେ ସ୍ଵପଞ୍ଚମ ଗୃହରୁ । ନବାଂଶ ଗଣନା ବିଧି ଜାଣିବ ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ॥

ଦ୍ଵାଦଶାଂଶାଧିପତି ଓ ଲଗ୍ନର ବର୍ଗାଧିପତି କହୁଅଛୁ ।

ତ୍ରୟୋଦଶାଧିପତି ଗଣନାଥାଃ, ଲଗ୍ନସ୍ୟ ବର୍ଗାଧିପତିସ୍ତଦ୍ଵାଦ୍ଵାର ॥

ଦ୍ଵାଦଶାଂଶର ଗଣନା ଯେଉଁ ଗୃହେ ହେବ । ଓଷ ଶୁଣିଅଧିପତାରୁ ଗଣନା କରିବ
ଯେଉଁ ଗୃହ ଲଗ୍ନେହେବ ସେହି ଗୃହେଶ୍ଵର । ଅଧିପତି ହୁଏ ଆଦ୍ୟ ବର୍ଗମାନଙ୍କର ॥

ତ୍ରିଂଶାଂଶ ଓ ଚାନ୍ଦ୍ରାର ଅଧିପତି କହୁଅଛୁ ।

ବିଂଶାଂଶପାତୋମ ଶତାଜ୍ୟସୌମ୍ୟଶୁକା ଭବନ୍ତ୍ୟେକଗୃହେ ସମେ ତ୍ଵ ॥

ବିଲେମଃ ପଞ୍ଚଶତସ୍ତ୍ରସ୍ତବାଣଃ କ୍ରମାଦୁତ୍ତରନେକଶାସ୍ତ୍ରେଃ ॥

ପ୍ରତ୍ୟେକଶୁଣି ଭରଣଅଂଶଯେଅଟଇ । ଓଜଶୁଣିରେ ପଞ୍ଚାଂଶେ ଭୌମପତି ହୋଇ
ଛଅଠାରୁ ଦଶଯାଏ ଶନି ଅଧିକାରୀ । ଏତାଦିଶୁ ଅଠଅଂଶେ ଗୁରୁ ଯେ ସଞ୍ଚରି ॥

ଆଗକୁ ସାତ ଅଂଶର ଅଧିପତି ରୁଧ । ତୁଳସି ଭରଣଯାଏ ଶୁକ କର ଗୋପ ॥
ବିମରୁହେ ବିଲେମରେ ବିଂଶାଂଶ ଗଣିବ । ବହୁ ଶାସ୍ତ୍ରସିଦ୍ଧି ଏହୁ ଗଣକେ ଜାଣିବ

ସପ୍ତାଂଶ ଓ ଚାନ୍ଦ୍ରାର ଅଧିପତି କହୁଅଛୁ ।

ସପ୍ତାଂଶପା ସ୍ତ୍ରୋଜଗୃହେ ତଦ୍ଵାଦ୍ଵାରୁ ଯୁଗ୍ମେଗୃହେ ସପ୍ତମଶୁଣିପାତୁ ॥ ୧୩ ॥

ଶୁଣିକୁ ସାତଶତରେ ବିଭକ୍ତ କରିବ । ଏକା ଗ୍ରହ କ୍ରମେ ସପ୍ତାଂଶ ଗଣିବ ॥
ଓଜଗୃହରେ ଗଣନା ଶୁଣିଶ୍ଵରଠାରୁ । ଯୁଗ୍ମଶୁଣିରେ ଗଣନା ତାର ସମ୍ବନ୍ଧରୁ ॥

* ଦଶାଂଶ ଓ ଚାନ୍ଦ୍ରାର ଅଧିପତି କହୁଅଛୁ ।

ଦଶାଂଶପାନାମଧିପାସ୍ତଦ୍ଵାଦ୍ଵାରୋକ୍ତେସମେତଲ୍ଲବମେଶ୍ଵରଦ୍ଵାରାଃ ॥

ଭନି ଭନି ଅଂଶେ ହୁଏ ଦଶାଂଶ ବିଭାଗ । ଓଜଗୃହେ ଗୃହାଧିପ କ୍ରମରେ ଗଣିବ
ଯୁଗ୍ମଗୃହେ ତା ନବମ ଶୁଣି ଯେ ପ୍ରଥମ । ଦଶାଂଶ ଅଧିପତିର ଏ ଗଣନା କ୍ରମ ॥

ହୋରାବଳି ।

ପ୍ରକାର	ପ୍ରକାର	ପ୍ରକାର	ପ୍ରକାର	ପ୍ରକାର	ପ୍ରକାର	ପ୍ରକାର	ପ୍ରକାର	ପ୍ରକାର	ପ୍ରକାର	ପ୍ରକାର	ପ୍ରକାର	ପ୍ରକାର
ସୂର୍ଯ୍ୟ	ମେଷ	ବୃଷ	ମିଥୁନ	ଜ୍ୟେଷ୍ଠ	ସିଂହ	କର୍କଟ	ଭୂମି	ତୁଳା	ବୃଷ୍ଟି	ମିଥୁନ	ଜ୍ୟେଷ୍ଠ	ମିଥୁନ
ଦେବତା	ଶୁକ୍ର	ବୁଧ	ବୁଧ	ବୁଧ	ବୁଧ	ବୁଧ	ବୁଧ	ବୁଧ	ବୁଧ	ବୁଧ	ବୁଧ	ବୁଧ
ପ୍ରକାର	ବୁଧ	ବୁଧ	ବୁଧ	ବୁଧ	ବୁଧ	ବୁଧ	ବୁଧ	ବୁଧ	ବୁଧ	ବୁଧ	ବୁଧ	ବୁଧ

* ଏହି ସବୁ ଚକ୍ରର ଗ୍ରହରେ ଅନାବଶ୍ୟକ ହେତୁ ଲେଖିବା ଅନାବଶ୍ୟକ ।

ଦୁର୍ଗା	ଶତ	ନାମ	ସ୍ଥାନ
ଅଂ ୩୦ ଶୁକ୍ଳ	ଅଂ ୨୦ ଶୁକ୍ଳ	ଅଂ ୧୦ ମଙ୍ଗଳ	ପ୍ରାମ
ଅଂ ୩୦ ଶୁକ୍ଳ	ଅଂ ୨୦ ଶୁକ୍ଳ	ଅଂ ୧୦ ଶୁକ୍ଳ	ମେଷ
ଅଂ ୩୦ ଶୁକ୍ଳ	ଅଂ ୨୦ ଶୁକ୍ଳ	ଅଂ ୧୦ ଶୁକ୍ଳ	ବୃଷ
ଅଂ ୩୦ ଶୁକ୍ଳ	ଅଂ ୨୦ ମଙ୍ଗଳ	ଅଂ ୧୦ ଶୁକ୍ଳ	ମିଥୁନ
ଅଂ ୩୦ ମଙ୍ଗଳ	ଅଂ ୨୦ ଶୁକ୍ଳ	ଅଂ ୧୦ ଶୁକ୍ଳ	କର୍କଟ
ଅଂ ୩୦ ମଙ୍ଗଳ	ଅଂ ୨୦ ଶୁକ୍ଳ	ଅଂ ୧୦ ଶୁକ୍ଳ	ସିଂହ
ଅଂ ୩୦ ଶୁକ୍ଳ	ଅଂ ୨୦ ଶୁକ୍ଳ	ଅଂ ୧୦ ଶୁକ୍ଳ	କନ୍ୟା
ଅଂ ୩୦ ଶୁକ୍ଳ	ଅଂ ୨୦ ଶୁକ୍ଳ	ଅଂ ୧୦ ଶୁକ୍ଳ	ତୁଳା
ଅଂ ୩୦ ଶୁକ୍ଳ	ଅଂ ୨୦ ଶୁକ୍ଳ	ଅଂ ୧୦ ମଙ୍ଗଳ	ବିଷ୍ଣୁ
ଅଂ ୩୦ ଶୁକ୍ଳ	ଅଂ ୨୦ ଶୁକ୍ଳ	ଅଂ ୧୦ ଶୁକ୍ଳ	ଧନୁ
ଅଂ ୩୦ ଶୁକ୍ଳ	ଅଂ ୨୦ ଶୁକ୍ଳ	ଅଂ ୧୦ ଶୁକ୍ଳ	ମକର
ଅଂ ୩୦ ଶୁକ୍ଳ	ଅଂ ୨୦ ଶୁକ୍ଳ	ଅଂ ୧୦ ଶୁକ୍ଳ	କୁମ୍ଭ
ଅଂ ୩୦ ମଙ୍ଗଳ	ଅଂ ୨୦ ଶୁକ୍ଳ	ଅଂ ୧୦ ଶୁକ୍ଳ	ମୀନ

ଚତୁର୍ଥାଂଶ ଚନ୍ଦ୍ର । (ଏସ୍ଥାନରେ ଉଦ୍ଭବ)

ସ୍ୱର୍ଗାଦି କେନ୍ଦ୍ରପଦ୍ୟଃ ଦୁର୍ପଥଂ ଗଣିତଃ ଛିନ୍ନାଦିତ୍ୟ । ସନକଶ୍ଚ ସନନ୍ଦଶ୍ଚ କୁମାରଶ୍ଚ
ସନାତନଃ ॥

[illegible]

15

ଜଳ	ଅଂକ ୦	ପଦ୍ୟ	ଭୟ	ଆଜ୍ୟ	ଦାୟ	ନାର	କାର	ସ୍ୱାମୀ
ଶୁକ	ଅ. ୨୫୫	ଶୁକ	ରବି	କେ	ଶୁକ	ଶୁକ	ଶୁକ	ମେଷ
ଶୁକ		କୃତ	ଜାକ	ଶକ	ଶକ	ଜାକ	ମଜଲ	ଶୁକ
ଶୁକ		କୃତ	ଶୁକ	ଶୁକ	ରବି	କେ	ଶୁକ	ଶୁକ
କେ		ଶୁକ	ଶୁକ	କୃତ	ଶୁକ	ଶକ	ଶକ	କେ
ଶକ		ଶକ	ଜାକ	କୃତ	ଶୁକ	ଶୁକ	ଜାକ	କେ
ଶୁକ		ରବି	କେ	ଶୁକ	ଶୁକ	କୃତ	ଶୁକ	ଶୁକ
କୃତ		ଶୁକ	ଶୁକ	ଶକ	ଶୁକ	କୃତ	ଶୁକ	ଶୁକ
ଶୁକ		ଶୁକ	ଶୁକ	ରବି	କେ	ଶୁକ	ଶୁକ	ଶୁକ
ଶକ		ଶୁକ	କୃତ	ଶୁକ	ଶକ	ଶକ	କେ	ମଜର
ରବି		କେ	କୃତ	ଶୁକ	ଶୁକ	ରବି	ଶକ	କୃତ
ଶୁକ		ଶକ	ଶକ	ଶୁକ	କୃତ	ଶୁକ	ଶୁକ	ମାନ

ବିଷୟ: ଶା. ଶା. ଶା. ଶା.

[illegible]

ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିମ୍ନରେ

[illegible]

ନିବାଂଶଚିନ୍ତ । ଶୁଣି ଅଧ୍ୟପତି ଅନୁସାରେ ନିବାଂଶ ଅଧ୍ୟପତି ଜାଣିବେ-

[illegible]

ଦ୍ଵାଦଶାଂଶଚକ୍ର

ସ୍ଵାମୀ	ଅଂଶ	ମେଷ	ବୃଷ	ମିଥୁନ	କର୍କଟ	ସିଂ	କ-	କୁ-	ବି-	ଧ-	ମ-	କୁ-	ମାନ
ଗଣେଶ	୨୩୦	୧ କୁଜ	୧ ଶୁ	୧ ରୁ	୧ ଚ	୧ ରୁ	୧ ଶୁ	୧ କୁ	୧ ଜା	୧ ଶ	୧ ଶ	୧ ଜା	୧ ଜା
ଅଶ୍ଵିନୀ କୁମାର	*	୨ ଶୁକ	୨ ରୁ	୨ ଚ	୨ ର	୨ ରୁ	୨ ଶୁ	୨ କୁ	୨ ଜା	୨ ଶ	୨ ଶ	୨ ଜା	୨ କୁ
ଯମ	୨୩୦	୩ ରୁଧ	୩ ଚ	୩ ର	୩ ରୁ	୩ ଶୁ	୩ କୁ	୩ ଜା	୩ ଶ	୩ ଶ	୩ ଜା	୩ କୁ	୩ ଶୁ
ଅହ	୧୦	୪ ଚନ୍ଦ	୪ ର	୪ ରୁ	୪ ଶୁ	୪ କୁ	୪ ଜା	୪ ଶ	୪ ଶ	୪ ଜା	୪ କୁ	୪ ଶୁ	୪ ରୁ
ଗଣେଶ	୨୩୦	୫ ରବି	୫ ରୁ	୫ ଶୁ	୫ କୁ	୫ ଜା	୫ ଶ	୫ ଶ	୫ ଜା	୫ କୁ	୫ ଶୁ	୫ ରୁ	୫ ଚ
ଅଶ୍ଵିନୀ କୁମାର	୧୫	୬ ରୁଧ	୬ ଶୁ	୬ କୁ	୬ ଜା	୬ ଶ	୬ ଶ	୬ ଜା	୬ କୁ	୬ ଶୁ	୬ ରୁ	୬ ଚ	୬ ର
ଯମ	୧୨୩୦	୭ ଶୁକ	୭ କୁ	୭ ଜା	୭ ଶ	୭ ଶ	୭ ଜା	୭ କୁ	୭ ଶୁ	୭ ରୁ	୭ ଚ	୭ ର	୭ ରୁ
ଅହ	୨୦	୮ କୁଜ	୮ ଜା	୮ ଶ	୮ ଶ	୮ ଜା	୮ କୁ	୮ ଶୁ	୮ ରୁ	୮ ଚ	୮ ର	୮ ରୁ	୮ ଶୁ
ଗଣେଶ	୨୩୩୦	୯ ଜାବ	୯ ଶ	୯ ଶ	୯ ଜା	୯ କୁ	୯ ଶୁ	୯ ରୁ	୯ ଚ	୯ ର	୯ ରୁ	୯ ଶୁ	୯ କୁ
ଅଶ୍ଵିନୀ କୁମାର	୨୫	୧୦ ଶନି	୧୦ ଶ	୧୦ ଜା	୧୦ କୁ	୧୦ ଶୁ	୧୦ ରୁ	୧୦ ଚ	୧୦ ର	୧୦ ରୁ	୧୦ ଶୁ	୧୦ କୁ	୧୦ ଜା
ଯମ	୨୩୩୦	୧୧ ଶନି	୧୧ ଜା	୧୧ କୁ	୧୧ ଶୁ	୧୧ ରୁ	୧୧ ଚ	୧୧ ର	୧୧ ରୁ	୧୧ ଶୁ	୧୧ କୁ	୧୧ ଜା	୧୧ ଶନି
ଅହ	୩୦	୧୨ ଜାବ	୧୨ କୁ	୧୨ ଶୁ	୧୨ ରୁ	୧୨ ଚ	୧୨ ର	୧୨ ରୁ	୧୨ ଶୁ	୧୨ କୁ	୧୨ ଜା	୧୨ ଶ	୧୨ ଶନି

ଷଷ୍ଠାଂଶ କହୁଅଛୁ ।

ଓଓକ କଳାନାମଧ୍ୟସ୍ଥାସ୍ଥାପନାତ୍ତୁମୁଁଶୋ ବିଷ୍ଣୁହରୌ ଦିନେଶଃ । ୧୫ ।

ଯୁଗେନ୍ଦ୍ରମାଦ୍ୟୁଦ୍ୟୟମେବ ଶ୍ଵେତୋଷଷ୍ଠାଂଶକାନାମଧ୍ୟସ୍ଥାସ୍ଥାପନାତ୍ତୁମୁଁଶୋ ।

୧ଯୋଗୁଂଶବତା ୨ଶସ୍ତ୍ରମଦେବଭ୍ରାତୌ, ୩କୁବେର ୪ରକ୍ଷୋଗଣ୨କଳସଂଶାଃ

୭ ଭୃଷ୍ଣ ୮ କୁଳଘୋ ୯ ଗରଳ ୧୦ ଶିଂସଂଜ୍ଞା ୧୧ ମାୟାଂଶକଃ ୧୨ ପ୍ରେତପୁଷ୍ପ-
 ଭାଗଃ । ୧୩ ଅପାଂପତ ୧୪ ଦର୍ବବେଶେଶଭାଗଃ ୧୫ କାଳା ୧୬ ହୃଦ୍ଭାଗା ୧୭ ବମ୍ବୁ-
 ତାଂଶୁ ୧୮ ଚଘୋ । ୧୯ ମୃଦୁଂଶକଃ ୨ କୋମଳ ୨୧ ପଦ୍ମଭାଗୋ ୨୨ ଲକ୍ଷ୍ମୀଶ
 ୨୩ ବାଗୀଶ ୨୪ ବନମୁଖଂଶଃ । ୨୫ ଦେବା ୨୬ ଦ୍ରୁଭାଗୋ ୨୭ କଳିନାଶଭାଗଃ
 ୨୮ ଶିଜଣ୍ଡ଼ାଂଶଃ ୨୯ କମଳାକରଂଶଃ । ୩୦ ଋମେଶ ମଦାମୁକ ୩୧ ମୃତ୍ୟୁ ୩୨ କାଳ
 ୩୩ ଦାବାଗ୍ନି ୩୪ ଘୋର ୩୫ ମୟ ୩୬ କଣ୍ଡୁକାଶୁ । ୩୭ ସୁଧା ୩୮ ମୃତାଂଶୁ
 ୩୯ ପରୁଷୁଚିତ୍ର ୪୦ ବସପ୍ରଦଗ୍ଧୋ ୪୧ କଳିନାଶ ୪୨ ମୁଖ୍ୟୋ । ୪୩ ବଂଶସୟୋ
 ୪୪ ପାତକ ୪୫ କାଳରୂପାଃ ୪୬ ସୌମ୍ୟଶ୍ଚ ୪୭ ମୃଦୁଂଶ ୪୮ ସୁଶୀତଳାଂଶୋ ।
 ୪୯ ଦଂଷ୍ଟାକରାଳେ ୫୦ ଦୁମୁଖ ୫୧ ପ୍ରବାଣଃ ୫୨ କାଳାଗ୍ନି ୫୩ ଦଣ୍ଡାୟୁଧ
 ୫୪ ନିର୍ମଳଂଶଃ ॥ ୫୫ ଶୁଭ୍ର ୫୬ ଶୁଭ୍ରାଂଶା ୫୭ ବଭ୍ରୁଶୀତଳାଂଶଃ ୫୮ ସୁଧା-
 ପୟୋଧୁ ୫୯ ଭ୍ରମଣେ ୬୦ ଦୁରେଶଃ ॥ ଜ୍ଞେୟଃ ଋମାଦ୍ୟତ୍ୟୟମେବମୁଚ୍ଚେ,
 ଶୁଭ୍ରନ୍ଦିତାଂଶୋ ଯଦି ଶୋଭନ୍ ସ୍ୟାତ୍ ।

ଶାଠିଏଶଶ୍ଚ କରଲେ ଏକ ଯେ ରାଶିକୁ । ଏକଂ ଭାଗେ ଗଣ ଶାଠିଏ ଅଂଶକୁ ॥
 ଓଜଗୁହରେ ଗଣିବ ଋମେ ଷଷ୍ଠୀଅଂଶ । ପୁରୁଷୁଦ୍ଧେ ବିପରାଦେ ଗଣନା ପ୍ରକାଶ ॥
 ପର୍ବଅଳ୍ପ ଅନୁରୂପେ ସରୁଅଂଶନାମ । ଗଣନା କରଣ ନାମ୍ନିଜାଣି ସର୍ବ କର୍ମ ॥

ସଂଖ୍ୟା	ବିଷମ ରାଶି	ଅଂଶ	ସମରାଶି
୧	ଘୋରଂଶ	୧୩୦	ଇନ୍ଦୁରେଣା
୨	ରାକ୍ଷସ	୧୧୦	ଭ୍ରମଣ
୩	ଦେବ	୧୩୦	ସୁଧାପୟୋଧୁ
୪	କୁବେର	୨୧୦	ଅତିଶୀତ
୫	ରକ୍ଷୋଗଣ	୨୩୦	ଅଶୁଭ
୬	କିନ୍ନର	୩୧୦	ଶୁଭ
୭	ଭୃଷ୍ଣ	୩୩୦	ନିର୍ମଳ
୮	କୁଳଘୋ	୪୧୦	ଦଣ୍ଡାୟୁଧ
୯	ଗରଳ	୪୩୦	କାଳାଗ୍ନି
୧୦	ଅଗ୍ନି	୫୧୦	ପ୍ରବାଣ
୧୧	ମାୟା	୫୩୦	ଇନ୍ଦୁମୁଖ

	ବିଷୟ ଶୁଣି	ଅଂଶ	ସମ୍ପର୍କ ଶୁଣି
୧୨	ନମ	୭୦	ଦଂଷ୍ଟ୍ରାକରଣ
୧୩	ବରୁଣ	୭୩୦	ଶୀତଳ
୧୪	ଇନ୍ଦ୍ର	୭୦	ମୃଦୁ
୧୫	କାଳ	୭୩୦	ସୌମ୍ୟ
୧୬	ଅହ	୮୦	କଳରୂପ
୧୭	ଅମୃତାଂଶୁ	୮୩୦	ଉପାତ
୧୮	ଚନ୍ଦ୍ର	୯୦	ବଂଶସ୍ତମ୍ଭ
୧୯	ମୃଦୁ	୯୩୦	ମୁଖ୍ୟ
୨୦	କୋମଳ	୧୦୦	କୁଳନାଶ
୨୧	ପଦ୍ମ	୧୦୩୦	ବିଶ୍ୱପ୍ରଭା
୨୨	ବିଷ୍ଣୁ	୧୧୦	ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର
୨୩	ବାଗୀଶ	୧୧୩୦	ଅମୃତ
୨୪	ବିଷ୍ଣୁର	୧୨୦	ସୁଧା
୨୫	ଦେବ	୧୨୩୦	କଣ୍ଠକ
୨୬	ଆଦ୍ୟ	୧୩୦	ଆମୟ
୨୭	କଳିନାଶ	୧୩୩୦	ଘୋର
୨୮	କ୍ଷିପ୍ରଶ	୧୪୦	ଦାବାରୀ
୨୯	କମଳାକର	୧୪୩୦	କାଳ
୩୦	ମନ୍ଦ	୧୫୦	ମୃଦୁ
୩୧	ମୃଦୁ	୧୫୩୦	ମନ୍ଦ
୩୨	କାଳ	୧୬୦	କମଳାକର
୩୩	ଦାବାରୀ	୧୬୩୦	କ୍ଷିପ୍ରଶ
୩୪	ଘୋର	୧୭୦	କଳିନାଶ
୩୫	ଆମୟ	୧୭୩୦	ଆଦ୍ୟ

ସର୍ବାର୍ଥବିଜ୍ଞାନମଣି

	ବିଷୟ/ସ୍ତମ୍ଭ	ଅଂକ	ସମ୍ପାଦନା
୩୭	କଳ୍ପକ	୧୮୧୦	ଦେବ
୩୭	ସୁଧା	୧୮୩୦	ଦିଗମ୍ବର
୩୮	ଅମୃତ	୧୯୧୦	ବାଗୀଶ
୩୯	ପୁଣ୍ୟପଦ୍ମ	୧୯୩୦	ବିଷ୍ଣୁ
୪୦	ବିଷ୍ଣୁପଦ୍ମ	୨୦୧୦	ପଦ୍ମ
୪୧	କୁଳନାଥ	୨୦୩୦	କୋମଳ
୪୨	ମୁଖ୍ୟ	୨୧୧୦	ମୁକୁ
୪୩	ବଂଶବିଜୟ	୨୧୩୦	ବିଜୟ
୪୪	ଉତ୍ପାଦ	୨୨୧୦	ଅମୃତାଂଶୁ
୪୫	କାଳରୂପ	୨୨୩୦	ଅକ୍ଷ
୪୬	ସୌମ୍ୟ	୨୩୧୦	କାଳ
୪୭	ମୁକୁ	୨୩୩୦	ଉଦ୍ଧ
୪୮	ଶିଳା	୨୪୧୦	ବିଷ୍ଣୁ
୪୯	ଦଂଷ୍ଟ୍ରାକରଣ	୨୪୩୦	ଯମ
୫୦	ଇନ୍ଦ୍ରମୁଖ	୨୫୧୦	ମାୟା
୫୧	ପ୍ରବୀଣ	୨୫୩୦	ଅଗ୍ନି
୫୨	କାଳାଗ୍ନି	୨୬୧୦	ଗରଳ
୫୩	ଦଣ୍ଡାୟୁଧ	୨୬୩୦	କୁଳଦ୍ବ
୫୪	ନିର୍ମଳ	୨୭୧୦	ଭୃଷ୍ମ
୫୫	ଶୁଭ	୨୭୩୦	କିନ୍ନରୀଶ
୫୬	ଅଶୁଭ	୨୮୧୦	ରକ୍ଷୋଗଣ
୫୭	ଅତିଶୀତ	୨୮୩୦	କୁଟବର
୫୮	ସୁଧାଯୋଗ	୨୯୧୦	ଦେବ
୫୯	ଭ୍ରମଣ	୨୯୩୦	ସାକ୍ଷୀ
୬୦	ଇନ୍ଦ୍ରବେଶ	୩୦୧୦	ଦୋଷୀଶ

ଅଥ ଷଷ୍ଠ୍ୟାଂଶ ସ୍ଵମିତ୍ତନଂ

ବିହାୟାସ୍ମିନ୍ ଗ୍ରହମଂଶକାଦଂ ଦ୍ଵିତଂ ହରିତଂ ସରନାୟକେନ ।
ଲିପ୍ତାଂ ତଥା ଶୂନ୍ୟାୟାଶିର୍ଭଜ୍ୟ ଦ୍ଵିତ୍ଵେଷୁ ଭ୍ରାତୃଗଣୁ ତଥା ନିଧେ ଜ୍ୟଂ ।
ବିହାୟାଲକ୍ଷିଂ ପୁନରଂଶକେଷୁ ନିଧୋଜ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରଂ ଗଣପୈତ୍ କ୍ରମେନ ।
ଓଜେନାଦ୍ୟାଦ୍ୟାୟ ମେଢ଼ପୁରୁଷୋଦୟାଶି ନାଥଃ ଶଲୁଷଂ ଶନାଥଃ ॥

ଅର୍ଥତଃ ଗ୍ରହକୁ ସ୍ମୃତ କରି ତାହାର ଗୁଣ ତ୍ୟାଗ କରି, ଅବଶେଷ ଅଂଶ କଳାଦକୁ ଦ୍ଵିଗୁଣିତ କରିବ । କଳା ତରଣରୁ ଅଧିକ ହେଲେ ତରଣରେ ହରି ଅଂଶରେ ଫଳ ମିଶାଇବ, ଏହି ଅଂଶକୁ ବାରରେ ହରିଲେ ଯେ ଫଳ ଗ୍ରହ ତାକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ଶେଷ ଯାହା ରହିବ ତହିଁରେ ଏକ ମିଶାଇବ, ଯଦ୍ୟପି ଗ୍ରହ ମେଷାଦ ଓଜେଶିରେ ଥାଏ, ତେବେ ମେଷ ବୃଷ କ୍ରମରେ ଉଦୋଷେକୁ ଅଂଶ ଅକପାଏ ଗଣିଲେ ଯେ ଗୁଣି ହେବ ତାହାର ସ୍ଵାମୀ ଗ୍ରହସ୍ତତଃ ଷଷ୍ଠି ଅଂଶର ସ୍ଵମୀ ଜାଣିବ । ଯଦି ଗ୍ରହ ବୃଷାଦ ଯୁଗ୍ମଗୁଣିରେ ଥାଏ ତେବେ ମାନ କୁମ୍ଭାଦ କ୍ରମରେ ବିପବତ ଅଞ୍ଜକୁ ଉପଶେକ୍ତ ଅଂଶ ସଂଖ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଣିଲେ ଯେ ଗୁଣିପଡ଼ିବ ସେ ଗୁଣି ସ୍ଵମୀ ଷଷ୍ଠ୍ୟାଂଶ ସ୍ଵମୀ ଜାଣିବ । ଉଦାହରଣ, ଯଥା—ରବି ଗୁଣି ୧୫୧୫୧୫୦୦ ସ୍ମୃତ, ଏଠାରେ ପାଞ୍ଚଗୁଣି ତ୍ୟାଗ କରି ଅବଶିଷ୍ଟକୁ ଦ୍ଵିଗୁଣି କରନ୍ତେ ହେଲା ୩୦୩୮୮୭୦, ବିଲିପ୍ତକୁ ଷାଠିଏରେ ହରିଲେ ଲବ୍ଧି ଏକକୁ କଳାରେ ମିଶାନ୍ତେ ହେଲା ୩୦୩୯, କଳା ତରଣରୁ ଅଧିକ ହେତୁ ତାକୁ ତରଣରେ ହରି ଏକ ନେଇ ଅଂଶରେ ମିଶାନ୍ତେ ୩୦୪୧ ଅଂଶକୁ ବାରରେ ହରିନ୍ତେ ଲବ୍ଧିରେ କାର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ । ଅଂଶ ୭ ରେ ଏକ ମିଶାନ୍ତେ ହେଲା ୮, ଗ୍ରହ କନ୍ୟାଗୁଣିରେ ଥିବାରୁ ଯୁଗ୍ମ ଗୁଣିତ । ଅତଏବ ବିପବତ ଗଣନା କ୍ରମେ ଅଷ୍ଟମ ସଂଖ୍ୟାକୁ ସିଂହ ହେଲା । ସିଂହର ଅଧିପତି ରବି, ଅତଏବ ରବି ସ୍ଵତ୍ଵସ୍ଥି ଅଂଶରେ ଅଛି, ଏହିକ୍ରମରେ ଷଷ୍ଠ୍ୟଂଶର ଅଧିପତି ଜାଣିବ ।

ଷଷ୍ଠ୍ୟାଂଶ ଫଳ କହୁଅଛ ।

ହରିଷଷ୍ଠ୍ୟାଂଶରଃ ସର୍ବେ ନ ଶଂ ଯନ୍ତି ଶରୀରଃ ।

ପରିପୂର୍ଣ୍ଣିତଲିପ୍ତକ୍ରା ସ୍ଵୋକମୁନିକେଶିନଃ ॥

ସ୍ଵର୍ଷକେନ୍ଦ୍ରୋତ୍ତମାଂଶସ୍ତା ମିତ୍ରହେନ୍ଦ୍ରକେଶିନଃ ।

ସପ୍ତବର୍ଗେଭ୍ୟଃ ସ୍ଵଂଶଃ ସ୍ଵଧୁମହାଂଶକାନ୍ତିତଃ ॥

ଯେଉଁ ଗ୍ରହ ହରି ଷଷ୍ଠି ଅଂଶରେ ରହଇ । ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଚଳୁକ୍ର ଯଦ୍ୟପି ହୁଅଇ ॥ ନିଜ ଉଚ୍ଚେ ଅବା ମୁନିହିତକାଶେ ସ୍ଵାହୁହେ । କେନ୍ଦ୍ରହିକୋଣରେ ମିତ୍ର-ବୃହେ ଯେବେ ଥାଏ । * ଉତ୍ତମାଂଶେ କମ୍ବା ନିଜ ସପ୍ତବର୍ଗ ଯୁତ । ଅଧିମିତ୍ର

* ବର୍ଗେଭ୍ୟା ନବାଂଶାଶ୍ଚାୟାସ୍ତୁ ପ୍ରଥମ ମଧ୍ୟାହ୍ନଃ ଚରଂଗୁଣିରପ୍ରଥମ ନବାଂଶାସ୍ତ୍ରୀର ଗୁଣିତର ପଞ୍ଚମନବାଂଶ ଦ୍ଵିଗୁଣିତ ଗୁଣିତ ଶେଷନବାଂଶ ଉତ୍ତମାଂଶ ସଂଜ୍ଞକା

ସପ୍ତବର୍ଗେ ଥିଲେ ବା ନିୟୁତ ॥ ନିଜ ଶୁଭଫଳ ସ୍ଥାନ ହୁଏ ଗ୍ରହବର । ଅଶୁଭ
ଶସ୍ତ୍ର ଅଂଶର ଏଫଳ ବିରୁଦ୍ଧ ॥

ସପ୍ତବର୍ଗୋ ଯଥାଃ ।

ଶୁଦ୍ଧହୋରାଦେଷ୍ଟାଶା ନବାଂଶକୋ ଦ୍ଵାଦଶାଂଶକଃ ସିଂହଃ

ଉତ୍ତେନ ସମାୟୁକ୍ତଃ ସପ୍ତବର୍ଗ ସଂଜ୍ଞକୋ ବିଦିତଃ ॥

ବର୍ଗାଶ୍ଵପେ ଦଶପ୍ରୋକ୍ତଃ ପୂର୍ବାଭ୍ୟୈଃ ମହର୍ଷିଭିଃ ।

ଭବନ୍ତି ବର୍ଗସଂଯୋଗେ ପାରଜାତାଦି ସଂଜ୍ଞକାଃ ॥

ଯେଉଁ ଦଶବର୍ଗ ପୂର୍ବାଭ୍ୟୈଃ ଛନ୍ତି କହୁ । ପାରଜାତାଦି ଯୋଗ
ସେ ସର୍ବଯୋଗେ ହୋଇ ॥

ପାରଜାତାଦି ଯୋଗମାନ କହୁଅଛୁ ।

ଉତ୍ତମଂ ତୁ ଦିବଗୌଳ୍ୟଂ ଚତୁର୍ବିନ୍ଦୁ ଗୋପୁରଂ *

ବର୍ଗଫଳକ ସଂଯୋଗେ ସିଂହାସନ ମିହୋଦ୍ୟତେ ॥

ବର୍ଗଦ୍ଵୟଂ ପାରଜାତଃ ଷଷ୍ଠୀ ପରାବତାଂଶକଃ ॥

ସପ୍ତମଂ ଦେବଲୋକଃ ସ୍ୟାଦସ୍ତମଂ ଗୁମରଂ ଭବେତ୍ । ୨୭ ।

ଆଶ୍ଵବତଂ ତୁ ନବମଂ ଫଳଂ ଜେଷ୍ଠଂ ପୃଥକ୍ ୧ ।

ଦଶବର୍ଗସ୍ୟ ସଂଯୋଗେ ବିଦୁର୍ବିଶେଷିକାଂଶକଂ । ୨୭ ।

ଶୁଦ୍ଧସ୍ପଷ୍ଟ କରି ବର୍ଗ କରିବ ସାଧନ । ବର୍ଗବସ୍ତୁ ଥିଲେ ଗ୍ରହ ପାରଜାତ
ଜାଣି ॥ ଇତି ବର୍ଗେ ଉତ୍ତମ, ଗୁରୁରେ ଯେ ଗୋପୁର । ସିଂହାସନ ଯୋଗ ଫଳ-
ବର୍ଗରେ ନିକର ॥ ଛଅବର୍ଗେ ପାରାବତାଂଶକ ଯୋଗ ହୋଇ । ସପ୍ତବର୍ଗ
ଯୋଗେ ଦେବଲୋକ ତାକୁ କହୁ ॥ ଅଷ୍ଟବର୍ଗେ ଗୁମର, ଯେ ନବମରେ ପୁଣି ।
ଆଶ୍ଵବତ ଯୋଗ ହୋଇ ଫଳ ଏଥୁ ଜାଣି । ଦଶବର୍ଗ ସଂଯୋଗରେ ବିଶେଷ-
ଷିକାଂଶକ । ଫଳନ୍ତି ଏ ଯୋଗମାନେ ନାମ ଅନୁରୂପ ॥

କି ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲେ ଗ୍ରହ ଯୋଗୋରକ ହେଲେହେଁ

ଫଳ ଦିଏ ନ ହୁଁ ତାହା କହୁଅଛୁ ।

ଦୁଃସ୍ଥାର ନୀଚମୃଦୁସ୍ଥା ଗ୍ରହା ବଳବିବର୍ଜିତାଃ ।

ମରଣାଚ୍ଛେଦାଶ୍ଵେଭୁପାରଜାତାଦିନାକୋଃ ଅପ୍ତଂ ନାରାୟଣପଃ ।

ଷଷ୍ଠାଷ୍ଟମବ୍ୟୟଗତ ଅବା ହେୟୁଗୁହେ । ସୁନୀଚରେ ଅବା ଅସ୍ତ ଅଚ୍ଛୋରେ ଥାଏ ।

ମରଣାଚ୍ଛେଦରେ ଥିଲେ ଗ୍ରହସ୍ଥାନ ବଳ । ଯୋଗଭଙ୍ଗ କରେ ନଦିଅଇ ଶୁଭଫଳ ॥

* ଛନ୍ଦାନ୍ତରରେ—ମୂଳଦିକୋଶ ସ୍ଵ ଗୃହେ. ଚକ୍ରାଣା, ବର୍ଗେ ଉପାଳାଂ ଦଶବର୍ଗ
ଜାଳାଂ । ସଂଯୋଗଜାତୋଽମନାମପୂର୍ବ । ମର୍ବେଷିକାଂଶଃ ଇତି ତେ ବଦନ୍ତି ।

ଯୋଗଫଳ କହୁଅଛୁ ।

ଆଶ୍ରୟରେ ସାର୍ବଭୌମଃ ସର୍ବେଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟସମନ୍ୱିତଃ । ୨୮ ।
 ଦେବଲୋକେ ମହାଦାନକର୍ତ୍ତା ଶକ୍ତା ଶିଖଣ୍ଡଃ ।
 ପାଶ୍ରବତେ ମାତୁଲିକଃ ସର୍ବଶାସ୍ତ୍ର ବିଶାରଦଃ । ୨୯ ।
 ସିଂହାସନେ ଭବେ ଭୂମିପତିଃ ସର୍ବେଷାଃ ସୁତୋ ମହାନ ।
 ଗୋପୁରେ ଧନବାନ୍ନିତ୍ୟଂ ସର୍ବବିଦ୍ୟା ବିଶାରଦଃ । ୩୦ ।
 ଉତ୍ତମେ ସକଳା ସମ୍ପଦ ପାରଜାତେ ଧନାନ୍ୱିତଃ ।
 ସ୍ୱାଂଶେ ଯଶସ୍ୱୀ ମତ୍ତମାନ୍ ସର୍ବସୌଖ୍ୟସମନ୍ୱିତଃ । ୩୧ ।

ଆଶ୍ରବତ ଯୋଗେ ଶକ୍ତାଧିଶକ୍ତ ହୁଅଇ । ଦେବଲୋକେ ମହାହାନ୍ତା
 ଶିଖଣ୍ଡ ହୋଇ । ପାଶ୍ରବତେ ମାତୁଲିକ ସର୍ବଶାସ୍ତ୍ର ବେତ୍ତ । ସିଂହାସନେ
 ପ୍ରଶଂସିତ ହୁଏ ଭୂମିଭୋକ୍ତ । ଗୋପୁରଯୋଗରେ ଧନୀ ସର୍ବବିଦ୍ୟା ଜାଣି ।
 ଉତ୍ତମେ ସମ୍ପଦିୟୁକ୍ତ । ପାରଜାତେ ଧନୀ ॥ ସ୍ୱ ନବାଂଶେ ଥିଲେ ଗ୍ରହ ଯଶସ୍ୱୀ
 କରଇ । ବୁଦ୍ଧିମନ୍ତ କର ସର୍ବ ସୁଖକୁ ଦିଅଇ ॥

ଅଥ ଶୁଣିକଗ୍ରନ୍ଥଃ ।

ଲଗ୍ନଂ ନିମାତ୍ ସାର୍ବଂ ଘଟୀଦ୍ୱୟଂ ସ୍ୟାତ୍ ।

ମେଷାଦି ନେତ୍ରସ୍ଥିତକୋଣଭ୍ରାଜ୍ୟଂ ॥

ଶୁଣିଶୁଣି ପ୍ରାଣପଦଂ ନିମେଶୁ ।

ଘଟୀଚତୁର୍ଥାଂଶମୁଷନ୍ତି ସନ୍ତଃ । ୧ ।

ଗୃହାଦ୍ୱିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ରବିସ୍ତୁସାର୍ବଂ ଘଟୀଦ୍ୱୟଂ ଶୁଣିକସ୍ଥିତସ୍ଥାତ୍ ।
 ନିମେଶ ସାର୍ବଂ ଦ୍ୱୟନାତ୍ମକାଳଃ କୁଞ୍ଜାବୃଷାଦ୍ୟ ଧ୍ୟାୟ ନାତ୍ମମାତ୍ରଂ । ୨ ।
 ଗୃହାଦ୍ୱିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ଧ୍ୟାୟନାତ୍ମମାତ୍ରଂ ମୀନାଦିଧ୍ୟାୟ ପଞ୍ଚଘଟୀଦ୍ୱୟଂ ॥
 ନିମେଶସ୍ଥିତ ଧ୍ୟାୟନାତ୍ମମାତ୍ରଂ ଘଟୀପ୍ରମାଣୋ ଦିନନାଥପୁରଃ । ୩ ।
 ବ୍ୟତ୍ୟାସମାର୍ଗେଣ ଘଟୀପ୍ରମାଣୋ ମେଷଦଗ୍ଧଃ ସାର୍ବଂ ଘଟୀଦ୍ୱୟଂ ସ୍ୟାତ୍ ॥
 ମୀନାଦିଧ୍ୟାୟ ତନ୍ମଦଗୋ ବିଲୋମାତ୍ ଶାସ୍ତ୍ରାନ୍ତରେତଫଳମାସ୍ତୁ ସର୍ବଂ ॥

ଦୁଇଦିଗ୍ରେ ତରଣ ପଲରେ ଏକ ଲଗ୍ନ । ଭୋଗକରଇ ନିମେଶେ ଦିବସରମାନ
 ଶୁଣିରେ ପୁଣି ନିମେଶେ ଅଢ଼ାଇ ଦିଗ୍ରେ । ଭୋଗହୁଏ ବାରଲଗ୍ନଶପରକାରେ ॥
 ଚାରେ ରବି ଶୁଣିରୁ ସ୍ଥିରରେ ପଞ୍ଚମରୁ । ଦ୍ୱିସ୍ତରାବେ ପ୍ରାଣପଦ ଗଣ ନବମରୁ ॥
 ପଦର ପଲରେ ହୁଏ ଏକପ୍ରାଣପଦ । ତାହାଠାରୁ ଲଗ୍ନପରି ପ୍ରାଣପଦ ସାଧ ॥
 ଶୁଣିକ ଗ୍ରହ ସାଧନ କାଳେ ଧନୁଠାରୁ । ବିପତ୍ତିତ ନିମେଶେ ସାଧନ ବିଷୟ ॥
 ଅଢ଼ାଇଦିଗ୍ରେ ହରି ଜନ୍ମସମୟକୁ । ଧନୁଠାରୁ ଓଲଟାଇ ଶୁଣିକ ଶୁଣିକୁ ॥

ଫଳଭୁକ୍ତ୍ୟା ଶୁଣି ଗୁଣ ଅଂଶେ ଅନୁପାତ । କଲେ ଅଗ୍ରୀମଶୁଣିରେ ରବିସ୍ତୁଟ କାତ ॥
 ରବିପର ଧନୁରୁ ଗଣିବ ଛମେ ଶଶୀ । ବୃଷ୍ଟି ବିପସ୍ତେ ଏକଦଣ୍ଡେ କୁଳ ଶଶି ॥
 ଧନୁରୁ ଏବ ଦଣ୍ଡରେ ରୁପ ବିପସ୍ତେ । ବୃହସ୍ପତି ମୀନ ପାଞ୍ଚଦଣ୍ଡେ ଏହିମତେ ।
 ଛମେ ମିଥୁନରୁ ଏକଦଣ୍ଡେ ଶୁକ୍ରଗଣ । ବିପସ୍ତେ ମେଷ୍ଟ ଏକଦଣ୍ଡେ ନେ ଅଶ ॥
 ଅଢ଼ାଇ ଦଣ୍ଡେ ମୀନରୁ ବିପସ୍ତେ ଶୁକ୍ର । ତାର ସପ୍ତମରେ କେରୁ ଗ୍ରହସ୍ଥାନ
 ଦେଉ ॥ ଏଣାସ୍ତରେ ପ୍ରାଣପଦ ଏକା ଅବଶ୍ୟକ । ଅନ୍ୟର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଅନ୍ୟ
 ଶାସ୍ତ୍ରେ ହେ ଗଣକ ॥

ଉଦାହରଣ—ଜଣେ ଲୋକର ମୀନ ଦିବନ ଦୃଶ୍ୟ ଦିବସ ବା ଶୁଦ୍ଧିରେ
 ଜନ୍ମ ହେଲା, ତେବେ ତାହାର ଶୁଣିକ ବା ହୋରାଲଗ୍ନ କେତେ ? ମନେକର,
 ସେ ଦିନ ମୀନ ଉଦୟ ଦୃଶ୍ୟ, ଏଥିରେ ଜନ୍ମ ସମୟ ମିଶାଇଲେ ହେଲା
 ଦୃଶ୍ୟ ୨୪୫ । $ଦୃଶ୍ୟ ୨୪୫ \div ଦୃଶ୍ୟ ୨୩୦ =$ ଶୁଣିକ ଅଂଶ ଦୃଶ୍ୟ ୧୦୫ କୁ ଭରଣ
 ଅଂଶ ହେଲେ ଅଂଶକୁ ହେଲା ପାଞ୍ଚପଲ । $ଦୃଶ୍ୟ ୨୪୫ \div ଦୃଶ୍ୟ ୨୩୦ =$ ଅଂଶ ୧୦୫ ।
 ଫଳ ଶୁଣିକ ୧୦୫ । ଅତଏବ ଶୁଣିକ ବା ହୋରାଲଗ୍ନ କନ୍ୟାର ଅଂଶ ୧୦୫ ଉପରେ
 ହେଲା । ଶୁଦ୍ଧିରେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଜାଣିବ । ପ୍ରାଣପଦ ସାଧନ ପରେ କୁହାଯିବ ।

ଶୁଣିକ ଗ୍ରହ ସାଧନ } ଲକ୍ଷ୍ମକାଳ ଦୃଶ୍ୟ \div ୨୩୦ = ଶୁଣିକ
 ରବି ଶୁଣିକ ସାଧନ } ଅତଏବ ଧନୁରୁ ବିପସ୍ତେ ଗଣନାରେ

ରବି କର୍କଟଶୁଣି ଭୋଗକର ମିଥୁନରେ ପ୍ରବେଶ କଲା ।

ଚନ୍ଦ୍ର ସାଧନ ।— $ଦୃଶ୍ୟ ୨୪୫ \div ୨୩୦ =$ ଶୁଣିକ । ଧନୁରୁ ଛମ ଶଶନାରେ
 ଚନ୍ଦ୍ର ବୁଦ୍ଧଶୁଣିକୁ ଭୋଗକର ମିଥୁନରେ ପ୍ରବେଶ କଲା । ଏହିପରି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
 ଗ୍ରହକୁ ଜାଣିବ ।

ଅବସ୍ଥାନଶୁଣି କହୁଅଛୁ ।

ବାଳାଦ୍ୟବସ୍ଥା ଛମଶୋଭାଶା ମୋକ୍ଷେ ସମେ ତଦ୍ଵିପସ୍ତମୟଃ ।

ବାଳକ୍ରମାସୋପୟ ଯୁବାଚ ବୁଦ୍ଧୋ ମୁକ୍ତୋ ଲବାନାମୁତ୍ତରଃ ଛମେଶ ॥
 ବାଳ କ୍ରମାର ଯେ ଯୁବା ବୁଦ୍ଧ ମୁକ୍ତ ଏହି ପାଞ୍ଚ ଅବସ୍ଥାକୁ ଗ୍ରହ ଭୋଗ ଯେ
 କରଇ ॥ ଓକ ବାଳଛମେ ଛଅ ଛଅ ଅଂଶେ ଗଣ । ଯୁଗ୍ମଶୁଣିରେ ମୁକ୍ତରୁ
 ବିପସ୍ତେ ଜାଣି ।

ଅବସ୍ଥା ଫଳ କହୁଅଛୁ ।

ବାଳାଦ୍ୟବସ୍ଥାନୁଶୁଣିକୁ ଜନ୍ମ ତତ୍ତ୍ଵ କଳାଳେ ଦିନନାଥମୁଖ୍ୟଃ ।

ଦିନ ଦଶା ଭୋଗକାଳେ ସର୍ବଗ୍ରହଗଣ । ଅବସ୍ଥାନୁସାରେ ଫଳ ଦେଇଥାନ୍ତି ଜଣ

ଅଥ ମେଷାଦିଶୁଣିମନକର ସଂଜ୍ଞା କହୁଅଛୁ ।

ମେଷାଜବସ୍ତୁ ପ୍ରଥମଃ ଶିଶୁଷ୍ଠ ବଶୋଽଗୋତାବୁରଶ୍ଚକରଂ ।

ବୌଧ୍ୟନ୍ଦୟଶ୍ଚ ଜିହ୍ଵାମଂତୃଦୟଃ, ଶୂନ୍ଵଂ କୁଳବନ୍ଧୁ ଚତୁର୍ଥଶ୍ଵଶିଂ ॥

ସିଂହସ୍ୟ କଣ୍ଠିରବଲେୟସଂଜ୍ଞେ, ପାଥୋନଶସ୍ତ୍ରୀ ଭବଳାଚରଣୀ ।
 ଜୁଟକାବଣିକ୍ ସପ୍ତମତାଳିସଂଜ୍ଞା, କୌର୍ବେଃଶ୍ଚମ୍ବ କୌଜମଲେୟସଂଜ୍ଞା ॥
 ଦୈବଂ ଧନୁଷ୍ଠୋଷକପସଂଜ୍ଞା, ଭାବେକରଂ ସ୍ୟାଦେମତଂ ଚତୁଃ ।
 ହୃଦ୍ରୋଗକୁଟସ୍ତୌ ଘଟଶଶିସଂଜ୍ଞେ, ମାନୋ ଝଷ ଶ୍ଵାନ୍ତମରପସଂଜ୍ଞା ।

ମେଷ ନାମ ଅଜବୟ ପ୍ରଥମ ଯେ ନିୟୁ । ବୃଷ ଉଷା ଗୋତାଗୁଣ ଶୁକ୍ରଭରେ
 ଥୟ ॥ ବୌଧ ନୃସିଂହ ଜିହ୍ଵାମ ତୃତୀୟ ମିଥୁନ । ଗୁହ କୁଳାର ଚତୁର୍ଥ କର୍କଟକୁ
 ଜାଣ ॥ କଣ୍ଠିରବ ଲେୟ ପାଥ ଉନ୍ନତସ୍ତ୍ରୀ ସିଂହ । ତନ୍ତ୍ରୀ ଅବଳା ନାମରେ
 କନ୍ୟାକୁ ଜାଣିବ ॥ ଜୁକ ବଣିକ ସପ୍ତମ ଅଂଶେ ଭୁଲା ନାମ । କୌଜ କୌର୍ବ ଅଳ
 ବୋଲି ଜାଣ ପେ ଅଷ୍ଟମ ॥ ତୋଷିକ ଗୁପ ଆକେର ଗୁପଧନୁ ବୋଲି । ଚନ୍ଦ୍ର
 ଦଶମ ନାମରେ ମିଳିବ କହୁଲି । ହୃଦ୍ରୋଗ ଘଟ ଏ ଦୁଇ ନାମ ଯେ କୁହୁର ।
 ଝଷ ଅନ୍ତମ ଯେ ରଥ ଏ ନାମ ମାନର ।

ଭ୍ରାତମାନଙ୍କର ସଂଜ୍ଞା କହୁଅଛୁ ।

ହୋଷତନୁମୁର୍ତ୍ତ୍ୟୁଦୟଂ ଶିରଶ୍ଚ, ବାଗ୍ନିଉକୋଟ୍ତମ୍ବ ମଥାସିସଂଜ୍ଞା ।
 ସହୋଦ୍ରଦୁଷ୍ଟିକ୍ୟାଗଳାଭୂତୟଂ ଶୌର୍ଯ୍ୟଂଚ କଣ୍ଠିଂ ପୁଣ ମମୁବକ୍ଷୁ ।
 ରସାତଳଂ ବୈ ହୁରୁକଂ ଚେଷ୍ଟା—ପାତାଳହୃଦ୍ଵାହନେମାଭୂତସଂଜ୍ଞା ।
 ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରଭାବ ସୁଜମିସଂଜ୍ଞା ବିବେକଶକ୍ତି ଉଦରପ୍ରଦେଶଃ ।
 ଶ୍ରେଣସତଃସିଦ୍ଧସନଂ ଚ ଶ୍ରେଷ୍ଠୋନଂ ଉଚ୍ଚେଦ୍ ବିଦ୍ଵାମିହାହୁଷର୍ଯ୍ୟାଃ ।
 ଚତୋର୍ଥାକାମୋ ମଦନଶ୍ଚ ଭର୍ତ୍ତୃସ୍ଥାନଂ ଜଳିନ୍ଦ୍ର ଦଧି ସୁପ୍ତ ସଂଜ୍ଞା ।
 କ୍ଷୀରଂ ଶୁକ୍ରଂ ମୁହୁକକୁଜ୍ଜନମ ଶୁଦ୍ଧ୍ୟଂଚ ରସଂ ମରଣାନ୍ତରାୟଃ ।
 ଧର୍ମେ ଦୟାପ୍ରେମିକଭାବ୍ୟଭାବୁ ଶୁଦ୍ଧସ୍ତ୍ରୋଲଭଶୁଭକିତାଦି ।
 ଆଜ୍ଞା ଚ ମନଂ ଦଶମଂ ଚ କର୍ମ ଲଦାସ୍ତଦଂ ଶଂ ଧନଲାଭ ମାୟୁ ।

ବ୍ୟୟୋଽନ୍ତ୍ୟଭଂ ରଥ ବିନାଶସଂଜ୍ଞା ଲଗ୍ନାନ୍ତ୍ୟାଶତ୍ରଃ କଥୁତୋ ମୁନାନ୍ତ୍ରୀଃ ।

ହୋଷ ତନୁମୁର୍ତ୍ତି ଆଉ ଉଦୟ ଯେ ଶିର, ଲଗ୍ନ ନାମ ଅଟେ ସବୁଠାରେ ଏକଗୁର ।
 ବଚନ ବିଷୟ କୁଟ୍ତୟ ଆସି ଧନ ନାମ । ସହଜ ଦୁଷ୍ଟିକ୍ୟ ଗଳା ଭୂତୟ ଅଶ୍ରମ ॥
 ଶୌର୍ଯ୍ୟ କଣ୍ଠି ପୁଣ ଅମୁ ବକ୍ତ, ରସାତଳା ହୁରୁକ ଚେଷ୍ଟା ହୃଦୟ ଦହନପାତାଳ ।
 ମାତୃ ସ୍ଥାନର ବିଶ୍ଵର ଚତୁର୍ଥରୁ କର । ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରଭାବ ତନୟ ମିତ୍ର ଯେ ଉଦର ॥
 ବିବେକଶକ୍ତି ବିଶ୍ଵର ପଞ୍ଚମୁଁ କରବ । ଶ୍ରେଣ ବ୍ରଣ ଶହ ଶ୍ରେର ବ୍ୟସନ ସ୍ଵଭାବ ॥
 ବିଦ୍ଵା ଏତେକ ବିଶ୍ଵର ସଷ୍ଠ ସ୍ଥାନୁଁ ଜାଣ । କାମୁକତା ଭର୍ତ୍ତୃ ନାସ ଆବର ମଦନ ॥
 ଦଧି ସୁପ୍ତ (ବଚନ) କ୍ଷୀର ଶୁକ୍ର ସପ୍ତମୁଁ ବିଶ୍ଵର । ମୁହୁକକୁଜ୍ଜନ ଶୁଦ୍ଧ୍ୟ ରହ ମୃତ୍ୟୁ ॥
 ଆଉ କ୍ଷୟ । ଶରୀରର ବଳାବଳ ଅଷ୍ଟମୁଁ ବିଶ୍ଵର । ଲଗ୍ନକୁ ଅଷ୍ଟମରୁ ମୃତ୍ୟୁର ॥

ବିଚାର ॥ ଧର୍ମ ଦୟା ପିତୃ ଧନ ଭାଗ୍ୟ ତପ ଗୁରୁ । ଏ ସମସ୍ତ ବିଚାରବ ନବମ ଭାବରୁ
ଆଜ୍ଞା ମାନ କର୍ମ କର୍ମସ୍ଥାନ ଶବ୍ଦ ନାମ । ଫଳ ବିଚାର ନିମନ୍ତେ ବହୁଳ ଦଶମ ।
ଧନଲଭ ଆୟ ଚିନ୍ତା ଏକାଦଶି କର । ବ୍ୟୟ ଅନ୍ୟ ରଥ ନାଶ ସଂଜ୍ଞା ଦ୍ଵାଦଶର ।
ଲଗ୍ନାନ୍ତ୍ୟ ଶୁକ୍ର ବୋଲିଣ ଦ୍ଵାଦଶର ନାମ । ପୂର୍ବରୁ ରକ୍ଷିଏ କରଇନ୍ତି ଏ ନିୟମ ।

ଦୁସ୍ତାସ୍ତ୍ର ନାଶପ୍ରଭୃତି ଭବନ୍ତି ଶଷ୍ଠାଷ୍ଟ୍ର ରଥାନୁଗତାସ୍ତ୍ରଥୈବ ।

ମନ୍ଦସ୍ଥାନଗତଗ୍ରହ ଫଳକୁ ନାଶଇ । ଶଷ୍ଠାଷ୍ଟ୍ରମ ବ୍ୟୟେ ଗ୍ରହଫଳ ନ ଦିଅଇ ।

ରାଶିମାନକର ବଳନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଉଦୟାଦି ସଂଜ୍ଞା କହୁଅଛୁ ।

ଉଦ୍ୟନ୍ତ ପୃଷ୍ଠେତ ବୃଷାଜଗ୍ଵନ୍ତ—କୁଳୀରନକଃ ବଳିନଃ ସୟଗ୍ନଃ ।

ତେ ରାଶିକାଳୋଽସ୍ମି ବଳାଶ୍ଚ ଶେଷଃ ଶୀର୍ଷୋଦୟା ମାନ ଉଦେରୁଦୟାଂ ॥
ମେଷ ବୃଷ ଧନୁ କର୍କ ମକର ଏମାନେ । ପୃଷ୍ଠୋଦୟ ସଞ୍ଜକ, ଯେ ଶୀର୍ଷୋଦୟା
ଅନ୍ୟେ । ମାନରାଶି ଏକା ଶୀର୍ଷପୃଷ୍ଠୋଦୟୋଦୟା, ପୃଷ୍ଠୋଦୟା ରାଶିମାନେ
ରାଶି ବଳୀ ହୋଇ ॥ ଶୀର୍ଷୋଦୟା ମଧ୍ୟ ଏକା ମିଥୁନ ରାଶିରେ । ବଳୀ ହୁଏ,
ଅନ୍ୟମାନେ ବଳୀ ଯେ ଦିନରେ । ମାନ ବଳବନ୍ତ ଜାଣ ସମସ୍ତ ବେଳରେ ।

ଅଥ ପ୍ରକାଶ ଗ୍ରହଃ ।

ଧୂମୋଽର୍କେ ବିଷଭାଃଶୁଭଭବନୟତୋ ମଣ୍ଡଳାଛୋଧୁତୋଽସୌ ।

ପାତଃସଞ୍ଜାଶିଯୁକ୍ତଃ ପରଧୂରଥ ଭସଂଶୋଧୁତଶ୍ଚ ପନାମା ।

ଶୈଳାଶା (୧୦୭) ଭାବୟନ୍ତ ଧନୁରଥଚ ଶିଶୀପଞ୍ଚତତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରକାଶଃ ।

ପ୍ରାଦୁର୍ଭବେନ ତେଷାଂ ଫଳିମିହକୃତ୍ଵତ ଜାତକପ୍ରଶ୍ନାୟଃସ୍ୟାତ୍ ।

ଗୁରୁରାଶି ତେର ଅଂଶ ରବି ଯେବେ ଥାଏ । ସେକାଳେ ରବିର ସଞ୍ଜା ଧୂମ ଯେ
ବୋଲିଏ । ବାରରାଶିରୁ ଏହାକୁ କରଲେ ଅନ୍ତର । ଯାହା ରହେ ପାତନାମ
ହୁଅଇ ତାହାର । ଗୁରୁରାଶି ତେର ଅଂଶ ଛଅରାଶି ଯୋଗେ । ପରଧୂ ବୋଲିଏ
ସେହି ଜାତକ ବିଭାଗ । ସତାଇଶୁ ଧୂମଭାଗ କରଲେ ଅନ୍ତର । ଅବଶେଷ
ଯାହା ରହେ ଗୁପନାମ ତାର । ଛନ୍ଦିରାଶି ସଂହର ଅଂଶ ଧୂମରେ ଯୋଗ
କଲେ ଧନୁ ନାମ ହୁଏ ଯଥାର୍ଥ ବିଭାଗ । ପାଞ୍ଚରାଶି ଶିଶୀତତ୍ତ୍ଵ ବୋଲିଣ ଜାଣିବ ।
ଜାତକ ପ୍ରଶ୍ନର ଏଥୁ ଫଳକୁ କହିବ ।

କେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥାନ ସଂଜ୍ଞା ଓ ବର୍ଗୋତ୍ତମ କହୁଅଛୁ ।

ବ୍ୟୋମାସ୍ତ୍ର ପାତାଳବଳଗୁଭାତା ବଦନ୍ତିନାମାନ ମୁନୀନ୍ଦ୍ରଜାଳଃ ।

ତନ୍ନିଶ୍ଚିତ କେନ୍ଦ୍ର ଚତୁଷ୍ପଦଂଚ ବର୍ଗୋତ୍ତମା ସ୍ତବ୍ଧସ୍ପନବାଂଶକାସ୍ତ୍ର

ଦଶମ ସପ୍ତମ ଚତୁର୍ଥ ଯେ ଲଗ୍ନ ଭାବ । ଚତୁଷ୍ପଦ କେନ୍ଦ୍ର ଆଉ କୃତ୍ତିକ ଜାଣିବ ॥
ରାଶିମଧ୍ୟେ ନିଜନବମାଂସ ଯେ ଅଟଇ । ବର୍ଗୋତ୍ତମ ତାହାକୁ ସକଳ ଶାସ୍ତ୍ରେ କହି ॥

ଭବାନୁଗତ ଶୁଣିବଳ କହୁଅଛୁ ।

ଜଳଚର ପଶୁ ନର ଖାଟା ବନ୍ଧୋ ମାନେତନୌମଦେବପି ।

ହମଶୋ ଭବନ୍ତି ବୀର୍ଯ୍ୟା ବିଗତବଳାସ୍ତସ୍ତମେବପି ॥

ଜଳଚର ଶୁଣିମାନେ ଚତୁର୍ଥରେ ବଳୀ । ପଶୁଶୁଣି ଦଶମରେ ବଳୀ ଯେବେ ମିଳି । ନରଶୁଣି ଲଗ୍ନଗତ ହେଲେ ବଳୀ ହୋଇ । ଖାଟ ଶୁଣି ସପ୍ତମରେ ବଳକୁ ଦିଅଇ ।

ଶ୍ରଦ୍ଧମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଛ୍ଵାନ କହୁଅଛୁ ।

ମେଷୋକ୍ଷନହାଙ୍ଗନକର୍ମିମାନ ଭୁଳାଧରାଃ ସୁଦୃଢ଼ପାତ୍ସୁରୁଜାଃ

ଅଭ୍ୟୁକ୍ତଭାଗିନୀୟ ୧୦ ଗାନ ୩ ଦାର ୨୮ ମତ୍ୟା * ମନା * ସାର ୨୭ ନରେ ୨୦ ହମେଶ ।

ରବିମେଷେ ଦଶ ଅଂଶେ ଉଚ୍ଚ ଯେ ଅଟଇ । ବୃଷେ ଚନ୍ଦ୍ର ତନୁ ଅଂଶେ ଅତି ଉଚ୍ଚ ହୋଇ ॥ ମକରେ ମଙ୍ଗଳ ଉଚ୍ଚ ଅଂଶେ ଅଂଶେ । ରୁଧ୍ର କନ୍ୟାରେ ପଦ୍ମର ଅଂଶେ ଉଚ୍ଚେ ବସେ । କକତାରେ ଉଚ୍ଚ ପାଞ୍ଚ ଅଂଶେ ବୃହସ୍ପତି । ମୀନେ ଶୁକ୍ର ସପ୍ତବିଂଶ ଅଂଶେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥିତି ॥ ଶନି ଭୁଲେ ବିଶତ ଅଂଶରେ ଉଚ୍ଚେ ରହି । ସର୍ବ ଶାସ୍ତ୍ରକାରମାନେ ଏହିମତେ କହି ।

ସିଂହୋକ୍ଷବସ୍ତ୍ରାଂଜନଗୁପ ତୈଳି କୁମ୍ଭା ଭବନ୍ତ୍ୟୁକ ସମାନଭାବଃ ।

ମୂଳଦିକୋଶାନି ଭବନ୍ତି ତାନି କିଞ୍ଚିଦ୍ଵିଗ୍ରାହ୍ୟାନି ବଳାନି ସୂର୍ଯ୍ୟାତ୍ ।

ସିଂହ ବୃଷ ମେଷ କନ୍ୟା ଧନୁ ଭଲ କୁମ୍ଭ । ହମେରବିଆଦଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ଭୁଲ୍ୟ ଠାବ ॥ ଏହି ସ୍ଥାନମାନ ନାମ ମୂଳ ଦିକୋଶକ । ରବିର ସିଂହ ଚନ୍ଦ୍ରର ବୃଷ ହମେ ଦେଶ ॥

ପୁନରପି ଶୁଣିମାନଙ୍କର ନୈସର୍ଗିକ ବଳ ଓ ଚୟସଂଜ୍ଞା କହୁଅଛୁ ।

ଦିବାବଳା ମାନୁଷସ୍ତଦ୍ଵୟଃ ସ୍ଵାହୀ ବଳାଦ୍ଵାପଶବଶ୍ଚକାଟାଃ । ୮ ।

ସନ୍ଧ୍ୟାଦ୍ଵୟେତ୍ଵ ଭୂଭବାସ୍ତଦାନାଂ ସପ୍ତଷ୍ଟଭାବଂ ଭୂଚୟେତସଂଜ୍ଞା ।

ମନୁଷ୍ୟଶୁଣି ଏ ଦିବସରେ ବଳାହୋଇ । ପଶୁଶୁଣି ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ବଳୀ ଯେ ବୋଲଇ ॥ ବିଷ୍ଣୁ କକଡ଼ ଏ ଦୁହେଁ ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳେ ବଳୀ । ଦିବସ୍ତ୍ର ଏକାଦଶ ଦଶମେ ଚୟ ବୋଲି । (୩୭।୧୧।୧୦)

ଶୁଣିମାନଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣ କହୁଅଛୁ ।

ବକ୍ରଶ୍ଵେତଃ କ୍ଷୀମକାନ୍ତିଶ୍ଚରକ୍ତୋ ଧୂମ୍ରଶ୍ଚିତ୍ରଃ କୃଷ୍ଣକାନ୍ତିଃ ସୁବର୍ଣ୍ଣଃ ।

ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣାଭସ୍ୟାକ୍ତର୍ତ୍ତସେବଭୂବର୍ଣ୍ଣଃ ସ୍ଵଚ୍ଛୋବର୍ଣ୍ଣୋ ବର୍ଣ୍ଣିତୋ ବୁଦ୍ଧିମତିଃ ।

୧ ୨ ୩ ୪ ୫ ୬ ୭ ୮ ୯

ରକ୍ତ ଶ୍ୱେତ ଶ୍ୟାମଳ ରକତଧୂମ୍ର ଚର୍ଚ୍ଚ । କୃଷ୍ଣ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣକାନ୍ତତୁଲ୍ୟଗାନ୍ଧ

୧୦ ୧୧ ୧୨

କପୋତବର୍ଣ୍ଣ ପିଙ୍ଗଳ ଶ୍ୱେତରୂପ ଜାଣ । ମେଷଆଦି ଗୁଣିବର୍ଣ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ରରେ ପ୍ରମାଣ ॥

ଚେଷ୍ଟିସ୍ଥାନଂ ସୂର୍ଯ୍ୟସୁକ୍ତାଦ୍ବିଜୟଂ ଚକାଚେଽସ୍ମିନ୍ନାନମାହୁର୍ମୁନୀଂ ॥

ବେଦଘ୍ନଂ ସ୍ୟାଦ୍ଦ୍ୱାଶାଂ ଶ୍ୟାମଧୂକଂ ତୁ, ବୈଲେମ୍ୟଦ୍ୱାଜୁକଗ୍ଗଣେଃ ଚମେଶ ॥

ସୂର୍ଯ୍ୟସୁକ୍ତା ଗୁଣିର ଦ୍ବିଜୟେ ଚେଷ୍ଟିସ୍ଥାନ । ମେଷାଦି ବାର ଗୁଣିକୁ ଚକ୍ରବୋଲି
ଜାଣ ॥ ମେଷଠାରୁ କନ୍ୟାଯାଏ ହୁଏ ପୂର୍ବଭାଗ । ଭୂଳାଠାରୁ ମୀନଯାଏ ପଶ୍ଚାତ୍
ଜାଣିବ ॥ କମ୍ବା ଲଗ୍ନଠାରୁ ଛଅଗୁଣି ପୂର୍ବଭାଗ । ଅନ୍ୟ ଛଅ ଗୁଣିକୁ ଯେ ପଶ୍ଚାତ୍
ଭାବିବ । ଅଥବା ଲଗ୍ନରୁ ଚତୁର୍ଥର ଯାଏ ପୂର୍ବ । ଗୁରୁରୁ ସପ୍ତମଯାଏ ଚତୁର୍ଥ ଗଣିବ ।
ସପ୍ତମରୁ ଦଶଯାଏ ପୂର୍ବଭାଗ ହୋଇ । ଦଶମ ଲଗ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଶ୍ଚାତ୍ ବୋଲଇ ॥
ଚତୁର୍ଗୁଣି ଭାଗ ଏହୁ ଅବା ଦଶମରୁ । ଗୁରୁଯାଏ ପୂର୍ବଅର୍ଦ୍ଧ ଗଣିବ ଚନ୍ଦ୍ରରୁ ॥
ଗୁରୁଠାରୁ ଦଶମଯାଏ ଅର୍ଦ୍ଧ ପର । ଏଚନ୍ଦ୍ରରେ କେହୁଁ କରନ୍ତି ବିଚାର ॥
ଫଳ ବିଚାରରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଆସଇ ଲଗ୍ନର । ସପ୍ତମଭାଗ ଯାଏ ଯେ ପୂର୍ବଅର୍ଦ୍ଧସାର ॥
ସପ୍ତମ ବ୍ୟୟପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଶ୍ଚାତ୍ ବୋଲଇ । ଫଳ ନିଶ୍ଚୟ ଏଭାଗୁଁ ସଦା କର ଭାବ ॥

ଦିନେଚେତ୍ରାଦି ନରପାଳମୃତ୍ୟୋ ସେନାକୁଳଂ ସୋମସୁତଃ କୁମାରଃ ।

ଶୁକ୍ରବିଷ୍ଣୁପୂଜ୍ୟୋସଚକୌଶିନିଶ୍ଚୁପ୍ରସ୍ୟସ୍ତୁ ତଦ୍ବୃତ୍ତିମୁପେତଜାତଃ ॥

ରବିଚନ୍ଦ୍ର ନୃପତି ମଙ୍ଗଳ ସୈନାପତି । ରାଜସୁତ ରୂପ ଶୁକ୍ର ବୃହସ୍ପତି ମନ୍ତ୍ରୀ ।
ଶନୈଶ୍ଚର ଯେ ଗୁରୁର ଯେଉଁ ଗ୍ରହବଳୀ । ଅନୁରୂପେ ଜାତକରେ ଫଳଥାଏ ଫଳି

ଗ୍ରହମାନଙ୍କର ଶୁଭରାଧିପତି କହୁଅଛୁ

ଅସ୍ତ୍ରାରବିଃଶାତକରସ୍ତୁଚେତଃ ସତ୍ତ୍ୱକୁଳୋଦ୍ଭାଷଣମକ୍ଷୟନୁଃ

ବାଘଂ ପତିଞ୍ଜନସୁଗେ ମଦଶ୍ଚଶୁକ୍ର ଉବେଦର୍କସୁତସ୍ତୁ ଦୁଃଖଂ ॥

ଅସ୍ତ୍ର ଧୂପରବି, ଚନ୍ଦ୍ର ମନ ଅଧିକାରୀ । ବଳାଧିପତି ମଙ୍ଗଳ ରୂପ ବାକ୍ୟଗୁରୁ ॥
ଜ୍ଞାନ ସୁଖର ଉତ୍ସର ଅଟେ ବୃହସ୍ପତି । ସର୍ବାଧିପତି ଭରଣ, ଶନି ଦୁଃଖପତି ॥
ଗ୍ରହବଳ ଦେଖି ଜାତକର ବଳ ଜାଣି । ଫଳ ପ୍ରକାଶିବ ପ୍ରୟୋଜନ ଏହାଗୁଣି ॥

ଗ୍ରହମାନଙ୍କର ପର୍ଯ୍ୟାୟ କହୁଅଛୁ ।

ସୂର୍ଯ୍ୟଃ ହେଲିର୍ବାନୁମାନଦାସ୍ତ୍ରରଶ୍ମିଶ୍ଚନ୍ଦ୍ରାଶ୍ଚ ସ୍ୟାଦ୍ଭାସ୍ତ୍ରରଶ୍ମିଶ୍ଚରଶ୍ମି ।

ସୂର୍ଯ୍ୟହେଲି ଭାନୁମାନ ଦାସ୍ତ୍ରରଶ୍ମିରବି, ଚନ୍ଦ୍ରାଶ୍ଚ ଭାସ୍ତ୍ରର ଅସ୍ତ୍ରରଶ୍ମିରାମେଭାବ ।

ଅତଃ ସୋମଶ୍ଚନ୍ଦ୍ରମାଶୀତରଶ୍ମିଃ ଶୀତାଶ୍ଚନ୍ଦ୍ରାଶ୍ଚ ସ୍ତ୍ରାଶ୍ଚ ମୃଗାକଃ କଳେଶଃ ।

ଅତଃ ସୋମଶ୍ଚନ୍ଦ୍ରମାଶୀତରଶ୍ମି ନିଶେଶ । ଶୀତାଶ୍ଚନ୍ଦ୍ରାଶ୍ଚ ମୃଗାକ

ନିଶେଶକଳେଶ ॥

ଆଶେବନ୍ଧୁକେନେୟୁକୃତଃସଂସାରୋଽନୁଶାସନୋଽଥପାପୀ
 ଆବବନ୍ଧୁ ଆବନେୟୁକୃତୋଽମରୁତଃ । ଲେହନୋଽପାପୀ ଏତେନାମ ମଙ୍ଗଳଃ ॥
 ବିଜ୍ଞସୌମ୍ୟୋ ବୋଧନଶ୍ଚକ୍ଷୁସୁହସ୍ତାନ୍ତ୍ରୀଶାନ୍ତଶ୍ୟାମରୂପୋଽତିଦୀର୍ଘଃ ।
 ବିଜ୍ଞସୌମ୍ୟ ବୋଧନ ଶୂଦ୍ରୀଶାନ୍ତଚନ୍ଦ୍ରଜଃ । ଶ୍ୟାମରୂପ ଅତିଦୀର୍ଘ ଅଟେ ସୋମାହଜ ।
 ଜୀବୋଽଜିଗ୍ଞାଦେବ ଗୁରୁଃପ୍ରଣାନ୍ତୋବାଶ୍ୟପଞ୍ଚଜଃସିଦ୍ଧିଦେବେତଦଂ ॥
 ଜୀବଅଜିଗ୍ଞା ଦେବତା ଗୁରୁ ବାକ୍ୟପତି । ପ୍ରଣାନ୍ତ ଚକ୍ର୍ୟ ଦେବତାପଦ୍ମ୍ୟବୃହସ୍ପତି ॥
 ଗୁରୁଶ୍ଚନ୍ଦୋଭାର୍ଗବସୁନଃଚୋକ୍ତକାଶ୍ୟକବିଦୈତ୍ୟଗୁରୁଃସିଦ୍ଧିଷ୍ଠ ।
 ଗୁରୁ ଉଶନା ଭାର୍ଗବ ଅକ୍ଷ କାଶ୍ୟକବି । ଦୈତ୍ୟଗୁରୁ ସିଦ୍ଧ ଏବେ ଗୁରୁ ନାମ ଭାବ
 ଶ୍ରୀୟାମୁକଃ ପଦ୍ମଯମାର୍କପୁତ୍ରଃକୋଶୋଽସିଦ୍ଧଃସୌରଃ ନୀଳନାଳଃ ।
 ଶ୍ରୀୟାମୁତ ପଦ୍ମ ଯମଂ ଅର୍କଜ ଅସିଦ୍ଧ । କୋଶ ସୌରଶନନାଳ ଶନନାମ ଏତ ॥
 କୃତଃ କୃଶାଙ୍ଗଃ କଞ୍ଚିଳାଋଦ୍ୟାଦୌ ତମେଽସୁବେଷ୍ଟେତ୍ୟଗୁସୈହିକେୟଃ
 ଶତ୍ରୁଷ୍ଠ ସ୍ଵର୍ତ୍ତନୁ ବିଧୁ ନୁଦୌତ କେତୁଃ ଶିଖୀସ୍ୟାନ୍ତ୍ରଜ ନାମତେୟଃ ॥
 ଶତ୍ରୁ କୃଶାଙ୍ଗ କଞ୍ଚିଳାଋ ଦୀର୍ଘ ଅସୁର । ତମଃସୈହିକେୟ ଅଗୁବିଧୁ ନୁଦ କୃତ ॥
 ସ୍ଵର୍ତ୍ତନୁ ଏ ନାମ ଶତ୍ରୁ କରଇ ଧଇଶ । କେତୁ ଶିଖୀଧ୍ଵଜ ନାମେଷ୍ଟଅଇ ବଶାଶ
 ଶନେନସୁତଃ ସ୍ୟାଦ୍ଘୃକୃତକୋଽଥମ ଇର୍ଯ୍ୟମହଃ ପ୍ରାଣହରୋଽତିପାପୀ ।
 ଶନ ସୁତ ଯେ ଶୁଳିକ ମାନ ପ୍ରାଣହର । ଅତି ପାପୀ ଯମାସୁଜ ନାମ ଗୁଳିକର ॥
 ପ୍ରାଣହନ୍ତ୍ରୀୟଃ ପ୍ରାଣପଦସ୍ୟନାମ ପର୍ଯ୍ୟାପମନ୍ୟତ୍ପ୍ରବ୍ରଦନ୍ତି ତତ୍ତ୍ଵଃ ॥
 ପ୍ରାଣପଦ ନାମ ପ୍ରାଣଅସୁବୋଲି କହି । ଶାସ୍ତ୍ର ବିଦଶିଣ ଏଥୁ ଅଧିକରେ ଲିହି ॥
 ଗ୍ରହମାନଙ୍କର ସ୍ଵରୂପାଦି କହୁଅଛୁ ।

ଭାସୁର୍ଯ୍ୟାସୁକିତ ଦେହ ଚକ୍ରାଣ୍ୟମାନ ତଃ ପିଙ୍ଗଳ ନେତ୍ରକାନ୍ତିଃ ।
 ପିତ୍ତାମ୍ବୁକୋଽୟଂ ସମତଃସ ପଞ୍ଚିଃ ପ୍ରତାପମୁକ୍ ସତ୍ତ୍ଵଗୁଣୋଽଲ୍ଲଭେମା ।
 ସଂଶ୍ଵରସ୍ଵକ୍ ସଂକୁଚତାର୍ଥବାକ୍ୟଃ ସ୍ଵଳ୍ପପ୍ରଦୋ ଦୈବିକଗୁରୁଃସୁକ୍ରଃ ॥

ଜାତକରେ ଯେଉଁ ଗ୍ରହ ବଳବାନ ହୋଇ । ତାହାର ସଦୃଶରୂପ ମନବ ଧରଇ ।
 ରବିବଳେ ଚତୁରପ୍ରତିନ୍ତ ଚକ୍ରାଣ୍ୟମ । ଦେହବର୍ଣ୍ଣ ନେତ୍ର ତନ୍ମା ବର୍ଣ୍ଣ ସଙ୍ଗେ ସମ ।
 ପିତ୍ତ ଧାତୁ ସମଦେହ ପ୍ରତୀତି ସଦୃଶ । ଅଳ୍ପଲେମ ଯୁକ୍ତ କହେ ବଂଶେପରେ
 ବାକ୍ୟ । ଶୁଳିକାକୁ ସମର୍ଥ ଯେ ଅଳ୍ପ ଦାତା ହୋଇ । ଅପରୁଚ ଗୁରୁ କଉଶଳ
 ବିକାଶଇ ॥

ଚନ୍ଦ୍ରସୀତାଙ୍ଗଃ ସମଗାହପଞ୍ଚିଃ ବାଗ୍ନୀପରୁଃକଂ ବିବେକଯୁକ୍ତଃ ।
 କୃତଚକ୍ରଃ ଶୀତଳବାକ୍ୟ ଯୁକ୍ତଃ ସତ୍ତ୍ଵାଶ୍ରୟା ବତକପୀଡ଼ିଳାସୁ ॥
 ଚନ୍ଦ୍ରବଳେ ଗୌରବର୍ଣ୍ଣ ସମଗାହ ହୋଇ । ବାଗ୍ନୀ ବିବେକା ବଳିତ ଶରୀର ହୁଅଇ ।

କାହୁଁ କୃଷଦେହ ଅଧିକାଂଶେ ସୁଲ । ମିଷ୍ଟଭାଷୀ ବଳବନ୍ତ ବାତକର୍ମାନିଲ ॥
 କୋପାଗ୍ନି ନେତ୍ରଃ ସିଦ୍ଧରକ୍ତଗାନ୍ଧଃ ପିତ୍ତାମ୍ବୁଜଶ୍ଚକ୍ଷୁରୁଦ୍ଧି ଯୁକ୍ତଃ ॥
 କୃଷାଙ୍ଗ ଯୁକ୍ତ ତାମସରୁଦ୍ଧି ଯୁକ୍ତୋ ଭୌମଃ ପ୍ରତାପୀ ରତକେଳିଲେଳଃ ॥
 ମଙ୍ଗଳର ବଳେ ଛୋପ ଜ୍ୱଳିତ ନୟନ । ରକ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର କାନ୍ତି ହୁଏ ଗୁଦ୍ଧିମାନ
 କୃଷଦେହ ପିତ୍ତଧାତୁ ଚକ୍ଷୁଲପ୍ରତାପୀ । ତମୋଗୁଦ୍ଧି କାମୁକ ସେ ହୁଏ ବଡ଼କୋପୀ
 ଦୁର୍ବଂଶ୍ୟମଃ ସେ ମୟୁହୋଽତିବିଦ୍ବାନ୍ ରଜୋଗୁଣଃ ସୁନୃତବାକ୍ୟଜାଲଃ ।
 ହାସ୍ୟପ୍ରିୟଃ ପିତ୍ତକର୍ମାନିଲାମ୍ବୁ ସଦ୍ୟଃ ପ୍ରତାପୀ ନନ୍ଦୁ ପୁଂଶ୍ଚଲକ୍ଷ୍ମ । ୩୪ ।
 ଗୁପ୍ତ ଦୁର୍ବଂଶ୍ୟମ ଗାନ୍ଧ ରଜୋଗୁଣଧାରୀ । ସୁବିଦ୍ବାନହାସ୍ୟପ୍ରିୟ ସତ୍ୟମାର୍ଗଗୁରୁ ॥
 ଉକର୍ମାନିଲ ଧାତୁ ପରନାସ ରତ । କ୍ଷଣକୋପୀ ଏତଦ୍ଗୁଣଯୁକ୍ତ ସୋମୟୁକ୍ତ
 ବୃହସ୍ପତିସୁନ୍ଦରଗାନ୍ଧପଞ୍ଚିଃ କର୍ମାମ୍ବୁଜଶ୍ଚକ୍ଷୁମତ ସୁବିଦ୍ବାନ୍ ।
 ସଭ୍ରାଶ୍ଚରଃ ସର୍ବଗୁଣାଭିରାମଃ ପିଙ୍ଗାକ୍ଷମୂର୍ଦ୍ଧନ୍ୟକର୍ମଭିରାମଃ । ୩୫ ।
 ସୁଲଦେହ କର୍ମଧାତୁ ବିଦ୍ୟା ଗୁଦ୍ଧି ଯୁକ୍ତ । ବଳିଷ୍ଠ ସକଳଗୁଣାନ୍ୱିତସେନିଯୁକ୍ତ
 ଚିଲ ଆସି କହଗକେଶସେ ସ୍ପର୍ଶବର୍ଣ୍ଣ । ବଳୀହେଲେ ବୃହସ୍ପତି କରେ ଏତେଗୁଣ
 ସୁଲେଚନଶ୍ଚାୟୁଜିହ୍ୱାଉକାମ ସୁଖୀବଳୀ ସୁନ୍ଦରକାନ୍ତି ପୂର୍ଣ୍ଣିଃ ।
 ଅନୀଳ ବର୍ଣ୍ଣାକ୍ତିତ ରୋମୟୁକ୍ତୋ ରଜୋଗୁଣଃ ସର୍ବଗୁଣାଭିରାମ । ୩୬ ।
 ସୁନ୍ଦର ନୟନ କାମାତୁର ସୁଖୀ ବଳୀ । ସୁନ୍ଦର ଚକ୍ଷୁଶ କଳା ବହୁରୋମଶାଳୀ
 ରଜୋଗୁଣୀ ସର୍ବଗୁଣ ଯୁକ୍ତ ଶୁକ୍ଳହୋଇ । ବଳଯୁକ୍ତ ହେଲେ ଶୁକ୍ଳ ଏଭୂପ କରଇ
 ଜାଲିସୁମନ୍ତଃ କୃଷଦାର୍ପଗାନ୍ଧଃ ପିଙ୍ଗେକ୍ଷଣଃ ହୃରକର୍ମଭିରାମଃ ।
 ସୁଲଦ୍ୱିଜସ୍ତାମସ ଗୁଦ୍ଧି ଯୁକ୍ତୋ ବାତାମ୍ବୁଜୋବାକ୍ତୃନିୟୁ ନନ୍ଦ୍ୟଃ ।
 ଠକ ଶ୍ରୀଶକାୟ ଡେଙ୍ଗାପିଙ୍ଗଳ ନୟନ । କରଡ଼ା ବାଳ ଆବର ସୁଲସେ ଦଶନ
 କୁରୁଦ୍ଧି ବାତ ଶସ୍ତ୍ରର କଠିନ ବଚନ । ଅତିନନ୍ଦ୍ୟ ଗୁଣଯୁକ୍ତ ରବିର ନନ୍ଦନ ।
 ବଳେନନିଷ୍ଠିତ୍ୟ ବସଦନ୍ତ ଗ୍ରହାଣାଂ ତପ୍ତାଗ୍ନିକେ ଜଳାନି ତଦ୍ଗୁଣାୟୁ ।
 ଗ୍ରହମାନଙ୍କର ବଳ କରଣ ନିଷ୍ଠୁର । ପ୍ରଶଂସାଲେ ଜାତକରେ ରୂପଗୁଣ କହ ॥
 ବର୍ଣ୍ଣାଧିପତ୍ୟ କହୁଅଛୁଁ ।
 ବିପ୍ରୋଭବେତାଂ ଗୁରୁଦାନବେଜ୍ୟୋଦିନେଶଭୌମୌନରପାଳମୁଖ୍ୟୋ
 ସୋମଶ୍ଚବିଦ୍ମୋଶାକୁଳପ୍ରସୂତୌ ଦିନେଶପୁତ୍ରସ୍ତୁରଭୂର୍ଥବର୍ଣ୍ଣଃ ।
 ଗୁଣାଳଜାତସ୍ତୁଧର୍ଯ୍ୟେନ୍ଦ୍ରକେୟୁଃ କେତୁଶ୍ଚଜାତ୍ୟନ୍ତରମନ୍ଦମାନ୍ଦ୍ୟଃ । ୩୭ ।
 ବ୍ରାହ୍ମଣ ବର୍ଣ୍ଣଅଧିପ ଗୁରୁ ଶୁକ୍ଳ ଦୁଇ । ରବି ମଙ୍ଗଳ ଯଦିୟୁ ବର୍ଣ୍ଣାଧିପ ହୋଇ ।
 ଚନ୍ଦ୍ର ଗୁପ୍ତ ଦୁଃସ୍ପ ବୈଶ୍ୟକୁଳ ଅଧିକାରୀ । ଶନିଶ୍ଚର ଶୁଦ୍ରାଧିପ ମୁନିସୈବଗୁରୁ
 ସହକେତୁ ଦୁର୍ହେ ଅଧିପତି ଗଣାଳର । ଅନ୍ୟଜାତର ଶିଶୁମାନ୍ଦକୁ ବିଚାର ॥

ରକ୍ତଶ୍ରେତୋଽଭରକ୍ତେ ହରିତ କନକଚୁକ୍ତେ ନୀଳାମ୍ବୁନାଥଃ ।

ବହ୍ନିମୁଷ୍ଟାଗ୍ନିଜାତୋ ହରି ସୁରଗଣସଦୃଶଃ ସର୍ବ୍ୟାବଳୀଜାତଃ ।

ଭ୍ରମରଃ କାବ୍ୟୋ ଧରାଭୂରଶୃଣନଶ୍ଚିନଃ ସୋମସୁଦାମରେଜ୍ୟା ।

ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନାସ୍ତୁଦ୍ରାଦିନାଥଃ କ୍ରିୟା ବୃଷ ମିଥୁନା ଶଶସ୍ତ୍ରସ୍ତେସରାଦ୍ରଃ ।

୧ ୨ ୩ ୪ ୫ ୬ ୭ ୮

ରକ୍ତ, ଶ୍ରେତ, ଅଭରକ୍ତ, ହରିତ, କନକ-କାନ୍ତି, ହେ, ନୀଳ, ଜଳଚର୍ଚ୍ଚିତ ଅଧିପ ।

୧ ୨ ୩ ୪ ୫ ୬ ୭

ଅଗ୍ନିବରୁଣ କାର୍ତ୍ତିକ, ହରି ଇନ୍ଦ୍ର ଶଗୀ । ବ୍ରହ୍ମା ଏମାନେ ରକ୍ତାଦିକ୍ରମେ ପ୍ରଭୃତାସ୍ତୁ :

ବର୍ଣ୍ଣ ଅନୁରୂପନ୍ତ୍ରୀକା ଦାନ ଯେ ଭୂଷଣ । ଗ୍ରହଦୋଷ ଶାନ୍ତିପାଇଁ ଅଧିପ ପୂଜନ ।

ରବି ପୂର୍ବାଧିପ ଶୁକ ଅଗ୍ନି କୋଶୋଥାୟ । ମଙ୍ଗଳ ଦକ୍ଷିଣେ ଶସ୍ତ୍ର ନୈରୂତେ ବସଇ

ପଶ୍ଚିମରେ ଶନିଚନ୍ଦ୍ର ବାୟୁକୋଶେ ସ୍ଥିତି । ରୂପ ଉତ୍ତରାଧିପତ୍ୟ ଶାନ୍ତ୍ୟା ନ୍ୟା ଗୀଷ୍ମତ

ପୂର୍ବେ ମେଷସିଂହ ଧନୁ, ଦକ୍ଷିଣେ ବୃଷଭ । କନ୍ୟା ମକରଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ ଯେ ଜାଣିବ

ପଶ୍ଚିମେ ମିଥୁନ ଭୂଲ କୁମ୍ଭ ଉତ୍ତରରେ । ଅବଶିଷ୍ଟ ଶଶି ବାସ ଜାଣ ସୁଜ୍ଞାନରେ ।

ପାପ ଶୁଭ ଗ୍ରହମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛୁ ।

କ୍ଷୀଣେନ୍ଦୁଭୂସନ୍ନ ଦିନେଶ ମାନ୍ଦାଃ ପାପାବୁଧସ୍ତସ୍ତୁ ପାପଃ ।

ନୟଂସକୌ ସୌମ୍ୟଦିନେଽପୁତ୍ରୌ ଶଶାଙ୍କଶୁକ୍ରୌ ପୁବଦଶ୍ଚୈଷାଃ । ୪୧

ନରୀଗ୍ରହଃ ଭ୍ରମରୁଜାମରେଜ୍ୟା ସୁକ୍ରୌ ବଳାତ୍ ତତ୍ପ୍ରବଦନ୍ତି ତନୁଜଃ

କ୍ଷୀଣଚନ୍ଦ୍ରଃ କରବ କୃଜଶନି ପାପ ହେତୁ । ପାପଯୋଗେ ରୂପପାପୀ ଅନ୍ୟ

ଶୁଭ ହୋଇ । ରୂପ ଯେ ନୟଂସକ, ଚନ୍ଦ୍ର ଶୁକ ନାସ । ଅନ୍ୟଗ୍ରହେ ପୁରୁଷ

ଜନ୍ମ ପ୍ରଶ୍ନେ ବିରୁଦ୍ଧ ।

ଗ୍ରହମାନଙ୍କର ଶରୀରାଧିପତ୍ୟ କହୁଅଛୁ ।

ଭୌମସ୍ୟମଜ୍ଜାପି ବସାଶ୍ଚେନ୍ଦୁଶୁକ୍ରଂ ଭୃଗୋସ୍ତୁ କ୍ ଶଶିନନ୍ଦନସ୍ୟ ।

ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ୟରକ୍ତଂ ଦନପସ୍ୟରକ୍ତ୍ରି ସ୍ନାୟୁଃ ଶନେର୍ଦ୍ଧାତ୍ରିବଶାଦୁପାୟଃ ।

ତଦ୍ଧାତୁକୋପାନ୍ଧରଣଂ ପ୍ରୟାତ ରବି ପ୍ରିତାନାମିହଶେଷେଷାଂ ।

ମଜ୍ଜାଧିପ କୃଜ ବାସାଧିପ ବୃହସ୍ପତି । ଶୁକାଧିପ ଶୁକରର୍ମର ଯେ ରୂପପତି ।

ରକ୍ତେଶ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ର, ହାତ ଇଶ୍ବର ଭୃଗୁ । ସ୍ନାୟୁର ଶ୍ବର ଶନି ଶେଷରବିରୁଦ୍ଧ

ଜାତକରେ ରକ୍ତେଶ୍ବରଠାରୁ ଅବା ତହିଁ । ଅବା ଗ୍ରହ ଧାତୁଶ୍ରେଣେ ମରଣହୁଅଇ

ଗ୍ରହମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନାଧିପତ୍ୟ କହୁଅଛୁ ।

ଦେବସ୍ଥାନଂ ଭୃଗୁରସ୍ୟାମ୍ବୁବାସଂ ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ୟାଗ୍ନିସ୍ଥାନମଙ୍ଗାରକସ୍ୟ ।

କ କୃଷ୍ଣାଶ୍ବମୀଠାରୁ ଶୁକ୍ଳାଶ୍ବମୀ ପର୍ଯନ୍ତ ଯେ କ୍ଷୀଣେନ୍ଦ୍ର କହି

କ୍ରୀଡ଼ାସ୍ଥାନଂ ସୋମସୁଦୟଂ କୋଶସ୍ଥାନଂ ଜବସେବ ମାହୁର୍ତ୍ତଗୋଷ୍ଠି । ୪୫ ।
 ସୁପ୍ତିସ୍ଥାନଂ ଭାନୁଜସ୍ୟାହରଂ ତୁ ସର୍ପସ୍ଥାନଂ ସୈନ୍ଦବକସ୍ୟ ଚୈବ ॥
 ଦେବସ୍ଥାନାଧିପ ରବି, ଜଳସ୍ଥାନେଶ୍ଵର । ଚନ୍ଦ୍ର, ଅଗ୍ନି ଶୁକ୍ରାଧିପ ମଙ୍ଗଳ ବିରୁଦ୍ଧ
 କ୍ରୀଡ଼ାସ୍ଥାନେଶ୍ଵର ବୁଧ, ଭଦ୍ରାରେଶ୍ଵର ଗୁରୁ । ଶୁକ୍ର ଶମ୍ଭୁସ୍ଥାନେଶ୍ଵର ବିରୁଦ୍ଧ ସୁରୁରୁ ॥
 କଙ୍କର ଭୂମି ଈଶ୍ଵର ଶନି, ସର୍ପସ୍ଥାନ । ଅଧିପତି ଶକ୍ତ ବିରୁଦ୍ଧ ଜନ୍ମପ୍ରଶ୍ନ ।

ଗ୍ରହମାନଙ୍କର ବସ୍ତାଧିପତ୍ୟ କହୁଅଛୁ ।

ଜାଣିବ ନେତ୍ରସର ନାୟକସ୍ୟ ସ୍ଥୁଳାଂ ଗୁରୋର୍ଯ୍ୟମକଂ କବେଷୁ ।
 କାଠିକ୍ୟମବସ୍ୟତୁ ନୂତନଂ ବିତ୍ କ୍ରିନ୍ଦଂ କୁଜସ୍ୟାଗ୍ନିହତଂ ଚ ବସ୍ତୁ । •
 କନ୍ୟା ଫଣୀନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ଚ ହେରୂପା କେତୋର୍ମହତ୍ତିଦ୍ରୁପୂଜା ବିଶେଷାତ୍ ।
 ପୁରୁଣା ଲୁଗା ଈଶ୍ଵର ଅଟେ ଶନିଶ୍ଵର । ମୋଟାଲୁଗାଧିପ ଗୁରୁ ମଧ୍ୟମ
 ଶୁକ୍ର ॥ ଟାଣର ଅଧିପ ଚନ୍ଦ୍ର ବୁଧର ନୂତନ । ଛଣ୍ଡା ପୋତା ଲୁଗା ମଙ୍ଗଳର
 ବୋଲି ଜାଣି ॥ ପୁଣିହିତ ସିଂଧି ଲୁଗା ଅଟଇ ଶକ୍ତର । ବଡ଼ ଛଦ୍ର ଯୁଦ୍ଧ ଲୁଗା
 ଅଟଇ କେତୁର ।

ଗ୍ରହମାନଙ୍କର ଧାତୁ ଅଧିପତ୍ୟ କହୁଅଛୁ ।

ତାମ୍ରଂ ଦିନେଷ୍ୟ ନିଶାକରସ୍ୟ ମଣିହ୍ନିରଣ୍ୟଂ ତୁ ଧରାଧିପସ୍ୟ ।
 ଶୁକ୍ଳି ବଦୋ ଦେବଗୁରୋଶ୍ଚରୂପଂ ମୁକ୍ତା ତୁଗୋ ରାସୁପମର୍ଜସନୋଃ । ୪୬ ।
 ରାହେସ୍ତୁସୀଶଂ ଶିଖିନଶ୍ଚୈନିଲ୍ୟଂ ଧରାମଣିସ୍ତତ୍ କଥୟନ୍ତି ଜଗଜ୍ଞଃ ॥
 ରବି ତମ୍ବାର ଈଶ୍ଵର ମଣି ଯେ ଚନ୍ଦ୍ରର । ମଙ୍ଗଳର ସ୍ପର୍ଶ ଶୁକ୍ଳ ଅଟଇ ବୁଧର ॥
 ଗୁରୁ ରୂପାଧିପ ମୁକ୍ତା ଶୁକ୍ର ଅଟଇ । ଶନିର ଲୁହା ଶକ୍ତର ସୀସକ ବୋଲଇ ॥
 କେତୁରମାଳ ପଦାର୍ଥଧିକାରେ ଥାଏ ଗ୍ରହଦୋଷ ଶାନ୍ତିପାଇଁ ଦାନାଦିରେକହେ
 ବର୍ଣ୍ଣଭେଦରେ ବସ୍ତାଧିପତ୍ୟ କହୁଅଛୁ ।

ପୀତାମ୍ବରଂ ଦେବଗୁରୋର୍ତ୍ତଗୋଷ୍ଠିକ୍ଷୋମାମ୍ବରଂ ବ୍ରାହ୍ମଣସ୍ୟେନ୍ଦ୍ରଗୋପଂ ॥

ଶୁକ୍ଳଂ କ୍ଷୋମଂ ରାଜିନାଥସ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧେଃ ଶ୍ୟାମଂ କ୍ଷୋମଂ ରକ୍ତହେଂ କୁଜସ୍ୟ ।

ହଳଦିଆ ଲୁଗା ବୃହସ୍ପତିର ଅଟଇ । ପଟ ବସ୍ତ୍ରର ଅଧୀଶ୍ଵର ଶୁକ୍ର ଯେ ବୋଲଇ ।
 ଇନ୍ଦ୍ର ଗୋପକାଟି * ବର୍ଣ୍ଣ ବସ୍ତ୍ରେଶ୍ଵର ରବି ॥ ଶୁକ୍ଳପଟ ବସ୍ତ୍ରେଶ୍ଵର ଚନ୍ଦ୍ର ମକୁ
 ଭାବି ॥ ବୁଧ ଶ୍ୟାମ ବସ୍ତ୍ରେଶ୍ଵର, ରକ୍ତ ଯେ କୁଜର । ଦାନ ପ୍ରଣୟ ବସ୍ତ୍ରବର୍ଣ୍ଣ
 କରିବ ବିରୁଦ୍ଧ ॥

ବସ୍ତ୍ରଂ ହେଂ ପଟବସ୍ତ୍ରଂ ଶନେଷୁ ନଳଂ ରାହୋଜାଣ୍ଡି ହେନୁତିତଂ ଚ ॥

ରୂପାନ୍ତୁତିତଂ ତଦ୍‌ସନଂ ଚ କେତୋର୍ବିଳାନ୍ତୁତିତାନଂ ତୁ ବଦେଦ୍‌ଗ୍ରହାଣାଂ ॥

* ବର୍ଣ୍ଣାକାଳରେ ଯାଲିବର୍ଣ୍ଣର ସାଧବାଣୀ ଫୋକକୁ କହି ।

ଚନ୍ଦ୍ରପତି ବସ୍ତ୍ରଧାରୀ ଶକ୍ତି ଯେ ଅଟଇ । ସ୍ବରୂପା ଦେହୀନ ବସ୍ତ୍ରଧାରୀ ଶକ୍ତି
ସୁନ୍ଦର ନୀଳବସନ ଧାରୀ ଯେ କେତୁ । ଗ୍ରହଚଳ ଅନୁସାରେ ବସ୍ତ୍ରଧାରୀ ହେତୁ ॥

ଗ୍ରହମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଧାରପଦ୍ୟ କହୁଅଛୁ ॥

ଭୂଗୋର୍ବସନ୍ତଃ ଯିତସ୍ତୁନୁଭ୍ୟାନ୍ତଃ ଶଶାଙ୍କସ୍ୟ ଉତ୍ତଃ ପ୍ରବର୍ଷ ।

ବିଦ୍ୟାବିଦ୍ୟେବଗୁଣେଷୁଦୈର୍ଘ୍ୟ ଉତ୍ତଃ ଶନେଷ୍ୟାଞ୍ଜି ଶିବସ୍ତୁକାଳଃ ।

ବସନ୍ତାଧିପତି ଶୁକ୍ର, କୁଳ ରବିଙ୍କର । ଗ୍ରହମାନଙ୍କ ଶଶାଙ୍କ ଯେ ବର୍ଷାର ଉତ୍ତର ॥
ଶରଦ ରୂପର, ହେମନ୍ତେଶ ବୃହସ୍ପତି । ଶକର ଶିଶିର ନଷ୍ଟ ଜାତକରେ ଚନ୍ଦ୍ର ॥

ଉପଶେଷ ବସ୍ତ୍ରାଦି କଥନର ଫଳ କହୁଅଛୁ ।

ଦ୍ରୈଷ୍ଟୂଃ ଶତପ୍ତିସ୍ତଦୃତବସ୍ତ୍ରବାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନପ୍ରଭୃତାବପିନଷ୍ଟସଂଜ୍ଞେ ।

ନଷ୍ଟବସ୍ତୁ ଲେଉଟିନାକରିବାର ବେଳେ, ଦ୍ରୈଷ୍ଟୂଃ ଶାଧୁପରୁ ସବୁ ଜାଣିବନିଶ୍ଚଳେ

ଗ୍ରହାଣାଂ ରସାଧିପତ୍ୟମାହ ।

ଭୂନୋଃକଟୁଭୂଂ ମିସ୍ତୁତ୍ୟକ୍ରଂ ସେମସ୍ୟତାବଲ୍ଲବଣାବିଦସ୍ତୁ । *୧ ।

ମିଶ୍ରୀକୃତବସ୍ତୁ ସୁରେଜ୍ୟବୃତ୍ତୋର୍ଯ୍ୟାଧ୍ୟର୍ଯ୍ୟମମ୍ନଂ ଚ ଶନେଃ କଷୟଃ ॥

କଟୁରସେଶ୍ବରରବି ତକ୍ର ମଙ୍ଗଳର । ଲବଣ ରସର ପ୍ରିୟ ଅଟେ ଶଶଧର ।
ମିଶ୍ରିତ ବସ୍ତୁ ରସର ପ୍ରିୟ ଅଟେ ରୂପ । ମଧୁର ଉତ୍ତର ଗୁରୁ ଅମ୍ଳଶ ଭୁଗୁଳ ।
କଷାରସ ପ୍ରିୟ ଶକ୍ର ଗ୍ରହଦଣ କାଳେ । ଏହିସବୁ ରସଠାରେ ଜନ ମନ ବଳେ ।

ଗ୍ରହମାନଙ୍କର ଫଳପାକ କାଳ କହୁଅଛୁ ।

ଉତ୍ତରାସ୍ବଂ ବାସରନାୟକସ୍ୟ ଶଶଂ ଶଶାଙ୍କସ୍ୟ ଦିନଂ କୁଳସ୍ୟ । *୨ ।

ବିଦୋରୁତ୍ତର୍ଦ୍ଦେବଗୁଣେଷୁ ମାସଃ, ପକ୍ଷୋତ୍ତରୋର୍ବିତ୍ତରମର୍କ ସୂନୋଃ ।

ଅଷ୍ଟୋତ୍ତୁମାସାସ୍ତୁଦିନଂ ଶୁଣହୋଃ କେତୋସ୍ତୁ ମାସଦିବ୍ଯମେବକାଳଃ

ଦିନଋତୁ ମଣ୍ଡେ ଫଳ ରବି ଯେ ଦିଅଇ । ଶଶକରେ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଏକଦିନେ ଦେଇ
ରୂପ ଏକ ଋତୁଯାଏ ଗୁରୁ ଏକମାସେ । ଏକପକ୍ଷ ଯାଏ ଶୁକ୍ର ଶକର ବରଷେ ॥
ଅଂମାସ ଯାଏ ରହେ ଗୁହ୍ୟଫଳ ଭୋଗ । କେତୁ ଦିନମାସେ ଫଳଦିଏ ଏହି ଯୋଗ

ଦ୍ରବ୍ୟାଧିପତ୍ୟ କହୁଅଛୁ ।

ଧାତୁଗ୍ରହାଗୁହ୍ୟଜନାନ୍ ଭୌମାମ୍ଳଗ୍ରହୌଶୁକ୍ରଦିନାଧିପାଥୋ

ଜୀବଗ୍ରହୌଜୀବଶଶାଙ୍କସୂନୁର୍ମେଷାଦିତ୍ୟାଶିପଥାବଦେଶ ॥

ଧାତୁ ପତି ଗୁହ୍ୟ ଶକ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ହୋଇ । ମୂଳଦ୍ରବ୍ୟର ଅଧିପ ଶୁକ୍ରରବି ଦୁଇ ॥
ବୃହସ୍ପତି ରୂପ ଜୀବଗଣର ଅଧିପ । ମେଷଧାତୁ ବୃଷମୂଳମିଥୁନ ଜୀବପ ॥ ଏହିକ୍ରମେ
ଗଣି ଅଉ ନନ୍ଦିକୁ ଜାଣ । ନଷ୍ଟବସ୍ତୁ ଚନ୍ଦ୍ରାକାଳେ ଏଥୁ ଯେ ପ୍ରମାଣ ॥

ଗ୍ରହମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି କହୁଅଛି ।

ଅଥୋକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି ଦିନନାଥବୋମୌ ଦୃଷ୍ଟିଃ କଟକେଶ କବୀନ୍ଦୁ ସୁନ୍ଦେଃ ।

ଶଶାଙ୍କଗୁର୍ବେଃ ସମଭ୍ରାଜଦୃଷ୍ଟି ସ୍ତ୍ରୀଧୋଷିତାତସ୍ତ୍ରୀଦ୍ୱିନାଥଚନ୍ଦୋଃ । ୫୫ ।

ରବି ମଙ୍ଗଳଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଉଦ୍ଧୃତଗେ ଥାଇ । ଶୁକ ରୁଧ କଟାକ୍ଷରେ ନୟନ
ଫେରାଇ ॥ ଗୁରୁ ଚନ୍ଦ୍ର ଦୃଷ୍ଟି ସଜ୍ଜଣରେ ପଦା ଥାଏ । ଶକ୍ତ ଶନିଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି
ତଳ ଭାଗେ ହୁଏ ॥

ଗ୍ରହମାନଙ୍କର ଭବନ ଦୃଷ୍ଟି କହୁଅଛି ।

ପଟ୍ୟତ୍ୟସୌଭ୍ରାନ୍ନୁସୁତସ୍ତ୍ରୀତୟଂ ମାନଂ ଚ ପୂର୍ଣ୍ଣିଂ ଚତୁରସ୍ରମାରଃ ।

ଜାବସ୍ତି କୋଶଂମଦନଂ ଚ ସର୍ବେ ପଟ୍ୟନ୍ତିଦୃଷ୍ଟ୍ୟାଚରଣ ପ୍ରବୃତ୍ତ୍ୟା । ୫୬ ।

ଦଶମ ଭୃଗୁସ୍ତେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟି ଯେ ଶକର । ଅଷ୍ଟମ ଚତୁର୍ଥ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟି ମଙ୍ଗଳର ॥
ନବମ ପଞ୍ଚମ ସ୍ଥାନ ଦେଶେ ବୃହସ୍ପତି । ଅନ୍ୟ ଗ୍ରହମାନେ ସପ୍ତମକୁ ଯେ ଦେଖନ୍ତି ॥

ଗ୍ରହାନ୍ତରେ—ଚୂଳସ୍ତେ ଦଶମେ ଚୈବ ପାଦଦୃଷ୍ଟିରୁଦାହୁତା ।

ଅବ ଦୃଷ୍ଟିଷ୍ଠ ନବମେ ପଞ୍ଚମେ ପରଜାତିତା ।

ଚତୁର୍ଥେ ଗୁଣ୍ଡମେ ଚୈବ ପାଦୋନାପରଜାତିତା ।

ସପ୍ତମେ ପରପୂର୍ଣ୍ଣ ଚ ଫଳମେବ ପ୍ରକଳ୍ୟାତେ ।

ଶକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି—ସୁତମଦନ ନବାନ୍ତ୍ୟେ ପୂର୍ଣ୍ଣଦୃଷ୍ଟିଃ ସୁରାରେ—

ପୂର୍ବଲ ଦଶମର୍ଶଗୌ ଦୃଶ୍ଵପାଦନୟଂ ସ୍ୟାତ୍ ।

ସହଜାର୍ଦ୍ଧେ ଚତୁର୍ଥେ ଶ୍ଵଷ୍ଟମେ ଗୁର୍ବ ଦୃଷ୍ଟି ॥

ସ୍ଥିତିଭବନମୁପାନ୍ତ୍ୟଂ ନୈବ ଦୃଶ୍ୟଂ ହିରାହୋଃ ।

ଅଦୃଷ୍ଟସ୍ଥାନ ଯଥା—ସ୍ଵସ୍ଥାନଂ ଚ ହିତୟଂ ଚ ଶଷ୍ଠମେକାଦଶଂ ତଥା ।

ହୃଦୟଂ ଚ ନପଶ୍ୟନ୍ତି ଶେଷାନ୍ ପଶ୍ୟନ୍ତି ତେଗ୍ରହାଃ ।

ଗ୍ରହମାନଙ୍କର ମିଶ୍ରମିତ୍ରକହୁଥାଇ ।

ଭ୍ରାତୃମିତ୍ରାଣିକୁଜେନ୍ଦୁ ଜାବାଃ ସମୋରୁଧଃ ଶୁକଶନାବପକ୍ଷୌ ।

ଇଷ୍ଟୌ ଶଶାଙ୍କସ୍ୟଦିନେଶ ସୌମ୍ୟୌ ଶେଷଃ ଫଳଭୂମିସୁତସ୍ୟ ମିତ୍ରଃ ।

ରବୀନ୍ଦୁ ଜୀବାଶ୍ଚ ରୁଧଶ୍ଚଶହଃ ସମୌଦିନେଶାମୁକ ଦାନବେଜ୍ୟୌ ।

ସୌମ୍ୟସ୍ୟମିହେଦିନନାଥଶୁକୌ ଶେଷାଃ ସମାସ୍ତଦିକରଃ ସପତ୍ନଃ ।

ଶୁକେନ୍ଦୁକୌ ଦେବଗୁରୋଃ ସପତ୍ନୌମିତ୍ରାଣି ସଙ୍କେରକଜସ୍ତୁମଧ୍ୟା

ଶନାନ୍ଦୁ ଜୀବଶ୍ଚକରୌଃ ଶୁଗୋସ୍ତୁ ଶେଷାସପତ୍ନୀଶ୍ଚ ସମୌକୁଜେଜ୍ୟୌ ।

ସୌରସ୍ୟମିନେ ଶୁଭପୁତ୍ରସୌମ୍ୟୌ ସମୋରୁଦ୍ରସ୍ତେଜଃଲିଃ ସପତ୍ନଃ ।

ଶକ୍ତେ ସୁମିତ୍ରାଣିକବାଜ୍ୟମଦଃ କେତୋସ୍ତଥୌ ବାହବଦନ୍ତିତଜ୍ଞଃ ।

କୁଳ ଚନ୍ଦ୍ର ଗୁରୁ ରବିର ଯେ ମିତ୍ର ହୋଇ । ବୁଧ ସମ ଶୁକ୍ର ଶନି ଶହସ୍ର ଯେ
ଅଟଇ । ରବି ବୁଧ ଦୁହେଁ ମିତ୍ର ଅଟନ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ରର । ସମ ଅନ୍ୟଗ୍ରହେ ଶହ ନାହିଁଟି
ତାହାର । ରବି ଚନ୍ଦ୍ର ବୃହସ୍ପତି ମିତ୍ର ମଙ୍ଗଳର । ବୁଧ ଶହ ଅନ୍ୟଗ୍ରହ ସମପେ
ତାହାର । ବୁଧ ମିତ୍ର ରବି ଶୁକ୍ର, ଶହ ନିଶାକର । ଅନ୍ୟ ଗ୍ରହମାନେ ସମ ଅଟନ୍ତି
ବୁଧର । ଦେବଗୁରୁ ଶହ ଶୁକ୍ର ବୁଧ ସମ ଶନି ! ଅନ୍ୟମାନେ ବୃହସ୍ପତି ମିତ୍ରବୋଲି
ମାନି ॥ ଶନି ବୁଧ ଅଟନ୍ତି ସେ ଶୁକ୍ରର ମଙ୍ଗଳ । କୁଳ ଗୁରୁ ସମ, ଅନ୍ୟ ଅଟନ୍ତି
ଅମିତ୍ର । ଶୁକ୍ର ବୁଧ ଦୁହେଁ ମିତ୍ର, ବୃହସ୍ପତି ସମ । ଶନିର ଅଟନ୍ତି ଅନ୍ୟମାନେ ଶହ
ନାମ ॥ ଶୁକ୍ର ଗୁରୁ ଶନି ମିତ୍ର ଶୁକ୍ରର ଯେ ହୋଇ । ଅନ୍ୟ ଶହ କେତୁର ଯେ
ଏହିପରି କହ ।

ତାତ୍ତ୍ୱାଳିକ ମିତ୍ରାମିତ୍ର କହୁଅଛୁ

ଭବନ୍ତି ତାତ୍ତ୍ୱାଳିକ ମିତ୍ରଭୂତାଃ ସର୍ବେ ଚ ବାକ୍ୟୋଦୟ ବଳସ୍ତୁତାଃ ।
ସ୍ୱାସ୍ତ୍ୟାକୁମାର ବୁଝମତସ୍ତଥୌ ବମନ୍ୟସ୍ତ ତାସ୍ତ ସମୟାଭିଭୁତାଃ । ୨୧ ।
ନାତକ ବାଳରେ ଯେହୁ ଶାହାରଟି ଧନେ । ଦୃଢ଼ସ୍ତେ ଚତୁଥେ ଅବା ଥାଇ
ଗୁରୁତମେ । ତାତ୍ତ୍ୱାଳିକ ମିତ୍ର ସେହୁ ପରସ୍ପରେ ହୋଇ । ଅନ୍ୟସ୍ଥାନେ ଥିଲେ
ତାତ୍ତ୍ୱାଳିକ ଶହ କହ ।

ତତ୍ତ୍ୱାଳିମିତ୍ର ଚ ନିସର୍ଗମିତ୍ର ଦ୍ୱୟଂ ଭବେତ୍ତତ୍ତ୍ୱାଳିମିତ୍ରସଂଜ୍ଞା ।

ତଥୌ ବଶ ହୋରାଧିଶ୍ଵରଫଳମେକଦି ଶହ ସମାପ୍ତପୈତ । ୨୨ ।

ସ୍ୱାସ୍ତ୍ୟବିକ ମିତ୍ର ସେବେ ତାତ୍ତ୍ୱାଳିକ ମିତ୍ର । ତାହାକୁ କହୁ ଗଣକଗଣ ଅଧିକେ ॥
ଭବପୁରେ ହେ ସେହୁ ଅବଶ୍ୟ ସେହୁ । ଏକପକ୍ଷେ ଶହ ହେଲେ ସମ ତାକୁ କହ
ସ୍ତୋତେ ସୁହୃଦ୍ରେ ସୁନବାଂଶକେପି ସ୍ୱର୍ଗେ ଦୁଃଖାଣେ ଦ୍ୱିରସାଂଶକେପି ।
ବଳାଂଶକାଦ୍ୟଂଶ ସ୍ୱତେପି ଚୈବମୁପୈତ ତତ୍ତ୍ୱସ୍ଥାବକଳଂ ଗ୍ରହେଦ୍ୟଃ ।

ନିଜ ଭଜେ, ମିତ୍ରଗୃହେ, ନିଜ ନବାଂଶରେ । ନିଜଗୃହେ, ସ୍ୱଦ୍ରେକାଣେ,
ସ୍ୱଦ୍ବାଦାଂଶରେ । ନିଜ ହିଂଶାଂଶରେ ଅବା ଯେଉଁ ଗ୍ରହ ଥାଇ । ବଳ ସେହୁ
ଗ୍ରହ ଗୁଡ଼ିକକୁ ଦଅଇ ।

ସ୍ଥାନ ଓ ଦିଗ୍‌ବଳ କହୁଅଛୁ

ଲଗ୍ନେ ଗୁପ୍ତେଜ୍ୟୌ ବଳଜ୍ୟୌ ତୁ ପର୍ବେ ଗାର୍ଯ୍ୟେ ପମେ ତଦ୍‌ଶମ୍ପର୍କଭୌମୌ ।
ବାମେର୍ଲଗ୍ନୁର୍ବଳବାନ୍ ଜଳେଣେ ବର୍ଣ୍ଣା ନିଶାକାର୍ଥବଳ କୁବେରେ ।
ତତ୍ତ୍ୱସ୍ତମେ ଦିଗ୍‌ବଳ ଶୂନ୍ୟମାତ୍ତ୍ୱସ୍ତଦନ୍ତରେ ଚେତ୍ତନୁପାତ ଏବ ।

ରୂପ ଶୁଦ୍ଧ ଦୁହେଁ ଲଗ୍ନସ୍ଥାନେ ପର୍ବେ ବଳୀ । ରବି କୁଜ ଦଶମରେ ଦକ୍ଷିଣେ
ପ୍ରଜ୍ଜ୍ୱଳ । ସପ୍ତମ କେନ୍ଦ୍ରରେ ପଶ୍ଚିମରେ ଶନି ବଳ । ଚନ୍ଦ୍ର ଶୁକ୍ର ଉତ୍ତରରେ ଚତୁର୍ଥେ
ସକଳ । ଉକ୍ତସ୍ଥାନ ସପ୍ତମରେ ଦିଗବଳଶୂନ୍ୟ । ମଧ୍ୟରେ ଅନୁପାତରେ ବଳର ଗ୍ରହଣ

ଅନ୍ୟକଳ କହୁଅଛୁ

ସ୍ୱମାସହୋରାସିନ ବସ୍ତରେଷୁ ବାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୟତା ଭୁକ୍ତମୁଖାନ୍ତହେନ୍ଦ୍ରାଃ ।

ନିଜମାସ ଜଳ ବେଳା ନିଜର ବାରରେ । ବଳଯୁକ୍ତ ହୁଏ ଗ୍ରହ ନିଜର ବର୍ଷରେ

ଦିବାସାଦିକଳ କହୁଅଛୁ

ସ୍ୱହୌ ବଳଭ୍ୟା ଶନି ଚନ୍ଦ୍ର ଭୌମାସ୍ତ୍ରୟୋଗ୍ରହ ଶ୍ଚାନ୍ତ୍ରାବଗାନ୍ୟଶୁକ୍ରାଃ ।

ସଦା ବଳୀ ବିଦ୍ୟିତ କୃଷ୍ଣପକ୍ଷେ ପୌର୍ଣ୍ଣମସ୍ତଦନ୍ତ୍ୟେ ବଳନଃ କ୍ରମେଣ ॥

ସ୍ୱାଦିକାଳେ ବଳଯୁତ ଶନି ଚନ୍ଦ୍ର କୁଜ । ଦିବସରେ ବଳଯୁତ ରବି ଶୁକ୍ର
ଲଜ୍ୟ । ରୂପ ଦିବାସାଦି ବଳୀ, ଶୁଭ ଶୁକ୍ଳପକ୍ଷେ । ବଳଯୁତ, ଅଶୁଭ ଯେ ବଳୀ
କୃଷ୍ଣପକ୍ଷେ ॥

ଦୃଷ୍ଟିକଳ କହୁଅଛୁ

ଶୁଭେଷିତଃ ପୂର୍ଣ୍ଣିକାନ୍ୟତା ସ୍ୱାଦୃଷ୍ଟେକଳଂ ପାପଶଗୌରଦୃଷ୍ଟଃ ।

ଶୁଭଗ୍ରହ ଦୃଷ୍ଟ ଗ୍ରହ ପାପ ପୂର୍ଣ୍ଣିକଳ । ଅଶୁଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗ୍ରହ ଉପଲବ୍ଧବଳ ॥

ରବି ଚନ୍ଦ୍ରକର ଅୟନବଳ କହୁଅଛୁ

ପୌର୍ଣ୍ଣମାସୁନେ ଭୂତବଳୀ ଦିବସାୟନ ଅଶ୍ୱତ୍ୱସ୍ତଦନ୍ତ୍ୟ ସମସ୍ତେ ବଳପୂର୍ଣ୍ଣପୂଜଃ ।
ଉତ୍ତର ଅୟନେ ରବି ହୁଏ ବଳଯୁକ୍ତ । ଦକ୍ଷିଣାୟନରେ ଶଶୀ ବଳି ଯେ ନିୟୁତ
ବଢ଼ାନ୍ୟତାଃ ଶିତସୁତପ୍ରମୁଖାଃ ସମସ୍ତଃ ସ୍ୱତଃ ଜୟୀ ଜଳପଦଗୁଡ଼ କାନ୍ତୟୁକ୍ତଃ ।
ମଙ୍ଗଳାଦି ଗ୍ରହ ବଢ଼ିହେଲେ ବଳୀ ହୋଇ । ସ୍ୱତଃ ଜୟକାରୀ ଗ୍ରହ ବଳୀ ଯେ
ବୋଲଇ । ପଶ୍ଚିମ ଦିଗେ ଉଦିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲେ । ଗ୍ରହ ବଳଯୁତ ହୁଏ
ହେଉଣାସ୍ତ ବୋଲେ ।

ନିସର୍ଗବଳ କହୁଅଛୁ

ମନ୍ଦାରସୌମ୍ୟଶୁରୁଶୁକଶଶୀବସୂର୍ଯ୍ୟାଃ ନୈସର୍ଗିକାଣ୍ୟ ବଳନଃ ଶରଣଃ କ୍ରମେଣ ।

ଶନିଠାରୁ କୁଜ ତହୁଁ ରୂପ ତହୁଁ ଶୁକ୍ର, ତହୁଁ ଶୁକ୍ର ତହୁଁ ଚନ୍ଦ୍ର, ତହୁଁ ଚନ୍ଦ୍ର -
ଠାରୁ । କ୍ରମେ ସ୍ୱଭାବରେ ବଳଯୁତ ଗ୍ରହ ହୋଇ, ନିସର୍ଗବଳ ଏହାକୁ ମୁନିଗଣକହୁ
ଲଗ୍ନସ୍ୟ ବାର୍ଯ୍ୟମୟସ୍ୟ ବଳଂ ତୁ ସର୍ବଂ ମୁଖ୍ୟଂ ବଦନ୍ତି ଖଲୁ ସତ୍ତ୍ୱିସର୍ବାର୍ଯ୍ୟମେବଂ
ଲଗ୍ନାୟତ ବଳ ଆଉ ଲଗ୍ନବଳ ଭଲ । ଛଅପ୍ରକାର ବଳରେ ପ୍ରଧାନ ଅଟଇ ॥

ସ୍ୱାଭାବିକ ଲଗ୍ନବଳ କହୁଅଛୁ

ଲଗ୍ନଂ ନୂର୍ତ୍ତଂ ଚୈତ୍ ବଳମନ୍ଦିରୂପମାକ୍ତଂ ଚତୁଷ୍ପାଦ୍ ଭମଥାକ୍ ସଞ୍ଜଂ ।

ଚେତ୍ ଶତଲଗ୍ନଂ କମପୀଦ୍ ନାସ୍ତି ସ୍ତୁଟଂ ନିଲଗ୍ନସ୍ୟ ବଳଂ ତଦାହୁଃ ।

ନରସିଂହ ଲଗ୍ନଦେଲେ ବଳ ପୂର୍ଣ୍ଣହୋଇ, ଜଳ ପଶୁ ଗୁଣିରେ ଯେ ଅର୍ଦ୍ଧକଳ ପାଇ ।
କର୍କଟ ବୃଷିକ ଲଗ୍ନ ହୁଏ ଶୁନ୍ୟବଳ, ଯସର୍ଗରେ ଚରୁରକ ଏହି ବଳ ପାଇ ।

ଯୋଗବଳ ପରମାଣ କହୁଅଛୁ

ସାର୍ବଦି ଶତ୍ରୁ ୨୩୦ ଗଣକରେ ବଳୀୟାଂଶୁଦ୍ର ସ୍ୟ ଶତ୍ରୁ, ସର୍ବ ବସୁବରାଜ ।
ସପ୍ତେଦସୁନୋରସି ଶତ୍ରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାର୍ବଦି ପଞ୍ଚା ୩୩୦ ଥି ସିଦ୍ଧୋ ବଳୀୟାନ୍ ॥
ମନ୍ଦସୁ ପଞ୍ଚେବ ଚ ଶତ୍ରୁଲାନାଂ ହଯୋଗ ଏବାପରଥାନାଂଥାସୁଃ ।

କିମ୍ପରେ କଥୁଇ ଛଅ ବଳ ପରମାଣ, ଯୋଗକରି ଗ୍ରହକର ବଳାବଳ ଜାଣ ।
ସାର୍ବ ୨୩୦ ଛଅ ଯୋଗବଳେ ରବି ବଳୀ ହୋଇ । ଛଅ ୭ ଯୋଗବଳେ ଚନ୍ଦ୍ର
ବଳୀ ଯେବୋଲାଇଁ । ପାଞ୍ଚ ୫ ଦେଲେ ବଳଯୋଗ ବଳୀ ହୁଏ କୁଜ । ସାତ ଦେଲେ
ବଳଯୋଗବଳୀ ଯେ ସୌମିନ । ବଳଯୁକ୍ତ ହୁଏ ଗୁରୁ ଛଅ ଯୋଗବଳେ । ସାତେ
ପାଞ୍ଚ ୩୩୦ ବଳଯୋଗେ ଶୁକ୍ର ବଳୀ ଦେଲେ । ପାଞ୍ଚ ଦେଲେ ବଳଯୋଗ ଶନି
ବଳୀ କହୁ । ତଳ ଛଅବିଧ ବଳ ଚନ୍ଦ୍ରକ ଏଠାଇଁ ।

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବଳ ପରମାଣ କହୁଅଛୁ

ରୁପହସ୍ତ ବଳମୁଖନ୍ତ୍ୟ ପାଦପ୍ତାନ ୨୫୫ ସ୍ତ୍ରୁ ନଂ ଭୁ ବିଗୁଳମଥାଦ୍ରି-
ବିଗୁଳ ରୁପଂ ୦୫୫
ଉର୍ଭୁଶପ୍ତାନି ୦୫୦ ବଳମହ ଭୁ ଚେଷ୍ଟିତାଶ୍ୟମଷ୍ଟାଂଶପ୍ତାନ ପୁର- ୩୩୦
ମେବ ଭୁ କାଳଗାର୍ଯ୍ୟଂ ।
ପୂର୍ଣ୍ଣାବଳା ରବିଶିଖାକସୁଭାମରେଜ୍ୟା ୧ ଶ୍ଟାର୍କ ବଳଂ ୦୩୦ ଭୃସୁନଜଂ ହୁ
ପୃଥଗ୍ ବିଭାଗେ ।

ରଥାଶପ୍ତାନ ଦଶିଗାର୍ଯ୍ୟମାହୁଃ ୦୫୫ ସ୍ଥାନେ ଭୁ ପାଦାଧିକ ପୁରୁରୁପଂ । ୨୫୫
କାଳଂ ବଳଂ ହ୍ୟଂଶବିଗୁଳପୁରୁ ୧୫୦ ମର୍କଂ ଭବେକେଷ୍ଟିତଗାର୍ଯ୍ୟମେବ ୧୭୩୦
ହ୍ୟଂଶୋନମେବଂ ୦୫୦ ଭୃସୁନଂ ବଳଂ ସ୍ୟାତ ପିତାଂଶୁଦେବେଦ
ସପଦୁରୁବୌଃ ॥

ଚେଷ୍ଟିକଳ ହ୍ୟଂଶବିଗୁଳମେବଂ ୦୫୦ ସାଷ୍ଟାଂଶରୁପଂ ୧୭୩୦ ସମସ୍ତେ
ବଳଂ ସ୍ୟାତ୍ । ଦଶିଗାର୍ଯ୍ୟରୁପଂ ୦୩୦ ବଳମାପୁନଂ ଚ ହ୍ୟଂଶଂ ଭବେତ୍ ସ୍ଥାନ-
କମର୍କ ପୁରୁ । ୨୩୦ ଦିନେଶପୁତ୍ରସ୍ୟ ବସୁବରାଜ୍ୟାଃ ସୂନୋଃ କ୍ରମାଦୌର୍ଯ୍ୟ-

ମୁଦାହରନ୍ତି ।

ରବି ବୃଷ ବୃଦ୍ଧସ୍ତର ବଳମିତି । ଛଅ ପ୍ରକାରରେ ହାସ୍ତକର୍ତ୍ତାୟେ କହନ୍ତି ।
ସ୍ଥାନବଳ ପାଦେ ଉଶା ତଳଭାଗ ହୋଇ । ଦିଗବଳ ପାଦପ୍ତାନ ଏକ ଯେ ଅଟଇ ॥
ଷଷ୍ଠାଂଶ ଉଶା ଏକ ଯେ ଚେଷ୍ଟାବଳ ହୁଏ । କାଳକଳେ ସୁଅଷ୍ଟାଂଶ ପ୍ତାନ ଗୁରୁ

ଆଏ ॥ ରବି ବୁଧ ବୃହସ୍ପତି ଶୁକ୍ଳ ବଳ ପାଲ । ଅସୁନବଳ ଅଳେ ବ ଏହାବର
ହୋଇ । ଚନ୍ଦ୍ର ଶୁକ୍ରବର ବଳ କହୁଥାଇ ଶୁଣ । ଦିଗବଳ ଅଟଇ ଯେ ତଥ ଅଂଶ-
ଦ୍ଵାନ । ସ୍ଥାନବଳ ଚତୁର୍ଥାଂଶ ଯୁକ୍ତ ଦୁଇ ହୋଇ । କାଳବଳ ଦ୍ଵ୍ୟଂଶଦ୍ଵାନ ଦୁଇ ଯେ
ଅଟଇ । ଚେଷ୍ଟାବଳ ଅର୍ଦ୍ଧେକ ଯେ ଅସୁନର ବଳ । ତୃତୀୟାଂଶ ଦ୍ଵାନ ଏକ ଅଟଇ
ଅଟଇ । ଏଥୁଅନ୍ତେ ଶବ୍ଦ ମଙ୍ଗଳକୁ ବଳ ଶୁଣ । ଚେଷ୍ଟାବଳ ଦ୍ଵ୍ୟଂଶଦ୍ଵାନ ଏକ
ବୋଲି ଜାଣ । ଅଷ୍ଟାଂଶ ପହୁତ ଏକ ଅଟେ କାଳ ବଳ । ଦିଗବଳ ଅର୍ଦ୍ଧେକ ଯେ
ଅଟଇ ନିଷ୍ଠୁଳ । ଅସୁନବଳ ଯେ ଦେଶଭାଗ ଏକ ଭାଗ । ଅହାର ଅଟଇ ସ୍ଥାନ-
ବଳର ପ୍ରୟୋଗ ।

ଗ୍ରହମାନଙ୍କର ବଳସ୍ଥାନ କହୁଅଛୁ

ଆଶ୍ଵେତବାର୍ଯ୍ୟଃ ପ୍ରଭବନ୍ତି ଭୂର୍ବି ସମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମତଶ୍ଚୁତାଃସ୍ଵଃ ।

ଭୂବତୁଲ୍ୟ ହେଲେ ଗ୍ରହ ବଳଯୁକ୍ତ ହୋଇ । ଆଶ୍ଵେତ ବାର୍ଯ୍ୟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି
ତାକୁ କହ । ଭାବୁଁ ଅଧିକ ହୋଇଲେ ଚାନ୍ଦ ଯେ ବୋଲିଏ । ଭାବ ସାଧନର
ଗତି ଗ୍ରହାନ୍ତରେ କହେ ।

ଅଥ ଭବସାଧନୋପାୟଃ

ପୂର୍ବନତ ଅଟେ ଦିନ ପୂର୍ବ ଅର୍ଦ୍ଧ ନାମ । ପରାବକୁ ସରନତ ବୋଲିଣି ଜାଣିବ ॥
ଦିନମାନଙ୍କୁ ସଷ୍ଠିରୁ ବେଶ ଅନ୍ତର । ଅବଶେଷକୁ ରଖିଣ ଦୁଇଭାଗ କର ॥
ନିଶାବ ଅଟଇ ଏହୁ ପୂର୍ବ ପରନତ । ଶୁଦ୍ଧିରେ ଜାଣିବ ଦିବାସର ଯେ ସମସ୍ତ ॥
ଯେଉଁ ସମୟରେ ଭାବ କରିବ ସାଧନ । ସେହୁ କାଳରେ ରବିକୁ ସାଧ ସୁପତନ ।
ଅସୁନାଂଶ ଯୋଡି ତାକୁ ସାୟନ କରିବ । ସେ ସାୟନ ରବି ଯେଉଁ ଶୁଣିରେ
ରହୁବ । ସେହୁ ଶୁଣିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦୟମାନକୁ । ସାୟନ ରବି ଅଂଶରେ ଶୁଣିବ
ତାହାକୁ ତାଣରେ ହରିଲେ ଯେ ଭୁକ୍ତ ଲଗ୍ନମାନ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦୟୁ ଫେଡି
ଅବଶିଷ୍ଟ ଦେନ । ନିଜ ଇଷ୍ଟଦଶ୍ୟୁକର ତାହାକୁ ଅନ୍ତର । ଅବଶିଷ୍ଟ ଫେଡି ମାନ
ଅଗ୍ରମ ଶୁଣିର । ତାହାର ଅଗ୍ରମ ଶୁଣିମାନଠାରୁ ବେଶି । ଅବଶିଷ୍ଟ ରହୁଲେ
ଫେଡି ତାକୁ ଯଶେଷି । ଫେଡି ଫେଡି ଗଲେ ଶେଷମାନ ଯେତେବେଳେ । ଅଗ୍ରମ
ଶୁଣିମାନରୁ କଫିବ ସେବାଳେ ॥ ଶେଷକୁ ତରଣେଶୁଣି ଶୁଣିର ମାନରେ । ହରିଲେ
ଫଳ ପଡ଼ଇ ଅଂଶାଦି କ୍ରମରେ । ମେଷକ୍ରମେ ଗତଶୁଣି ଫଳ ଅଂଶମାନ । ରଖି
ତହୁଁ ଅସୁନାଂଶ କର ବିଯୋଜନ । ଅବଶେଷ ତୁଲ୍ୟ ଲଗ୍ନ ତୁଳାଲେ ଆସଇ ।
ନୋହଲେ ସାରଣୀରୁ ଲଗ୍ନ ଆଣିବ ଭାଗ । ଶୁଦ୍ଧିରେ ଯଦ୍ୟପି ଲଗ୍ନ ସାଧନ କରିବ ।
ସାୟନ ରବିରେ ତୁଅ ଶୁଣି ଯୋଡି ଦେବ । ଇଷ୍ଟ ଶୁଦ୍ଧିମାନ ପୂର୍ବସରି ଲଗ୍ନସାଧ ।
ଦଶମ ଭାବ ସାଧନ ବିଧି ଏବେ ବୁଝ । ସ୍ଵଦେଶ ଲଗ୍ନମାନରୁ ଲଗ୍ନର ସାଧନ ।

ଲଙ୍କାଦୟମାନେ ସାଧ ଦଶମ ଭବନ ॥ ପୂର୍ବନନ୍ଦେ ଇଷ୍ଟକାଳ ହେଲେ
ଦିନାର୍ଦ୍ଧ ॥ ଇଷ୍ଟକାଳ ଫେଡ଼ି ସଧନ କର ତହିଁରୁ । ଦିନାର୍ଦ୍ଧ ଅଧିକରେ
ହେଲେ ଇଷ୍ଟକାଳ । ଇଷ୍ଟ ଦିନାର୍ଦ୍ଧକୁ ଫେଡ଼ି ଦଶମର କାଳ ॥ ଅବଶେଷର
ନାମ ଯେ ଭଲ ଅଟଇ । ଏଥିରୁ ଦଶମ ବିପକ୍ଷରେ ସାଧ ଗୁଣ ॥

ଜ୍ଞାନ ସାଧନ ରବି କରଣ ସାଧନ । ରବୀଂଶରେ ଗୁଣ ଗୁଣି ଲଙ୍କାଦୟମାନ ॥
ତିରିଶରେ ଡର ଫଳ ଦଣ୍ଡାଦିକୁ ପୁଣି । ଭଲରୁ ଫେଡ଼ିଦେବ ଶେଷକୁ ଯେ ଅଣି
ସାଧନ ଜ୍ଞାନ ରବି ଅଛ ଯେ ଗୁଣିରେ । ତାହାପଛ ଲଙ୍କାଦୟମାନର ସଙ୍ଗରେ
ବିଶ୍ୱର ଦୋଷର ଯେବେ ଶେଷ ହେବ ବେଶି । ଉଦୟମାନକୁ ଫେଡ଼ି ତହିଁରୁ
କ୍ଷଣେଷି ॥ ତହିଁ ଅବଶେଷ ଯେଉଁ ଦଣ୍ଡାଦି ରହିବ । ତାହାପଛ ଗୁଣି ଲଙ୍କା-
ଦୟରେ ଭୁଲିବ ॥ ଶେଷ ବେଶିହେଲେ କ୍ରମେ ପଛ ଗୁଣିମାନ । ଫେଡ଼ି ଫେଡ଼ି
ଯିବ ଯହିଁ ଅଳ୍ପ ତାକୁ ଘେନ । ଯେଉଁ ଗୁଣିମାନ ଶେଷୁଁ ନ ହୋଇବ ଫେଡ଼ି ।
ଶେଷକୁ ତିରିଶେ ଗୁଣି ହରିବ ସଜାଡ଼ି ॥ ଗୁଣିମାନଦ୍ୱାରା ଫଳ ଲାଭି ହେବତାହା
ତିରିଶରୁ ଫେଡ଼ି ଅଂଶଦି ରଖିବ ତାହା । ମେଷକ୍ରମେ ପୂର୍ବଗୁଣିସଂଖ୍ୟା ଅଂଶଯୋଗ
କରି ରଖି ଅୟନାଂଶ କରିବ ବିୟୋଗ । ପୂର୍ବାହ୍ନରେ ଦଶମ ସଧନ ଏହିମର ।
ପରାହ୍ନରେ ଭଲରୁ ସାଧକ ଲଗ୍ନପର । ଲଗ୍ନ ଗୁଣାଦିରେ ଛଅଗୁଣି କଲେ ଯୋଗ ।
ସପ୍ତମ ଭାବ ହୁଅଇ ଏହାକୁ ରଖିବ ॥ ଦଶମ ଭାବ ଗୁଣାଦି ସଙ୍ଗେ ଛଅ ଯୋଗ ।
ଚତୁର୍ଥ ଭାବ ସାଧନ ହୁଏ ଏ ଯୋଗ । ଗୁଣିସ୍ଥାନ ଦ୍ୱାଦଶରୁ ହୋଇଲେ ଅଧିକ ।
ଦ୍ୱାଦଶ ଅନ୍ତର କରି ଅବଶେଷ ରଖ । ଲଗ୍ନଭାବ ସାଧକର ଅଂଶାଦିକୁ ରଖ ।
ଗୁଣିରେ ଯେ ପ୍ରୟୋଜନ ତହିଁ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖ । ଦଶମ ଭାବର ଗୁଣିସ୍ଥାନ ତ୍ୟାଗ-
କର । ଗୁଣିସ୍ଥାନ ନଅଅଂଶ ରଖି କାର୍ଯ୍ୟ କର । ଲଗ୍ନ ଗୁଣିସ୍ଥଳେ ଶୂନ୍ୟ କରିବ
ସ୍ଥାପନ । ଭାଗସଂଖ୍ୟା ନେଇ କର ଭାବର ଗଣନ ॥ ଚତୁର୍ଥ ଭାବର ଗୁଣିସ୍ଥଳେ ରଖ
ତହିଁ । ସପ୍ତମର ଗୁଣି ଗୁଡ଼ି ତହିଁ ଛଅ ଘେନି । ଚତୁର୍ଥ ଭାବରୁ କରି ଲଗ୍ନକୁ ଅନ୍ତର
ଅବଶେଷକୁ ଗଣକ ଛଅଭାଗ କର । ଲଗ୍ନ ଅଂଶାଦିରେ ଯୋଗ କରିଣ ତାହାକୁ ।
ଲଗ୍ନସନ୍ଧି ବୋଲିକରି ଜାଣିବ ଏହାକୁ । ସନ୍ଧିରେ ଛଅ ଭାଗରୁ ଏକଭାଗ ଯୋଡ଼ି ।
ଧନଭାବକୁ ସାଧୁଣ ରଖିବ ସଜାଡ଼ି । ଧନଭାବରେ ଯୋଡ଼ିଲେ ପୁଣି ଷଷ୍ଠ ଅଂଶ
ଧନଭାବ ସନ୍ଧି ହୁଏ ଏହି କ୍ରମେ ଆସ । ଧନସନ୍ଧିରେ ଷଷ୍ଠାଂଶ କରିଦେଲେ ଯୋଗ
ସହଜଭାବ ହୁଅଇ ତହିଁ ସନ୍ଧିଭାଗ । ଷଷ୍ଠାଂଶକୁ ଯୋଗକରି କରିବ ସାଧନ ।
ଚତୁର୍ଥ ସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାବ ହୋଇଲା ଗଠନ ॥ ସପ୍ତମରୁ ଚତୁର୍ଥକୁ କରିଣ ଅନ୍ତର । ଅବ-
ଶେଷକୁ ରଖିଣ ଛଅଭାଗ କର ॥ ଚତୁର୍ଥରେ ପୂର୍ବପର ଏକ ଭାଗ । ଯୋଗକରି
ସୁଦ୍ଧ ଅତି ଭାବକୁ ଅଣିବ । ଏହିପରି ଜାଣି ଭାବତା ଏ ଭାବ ସାଧ । ସନ୍ଧିଭାବମାନ-
କରେ ଛଅଗୁଣି ଯୋଗ ॥ ତନୁସନ୍ଧି ଛଅଯୋଗେ ସପ୍ତମର ସନ୍ଧି । ଧନରେ ଛଅ

ଯୋଡ଼ଣ ଅଷ୍ଟମକୁ ସାଧୁ ॥ ଏହିତମେ ସର୍ବଭାବ ଆଉ ସଜିମାନ । ପରସିଦ କହେ
ସୁଖେ କରିବ ସାଧନ ॥

ଭବସନ୍ଧିସ୍ଥ ଗ୍ରହଫଳ କହୁଅଛୁ

ସ୍ୱୋକ୍ତେ ସୂକ୍ଷ୍ମକ୍ଷେତ୍ରଗତେ ଗ୍ରହେତ୍ତେ ଶକ୍ତିର୍ବିଲେମ୍ବୁଂଶ୍ୟବଳାଭୁତୋଽସି ।
ସକ୍ତିଃ ସ୍ଥିତଃ ସନ୍ଧ୍ୟାପଳଃ ପ୍ରତିଷ୍ଠାସ୍ଥିତଃ କ୍ଷେତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ଦଶାବସାବେ ॥
ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନେ ମିତ୍ରଗୃହେ କମ୍ପା ନିଜଗୃହେ । ରହି ଗ୍ରହ ଯଦି ମୁଖ୍ୟବଳଯୁକ୍ତ ହୁଏ ॥
ଭବସନ୍ଧିରେ ରହିଲେ ନ ଦିଅଇ ଫଳ । ଦଶା ଭୋଗବାଳେ ବଞ୍ଚିବ ଏ ସକଳ
ପ୍ରାଣସିଦ୍ଧିକୋଶୀ ପ୍ରବଦନ୍ତି ଲଗ୍ନଂ ତଦେବ ମାନ୍ୟନ୍ତି ତ୍ୱଗ୍ନିକୋଶେ । ୨୬ ।
ମାନ୍ୟଂଶକାଲୋଶଗତଂ ବିଲଗ୍ନଂ ତଦଂଶକାମସ୍ଥିତଂ ସ୍ଥିତିକୋଶେ ॥
ଶଶାଙ୍କ ସମୁକ୍ତଂ ଉ କୋଶସ୍ଥିତଂ ତଦଂଶକାତ୍ମନୁଦିକୋଶଭେ ବା । ୨୭ ।
ପ୍ରଶ୍ନୋଽସି ତଦ୍ଭଲ୍ଲସମାନକାଳେ ଲଗ୍ନସ୍ୟ ନିଷ୍ଠାୟକମସ୍ୟ ତଦ୍ଭାଞ୍ଜ ।
ପ୍ରାଣସ୍ଥାନ ହିକୋଶରେ (୧୫) ଲଗ୍ନସ୍ଥାନ ହୋଇ । ମାନ୍ୟତା ସ୍ଥିତି
ବା ହି କୋଶ ବୋଲଇ । ମନ୍ଦର ସପ୍ତମ ଗୃହ ହିକୋଶରେ ଅବା । ଲଗ୍ନମାନ-
ଅଂଶକଳା ତହିଁରୁ ଧରିବା । ଚନ୍ଦ୍ର ଯେଉଁ ସ୍ଥିତିଗତ ତାହାର ହିକୋଶେ ।
ଅବା ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ଥିତି ସପ୍ତମ ସ୍ଥିତି ହିକୋଶେ ॥ ପ୍ରଶ୍ନକାଳେ ଅବା ଜନ୍ମକାଳେ
ଏହିପରି । ଲଗ୍ନ ନିଷ୍ଠାୟ କରିବୁ ବଳାବଳ ଧରି ॥

ଗ୍ରହାବସ୍ଥିତି ପ୍ରାଣସିଦ୍ଧି ସାଧନାଦି କହୁଅଛୁ

ଘଟୀ ଚତୁର୍ଗୁଣା କାର୍ଯ୍ୟା ତଥାପ୍ରେଷ୍ଟ ସଲେୟୁତା ।
ବିବାହରେଣାପହୃତଂ ଶେଷଂ ପ୍ରାଣପଦଂ ଭବେତ୍ ।
ଶେଷତଃ ପଳାନ୍ତା ଦ୍ୱିଗୁଣୀ ବିଧାୟା ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣାଂଶ ସୂର୍ଯ୍ୟଶ୍ଚ ନିଯୋଜିତାୟା ।
ତଦ୍ୱାପି ତଦାଶି ଚରାନ୍ ନିମେଶେ ଲଗ୍ନଂଶ ପ୍ରାଣଂଶଦୈବ୍ୟତା ସ୍ୟାତ୍
ପୁନଃ—କୋଶାକ୍ତମାନ୍ତରାୟନାଂ ତଥା ପ୍ରାଣପଦାଦସି ।
ସ୍ୱେଷ୍ଟକାଳଂ ଫଳୀକୃତ୍ୟ ତଥା ପ୍ରଂ ଭବିକଂ ଚ ଯତ୍ ॥
ଚରାଗ ଦ୍ୱିଭବେ ଭାଗେ ଭାଗେ ଦୃଢ଼ନବମେ ସୁତେ ।
ସ୍ମୃତଂ ପ୍ରାଣପଦଂ ତସ୍ମାତ୍ ମୂର୍ଚ୍ଚକତ୍ ସାଧୟେତ୍ତତ୍ ॥
ବିନା ପ୍ରାଣପଦାତ୍ ଶୁଦ୍ଧୋ ଗୁଳିକାଦା ନିଶି କସ୍ୟତ୍ ।
ତଦଗୁରୁଂ ବିଜି ନାୟତ୍ ସ୍ତୁ ଶ୍ରେଣୀଂ ତଦେବ ହୁ ॥
ପ୍ରତ୍ୟେକ ୧୫୯ରେ ଏକସ୍ଥିତି ଭୋଗହୁଏ, ତେଣୁ ପ୍ରଭାତରୁ ଉଷ୍ଣକାଳ-
ସର୍ପ୍ୟନ୍ତ ଦଶାଦିକୁ ପର୍ବରମ୍ଭରେ ହରଲେ ଯାହା ଫଳ ପଡ଼ିବ ସେ ସ୍ଥିତି, ଅବଶିଷ୍ଟ
ପଳପ୍ରଭୃତିରୁ ଅନପାତରେ ଅଂଶାଦି ଆଣିବ । ସ୍ଥିତି ବାରରୁ ଅଧିକ ହେଲେ

କାରରେ ହରି ଅବଶେଷ ଗ୍ରହଣ କରିବ । କୌଣସି ଶ୍ରେକର ମୀନ ୧ ଦିନ ୩୧୩୨୨ ଠାରେ ଜନ୍ମ, ଏହାର ପ୍ରାଣପଦ ସାଧନ କର । ସନ୍ତରପଲରେ ଏକଗୁଣି ହେଲେ ୧୫ ଦଣ୍ଡକୁ ୨୦ ଗୁଣି, ବାକି ୨୨ ପଲକୁ ଏକଗୁଣି ଯାଇ ବାକିଅଂଶ ୨ ପଲ ୧୫ ପଲରେ ଏକଗୁଣି ହେଲେ ଅଂଶକୁ ୩୦ ବିପଲ, ଅତଏବ ୨ ପଲକୁ ୧୫ ଅଂଶ ହେଲା । ଅତଏବ ମୋଟ ଗୁଣ୍ୟାଂଶ ହେଲା, ଗୁଣି ବାରରୁ ଅଧିକ ହେଉ ବାରରେ ହରଲେ ପଲ ୫ ରେ କାର୍ଯ୍ୟନାହିଁ ଅଂଶ ୧ ଗୁଣି, ଅତଏବ ଗୁଣ୍ୟାଂଶ ହେଲା । ରବି ଚରଗୁଣିରେ ଥିଲେ ରବିରେ, ସ୍ଥିରଗୁଣିରେ ଥିଲେ ୧ ଗୁଣି ଯୁକ୍ତ ରବିରେ, ଦ୍ଵିସ୍ଵଭାବଗୁଣିରେ ଥିଲେ ୫ ଗୁଣି ଯୁକ୍ତ ରବିରେ ଆଗତ ଗୁଣ୍ୟାଂଶକୁ ଯୋଗକରି ପ୍ରାଣପଦ ଜାଣିବ । ଏଠାରେ ମାନ ୧ ଦିନ ଇଷ୍ଟକାଳରେ ରବିସ୍ଫୁଟର ୧୫୮୮୭, ରକ୍ତ ଦ୍ଵିସ୍ଵଭାବଗୁଣିରେ ଥିବାରୁ ରବିରେ ପାଞ୍ଚଗୁଣି ଯୋଗକଲେ ହେଲା ଗୁଣ୍ୟାଂଶ ୧୫୮୮୭, ଗୁଣି ବାରରୁ ଅଧିକ ହେଉ ୧୫ ଗୁଣି ବାଦ୍ଦେଇ ବାକି ଗୁଣ୍ୟାଂଶରେ ପୂର୍ବ ଗୁଣ୍ୟାଂଶ ଯୋଗ କରନ୍ତେ ହେଲା ଗୁଣ୍ୟାଂଶ ୧୫୮୮୭ ଏହା ପ୍ରାଣପଦ ହେଲା । ଏହିପରି ପ୍ରାଣପଦ ସାଧନ କରିବ, ପ୍ରାଣପଦ ଗୁଳିକ ବା ଚନ୍ଦ୍ରବ୍ୟଞ୍ଜକ ଯେ ଲିଖି ସେ ଅଧିକଜାଣିବ ।

ହୁହୁହୁହୁଁ ନ କଲେ ସେବ୍ୟଂ ଗୁଳିକାଦ୍ ବା ବିଚିତ୍ରସ୍ତେଷୁ ।

ତସ୍ମାତ୍ ତତ୍ ସପ୍ତମସ୍ଥାନାତ୍ତଦଂଶକ କଲହତଃ ॥

ତଦ୍ଦେବ ତତ୍ ହି କୌଣେ ବା ଜନ୍ମଲଗ୍ନଂ ବିନିର୍ଦ୍ଦିଶେତ୍ ।

ମକୃଷ୍ୟାଣାଂ ପଶୁନାଂ ଚ ହିତାୟେ ଦଶମେ ରସୌ ॥

ତୁଷ୍ଟୟେ ଦଶମେ ଲଭେ ବିହଙ୍ଗାନାଂ ବିନିର୍ଦ୍ଦିଶେତ୍ ।

କାଟ ସର୍ପ ଜଳସ୍ଥାନାଂ ଶେଷସ୍ଥାନେଷୁ ସଂସ୍ଥିତଃ ॥

ତସ୍ମେର୍ବତ୍ତେନାପି ବିକଳମାତ୍ମଲଗ୍ନାଂ ବଜ୍ରସ୍ଫୋରଥୁମୁଦାହରନ୍ତି ।

ଲଗ୍ନେ କଲେ ମାନ୍ୟବଶାତ୍ ବିଲଗ୍ନଂ, ଚନ୍ଦ୍ରେ କଲେ ଚନ୍ଦ୍ରବଶାତ ଲଗ୍ନଂ ।

ଓଜେ ତଦଂଶେ ପୁରୁଷସ୍ୟ ଜନ୍ମ ଲଗ୍ନେ ସ୍ଥିତୁପ୍ରଦ୍ଵିବସତଃ ॥

ଲଗ୍ନ ଚନ୍ଦ୍ର ଏ ଦୁଇର ବତାବଳ ନେଇ । ଲଗ୍ନସ୍ଥିର କରାଯାଏ ଏହି ଶାସ୍ତ୍ରେ କହୁ ॥ ଲଗ୍ନ ହେଲେ ବଳବାନ ମାନ୍ୟରୁ ଆଣିବ । ଚନ୍ଦ୍ର ବଳ ଅଧିକରେ ଚନ୍ଦ୍ରରୁ ଜାଣିବ । ଓଜ ନବାଂଶରେ ପୁରୁଷର ହୁଏ ଜନ୍ମ । ଯୁଗ୍ମ ନବାଂଶରେ ହୁଏ ନାରୀ ଜନ୍ମ ଯାମ ॥

ତମାଦ୍ରୁ ହଃ ପାତକବୋଧକୌ ଚ ସକାରକୋ ବୌଦ୍ଧବଂଶକଣ୍ଠ ।

ବ୍ରହ୍ମକ୍ରମରେ ପାତକ ବୋଧକ ସକାର । ବୋଧକ ସଂଜ୍ଞା ଲଭଇ ଗଣନା ତାହାର ।

ମନ୍ଦାରଜାବାମରଣନ୍ତ ପୂଜ୍ୟାଃ ଶୁକାରପୂର୍ଣ୍ଣାମୂଳବାସରେଶାଃ ।

ରବୀନ୍ଦ୍ରପୂର୍ଣ୍ଣାମୂଳଚନ୍ଦ୍ରପ୍ରଦୀଃ ଶଶାଙ୍କଜାକାଞ୍ଚପରପୁତ୍ରାଣ୍ଡ ।

ମୂର୍ତ୍ତ୍ୟାମୂଳରେନ୍ଦ୍ରଦିନାଧିନାଥାଃ ସୌମ୍ୟନ୍ଦପ୍ରଦୀର୍ଦ୍ଧନେଶପ୍ରଦୀଃ ।

ଶୁକେନ୍ଦ୍ରଦେବେନ୍ଦ୍ରପରପୁତ୍ରାଣ୍ଡ ଭବନ୍ତି ତପ୍ତାକମୁଖାଃ ଗ୍ରହେନ୍ଦ୍ରାଃ ।

ରବିର ପାଚକ ଶକ୍ତି ମଙ୍ଗଳ ବୋଧକ । ସକାରକ ବୃହସ୍ପତି, ଶୁକ୍ରେ ଯେ ବେଧକ
ଏସର ଚନ୍ଦ୍ରର ଶୁକ୍ଳ କୁଳ ଶକ୍ତି ରବି । ମଙ୍ଗଳର ରବି ଚନ୍ଦ୍ର, ଶକ୍ତି ଶୁକ୍ଳ ଭାବ ॥
ବୁଧର ଚନ୍ଦ୍ର, ବାଗୀଶ ଶୁକ୍ଳ କୁଳ ଜାଣି । ଗୁରୁର ଶକ୍ତି ମଙ୍ଗଳ ଚନ୍ଦ୍ର, ରବି ଗଣି ।
ଶୁକ୍ରର ଯେ ବୁଧଶୁକ୍ଳ ପୂର୍ଣ୍ଣାଶକ୍ତି ହୋଇ । ଶକ୍ତିର ଯେ ଶୁକ୍ଳ ଚନ୍ଦ୍ର ଶୁକ୍ଳ କୁଳ ହୋଇ
ଲଗ୍ନ ଚିତ୍ତପୁର ଗ୍ରହାନ୍ତରାଳୁପୁତ୍ର—ଚନ୍ଦ୍ରଶଶ୍ୟାଧିପୋ ଯନ୍ତ୍ର ତତ୍ ହିକୋଶି
ମଥାପିବା । ତତ୍ ସପ୍ତମ ହିକୋଶି କା ସନ୍ଦେହେ ଲଗ୍ନମୂର୍ତ୍ତ୍ୟାରେ ।

ରବ୍ୟାଦି ଗ୍ରହମାନଙ୍କର ପାଚକାଦି ସ୍ଥାନ କହୁଅଛୁ

ସ୍ଥାନାନ୍ତ କସେ ହମଶୋ ଗ୍ରହାଣୀ, ଷଟ୍ ସପ୍ତ ଧର୍ମାୟଗତାଃ ହମେଶି ।

ଭ୍ରମେଃ ଶଶାଙ୍କାନ୍ତର ଭାଗ୍ୟଲଭ ପୁତ୍ରାସ୍ତୁ ଜୟେନ ଧରପୁତ୍ରାତ ॥

ଧନାରଲଭାନ୍ତରାଗତାଞ୍ଚପୂର୍ଣ୍ଣାନ୍ତରାୟକରାମୂଳ ସୋଦରାଣ୍ଡ ।

ଗୁଣେଷୁ ଷଷ୍ଠାମୂଳକାମରିପ୍ତା, ଶୁକାବନାରବ୍ୟୟକର ପୁତ୍ରାଃ ॥

ତୃତୀୟାଭାଗିକରବିଶାୟୁ, ଦିନେଶପୂର୍ଣ୍ଣାଃ ପ୍ରବଦନ୍ତି ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାଃ ।

ରବି ଥିବା ଗଣିର ଷଷ୍ଠ ସ୍ଥାନ ପାଚକ । ସପ୍ତମ ବୋଧକ ନକ୍ଷତ୍ର ଯେ ସକାରକ ॥
ଏକାଦଶ ସ୍ଥାନ ବେଧକ ସଂଜ୍ଞା ବୋଲଇ । ଚନ୍ଦ୍ରର ସାତ, ନଅ, ଏଗାର ଭିନ୍ନ
ହୋଇ ॥ ମଙ୍ଗଳରୁ ଦୁଇ, ଛଅ, ଏଗାର, ଯେ ବାର । ବୁଧ ଦୁଇ, ଗୁରୁ, ସାଞ୍ଜ,
ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ବଞ୍ଚିବ । ବୃହସ୍ପତିରୁ ଷଷ୍ଠ, ଅଷ୍ଟମ, ସାତ, ବାର । ଶୁକ୍ରରୁ ଦୁଇ ଛଅ, ବାର
ଗୁରୁ ବଞ୍ଚିବ । ଶକ୍ତିରୁ ତିନି, ଏଗାର, ଯେ ଛଅ, ସାତ । ପାଚକାଦି ସ୍ଥାନ ବୋଲି
ଜାଣିହେ ନିୟତ । ଏ ସବୁ ସ୍ଥାନରେ ଯେଉଁ ଗ୍ରହ ଥାଏ ରହିବ ସ୍ଥାନ ନାମ ଅନୁରୂପ
ସଂଜ୍ଞା ସେ ଧରଇ ।

ପାଚକାଦି ଚିତ୍ତପୁର କାରଣ କହୁଅଛୁ

ଶକ୍ତି ଦିନେଶସ୍ୟ ତୁ ପାଚକସ୍ୟ ଚ ମିହାଶି ଶେଷାଃ ଶଶିନସ୍ତୁ ବୈଷ ।

ବ୍ୟୟେ ତୁ ଭୌମସ୍ୟ ଚ ବେଧକସ୍ତ ଶକ୍ତି ବୃଧସ୍ୟାନ୍ତକରେ ଗୁଣେଷୁ ॥

ପାଚକଗ୍ରହୋ ବେଧକସଂଜ୍ଞକସ୍ତ ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧେଦାୟୁ ଜତସ୍ତ ବୈଷ ।

ସକାରକୋ ବେଧକସଂଜ୍ଞକସ୍ତ ଶନେଷୁ ତତ୍ତ୍ୱାରକଶେତରୋରେଃ ।

ପାଚକ ଗ୍ରହର ରବି ଶକ୍ତି ଯେ ଅଟଇ । ଅନ୍ୟ ଗ୍ରହମାନେ ମିହିସଂଜ୍ଞକ
ବୋଲଇ । ବ୍ୟୟରେ ଥିବା ଗ୍ରହେନ୍ଦ୍ର ଶକ୍ତି ଯେ ଚନ୍ଦ୍ରର । ବେଧକ ଅଟଇଶକ୍ତି ।

ଏକା ମଙ୍ଗଳର । ବୁଧର ବେଧକ ଶବ୍ଦ ଗୁରୁର ପାଚକ । ବେଧକ ଶବ୍ଦ ଅଟଇ
ଶୁକର ବେଧକ ॥ ଆଉ ସକାରକ ଶବ୍ଦ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ । ସକାରକ ଚିନ୍ତାବିଧି
ଏହିପରି ।

(ଯେଉଁ ଗ୍ରହର ମହାଦଶା ହେବ ତହିଁରେ ତାହାର ପାଚକ ଗ୍ରହର
ଅନ୍ତର ହେଲେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପଦ ଦିଏ ।)

ମିଷ୍ଟାନ୍ନପାକାମ୍ବରଭୁଷଣାସ୍ତି ଗୁଣାର୍ଥ ଗୁଣଭିନ୍ନମତ୍ତକ ସୌଖ୍ୟ୍ୟ ।

ସୈର୍ଯ୍ୟ ମନୋସ୍ଥାହ ମତ୍ତକ ଶକ୍ତି କୂର୍ଯ୍ୟାଦ୍ ଗ୍ରହଃ ପାଚକସଂକ୍ଷେପେ
ପାଚକ ଗ୍ରହର ଦଶାକାଳ ହେଲେ ପୋଗ । ମିଷ୍ଟାନ୍ନ ପାନ ସୁବସ୍ତୁ ଭୁଷଣର
ଭୋଗ । ଗୁଣ ଭୂମି ସୁଖଲଭ୍ୟ ଧର୍ମ୍ୟ ବଦର । ଅତିଶୟ ଶକ୍ତି ଆସ ବସ୍ତୁ
ହୁଅଇ ।

ମିତ୍ରେ ଯଥାନ୍ୟସ୍ତୁଫଳଂ ତଦନ୍ତେ ଗ୍ରହେ ତଦନ୍ୟତ୍ ଫଳମାତନୋତ ।

ସମଗ୍ର ଭାଗ୍ୟଂ କହ୍ନୁଗ୍ରହମ୍ଭୂତା ବିଦ୍ୟାବିନୋଦାକିତ ଗୁଣଗୋଷ୍ଠୀଂ ॥

ଦୟା ତତଃ ପ୍ରତିମଗନ୍ତ୍ୟଭାଗ୍ୟଂ କୂର୍ଯ୍ୟାଦ୍ ଗ୍ରହୋ ବୋଧକସଂକ୍ଷେପେ ।

ମିତ୍ରଗ୍ରହ ଦଶାକାଳେ ମିତ୍ରସଙ୍ଗ ଲଭେ । ଶହୁଗ୍ରହ ଦଶାକାଳେ ଘଟେ ଯେ
ଅଶୁଭ ॥ ସର୍ବଗୁରୁ ଗ୍ରହମ୍ଭୂତା ବିଦ୍ୟା ଦୟା ସୁଖ୍ୟ । ଲଭେହୁଏ ବୋଧକର ଦଶା-
କାଳେ ଜଣେ ।

ଗ୍ରହେ ଭୁ ତସ୍ମିନ୍ ଫଳମାତନୋତ ସମଗ୍ର ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତଫଳଂ ତଦନ୍ତେ ।

ଭାଗ୍ୟଂ କୃତତ୍ ସୀମାଫଳଂ କୃତତ୍ ଦାୟାର୍ଥବିଦ୍ୟାମୁକ୍ତସ୍ତେଗପାତାଂ ॥

ଗୈରଗ୍ନିପାତାଂ କଳହଂ ଜନେଷ୍ଠ ସକାରକୋଽସିଷ୍ଟସମୋ ଯଦସ୍ୟାତ୍ ।

ସକାରକୋ ବୈରସମୋ ନ ତତ୍ କଦନ୍ତି ବ୍ୟାଧ୍ୟାସଫଳଂ ବିଶେଷତ୍ ।

ଚୌରଗ୍ନିବନ୍ଧୁ ଶ୍ରିତପାଳସଂସ୍ପର୍ଶକ ଦୁଃଖ ସ୍ଵପଦାତ୍ମକମ୍ ।

ବିଦେଶପାତଂ ଧନନାଶନସ୍ତ ବେଧଗ୍ରହସ୍ତୁଫଳମନ୍ୟଥାନ୍ୟଃ ॥

ବୋଧକ ମିତ୍ର ହୋଇଲେ ଦିଏ ପୂର୍ବଫଳ । ଶହୁ ହେଲେ ବିପତ୍ତିରେ ଘଟେ
ଅମଙ୍ଗଳ ॥ କାରକ ହୋଇଲେ ମିତ୍ର କେବେଭାଗ୍ୟବଦେ । କେବେ ଛୁଡ଼େ କେବେ
ମିଶାମିଶି ଫଳ ସତେ ॥ ଚୌର ଅଗ୍ନିଭୟ ଲୋକ ସହୃଦେ ବିବାଦ । ଧନ ଦାୟ
ବନ୍ଧୁହେ ଦିଅଇ ବିପଦ ॥ ଯଦ୍ୟପି କାରକଗ୍ରହ ଶହୁଥାଏ ହୋଇ । ଅନ୍ୟପରି
ବିପତ୍ତିର ଫଳ ନ ଦିଅଇ ॥ ଗୈର ଅଗ୍ନିବନ୍ଧୁ ଗୁଣପାତା ସେ ଘଟେ । ପଦଭ୍ରମ
ଏହିସବୁ କୁଫଳ କରାଏ ॥ ବେଧକ ହୋଇଲେ ମିତ୍ର କୁଫଳ ଦିଅଇ । ଅର୍ଥନାଶ
କରେ ବିଦେଶୀ କରାଏ ନେଇ । ଶହୁ ହେଲେ ଏଥୁ ବିପତ୍ତିରେ ଦିଏ ଫଳ ।
ଦଶାରେ ଅନ୍ତରକାଳେ ଏହିଫଳ ମେଳେ ।

ଗୁଳିକ ସାଧନ କହୁଅଛୁ

ତରୁ ୨୭ ଶର ୨୨ ଜୟ ୧୮ ଭୟ ୧୪ ନୃପ ୧୦ ତନ ୬ ଶକ୍ତି ୨ ନାଳିଆ
ଭୃଷ୍ଟବିଦ୍ୟାରେଷ । ବିନମାନ ଘଟି ଗୁଣିତା ନାଗ ୩୦ ହୃଦା ଗୁଳିକନାଡ଼କାପ୍ତସ୍ତୁ ୪

ଯାହାକୁ ଦେଖଇ ॥ ସେହି ଭାବଫଳ ଶୁଭ ହୁଅଇ ନିୟତ । ଯେବେ ନୁହେଁ ପାପ-
ଦୃଷ୍ଟ ବା ପାପ ସଂଯୁତ । ଭାବ ଇଶ ପାପଗ୍ରହ ଥିଲେ ନିଜସ୍ଥାନେ । ଶୁଭଫଳ ଦିଏ
ଜାଣ କୋଇବିଦିମାନେ । ନୀରସ୍ତ ବା ଶବ୍ଦ, ଗୁଣ କିମ୍ବା ଅସ୍ତ୍ରଗତ । ହୋଇଥିଲେ
ଗ୍ରହ ଶୁଭ ନ କରେ ନିଷ୍ଠିତ ।

ଲଗ୍ନାଦି ଭାବାଦି ପୁରନ୍ତ ରହେ ପାପଗ୍ରହ ପ୍ରଭବନାୟନାଥୀ ।

ସୌମ୍ୟାୟ ନାଭ୍ୟାନ୍ତ୍ରୀକପ୍ରାଣପ୍ରଦାୟ ଭାବାଦିକାଳଂ ଫଳମେବମାହୁଃ ॥

ଷଷ୍ଠ ସ୍ଥମ ଦ୍ଵାଦଶରେ ପାପଗ୍ରହ ଥିଲେ । ଅବା ଶୁଭଗ୍ରହ ତାର ଅଧିପତି ହେଲେ ।
ମଧ୍ୟମ ଫଳ ହୁଅଇ ଶାସ୍ତ୍ରର ବଚନ । ଭାବଫଳ ଏହିରୂପେ କହ ବିଶ୍ଵରାଣ ॥

ଯଦ୍ଭବନାଥୋ ରପୁରନ୍ତ ରହେ ଦୁଃସ୍ଥାନସୋ ଯଦ୍ଭବନସ୍ଥିତୋ ବା ।

ଭୋବନାଶଂ କଥୟନ୍ତି ବିଜ୍ଞାଃ କ୍ଷୁଦ୍ଧେଷିତେ ଯଦ୍ଭବନସ୍ୟ ସୌଖ୍ୟଂ ।

ଯେଉଁ ଭାବପତି ରମ୍ଭ ଷଷ୍ଠାଷ୍ଟମେ ଥିବ । ସେହି ଭାବଫଳ ନାଶ ହୁଅଇ
ଜାଣିବ । ରମ୍ଭଫଳଷ୍ଟାଷ୍ଟମପତି ଯେଉଁ ଗୃହେ ଥାଇ । ସେ ଭାବର ଫଳ ନିଷ୍ଠେ
ନିଷ୍ଠଳ ହୁଅଇ ॥ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟିଯୋଗେ ଶୁଭଫଳ ହୁଏ ଲଭ । ଅଶୁଭ ଫଳ ବିନାଶ
ହୁଅଇ ଭାବିବ ।

ତତ୍ତ୍ଵ ବାତ୍ରିକୋଶେ ସ୍ଵପୁଣ୍ୟମଦନଭେ ଗୁପ୍ତଦେ ସୌମ୍ୟାୟନ୍ତ୍ର ।

ପାପାକାଂ ଦୃଷ୍ଟି ଗୁନେ ଭବନସପଦ୍ଵତେ ପାପଶେଷ୍ଟେ ରୟନ୍ତେ ।

ଭାବାନାଂ ପୃଷ୍ଠିମାହୁଃ ମକଳଶୁଭକର ଗୁନ୍ୟଥାଭେ ପ୍ରଶାଶଂ ।

ମିଶ୍ରଂ ମିଶ୍ରଗ୍ରହଦେହେଃ ସର୍ବଳମପି ନଥା ମୂର୍ତ୍ତିଭାବାଦିକାଳାଂ ।

ଯେଉଁ ଭାବ କଳାକଳ ବିଶ୍ଵର କରବ । ସେ ଭାବର ଦିକୋଶ ଦ୍ଵିତୀୟ ପୁଣ୍ୟ-
ଠାବ । ସପ୍ତମ ଦଶମ ଯେବେ ଶୁଭଗ୍ରହ ଯୁକ୍ତ । ପାପଗ୍ରହ ଦୃଷ୍ଟିପଥୁଁ ଯେବେ
ବିରହୁତ ॥ ଭବକାୟପତି ଥିବ ନିଜ ଭବନରେ । ପାପଗ୍ରହ ନ ରହିବ ଯଦି
ସେ ଭାବରେ । ଏଥୁଁ ଏକଯୋଗେ ହୁଏ ପୁଷ୍ଟ ଭାବଫଳ । ଅନ୍ୟଥା ବିପତ୍ତିରେ
ହୁଅଇ ନିଷ୍ଠଳ । ଶୁଭ ପାପ ଉତ୍ତୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ଭାବେ ଥିଲେ । ମିଶ୍ରଫଳ ଲଭହୁଏ
ଶାସ୍ତ୍ରକାର କୋଲେ ॥

ନାଶସ୍ଥାନଗତୋ ଦିବାକରକରୈର୍ଲ୍ଲ ପ୍ରିୟୁ ପଦ୍ମାକ୍ଷିପୋ,

ନିରାଶ୍ରୟତାତୋଽଥବା ପଦ ଭବେତ୍ ସୌମ୍ୟୋରୟନ୍ତେଷିତଃ ।

ଭୋବସ୍ୟ ବିନାଶନଂ ମୁନିଗଣାଃ ଶଂସନ୍ତି ଶେଷ୍ଟେୟୁଂ ତଃ,

ଚେଦନ୍ଦାପି ଫଳପ୍ରଦୋ ନହି ତଦା ମୂର୍ତ୍ତ୍ୟାଦିଭାବାଂ ନମଃ ॥

ଯେଉଁ ଭାବପତି ଅଷ୍ଟମଗୃହେ ରହଇ । ରବିକରେ ଯେଉଁ ଭାବପତି ଅସ୍ତ୍ର-
ହୋଇ । ସ୍ଵନାଚରେ ଅବା ନିଜେହି ଗୃହେ ରହେ । ଭାବ ଶୁଭଯୁକ୍ତ ଅବା ଶୁଭ-
ଦୃଷ୍ଟି ନୁହେଁ । ତେବେ ସେହି ଭାବଫଳ ନିଷ୍ଠଳ ହୁଅଇ । ପର୍ବେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରକାର ଗ୍ରହ

ଯେଉଁ ଶୁଦ୍ଧେ ଥାଉ । ସେ ଶୁଦ୍ଧ ଫଳ ବିନାଶ ହୁଅଇ ନିଶ୍ଚୟ । କିନ୍ତୁ ଅଦ୍ଭୁତ
ଭାବଫଳ ଜାଣ ଏହିମତ ॥

ଅର୍ଥାସ୍ତି • କଥାସ୍ବେନୁ ଲଗ୍ନଶଶିନୋଃ ପ୍ରାବଲ୍ୟତଃ ଖେଚରେଃ ।

ମାନସ୍ତେଃ ପିତୃମାତୃଶତ୍ରୁ ସୁହୃଦଞ୍ଜନାଦିଭ୍ୟଃ ସ୍ୟାଦ୍ଭବଂ ॥

ରୁଦ୍ୟାଦ୍ୱା ଦନନାଥଲଗ୍ନଶଶିନାଂ ମଧ୍ୟେ ବଳୀ ଯସ୍ତତଃ ।

କର୍ମେଶସ୍ତୁ ନବାଂଶଶଶିପବଶାଦ୍ଭୂତିଂ ଜଗୁସ୍ତଦ୍ୱଦଃ ।

ଲଗ୍ନ ଚନ୍ଦ୍ର ଦୁହିଙ୍କର ବଳ ବିଶୁଦ୍ଧ । ଯେହୁ ବଳୀ ହେବ ତାର ଦଶମ
ଦେଶିକ ॥ ତହିଁ ଗ୍ରହ ଥିଲେ ପିତୃ ମାତୃ ଶତ୍ରୁତ୍ରିବ । ଶୁଦ୍ଧା ବୃଦ୍ଧ୍ୟଠାରୁ ଖମେ
ଧନ ଲଭ ମାନ୍ୟ । ରବି ଲଗ୍ନ ଚନ୍ଦ୍ର ମଧ୍ୟେ ଯେହୁ ବଳୀ ହେବ । ତାହାଠାରୁ
ଦଶମର ଅଧିପତି ନେର୍ବ ॥ ସେ ଦଶମେଶ୍ବର ଯେଉଁ ନବାଂଶେ ରହଇ । ସେ
ଶଶିପତିରୁ ଚୂଡ଼ି ମନୁଷ୍ୟର ବହି ॥

ଭୈଷଜ୍ୟ ଶୃମିକର ତୋୟାନ୍ତ ପଶ୍ୟେନ ମୁକ୍ତା ମଣି ବିପ୍ରଲମ୍ବାତ୍ ।

ଅନ୍ୟୋଽନ୍ୟ ଦୂତାଗମମୁଖି ମାର୍ଗାଞ୍ଜୀବତ୍ୟସୌ ବାସବନାୟକାଂଶେ ॥

ରବି ନଚାଂଶ ହୋଇଲେ ଭୈଷଧ ବା ସ୍ବର୍ଣ୍ଣ । ଜଳ ମଦ୍ୟ ମୁକ୍ତା ମଣି ବ୍ୟବ-
ସାୟେ ଧନ ॥ ଠକରୁଥିରେ ବା ଦୁଇକର୍ମରେ ଜୀବନ । ରକ୍ଷାକରେ ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ଥିର
କରିବ ବହୁନ ॥

ମନ୍ତ୍ରୋପଦେଶ ରସବାଦ ବିନୋଦମାର୍ଗେଃ,

ଚୂଡ଼ିଂ ଜଗୁଃ ସକଳ ଶାସ୍ତ୍ର ପୁରାଣମାର୍ଗେ ।

ଜ୍ଞାନୋପଦେଶ ସଂସ୍କୃତ ଶିବପାଳପୁଜ୍ୟା,

ଜୀବତ୍ୟସୌ ଯଦି ରକେଦି ନନାଥଭାଂଶେ ॥ ଇତି ରବିନବାଂଶ ଫଳ

ଚନ୍ଦ୍ରନବାଂଶଜାତକର ଜୀବକା କହୁଅଛୁ

ଜଳୋଦ୍ଭବନାଂ ଚନ୍ଦ୍ରବିହସ୍ତେଶ କୃଷେଷ୍ଟ ମୃଦ୍ବାଦବିନୋଦମାର୍ଗାତ୍ ।

ରାଜ୍ୟାଜନାସଂଶ୍ଳଷ୍ଟଚୂଡ଼ିରୂପାତ୍ ଦିଶାବିଶାଂଶେ ବସନହସ୍ତାଦ୍ ବା ॥

ମଙ୍ଗଳନବାଂଶଜାତକର ଜୀବକା କହୁଅଛୁ

ଧାତୋବିବାଦେନ ରଣପ୍ରହାରାଦ୍ ସ୍ବକୃଗ୍ନିବାଦାତ୍ କଳହସ୍ତଚୂଡ଼୍ୟା ।

ଜୀବତ୍ୟସୌ ସାହସମାର୍ଗଚୂଡ଼୍ୟା ଧସ୍ବସୁଦାଂଶେ ଯଦି ଶ୍ବେତଚୂଡ଼୍ୟା ॥

ରୁଧିରନବାଂଶ ଫଳ କହୁଅଛୁ

ଶିଳ୍ପାଦି କାବ୍ୟାଗମଶାସ୍ତ୍ରମାର୍ଗାଞ୍ଜ୍ୟୋତ୍ତର୍ଗତଞ୍ଜ୍ୟାନିବଶାଦ୍ ରୁଧିଂଶେ ।

ବରାଧ ବେଦାଧ୍ୟୟନାଦ୍ଭାବେ ସୁଶେଷ୍ଠ ବ୍ୟାଜବଶାତ୍ ଚୂଡ଼ିଃ ॥

ଚୁଡ଼ସ୍ତବନବାଂଶ ଫଳ ବହୁଅଛି

ଜବାଂଶକେ ଭୁସୁରଦେବତାନାମୁପାସକାଧ୍ୟାପକ ବର୍ମରୂପାତ୍ ।
ସୁଗଣଶାସ୍ତ୍ରାଗମ ନୀତିମାର୍ଗାଦ୍ୟର୍ଯ୍ୟପଦେଶେନ କୁସୀଦମାହୁଃ ॥

ଶୁଦନବାଂଶଫଳ ବହୁଅଛି

ସୁବର୍ଣ୍ଣମାଣିକ୍ୟଗଜାକ ମୂଳାତ୍ ଗବାଂ ଝସ୍ବାକ୍ଷୀବିତମାହୁଗୁପ୍ୟଃ ।
ଗୁଡ଼ୋଦନସ୍ତେହଦଧିବିଶ୍ୱେଶ ସ୍ତ୍ରୀଣାଂ ପ୍ରଲେଭେନ ଭୁଗୋଃସୁଦାଂଶେ ।

ଶନିନବାଂଶ ଫଳ ବହୁଅଛି

ଶନ୍ୟଂଶକେ କୁସ୍ତିତମାର୍ଗଚୁଡ଼ା ଶିଳ୍ପାଦିଭିର୍ଦ୍ଧାମୟୈର୍ବିଧାଦୈଃ ।
ବିନ୍ୟସ୍ତ ଭ୍ରାତୃଜ୍ଜନ ବିପ୍ରଲମ୍ବାଦନ୍ତ୍ୟାନ୍ତ୍ୟବୈଶ୍ୱେଦ୍ୟଂ ମୂଳମାର୍ଗାତ୍ ।

ରାଜ ଜାତିବାକିଣ୍ଡିୟ

ସୁକ୍ଷେତେ ସୁନବାଂଶକେ ସୁହୃଦ ବା ସ୍ବାଞ୍ଜୁଚଭ୍ରାଗେ ଯଦା,
ସୁଦ୍ରେକ୍ଷାଣ ଚତୁଷ୍ଟୟେଷୁ ସହିତା ମୂଳବିକୋଶେଷୁ ବା ।
ତତ୍ତତ୍ କାଳବଳାନିତାସ୍ତୁ ଶତରାଃ ବର୍ଗୋତ୍ତମଂଶେପିକା,
ତେ ସର୍ବେ ଶୁଭଦା ଉଚ୍ଚନ୍ତି ହି ଜିଦା ସ୍ବାଗ୍ରନ୍ଦିତାଦାବପି ।

ଜିଜଗୁହେ ବା ନବାଂଶେ ଅବା ମିବଦ୍ଭାରେ । ନିଜଭକ୍ତେ ବା ଦ୍ରେକ୍ଷାଣେ
ଅଥବା କେନ୍ଦ୍ରରେ ॥ ମୂଳବିକୋଶରେ ଅବା ବର୍ଗୋତ୍ତମେ ଥିଲେ । ଗ୍ରହ ଶୁଭ-
ଫଳ ଦିଏ ଦଶାଦି ପଡ଼ିଲେ ॥

ତତ୍ତତ୍ତାବାଦନ୍ତ୍ରପୋ ବା ଶରୈଶୋ ଦେକ୍ଷାଣାନାଂ ଶ୍ୟୁନାଥେ ଧର୍ମପୁତ୍ରଃ ।
ମାନ୍ଦୀଶୋ ବା ତନ୍ନବାଂଶାଧିପୋ ବା ତେଷାଂ ମଧ୍ୟେ ଯୋ ଗ୍ରହଃ ଚ ରାତ୍ରାବେ
ତତ୍ତାବେଶସ୍ୟାଧିଶହ ଗ୍ରହୋ ବା ଯୋ ବା ଶେଷ୍ଠଃ ବିନ୍ଦୁଶୂନ୍ୟର୍ଯ୍ୟଯୁକ୍ତଃ ।
ତତ୍ତତ୍ତାବେ ମୂର୍ତ୍ତିବିଭ୍ରାଦକାନାଂ ନାଶଂ ବ୍ରହ୍ମାଦୈବବିଶ୍ୱାଶିକଷ୍ଟ ॥

ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଭାବର ଯେ ଅଷ୍ଟମ ଉତ୍ତର । ଶରୀର ଅଧିପ ଅବା ଦ୍ରେକ୍ଷାଣ
ଉତ୍ତର । ଅବା ଶନି, କମ୍ବା ମାନ୍ଦୀପୁକ୍ତ ଗଣିପତ । କମ୍ବା ମାନ୍ଦୀଯୁକ୍ତ ନବମାଂଶ
ଅଧିପତ । ଏ ଗ୍ରହମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟେ ମନ୍ଦଭାବେ ଯେହୁ । କମ୍ବା ସେ ଭାବପତର ଅଧି-
ଶହ ଯେହୁ । ଅବା ବିନ୍ଦୁଶୂନ୍ୟ ରାଶେ ରହିଥାଏ ଯେହୁ । ତା ଦଶାରେ ଭାବ-
ଫଳ ବିନାଶର ସେହୁ । (ଶରୀର—ରାହୁକେତୁ ଯୁକ୍ତ ଅଂଶ)

ମନ୍ଦମାନ୍ୟଶୁଖରେଶରକ୍ରପାସ୍ତ୍ରାନ୍ତବାଂଶପତୟୈପି ଯେ ଗ୍ରହଃ ।

ତେଷୁ ଦୁର୍ବଳଦଶା ମୃତପ୍ରଦା କଷ୍ଟରେ ଚରତ ସୂର୍ଯ୍ୟନନ୍ଦନେ ॥

ଶନି, ଗୁଳିକ, ରାହୁ, କର୍କଂଶେଶା ରାହେଶ । ଏମାନେ ବା ଏଥେ ଯୁକ୍ତ ନବାଂଶର
ଉତ୍ତର । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟେଯେହୁ ଦୁର୍ବଳ ହୁଅଇ ସଂଗୁରରେ ଶନିଦୋଷ ଯେ କାଳେ

ଲଗଇ । ଦୁର୍ବଳ ଗ୍ରହ ଦଶାରେ କରଇ ମାରକ । ପ୍ରଶ୍ନକାଳେ ବାଜିଦେ
ଏହି ପଳ ଦେଖ ।

ଧନ ପୁଅ ପପଣଗୋ ପଦ ସ୍ୟାତ୍ ଶନ୍ୟାରଭୋଗୀନଦିନେଶ୍ଵରୀ ।

ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧଶୟାଂ ଧନନାଶମାତ୍ ପାପାଦୃତେ ଭବନେତଥୈବ ।

ଶନ କୁଜ ଶୁକ୍ର ରବି ମଧ୍ୟେ ଏକ ଯେବେ । ଧନାଧିପତ୍ତ୍ୟେ ତାର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧଶ
ଲଗେ ॥ ଧନ ନାଶକରେ, ପାପଗ୍ରହ ଧନେ ଥିଲେ । ଧନ ନାଶହୁଏ ତାର
ଅନ୍ତରାଦି ହେଲେ ॥

ଧନାଦୃତଃ ପାପଗଗନ୍ତଦାଶଃ ସ୍ୟାତ୍ତେଜଶ୍ଵାୟାଂ ଶିତିପଳକୋପାତ୍ ।

ନାନାର୍ଥଲୀନଂ ନିବଦେନ୍ନଶ୍ଵଶାଂ ସ୍ଥାନରୂପଂ ସ୍ଵେଷ୍ଟଜନୈବୌଶେଷଃ ॥

ଧନାଧିପ ପାପହୋଇ ଧନସ୍ଥାନେ ଥିଲେ । କୃପକୋପୁଁ ଧନନାଶ କରଇ
ସେ ଭଲେ । ସ୍ଥାନନାଶ ନିଜଜନ ସଙ୍ଗରେ ବିଶେଷ । ନାନାବିଧେ ଧନନାଶ
ହୁଏ ନୁହେଁ ଶେଷ ॥

ପାପଗ୍ରହାଣାମସଦ୍ଭାରକାଳେ ପାପଗ୍ରହସୈବ ଦଶାବିପାକେ ।

ଭୂଲ୍ୟର୍ଥମାନୁମୁଜସୋଦଶଶାଂ ନୀଶଃ ସମାୟାତ ଶୁଭୈର୍ନଦୋଷଃ ।

ପାପଗ୍ରହର ଦଶାରେ ଅବା ଅନ୍ତରରେ । ଭୋଗ ଧନ ମନ ପୁଅ ଭ୍ରାତା
ନାଶ କରେ ॥ ଶୁଭଗ୍ରହ ଦଶା ଅବା ଅନ୍ତର ପଡ଼ିଲେ । ଶୁଭଫଳ ହୁଏ ସଂଧାରଣ
କାବ୍ୟେ ବୋଲେ ।

ବିତ୍ତେ ଶୁଭେ ଶୋଭନଶେତରେଶେତପୃ କକାଳେ ଧନଲଭ୍ୟମାତ୍ ।

ଶୁଭଗ୍ରହାଣାମସଦ୍ଭାରକାଳେ ତଥା ଭବେଦମୁଜ ବାଗ୍ଠିକାସଃ ॥

ଧନାଧିପ ଶୁଭ ହେଲେ କିମ୍ବା ଶୁଭ ଥିଲେ । ଧନସ୍ଥାନେ, ଧନ ଲଭହୁଏ
ଅବହେଲେ । ଶୁଭଗ୍ରହର ଅନ୍ତରଦଶା ଭୋଗକାଳେ । ପୁତ୍ରାଦି ସୁଖ ମିଳଇ
ସର୍ବଶାସ୍ତ୍ରେ ବୋଲେ ॥

ପାପଗ୍ରହେ ବିକ୍ରମଭବନାଥେ ପାପାଦୃତେ ସପବସୁତଶ୍ଵଶାଂ ।

ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧଶାୟାମନଳାସ୍ତୁଚ୍ଚୈର୍ଦୂର୍ଗଂ ସମାୟାତ ଶୁଭପ୍ରଦେବି ॥

ସହଜଭାବ ଅର୍ଥାଶ ପାପଗ୍ରହ ହେଲେ । ଅବା ପାପଗ୍ରହ ସହଜ ଭାବରେ ଥିଲେ ।
ତାର ଦଶାରେ ହେଇଲେ ପାପର ଅନ୍ତର । ଦୁଃଖ ନିଶ୍ଚୟ ଦିଅନ୍ତି ଅଗ୍ନି ଅସ୍ତ୍ରବୋରା ॥

କଳିପ୍ରକାପାନଳତୌରଭୂର୍ଦୂର୍ଗଂ ମନୋଜାତ୍ୟମରବ କଷ୍ଟଂ ।

ସୋତ୍ତେଷ ପାପଗ୍ରହଦାୟକାଳେ ଶୁଭକ୍ଷିତେ ତାଦୃଶମବ ନାସ୍ତି ।

ସହଜାଧିପ ପାପଗ୍ରହ ଦଶାକାଳେ । ଶୁଭା ଅଗ୍ନି ତୌର ଭୟ କଳହ
ପକଲେ ॥ ମନ ହୁଏ ଜଡ଼ପରି, ଯେବେ ଶୁଭଗ୍ରହ । ଦେଖଇ ସହଜେଶ୍ଵର
ଅଳ୍ପ ମନ୍ଦ କହ ।

ଦୁର୍ଲ୍ଲଭାଞ୍ଜଳାଧିପତ୍ୟାଦି ଶୈଳ୍ୟାଦିପଦ୍ମାବଳୀ ।
 ନାଶଂ କଦେଉଦି ସହୋଦରାଣାଂ ଭବେଦ୍ଭି ସ୍ବେଧଃ ସହଜେର୍ବିଶେଷାତ୍ ॥
 ସହଜାଧିପତ୍ୟ ଦଶାକାଳ ପାବକେଳେ । ପାପଗ୍ରହର ଅନ୍ତର ଯଦି ତହିଁ
 ମିଳେ । ଗ୍ରହ ନାଶ କରଇ ଅଥବା ବିଶେଷ । ଜନମାଏ ଭୁବନେ ଘଟାଏ
 ପ୍ରମାଦ ।

କ୍ଷେତ୍ରାଧିପତ୍ୟେକ ଶୁଭେଦରସ୍ୟ ସପତ୍ନୀହୀନପଦ୍ମାବଳୀ ।
 ସ୍ଥାନଚ୍ୟୁତବର୍ଜନାଶନଃ ନାଶସ୍ତ୍ରୀନାମପଦ୍ମାବଳୀ ॥
 କଳ୍ପକ୍ରମ ଅଧିପତ୍ୟ ପାପଗ୍ରହ ଦଶା । ଭୋଗକାଳେ ତହିଁ ନାଶର ଅନ୍ତରଦଶା ॥
 ହେଲେ ହୁଏ ସ୍ଥାନଦ୍ୟାଗ କଳ୍ପ ର ବିନାଶ । ନାଶ ଅପ୍ରଗତ ଗ୍ରହ ଅନ୍ତର ତାହୁଣ ॥
 ବୁଦ୍ଧିଭ୍ରମଂ ବୁଦ୍ଧିତତ୍ତ୍ବେଜନଃ ପାପଗ୍ରହାଣାଂ ହି ସୁଦେଶକାଳେ ।
 ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦଶାୟାଂ ପ୍ରବଦେନ୍ନରାଣାଂ ଶୁଭଗ୍ରହସ୍ଥେନୁତଥା ଭବେତୁ ॥
 ପଞ୍ଚମେଶ ପାପଗ୍ରହ ଦଶାଭୋଗକାଳେ । ପାପଗ୍ରହର ଅନ୍ତର ଯେତେବେଳେ
 ମିଳେ । ବୁଦ୍ଧିଭ୍ରମ ବୁଦ୍ଧିଜନ କରାଏ ନିୟତ । ଶୁଭଗ୍ରହ ହେଲେ ଫଳଶୁଭ ହୁଏ ସତ୍ୟ
 ରାଜାଗୃତୋରେ ବ୍ୟସନଂ ବ୍ରଣେଶଦଶାବିପାକେ ତୁ ଶୁଭେଦରାଣାଂ ।
 ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦଶାୟାମପି କଷ୍ଟମେତ ପ୍ରମେଦ ଶୁକ୍ଳସିନ୍ଧୁପିତ୍ତଶ୍ରେଣୀଃ ॥
 ଷଷ୍ଠ ଭାବଧିପ ପାପଗ୍ରହ ଦଶାକାଳେ । ପାପଗ୍ରହର ଅନ୍ତର ଯେତେ-
 ବେଳେ ମିଳେ ॥ ରାଜା ଅଗ୍ନି ଚୌରପାତ୍ରା ହୁଅଇ ନିଷ୍ଠୁର । ହୁଏ ଦେହେ
 ପିତ୍ତଜ ପ୍ରମେଦ ଶୁକ୍ଳ ସିନ୍ଧୁ ॥

ଦ୍ଵାଦଶେଶ ପାପଗ୍ରହାଦିପଦ୍ମାବଳୀ ସ୍ତ୍ରୀୟା ବିଶେଷଂ ମରଣଞ୍ଚ ତସ୍ୟାଃ ।
 ବିଦେଶପାନଞ୍ଚ ପ୍ରାଣଶୟନଞ୍ଚ ଦାୟାୟକଞ୍ଚ ଭବେଦ୍ଭିପତ୍ୟାବଳୀ ॥
 ସପ୍ତମେଶ ପାପଗ୍ରହ ଦଶାଭୋଗକାଳେ । ନାଶସଙ୍ଗରେ ବିଶେଷ ଘଟେ
 ଅବହେଳେ । ନାଶର ମରଣ, ବିଦେଶବାସ ଘଟଇ । ରାଜକୋପ, ମଳଭୋଗ
 ମୁହୂର୍ତ୍ତ ହୋଇ ।

ଅଷ୍ଟମେଶ ପାପଗ୍ରହ ଦଶାଭୋଗକାଳେ ।
 ଅପୂର୍ବଶୋ ବିଭବନାଶନଞ୍ଚ ଦାୟାୟକଞ୍ଚ ସହୋଦରାଣାଂ ॥
 ଅଷ୍ଟମାଧିପତ୍ୟ ଦଶାକାଳ ହେଲେ ଭୋଗ । ତହିଁ ଗହ୍ମ କୁଳ ଶନି ଅନ୍ତର
 ସଂଯୋଗ । ଅପୁ ଯଶ ଧନ ଦାୟା କଳ୍ପ ଭାର ନାଶ । ଘଟଇ ଜାଣିବ ଏକା
 ଅଟଇ ଅବଶ୍ୟ ।

ସ୍ଥାନଚ୍ୟୁତବର୍ଜନାଶନଞ୍ଚ ବିଦେଶପାନଂ ସହଜେର୍ବିଶେଷାଃ ।
 ଭବେଦ୍ଭିଭୋଗସ୍ୟ ଦଶାବିପାକେ ଶନିଶୁଭସହଜନାଧିପାଣାଂ ।

ନିବିଂସାଧୁପତି ଶତ୍ରୁ ଦିଶା ଶ୍ରେୟବାଳେ । ଶତ୍ରୁ କୁଳ ଶତ୍ରୁ ଦନବର ଅନ୍ତରାଳେ ।
 ସ୍ଥାନଭ୍ୟାଗ ବିଦେଶ ଗମନ ବଚନୁବିର । ଭ୍ରାତୃ ବେଦେଧ୍ୟ ଏମାନ ଦେଇ ଦିବର ।
 ଗୋରୁହସ୍ତାସ୍ତ୍ର ଚିନେକଦୁଃଖ । ଦୁ ସ୍ତ୍ରୀ ଶୋଭନକଦଗୁଣଦୁଃଖ ।
 ବର୍ମେଷ୍ଟରସ୍ୟାତ୍ରରତୁକ୍ତି ବାଚନ ପପଦ୍ରାଶାପପକାର୍ତ୍ତମେଳ ॥
 ଦଶମେଶ ପାପଗତ ଦଶାବେଶବାଳେ । ପାପଦେହ ଅନ୍ତର ପଦ ତହିଁ ମିଳେ ।
 କାରାଦଣ୍ଡ ମହାଦୁଃଖ ଅପକାର୍ତ୍ତ ଲଭ । ମହାସ୍ତ୍ର ନାନ ଶୋକ ଘଟାଏ ଦରକ ।
 ଦଶାବେଶେଷ ଭୁଞ୍ଜ ଲଭାସ୍ୟ ବୁଦ୍ଧ୍ୟନ୍ତରେ ଦବ୍ୟବନାନେ । ତ ।
 ୧ । ରବ୍ୟାଦଃସ୍ତ୍ରଗ ଯୁଗାନ୍ତିଷ୍ଟରାଣାଂ ବର୍ଯ୍ୟର୍ଥଲୁକ୍ତଂ ଶିବଶାଳକୋପାତ୍ ।
 ଶପାଧୁ ପାପଗ୍ରସ୍ତ ଦିଶା ଶ୍ରେୟବାଳେ । ରବି କୁଳ ଶତ୍ରୁ ଶତ ଅନ୍ତର ସକଳେ ।
 ଶବିତେଧ୍ୟରେ ସକଳ ଧନ ନାଶହୁଏ । ନାନା ଶିବ ଦେଶର ଶତ ଶ୍ରେୟ ଦେବ ।
 ବ୍ୟାଦେଶଦାସ୍ୟ ରବିସ୍ତ୍ରୀକୁ କ୍ରି ଶକେନୁପାୟ ନଦାୟ ଶ୍ରେୟଃ ।
 ବଳସୟୋ ମାନଧନସୟୋ ଚ ଶବୋୟୁ ବୁଦ୍ଧାବିସର୍ଯ୍ୟାତ୍ ।
 ବ୍ୟାଧୁଧୂତର ଦଶାବାଳ ହେଲେ ଭେଗ । ନିବିଂସ ମହଲର ଅନ୍ତରାପୋଗ
 କଳହ ଧନାୟୁକ ଶତ୍ରୁ ସେ ରେଇ । ଶତ୍ରୁ ଅନ୍ତର ଶତ୍ରୁ ସର୍ବର ଶତ୍ରୁ ହୋଇ
 ଶ୍ରେୟଶତ୍ରୁ ହେବାଇ ପଳ । ତେଜିବେ ପଦ ସ୍ୟତ୍ ପଳାର୍ଥ । ହୁ ।
 ଅନ୍ୟେନାପସ୍ୟାସ୍ତ୍ରାୟାୟାକଲେ ସ୍ଥାନରୁଦିବା ମରଣ ବଶେଷାତ୍ ।
 ଦଶାପତିର ଅନ୍ତରପତି ତତକାଳ । ଦେହେଶ୍ୱରରେ ଦଫ୍ତର ଶୂର୍ଯ୍ୟର ପଳ ॥
 ନିବିଂସେଇ ଅର୍ବପଳଦଫଳଦିବୁତ । ଅନ୍ୟେନାପସ୍ୟାସ୍ତ୍ରାୟାୟାକଲେ ସ୍ଥାନରୁଦିବା
 ଶବିତେଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ସେ କାଲେ ପଡ଼ଇ । ସ୍ଥାନଭ୍ୟାଗ ବା ମରଣ ପଳକୁ ହିଅଇ
 ସ୍ତ୍ରୀ କରଷ୍ୟନ୍ତ ଦଶାବେଶର ବିସ୍ତାରମାର୍ଗେଣ ମୁନାଦ୍ରଜାଳଃ ।
 ଅପାତତଃ ସାକ୍ଷିତାର୍ଥକୌରୁକ୍ତା ଗ୍ରହାଣାଂ ପଳବକଂକ୍ରୁଃ ।
 ସ୍ଥାନରେ କେଲୁ ଭବ୍ୟାସ୍ୟ ଦଶାପଳ । ଦଶା ବିଭାଗରେ ସୁନ୍ଦେ ହେଉଁ ସକେ
 ନିଷେବଲଗ୍ନାନ୍ ନପସ୍ତ୍ରାୟେ ଶ୍ରୀ ଶି ପଦା ଶୂରବଶାଦୁପଦିତ ।
 ଆଧିନିଲଗ୍ନାଦଧିବା ହିନୋଶ ରବି ଯଦା ଜନ୍ମବଦେନରାଣାଂ ।
 ନିଷେବଲଗ୍ନାୟୁ ରବି ତୁଳସ୍ତେ କେଲେ । ଆଧାନ ଲଗ୍ନାୟୁ ଅବାଦିବୋଶକୁ ଗଲେ
 ଜାତ ହୁଅଇ ବାଳକ ନିଶ୍ଚୟ ଅଟଇ । ଜନ୍ମବାଳ ଭାନବ୍ୟ ଏତୁସେ ଦେଇ ।
 ଆଧାନଲଗ୍ନାୟୁରେ ତୁ ଜନ୍ମଲଗ୍ନଂ ରବିକଳାୟୁବଦୋ ବଦନ୍ତି ।
 ଆଧାନଲଗ୍ନେ ଶୂରଦୁଷ୍ଟିପୋରେ ଦାର୍ଯ୍ୟାୟୁରେଷ୍ୟାସମନ୍ତିତଃ ସ୍ୟାତ୍ ।
 ଆଧାନଲଗ୍ନର ପଞ୍ଚମରେ ଜନ୍ମଲଗ୍ନ । ହୁଅଇ ଶତ୍ରୁର ବ୍ୟାବେଶେ ମୁହୁତ ରବି
 ଦେହସ୍ତ୍ର ବସା ସୁରପତି ଯେବେ ହୁଏ । ଆଧାନଲଗ୍ନ ପମସ୍ତ ଶବେଶକ ଦିବ ।

ଧର୍ମାର୍ଥପ୍ରଦେଷୁ ନିଷେବଲଗ୍ନଃ ପୃଷ୍ଠେଷୁ ଯୌମେଃ ପୁରୁଷଗ୍ରହେର୍ବ ।
 ପୁରାଂ ଯେ କ.ପି ନିଷେବକାଳେ ସୁଜନ୍ମ ବାଳଜନନଂ ବିସ୍ତେମାଭୁଃ ॥
 ନିଷେବଲଗ୍ନଃ ଧନ, କବଚ, ସୁଦ୍ର, ର, ଶୁଭଗ୍ରହ ବା ପୁରୁଷଗ୍ରହଦୃଷ୍ଟ ଫେରେ । ଅବା
 ପୁରୁଷ ନବାଂ ଶେଢ଼ୋଇଲେ ନିଷେବ, ପୁନଃ ଜାତସ୍ତୁ ଏ ବିପଦରେ ବନ୍ଧା ଲେଖ ।

ନିଷେବଲଗ୍ନେ ଶସ୍ତ୍ରନିଦନେ ବା ରବ୍ୟାସୁକୋ ବା ଯଦିପ୍ରାପ୍ତଃ ।
 ପିତ୍ରାକୃତଂ ଜନ୍ମଦେହ୍ୟଦାନାଂ ଶୁଭେଷିଂ ଚେତନାଧୀରଂ ତତ୍ ।
 ନିଷେବ ଲଗ୍ନଂ ଚ ବୁଧଃ ଅବା ନିଧୁଲେ । ପାପପ୍ରହୃଦୃଷ୍ଟିଃ ନିଷେବଲଗ୍ନେ ପଡ଼ିଲେ ।
 ରକ୍ତାଂଶୁ ଯୁଏ ଜନ୍ମ, ଶୁଭଗ୍ରହ ଯେବେ । ସେହି ଲଗ୍ନକୁ ଦେଖଇ ଜାବତଲ୍ଲ ଡେବେ ।

ନିଷେବଲଗ୍ନେତେନ୍ଦ୍ରାୟନାଥୋ ଲଗ୍ନସ୍ଥିତୋ ଚେନ୍ଦ୍ରମଙ୍ଗୋଭବଃ ସ୍ୟାତି ।
ତନ୍ଦ୍ରାୟନାଥେନ ସ୍ୱାତା ନିଷେବଲଗ୍ନେଶ୍ୱରସ୍ତସ୍ତଦ୍ଭଜେ ତଥୈବ ।
ନିଷେବ ଲଗ୍ନାଧିପତାଭାସ ସହଜେଷା । ଦକ୍ଷିଣେଲଗ୍ନେଥିଲେ ଯାଆଁକା ପ୍ରବଶ
ନିଷେବଲଗ୍ନାଧିପତ ସହଜେଶୁଲେ । ଯାଆଁକା ଅନ୍ୟଭର୍ତ୍ତ୍ରେସହଜେଶୁଲେ
ଲଗ୍ନେଶ୍ୱର ମେଗତେ ବଲ୍ଲଙ୍ଗଭ୍ରାଣୀର୍ଯ୍ୟୁକ୍ତେ ସତ ଯାଦକାତଃ ।

ରକ୍ତେ ଶ୍ୱେତେ ଗନ୍ଧପୁତ୍ରେ କଳଗ୍ନେ କାତୋଽଗ୍ନିର୍ବେଷ୍ଟି ଉତ୍ସବଃ ସ୍ୟାନ୍ ।
 ଲଗ୍ନାଧିପ ଚର୍ଚ୍ଚେ, ବହୁଥିଲେ ବିଲଗ୍ନେ । ଶାସ୍ତ୍ରଦ୍ୱୟ ଆଗ ଦେଶାଦିଏ ପ୍ରସବରେ ॥
 ଅଷ୍ଟମାଧିପତିପୁତ୍ର ବାହୁଲ୍ୟେ ଥିଲେ, ସର୍ବବେଷ୍ଟିତ ବାଳକ ଜାତହୁଏ ଭଲେ ।

ହେତୁ ସରାହୋ ଶୁକିବେନା ପୁଣ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀର ବା ଦିଅନଶୟକ୍ତେ
 ନିରାହତାଃ । ତୁ ପୁଣ୍ୟାଶିଷ୍ୟେ ନ ଦୋରବୋର୍ବେଷ୍ଟି ଦସମଃ ସ୍ୟାତ
 ଶୁକିବେନା ପୁଣ୍ୟ ସହେତୁ ବଳ ହେଲେ, ଅବା ଲଗ୍ନ ଧୂସ ଅଷ୍ଟମେଶ ସଙ୍ଗେ ସୁଲେ
 ନିରାହତାଃ । ନିରାହତାଃ ଯେବେଲେ ନିରାହତାଃ । ନିରାହତାଃ ଦେବୀ ଦେବୀ
 ଲଗ୍ନ ଧୂସ ଅଷ୍ଟମେଶ ସଙ୍ଗେ ଦେବୀ ଦେବୀ ।

ଭୂବିକାଶୀ' ଲୁ ପୁଣି ବିସ୍ତାରିତ, ଜାତେ ରଗେ ବେଷ୍ଟି ତସମୁଦୟ ସାଧୁ
ସର୍ବଗାଂଧ୍ୟ ଦେଶକୁ ଶେଷ ପରଲଗ୍ନ ହେଇ ପୁଣି ଦେଶକୁ ଶେଷ ଦେଶକୁ ଶେଷ
ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ତାହା ଯେ ପଦ୍ୟ ଯେ ନ ଧାଏ । ଏ ଯାଗରେ ଉପସବୁ ଯେ ଜାତ ହୁଏ
ପ୍ରଗୋଷ୍ଠାବଲେଗୁରୁତେ ଘୋଷାଦୁତେ ବା ବେଜେନ ଯୁକ୍ତେ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ପ୍ରାଣନାମସ୍ତୁ । ନାମନାମ ସଂକ୍ଷେପକାବ୍ୟ ।
 ମେଘଦୂତଂ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ପ୍ରାଣନାମସ୍ତୁ । ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ପ୍ରାଣନାମସ୍ତୁ ।
 ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ପ୍ରାଣନାମସ୍ତୁ । ନାମନାମ ସଂକ୍ଷେପକାବ୍ୟ ।
 ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ପ୍ରାଣନାମସ୍ତୁ । ନାମନାମ ସଂକ୍ଷେପକାବ୍ୟ ।
 ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ପ୍ରାଣନାମସ୍ତୁ । ନାମନାମ ସଂକ୍ଷେପକାବ୍ୟ ।

[illegible]

ଲଗେ ବୁଧାଷ୍ଟମୀତୀର୍ଥରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ଯୋଗୁଅନ୍ତି ।

ଜାଣନ୍ତୁ ସମ୍ପ୍ରଦାନପୁରୀର ସମସ୍ତ ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁଙ୍କୁ ।

ବୁଧଶେଷେ ଦେବ ଲଗ୍ନତନ୍ତ୍ର ଶଶ୍ଵତଃ । ବୁଧଶେଷେଷୁ ଦେବେ ଅବାଲ ଶ୍ରେଷ୍ଠଃ ॥
 ଏସୋମେ ଜନମ ଦେଲେ ନାଶର ସନ୍ତତେ । ନୟଂ ସର୍ବଦା ଏ ନରଜାଣିବତପୁତେ ॥
 ଏହିଯୋଗେ ଶନି କୁଳ ପେଟେ ଥିବେ ମିଶ୍ରି । ଏକମାତ୍ର ପୁରୁଷକୁ ନୟଂ ସବ ଶୁଣି ॥

ଅନ୍ୟେତ୍ୟନ୍ତଃ ଶିବପ୍ରସାଦେନ ଯୁକ୍ତାକାଶେ କଳ୍ପମିଦଂ ।

ଓନର୍ଷବୋ ଭ୍ରମସୁନ୍ଦୋ ଦୁନେଶଂ ପଶ୍ୟନ୍ତ୍ୟସୌ ବୃହସ୍ପତିଃ ॥

ଓଜେ ତୁ ଲଭେ କମ୍ପତାମ୍ବୁକେ ପ୍ରହସ୍ତିତେ ଯତ୍ନେନୌଦୃଷ୍ଟଃ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶବ୍ଦ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବା ଦୃଶ୍ୟାବଳୀର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ॥

ଶକ୍ତିବଳେଃ ପୁରୁଷୋତ୍ତମଃ ପ୍ରାଣା ମହର୍ଷିଃ ପ୍ରଣାମଃ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀବତ୍ସଳାୟନମ୍ । ସ୍ତ୍ରୀଃ ପୁରୀଃ । ଶ୍ରୀମତଃ ପୁରୀଃ ।

ପଂସେବଦୁଷ୍ଟାବଦାନଗି ଦଗବର । ଓଃମଗ୍ନ ଅଗ୍ନିଶିଖରେ ଥାବ ପ୍ରିର ।

ଭ୍ରମ ବଳ ଦୁଃଖ ଅବା ଓଲଟାଗତା ଶବ୍ଦ ଦେଖିଲ ରବୀନ୍ଦ୍ର ଅବା ଭ୍ରମସ୍ତୁ ।

ଓଃ କରୁଛୁ ତେ କୁ ମରୁଛୁ ମଙ୍ଗଳ । ଦେଖିଲେ ଦେବପୁତ୍ର ଯୋଗ ଅବଳେ ।

ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଚେତୁ ଓଜସ୍ବ ବ୍ୟବଧୂ । କୁଳ ଦେଖିଲେ ମେ ଶଶି ହରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ॥

ଭଦ୍ରାଂସୁ ଯୁକ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ରପ୍ରିୟ ସାବିତ୍ରୀ । ବ୍ୟାସବ ଚଣ୍ଡୀଦାତା ମୁକ୍ତସ ଜନ୍ମଭୁ ॥

କଳାପୁରକୁ ଯିବା ବେଳେ ଯଦୁ ଥିଲେ । ଶଶିକର ଶୁଭ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ଦୃଷ୍ଟି ନ ପଡ଼ିଲେ ॥

ଦ୍ର ସ୍ଥାନଗୋ କର୍ମସ୍ଥାନାଥୀ ବରା ଲେଖାସ୍ଥାନବଦାନା ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ରାମ ଦି ବଜେଇଁ ଜାଣେ ବଚେନୁଃ ପ୍ର ଥିବୋହି ନନ୍ଦ ॥

କରେ ସପାପେ ଉଥ ନନ୍ଦୁ ହେବା କହେ ନରା ପ୍ରଥମେ ଯିବୁ ॥

ସମସ୍ତ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଗ୍ରହଣ କରି ଶୁଭିଚ୍ଛା । ଜଗତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ହୋଇଥିଲେ କରେ

ଜାତକକୁ ସୀମନ୍ତ ଅଢ଼ି କରୁଁ ଯେତେ । ବାହୁଣୀ କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀ ସ୍ବପ୍ନ ସଫଳ ।

ସିଂହ ଦେବ ହୁଏ ପରା ଗୃଧ୍ର ତତ୍ କଳେ । ସେ ମାରଗଦେୟ ଜନ୍ମ ।

ସିଂହଭଂଗ ଦୁଇପ୍ରାନ୍ତ ମୃତକା ଗହ୍ୱର ଗାନ୍ଧାରୀଙ୍କୁ ଏ ଜାତି ବନ୍ୟାଲଗ୍ନ ଯାଏ ॥

ନବଂଶପୁତ୍ରାଧିପତିଃ କୃତଃ ।

ଦ୍ରାଘା ବିଳଗାୟା ନେଷ୍ଟ ଗଣେଶ ବେଦ ପ୍ରାଦିବାସ୍ୟାସନନ୍ତୁ ଡେବା ॥

ଜନ୍ମନାଶରତ ଓ । ଧର୍ମର ଗୁଣ । ଦରକୁ ପ୍ରତିକର ଶୁଦ୍ଧ ଦୁଆର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ॥

ଭବଦୃଶାନ୍ତର ଶାନ୍ତି ଦେବା ଅବା । ଲଗ୍ନାଦ ଦଶୁ ଅବା ଦ୍ଵାର ଦଶୁରା ।

ବେଳେ ଗାଈ ଗ୍ରହଣରୁ ଅବା ବଳୁ ଗ୍ରହଣ । ସ୍ବପ୍ନରୁ ଯେହୁ ଜଣୀ ୦.ବଦର ଇହୁ ।

ଏହେଁ ଧନାନ୍ତ୍ରୀ ସ୍ୱାମୀ ବେଶ୍ ଶୈବୀ । ବ.ରା ସୁଦ ନୀଳାମ୍ବରୀ ।

ତେହୁଙ୍କର ଜନମୃତେ ତ ଚିନ୍ତା । ବଚୋ ସ୍ଥିତେ ହରିଦ୍‌ଭାସିନୀ ସା ।

ସହଧୃକ ଭୀମଧନ ଚନ୍ଦ୍ରନା ଭୃତ୍ୟାଦିଦେବତାମାନା ପ୍ରଦତ୍ତ ॥

ଦ୍ଵିତୀୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆଦି ଚତୁର୍ଥ ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ । ଥିବା ଗ୍ରହକୁଳ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତତା ଫଳ୍ୟାରେ ॥
ଶବ୍ଦ ଥିଲେ ଶବ୍ଦାହୋଇ, ଶବ୍ଦିୟା ରବରେ । ସ୍ଥାନଜାତି ଅଙ୍ଗନା ସେହୁ ଗହ୍ଵ
କେହୁରେ ॥ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରହ ଥିଲେ ଗ୍ରହଜାତି ସେ ଅଃର । ଉପସ୍ଥିତତା ଶର୍ତ୍ତସ୍ଵ
ଏରୂପେ ହୁଅଇ ॥

ତେଜସ୍ଵୀୟ ଶ୍ଵେତବର୍ଣ୍ଣରେ ଯେତେବେଳେ ଶ୍ଵେତବର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ତେବେ ।

ଜଗତ୍ ସ୍ଵାମୀମଣିରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣେଷୁ ତେଜସ୍ଵୀୟ ଶ୍ଵେତବର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ॥

ଉପସ୍ଥିତ ସ୍ଥାନସତ ଗ୍ରହମାନଙ୍କରୁ । ଅବା ସେହିସ୍ଥାନ ସ୍ଥିତ ଗ୍ରହଗଣଠାରୁ ॥

ଅବା ସ୍ଥାନାଧିପ ଗ୍ରହସଙ୍ଗେ ଥିବା ଗ୍ରହ । ଉପସ୍ଥିତତା କହନ୍ତି କେହୁ କେହୁ ତହୁଁ ।

ବୃହସ୍ପତି ରୁଧ୍ର ଶୁକ୍ର ଥିଲେ ସେହିଠାରେ । ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଅଃର ଉପସ୍ଥିତତା ବରୁରେ ॥

ଏତେଷୁ ପାପାଂଶୁକେଶୁ ଯେତେବେଳେ ଯାହା ତୁ ବୈଧବ୍ୟମୁଦାହରଣ ।

ପୂର୍ବଗ୍ରହସ୍ଵ ଥିଲେ ପାପ ନବାଂଶରେ । ବିଧବା ବ୍ରାହ୍ମଣୀ କହେ ପୂର୍ବତାସ୍ଵତରେ ।

ଗ୍ରହସ୍ଵଜାତ୍ୟାଂ ସହଜେଷୁ ତେଷୁ ଶୁକ୍ରାଃ ସ୍ଵାଧିପତ୍ୟ ଶନେଷୁ ଯୋଗାତ୍ ।

କୃଷ୍ଣା ଚଂକୁଳା ବିଧବା ଉଦେଶ୍ୟା, ଯୋଗାଦଗ୍ରହଣାଂ ପ୍ରକାଶେନ ଫଳ୍ୟାଂ

ପୂର୍ବସ୍ଥାନମାତ୍ର ଦେଲେ ଗ୍ରହକେତୁ ଯୁକ୍ତ । ବିଧବା ସୁଦସ ଉପସ୍ଥିତତା ନିୟୁତ ॥

ଶବ୍ଦଥିଲେ କାଳୀ କୁଳାବିଧବା ସେନାସ । ଗ୍ରହସଙ୍ଗା ଦେଖି ଫଳ୍ୟା କହୁବ ବରୁରେ

ବହୁଃପ୍ରଦେଶେ ଶୁକ୍ରମଧ୍ୟସ୍ଥାତେ ଦୃଶ୍ୟାର୍ଦ୍ଧଗ୍ରହେନ ଶେଷେନ ଯେତେବେଳେ ॥

ଫଳ୍ୟାବଦେଉବ ତଦନ୍ତ୍ୟୟକ୍ତିସ୍ତେଷୁ ଚର୍ଚ୍ଚିତେଷୁ ବହୁଭାଗ୍ୟୁଃ ॥

ଲଗ୍ନଠାରୁ ଚତୁର୍ଥାଶ୍ରମ ଦୃଶ୍ୟ ଅର୍ଦ୍ଧ ଜାଣ । ଅନ୍ୟ ଚତୁର୍ଥାଶ୍ରମ ଅଦୃଶ୍ୟ ଗୋଲି ବଖାଣ ॥

ଦୃଶ୍ୟବଦାକ୍ତରେ ଥିବା ଗ୍ରହକୁଳ୍ୟ ଲେଖ । ବାହାବରେ କହ, ଅଦୃଶ୍ୟାର୍ଦ୍ଧ ଗ୍ରହଦେଶ

ତାରଫଳ୍ୟା ତୁଲ୍ୟ ଶୁକ୍ରମଧ୍ୟରେ ଜାଣିବ । ଏକଗ୍ରହେ ବେଶି ଗ୍ରହେ ଅଧିକ ଉଶିବ ॥

ତଳିକେତେ ଅବା ତଳିକେତେ ଥିଲେ ଏକ । ଗ୍ରହ ବହୁଃସଙ୍ଗେ ବେ ବଖାଣିବ ଲେଖ

ଦ୍ଵାଦଶ୍ୟ ଶୁକ୍ରମଧ୍ୟମୁଦାହରଣେ ତରେ, ଯିବେ ତଦ୍ଵାରା ବାତେ ।

ଦ୍ଵିଦେଶସଙ୍ଗୀ ଅଧିକ କରେଣ ତଦ୍ଵାରା ଚିତ୍ତେ । ଯେତେବେଳେ ଫଳ୍ୟା ॥

ସ୍ଵାଧିପେତେ ଯେତେବେଳେ ଜାଣ ଦ୍ଵାଦଶ୍ୟ ଲଗ୍ନ ଆଶ । ବେଦଜାତର ଏହାପେଶ ନ

ବଖାଣ ॥ ତରଳଗ୍ନେ ଦ୍ଵାଦଶ୍ୟ ଶୁକ୍ରମଧ୍ୟରେ ଘୁରଇ । ଯିବେ ଯେତେବେଳେ ଫଳ୍ୟା-

ହୋଇଥାଉ ॥ ଦ୍ଵିସ୍ଵାଧିପସଙ୍ଗୀ ଲଗ୍ନେ କେତେବେଳେ ସେହୁ । ଲଗ୍ନସ୍ଥିତ ଗ୍ରହ ଦ୍ଵାଦ-

ଶ୍ୟା ବିଧି କହୁ ॥

ତେଲ ବଦେଉବ ଯେତେବେଳେ ବର୍ଷିବ ଲଗ୍ନାଦିତ ଶେଷତାହୁଁ ।

ଚନ୍ଦ୍ରବତୀ ଅନୁସାରେ ଦାସେ ଚିତ୍ତେ କହ । ଲଗ୍ନ ଅବଶେଷ କେ ଅବଶେଷ ଲହୁ ॥

ଇତି ଜନ୍ମଫଳଂ

ଭୋଗୀନ' ଅସୁରପ୍ରେନ ପରନ୍ତିତେନ ଧୀମତା ।

ନାଚୁରାଣା କୃତା ସୁଷ୍ଟା ଚିତ୍ତେନ ପ୍ରକାଶିତେ ॥

ଅଥ ଦେବଭାଷଣେ

ଇନ୍ଦ୍ରେଶ୍ଵର ସ୍ଵେଚ୍ଛାଦିନିଷ୍ଠାଂଶେ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର୍ୟେନ ଶାନ୍ତିଃ ।

ଶୁଭଗ୍ରନ୍ଥସ୍ୟ ଚ ଦୃଷ୍ଟ ଦେବପ୍ରାଣୀଂ ବିଦିତ୍ଵିତ୍ୟେ ॥

ଇନ୍ଦ୍ରେଶ୍ଵର ଉଚ୍ଚରାଜ ବାସିନୀଂଶେ ଅତା ସୁନଦାଂଶେ ଥିଲ ।

ଦେବଦେବ ପ୍ରାଣୀଂଶୁଭଗ୍ରନ୍ଥ ସୁନ ଅତା ଦୃଷ୍ଟ ସେ ହୋଇଲେ ।

ଇନ୍ଦ୍ରେଶ୍ଵର ବଳସଂପନ୍ନ କେନ୍ଦ୍ରାବଳୀରେ ଶାନ୍ତି ।

ପାପପ୍ରାଣେନାସ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟ ଦେବପ୍ରାଣୀଂଶେ ବିଦିତ୍ଵିତ୍ୟେ ॥

ଇନ୍ଦ୍ରେଶ୍ଵର ବଳସଂପନ୍ନ ହୋଇ ଯେବେ କେନ୍ଦ୍ର ବାସିନୀଂଶେ ରହେ ।

ପାପପ୍ରାଣେନାସ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟ ଅଥେନା ଥିଲ ଦେବପ୍ରାଣୀ ଜନମୟ ॥

ଦେବଭାଷଣେ ପ୍ରାଣୀଂଶେ ଇନ୍ଦ୍ରେଶ୍ଵର ବଳସଂପନ୍ନେ ।

ଭାଷଣେ ହେଉଅଛି ସୁବିଧା ବହୁବିଧା ଶାନ୍ତିପାଳ ॥

ଦେବଭାଷଣେ ଶାନ୍ତିର ବାସିନୀଂଶେ ଇନ୍ଦ୍ରେଶ୍ଵର ବଳୀ ହୋଇଲେ ।

ଭାଷଣାଧିକାର ଉଚ୍ଚରାଜ ଦେବେ ବହୁବିଧା କରେ ହେଲେ ॥

ଇନ୍ଦ୍ରାଧିପତିବଳବାହୁଶୁଭଗ୍ରନ୍ଥେ ସ୍ଵେଚ୍ଛାଦିନିଷ୍ଠାଂଶେ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର୍ୟେନ ସୁନଦାଂଶେ ବେଦା

ଇନ୍ଦ୍ରାଧିନାଥସହଚର ଯଦି କେନ୍ଦ୍ରାବଳୀରେ ପ୍ରାଣୀଂଶେ ପନପାଳୀ ରେପୁରଲେ ।

ଇନ୍ଦ୍ରେଶ୍ଵର ଅତି ବଳସଂପନ୍ନ ହୋଇ ଶୁଭଗ୍ରନ୍ଥ ସୁନ ହେଲେ । ନିଜଭାଷଣେ ଅତା ସିଦ୍ଧି

ଶୁଭ କମ୍ପା ସ୍ଵୀୟନଦାଂଶେ ଥିଲ ॥ ଅତା ଇନ୍ଦ୍ରାଧିପତି ସହଚର ହୋଇ

ବଳୀ ଥିଲେ ହୋଇ । ସୁବିଧା ପନପାଳୀ ପଶ ଆପୁଷ ପ୍ରାଣୀଂଶେ ଯୋଗେ ଲଭଲେ ॥

ଇନ୍ଦ୍ରେଶ୍ଵରଃ ଶ୍ଵେଚ୍ଛାଦିନିଷ୍ଠାଂଶେ ସ୍ଵେଚ୍ଛାଦିନିଷ୍ଠାଂଶେ ବିନାଶମାତ୍ମକଃ ।

ତାହୁନ୍ଦ୍ରାଧିନାଥେନାସ୍ୟ ଦେବପ୍ରାଣୀଂଶେ ଶୁଭଗ୍ରନ୍ଥେ ସ୍ଵେଚ୍ଛାଦିନିଷ୍ଠାଂଶେ ପାପପ୍ରାଣୀଂଶେ

ଇନ୍ଦ୍ରାଧିନାଥ ପାପପ୍ରାଣୀଂଶେ ହେଲେ, ଦେବପ୍ରାଣୀଂଶେ କରେ ନାଶ ।

ଅଶ୍ଵମେଧେ ଥିଲେ ଏହି ପଳ ଦିଏ, ଶୁଭଗ୍ରନ୍ଥ ନାହିଁ ଦୋଷ ॥

ଦୁଃସ୍ଥାନସେନାସିନ୍ଦୁରେ ବିଲଗ୍ନନାଥେ ଲେଶେ ପତି ରୋଗଭକ୍ତ ସ୍ୟାତ୍ ।

କଳେବିନ୍ଦ୍ରାଧିନାଥେ ସତି ଲଗ୍ନନାଥେ କେନ୍ଦ୍ରାବଳୀଂଶେ ନିଷ୍ଠାଂଶେ ରୋଗଭକ୍ତ ସ୍ୟାତ୍

ଶଶ୍ଵାକ୍ତମୟାଧିପତି ସହଚର ଲଗ୍ନପତି ଲେଶେ ଥିଲେ । ରୋଗାତ୍ମକ ନର, କେନ୍ଦ୍ର

ବିନାଶରେ ଏପରି ଯୋଗ ଦିଅଲେ ॥ ଅତା ଲଗ୍ନପତିହେଲେ ବଳପ୍ରାଣ ନିଷ୍ଠାଂଶେ

ସେନା ନର । ଲଗ୍ନପତି ଶୁଭ ଅତି ବିଦିଷ୍ଟାନେ କେନ୍ଦ୍ର ବିଶ୍ଵରାଜା କର ॥

ଲକ୍ଷ୍ମଣସ୍ତୁ ଚକ୍ରାବତୀ ଦୁଃସ୍ଥା ନାଥୋ ଦୁର୍ବଳଦେହସ୍ତୁ ସ୍ୟାତ୍ ।
 ଲକ୍ଷ୍ମଣର ଚକ୍ରାବତୀର ରହଇ ସେ ଗୁଡ଼ ଅଧିକ ଯେବେ ।
 ମଦଭାବେ ରହେ ଦୁର୍ବଳ ଶରୀର ମାନବର ହୁଏ ତେବେ ।
 ଚକ୍ରାବତୀ ଚକ୍ରାବତୀ ଶୁଣିନାଥେ ଦୁଃସ୍ଥା ବିଲଗ୍ନାଦ ବନ ଶ୍ୟାମ୍ବର ।
 ଯେଉଁଭାବ ଅଧିକ ଯେଉଁଗୁଡ଼େ ରହେ ସେ ଶୁଣିଣ ଯେବେ ।
 ଶୁଣିଷ୍ଟମ ବ୍ୟୟ ଗୁଡ଼ରେ ରହଇ ଭାବପତି ନାଶେ ତେବେ ॥
 ପାପେବିଲଗ୍ନ ଗୁଳିକେ ହିଁ କୋଣେ ଲକ୍ଷ୍ମଣେନାଥୋ ଗୁଳିକେନ ଯୁକ୍ତି ।
 ଲକ୍ଷ୍ମଣର ପାପଯୁକ୍ତେ ଲଗ୍ନ ଶୁଣି ଦଦା ବନ୍ଧନଗେରଭାଷ ।
 ପାପଗ୍ରହମାନେ ଲଗ୍ନର ରହଲେ, ହିଁ କୋଣେ ଗୁଳିକ ଅଟଇ । ଲଗ୍ନବେଳେ ଗୁଳିକ
 ଏବେ ଅବା ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଯାଏ ମିଶିଲେ ଶୁଣିଲଗ୍ନେ ଥୁଲ, ଏହିଯୋଗେ ଜାତ
 ଠକରେ ପଡ଼ଇ ନର । ଦଶା ନାଲ ଭୋଗହେଲେ ଲକ୍ଷ୍ମଣର ସମ୍ପତ୍ତିହୀନ ଶୁଣି
 ଶନେସ୍ତୁ ଯୋଗାତ୍ ପ୍ରବଳେବନାଦ୍ । ଶୁଣିଧୂବା ବନ୍ଧନକୋରଭାଷେ ।
 ଲକ୍ଷ୍ମଣର ଶନେସ୍ତୁ ଶୁଣି ଦୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଯହୁଁଦହୁଁ ଥୁଲ ।
 ବନ୍ଧନ ଶୁଣି ଗୁଣିଧୂବା ଜନ୍ମାଏ ଦଶା ନାଲ ପଦ୍ମସ୍ତୁଲ ॥
 ଶୁଣି କେବେ ସକଳେର୍ଜୟେ, ଶୁଣି ଗୁଣିଧୂବାଦିହାଦ୍ ଶୁଣିଧୂବା ।
 ଶୁଣି ଶନି କୁଳ ଲଗ୍ନରେ ରହଲେ ଠକ ଶୁଣି ଗୁଣିଧୂବା ।
 ହୁଏ, ଶୁଣି କୁଳ ଶନି ଏକଯୋଗେ ଗୁଣିଧୂବା ସଂଜ୍ଞା ଅଧୁ ॥
 ଲକ୍ଷ୍ମଣର ମୃତ୍ୟୁଗତ ସ୍ତ୍ରୀର ରହେ, ସମାଧୌ ଚ ତଥୈବ ବାଦ୍ୟ ।
 ଲଗ୍ନ ସ୍ତ୍ରୀର ଗୁଳିକେ ହିଁ କୋଣେ ବକ୍ତେକୂଳେ ମାତ୍ରପୁତେ ତଥୈବ ॥
 ଶୁଣିଅବା ମାତ୍ରପୁତ ଲଗ୍ନର ଯେବେ ଅଷ୍ଟମରେ ରହେ । ଅବା ଶୁଣିଧୂବା ହୁଏ
 ଲଗ୍ନନାଥ, ମାତ୍ରହିଁ କୋଣରେ ଥାଏ । କିବା ଅଷ୍ଟମରେ ମାତ୍ରପୁତହୋଇ ମତଳ
 କରିଲେ ବାସ । ଗୁଣିଧୂବାଦିହାଦ୍ ଲଗ୍ନରେ ନର ସକଳାଶ୍ଚ ପ୍ରକାଶ ।
 ଲକ୍ଷ୍ମଣସ୍ତୁ ଚକ୍ରାବତୀ ନାଥୋ ଶୁଣି ରମାଦ୍ୟାଦିଭବଦ୍ୱିତ୍ୱେ ।
 ଚକ୍ରାବତୀ ଚକ୍ରାବତୀ ଶୁଣି ମେଶ୍ଚନ୍ଦ୍ରଶୁଣି ଶୁଣି ଶୁଣି ।
 ଲଗ୍ନାଧିପ ଯେଉଁ ନାଥେ ରହଇ ସେ ଶୁଣି ଅଧିକ ଯେବେ । ଶୁଣିକୂଳମାତ୍ରପୁତ
 ହେଲେ ହୁଏ ଗୁଣିଧୂବା ନର ତେବେ । ଅଷ୍ଟମାଧିପ ଯେଉଁ ଶୁଣିରେ ଅବତର
 ଯେ ନକମାଶରେ । ତାହାର ଅଧିପ ଶୁଣିଧୂବାଦିହାଦ୍ ଗୁଣିଧୂବା ନରପାତେ ॥
 ଲକ୍ଷ୍ମଣର ଭୂମିପୁତ ତନୁସ୍ତୁ ପାପାଦିତେ ପାପବଳେବନେବା ।
 ଶିବ ପ୍ରମାରେ ଶୁଣିଧୂବାଦିହାଦ୍ ଶୁଣିଧୂବାଦିହାଦ୍ ଶୁଣିଧୂବା ।
 ମେଶ୍ଚନ୍ଦ୍ର ଶୁଣିଧୂବାଦିହାଦ୍ ଶୁଣିଧୂବାଦିହାଦ୍ ଶୁଣିଧୂବାଦିହାଦ୍ ଶୁଣିଧୂବା ।

ପାପପ୍ରହାରୀ କ ଦୃଶା ବିସ୍ତାରେ ଲଗେ ଶୁଭକ୍ଷେତ୍ରରେସି ହେବ ।
ଲଗେ ଶୁଭୋ ଦେନ କରଣିଦେ ବା ଜଳକ୍ଷେତ୍ରରେସି ଜଳେ କଳହେମ୍ବ ॥
ସୌମ୍ୟାଦୃତେ ଶୋଭନଶେତରେହେତୁଃସ୍ତେ ଭବସ୍ତ୍ରୀୟମୁଦାହରଣ ।

ଶୁଭ ଗ୍ରହସ୍ତର ଜଳସ୍ତ୍ରୀ ଲଗ୍ନ ହେଲେ ପୃଥକ ଶରୀର ।
ଏହୁପରି ଫଳ ଶୁଭସ୍ତର ବଳୀ ଜଳଗ୍ରହ ଲଗ୍ନେଶ୍ବର ।
ଶୁଭସ୍ତର ଲଗ୍ନେଶ ଜଳସ୍ତ୍ରୀରେ କଳଗ୍ରହଦୃଷ୍ଟ ହେଉ—
ଥୁଲେ, ସୁଲଦେହ ଅବା ଶୁଭସ୍ତ୍ରୀ ଯେବେ ଲଗ୍ନ ହେଉଥାଉ ॥
ଲଗ୍ନେଶ୍ବର ଥୁବା ନବାଂଶ ଉତ୍ତର ଜଳସ୍ତ୍ରୀରେ ରହୁଲେ ।
ହୁଏ ସୁଲଦେହ ଅବା ଶୁଭଲଗ୍ନ ପାପ ଦୃଷ୍ଟିସ୍ଥାନ ହେଲେ ।
ହୁଏ ମୋଟ ଦେହ ଅବା ଲଗ୍ନେ ଶୁଭ ଥୁଲେ ଦୃଷ୍ଟ ଯେ ଶରୀର ।
ଜଳସ୍ତ୍ରୀଗତ ବୃହସ୍ପତି ଦୃଷ୍ଟି ଥୁଲେ ଜଳ ଲଗ୍ନଦର ।
ଶୁଭଗ୍ରହସ୍ତର ଶୁଭଗ୍ରହଦୃଷ୍ଟ ଯେବେ ଲଗ୍ନ ହୋଇଥାଉ ।
ଅତିସ୍ଥ କହୁଏ ନରର ଶରୀର ଏପୋଗେ ଯେହୁ ଜନ୍ମର ॥

ଲଗ୍ନେ ଶନ୍ତୋ ଶତ୍ରୁସ୍ତରେଥବା ସ୍ୟାତ୍ ପିଣ ବବାଧା ପ୍ରବଦନ୍ତି ସତ୍ ।
ଲଗ୍ନେ ଶନ୍ତ କମ୍ପା ଶତ୍ରୁସ୍ତର ହେଲେ ପଶାଚକ ଧା ହୁଅଇ ।
ଲଗ୍ନେ ରବିରୁଦ୍ଧସ୍ଥଦେନ ଦୃଷ୍ଟ ଶୁକ୍ରସ୍ତର ବଦୁସ୍ତ୍ରଲୁକ୍ତ ।
ଭୌମେ ବଲଗ୍ନେ ଶକ୍ରସ୍ତର ଦୃଷ୍ଟ ଶକ୍ରସ୍ତର ପାଦଦେହସ୍ତର ସ୍ୟାତ୍ ।
କୁଜଦୃଷ୍ଟ ରବି ଲଗ୍ନେ ଥୁଲେ ଶାସ ଶାସ୍ତ୍ର ଶୁଭସ୍ତ୍ରୀରେ ହେଉ ।
ଶକ୍ର ରବିଦୃଷ୍ଟ କୁଜ ଲଗ୍ନେ ଥୁଲେ ଶଶ୍ଵାଦାତ ମେ ବରଇ ॥

କେତୌ ବଲଗ୍ନେ ବହୁଂପାପଦୃଷ୍ଟେ ପିଣାଚକୌର୍ଭୈର୍ଭବତ ଧନଂ ଗୁଃ ।
ବହୁପାପଦୃଷ୍ଟ କେତୁ ଲଗ୍ନେ ଥୁଲେ ଗୌର ପିଣାଚର ଭୟ ।
ଲଗ୍ନେ ଚରେ ଭବକନେଶ୍ବର ବା ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ଥିତେ ସଂଚରତ ପ୍ରଜାତଃ ।
ସମ୍ପାଦଶାଳସ୍ତରରେ ବଲଗ୍ନେ ଲଗ୍ନଂ ଶକ୍ର ଗୌରମୁଦାହରଣ ॥
ବହେଶ୍ଵରୀଂ ଚରରେ ବଲଗ୍ନେ ଚରେ ତଦାଶେ ଚରଶେତ୍ରଦୃଷ୍ଟେ ।

ଚରଲଗ୍ନ ହେଲେ, ସେହୁ ଲଗ୍ନେଶ୍ବର ଚରସ୍ତ୍ରୀରେ ରହୁଲେ ।
କମ୍ପା ଚରଲଗ୍ନେ ଚରନବାଂଶରେ ଜନ୍ମଲେ ବିଦେଶେ ଗୁରୁଲ ।
ଚରଲଗ୍ନ ହେଉ ଲଗ୍ନେଶ୍ବର ସେବକ ଚରସ୍ତ୍ରୀରେ ରହଇ ।
ଚରସ୍ତ୍ରୀଶ୍ଚର ଡାହାକୁ ଦେଖିଲେ ବିଦେଶେ ଗୁରୁ ବରଇ ।

ସ୍ଥିରେ ସ୍ଵଦେଶେ ବହୁସ୍ତ୍ରୀସ୍ତର ସ୍ଥିରଗ୍ରହେର୍ଭୂତ ଧନଂ ଗୁଃ ସ୍ୟାତ୍ ।
ମହେଶ୍ଵରୀ ସଂସ୍ତରସ୍ତ୍ରୀଶ୍ଚାର୍ଦ୍ଧ ନାନାସ୍ତ୍ରଦେଶେ ପ୍ରଚରନ୍ତୁମାତ୍ ।

ସେ ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହଣବେଳେ ପଡ଼ିଲେ । ଶିଳାପ୍ରହାରରେ ଅବା ଶକ୍ତିବଳେ ମୁଣ୍ଡରେ
କୃଷ୍ଣ ହୁଅଇ । ମେଷରେ ଅଧିକ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଳ୍ପ ଭୟ ବରଣ କର ।

ଶତସ୍ତ୍ରୀ । ଦେବଦାସମୁଖମାଳେ ବାଦାଗ୍ନିଶସ୍ତ୍ରୀ ପଡ଼ିଲେ ବସି ।
ପାପପୁତ୍ର କିମ୍ବା ପାପପୁତ୍ର ଶତ ମନ୍ତ୍ର କୁହୁଲଗ୍ନରେ । ରହୁଲେ ମନ୍ତ୍ରରେ
ଶତସ୍ତ୍ରୀ ବାଦ ଅଗ୍ନି ଶସ୍ତ୍ର ପଡ଼ିଲେ ।

ଯଦା ଭବେତ୍ ପ୍ରକାଶୀ ବିଲଗ୍ନେ ଦଦା ବୃହସ୍ପତି ନ ଦଦାନ୍ତି ନମଃ ।

ଅସ୍ତବୃହସ୍ପତି ମୁନୟସ୍ତମୁନୟନେ ଶିଃ ସଂକୁଚିତଂ ତୁ ତନୁଜଃ ।

ଦେବଦାସମାନ ପଞ୍ଚଦଶ ଭଦ୍ର ଜାତହେଲେ କେତ ଶିର । ପାଞ୍ଚଦଶ
ଅଳ୍ପଲଗ୍ନେ ଜାତହେଲେ ଗୋଲ ଶ୍ରେଷ୍ଠମୁଣ୍ଡ ତାର ॥

ଶୁକ୍ଳ ଗଣେ ଲଗ୍ନଗତେ ବିଲଗ୍ନେ ଶୁକ୍ଳେ ଯଦା ଦେହବୃକ୍ଷମାୟଃ ।

ଲଗ୍ନେଶ୍ବରେ ଶୁକ୍ଳସ୍ବତେ ତଥେବ ଶୁକ୍ଳଗ୍ରହଣଂ ଉଦନସ୍ଥିତେ ବା ।

ଲଗ୍ନସ୍ବତେ ନାଶଗତେ ତୁ ଶୁକ୍ଳଗ୍ନୋ ତନୋ ଶୁକ୍ଳଗ୍ନେ କଷ୍ଟଂ ।

ଲଗ୍ନସ୍ବତେ ଶତଶତନାଶଃ ଶୁକ୍ଳଗ୍ନେ ପ୍ରକାଶମାୟଃ ।

ଶୁକ୍ଳ ଲଗ୍ନେ କହୁଥାଏ ପଦ୍ମେ ତେନି ଦେହସ୍ୟ କୃଷ୍ଣମାୟଃ ।

ଶୁକ୍ଳଲଗ୍ନରେ ଶୁକ୍ଳଗ୍ରହ ଥିଲେ ହୁଅଇ କୃଷ୍ଣ ଶରୀର ।

ଶୁକ୍ଳଗ୍ରହପୁଅ ଅବା ଶୁକ୍ଳଗ୍ରହ ଗୃହେ ଥିଲେ ଲଗ୍ନେଶ୍ବର ।

କୃଷ୍ଣାଦ ହୁଅଇ, ଥିଲେ ଲଗ୍ନେଶ୍ବର ଅଳ୍ପମରେ, ଶୁକ୍ଳଗ୍ନି ।

ହୋଇଥିଲେ ଲଗ୍ନ କୃଷ୍ଣଦେହ ବହୁ ପରିଧାର କଷ୍ଣଗ୍ନି ॥

ଲଗ୍ନେଶ୍ବର ଥିବା ନବଂଶର ଅବା ଶୁକ୍ଳର ସେ ଅଧୀଶ୍ବର ।

ଥିଲେ ଶୁକ୍ଳଗୃହେ କୃଷ୍ଣଲଗ୍ନ ହୁଅ ଅବା ଶୁକ୍ଳ ଲଗ୍ନଦର ।

ବହୁପାପପୁତ୍ର ହୋଇଥିଲେ ନିଷ୍ଠେ କୃଷ୍ଣ ହୁଅଇ ଶରୀର ।

ବିଶୁଦ୍ଧ ଶୁକ୍ଳଗ୍ନେ ଜନ୍ମଗୋଲେ ପକ୍ବ କହୁଥାଏ ନରର ॥

ବିଶୁଦ୍ଧ ଶୁକ୍ଳଗ୍ନେ ଶୁକ୍ଳାଃ ସଜଳୋ ରହୁ ଗ୍ରହବୈ ।

ଦୁଧବାସ୍ତେତ ଜ୍ଞେୟୋ ସଜଳୋ ଜଳଗ୍ନିଗୋ । ଇତିଶୁକ୍ଳସଜଳଗ୍ରହାଃ ।

କୃଷ୍ଣବର୍ଚ୍ଚତୋ ମାନସବରାଜକୁଳଂ ।

ସଜଳା ଶୁକ୍ଳଗ୍ନେ ଶୁକ୍ଳାଃ ନିର୍ଜଳାଃ ଶେଷଗ୍ନାଃ । ଇତିଶୁକ୍ଳଜଳଗ୍ନିସଂଜ୍ଞାଃ ।

(ବାହାଂ ମତରେ ଶୁକ୍ଳ ଶରୀର ଅର୍ଥ ଦୁର୍ବଳ ଅଟେ, ବାହା ଅସଙ୍ଗତ)

ଇତ୍ତେ ଜଳସେ ଶୁକ୍ଳଗ୍ନେରେ ଥିଲେ ତନୁସ୍ଥିତମୁଖଦେହ ।

ଲଗ୍ନସ୍ବତେ ଶୁକ୍ଳଗ୍ନୋ ନିର୍ଜଳଃ ସୌମ୍ୟାନ୍ତେ ତଥେତ୍ତନସ୍ଥିତମୁଖମାୟଃ ।

ଲଗ୍ନସ୍ବତେ ଲଗ୍ନଶୁକ୍ଳସଂଜ୍ଞାଃ ଶୁକ୍ଳଗ୍ନେ ପ୍ରକାଶମାୟଃ ।

ଲଗ୍ନସ୍ବତେ ଲଗ୍ନଶୁକ୍ଳସଂଜ୍ଞାଃ ଶୁକ୍ଳଗ୍ନେ ପ୍ରକାଶମାୟଃ ।

ଲଗ୍ନସ୍ବତେ ଲଗ୍ନଶୁକ୍ଳସଂଜ୍ଞାଃ ଶୁକ୍ଳଗ୍ନେ ପ୍ରକାଶମାୟଃ ।

ପାପପ୍ରହାରୀ କ ଦୁଶା ବିଦ୍ଵାନେ ଲଗେ ଶୁଭକ୍ଷେତ୍ରଗର୍ଭେଷି ହୈବ ।
ଲଗେ ଶୁଭୋ ଦେନ ବିଶାସିତେ ବା ଜଳର୍ଷିଗେନାପି ଜନେ ବିଲଗ୍ନେ ॥
ସୌମ୍ୟାଦ୍ଭୂତେ ଶୋଭନଶେତରେହୈତୃଷ୍ଣେ ଭବତ୍ରାୟାନ୍ମୁଦାହରନ୍ତ ।

ଶୁଭ ଗ୍ରହପୁତ ଜଗତ୍ସଖି ଲଗ୍ନ ହେଲେ ପୃଥକ ଶବର ।
ଏହିପରି ଫଳ ଶୁଭପୁତ ବଳୀ ଜଳଗ୍ରହ ଲଗ୍ନେଶ୍ଵର ।
ଶୁଭପୁତ ଲଗ୍ନେଶ ଜଗତ୍ସଖିରେ କଳଗ୍ରହଦୃଷ୍ଟ ହେଉ—
ଥୁଲେ, ସୁଲଦେହ ଅବା ଶୁଭସ୍ଵାସି ପେବେ ଲଗ୍ନ ହେଉଥାଇ ॥
ଲଗ୍ନେଶ୍ଵର ଥୁବା ନବାଂଶ ଉତ୍ତର ଜଗତ୍ସଖିରେ ରହୁଲେ ।
ଦ୍ରୁପ ସୁଲଦେହ ଅବା ଶୁଭଲଗ୍ନ ପାପ ଦୃଷ୍ଟିଦ୍ଵାନ ହେଲେ ।
ଦ୍ରୁପ ମୋଟ ଦେହ ଅବା ଲଗ୍ନେ ଶୁଭ ଥୁଲେ ପୁଣି ସେ ଶବର ।
ଜଗତ୍ସଖିପତ ବୃହସ୍ପତି ଦୃଷ୍ଟି ଥୁଲେ ଜଳ ଲଗ୍ନଦର ।
ଶୁଭଗ୍ରହପୁତ ଶୁଭଗ୍ରହଦୃଷ୍ଟ ପେବେ ଲଗ୍ନ ହୋଇଥାଇ ।
ଅତିସୁ ଲ ଦ୍ରୁପ ନରର ଶବର ଏପୋଗେ ସେହୁ ଜନ୍ମଇ ॥

ଲଗେ ଶନୌ ଗହ୍ମପୁତେଥବା ସ୍ୟାତ୍ ପିଣ ବାଧାଂ ପ୍ରବଦନ୍ତି ସତ୍ର ।
ଲଗ୍ନେଶ୍ଵର କିମ୍ବା ଶୁଭପୁତ ହେଲେ ପଶାଚକ ଥା ହୁଅଇ ।
ଲଗ୍ନେ ଲବ୍ଧିପୁତେନ ଦୃଷ୍ଟି ଶ୍ଵସନ୍ଧ୍ୟା ବଦ୍ରପୁରୁଷାକଂ ।
ଭୌମେ ବିଲଗ୍ନେ ଶନୟନ୍ଦ୍ରୁଷ୍ଟେ ଶତ୍ରୁଦୃଷ୍ଟି ପାତ୍ରତଦେହଭାବେ ସ୍ୟାତ୍ ।
କୁଜଦୃଷ୍ଟି ରବି ଲଗ୍ନେ ଥୁଲେ ଶ୍ଵାସ ଶ୍ଵସ୍ତ ଶୁକ୍ଳସେବ ହେଉ ।
ଶନ ରବଦୃଷ୍ଟି କୁଜ ଲଗ୍ନେ ଥୁଲେ ଶସ୍ତ୍ରାଦାତ ସେ କରଇ ॥

କେତୌ ବିଲଗ୍ନେ ବହୁପାପପଦ୍ମେଷୁ ପିଣାଚତୌର୍ବେର୍ଭବତ ଧର୍ମଂ ଗୁଃ ।
ବହୁପାପପଦ୍ମେଷୁ କେତୁ ଲଗ୍ନେ ଥୁଲେ ଚୌର ପିଣାଚର ଉତ୍ପ ।
ଲଗ୍ନେ ଚରେ ଭବବନଶ୍ଵର ବା ଚିରସ୍ଥିତେ ସଂଚରତ ପ୍ରଜାତଃ ।
ସଞ୍ଚାରଶୀଳଶ୍ଵରରେ ବିଲଗ୍ନେ ଲଗ୍ନଂଶବେ ଚୈବମୁଦାହରନ୍ତ ॥
ବିଦେଶସ୍ଥଗଂ ଚରତ୍ତେ ବିଲଗ୍ନେ ଚରେ ତପାଶେ ଚରଣେଦୃଷ୍ଟେ ।

ଚରଲଗ୍ନ ହେଲେ, ସେହୁ ଲଗ୍ନେଶ୍ଵର ଚରସ୍ଵାସିରେ ରହୁଲେ ।
କିମ୍ବା ଚରଲଗ୍ନେ ଚରନବାଂଶରେ ଜନ୍ମଲେ ବିଦେଶେ ରୁଦ୍ଧ ॥
ଚରଲଗ୍ନ ହେଉ ଲଗ୍ନେଶ୍ଵର ଯେବେ ଚରସ୍ଵାସିରେ ହେଉ ।
ଚରସ୍ଵାସିର ଡାହାକୁ ଦେଖିଲେ ବିଦେଶେ ଗ୍ରାମ୍ୟ ବରଇ ।

ପ୍ରିରେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରେ ବହୁଗ୍ରହାୟକ୍ତଃ ପ୍ରିରଗ୍ରହେର୍ଭୂତ ଧର୍ମଂ ଗୁଃ ସ୍ୟାତ୍ ।
ମଣ୍ଡୋଗ୍ରହେଷୁ ସଂଯୁତଗ୍ରହାଣାଂ ନିମାପଦେଶେ ପ୍ରଚରନ୍ତୁମାର୍ଗ ।

ହିରଣ୍ୟ, ହିରଣ୍ୟ, ପୁତ୍ର ଦେବ ଲଗ୍ନେଶ ହିରଣ୍ୟରେ ।

ସ୍ତ୍ରୀ ଲ ବହୁଧନ ଲଭ କରେ ଜନ ଦେବ ସେ ନିଜଦେଶରେ ।

ଏ ପୋଷକରକ ଦେଲେ ହିରଣ୍ୟ ହୁଏ ପଳ ଏହୁପରି ।

କର ହିରଣ୍ୟ ମିଶି ଯେବେ ଏହି ଯୋଗ ସମ୍ପାଦନ ହେ ।

ନାନାଦେଶ ବୁଲି ଅଜେଇ ଧନ ଯଶସ୍ୟ ହୁଅଇ ପୁତ୍ର ।

ମନ୍ଦବର୍ମକର ହୁଏ ଅନାଦେ ଏ ଯୋଗରେ ଦେହ ଜାତ ।

ଲଗ୍ନେଶ୍ଵରେ ଗର୍ଭ-ଯୁକ୍ତେ ସ୍ଵପ୍ନେ ମୌରାମୀ ବରୁଣାୟନା ଶ୍ୟାତ୍ ।

ସ୍ନାନେ ଦୟାଶେ ସଜ୍ଜତଃ ସୁଦୃଢ଼ ଦୃଷ୍ଟି ସୁତେ ବା ନୃତ୍ୟାବିଧିଂ ଚ ॥

କଳିଷ୍ଠ ଲଗ୍ନେଶ ଉଚ୍ଚରେ ରହୁଲେ ଗର୍ଭର ହୁଏ ମାଳବ ।

ସ୍ନାନକଳ ଜଡ଼ ହୁଏ ଶୁଦ୍ଧ ହୁଏ ଦୃଷ୍ଟି ମେ ଜଡ଼ ନୋହୁଏ ।

ଲଗ୍ନେ ଶୁଭେ ଶୋଭନଦୃଷ୍ଟି ପୁତ୍ର ବାଲ୍ୟାଶ୍ରୟ ଚନ୍ଦ୍ର ପାସପୋଷାତ୍ ।

ଶୁଭପୁତ୍ର କନ୍ୟା ଦୃଷ୍ଟି ଦେଲେ ଶୁଭରତ୍ନ ବାଲ୍ୟ ହୁଏ ସୁଖୀ ।

ପାପସଂହେତରେ ଦୁଃଖୀ ହୁଏ ନର, ବହୁପଥେ ସଦା ଦୁଃଖୀ ।

ବର୍ଗୋତ୍ତମଂ ଶେ ଯଦି ଲଗ୍ନନାଥେ ସ୍ଵେଚ୍ଛାଂଶକେ ବା ସ୍ଵପ୍ନଦ୍ରୁତାଶେ ।

ଶୁଭବିଧିରେ ବା ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ଯାତେ ନଷ୍ଟେ ଉଦ୍ଦେଦାଦିମମଧ୍ୟସୌଖ୍ୟ ॥

ବର୍ଗୋତ୍ତମେ ଅବା ଉଚ୍ଚରେ ବା ନିଜପୁତ୍ର ବା ମିତ୍ରଦ୍ରେକ୍ତାଶେ ।

ଶୁଭପୁତ୍ର ଦୃଷ୍ଟି ଲଗ୍ନାଧିପ ଥିଲେ ସୁଖୀ ଭରଇ ଜୀବନେ ।

ଲଗ୍ନାଧିପଲଭେ ଶୁଭଗେତରେହେ, ଲଗ୍ନେଶ୍ଵରେ କେଦମ୍ଭେ କଳାହେ ।

ସିଂହାସନାଂଶେ ଯଦି ଦେବପୂଜ୍ୟ ଜାତୋ ଉଦ୍ଦେଦାଦିମମଧ୍ୟସୌଖ୍ୟ ।

ଲଗ୍ନ, ହାଦଶ, ଆୟୁରେ ଶ ଉତ୍ତମ କଳୀ ଲଗ୍ନେଶ କେନ୍ଦ୍ରରେ ।

ସିଂହାସନ ଅଂଶେ ଶୁଭ ରହେ ଯେବେ ସୁଖ ବାଲ୍ୟଯୌବନରେ ।

ଲଗ୍ନାର୍ଥସୋତ୍ତେ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ଯୋଗେ ଲଗ୍ନେଶ୍ଵରେ ଶୋଭନଶେତରେହେ ।

ପାଶୁବତାଂଶେ ଯଦି ଦାନବେଜ୍ୟ ଜାତୋ ଉଦ୍ଦେଦାଦିମମଧ୍ୟସୌଖ୍ୟ ।

ଲଗ୍ନ, ଧନ, ସହଜ ଏ ଶୁଭପୁତ୍ର କନ୍ୟା ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ଦେଲେ ।

ଲଗ୍ନାଧିପ ଶୁଭପୁତ୍ର ଯେବେ ହୁଏ ପାଶୁବତେ ଶୁଦ୍ଧ ଥିଲେ ।

ଏ ଯୋଗରେ ଜାତ ହୁଏ ଯେ ବାଳକ ସୁଖୀ ବାଲ୍ୟ ଯୌବନରେ ।

ଜନ୍ମକାଳେ ଏହା ବିଷୟ କରବ ଗ୍ରହମାନଙ୍କ ଯୋଗରେ ।

ବାଲ୍ୟେ ସୁଖୀ ସ୍ୟାତ୍ରିଦଶେନ୍ଦ୍ରସୂଚ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରେ ଯଦା ଲଗ୍ନପତିର୍ବଳାତ୍ୟା ।

ପାଶୁବତାଂଶେ ଯଦି ଲଗ୍ନନାଥେ ସ୍ଵାୟତ୍ତମିହାର୍ଥଧନାଦିତୋୟଂ ॥

ଯେବେ ବୃହସ୍ପତି ହୁଏ କେନ୍ଦ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ଲଗ୍ନପତି ବଳପୁତ୍ର ।

ବାଲ୍ୟକାଳେ ସୁଖ ଲଭଇ ମନୁଷ୍ୟ ଅବଶେଷେ ଦୁଃଖାନ୍ତ ॥

[illegible]

ଲଗ୍ନାଧିପେ ଶୁଭପୁଣେ ପଦ୍ମ ଭଜନେ କେନ୍ଦ୍ରବିକୋଶସହଜେ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟିପୁଣେ
କର୍ମାଧିପନ ସହଜେ ଯଦିବା ସୁଗହେ ପଞ୍ଚାଙ୍ଗ କାର୍ତ୍ତି ଧନଧାନ୍ୟପ୍ରସୁଭେତ ॥

ଶୁଭପୁଣେ ହୋଇ ଲଗ୍ନେ ଶୁଭ ଥାଇ ସୁଭଜାଗୁହରେ ସେବେ ।
କେନ୍ଦ୍ରେ ନା ହିକୋଶେ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ହୋଇ ନିବାସ କରଇ ଦେବେ ॥
ଅବା କର୍ମଧ୍ୟୁମ ସହଜ ଲଗ୍ନେ ଶୁଭ ସୁଗୁହରେ କରେ ବାସ ।
ପୁଣ୍ୟାର୍ତ୍ତି ସୁଭାଗ୍ୟ ଧନଧାନ୍ୟମୁକ୍ତ କରି କରେ ଗରାପୁଷ ॥

ଲଗ୍ନାଧିପୋଃକବଚାନଶ୍ଚକ୍ତିବୃକ୍ଷା କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥିତିଃ ଶୁଭଃ କୈରବଶ୍ୟମାନଃ
ମୃତ୍ୟୁଃ ବିଧୂଃ ବିଦଧାତ ସୁଦାର୍ଯ୍ୟାୟଃ ସାନ୍ଧ୍ୟଃ ଶୁଭଗୀର୍ତ୍ତବ୍ୟଜିତୟା ତିଲକ୍ଷ୍ମା ।
ପାପନେତ୍ତ ଦୁରବଳୀ ଲଗ୍ନେ ଶୁଭ କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥିତିଃ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ।

ହୋଇଣ ରହଲେ ଧନ ଶୁଣ ଅପୁ ଉକ୍ତ କରଇ ନିପୁଣ ।
କେନ୍ଦ୍ରବିକୋଶପଥନଶ ନ ଯଥା ପାତ୍ରଃ ଧର୍ମାଧ୍ୟାୟଃ ପୁରୁଷଃ କୃତୁଷ୍ଟପୁଣ୍ୟେ
ଭୂକ୍ତା ସୁଖାତ ବିଦଧାତ ସୁସନ୍ଧ୍ୟାକର୍ମ ଜାନେତ ଚକ୍ରରଶତଂ ସ ବିମୁକ୍ତିଶେଷ
କେନ୍ଦ୍ର ହିକୋଶ ନିଧନ ମାଗନ୍ତାନ ଲଗ୍ନାଧିପ ଅଭ ଜାତୀ
କେନ୍ଦ୍ରରେ ରହେବ ଶତବର୍ଷଯାଏ ଚନ୍ଦ୍ର ସୁଖରେ ଚକ୍ରରେ ॥

ଲଗ୍ନେଷ୍ଠାତବଚାନଶ୍ଚକ୍ତିବୃକ୍ଷା କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥିତିଃ ନିଧନଶ୍ଚପୁଣ୍ୟଗୈଷ୍ଠପାପୋଃ
ବିଦଧାତୁରାଧ୍ୟାୟଃ ପଦ୍ମ ପଥାପୁରୁଷାକ୍ରମକଟବଗାତ୍ ପରମାୟୁଃ କରଇ ॥

ଲଗ୍ନେଷ୍ଠାକାରୁ ଅଷ୍ଟମ ଶ୍ରେଣୀ ହୋଇଥିବ ବଳୀୟାର ।
ପାପଗହମାନେ କେନ୍ଦ୍ର ଅଷ୍ଟମ ଦ୍ଵାଦଶରେ ଥିଲେ ନିବର ।
ଜାତକର ହୁଏ ଅଳପ ଅଧିଷ୍ଠ ଅବା ମଧ୍ୟ ଅଧିଷ୍ଠ ।
ବହୁ ବିଶ୍ରାନ୍ତରେ ବହୁ ମଙ୍ଗଳରେ ଲଭଇ ବା ପରମାୟୁଷ ।
ଏକାଂଶବସ୍ତା ରୂପଶୁକପଦା ଧର୍ମସ୍ଥିତି ଲଗ୍ନମୁପାଗତା ବା ।
ଶଷ୍ଠାଷ୍ଟମ ବା ଦ୍ଵିପ୍ରଶସ୍ତ ଯଥା ସହମୁକର୍ଷଦ୍ଵୟମସ୍ୟ ଜନ୍ମାଃ ।
ବୁଧ ଶୁକ୍ର ଶକ୍ତି ଏକ ନିର୍ବାଶରେ ଲଗ୍ନେ ବା ଅର୍ଦ୍ଧରେ ଥିଲେ ।
ଦୁଇସହସ୍ରକୁ ଅଧିଷ୍ଠ ଲେଖଇ ଚନ୍ଦ୍ର ଶଷ୍ଠାଷ୍ଟମେ ଗଲେ ॥

ଜାବାଂଶବସ୍ତାଃ ସକଳା ଗ୍ରହେନ୍ଦ୍ରାଃ କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥିତି ଧର୍ମଧନାଶ୍ରୟା ବା ।
ଜାତୋ ନରଃ ପ୍ରକ୍ରଜିତଶ୍ଚ ବାଲ୍ୟେ ଯୁବାନ୍ତମାୟୁର୍ଦ୍ଦଶାସ୍ତବର୍ତ୍ତା ।

ଜୀବନବାଂଶରେ ଥାଇ ସର୍ବଗ୍ରହ କେନ୍ଦ୍ର ବା ଅର୍ଦ୍ଧ ଧନରେ ।
ରହଲେ ଦୀର୍ଘ ପୁ ବାଲ୍ୟେ ଦେଶ ଭ୍ରମି ନାନାବିଧ ଶସ୍ତ୍ର କରେ ।
ମଦ୍ୟାଶକପ୍ତା ରବିରାଜିଃ ଜବା କର୍ମସ୍ଥିତି ଧର୍ମଯୁକ୍ତା ବଚାତ୍ୟାଃ ।
ସଂଖ୍ୟେ ସମାପ୍ତୋ ହ୍ରମଗୋ ବିଲଗ୍ନେ ଯୁବାନ୍ତମାୟୁର୍ଦ୍ଦଶାସ୍ତବର୍ତ୍ତା ॥

ସର୍ବାର୍ଥଚିନ୍ତାମଣି

ଶକ୍ତିନିତ୍ୟରେ ଭବ କୁଳ ଜୀବ ଚନ୍ଦ୍ର ବର୍ମ ବା ଧର୍ମରେ ।
 ବଳପୁରୁ ହେଉଥିଲେ ତଦ ଶେଷ ଲଗ୍ନେ ନବମାଂଶରେ ॥
 ଧନପୁରୁ ନର ଦୀର୍ଘ-ଅୟୁ ତାର ସୁଖ ଲଭେ ଜୀବନରେ ।
 ସୁଖ ପରମିତ ଅୟୁ ଲଭି ଲକ୍ଷ୍ମୀବନ୍ତ ହୁଏ ବା ଲେବରେ ।
 ଧର୍ମେଷୁରେ ଧର୍ମଗତେ ତ ଯସ୍ୟ ଭୌମାଂଶକସ୍ତେ ହ୍ରମଗୌ ତ ଦୃଷ୍ଟେ ।
 ମୁନୀଶ୍ଵରାୟଂ ମୁନିଯୋଗଜାତଃ ଶାସ୍ତ୍ରାର୍ଥକର୍ତ୍ତ୍ତ୍ଵା ସୁଗମାଦଧାତ ॥
 ଧର୍ମସ୍ଥିତ ଧର୍ମଶରକୁ ଦେଖଇ କୁଳଅଂଶେ ଚନ୍ଦ୍ର ଥାଇ ।
 ହୁଏ ମୁନୀଶ୍ଵର ଶାସ୍ତ୍ରଶିକାକାର ଦୀର୍ଘକାଳ ସେ ବଞ୍ଚଇ ॥
 ଲଗ୍ନେଶେ ଧନରାଶିସ୍ଥେ ଲଗ୍ନେଶସ୍ଥାଂଶଗେପି ବା ।
 ତଥାସ୍ଥିତେ ଲଭନୀଥେ ବିଶବର୍ଷାତ୍ ପରଂ ସୁଖଂ ।
 ଧନ ଲଗ୍ନେଶ୍ଵର ଅବା ଲଗ୍ନେଶ୍ଵର ଯୁଦ ନବାଂଶ-ଉତ୍ତର ।
 ଅବା ଲଭନୀଥ, ଧନରେ ରହଲେ ସୁଖ ବିଶବର୍ଷପର ॥
 ଲଗ୍ନେଶ୍ଵୋଂଶନାଥେ ତୁ କେତ୍ରଭୋଗୋକଟପ୍ରଦେ ।
 ଲଭେଶେ ବା ତଥା ଯୁକ୍ତ ହିଂଶତୃଷ୍ଣାସୁରଂ ସୁଖଂ ।
 ଲଗ୍ନେଶ୍ଵର ଅବା ନବାଂଶ-ଅଧିପ କେତ୍ର ହିଂକୋଶି ବା ଭିକ୍ଷା ।
 କିମ୍ବା ଲଭେଶ୍ଵର ଏହିପରି ଥିଲେ ହିଂଶ୍ରାତେ ସୁଖ ନିଷ୍ପେ ।
 ଲଗ୍ନେଶେ ଦୁର୍ଭାଗିସ୍ଥେ ଶୁଭଗ୍ରହବର୍ଷିଷିତେ ।
 ଗୋପୁଷଂଶଗତେ ବାପି ଶୋଡ଼ଶାଭାତ୍ ପରଂ ସୁଖଂ ।
 ଶୁଭଗ୍ରହସ୍ଥିତ ଲଗ୍ନ-ଉତ୍ତରକୁ ଯେବେ ଦୁର୍ଭାଗ ଦେଖେ ।
 ଅବା ଗୋପୁଷଂଶେ ଲଗ୍ନେଶ ରହଲେ ଶେଷ ଗଲେ ଉଦ୍ଧେ ସୁଖେ ॥
 ଶୀବା ବହୁଃ ସମାଲେଖ୍ୟ ସ୍ଵରୂପ୍ୟା ପ୍ରବର୍ତ୍ତୟା ତ ।
 ମାତୃଭାଷା କୃତା ସ୍ଵସ୍ଥା ପଞ୍ଚକ୍ଷିତେନ ଧୀମତା ।
 ଭବ ଶ୍ରୀ ସର୍ବାର୍ଥଚିନ୍ତାମଣି ଦ୍ଵିତୀୟୋଽଧ୍ୟାୟଃ ॥

ଧନଭାବପଦଂ

ଚୈତ୍ରମ୍ଭାଦର୍ତ୍ତବଂ ମୁଖଂ ତ ବାନ୍ଧବିଶାସି ସର୍ବାର୍ଥନ୍ ।
 ବିଦ୍ୟା ଭୁକ୍ତି ବିଶେଷନ୍ ଦାସାଦିଦାଣି ନ ପ୍ରବଦେତ୍ ॥
 ଧନସ୍ଥାନରୁ ଚୈତ୍ରମ୍ଭ ମୁଖ ଦକ୍ଷିଣାସି ଦମ୍ଭ ଜୀବକା ଗୈରୁ ଧନ ବିଦ୍ୟା ଏପାନ
 ଯେ । ଭୋଗବିଳାସାଦି ସୁଖ ଭୁକ୍ତି ମିତ୍ରସଙ୍ଗା ଦେଖ ଫଳ କହୁକ ବିରୁଦ୍ଧ
 ନୋହୁକ ଭାରି ଯୋ । ୧ ।

ସମସ୍ତଙ୍କ ଉଚ୍ଚେ ଥିବ; ଧନକୁ ଶୁଦ୍ଧ ଦେଖିବ ଇଚ୍ଛେଶ୍ଵର ବଳପୂର୍ବ ସ୍ବରୂପେ

ହିତ ଯେ । ଏଥି ଥିଲେ ଏକଯୋଗ, ବହୁଜନ ଭକ୍ତାୟୋଗ, ନର ବସାଣେ
ଘଟଇ, ପୁଣ୍ୟ ଲଭଇ ଯେ ॥

ଶୁଭୋ କୁଟୁମ୍ବେ ସ୍ଵପତ୍ନୀ ଯଦି ସ୍ୟାଦ୍ଭୁବି ରୂପେ ତାତ୍ପରିଭାବନାଥେ ।

ସ୍ଵେତେ ସୁହୃଦ୍-ସ୍ଵହୃଦଃକେଥ କର୍ତ୍ତା ସର୍ବେପକାସ ଜନରକ୍ଷକଃ ସ୍ୟାଦ୍ ॥

କୁଟୁମ୍ବ-ଉତ୍ସବ ହୋଇ ଶୁଭ ଯେବେ ତହିଁ ଥାଇ ରୁପଶୁଦ୍ଧ ବା ତାତ୍ପରି କରଲେ
ବାସ ଯେ । ଅବା ଏ କୁଟୁମ୍ବେଶ୍ଵର ନିଜଭିତ୍ତି ନିଶ୍ଚୟର ଚତୁର୍ଥେ ଅବା ରହଲେ
ସୁଯୋଗ ହୋଲେ ଯେ ॥

ପାପେ ତୁ ତଦାଶିପତ୍ନୀ ତଦାନାଂ ପାପେଷିତେ ପାପଯୁକ୍ତେ ସ୍ଵଭୁଜେ ।

ଲଗ୍ନେଶ୍ଵରେ ଘ୍ନାନବଳେ ସତାପେ ସ୍ଵଜୀବନୋପାୟ ସଦାୟୁକୋ ନ ।

ପାପ କୁଟୁମ୍ବ-ଉତ୍ସବ ରହେ ପାପତୃଷ୍ଣିଠାର ପାପଯୁକ୍ତ ଅବା ହୋଇ ଭୁଜେ
ବା ଥାଇ ଯେ । ଘ୍ନାନବଳ ଲଗ୍ନେଶ୍ଵର ଥିବ ପାପର ସଙ୍ଗର ସ୍ଵପେଟ ନ ଯୋଗେ
ନର ଏଥି ବିଶ୍ଵର ଯେ ।

ପାପେ ବହୁଭେ ସ୍ଵକୁଟୁମ୍ବେଶୋ ପାପେଷିତେ ଘ୍ନାନବଳେ.ତଦାଶେ ।

ଦୁଃସ୍ଥ ବିଲଗ୍ନାୟତତୋ ସପାପେ ସ୍ଵଜୀବନଂ ନାସ୍ତି ସୁଖେନ ତସ୍ୟ ।

ବହୁପାପ କୁଟୁମ୍ବେ ତା ପତି ପାପତୃଷ୍ଣିରେ ଘ୍ନାନବଳରେ ରହଇ
କୁଞ୍ଚିତନ ପାଇ ଯେ । ଲଗ୍ନେଶ୍ଵର ପାପଯୁକ୍ତ ହେଲେ ଏ ଯୋଗେ ନିଶ୍ଚୟ
ଦୁଃଖୀ ହୁଏ ସୁଦା ନର ଏହା ବିଶ୍ଵର ଯେ ॥

ପତ୍ନୀ କୁଟୁମ୍ବସ୍ୟ ତୁଲ୍ୟସ୍ଵର୍ଗୀ ସ୍ଥିତେ ଯଦା ପୁଂଶଃସୌମ୍ୟଦୃଷ୍ଟେ ।

ଶୁଭେଷିତେ ଶେତରଜାୟୁତ୍ଵେ ସ୍ୟାଦ୍ ସ୍ଵଭୁଜାଗେ ସର୍ବଜନାରକ୍ଷକଃ ॥

ଧନେଶ୍ଵର ସହଜରେ ଶୁଭ ପୁଂଶୁଦ୍ଧ ଦୃଷ୍ଟିରେ, ଦିନକର ଯେବେ ଥାଇ
ସ୍ଵଭୁଜେ ରହି ଯେ । ଅବା ଥିଲେ ଶୁଭଘରେ ଏ ଯୋଗ ଥିଲେ ଜନ୍ମରେ ହୁଅଇ
ପୃଥ୍ଵୀ-ଉତ୍ସବ ଜନ୍ମ ବା ନର ଯେ ॥

ତତ୍ତାଥେ ଗୋପୁରାଂଶସ୍ତେ କୁଟୁମ୍ବେଶାଂଶସେ ଶୁଭେ ।

ସିଂହାସନାଂଶକେ କପି ପଞ୍ଚାଶଜ୍ଞାନରକ୍ଷକଃ ॥

କୁଟୁମ୍ବ ଭବନେଶ୍ଵର ରହିଲେ ଗୋପୁରାଂଶର ଧନେଶ୍ଵ ଥିବା ନବାଂଶ ହେବ
ଶୁଭେଶ ଯେ । ସିଂହାସନେ ଧନେଶ୍ଵର ଯଦି ବା କରଇ ଘର ପଞ୍ଚାଶ ଜ୍ଞାନ-
ଉତ୍ସବ ହୁଅଇ ନର ଯେ ॥

ସ୍ଵେତ ହିକୋଶାୟୁଗତେ କୁଟୁମ୍ବେଶୋଃ ପତ୍ନୀ ଲଗ୍ନପତ୍ନୀ ବତାତ୍ୟେ ।

କୁଟୁମ୍ବନାଥସ୍ତ ତସ୍ୟଶିଳାଥେ କେଦ ସ୍ଥିତେ ସର୍ବଜନାରକ୍ଷକଃ ॥

କୁଟୁମ୍ବେଶ୍ଵର ଥିବ ଉଚ୍ଚ ହିକୋଶର ଅବା ଅସ୍ତେ କଲେ କାସ୍ତ୍ରୁ କଳୀ

ଲିଙ୍ଗେଣ ଯେ । କୃତ୍ସ୍ନେଣ ଥିବ ଯହିଁ ସେ ଶୁଦ୍ଧ-ଉତ୍ତର ରହି-ଥିବ ଯେବେ
କେନ୍ଦ୍ରଠାକ ଗୁଣା କରବ ଯେ ॥

ଦ୍ଵିତୀୟେ ପାପସଂସୃକ୍ତେ କୃତ୍ସ୍ନେଣ ତଥା ସ୍ଥିତେ ।

ପାପଗ୍ରହଣ ସଂତୁଷ୍ଟେ ଦୂର୍ଘ-ଟ ଭବନାଂ ଲଭେତ୍ ॥

ଦ୍ଵିତୀୟ ପାପସଂସୃକ୍ତ ଦ୍ଵିତୀୟେଣ ପାପସୃକ୍ତପାପଗ୍ରହଣଦୃଷ୍ଟି ଗ୍ରହଣେ ଲଭେତ୍ ।
ଜନ ଦୁର୍ଘଟାଲଭଇ ବିପଦରେ ସେପଡ଼ଇ ଜୀବନଦୁଃଖରେ ଯାଏ ଗ୍ରହଣରକ୍ତେ ଯେ
ଆଶିଷରେ ରକ୍ଷକଃ ସ୍ୟାତ୍ କୃତ୍ସ୍ନେଣ ଶୁଦ୍ଧିର୍ଯୁକ୍ତେ ।

ପାପବିଚାରଣେ ତସ୍ମିନ୍ ଧନେ ଚନ୍ଦ୍ରସମନ୍ୱିତେ ॥

କୃତ୍ସ୍ନେଣ ଚନ୍ଦ୍ର ଶୁଦ୍ଧ-ଗ୍ରହ ଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଥିବ ପାପବିଚାରଣରେ ଯାଇ ଯେବେ
ରହଇ ଯେ । ଧନସ୍ଥାତେ ଚନ୍ଦ୍ର ରହି-ଥିଲେ ଏ ଯୋଗକୁ ପାଇ କୋଡ଼ିଏ ଲେକ
ରକ୍ଷକ ହୁଅଇ ଲେକ ଯେ ।

ସ୍ଵାତ୍ମେ ସୁହୃଦ୍ରେ ସ୍ଵଗୃହେ ତଦାଶେ ସିଂହାସନେ ତତ୍ତ୍ଵନେଷ୍ଠରେ ବା ।

ପାପବିଚାରଣେ ଗୁରୁତୁଷ୍ଟି ଯକ୍ତେ ଶତଦିବ୍ୟଂ ସତ ଜାତପୁଣ୍ୟଃ ।

ଧନ-ଉତ୍ତର ଉକ୍ତରେ, ଯେବେବା ଉଚ୍ଚଶୁଦ୍ଧରେ, କିମ୍ବା ସିଂହାସନାଂଶରେ, ଉପାସ
କରେ ଯେ । ପାପବିଚାର ବା ରହିବ, ଗୁରୁ ତାକୁ ଦେଖୁଥିବ, ଉଚ୍ଚଶୁଦ୍ଧ ନାୟକ
ହୁଏ ଧାର୍ମିକ ଯେ ।

କୃତ୍ସ୍ନନାଥେ ସରମେକ୍ତୁସୃକ୍ତେ ଦେବେନ୍ଦ୍ରମୂଳ୍ୟେନ ସମନ୍ୱିତେ ବା ।

ତଥାବିଧେ ତଦ୍ଭବନେଽପି ଜାତଃ ସହସ୍ରରଶୋ ଭବତ ପ୍ରଜାପତିଃ ।

ଧନେଣ ସରମୋକ୍ତରେ, ଅବା ଗୁରୁର ସଙ୍ଗରେ, କିମ୍ବା ଗୁରୁ ଯକ୍ତ ଧନ ଶୁଦ୍ଧର
ସ୍ଥାନ ଯେ । ଏରୂପ ଯୋଗରେ ଜାତ, ସହସ୍ର ଲେକର ନାଥ, ସହଜେ ହୁଅଇ
ଜାଣ, ଏହା ପ୍ରମାଣ ଯେ ।

ସିଂହାସନାଂଶେ ହିତବେଶସୂକ୍ତେ ଶୁଦ୍ଧେ ପୁନର୍ଗେ ପୁରସଂସୃତେ ହି ।

ପାପବିଚାରଣେ ଧନପେ ବଳାତ୍ୟା ଜାତୋ ବହୁନାଂ ପରପାତକଃ ସ୍ୟାତ୍ ।

ଗୁରୁ ସିଂହାସନାଂଶରେ, ଶୁଦ୍ଧ ରହିବ ଗୋପୁରେ, ଉଚ୍ଚଶୁଦ୍ଧ ଧନେଷ୍ଠରେ,
ପାପବିଚାରରେ ଯେ । ଏ ଯୋଗେ ଜନ୍ମିବା ନର, ନ ଥିଅସଂଖ୍ୟ ଜନର ହୁଅଇ ଉତ୍ତମ
ଯୋଗ କରଇ ଭୋଗ ଯେ ।

ମୁଖେଣ କେନ୍ଦ୍ରଭାବେ ଶୁଦ୍ଧଗ୍ରହବିଷ୍ଟିତେ ।

ମୁଖେ ଯୋଗ୍ୟଗ୍ରହେ ବାପି ସୁମୁଖଃ ସ ନରୋ ଭବେତ୍ ।

ଧନସ୍ଥ ନର ଉତ୍ତର, ଯେବେ ରହେ କେନ୍ଦ୍ରଘର ଶୁଦ୍ଧଗ୍ରହ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇ, ମୁଖ
ଶୋଭଇ ଯେ । ଅବା ଶୁଦ୍ଧଗ୍ରହ ଧନେ, ରହଇ ଯେବେ ସୁସ୍ଥାନେ, ସୁଦର ବଦନ
ନର ହୁଏ ନିକର ଯେ ।

ପ୍ରଫୁଲ୍ଲବଦନଃ ଶ୍ରୀମାନ୍ କେତେ ମୁଖପତୀ ଯଦା ।

ସ୍ଵେତଃସ୍ଵଚ୍ଛବମ୍ବେ ଚନ୍ଦ୍ର ଥେ ଗୋପସଂଗତେ ॥

ମୁଖପତୀ କେତୁକ, କେତେ ବା ଚିତ୍ରଗୁହସ୍ତ ଅବା ରହେ ସ୍ଵଚ୍ଛବରେ, ଗୋ-
ପସଂଗତେ ଯେ । ହୃଦପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ବଦନ, ଏ ଯୋଗରେ ଜାତ ଜନ, ଶୁଭେ ଅଧିକ
ସୁନ୍ଦର, ପାସେ ବିବାହ ଯେ ।

ପାଦପୂର୍ଣ୍ଣେ ମୁଖସ୍ଥାନେ ଚନ୍ଦ୍ରାଫଳ ପାଦପଦ୍ମତେ ।

ନୀଳସଂଗତେ ବାପି ଦୁର୍ଗୁଣଃ ପାଦପାଦିତେ ।

ମୁଖସ୍ଥାନ ପାଦପଦ୍ମ, ମୁଖେ ବା ପାଦପଦ୍ମ, ନୀଳସଂଗତେ ବା ପାଦ, ଯେବେ
ରହଇ ଯେ । ମୁଖସ୍ଥାନେ ମୁଖସ୍ଥାନ, ରହେ ବା ପାଦପଦ୍ମସ୍ଥାନ, ମୁଖସ୍ଥାନେ ଅସୁନ୍ଦର
ଏ ଯୋଗ ଶୁଭ ଯେ ।

ହେପଥୁର୍ ସ ନଃ ପାଦୀ ତଦାଶେ ଗୁଳିକାଦ୍ୟୁତେ ।

ପାଦପାଦକହ୍ନୁଦେହୀନ୍ ନୀଳସଂଗତେ ।

ମୁଖସ୍ଥାନ ପାଦ ଯେବେ, ରହଇ ଗୁଳିକାଦ୍ୟୁତେ, ହେପା ପାଦୀ ହୃଦ ନର
ପଦ୍ୟ ଏ ଗିର ଯେ । ବହୁତ ପାଦ ଧନରେ ରହନ୍ତୁ ଯେବେ ଜନ୍ମରେ, ଶହହୁଣ୍ଡ
ହୃଦ ନର, ନୀଳ ଆଶ୍ଚର ଯେ ।

ବାକ୍ସ୍ଥାନପେ ସୌମ୍ୟପଦ୍ମେ ହି କୋଶେ କେତୁମ୍ବିତେ ଭୁଞ୍ଜସମନ୍ବିତେ ବା ।

ଶୁଭେଷତେ ସୁଗ୍ରହଦୃଷ୍ଟିପଦ୍ମେ ବାଗ୍ମୀ କେତୁ କ୍ରିଷମନ୍ବିତୋଽସୌ ।

ଶୁଭପଦ୍ମ ଧନେଶ୍ଵର, ଯେବେ ରହେ ଶୁଭପଦ୍ମ, କେତୁରେ ବା ଭଜନରେ ବା
ହି କୋଶରେ ଯେ । ସୁଗ୍ରହପଦ୍ମ ଦୃଷ୍ଟିରେ, ଅବା ପୁରୁଷ ସଙ୍ଗରେ, ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି
ଯେବେ ଥାଇ, ବାଗ୍ମୀ ରେର ଯେ ।

ବାକ୍ସ୍ଥାନପେ ଦେବପୁରୀ ଶୁଭତେନ ପଦ୍ମେ ଯଦା ନୀଳସଂଗତେ ଅମୃତଃ ।

ଦିବ୍ୟଦାନମିନ୍ଦ୍ରମେବ ଶୁଭେଷତା ମୁନୀନ୍ଦ୍ରବିଦ୍ଵଞ୍ଜସ୍ତୁଷ୍ଟିଃ ।

ଶୁଭସଙ୍ଗେ ଧନେଶ୍ଵର, ଯେବେ ରହେ ଅମୃତମୟ, ମୃଦ ହୃଦୟ ମାନବ ନରେ
ଜଣିବ ଯେ । ଦିବ୍ୟ ଦାନ ଦେଶ, ତହୁଁ ଧାନ ଫଳ ଲେଖପୁର ଯୋଗମାନ
ଧରି, ବିଶ୍ଵର ରେ ଯେ ।

ବାଗ୍ମୀକଃ କେତୁଗତେ ତଦାଶେ ସଂଗତଂ ଶେ ପଦ୍ମୋଦଗେ ବା ।

ସିଂହାସନେ ଦେବଗୁମ୍ଫା ଗୁମ୍ଫା ବା ବାଗ୍ମୀ ଉମେ ସୋମସୁତେନ ଯନ୍ତ୍ରେ ।

ଧନେଶ୍ଵର କେତୁ ଥିବ, ଅବା ପାଶ୍ଚାତେ ଯୋଗ, ଭଜନହେ ଅବା ଯାଇ
ଯୋଗ ବରଇ ଯେ । ଦେବଗୁମ୍ଫା ସିଂହ ସନେ, ଶୁଭ ବା ଥାଇ ସେ ସ୍ଥାନେ, ଗୁମ୍ଫା
ଗୁମ୍ଫା ଉମେ ଥିବ, ବହୁତା ହେବ ଯେ ।

ବାଗୀଶସ୍ତ୍ରୀଂଶପେ ମୌଢ୍ୟେ ସ୍ତ୍ରୀକେ ଶୁଭମମିଦେ ।

ଗୋପୁରଂଶବେତେ ଗାନ୍ଧି ବାଗୀ ମହାଦେବେ ।

ଯେ ନବାଂଶରେ ଗୀଷ୍ଠ, ଶ୍ରେ ଯେତେ ଚାନ୍ଦ ଯେ, ଶୁଭମକୁ ଘୋର-
ଥାଉ, ଭକ୍ତେ ବା ଦେ ପେ । ଅବା ଗୋପୁରରେ ଥିଲେ; ବାଗୀ ହୁଏ ନର
ଭଲେ, ପଟୁତେ ତା ବେନ, ଏ ଯେତେ ଜାଣି ଯେ ।

ବାଗୀଶୋପି ଲୋକନଃ ଶୁଭମମୋ ବାଗୀଶୋପିବା ।

ବାଗୀଶୋପି ଲୋକନଃ ଶୁଭମମୋ ବାଗୀଶୋପିବା ॥

ତଳାଥୋ ଲୋକନଃ ବାଗୀଶୋପି ଲୋକନଃ ଶୁଭମମୋ ବାଗୀଶୋପିବା ।

ସ୍ତ୍ରୀକେ ସ୍ତ୍ରୀକେ ଶୁଭମମୋ ବାଗୀଶୋପିବା ।

ଧନେଶ ଚଳ ସମ୍ପଦ, ଦେବ ଚର୍ଚ୍ଚାପକର, ଶୁଭମକୁ ଯେତେ ଦେବ,
ବାଗୀ କରୁଛ ପେ । ଅବା ଧନେଶ ଶୁଭର, ଧନେଶ ଶୁଭର, ପାନବତା-
ଶରେ ଯେତେ, ବାଗୀ ଏ ଯେତେ ଯେ । ଶୁଭମ ଧନେଶର, ବାଗୀ ହୁଏ
ସଙ୍ଗତର, ଶୁଭମ ଧନେଶର, ବାଗୀ ନିମନ୍ତେ ପେ । ଶୁଭମ ଧନେଶର,
ଯେତେ ଧନେଶ ସଙ୍ଗତର, ବାଗୀ ନିମନ୍ତେ ପେ ।

ସଙ୍ଗତର ଧନେଶ ସଙ୍ଗତର ଧନେଶ ସଙ୍ଗତର ଧନେଶ ।

ମାନ୍ୟାନ୍ୟ ଧନେଶ ସଙ୍ଗତର ଧନେଶ ସଙ୍ଗତର ଧନେଶ ।

ଧନେଶ ପାପ ମନ୍ତ୍ର, ଧନେଶ ସଙ୍ଗତର ଧନେଶ ସଙ୍ଗତର ଧନେଶ ।
ଜଳ ସଙ୍ଗତର ପେ । ମାନ୍ୟାନ୍ୟ ସଙ୍ଗତର ଧନେଶ ସଙ୍ଗତର ଧନେଶ ।
ଜଳ ସଙ୍ଗତର ପେ । ମାନ୍ୟାନ୍ୟ ସଙ୍ଗତର ଧନେଶ ସଙ୍ଗତର ଧନେଶ ।

ଦେବ ଶୁଭମ ବାଗୀଶୋପି ଧନେଶ ସଙ୍ଗତର ଧନେଶ ସଙ୍ଗତର ଧନେଶ ।

ସ୍ତ୍ରୀକେ ଧନେଶ ସଙ୍ଗତର ଧନେଶ ସଙ୍ଗତର ଧନେଶ ସଙ୍ଗତର ଧନେଶ ।

ଦେବ ଶୁଭମ ବାଗୀଶୋପି ଧନେଶ ସଙ୍ଗତର ଧନେଶ ସଙ୍ଗତର ଧନେଶ ।
ବାଗୀଶୋପି ଧନେଶ ସଙ୍ଗତର ଧନେଶ ସଙ୍ଗତର ଧନେଶ ସଙ୍ଗତର ଧନେଶ ।
ବାଗୀଶୋପି ଧନେଶ ସଙ୍ଗତର ଧନେଶ ସଙ୍ଗତର ଧନେଶ ସଙ୍ଗତର ଧନେଶ ।

ଗଣିତକ୍ଷେ ଧନେଶ ସଙ୍ଗତର ଧନେଶ ସଙ୍ଗତର ଧନେଶ ।

ସଂସାମେ ବାଗୀଶୋପି ଧନେଶ ସଙ୍ଗତର ଧନେଶ ସଙ୍ଗତର ଧନେଶ ।

କୃତ ଥିଲେ ଦ୍ଵିତୀୟରେ ଗଣିତକ୍ଷେ ଧନେଶ ସଙ୍ଗତର ଧନେଶ ସଙ୍ଗତର ଧନେଶ ।
ସଙ୍ଗତର ପେ । ଅବା ବାଗୀଶୋପି ଧନେଶ ସଙ୍ଗତର ଧନେଶ ସଙ୍ଗତର ଧନେଶ ।
ବାଗୀଶୋପି ଧନେଶ ସଙ୍ଗତର ଧନେଶ ସଙ୍ଗତର ଧନେଶ ସଙ୍ଗତର ଧନେଶ ।

ବାଗ୍ନାବସେ ବୁଧେ ସ୍ଵୋତେ ଲଗ୍ନେ ଦେବେନ୍ଦ୍ରପୁଜିତେ ।

ଶନାତଶ୍ଚ ମହାପୁରୁଷ ଗଣିତଜ୍ଞେ ଭବେନ୍ଦ୍ରଃ ।

ବୁଧ ଧନେଶ୍ଵର ହୋଇ ଚିତ୍ତଜ୍ଞେ ଯେବେ ଥାଇ ଲଗ୍ନେ ଥିବ ବୃହସ୍ପତି
ଶୁଣି ସୁଫଳ ଯେ । ଶନି ଥିବ ଅଷ୍ଟମରେ ଗଣିତଜ୍ଞ ଯେହୁ କରେ ଏ ଯୋଗରେ
ଜାତ ନର ଗଣିତେ ବାର ଯେ ॥

କେତୁହିନ୍ଦବାଣେଶ ଜୀବେ ଶୁକ୍ଳେ ସ୍ଵୋତସତେ ସତ ।

ବାଗ୍ନାଶେ ଚନ୍ଦ୍ରପୁରୁଷ ବା ଗଣିତଜ୍ଞେ ଭବେନ୍ଦ୍ରଃ ।

ଜାତ କେତୁହିନ୍ଦବାଣେଶେ ଶୁକ୍ଳ ଚନ୍ଦ୍ରମେ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳେ ଅବାବୁଧଧନେଶ୍ଵର ଗଣିତେଶ୍ଵର ।

ବାଗ୍ନାବସେ ଚରାୟେ ଲୋକେ ଶୁଭଶୁକ୍ଳଦିଗ୍‌ସିତେ ।

ପାଶୁରାଜାଶନେ ଯୋଗେନ୍ଦ୍ର ଚର୍ଚ୍ଚୟନ୍ତୁ ସୁପୁଣ୍ୟେ ।

କୁଜ ବା ଭବ ଧନେଶ୍ଵର ହୋଇ ଶୁଭଶୁକ୍ଳଦୃଷ୍ଟି ଦେବ, ପାଶୁରାଜେ ଯାଇ ବୁଧ
ରହଇ ଯେ । ଜ୍ୟେଷ୍ଠାସ୍ତମ୍ଭକ୍ରିରେ ବଳୀ ଅନାରତେ ତାହା ଭୁଲି ବିଶ୍ଵର କରଇ
ନର ଏ ଯୋଗ ସାର ଯେ ।

ଶୁଭଶୁକ୍ଳୋ ଧନେଶ୍ଵୋ ନେତ୍ରବିଭୀମପ୍ରସିଦ୍ଧୋ ।

ମୂଳଦିବୋତ୍ତରଃ ବା ଉର୍ଜ୍ଜ୍ଵାସ୍ତଶଦାଂ ଚରଃ ।

ଶୁଭ ବା ଶୁକ ଧନେଶ୍ଵର ହୋଇ ଯଦି କରୁ ବାସ ରବି ଭୌମଦୃଷ୍ଟିଯୋଗେ
ତାଙ୍କିବ ଦେବେ ନେ । ଅଙ୍ଗ ପୂର୍ବ ଧନେଶ୍ଵର ଥିବ ମୂଳଦିବୋତ୍ତର ଅବା
ଉତ୍ତର ଉତ୍ତରେ ନାଜିବ କରେ ଯେ ॥

ମଙ୍ଗଳାବସ୍ତମ୍ଭକ୍ରି ଶୁଭଶ୍ଚ ତତ୍ତ୍ଵନେଶ୍ଵରେ ।

ଦନେଶ୍ଚ ଶୁଭପୁରୁଷ ଶାନ୍ତିବୋଧଂ ନୁଗେ ଭବେତ୍ ॥

ଶୁଭ ହୋଇ ଧନ-ଉଶ କଲେ ହୋଇବି ବିଶେଷ ରବିଶୁକ୍ଳ ଦୃଷ୍ଟିରେ
ଶାନ୍ତିକ କରଇ ଯେ ।

ବାଗ୍ନାବସେ ବୁଧେ ସ୍ଵୋତେ ଗୋପୁରାଂଶଗତେ ଶନିନୀ ।

ସିଂହାସନେ ଶୁଭୋକାସି ବେଦାନ୍ତଜ୍ଞେ ଭବେନ୍ଦ୍ରଃ ।

ଧନେଶ ବୁଧ ସ୍ଵୋତରେ ଥିବ ଶନି ଗୋପୁରରେ ଶୁଭ ବା ସିଂହାସନର
ବେଦାନ୍ତନର ଯେ ।

ବେଦାନ୍ତପ୍ରସିଦ୍ଧାଂଶ୍ୟାନ୍ତ୍ରମୁକ୍ତବାଣେ ଶୁଭୋ ସତ ।

ବୁଧଧନ ଶୁଭୁଣା ଦୃଷ୍ଟେ ଶନିନୀ ପାଶୁରାଜାଶନେ ॥

ଶୁଭ କେତୁହିନ୍ଦବାଣେ ଶନି ଯେ ପାଶୁରାଜରେ ବୁଧ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟିରେ
ବେଦାନ୍ତୀ କରେ ଯେ ।

ଭବମାଂଶେ ଭୃଗୋ ଲଗ୍ନେ ଦେହେ ବା ଚତୁର୍ଥେ ଭୃଗୋ ।

ଦେବଲୋକଗତେ ଚନ୍ଦ୍ରେ ବେଦାନ୍ତଜ୍ଞାନପାବକଃ ॥

ଶୁଭ ନବାଂଶକୁ ପାଇ ଶୁଭ ଯେବେ ଲଗ୍ନେ ଥାଇ ଅବା-ବେଦରେ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ
କରେ ନିବାସ ଯେ । ଚନ୍ଦ୍ର, ଦେବଲୋକାଂଶରେ ଯେବେ ଯାଇ ବାସ କରେ
ବେଦାନ୍ତୀ ହୁଅଇ ନର ଯୋଗେ ନିକର ଯେ ।

ଷଟ୍‌ଶାସ୍ତ୍ରବଲ୍ଲଭଃ କେନ୍ଦ୍ରେ ଜୀବେ ଦାନଚିପ୍ପକ୍ରତେ ।

ସିଦ୍ଧାସନେ ଗୋପୁରାଂଶେ ବାଗ୍ନୀବେ ସ୍ଥାଂଶବେ ବୁଧେ ॥

କେନ୍ଦ୍ରେ ଥିବ ଚୂଡ଼ମୁଖ ଶୁକ ସିଦ୍ଧାସନେ ସ୍ଥିତ ଅଥବା ବୁଧଧନରେ ସୁନବା-
ଶରେ ଯେ । ଶୁକ୍ର, ବା ଥିଲେ ଗୋପୁରେ ପଣ୍ଡିତ ଇଥ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ମାନବ ଜଗତେ
ହୋଇ ଫଳ ଲେଖଇ ଯେ ।

ଶପ୍ତଲମ୍ବୋଃ ଧନେଶସ୍ୟ ଗୁଣୀଷ୍ଠେଂ ଶସେ ଶକ୍ତିଃ ।

ସପାସେ ଦେହେ କୋଣେ ବା ଶ୍ରେୟୋଽପ୍ୟେକଂ ବିଚିତ୍ରଂ ଶେତ୍ ॥

ଧନଜୀବର ଉତ୍ତର ରାହେ ନିବାଂଶର ଶକ୍ତି ବା ପାପସଙ୍ଗରେ ହିକୋଣ
କେନ୍ଦ୍ରେ ଯେ । ମଙ୍ଗଳର ଶୁଭପରିଂପଳ ହେବ ବିଶ୍ୱର କଳହସ୍ତିୟ ସେ
ଲୋକ କି ଅବିଚେକ ଯେ ।

ପରିଦାସକର୍ତ୍ତ୍ତ୍ୱେ ନିତ୍ୟଂ ଭ୍ରମନ୍ତି ନିବାଂଶସପ ।

ବାଗ୍ନୀଚିନ୍ତେ ବଳାତ୍ୟେ କ୍ରୁ ଉସ୍ମିନ୍ କୈଶେଶିବାଂଶବେ ॥

ଭ୍ରମୁ ଥିବା ନବାଂଶର ଉତ୍ତର ବାଦ୍ୟଜୀବର କୈଶେଶିବାଂଶରେ ଥାଇ
ବଳିଷ୍ଠ ହୋଇ ଯେ । ଏ ଯୋଗେ ଜନ୍ମିବା ନର ହୁଏ ପରିଦାସକର କେବଳ-
ମତାନ୍ତରାତ ଏହା ନିୟତ ହୁଏ ।

ଗୁରୌ ବଳାତ୍ୟେ ଧନଶ୍ଚକ୍ଷିୟନ୍ତୁ ତଦାଶ୍ୱସାନ୍ତନବାଂଶକାଥେ ।

କେନ୍ଦ୍ରେ, ହିକୋଣେ ଶୁଭବାସିତେ ବା ନିମାନ୍ତବିଚ୍ଛେଦସ୍ତସ୍ତସ୍ତସ୍ତସ୍ତ ॥

ଚଳା ଗୁରୁ ଧନେ ଥିବ ଧନେଶ ପତ୍ନୀ ଚନ୍ଦ୍ରବ ସେ ନବାଂଶର ଉତ୍ତର ଶୁଭ-
ତୃଷ୍ଣିକ ଯେ । କେନ୍ଦ୍ରେ ବା ହିକୋଣେ ଥିଲେ ବେଦପାଠର ସେ ଭଲେ
ଶାସ୍ତ୍ରସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣେ ପଣ୍ଡିତ ହୁଏ ନିୟତ ଯେ ।

ଲଗ୍ନେଷ୍ଟରେ ଧନସ୍ଥେ ଲଗ୍ନେ ବା ମୌମ୍ୟସ୍ତସ୍ତେ କ୍ରତେ ।

ପାଶ୍ଚାତରେ ତଦାଶେ ଜାତୋ ନିଗମାନ୍ତବିଦ୍ୟାୟେ ଶୁକେ ।

ଲଗ୍ନାଧିପତି ଧନରେ, ଶୁଭ ଥିବ ବା ଲଗ୍ନରେ ଉଚ୍ଚ ଅଶ୍ରୟରେ ଥାଇ
ଲଗ୍ନେଶ ଯାଇ ଯେ । ଯେବେ ପାଶ୍ଚାତରେ ଥାଏ ଶୁଭ ଯେବେ ବ୍ୟୟେ ରହେ
ବେଦାନ୍ତଶାସ୍ତ୍ର ନର ହୁଏ ନିକର ଯେ ।

ଲଗେଶ୍ଵରସ୍ୟାଂଶତଃପ୍ର ଶୁଦ୍ଧିନାଥପୁରାଣାୟମନୋ ବନାଦ୍ୟେ ।

ବୈଶେଷିକାଂଶଂ ଶୁଦ୍ଧତୁଷ୍ଟିପୁରାଣେ ନାମେଗ ବହୁଲେ ଧନକରମାତ୍ମକଃ ।

ଲଗେଶ ଯେ ନବାଂଶେର ନା ଦେହ ଯେଉଁ ଶୁଦ୍ଧିରେ ନା ପଛ ଯେ ଦେଶର ବାବ ଶୁଦ୍ଧ ଯେ । ବୈଶେଷିକାଂଶରେ ଦେହ ଶୁଦ୍ଧ ଦୃଷ୍ଟିଠାରେ ଥାଏ କୋ-
ହେଲେ ଧନକର ଅଧିକ କେବଳ ଯେ ।

ବିଶେଷାଦଶ ପଦ୍ମଦେ ଭଗ୍ନଶିନାଥେ କର୍ମାଧିପତ୍ନି ଚରଣପଦପୁଷ୍ପିସାମ୍ବଲୁ ।

ବୈଶେଷିକାଂଶତମ୍ଭରେ ପରମାତ୍ମଭାଗମୋଗେ ଚନ୍ଦ୍ରଭାସାଲଭିତାହୁଗର୍ଭ୍ୟାଃ

ଧନଶ ଲଗେଶ ଦଳ ମେଲେ ଏକଗୁଣେ ଚନ୍ଦ୍ର କର୍ମେଶ ଥିବା ନବାଂଶ-
ମଳରେ ଦୃଷ୍ଟ ଯେ । ନୈଶେଷକାଂଶେ ବା ଥାଇ ଉଚ୍ଚେ ଗାଁ ଗାଁରେ ଧନେଶ
ଯୁକ୍ତ ଲଗେଶ ବହୁ ଧନେଶ ଯେ ।

ଧର୍ମଧନପଦ୍ମଦେ ଧନଶିନାଥେ ଲଗେଶବିହ୍ନିକ ଚରଣମଳୟରେ ।

ଦୃଷ୍ଟେ ଚନ୍ଦ୍ରଭାସାତ ଶୁଦ୍ଧତୁଷ୍ଟିନାମେ କାଳସ୍ତ ଭୁବ ଧନକରପୌତିତ ବାଲ୍ୟେ

ଧନେଶ ଧର୍ମେଶ ମଳେ କେବଳ ଶୁଦ୍ଧତୁଷ୍ଟିନାମେ ଲଗେଶ ଥିବା ନବାଂଶ-
ପଦ୍ମରେ ଦୃଷ୍ଟ ଯେ । ଏ ମୋଗରେ ଜାତ ନର ବହୁ ଧନର ଶୁଦ୍ଧ ବାଲ୍ୟରେ
ହୁଅଇ ମଧ୍ୟ ପଦ୍ୟ ଏ ଗିର ଯେ ।

ଲଗ୍ନାର୍ଥକଭବନେଶ୍ଵରଶରୀରଦେଶ୍ଵାଳୟଦୁର୍ଗାଦେଶ୍ଵରଶରୀରଶିଳାଂଶେ

* ଭୂଜାଂଶେ ଧନମଳୟଦୁର୍ଗାଶନ ଅତୁଳ୍ୟେଷ ଭୁବଧନକରପୌତିତବାଲ୍ୟେ

ଲଗ୍ନ ଧନ ଲଭେ ଦେବ ବହୁଲେ ଶୁଦ୍ଧେଶ୍ଵର, କେବଳ ବା ମିଶ୍ରଗୁଣରେ ବିଶେ-
ଷାଂଶରେ ଯେ । ଅବା ଭୂଜାଂଶରେ ଥାଇ ଧନେଶ ନବାଂଶେର ଧନକୁ
ଦେଖିଲେ ବାଲ୍ୟରେ ଧନକ କରେ ଯେ ।

ଲଗେଶ ଧନଶେଷେ ଧନେଶେ ଲଭେଶିଶେ ।

ଲଗେଶେ ବାଧି ଲଗ୍ନେଷୁ ବହୁଧନାଦିତଂ ଲଭେତ୍ ॥

ଲଗେଶ ଧନରେ ଥିବ ଧନେଶ ଲଭକୁ ଯିବ ଅବା ଲଗେଶ ଲଗ୍ନରେ
ଧନକ କରେ ଯେ ।

ସର୍ବଶାନ୍ତବଳୀ ଯଦି ଲଗ୍ନନାଥଃ କେତୁସ୍ଥିତଶତ୍ରୁଜନସଂହତଃ ।

ବୈଶେଷିକାଂଶତମ୍ଭରେ ଧନଶିନାଥେ ଶେଫଳାପୁରାଣାୟମନୋ ବନାଦ୍ୟେ

ସର୍ବଶାନ୍ତଠାରୁ ଚଳି ଲଗେଶ କେତୁକୁ ଚଳି ବୃହସ୍ପତି ଯୁକ୍ତଦ୍ଵାରା ଯେବେ
ଗତର ଯେ । ଧନଶ ବୈଶେଷିକାଂଶେ ରହଇ ଯେବେ ସୁଦାସେ ନିଜକଳରେ
ଅଜିତ ଧନାୟକ ଯେ ।

* ଭୂଜାଂଶେ—ଯେ ଗୁହର ଯେ ଶଶି ଉଦୟାନ, ସେ ଶଶି ନାମଧେୟ
ନବାଂଶ ମଧ୍ୟ ସେ ଗୁହର ଉଦନବାଂଶେରୁ ।

ଲଗ୍ନେଶ୍ୱରୀୟାନବାଂଶପତସ୍ତୁ ଶୁଦ୍ଧିନଥୋ ବଳେନ ସହୃଦତା ଧନପସ୍ୟ ମିତ୍ରଂ ।
 କେନ୍ଦ୍ରନ୍ଦିକୋଣସହୃଦଃ ସ୍ୱଗୃହେଽଥପଦୁ କୁ ଉତ୍ସବାର୍ଯ୍ୟଧନମେତେ ବହୁପ୍ରକାରୋଃ
 ଲଗ୍ନେଶ୍ୱରୀ ଯେ ନବାଂଶରେ ତା ପତି ଯୁକ୍ତ ବଳରେ ଧନେଶ୍ୱର ମିତ୍ରପଣେ
 କେନ୍ଦ୍ରେ ହିକୋଣେ ଯେ । ଅବା ସ୍ୱଗୃହରେ ଥିଲେ ଧନ ଲଭେ ଉଜ୍ଜବଳେ
 ଏ ଯୋଗରେ ଜାତ ନର ବହୁପ୍ରକାର ଯେ ।

ବିଷେଷତଃ ଲଭବିଲ୍ଲମ୍ବନାଥ୍ୟାଂ ଯୁକ୍ତସ୍ତ୍ରୀକୋଣେ ଯଦ୍ୱେନ୍ଦ୍ରସ୍ତ୍ରୀଣାଂ ।

ଶୁଭେଷତଃ କଳବଳାନ୍ତୁତସ୍ତୁ ଜଃ ସ୍ୱଗାୟାଂ ଧନମେତେ ମଧ୍ୟେ ॥

ଲଗ୍ନେଶ୍ୱରୀ ଲଗ୍ନେଶ୍ୱରୀ ଯୁକ୍ତ ହେଉ ଧନେଶ୍ୱରୀ ସ୍ତ୍ରୀତ ଯେବେ କେନ୍ଦ୍ରେ ବା
 ହିକୋଣେ ଦୁଃସ୍ୱର ଶୁଣେ ଯେ । ଶୁଭରାଜ୍ୟ ଦେଶେ ତାକୁ ଲଭେ ସେ କାଳ-
 ବଳକୁ ସୁବଳରେ ଲଭେ ଶୁଦ୍ଧି ଯୋଗରେ ସଦା ଯେ ।

ଅନ୍ତେ ଧନଂ ଯତ ଧନେଶ୍ୱରୀକୁ ଶୁଣି ବିଲଗ୍ନେଶ୍ୱରୀରେ ସର୍ବୋନ୍ନୟେ ।

ଦିଗ୍ଗଣ୍ଡରେ ଲଗ୍ନେଶ୍ୱରୀରେ ବଳାନ୍ତେ ଲଗ୍ନେଶ୍ୱରୀଦିଗ୍ଗଣ୍ଡରେ ମୁକ୍ତାହରନ୍ତି ॥

ଧନେଶ୍ୱରୀ ଯେ ଶୁଦ୍ଧିଗତ ତହିଁରେ ଲଗ୍ନେଶ୍ୱରୀ ଯୁକ୍ତ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗେ ଯେବେ ବହୁ
 ଯୋଗକୁ ବହୁ ଯେ । ଯେ ଶୁଦ୍ଧି ଏବଂ ଯେ ଗତ ତା ପତି ଲଗ୍ନରେ ଥିବ କଳା-
 ହୋଇ ଧନରାଜ୍ୟ ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ହେବ ଯେ । ଧନେଶ୍ୱରୀ ଯୋଗ ଯେପରି ଲଗ୍ନେଶ୍ୱରୀ
 ସେହିପରି ବିଶୁଦ୍ଧି ଧନରାଜ୍ୟ ଘଟିଲେ ଯେ ଶୁଦ୍ଧି ଯେ ।

ଭୂଗର୍ଭସ୍ତ୍ରୀ ଧନେଶ୍ୱରୀନାଥ୍ୟୋ ବଳନ୍ଦିତ୍ୟୋ ସୁଂଶ୍ରୁତଦୃଷ୍ଟି ଯୁକ୍ତା ।

ଦିଗ୍ଗଣ୍ଡରେଶ୍ୱରୀ ଯୁକ୍ତା ପ୍ରଦୃଷ୍ଟା ଭ୍ରାତୃବିନ୍ଦଂ ଯାତି ବିଶେଷିତାଂଶେ ॥

ବଳା ଧନେଶ୍ୱରୀ ଲଗ୍ନେଶ୍ୱରୀ ଭୂଗର୍ଭସ୍ତ୍ରୀ ବଂଶୀତ ପୁରୁଷଗ୍ରହ ସଂଯୁକ୍ତ ଅଥବା
 ଦୃଷ୍ଟି ଯେ । ସହଜେଶ୍ୱରୀ ସମ୍ଭବେ ଅବା ତାହାର ଦୃଷ୍ଟିରେ ବିଶେଷାଂଶେ ଥିଲେ
 ଭଲ ଧନ ଦିଅଇ ଯେ ।

ଭୂଗର୍ଭସ୍ତ୍ରୀୟାଂ ଧନେଶ୍ୱରୀ ଧନେଶ୍ୱରୀ କାରକେଶ୍ୱରୀରେ ଯେ ।

ଦୃଷ୍ଟି ଯୁକ୍ତ ବା-ଦିଗ୍ଗଣ୍ଡେନ ଜାତୋ ଭ୍ରାତୃବିନ୍ଦଂ ଯାତି ବିଶେଷିତାଂଶେ ।

ଭୂଗର୍ଭସ୍ତ୍ରୀୟାଂ ଧନେଶ୍ୱରୀ ଧନେଶ୍ୱରୀ ଧନେଶ୍ୱରୀ ଧନେଶ୍ୱରୀ ଧନେଶ୍ୱରୀ
 କରେ ଯେ । ଲଗ୍ନେଶ୍ୱରୀରେ ଯୁକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି ବିଶେଷାଂଶେ ଯେବେ ଧନେଶ୍ୱରୀ
 ଦିଗ୍ଗଣ୍ଡେ, ଭଲ ଧନ ଦିଅଇ ଯେ ।

ସରସ୍ୱତୀ ବିଶ୍ୱେଶ୍ୱରୀନାଥ୍ୟୋ ବିଶ୍ୱେଶ୍ୱରୀ କେନ୍ଦ୍ରସ୍ତ୍ରୀଣାଂ ଶୁଦ୍ଧିଂଶେ ।

ବିଶ୍ୱେଶ୍ୱରୀ ଲଗ୍ନେଶ୍ୱରୀସ୍ତ୍ରୀନାଥ୍ୟୋ ଧନଂ ଯାତି ବହୁପ୍ରକାର ॥

ଧନେଶ ଲଗ୍ନ ଭିକ୍ଷୁର ଦୁଃଖ ବହୁଶ କେନ୍ଦ୍ରର ଶୁଭ ନବମାଂଶେ ରହି ଯେବେ
ଦେଖଇ ଯେ । ଏକକୁ ଆରେକ ଆବା ଧନେଶ୍ବର ରହିଥିବା ଗୁଣେ ଲଗ୍ନେଶ
ଧର୍ମଶ୍ରୀ ଦୃଷ୍ଟି ପ୍ରକାଶ ଯେ । ଏ ଯୋଗରେ ଜାତ ଜନ ଲଭଇ ବହୁତ ଧନ
ଜଳ ବଞ୍ଚେଲବଳେ କୋଷ୍ଠିର ବଳେ ଯେ ।

ବିଭେଦର ପଶ୍ୟତି ଲଗ୍ନ ନାଥେ ଯୁକ୍ତେ ସ୍ବର୍ଗାର୍ଯ୍ୟାଦିନିପେକ୍ଷାଂ ।

ତନ୍ମୟସ୍ବଭାବପ୍ରକାରକାର୍ଯ୍ୟାଂ ଦୃଷ୍ଟେ ଯୁକ୍ତେ ତାଦୃଶମେତ ବିଷ୍ଣୁ ।

ଧନେଶକୁ ଲଗ୍ନ ନାଥ ଦେଖେ ବା ତା ସଙ୍ଗେ ଯୁକ୍ତ ହେଲେ ସ୍ବକଳରେ ଧନ
ଅର୍ଜଇ ଜନ ଯେ । ଧନେଶକୁ ତନ୍ମୟେଶ ସହଜକାରକ ଭିକ୍ଷୁ ଦେଖେ ବା
ଦୃଷ୍ଟଇ ଯୁକ୍ତ ବିଅଇ ବିଷ୍ଣୁ ଯେ ।

ଦୃଷ୍ଟେ ଯୁକ୍ତେ ବିଷ୍ଣୁପତ୍ନୀ ବଳାତ୍ୟେ ସୁଶେଷରଣାପି ଧନଂ ଜନନୀଃ ।

ବିଶେଷ ସକାଶାଦିଧା କୃଷେଷ ଧନଂ ପ୍ରସାଦ୍ୟତି ବିଶେଷିତାଂଶେ ।

କଳପକ୍ତ ଧନେଶ୍ବର ରହେ ପୁଣେଶ ଦୃଷ୍ଟିର ଅବା ଯୁକ୍ତହେଲେ ମାତା
ଧନର ଦାତା ଯେ । ପୂର୍ବଯୋଗେ ସୁଶେଷର ରହିଲେ ବିଶେଷାଂଶର ଲଭେ
ଧନ ଭାବଠାରୁ ଅବା କୃଷିରୁ ଯେ ॥

ଦୃଷ୍ଟେ ଯୁକ୍ତେ ବିଷ୍ଣୁପତ୍ନୀ ଧନସ୍ତେ ତଦି ପ୍ରିୟେ କାରକଶେଷରହେ ।

ଦୃଷ୍ଟେ ଯୁକ୍ତେ ବା ତନ୍ମୟନ ଜାତୋ ଭୁକ୍ତବିନଂ ଯାତ ବିଶେଷିତାଂଶେ

ଧନସର୍ତ୍ତ ଧନେ ଥିବ ସହଜେଶ ଯୁକ୍ତ ହେବ ଅବା ଦୃଷ୍ଟ ହେବ ଭାବୁକାରକ
ଯୋଗ ଯେ । ଥିବ ଧନେଶ ସଙ୍ଗର ଅବା ସେହି ଧନେଶ୍ବର ବିଶେଷିତାଂଶର
ପାଇ ଧନରେ ପାଇ ଯେ । ଲଗ୍ନେଶ୍ବର ଯୁକ୍ତହୋଇ ଅବା ଦୃଷ୍ଟିରେ ରହଇ
ଏ ଯୋଗେ ଭାବରୁ ଧନ ଲଭଇ ଜନ ଯେ ।

ପୁତ୍ରେଶତକ୍ଷାରକଶେଷରହ୍ୟାଂ ତଥାବିଧେ ବିଷ୍ଣୁପତ୍ନୀ ବଳାତ୍ୟେ ।

ଦୃଷ୍ଟେ ଯୁକ୍ତେ, ଲଗ୍ନ ପତ୍ନୀ ବଳାତ୍ୟେ ବିଶେଷିତାଂଶେ ସୁକ୍ତତୋ ଧନଂ ସ୍ୟାତ୍ ।

ପୁତ୍ରକାକର ପୁତ୍ରେଶ ଯୁକ୍ତ ବା ଦୃଷ୍ଟ ଧନେଶ ଧନସ୍ତେ ନେ ଥାଏ ରହି କଳକୁ
ପାଇ ଯେ । ବଳଯୁକ୍ତ ଲଗ୍ନେଶ୍ବର ଥିବ ବିଶେଷ ଅଂଶର ତେବେ ପୁତ୍ରଠାରୁ
ଧନ ଲଭଇ ଜନ ଯେ ॥

ଷଷ୍ଠେଶତକ୍ଷାରକଶେଷରହ୍ୟାଂ ତଥାବିଧେ ବିଷ୍ଣୁପତ୍ନୀ ବଳାତ୍ୟେ ।

ଶେଷ ସକାଶାତୁ ଧନଂ ପ୍ରସାଦି ବିଶେଷିତେ ଲଗ୍ନପତ୍ନୀ ବଳାତ୍ୟେ ॥

ଷଷ୍ଠେଶ ଶତକାରକ ବଳା ବିଭେଦର ଏକ-ଗୁଡ଼େ ଅବା ପରସ୍ପର ଦୃଷ୍ଟି
ଭିକ୍ଷୁ ଯେ । ବିଶେଷାଂଶେ ଲଗ୍ନପତି ବଳଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଥାନ୍ତି ଏ ଯୋଗେ
ଲଭେ ମାନବ ଶକ୍ତି ବିଭବ ଯେ ॥

ରାଜ୍ୟକାରକ ସମୂହ ଧନେଶ ଦ୍ରାଦଶେ ସ୍ଥିତ, ପାପଯୁକ୍ତ ନୀରଗତ ହେଲେ
 ନିଯୁକ୍ତ ଯେ । ବିନାଶ ହୁଅଇ ଧନ ରାଜଦଣ୍ଡରୁ ବହନ, ଜାତକର ନିଷ୍ଠେ ନର
 ବିଚାର କର ଯେ ।

ଧନବ୍ୟୟେଶୌ ବ୍ୟୟବିରହସ୍ଥୌ ଲଗ୍ନେଶ୍ବରେଶାପି ନିବସିତୌ ଚେତ୍ ।

ଲଗ୍ନାଧିପେ ନାଶଗତେ ସପାପେ ରାଜ୍ୟଃ ପ୍ରକୋପକନନାଶମାହୁଃ ॥

ଧନେଶ ବ୍ୟୟେ ରହୁକ ବ୍ୟୟେଶ ଧନରେ ଥିବ, ଦୁର୍ଦ୍ଦେ ଥିଲେ ଲଗ୍ନେଶ୍ବର
 ଦୃଷ୍ଟି ବିପର ଯେ । ଲଗ୍ନେଶ ବା ଦ୍ରାଦଶରେ ରହୁଲେ ପାପସଙ୍ଗରେ ରାଜକୋପ
 ଧନ ନାଶ ହୁଏ ବିଶେଷ ଯେ ।

କର୍ମେଶ୍ବରେ ଲଭଗତେ ଚିତ୍ତଗୁନାଥେନ ଯୁକ୍ତେ ଯମଭଣ୍ଡକାଂଶେ ।

ଦଂଷ୍ଟ୍ରାକରାଜ୍ୟାଶଗତେଽଥବାପି ରାଜ୍ୟଂ ପ୍ରକୋପକନନାଶମାହୁଃ ॥

ଲଗ୍ନେଶ୍ବର ଯୁକ୍ତ ହୋଇ କର୍ମେଶ ଲଭରେ ଥାଇ ଦଂଷ୍ଟ୍ରାକରାଜ୍ୟ ଯମେ ବ
 କଳ୍ପକାଂଶରେ ଯେ । ଏ ଯେଗରେ ଜାତ ନର ନାଶର ଧନ ନିଜର
 ରାଜକୋପରୁ ବହୁତ ଅଟେ ଏ ସତ ଯେ ।

ଧନାୟତୌ ଭୂମିଜଦୃଷ୍ଟିଯୁକ୍ତୌ ଝୁରୁଶରୌ ସ୍ଥାନବଳୌ ସପାପୌ ।

ଚୈରାସିରାଜ୍ୟାଧିପଦୃଷ୍ଟିଯୁକ୍ତୌ ଚୈରାଗ୍ନିଭୂପେକନନାଶମେତ ॥

ଧନେଶ ଲଭଦିଶ୍ବର ରହୁଲେ ଭୂଜଦୃଷ୍ଟିର କ୍ରାନ୍ତ୍ୟାଶରେ ସ୍ଥାନବଳେ ସାପର
 ମେଲେ ମେ । ଦି କରଣ ଦୃଷ୍ଟ୍ୟରେ ଥିଲେ ଚୈର ବା ଅଗ୍ନିରେ କନ୍ୟା ରାଜହତ
 ଧନ ହୁଅଇ ଜନ ଯେ ।

କର୍ମେଶ୍ବରେ ନାଶଗତେ ସପାପେ ଝୁରୁଶରାଶ୍ବ୍ୟାଶଗତେ ବିଶେଷାତ୍ ।

ଧନାୟପାତ୍ୟାଂ ସହୃଦେ ତଦାନାଂ ଲୋକାପବାଦାଜନନାଶମାହୁଃ ॥

ପାପଯୁକ୍ତ କର୍ମେଶ୍ବର ରହେ ଯେବେ ଅଷ୍ଟମର ଝୁରୁଶର ଶଷ୍ଠୀଅଂଶରେ
 ପୁଣି ସେଠାରେ ଯେ । ଧନ ଲଭ ପତିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ସେ ନିଯୁକ୍ତ,
 ଲୋକାପବାଦରୁ ଧନ ବିନାଶ ଜାଗ ଯେ ।

ବିଭେଶସଂଯୁକ୍ତନବାଂଶନଥଯକ୍ରାଂଶବସ୍ଥାନପତୌ ସପାପେ ।

ଦୁଃସ୍ଥେ ଚିତ୍ତେଶ୍ବରଦୃଷ୍ଟିଯୁକ୍ତେ ଚୈରାଗ୍ନିଭୂପେକନନାଶମେତ ॥

ଧନେଶ ଯେଉଁ ନବାଂଶେ ତା ପତି ଯେଉଁ ନବାଂଶେ ତା ପତି ଥିଲେ
 ବିକରେ ପାପସଙ୍ଗରେ ଯେ । ଲଗ୍ନେଶ୍ବର ଦୃଷ୍ଟିଠିରେ ଥିବା ଲଗ୍ନେଶ ସଙ୍ଗରେ
 ଚୈର ଅଗ୍ନି ବା ନୃପତି ଧନ ହରନ୍ତି ଯେ ।

ଧନେଶସ୍ଥାନବାଂଶସ୍ୟ ନାଥୋ ଦୁଃସ୍ଥୋଽଥ ପାପଯୁକ୍ତ ।

ଝୁରୁଶରବଳୋ ବାପି ଚିତ୍ତନୋଽୟଂ ନଗ୍ନେ ଭବେତ୍ ।

ଧନେଶ ସେ ନବାଂଶରେ ତାପତ ପାପସଙ୍ଗରେ, ଦିବସୁଦେ ସେବେ ଇନ୍ଦ୍ରେ
ନିର୍ଦ୍ଦିନ ହୁଏ ସେ । ଅବା ସେ ନବାଂଶେଶ୍ବର ଚନ୍ଦ୍ରଶ୍ୟାମଂଶଠାର, ରହୁଲେ
ନିର୍ଦ୍ଦିନ ନର ହୁଏ ନିକର ସେ ।

ଧନେ ଚନ୍ଦ୍ରଶ୍ୟାମଂଶୁକ୍ରେ ତଦାଶେ ପାପସଂସୂତେ ।

ତଥୈବ ଲଭଶାଶିଶେ ଧନସ୍ଥାନୋ ରବେନ୍ଦ୍ରଃ ॥

ଧନସ୍ଥାନେ ପାପ ଥିବ ଅଥବା ଚନ୍ଦ୍ରରହୁବ, ଧନେଶ ପାପଯୋଗରେ ଗରବ
କରେ ସେ । ଲଭସ୍ଥାନ ଏହିସବୁ ଲଭେଶ ଅବସ୍ଥା ଧର ପ୍ରକାଶିବ ଧନସ୍ଥାନ
ହୋଇବ ଜନ ସେ ।

ବ୍ୟୟେଶସଂସ୍ଥାନବଂଶନାଥେ ସୁକ୍ରେ ଧନେଶେନ ନିଶ୍ଚୟିତୋ ବା ।

ନାଗ୍ନିର୍ବିଦ୍ୟେ ଧ୍ବଜବଳଃ ସପାପଃ କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥିତଶ୍ଚେଦପି ନିର୍ଦ୍ଦିନଃ ସ୍ୟାତ୍ ।

ବ୍ୟୟେଶ ସେ ନବାଂଶରେ ତାପତ ଧନପତରେ, ସୁକ୍ର କିମ୍ବା ଦୃଷ୍ଟହୋଇ
ନୀଚରେ ଥାଇ ସେ । ଅସ୍ତ କିମ୍ବା ମାସପୂର୍ବ ଦୁର୍ବଳ ସେ କେନ୍ଦ୍ରଗତ, ହେଲେ
ଧନସ୍ଥାନ ନର ହୁଏ ନିକର ସେ ।

ଧନେଶାଶ୍ଚିତଶାଶିଶସଂସ୍ଥାନାଂ ଶପତର୍ପିତ ।

ବାଳଦଣ୍ଡାଦ୍ୟଂଶସୁକ୍ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିନୋଽପ୍ୟୁ ନଶ୍ବେ ରବେତ୍ ।

ଧନେଶ ସେ ଶାଶିଗତ ତାପତ ସେ ନବାଂଶସ୍ଥ ତାପତ ବାଳଦଣ୍ଡାଦି
ଶଷ୍ଠ୍ୟଂଶେ ଯଦି ଥେ । ରହୁଲ ହୁଏ ନିର୍ଦ୍ଦିନ ଏଯୋଗେ ଜନ୍ମିବା ଜନ,
ଜ୍ୟୋତିଷଶାସ୍ତ୍ର ବଚନ ଅଟେ ଏସନ ସେ ।

ଯଜ୍ଞିଞ୍ଜିବନସଂସୁକ୍ରେ ଧନେଶେ କେନ୍ଦ୍ରକୋଶରେ ।

ଚନ୍ଦ୍ରଶ୍ୟାମଂଶସଂସୁକ୍ରେ ନୀଚସ୍ଥେର୍ଯ୍ୟସୁତେଽପି ବା ।

ଧନେଶ କେନ୍ଦ୍ର କୋଶରେ ଥିଲେ ଚନ୍ଦ୍ରଶ୍ୟାମଂଶରେ ନୀଚରେ ବା ରବିଯୁକ୍ତେ
ଧନ କିଞ୍ଚିତେ ସେ ।

ଯଜ୍ଞିଞ୍ଜିବିଭିମାୟାତ ଲଭେଶସ୍ତ୍ରୀଂଶଶଶିପେ ।

ଗୁରୁଶା ଭୁଗୁଶା ଦୃଷ୍ଟେ ଚନ୍ଦ୍ରଶ୍ୟାମଂଶମଂସୁତେ ॥

ଲଭେଶ ସେ ନବାଂଶରେ ତାପତ ଗୁରୁ ଶୁକରେ ଦୃଷ୍ଟହେଲେ ଅବା ଚନ୍ଦ୍ର
ଶଷ୍ଠିଅଂଶର ସେ । ବାସ କରିଥିଲେ ଜନ ଲଭଇ ଅତପଧନ ଜ୍ୟୋତିଷଶାସ୍ତ୍ର
ବଚନ ପ୍ରମାଣ ଘେନ ସେ ।

ଲଭଲଗ୍ନଧନେଶାନାଂ ସୁକ୍ରାଂଶଃ ଚନ୍ଦ୍ରସଞ୍ଜିତଃ ।

କେନ୍ଦ୍ରଦିବୋଶସୁକ୍ରାମାମ୍ ସୁକ୍ରେ ପତିବୋ ରବେତ୍ ।

ଲଭେଶ ଲଗ୍ନାୟୁବ ଧନପତ ଏମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନ କେନ୍ଦ୍ର ଦିବକୋଶରେ ହେବ
ଯେଠାରେ ସେ । ତହିଁ ଚନ୍ଦ୍ରଶଷ୍ଠିଅଂଶ ହୋଇଥିଲେ ସେ ବିଶେଷ ଧନଲଭ
କରେ ନର ସତ୍ୟ ଏରି ସେ ।

ବୈଶେଷିକାଂଶେ ଧନସେ ହୋତମୂଳଦିବୋଶଶେ, ।

ଃରୁଷଷ୍ଟ୍ୟାଂଶସଂଯୁକ୍ତେ ଲଭେଶେ ସର୍ବନାଶଭାବଃ ।

ବୈଶେଷିକାଂଶରେ ଥିଲେ ମୂଳ ଦିବୋଶକୁ ଗଲେ ଭଜେ ଅବା ଧନପତ୍ର
କଲେ ବସତ ଯେ ॥ ଝୁରୁଷଷ୍ଟିଆଂଶେ ଯାଇ ଲଭିବେ ଯେବେ ଥାଇ ସର୍ବନାଶ
ହୁଏ ଜନ ହୁଏ ନିର୍ଦ୍ଦିନ ଯେ ।

ଉତ୍ପନ୍ନୋ ଧନିକୋ ଲଗ୍ନେଷୁ ନାଶେ ବୈଶେଷିକାଂଶକେ ।

ଧନେଶେ ଝୁରୁଷଷ୍ଟ୍ୟାଂଶେ ଶ୍ରେକ୍ତିଃ କେଦଂ ଗତୋ ଢଥା ।

ଲଗ୍ନପତ୍ର ଅଷ୍ଟମରେ ଥିଲେ ବୈଶେଷିକାଂଶରେ, ଧନପତ୍ର ଥିଲେ ଝୁରୁଷଷ୍ଟି-
ଆଂଶର ଯେ । ଅବା ଏଦୁହେଁ କେନ୍ଦ୍ରରେ ବାସକଲେ ଜନମରେ ଧନିକ
ହୁଏ ଜାତକ ନଷ୍ଟପୁ ଦେଖ ଯେ ।

ସଦ୍ୟା ଧନୀ ଧନେଶେନ କର୍ମକାଥୋ ଯତୋ ଯଦଃ ।

କର୍ମେଶସ୍ତ୍ରୀଂଶପତନା ଲଭନାଥେ ଢଥା ବିଦୁଃ ॥

କର୍ମେଶ ସଙ୍ଗେ ଧନେଶ ସୋଗହେଲେ, ବା କର୍ମେଶ ଯୁକ୍ତ ନବମାଂଶନାଥ
ଲଭେଶ ଯୁକ୍ତ ଯେ । ଏ ଦୁଇ ସୋଗରେ ନର ଶୀଘ୍ର ହୁଏ ଧନେଶର ଗଣକେ
ବିଶ୍ୱର କର ଏଫଳ ସାର ଯେ ।

ଲଗ୍ନେଶେ ଧନଶଶିସ୍ତେ ଲଭେଶେ କର୍ମସଂଯୁକ୍ତେ ।

ଧନେଶସ୍ୟାଂଶସେ ସୌମ୍ୟେ ଧନିକୋ ନାମତୋ ଭବେତ୍ ।

ଲଗ୍ନେଶ ଥିବ ଧନରେ ଲଭେଶ ଥିବ କର୍ମରେ ଯେଉଁ ନବାଂଶେ ଧନେଶ
କରଇ ବାସ ଯେ । ତାସତ ହୋଇଲେ ଶୁଭ ଧନିକ ନାମ ହେଉକ ହାତରେ
କିଛି ନ ଥିବ ଏ ଏକ ସୋଗ ଯେ ।

ସହସ୍ରବିଷ୍ଣୁଭାଷ୍ଟ୍ରୀ ସ୍ୟାଲ୍ଲଗ୍ନେଶସ୍ତନବାଂଶସେ ।

ଧନେଶସ୍ୟାଂଶସେ ସୌମ୍ୟେ ଗୁରୁଶା ବା ନିବସିତେ ।

ଧନେଶ ଲଗ୍ନେଶ ଯେବେ ଶୁଭ ନବାଂଶରେ ଥିବେ ଗୁରୁଦୃଷ୍ଟି ତାଙ୍କଠାରେ
ଯେବେ ସମ୍ପର୍କେ ଯେ । ଏଯୋଗେ ଜନ୍ମିବା ଜନ ଦୁଇ ସହସ୍ର ସୁବର୍ଣ୍ଣ—
ବିଷ୍ଣୁମୂର୍ତ୍ତ୍ୟ ଧନ ପାଇ ସୁଖେ ରହଇ ଯେ ।

ଲଗ୍ନେଶେ ଧନଶଶିସ୍ତେ ଲଭେଶେ କର୍ମସଂଯୁକ୍ତେ ।

ଲଗ୍ନସ୍ତପେନ ସଂତୁଷ୍ଟେ ଗୁରୁଶା ବା ନିବସିତେ ।

ଧନରେ ଥିବ ଲଗ୍ନେଶ କର୍ମେ ରହିବ ଲଭେଶ, ଲଭେଶ ଅବା ଗୁରୁର
ଦୃଷ୍ଟି ଉପର ଯେ । ରହିଥିଲେ ଲଗ୍ନନାଥ ଝମେ ଦୁଇଯୋଗେ ଜାତ
ସହସ୍ରବିଷ୍ଣୁ ଭବିଷ୍ୟ ହୁଏ ନିବର ଯେ ।

ସଦୃଶଦିଷ୍ଟଭର୍ତ୍ତାସ୍ୟାଲ୍ଲଗ୍ନେଶ୍ଚନ୍ଦନବାଂଶସେ ।

ଗୋପସ୍ତ୍ରାଂଶଗତେ କର୍ମନାଥେନ ସତ ବାସିତେ ॥

ଲଗ୍ନେଶ ସେ ନବାଂଶରେ ତାପତ ଗୋପସ୍ତ୍ରାଂଶରେ କର୍ମନାଥ ଦୃଷ୍ଟିଗତ ହେଲେ ଚିନ୍ତୁତ ଯେ । ସଦୃଶ ଦିଷ୍ଟାନ୍ତସ୍ତସ୍ତ ଏଯୋଗେ ଜନ୍ମିକା ଲୋକ ଦୃଶ୍ୟର ଚିନ୍ତୁତ ଯୋଗ ଦୃଶ୍ୟର ଭେଦ ମେ ।

କର୍ମେଶ୍ବରଂ ଯୁକ୍ତନବାଂଶନାଥସଂଯୁକ୍ତସମ୍ପ୍ରାଂଶସତୋ ବଳାତ୍ୟେ ।

ଶୁଦ୍ଧେଶ ଦେବେନ୍ଦ୍ରସ୍ବରୋଦେନ ଦୃଷ୍ଟେ ସଦୃଶଦୃଶଦିଷ୍ଟଭର୍ତ୍ତା ।

କର୍ମେଶ ଯେଉଁ ନବାଂଶେ ତାପତ ଯେଉଁ ସମ୍ପ୍ରାଂଶେ ଯେବେ ସେ ସମ୍ପ୍ରାଂଶନାଥ ଚଳିସଂଯୁକ୍ତ ଯେ । ଶୁଦ୍ଧ ଶୁଦ୍ଧ ଦୁର୍ଦ୍ଦିନର ଦୃଷ୍ଟି ଥିଲେ ତା ଉପର ଦୁଇସଦୃଶ, ଦିଷ୍ଟର ନବ ଉତ୍ପତ୍ତି ଯେ ।

ସୌମ୍ୟଶଷ୍ଠ୍ୟଂଶସଂଯୁକ୍ତେ ଧନଲଭେ ବଳାନ୍ନିତ୍ୟେ ।

ତଦ୍ଭାଗେଽପି ତଥା ଯୁକ୍ତେ ସଦୃଶସଦୃଶଦିଷ୍ଟସୁକ୍ ।

ସେହି ମୟମାଂଶେଶ୍ବର ଶୁଦ୍ଧଶଷ୍ଠ୍ୟଂଶ ଉପର ଯେବେ ଧନେ ଲଭେ ରହୁ ବଳୀ ଦୃଶ୍ୟର ଯେ । ସେ ଯେଉଁ ଶୁଦ୍ଧେ ତାପତ ଶୁଦ୍ଧଶଷ୍ଠି ଅଂଶେ ପ୍ରତି କଲେ ଦୃଶ୍ୟ ହି ହଜୁର ଦିଷ୍ଟ ଉତ୍ପତ୍ତି ଯେ ।

ବୈଶେଷିକାଂଶେ ଶତ୍ରୁନାଥେ ଗୁରୁତ୍ବଭ୍ରାସ୍ତସ୍ୟା ।

ତଥାକଥୋ ଭବେଶୋଽପି କଳବାଂଶେତ୍ ତଥା ଧନା ।

ଧନେଶ୍ବର ଲଭେଶ୍ବର ଶୁଦ୍ଧ ଚନ୍ଦ୍ର ବା ଭ୍ରାସ୍ତର ବୈଶେଷିକାଂଶେ ଏକର ଯେବେ ରହୁ ଯେ । କଳଯୁକ୍ତ ହୋଇକରି ଲଭଇ ମାନବ ଶିବ ତଦିହଜାର ଦିଷ୍ଟର ସେ ଅଧୀଶ୍ବର ଯେ ।

* ଧନେଶ୍ଚନ୍ଦ୍ରତୃକାଶେଶ୍ବରଂ ଯୁକ୍ତନବଭ୍ରାସ୍ୟା ।

ସର୍ବୋତ୍ତମବଳୋପେତସ୍ତୁ ଶ୍ଯାହସ୍ତଦିଷ୍ଟସୁକ୍ ॥

ସେ ଦ୍ବେଷ୍ଟାଶେ ଧନେଶ୍ବର ତା ପତି ଯେ ନବାଂଶର ସେ ନବାଂଶପତି ଯେବେ ସୁବଳ ଲଭେ ଯେ । ଏ ଯୋଗେ ଜନ୍ମିକା ନର ଅଠହଜାର ଦିଷ୍ଟର ଧନିକ ଦୃଶ୍ୟର ଜାଣି ଏହା ପ୍ରମାଣ ଯେ ।

‡ ଲଗ୍ନେଶ୍ଚନ୍ଦ୍ରତୃକାଶେଶ୍ବରଂ ଯୁକ୍ତମୁଦିଭ୍ରାସ୍ୟା

ବୈଶେଷିକାଂଶବରତସ୍ତୁ ଯୁକ୍ତଂ ଧନମାତୁ ସ୍ବାତ୍ ।

* କହାର , ମତରେ ଧନେଶ ଥିବା ତୃକାଶପତିଯୁକ୍ତ ଧନେଶ୍ବର ନବାଂଶପତି ଯେବେ ବଳଯୁକ୍ତ ଥାଏ ।

‡ ଲଗ୍ନେଶ୍ଚନ୍ଦ୍ର ତୃକାଶପତିଯୁକ୍ତ ଲଗ୍ନେଶ୍ଚନ୍ଦ୍ର ସମ୍ପ୍ରମାଂଶପତି ଯେବେ ବିଶେଷାଂଶରେ ଥାଏ ।

ଯେଉଁ ଦୈଷ୍ଟ୍ୟାଣେ ଲଗ୍ନେଶ ଢାପଇ ଯେଉଁ ସପ୍ତାଂଶ-ଉପରେ ଥାଏ ତାପଡ଼
ଯଦୁଁ ରହୁଛି ଯେ । ଥିଲେ ସେ ବିଶେଷାଂଶରେ ଦଶହଜାର ସେ କରେ ଏ
ଯୋଗେ ଜନ୍ମିବା ନର ଧନୀ ଭବଇ ଯେ ।

ବ୍ୟସ୍ତେ ଶୁକ୍ଳେ ଧନେ ଜାତେ ସ୍ତ୍ରୀଂଶେ ବୈଶେଷିକାଂଶକେ ।

ଲଗ୍ନେଶେପି ତଥା ସୁକ୍ତେ ଢେରୁକ ମୁସୟାତ ସଃ ।

ଶୁକ ବ୍ୟୟଗୁଡ଼େ ଥିବ ଧନରେ ଜାତ ରହୁବ ବା ଭଜ ନବମାଂଶରେ
ବିଶେଷାଂଶରେ ଯେ । ସ୍ତ୍ରୀକାଂଶେ ଲଗ୍ନେଶ୍ଚ ଅବା ବିଶେଷ ଅଂଶର ରହୁଲେ
ଅସୁରୁଁ ଧନ ଅଧିକ ଜାଣ ଯେ ।

ଗୁରୌ ଲଗ୍ନେଶସଂଯୁକ୍ତେ ଧନେ ବୈଶେଷିକାଂଶକେ ।

କେନ୍ଦ୍ରଦିକୋଶେଶେ ବାପି ଢେରୁକ୍ତଂ ବିଭିନ୍ନମୁଚ୍ଚୟେ ।

ଗୁରୁସଙ୍ଗେ ଲଗ୍ନେଶ୍ଚ ରହୁ ବିଶେଷାଂଶଠାରୁ ଧନେ ଅବା କେନ୍ଦ୍ରଗତ
ଦିକୋଶେ ସ୍ଥିତ ଯେ । ଏ ଯୋଗରେ ଜାତ ନର ବହୁଧନ ଅଧୀଶ୍ଚର ହୁଅଇ
ସୁଖ ଆଧାର ଜୀବନ ତାର ଯେ ।

ଋକର୍ମେଶସ୍ତୁ ଦୃକାଶସ୍ୟ ନାଥସଂଯୁକ୍ତସ୍ତପଃ ।

ଆଶ୍ଵକତାଂଶସଂଯୁକ୍ତୋ ଧନଲକ୍ଷଂ ସମଶ୍ଚ ଗେ ।

ଯେଉଁ ଦୈଷ୍ଟ୍ୟାଣେ କର୍ମେଶ ଢାପଇ ଯୁତ ସପ୍ତାଂଶ ଅଧିକତ ଆଶ୍ଵକତେ
ଥିଲେ ଭୟତେ ଯେ । ଲକ୍ଷାଧିକ ହୁଏ ନର ଏ ଯୋଗେ ଜନ୍ମ ଯାହାର
ଆନନ୍ଦେ ଦିନ ବଞ୍ଚଇ ସୁଖୀ ହୁଅଇ ଯେ ।

ଲକ୍ଷଦ୍ରୁଂ ଧନଂ ଯାତ ବତୁଷ୍ଟେନ୍ଦ୍ରେ ଶୁଭ୍ରାନ୍ନିତେ ।

ସିଂହାସନେ ଧନେଶେପି ସତି ପାଶ୍ଵକତାଂଶକେ ।

ଦୁଇଲକ୍ଷ ଦିଷ୍ଟ ମିଳେ ଚାରିବେଳେ, ଶୁଭଥିଲେ ଧନେଶ ସାଶ୍ଵତେ ବା
ସିଂହାସନସ୍ଥେ ଯେ ।

ଲକ୍ଷଦ୍ରୁଧାତାସ୍ୟ ସ୍ୟାନ୍ନାଭିଲମ୍ବଧନାଧିପେ ।

ବୈଶେଷିକାଂଶକଚେତେ ମୃତ୍ୟୁଂଶାଦିଯୁତେପି ବା ।

ଲଭି, ଲଗ୍ନ ଧନେଶ୍ଚ ଥିଲ ବିଶେଷାଂଶଠାରୁ ମୃତ୍ୟୁ ଅଂଶାଦିରେ ଯୁତ
ଅବା ଭୟତ ଯେ । ତିନିଲକ୍ଷର ଶିଶୁର ଏ ଯୋଗେ ଜନ୍ମିବା ନର ହୁଅଇ
ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ବାକ୍ୟ ହୁଏ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଯେ ।

ଢେରୁକ୍ତଂ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ୟାତୁ ଧନଲଭପତୀ ଯଦା ।

ବୃଦ୍ଧିକେନ୍ଦ୍ରଗତୌ ତୌ କେନ୍ଦ୍ର ବଳିନୌ ଭାଗ୍ୟସମୁଥା ।

ଋକାହାର ମନ୍ତରେ ଋକର୍ମେଶସ୍ତୁ ଦୃକାଶପତିସୁକ୍ତ କର୍ମେଶସ୍ତୁ ସପ୍ତମାଂଶପତି
ଯେବେ ଆଶ୍ଵକତାଂଶରେ ଥାଏ ।

ଅସ୍ତ୍ରହୋଇ ଧନେଶ୍ଵର ରହିଲେ ନୀଳଗଣିର ଧନ ରକ୍ତ ପାସେ ଯୁକ୍ତ ରଖି
କରଇ ଯେ ।

ଧନେଶେ ନୀଳଗଣିସ୍ଥେ କୁରଷ୍ଠ୍ୟୁଶସ୍ୟଂଯୁକ୍ତେ ।

ଲଭେଶେଫି ତଥା ଯଦ୍ଭକ୍ତ ରଣଗ୍ରସ୍ତୋ ଭବେନ୍ନରଃ ।

ଅଶ୍ଵଭଷ୍ଠସ୍ତ୍ରୀଂଶରେ ଧନେଶ୍ଠ ଥିଲେ ନୀଳରେ ଲଭେଶ ଏପରି ଥିବ ରଣୀ
ମାନବ ଯେ ।

ଲଭେଶସ୍ଥିତଞ୍ଚଂଶେଶନାଥେ ଦୁଃସ୍ଥେଶୁଭ୍ରାଦିତେ ।

କୁରଷ୍ଠ୍ୟୁଶସ୍ୟଂଯୁକ୍ତ ରଣଗ୍ରସ୍ତୋ ଭବେନ୍ନରଃ ।

ଲଭେଶ ଯେଉଁ ନିବାଶେ ତା ପରି ମନ ଶଷ୍ଠ୍ୟଂଶେ ପାର୍ଥସ୍ୟେ ଯୋଗବଦ୍ଧ
ବିକରେ ଥାଇ ଯେ । ଏ ଯୋଗରେ ଲାଭ ନର ରଣକୃତଜଗର ଦୁଃଖରେ
କଟାଏ ଦିନ ନପାଏ ଧନ ଯେ ।

ବାକ୍ସ୍ଥାନପେ ଶଷ୍ଠଗତେ ସରହୋ ଶୁଦ୍ଧସ୍ଥିତର୍ଷାସ୍ତ୍ରପସ୍ୟଂଯୁକ୍ତେ ବା ।

ଦନ୍ତସ୍ୟ ସ୍ତେଶଂ ପତନଂ ଚ ତେଷା ଭୁକ୍ତୋ ତସ୍ୟୋର୍ବା ପ୍ରବଦନ୍ତି ତତ୍ତ୍ଵଃ ।

ଶୁଦ୍ଧସ୍ଥିତ ଦ୍ଵିତୟେଶ କଲେ ଶଷ୍ଠ ଶୁଦ୍ଧେ କାସ ଅବା ଶୁଦ୍ଧଥବା ଶୁଣିଶୁଣି
ମିଶି ଯେ । ଯଦ୍ଦି ତଦ୍ଦି ଯେବେ ଶୁଦ୍ଧେ ଦନ୍ତପାତ ସେଣ ହୁଏ ଦୁର୍ଦ୍ଦିକ ଦଶା
ଅନ୍ତର କାଳେ ଜିକର ଯେ ।

ବାକ୍ସ୍ଥାନପେନାପି ଯୁଦ୍ଧୋଽଭିନାଥସ୍ତଦ୍ବାକପସ୍ଥଂଶପସ୍ତ୍ରନାଥଃ ।

ଷଷ୍ଠେଶ୍ଵରଶାସ ଯୁଦ୍ଧେ ସ୍ଵଭୁକ୍ତୋ ଦନ୍ତାଦିଶ୍ଳେଷଃ ପତନଂ ଚ ତେଷଂ ।

ଷଷ୍ଠେଶ୍ଵରସଙ୍ଗେ ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇଲେ ଦ୍ଵିତୟନାଥ ସେ ଯେଉଁ ଭାବେ ରହଇ
ତା ପରି ଯାଇ ଯେ । ରହେ ଯେ ନିବାଶରେ ତାପରି ଶଷ୍ଠେଶଠାରେ ଯୁଦ୍ଧ
ହେଲେ ଦନ୍ତଶ୍ଳେଷ ପତନ ଯୋଗ ଯେ ।

ବାକ୍ସ୍ଥାନପେନାପି ଯଦ୍ଧୋଽର୍ଜସ୍ତଦ୍ଵଃ ପର୍ଯ୍ୟେତୋ ବାଞ୍ଛୟାତ୍ ପ୍ରମାଦଃ ।

ସୂର୍ଯ୍ୟେ ହୁ କୋପାଦୁବତ ପ୍ରମାଦୋ ଶଙ୍ଖଂ କୁଜେ ଶ୍ଵେତ୍ତୟାତ୍ ପ୍ରମାଦଃ ।

ଦ୍ଵିତୟେଶ ଶକ୍ତିସଙ୍ଗେ ପାପଯୋଗେ ଥିଲେ ଅଙ୍ଗେ ଚ ତସେଣ ହୁଏ ଜାତି
କରେ ଜନ୍ମିତ ଯେ । ଦ୍ଵିତୟେଶ ସଙ୍ଗେ ରବି ଥିଲେ ଗଜଭୟ ଶ୍ଵେତ ଅଗ୍ନିଭୟ
କୁଳ ଯେତେ ହୁଅଇ ଅଙ୍ଗେ ଯେ ।

ତଦ୍ଵାଶ୍ଵରେଶାପି ଯଦେତ୍ସୁସୁତ୍ରେ ସରହକେତାକରଭାବସ୍ତଦ୍ଭକ୍ତେ ।

ଶୁଦ୍ଧସ୍ଥିତର୍ଷାସ୍ତ୍ରପସ୍ୟଂଯୁକ୍ତେ ବା ଭୁକ୍ତୋ ତଦା ତାଲଭବଃ ସ ସେଶଃ ॥

ଶୁଦ୍ଧ ଅବା କେତୁ ଥିବ ଧନେଶ୍ଠ ଗୁପ୍ତସଙ୍ଗତ ଥିଲେ ଶଷ୍ଠ ଭାବେ ରହି ତାଲ
ପାଡ଼ଇ ଯେ । ଶୁଦ୍ଧ ଥିବା ଶୁଣିଶୁଣି ଦ୍ଵିତୟେଶ ସଙ୍ଗତର ଥିଲେ, ହେଲେ
ଦଶା ଶ୍ଳେଷ ତାଲରେ ସେଣ ଯେ ।

ଶ୍ରୀକାଶ୍ୟପୋ ନେତ୍ରଯୋଗୀ ସାକ୍ଷୀପୋ ରୂପେନେ ପ୍ରକାଶାତ୍ ।
 ବସୁନ୍ଧରା ନେତ୍ରମୁଖେ ନିଜଃ ନାମଂଶରୋ ପାପଯୁକ୍ତୋ ତଥେବ ।
 ଦଶମ ଶଷ୍ଠ ଉତ୍ତର, ଧନବାସୁଦେବ ସଙ୍ଗର, ସୁନ୍ଦରୀ ଲକ୍ଷ୍ମଣେ ରହିଲେ
 ଯୋଗେ ଯେ । ଅବା ଦଶମଶଷ୍ଠେଶ, ନାତ୍ୟାଶେ ପାପଯୁକ୍ତ, ହେଲେ ଶ୍ରୀକାଶ୍ୟପୋ
 ନେତ୍ର ବାତନ ମାତ୍ର ଯେ ।

ଶ୍ରୀକାଶ୍ୟପୋ ନେତ୍ରଯୋଗୀ ଦ୍ଵାୟୋ ବିଲଗ୍ନେୟୁକ୍ତୋ ତଥେବ ।
 ସାକ୍ଷୀପୋ ନାଶୟତୋ ତଥେବ ଶୁଭେନ ଦୃଷ୍ଟୋ ନୟନପ୍ରମାଦଃ ।
 ଦଶମ ଶଷ୍ଠ ଉତ୍ତର, ଯେ ନବାଂଶ ଉପର, ସେ ଦୁଇ ନବାଂଶ ଯକ
 ହିକରେ ପ୍ରତି ଯୋ । କଲେ ଲଗ୍ନେଶ ସଙ୍ଗରେ, ଅବା ଥିଲେ ଅଷ୍ଟମରେ, ଧନ,
 ବାସୁ ଉଶ ଯୋଗେ ଶୁଣିବ ସଙ୍ଗେ ଯେ । ହେଲେ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟିଦ୍ଵାନ ଦ୍ଵୟ
 ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତନାଶନ ସେ ଗ୍ରହଦଶାବଳରେ ଅନ୍ତରାଳରେ ଯେ ।

ତଦ୍ଵାକପରାୟାପଥ କରକରାଂ ପିନ୍ଦ ଦକାନାଂ ପ୍ରକାଶକମାତ୍ରଃ ॥
 ପିତ୍ର ପ୍ରଭୃତି ଭାବର, ନେତ୍ରାନର, ବିଭବ, ଭାବେଶ ବାବକୁ କର ସବୁ
 ବିଭବ ଯେ ।

କର୍ଣ୍ଣସ୍ୟ ଶ୍ରବଣେନପାଦୁନର୍ଥଃ ହୋତେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟେ ଧନପେ ବିଲଗ୍ନେ ।
 ଶ୍ରେଣୀଧୃପେ ଶ୍ରେୟସତୋ ବିଲଗ୍ନେ ନାଶୟତେ ମନ୍ଦସୁଧାୟକ୍ତେ ।
 ଶ୍ରୀ ମଙ୍ଗଳରେ ଯେ ଗ, ଧନପତି ଲଗ୍ନେ ଥିବ, କିମ୍ବା ଶଷ୍ଠେ ଅଙ୍ଗେ
 ଧନେଶ ସଙ୍ଗେ ଯେ । ଅବା ଗୁଳିକ ମଙ୍ଗଳ ଦ୍ଵାଦଶରେ ଏକମେଶ ହେଲେ
 କର୍ଣ୍ଣେ ଲଗ୍ନ ଦ୍ଵୟ ଅନ୍ୟଥା ନୁହେଁ ଯେ ।

ପିନ୍ଦ ଦକାନାଂ ପ୍ରକାଶକମାତ୍ରଃ ତଦ୍ଵାକପରାୟାପଥଃ ॥
 ଗୁଣ୍ଡିକରେ ଦ୍ଵାକ୍ଷରଶାବଳୟଂ କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥିତ ଶ୍ରୀକାଶ୍ୟପୋ ପାତ୍ରଂ ॥
 ପିତ୍ର ପ୍ରଭୃତି ଭାବର, ବିଭବ କର କେଶ୍ଵର, ପିତା ପ୍ରଭୃତିର ପଳ ଯୋଗ
 ସକଳ ହେ । ସୁନ୍ଦର ସଙ୍ଗେ ମିଶି ଧନପତି କେନ୍ଦ୍ରେ ବସିଥିଲେ ରୂପା ପାତ୍ରେ
 ନର ଭୁଞ୍ଜେ ନିକର ଯେ ।

ସୁନ୍ଦର ସୁଧାମଳାଥୟାକ୍ତେ କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥିତେ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣମୟଂ ହ ପାତ୍ରଂ ।
 ତଦ୍ଵାକରେ କୋଶାବଳୟେ କା କୈଶେଶବାଶେ ଯଦି ତାଦୃଶଂ ତତ୍ ।
 ରୁପ ଗୁରୁର ସଙ୍ଗରେ, ରହିଲେ କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥାନରେ, ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣପଦେ ଭୁଞ୍ଜି ନର ଏ
 ପକ ସାର ଯେ । ଧନେଶର ହିତୋଦ୍ଦେଶେ; କିମ୍ବା ରହିଲେ କେନ୍ଦ୍ରରେ;
 କୈଶେଶବଂଶରେ ପାତ୍ର ସୁର୍ଣ୍ଣେଶ ଯେ ।

ନୃପଂଶବେ କା ପରମେଶ୍ଵରଂ ପ୍ରତିଦେବ୍ୟାଶେ ଯଦି ତାଦୃଶଂ ତତ୍ ।
 କ୍ଷତ୍ରଂଶାବଳୟେ ପରମୋଦୟଶୋ ଶ୍ରୀକାଶ୍ୟପୋ ଯତଂଶେ ॥

କ୍ଷତ୍ରଂଶ ଅର୍ଥାତ୍ ସୁକ୍ତେମେଧରୁ ଯେ କୌଶସିଂହରେ ।

ବୀର୍ଯ୍ୟାନ୍ତରୋ ବୁଦ୍ଧିପତସ୍ତଦଂଶେ ବୁଦ୍ଧେଷୁ ପାତ୍ରଂ ସଦୃଶଂ ହରଣଂ ॥

ବିଜଗଣି ବିଚାଂଶରେ, ଅବା ମୁଦୁଅଂଶ ସରେ, ଥିଲେ ଧନପତି ସ୍ୱର୍ଗ-ସାହେ
ଭୋଜନ ଯେ । ନିଜ ଶତ୍ରୁର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ, ଅଥବା ଭଜବଣିରେ, ଥିଲେ ଧନପତି
ପାତ୍ର ସୁବର୍ଣ୍ଣବାହି ଯେ । ଚନ୍ଦ୍ରଜାବ ଶୁକ ଗୁପ୍ତ, ଏମାନଙ୍କ ଅଂଶ ମଧ୍ୟ, ସ୍ଥିତି
ଦେଲେ ବଳବନ୍ତ ଧନର ନାଥ ଯେ । ଗ୍ରହରୂପ ଅନୁରତ ହୁଅଇ ଭୋଜନଯାହ
ରୂପା କମ୍ପା ସୁନା ଜାଣ ଏହା ପ୍ରମାଣ ଯେ ।

ମୃଦୁଂଶକେ ବୁଦ୍ଧିପତୌ ବିଶେଷାତ୍ ପରାବତୀକୌ ବଳପୂର୍ଣ୍ଣସୁକ୍ତେ ।

କେନ୍ଦୁସ୍ଥିତେ ଦିବ୍ୟରେଷିତେ ସ୍ୟାତ୍ ଶଂସନ୍ତି ସାହଂ ବହୁବୁଦ୍ଧିବାଳେ ॥

ମୃଦୁ ସାଗବତାବରେ, ଥିଲେ ବା କେନ୍ଦୁସ୍ଥାନରେ, ମିଳି କିନ୍ତା ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି
ହେଲେ ଚଳିଷ୍ଠ ଯେ । ଦ୍ୱିଷପ୍ଲାନ ଇଷ୍ଟର, ଭୋଜନ କାଳରେ ନର,
ବହୁପାତ୍ର କରେ ଛଇ ଗଣକେ ଭାବ ଦେ ।

ବିଶଦସାହଂ ପ୍ରବଦନ୍ତି ତତ୍ତ୍ୱା ଭକ୍ତ୍ୟୁତ୍ତରେ କେନ୍ଦୁଗତେ ବତୀତ୍ୟେ ।

ଶୁଦ୍ଧାମରଜ୍ୟେନ୍ଦୁସୁତା ବଳାତ୍ୟାସ୍ତ୍ରୈରେବ ଯୁକ୍ତେହ ବିଶେଷିତାଂଶେ ॥

ବିଶଦନ୍ତୁ ଧନପତି, କେନ୍ଦୁରେ ତଲେ ବସିତ, ବିଶେଷୋଜନସାହି ହୁଅଇ
ମାହି ଯେ । ଧନେଶ ବଳୀ ରୂପରେ, ଶୁଦ୍ଧ ବା ଶୁଦ୍ଧ ସଙ୍ଗରେ, ଥିଲେ
ବିଶେଷତାଂଶର ବିଶେ ପାତ୍ର ଯେ ।

ଲଘୈଶ୍ୱରଶ ସହତୋ ଯଦ୍ ଭକ୍ତିନାଥଃ ଶ୍ରେଷ୍ଠିତା ଯଦ୍ ତଦା ପ୍ରବଦନ୍ତି ଲକ୍ଷଣଂ ।
ସାହଂ ତଦ୍ୱର୍ଣ୍ଣବୟୁର୍ଭୈ ଯଦ୍ ବା ବିନୀସ୍ତେ ନସ୍ଥିତୌ ସୁଦୃଢ଼ଂ ସୁଲେହପାତ୍ରଂ ॥

ଲଗ୍ନପତି ସଙ୍ଗତରେ, ଧନପତି ଶଷ୍ଠ୍ୟରେ, ଥିଲେ ଲୋହପାତ୍ର ମିଳେ ନର
ବପାଳେ ଯେ । ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଙ୍ଗେ ଏଦୁଇ, ଥିଲେ ଦ୍ୱାଦଶରେ ରହୁ, ଦୃଢ଼ ଲୋହ-
ପାତ୍ର ଛଇ କରେ ମାନବ ଯେ ।

କାଂସ୍ୟଂଚତୁର୍ଦ୍ଧିକବୁଦ୍ଧିପତୌବଳାଦ୍ୟବେଶେଷିକଂଶପଦ୍ମତେଯଦସୌମ୍ୟଦୃଷ୍ଟେ
ଭକ୍ତ୍ୟୁତ୍ତରସ୍ଥିତନକାଂଶପତ୍ରଂଶେ ତଦ୍ୱାଶିପଃ ଶୁଭଯୁକ୍ତଂସଂ ତଥୈବମାତୁଃ ॥

ଧନପତି ଦୋର୍ଷ ବଳୀ, ବୈଶେଷିତାଂଶରେ ଚିଲି, ଥିଲେ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟିଠାରେ
ଶାଂସ କଂସାରେ । ଦୃଢ଼ସ୍ୱେଶ ଯେ ନକାଂଶେ ତା ଦୃଢ଼ ସବ ଯେ ଆଂଶେ ସେ
ସ୍ୱଶୀଶ ଶୁଭଯୁକ୍ତେ କାଂସ୍ୟ ଚୟୁକ୍ତେ ଯେ ।

ପାପଗ୍ରହେଶ ସହତେ ଯଦ୍ ଭକ୍ତିଗୁଣୌ ବଦ୍ୱାଶିନାଥପୁରୋକ୍ତପତୌ ଯଦଂଶେ ।
ତଦ୍ୱାଶିସେ ଗତବଳେତସ୍ତୈରଦୃଷ୍ଟେବୁକ୍ତୌକୃତୌମେଦୃଢ଼ଂଚଥଦ୍ୱିଜଞ୍ଜଞ୍ଜଃ ॥

ଦ୍ୱିଷସ୍ୱରେ ଥିଲେ ପାପ, ଦ୍ୱିଷସ୍ୱରାସଥପ, ଥିବା ନବଂଶର ନାଥ ଯେ
ଅଂଶେ ସ୍ଥିତ ଯେ । ଦୁର୍ବଳ ସେ ଅଂଶେଶ୍ୱର ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ବାହାର ହୋଇଥିଲେ
ଭୟାପାତ୍ର ଚିଲି ମାହି ଯେ ।

ଧାତୁଦୟଂ ପାଦଂ ବୁଦ୍ଧ୍ୟଂଶ୍ଚ ନାଥଶଶିଶେ ।

ପାପପ୍ରହେଶ ସଦୃଷ୍ଟେ କାରକେ ବଳବଦ୍ଭୂତେ ।

ବର୍ଗେ ଉପେ ଧନସ୍ତତଃ ପାପଦୃଷ୍ଟ ହେ ଉତ୍ତର, କାରକପ୍ରହ ଦୂର୍ବଳ ହୋଇଲେ
ମେଳ ସେ । ଦୁରଧାରୁ ଯୋଗଜାତ, ହୁଅଇ ଭୋଜନପାତ୍ର, ଦିଶୁଥିବୁ ଏଭୂପ
ସେ ଶ କଥାଲେ ଭୋଗ ସେ ।

ବୁଦ୍ଧେ ବହୁନ ବୁଦ୍ଧିପତ୍ତୋ ସପାପେ ଦାବାଗ୍ନିଦାନ୍ତାୟୁଧକାଳସ୍ତବେ ।

ନାୟଂ ଶବ୍ଦେ ପାପପ୍ରହେଶେ ବା ଶୁଭୌ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷେ ସଦୃଷ୍ଟେଷ୍ଟାଭ୍ୟାଂ ।
ଧନପତ୍ର ପାପପ୍ରହ, କମ୍ପା ପାପପ୍ରହେଶ, ଦାବାଗ୍ନିଦାନ୍ତାୟୁଧ କାଳାଂଶଂ ମଧ୍ୟ ସେ
ଅବା ଥିଲେ ନାୟଂଶବ୍ଦେ, ବହୁନ, ଭୋଜନ କରେ, ଶୁଭସମ୍ପଦେ ଏ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ
ନହେଁ ବିଶେଷ ସେ ।

ବୁଦ୍ଧିସ୍ତ ନେ ଶତ୍ରୁପୁତେ ତଦାଶେ ଶତ୍ରୁସମୁତେ ।

ଶତ୍ରୁପ୍ରହେଶ ସଦୃଷ୍ଟେ ସୁଖଭୁକ୍ତ ସ ନସ୍ତେ ଉତ୍ତର ।

ଶତ୍ରୁପ୍ରହ ଦ୍ଵିତୀୟରେ, ଧନେଶ ଶତ୍ରୁପ୍ରହରେ, କମ୍ପ ଦୁହେଁ ଶତ୍ରୁଦୃଷ୍ଟ ହେଲେ
ବିଶିଷ୍ଟ ସେ । ସୁଖଭୁକ୍ତ କରେ ନର ଉତ୍ତମ ଭୋଜନ ତାର କରମଯୋଗେ
ମିଳଇ ଅନ୍ୟା ନୋହୁ ସେ ।

ବୁଦ୍ଧି ସୌଖ୍ୟଯୁକ୍ତା ଶ୍ରୀମଂସ୍ତଦାଶେ ବଳସମୁତେ ।

ବୈଶେଷିକାଂଶମେ ବାପି ଶୁଭୁଦ୍ଧିବଦ୍ଧସତେ ॥

ଦ୍ଵିତୀୟସ୍ତବ ଉତ୍ତର, ଥିଲେ ବୈଶିକାଂଶର, କମ୍ପା-ଶୁଭୁ ଶୁଭ ଦୃଷ୍ଟ ହେଲେ
ବିଶିଷ୍ଟ । ଭୋଜନ ସୁଖ ମିଳଇ, ଧନବନ୍ତ ନର ହୋଇ, ଜ୍ୟୋତିଷ ବଚନ ସାର
ଅଟେ ଏ ଗିର ସେ ।

ବୁଦ୍ଧି ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର୍ୟେ ହି କୋଶେ ବା ତଦାଶେପି ବଳାଭୂତେ ।

କାରକେନି ବିଶେଷାଂଶେ ଶତ୍ରୁଦୃଷ୍ଟେ ସୁଖଶନା ।

ଦ୍ଵିତୀୟେ ଥିବା ଶେତର, ଉତ୍ତର ବା ହିକୋଶଂର, ବଳବଦ୍ଧ ଥିଲେ ହୋଇ
ଦ୍ଵିତୀୟ ସାର । କାରକ ବିଶେଷାଂଶରେ, ଥିଲେ ଶତ୍ରୁଦୃଷ୍ଟିଂରେ, ସୁଭୋଜନ
ଲଭେ ନର ସତ୍ୟ ଏ ଗିର ।

କାଳୋଗତାମୋ ଭୁକ୍ତି ନାଥେ ଦେହେଶବ୍ୟସିତେ ।

ପାପପ୍ରହେଶ ବା ଦୃଷ୍ଟେ ନାୟଂଶାଦୟୁତେ ନ ଭୁ ।

ଲଗ୍ନପତ୍ର ଦୃଷ୍ଟିଂରେ, ଥିଲେ ଦ୍ଵିତୀୟଶତ୍ରୁ, କାଳୋଗତ ଶାନ୍ତିନାୟପାଦବର
ଦ୍ଵିତୀୟେ ପାପପ୍ରହ, ଅବାଦ୍ଧସତ୍ତ୍ଵେ ପ୍ରହ, ହେଲେ ବୈଶବତ୍ଵେ ଦ୍ଵିତୀୟମେଳସେ
ଅଭିପ୍ରାୟ ଦ୍ଵିତୀୟେଶ ଶୁଭୁପାମାନବ୍ୟସିତେ ।

ବୈଶେଷିକାଂଶବଦ୍ଧେ ମୁଦୁଂଶାଦୟୁତେନି ବା ।

ସଦାସି ହିତାୟନାଥ, ହୁଏ ଗୁରୁ ଗୁପ୍ତ ଯୁକ୍ତ, ସଲେ ବୈଶେଷିକ ଅଂଶେ କି
ମୃଦୁ ଅଂଶେ ଯେ । ଅଳ୍ପଦାତା ହୁଏ ନର ଜ୍ୟୋତିଷ ବଚନ ସାର ଗଣକେ କର
ବିଶ୍ୱର ବଚନ ଯୋର ଯେ ।

ଗୁରୁମୁଖସୁରତ ଭୁକ୍ତିନାଥେ ସୌମ୍ୟବିଶିଷ୍ଟେ ।

ବୈଶେଷିକାଂଶକସୁତେ ଅଳ୍ପଦାତା ନଶ୍ୱେ ଭବେତ୍ ।

ଗୁରୁମୁଖସୁର ଧନ, ଧନେଶେ ଶୁଭଦର୍ଶନ, ପଦ୍ମସୁଲେ କିମ୍ବା ବସେ ବୈଶେଷି-
କାଂଶେ ଯେ । ଅଳ୍ପଦାତା ହୁଏ ନର ଜ୍ୟୋତିଷ ବଚନ ସାର ଗଣକେ କର
ବିଶ୍ୱର ବଚନ ଯୋର ଯେ ।

ଭୁକ୍ତିବିଶିଷ୍ଟତୌ ବୀର୍ଯ୍ୟ କେତେ, ତୁଷ୍ଟବୟୋଧିରା ।

ବଳଯୁକ୍ତଃ ଶୁଭେତ୍ପୁଂସ୍ତେ ଭଲ୍ଲଦାତା ଭବେନ୍ନରଃ ॥

ଧନେଶ୍ୱର ବଳଯୁକ୍ତ, କେତୁ ଉପରୟ ବଳ, ବଳଶୁଭଗ୍ରହଦୃଷ୍ଟ ହୋଇଲେ
ସୁସ୍ଥ ଯେ । ଅଳ୍ପଦାତା ହୁଏ ନର ଜ୍ୟୋତିଷ ବଚନ ସାର ଗଣକେ କର ବିଶ୍ୱର
ବଚନ ଯୋର ଯେ ।

ସୌମ୍ୟେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଗତେ ଭୁକ୍ତୌ ଚିନ୍ତସୌମ୍ୟବିଶିଷ୍ଟେ ।

ନାଥେ ବୈଶେଷିକାଂଶେ ବା ସୁଖଭୁକ୍ତି ପ୍ରଦୋ ଭବେତ୍ ।

ଶୁଭଗ୍ରହ ଉକ୍ତ ହେଉ, ଚିନ୍ତ ବା ଶୁଭେ ଦିଶେ, ହିତାୟ ଉଦ୍ଦେଶ ଥାଇ ଏ
ଯୋଗ ପାଇ । କିମ୍ବା ଥିବ ଦୃଢ଼ବୟସ ମାତ୍ର ବୈଶେଷିକ ଅଂଶ ସୁଖରେ ଲଭେ
ଲୋକନ ଏ ଯୋଗେ ଜନ ଯେ ।

ଅଳ୍ପ ଶା ରୁଚକାମଃ ସ୍ୟ ଭୁକ୍ତିନାଥେ ଶୁଭଗ୍ରହେ ।

ସ୍ୱୋଚ୍ଚ ବା ଶୁଭସଂହୃଷ୍ଟ ମୁଦ୍ରଂ ଶାସ୍ତ୍ରମନ୍ୟୁତେ ॥

ଶରହୋଇ ହିତାୟେଶ, ଉଚ୍ଚେ ବା ଶୁଭରେ ଦୃଷ୍ଟ, ମୃଦୁ ଅଂଶ ଦେଇ ଯାଇ
ଯେବେ ବା ରହୁ । ଅଳ୍ପଭୋଗୀ ହୁଏ ଜନ ଉତ୍ତମ ସଦାଥେ ମନ ବଳର ଉଚ୍ଚିତ
ଗିର ଏ ଛନ୍ଦ୍ରପାଇ ଯେ ।

ସରାନ୍ତରୁକ୍ ତଦାଶେ ତୁ ଚୁରଷଷ୍ଠ୍ୟଂ ଶସଂଯୁତେ ।

ନୀଚଶେତରସଦୃଷ୍ଟେ ତନ୍ମୁଖଶିଖରେ ନରଃ ॥

ଧନପତି ଯେବେ ଯାଇ, ଚୁରଷଷ୍ଠି ଅଂଶେ ଥାଇ, ନୀଚଗ୍ରହ ଦେଖୁଥାଇ ତାହାକୁ
ଚହୁଁ ଯେ । ଏଯୋଗେ ଜନ୍ମିଲେ ନର, ସରସ୍ୱତୀ ଉଦ୍ଧର, ଶେଷରେ କିନ୍ତା
ଭରଇ ଯେନେ ମରଇ ଯେ ।

ଭୁକ୍ତିସ୍ଥାନାୟ ଯେ ମନେ ତଦାଶେ ମନ୍ଦସଂଯୁତେ ।

ନୀଚବର୍ଜୟନ୍ତୁନା ଦୃଷ୍ଟେ ଶିବଭୁର ସତତଂ ନରଃ ।

ଧନଅଧିପତି ଶତ, କମ୍ପା ଶତସଙ୍ଗେ ଘେନି, ଥିବ ଧନସ୍ତତ୍ର ପେଟେ ଏକଇ
ଠାକେ ଯେ । ଅବା ନୀଳ ଗୃହେଧିକାରୀ, ଶତ ତାହାକୁ ଦେଖିବ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଜନରେ
ରତ ନର ଚିରତ ଯେ ।

କୁଣ୍ଡଳା ଭୁକ୍ତିନାଥେ ତୁ ଶନ୍ଦ୍ୟାବିଶଳାକାନ୍ତେ ।

ନୀଳଗହ୍ୱରମାଂସାଦୌ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟିବିବର୍ଜିତେ ।

ଶତ, କୁଳ ବା ମାନ୍ଦବ ସଙ୍ଗେ ଥିବ ଧନେଶ୍ୱର ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ବିବର୍ଜିତ ନୀଳରେ
ପ୍ରିୟ ଯେ । ଅବା ଅତି ଭବନରେ କମ୍ପା ଯମଅଂଶାଦରେ ରହିଲେ କୁଣ୍ଡଳା
ନର ଭୁକ୍ତି ବିବର ଯେ ।

ଦ୍ୟୋତନ ଶୁଭସଂଯୁକ୍ତେ ଶୀଘ୍ରଭୁକ୍ତ କଳସଂଯୁକ୍ତେ ।

ଦ୍ୱିଜସ୍ୱେ ଶୁଭସଂଗୋ ବା ସୁଭସେତରସଂଯୁକ୍ତେ ।

ଧନେଶ୍ୱର ଶୁଭସୁତ ହୋଇଲେ ବତସଂଯୁକ୍ତ ଶୀଘ୍ର ବରଇ ଶ୍ରେୟନ
ମାନବ ଜଣ ଯେ । କମ୍ପା ଦ୍ୱିଜସୁଭବନ ହୋଇଥିଲେ ସୁଭସ୍ତାନ ସୁଭ-
ସେତରେ ବା ଯୁକ୍ତ କୁଣ୍ଡଳାକାର ଯେ ।

ଦ୍ୟୋତନ ଚରଣଶୌ ବାଂଞ୍ଚକ୍ରୌ ବା ତାତୁଣେ ଗୃହେ ।

ତାତୁଣେ ପାପସମୁଦେ ଚରଣେକ୍ରା ଚ ଦୁଷ୍ଟକଃ ॥

ଧନପତି ଚରେ ଥିବ, ଭାବ ବା ଚରେ 'ହୋଇବ ସାପଗ୍ରହ ଯୁକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି
ହୋଇଲେ ଶୁଷ୍ଟ ଯେ । ଏଦୁଇ ଯୋଗରେ ଜାତ ଚରଣାଦେ ଶାସ୍ତ୍ର ଭାବ
ଶାନ୍ତରେ ଦୋଷ ବାହର ବସିଲେ ଶାନ୍ତ ଯେ ।

ଚଳଗ୍ରାସ୍ତାଶ୍ଚମହାଶୟଶୌ ବିନେଶୟକ୍ତେ ଶିବପୁରୁଷେ ।

ଭୌମେଽଥବା ବାସନାଥତୁଷ୍ଟ ସ୍ତୋତ୍ରାଗ୍ନିଗ୍ରାଂ ପ୍ରବଦେତ୍ ଶଳାଦ୍ୱା ॥

ଲଗ୍ନେ, ସପ୍ତମେ, ଅଷ୍ଟମେ, ଧନେବା ବିନେଶ ରମେ ମଙ୍ଗଳ ଦୃଷ୍ଟି ତହିଁ
ଯେବେ ପଡ଼ିବ ଯେ । ଅଥବା ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହେ ଯଦି ରବିଦୃଷ୍ଟି ରହେ ହୁଏ
ଅଗ୍ନିରୂପ ବଣି ଏହା ପ୍ରମାଣ ଯେ ।

ଲଗ୍ନାନ୍ତ୍ରାଶ୍ଚମହାମନେ ସତ ଭୂମିପୁତ୍ର ମାନ୍ୟତ୍ୱେ କମଳବନ୍ଧୁବସିତେ ବା ।
ମୁକ୍ତାଶିମାତରବନେ ଯଦି ବା ଧରଣେ ତ୍ୟାଜ୍ୟାସୁରାଦ୍ୟହଃ ସଭବେତ୍ୟାମ୍ ॥

ଲଗ୍ନେ, ଶୁକ୍ଳେ ବା ଦ୍ୱାଦଶେ, ସପ୍ତମେ ମଙ୍ଗଳ ବସେ ରବିରେ ସେ
ବିଶେଷତା ବା ମାନ୍ୟତା ଯେ । ଅବା ହେଲେ ଅସ୍ତଗତ ହେଲେ ଶୁକ୍ଳଗ୍ରହେ ପ୍ରିୟ
ରୂପରସେନ ଜନ୍ମଇ ବସ୍ତୁ ମିଳଇ ଯେ ।

ମନ୍ଦ ମୂଳେନ ସହୃଦେ ଯଦି ଭୂମିପୁତ୍ର ବିଭୌଽଥବା ବିଧନଗଣିମୁସାରତେ ବା ।
ବେନେବ ବସିତସୁତେ ଧନସ୍ତବନାଥେ ତ୍ୟାଜ୍ୟାସୁରାଦ୍ୟହଃ ପ୍ରବଦନ୍ତବନ୍ଧୁ ॥

ଯଦାପି ଦ୍ଵିତୀୟନାଥ, ହ୍ରଦ ଗୁରୁ ବୁଧ ଯୁକ୍ତ, ସଲେ ବୈଶେଷିକ ଅଂଶେ କା
ମୃଦୁ ଅଂଶେ ଯେ । ଅଳ୍ପଦାତା ହ୍ରଦ ନର ଜ୍ୟୋତିଷ ବଚନ ସାର ଗଣକେ କର
ବିଶ୍ଵର ବଚନ ଯୋର ଯେ ।

ଶୁକ୍ଳସୁବର୍ଣ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ରନାଥେ ସୌମ୍ୟବିଶେଷିତେ ।

ବୈଶେଷିକାଂଶକସ୍ତେ ଅଳ୍ପଦାତା ନରେ ଭବେତ୍ ।

ଶୁକ୍ଳସୁବର୍ଣ୍ଣ ଧନ, ଧନେଶେ ଶୁଭଦର୍ଶନ, ପତ୍ରସ୍ଥଲେ କିମ୍ବା ଚପେ ବୈଶେଷି-
କାଂଶେ ଯେ । ଅଳ୍ପଦାତା ହ୍ରଦ ନର ଜ୍ୟୋତିଷ ବଚନ ସାର ଗଣକେ କର
ବିଶ୍ଵର ବଚନ ଯୋର ଯେ ।

ଭୁକ୍ତିଶାସିବତୌ ଶାନ୍ତର୍ଯ୍ୟ କେତ୍ତେ, ତୁଷ୍ଟଚୟେଽପିଂ ।

କଳୟନ୍ତୀ ଶୁଭେତ୍ତୁଷ୍ଟେ ଭୁକ୍ତଦାତା ଭବେତ୍ ।

ଧନେଶ୍ଵର ବଚୟନ୍, କେତ୍ତୁ ଉପଚୟ ଗତ, ବଳଶୁଭଗ୍ରହଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଲେ
ସ୍ଥିତି ଯେ । ଅଳ୍ପଦାତା ହ୍ରଦ ନର ଜ୍ୟୋତିଷ ବଚନ ସାର ଗଣକେ କର ବିଶ୍ଵର
ବଚନ ଯୋର ଯେ ।

ସୌମ୍ୟ ସ୍ଵେଚ୍ଛାଗତେ ଭୁକ୍ତୌ ଚିନ୍ତାସୌମ୍ୟବିଶେଷିତେ ।

ନାଥେ ବୈଶେଷିକାଂଶେ ବା ସ୍ଵଶୁକ୍ତିପ୍ରଦୋ ଭବେତ୍ ।

ଶୁଭଗ୍ରହ ଉକ୍ତ ହେଲ, ଚିନ୍ତା ବା ଶୁଭେ ହଲେ, ଦ୍ଵିତୀୟ ଭବନେ ଥାଇ ଏ
ଯୋଗ ସାର । କିମ୍ବା ଥବ ଦୃଢ଼ବସୁଷ୍ପାନ୍ତ ବୈଶେଷିକ ଅଂଶ ସୁଖରେ ଲଭେ
ଭୋଜନ ଏ ଯୋଗେ ଜନ ଯେ ।

ଅଳ୍ପଶା ରୁଚକାମା ସ୍ୟାଦ୍ଭୁକ୍ତିନାଥେ ଶୁଭଗ୍ରହେ ।

ସ୍ଵେଚ୍ଛା ବା ଶୁଭସଂହୃଷ୍ଟି ମୁଦ୍ରାଶାଦିସମ୍ପନ୍ନତେ ।

ଶୁଭହୋର ଦ୍ଵିତୀୟେଶ, ଉକ୍ତେ ବା ଶୁଭରେ ଦୃଷ୍ଟି, ମୃଦୁଅଂଶଦ୍ଵୟେ ଯାଇ
ଯେବେ ବା ରହି । ଅଳ୍ପଭୋଜୀ ହ୍ରଦ ଜନ ଉତ୍ତମ ସଦର୍ଥେମନ ବଚର ବିଶ୍ଵିତ
ଗିର ଏ ହନ୍ତସାର ଯେ ।

ସନ୍ତୁଷ୍ଟଭୁକ୍ତ ତଦାଶେ ତୁ ଚରଣସ୍ଥ୍ୟାଶୟତେ ।

ନୀଳଗେରବସ୍ତୁଷ୍ଟେ ତଦ୍ଭୁଷଣସମ୍ବେ ନରଃ ।

ଧନପତି ଯେବେ ଯାଇ, ଚରଣସ୍ଥ ଅଂଶେଥାଇ, ନୀଳଗ୍ରହ ଦେଖୁଥାଇ ତାହାକୁ
ଚହ୍ନ ଯେ । ଏଯୋଗେ ଜନ୍ମିଲେ ନର, ସରସଭୂମି ନିବର, ଶେକରେ କିନ୍ଦା
ଭରଇ ଶଙ୍ଖେ ମରଇ ଯେ ।

ଭୁକ୍ତିସ୍ଥାନାଧ୍ୟାସେ ମନ୍ଦେ ତଦାଶେ ମନ୍ଦସଂଯୁକ୍ତେ ।

ନୀଳବର୍ଣ୍ଣସୁନା ଦୃଷ୍ଟି ଶୁଭଭୁକ୍ତ ସତତଂ ନରଃ ।

ଧନଅଧିପତି ଶକ୍ତି, କମ୍ପା ଶକ୍ତିସଙ୍ଗେ ଘେନି, ଥିବ ଧନରାଶି ଯେବେ ଏକଇ
ଠାକେ ଯେ । ଅବା ନୀଳ ଗୃହେଥିବ, ଶକ୍ତି ତାହାକୁ ଦେଖିବ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଜନରେ
ରତ ନର ଭରତ ଯେ ।

କୁଣ୍ଡଳା ଭୁକ୍ତିନାଥେ ତୁ ଶନ୍ଦ୍ୟାବିଶଳାକାନ୍ତେ ।

ନୀଳଗନ୍ଧସ୍ୟାଂଶାଦୌ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ବିବର୍ଜିତେ ॥

ଶକ୍ତି, କୁଳ ବା ମାନ୍ଦବ ସଙ୍ଗେ ଥିବ ଧନେଶ୍ଵର ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ବିବର୍ଜିତ ନୀଳରେ
ପ୍ରିୟ ଯେ । ଅବା ଅର ଭବନରେ କମ୍ପା ଯମଆଶାଦରେ ରହିଲେ କୁଣ୍ଡଳା
ନର ଭୁକ୍ତି ବିବର ଯେ ।

ଦ୍ରୋଣ ଶୁଭସଂଯୁକ୍ତେ ଶୀଘ୍ରଭୁକ୍ତ କଳସଂଯୁକ୍ତେ ।

ଦ୍ଵିଜସ୍ଵେ ଶୁଭସଂଗୌ ବା ଶୁଭସେବସଂଯୁକ୍ତେ ॥

ଧନେଶ୍ଵର ଶୁଭସୁତ ହୋଇଲେ ବଳସଂଯୁକ୍ତ ଶୀଘ୍ର ବରଇ ଶ୍ରେୟନ
ମାନବ ଜଣ ଯେ । କମ୍ପା ଦ୍ଵିଜସୁଭବନ ହୋଇଥିଲେ ଶୁଭସ୍ଥାନ ଶୁଭ-
ସେବରେ ବା ଯୁକ୍ତ କୁଣ୍ଡଳାଭୂତ ଯେ ।

ଦ୍ରୋଣ ଚରଣଶୌ ବା ଭୁକ୍ତି ବା ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଗୃହେ ।

ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ପାପସମୁଦ୍ଧେ ଚରଣେ ବା ଦୁଷ୍ଟକଃ ॥

ଧନପତି ଚରେ ଥିବ, ଭାବ ବା ଚରେ ହେଉବ ସାପଗ୍ରହ ଯୁକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି
ହୋଇଲେ ଶୁଷ୍ଟ ଯେ । ଏଦୁଇ ଯୋଗରେ ଜାତ ଚରଣାଦେ ଶାସ୍ତ୍ର ଭାବ
ଶାନ୍ତରେ ଦୋଷ ବାହର ବସିଲେ ଶାନ୍ତ ଯେ ।

ଚଳଗ୍ରାସ୍ତାପ୍ତମବିଶ୍ଵାସୀ ଦିନେଶ୍ଵରୁକ୍ତେ ଶିବପୁରୁଷେ ।

ଭୌମେଽଥବା ବାସୁନାଥଦୃଷ୍ଟେ ସ୍ତୋତ୍ରାଗ୍ରାଂ ପ୍ରବଦେତ୍ ଶଳାଦୁ ॥

ଲଗ୍ନେ, ସପ୍ତମେ, ଅଷ୍ଟମେ, ଧନେବା ଦିନେଶ୍ଵର ମେ ମଙ୍ଗଳ ଦୃଷ୍ଟି ତହିଁ
ଯେବେ ପଡ଼ିବ ଯେ । ଅଥବା ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହେ ଯଦି ରବିଦୃଷ୍ଟି ରହେ ହୁଏ
ଅଗ୍ନିଭୟ ବଣି ଏହା ପ୍ରମାଣ ଯେ ।

ଲଗ୍ନାନ୍ତ୍ୟେଶ୍ଵରମଦନେ ସକ୍ତ ଭୂମିପୁତ୍ର ମାନ୍ୟତା ଦେବମଳବରୁଦିଶିତେ ବା ।
ମୁକ୍ତିଲାଭାଦିକନେ ଯଦି ବା ଧର୍ମଜେ ତ୍ୟାଜ୍ୟାୟାଦିଦିଶ୍ଵେ ସରବେଶ୍ଵରାନ୍ତ୍ୟା ॥

ଲଗ୍ନେ, ଶୁକ୍ଳେ ବା ଦ୍ଵାଦଶେ, ସପ୍ତମେ ମଙ୍ଗଳ ବସେ ରବିରେ ସେ
ବିଶେଷତା ବା ମାନ୍ୟତା ଯେ । ଅବା ହେଲେ ଅସ୍ତଗତ ଶୁକ୍ଳ-ନୀଳଗ୍ରହେ ପ୍ରିୟ
ରୁଧିରଭେଗ ଜନ୍ମଇ ବସ୍ତୁ ମିଳଇ ଯେ ।

ମନ୍ଦ ମୂଳେନ ସହିତେ ଯଦି ଭୂମିପୁତ୍ର ବିଭୌଽଥବା ନିଧନଶାସ୍ତ୍ରମୁସାଗତେ ବା ।
ବେନେବ ବାସିତସ୍ତେ ଧନଭବନାଥେ ତ୍ୟାଜ୍ୟାୟାଦିଦିଶ୍ଵେ ପ୍ରବଦନ୍ତବ୍ୟ ॥

ମଙ୍ଗଳ ମାନ୍ଦବ୍ୟରେ ଧନେ ଅବା ଉପନରେ ଥିଲେ କିମ୍ବା ମାନ୍ଦବ୍ୟ ବା ବିଲେକିତ ଯେ । ଯେବେ ହୁଏ ଧନେଶ୍ୱର, ରୁପ୍ୟସ୍ତୋତ୍ରର ହୁଅଇ ସତ୍ୟବଚନ ହୃଦୟେ ଘେନ ଯେ ।

ପାପେଷିତେ ଇବସ୍ତୁତ ଧନଶ୍ରୀପୁତ୍ରୋ ପାପାନ୍ତୁତେ ଶୁଦ୍ଧବ୍ରାହ୍ମଣମୈକମର୍ତ୍ତ୍ୟଃ ।
ତଦ୍ଭାବନାଥସଦୃଶେ ଦନନାଥସଦୃଶେ ଦୃଶ୍ୟଥବା ଶୁଦ୍ଧବ୍ରାହ୍ମଣମୈକ ମର୍ତ୍ତ୍ୟଃ ।

ପାପପୁତ୍ର ଅବା ଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଲେ ଇବସ୍ତୁତ ଧନସ୍ତୋତ୍ରର କୁକୁର ଦାଶେ ଢିକର ଯେ । ଧନପତି ଶ୍ରଦ୍ଧପତି କିମ୍ବା ହେଲେ ବିଲେକିତ କୁକୁରଭୟ ଘଟରୁ ଶାସ୍ତ୍ର କହଇ ଯେ ।

ସୁହୃଦ୍ବିଘ୍ନେ ଶୁଳବେନ ଦୃଶ୍ୟ ସୁକ୍ରମ୍ବଥବା ସର୍ପଶ୍ଚୟଂ ବଦନ୍ତି ।

ବଦନ୍ତୁଗ୍ଧୃମିସୁଦେନ ସୁକ୍ଳେ ପିତାଦିବାନାଂ ଫଳମେକମାତ୍ମଃ ।

ଧନଘରେ ଶୁଦ୍ଧ ଥିଲେ ଶୁଳକ ତକୁ ଦେଖିଲେ ଅବା ସୁକ୍ରଥିଲେ ପାପ କାମୁଡ଼େ ଦେଖ ଯେ । ସେହିରୂପ ଶୁଦ୍ଧ ମେଳେ ମଙ୍ଗଳ ପଦ୍ୟାପି ମିଳେ କିମ୍ବା ଦିଏ ଦୃଷ୍ଟି ତହିଁ ଏ ଯୋଗ ଯହିଁ ସେ । କୁଣ୍ଡିତ ଅଳ୍ପ ଦୁଷ୍ଟର ବଡ଼ଦୁଃଖ ସେ ଲଭଇ ସତ୍ତ୍ୱବାଦର ଫଳ ଏରୂପେ ଭ୍ରାତ ଯେ ।

ଲଗ୍ନେଶ୍ୱରେ ଶୋଭନଶେଷରେହେ ନିଧାବିଲ୍ଲଭଂ ଧନସ୍ତ୍ରବପୁକ୍ତେ ।

ସୌମ୍ୟେ ଦ୍ୱିଘ୍ନେ ଯଦି ସଞ୍ଜ୍ଞାନ୍ତେନ ପାପେଷିତେ ବାକ୍ତବ୍ୟଂ ତଦାତ୍ମଃ ।

ଶୁଭ ଯେବେ ଲଗ୍ନେଶ୍ୱର ରହେ ଧନସ୍ତ୍ରବଠାବ ତଥା ପ୍ରଭୁତ ମିଳଇ ସୁଖେ ବଞ୍ଚଇ ଯେ । ବଳସ୍ଥାନ ପାପପୁତ୍ର ଶୁଭ ଧନେ ହେଲେ ସ୍ଥିତ ଚେତେ ଭ୍ରଷ୍ଟର ବାଣୀ ଏ ଯୋଗେ ସୁଖି ଯେ ।

ବାକ୍ସ୍ଥାନସେହୌ ଯଦି ସଞ୍ଜ୍ଞାନ୍ତେନା ଚିତ୍ତଂ ଶଗୌ ବାକ୍ତବ୍ୟଂ ସ୍ୟାତ୍ ।

ବାକ୍ସ୍ଥାନସେ ଧୀରତୟା ବିସ୍ଥାନେ ପାପେଷିତେ ବାକ୍ତବ୍ୟଂ ତଦାତ୍ମଃ ।

ଧନପତି, ଲଗ୍ନପତି, ଚିତ୍ତଅଂଶରେ ବସିତ କଲେ, ହୋଇଣ ଦୁର୍ବଳ କରେ ବାକ୍ତବ୍ୟ ଯେ । ଶୀଘ୍ରଗତ ଧନେଶ୍ୱର ରହିଲେ ପାଦଦୃଷ୍ଟିର ଅସ୍ଥିର ବଚନ ତାର ହୁଏ ଢିକର ଯେ ।

ପାପେ ଧନେ ପାପବିଷୟିତେ ବା ଚିତ୍ତଂ ଶଗେ ପାପପୁତ୍ରେ ବିଶେଷତ୍ ।

ତତ୍ସ୍ଥାନସେ ପପବିଷୟିତେ ବା ବିଷୟସ୍ତୋତ୍ରଃ ଶଲୁକଞ୍ଚନ ଦେଃ ।

ପାପ ଚିତ୍ତଅଂଶେ ଥାଇ ଧନକୁ ଯେବେ ଦେଖଇ ଅବା ଧନେ ପୁତ୍ର ହୋଇଲେ ଆତତାପୀ ଯେ । ଧନେଶ୍ୱ ବା ପାପପୁତ୍ର କିମ୍ବା ପାପବିଷୟିତ ଏଯୋଗେ ଗଭୀର ନର ବଞ୍ଚକ ଚୋର ଯେ ।

ମିତ୍ରାଦିସ୍ଥାନପକ୍ଷାଦେବଂ ଶେଷାଂ ଫଳଂ ବଦେତ୍ ।

ନାଥବାରିବ୍ରାହ୍ମଣାଂ ବଚାବଳବଶାତ୍ ତଥା ।

ନୈମିତ୍ତିକ ଭାବର ଏସବୁ ଫଳ ବିଚାର କରିବ ଯୋଗ ବିଚାର ପୁରୁଷପରି ସେ ।
ଇତି ଶ୍ରୀସର୍ବାର୍ଥଚିନ୍ତାମଣି ଧନସ୍ତବଫଳରୂପଶୋ ନାମ ତତ୍ତ୍ୱସୂତ୍ରାୟଃ ।

ଶିଷ୍ୟାଣାମୁପଦାଶୟ ସ୍ତୁତ୍ୱଭାବପ୍ରକାଶିକା ।

ମାତୃସ୍ତୁଷ୍ଟାଦୃତ୍ୟାତତନଜେନ ସଂସିଦା ।

ଚତୁର୍ଥୋଽଧ୍ୟାୟଃ

ତୁଳୀପୁରାଣେଷାଂ ବିଚାର

ସହଜେନ ସହଜବିବେଚନାସଂସଦ୍‌ସ୍ୱାନ୍ ଗଲୋରସମ୍ମାନଂ ।

ବିଦ୍ୟାଦିଶିକ୍ଷାକର୍ତ୍ତ୍ତ୍ୱଂ ଚିନ୍ତାବିଶେଷାଂଶ୍ଚ ମୂଳଂ ଦୀନ ।

ତୁଳୀପୁରୁ ଭାବ, ବଳ, ଔଷଧ ବିଚାର, ଦକ୍ଷିଣ କର୍ଣ୍ଣ, ସହାୟଦାତା ଲୋ ଭାର ।
ଭିକ୍ଷାଦ୍ରବ୍ୟ, ମୂଳ, ଚିନ୍ତାରେ ସହଜରୁ, ପ୍ରଶ୍ନ ଜାତକରେ ଫଳ ବିଚାର ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ।

ନାଶସ୍ତ୍ରୋଽଽପି ସୋଦରନାଥଭୌମୌ ସ ମେଷିତୌ ସୋଦରନାଶମଦ୍ଵଃ ।

ପାପକ୍ଷିଣୌ ପାପସମାଗତୌ ବା ଭ୍ରାତନ୍ ସମାସାଦ୍ୟ ବିନ ଶହେତୁଃ ।

ଅଶ୍ୱମରେ ପାପଦୃଷ୍ଟା ଥିଲେ ସହଜେଣ, ମଙ୍ଗଳ ସଙ୍ଗରେ ଭାବ କରଇ ବିଦାଶ ।
ପାପଗ୍ରହଣରେ ବା ପାପପୁକ୍ତ ଥିଲେ, ସହଜେଣ କୁଳ ଦୁଃଖ ପୂର୍ବଫଳ ମିଳେ ।

ନାକକ୍ଷିଣୌ ସୋଦରକାରକାଶ୍ୟୌ ନାକଂଶୌ ପାପସମାଗତୌ ବା ।

ବିରୁଦ୍ଧଶ୍ଚ୍ୟୁତ୍ୟପୂର୍ବୌ ତଦାନାଂ ଭ୍ରାତନ୍ ସମ ସାଦ୍ୟ ବିନାଶମାଦୁଃ ।

ସହଜେଣ ସହଜକାରକ ନୀତିରେ, ପାପପୁକ୍ତ ଥିଲେ ଅବା ନୀତିନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ।
ବିରୁଦ୍ଧଶ୍ଚ ଅଂଶେ ଅବା ଯେତେ ଥାଏ ରହୁ, ଜନମ କଣ୍ଠର ସହଜକୁ ବିନାଶଇ ।

ପାପଗ୍ରହେ ସୋଦରଭାବପୁକ୍ତ ସୋଥୈଃଅବା ପାପକ୍ଷିଣିତେ ସ୍ୟାତ୍ ।

ତଦାଶ୍ଚ୍ୟୁତ ପାପଗ୍ରହାନ୍ତରସ୍ତେ ସହୋଦରାଣାଂ କଥୟନ୍ତି ନାଶଂ ।

ସହଜ ଭବନ ହେଉଥିବ ପାପପୁକ୍ତ । ଅବା ଭବନ ହୋଇବ ପାପକ୍ଷିଣିତ ।
କିମ୍ବା ସହଜେଣ ଥିଲେ ପାପଦ୍ରବ୍ୟ ମଧ୍ୟେ । ସହଜକର ବିନାଶ ଏହାଯୋଗ ସାଧେ ।

ପ୍ରାୟାନ୍ତରେ ପାପକ୍ଷିଣିତେ ବା ପାପାନ୍ତରେ ନୀତିଗ୍ରହାନ୍ତରେ ବା ।

ତୁଳୀପୁରାଣେ ଶୁଦ୍ଧଶେଷରେହେ ନିଷିଦ୍ଧିତେ ସୋଦରନାଶମାଦୁଃ ।

ସହଜ ଭବନ ଦୁଇ ପାପର ମଧ୍ୟରେ । ପାପପୁକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟ ବା ଯୁକ୍ତ ନୀତି-
ଗ୍ରହରେ ॥ ଶୁଦ୍ଧଗ୍ରହ ଦୃଷ୍ଟି ଯେବେ ତହିଁ ନ ରହଇ । ସୋଦର ବିସ୍ତାନ
ଜାତକକୁ ସେ କରଇ ॥

ଭ୍ରାତୃସ୍ତାନାୟୁଃସ୍ୟାଂଶଗୁଣାଣେ ନାଶଗୁଣିନେ ।

ନାଗୁଣକରତେ ମୁଦେ ଭ୍ରାତୁଃ ସୋଦରନାଶନଂ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଯେ ନବଂଶେ କଲେ ତାର ପତି । ବ୍ରାହ୍ମଣେ ଗାଢ଼ରେ ବା ଶକ୍ତି-
 ସୁତେ ବସେ । ଅନ୍ତରାଳ ଦେଲେ ଅବା ସେଠାର ବିନାଶ । ହୁଅଇ ବିରାଜ
 କର କପଳ କୋ'ରୁଣ ନୟ ।

ବେମ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ପାପଦେବଦାସିତେ ।

ତଦାଶେ ନୀଳଗଣ୍ଡିମ୍ବେ ସୋଦରାଣୀଂ ବିନାଶନଂ ।

ଶବ୍ଦ ତା ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ଯେତେ ଧନେଶ୍ଵର । ଅବା ତାକୁ ଦେଖୁଥିବ ଅଶୁଭ
 ଶେଷେ ॥ ଜାତରାଶିରେ ଧନେଶ୍ଵର ବଢ଼ିଥିଲେ ବାସ । ଦେଖୁ ବରର ଶର-
 ମାନଙ୍କ ବିନାଶ ॥

ପା'ପ'କୁରେ ଡ଼ାଣେ ତୁ ବା'ରବେ ବା ଡ଼ା'ବଧେ ।

ଉତ୍ତର ଗୁଡ଼ାରେ ବା ସେ ଦିଗରୁ ବନ୍ଦୁ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିବ ।

ପାପେଇଁ ବାନ୍ତି ଦେଲାବେଳେ ଭାବେଣେ ଭାବସଂପ୍ରଦେ ।

କୃଷକସ୍ତ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରେ ଚାପି ସ୍ୱାଦଗ୍ରଣାଂ ବିନାଶନଂ ।

ସତ୍ତ୍ୱଜାତକ ଅବା ସତ୍ତ୍ୱକରଣ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅବା ଦୁଇ ପ ପର ଭବ ।
ସଂପ୍ରଗତମାନେ ଦେଖୁଥିଲେ ତା ଭାବେ । ଅବା ସ୍ୱାପଦ ନ ଶୁଦ୍ଧିଆଁ ଭାବେ ।
ତହିଁ ଥିଲ ଯେବେ ଓରଫୁଆଁ ଶେ ଭାବେ । ସତ୍ତ୍ୱକ ବିନାଶଯେ ଗ ଶ୍ରେୟ
ସତ୍ତ୍ୱକ ॥

ଭଦ୍ରାନାୟକସ୍ୟ ଶରଣୀଶୋ ଦନ୍ତବାଂଶଜେ ।

ତେଣୁ ଲାଗିପଡ଼ିଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୋଦରୁ ଶୁଦ୍ଧ ।

ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ଯେ ନବୀଂଶେ ତାର ଅଧିପତି । ସେ ନବୀଂଶେ ଆସି ଯେବେ
ରହେ ତାର ଗତି । ଗୀତରେ ବା ଶବ୍ଦରେ ଅବା ହେଲେ ଅସ୍ତ୍ର । ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ
ବିନାଶର ଏହା ଅଟଇ ଉପନ ॥

ଭାତ ମାଲିଆପେ ଦୁଃସ୍ଥେ ବାବଦେ ବା ତଥାବଧେ ।

ପାଫେଣିତେ ପାପୟତେ ସ୍ତୋତ୍ତେ ବା ସୋଦରକ୍ଷୟଃ ।

ଭୂତପ୍ରତି ବା ବାରବ ଶ୍ରେଷ୍ଠମନ୍ତ୍ର-ସ୍ତୋତ୍ର । ପାପଯୁକ୍ତ ବା ପାପର ଦରଶନେ
ରହେ ॥ ନିଜକୁ ନେବେ ଏହିଠାରେ ଥାଏ ହୋଇ । ହେଁଥିଲେ ନିଷ୍ଠେ
ସହୋଦର ବନ୍ଧୁର ॥

ସୋମେଶ୍ୱରକୃଷ୍ଣାଂଶନ ଥେ ଯେ ନବାଂଶବେ ।

ତନ୍ମୁଥେ ନୀଚମୂଢାଭିଭାବେ ସୋଦୃଢନ ଶକ୍ତ ।

ସହଜ'ସ୍ବପନ ସୁକ୍ତ ନିର୍ବାଣନାୟକ । ଯେଉଁ ନିର୍ମୋଂଶେ ସ୍ବପନ ଭାବାର
ଅସ୍ବପନ । ନୀତିରେ କା ବିଶ୍ବଗୁଡ଼େ ଅବା ଦେଲେ ଅସ୍ବପନ । ସହଜ ବିନାଶ ବରେ
ଏହା ଏକମତ ॥

ଅଟନ୍ତି, ଉପମାୟୁକ୍ତ ଭାବେ ବା ବାହ୍ୟଦେଶି ବା ।

ଭୋକନାସ୍ତବେ ବାପି ବାଲ୍ୟେ ସୋଦରୁନାଶନଂ ।

ଭବ ଅବା କାରକ ଅତପାପସଂଯୁତ । ଭବେଶ ବା ଏହୁପରି ହେଲେ ନାଶେ ଭୁକ୍ତ ।
 ସହଜସ୍ଥିତ ହୃଦୟଂଯୋଗେ ତନ୍ମାଣସ୍ତୁ ରକାତତଃ ।
 *ବଳଦ୍ଵାନବଶାଦେବଂ ସୋଦରକ୍ଷୟୁତନ୍ତନଂ ।
 ଭବ ବା କାରକ ଅବା ଭବପତ କେତୁ । ପାପଯୁତ, ବଳଦ୍ଵାନ ହେଲେ ନାଶେ ଭବ
 ଭ୍ରାତୃସ୍ଥାନେ ଶୁଭଯୁକ୍ତେ ଶୋଭନଗ୍ରହବୀକ୍ଷିତେ ।
 ଭବନାଥେ ବଳାଦ୍ୟେ ତୁ ଭ୍ରାତୃଭବମୁଦାରୟେତ୍ ।
 ଭ୍ରାତୃସ୍ଥାନ ଶୁଭଯୁକ୍ତ ଅବା ଶୁଭଦୃଷ୍ଟ । ଭବପତ ବଳା ହେଲେ ସହଜ ବହୁକ ॥
 ଭ୍ରାତୃସେ କାରକେ ବାପି ଶୁଭଯୋଗବିଶିଷ୍ଟେ ।
 ଭ୍ରାତୃ ବା ବଳସଂଯୁକ୍ତେ ଭ୍ରାତୃଶାଂ ବର୍ବନଂ ରବେତ୍ ।
 ଭବପତ ବା କାରକ ଶୁଭଗ୍ରହ ଯୁତ । ଅବା ଦୃଷ୍ଟ ହେଲେ, ଭବବେଳେ କେୟନ୍ତୁ
 ଭ୍ରାତୃବୁଦ୍ଧି ହୁଏ, ଶୁଭଯୁକ୍ତ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟ । ଶୁଭସମ୍ବନ୍ଧରୁ ଭବ ହୁଏ ବଳବନ୍ତ ।
 କେନ୍ଦ୍ରସିଦ୍ଧାନ୍ତେ ବାପି ସ୍ଵୋତ୍ପନ୍ନସ୍ଵରାଜେ ।
 ନାଥେ ବା କାରକେ ବାପି ଭ୍ରାତୃଭବମୁଦାରୟେତ୍ ।
 ଭ୍ରାତୃପତ ବା କାରକ କେନ୍ଦ୍ରୋପସିଦ୍ଧାନ୍ତେ । ନିଜଭାବେ ଅବା ନିଜମିତ୍ତଭବନେ
 ଅବା ନିଜସ୍ଵର୍ଗମୟରେ ଥିଲେ ରହୁ । ଭ୍ରାତୃଭବ ବସ୍ୟ ଶିଷ୍ୟଜାଣି ଭ୍ରାତୃ
 ସୌମ୍ୟଗ୍ରହାନ୍ତିତେ ବାପି ସୌମ୍ୟାନାମଂଶକେ ଯଦି ।
 *ନାଥେ ବା କାରକେ ବାପି ଭ୍ରାତୃସୋଦରବର୍ବନଂ ।
 ଭବ ଭବପତ ବା କାରକ ଶୁଭଯୁକ୍ତ । ଅବା ଶୁଭ ଅଂଶେ ଥିଲେ, ସୋଦର ବହୁକ
 ସୋପ୍ତେଶ୍ଵରେ ଗୋପୁରଭାଗୟକ୍ତେ ସିଂହାସନେ କାରକଗେତରେକ୍ତେ ।
 ସୌମ୍ୟଗ୍ରହେ ତତ୍ତ୍ଵବଳଂସ୍ତେ ସ୍ୟାତ୍ତାହାଦିଲଭଂ କଥୟନ୍ତି ତତ୍ତ୍ଵତଃ ।
 ସହଜାଧିପତି ଯେବେ ଗୋପୁରଂଶେ ଥାଇ । ସିଂହାସନେ କାରକଗେତରେ ରହିଲେ
 ଶୁଭଗ୍ରହ ହୋଇଥିଲେ ସହଜ ଶିଷ୍ୟ । ଭ୍ରାତୃଭବ ବସ୍ୟ ଜାତକର ବର ।
 ପାଶୁକତାଂଶେ ଯଦି କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥାଣ୍ଡେ ଭ୍ରାତୃସେ ଶୋଭନଶେଷୟକ୍ତେ ।
 ସୌମ୍ୟଂଶକେ ସୌମ୍ୟଗ୍ରହେ ତଦାଶେ ସୋପ୍ତେଶ୍ଵରାଦିଲଭଂ ମୁଦାହରନ୍ତି ।
 ସହଜାଧିପତି ଯେବେ ପାଶୁକତେ ଥାଇ । କେନ୍ଦ୍ରରେ ବା ଶୁଭଗ୍ରହସଂଯୁକ୍ତ ହୁଅଇ ।
 ସହଜେଶ୍ଵରହୋଇଥିଲେ ଶିଷ୍ୟଂଶରେ । ଭ୍ରାତୃବୁଦ୍ଧି ବସ୍ୟଜନ୍ମି ଲେଏ ଯୋଗରେ
 ଭ୍ରାତୃନାଥେ ସ୍ଵଭୁଜେ ବା ସ୍ଵର୍ଗମୁଦିକେଶିଗେ ।
 ଏକଂ ବଳାଦ୍ୟେ ଭ୍ରାତୃସେ ସୋଦରୋପୁତ୍ରିମଂଦୟେତ୍ ।

କ ଅଂଶ ଶବ୍ଦଦ୍ଵାରା ବିଶେଷତଃ ନବମଂଶ ଧରାଯାଏ । ଅନା ଅଂଶମାନେ ଗୋଟିଏ
 ଅର୍ଥ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି । ଏଠାରେ ଶୁଭଅଂଶ ଶବ୍ଦଦ୍ଵାରା ଶୁଭଗ୍ରହଦ୍ଵାରା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ।

ଭ୍ରାତୃନାଥ ଜନତୁଙ୍ଗେଅବା ଚିତ୍ତସରେ । ମୂଳଦିବୋଶେଷକଲେସୁଲେଭ୍ରାତୃକରେ

ମୁଦ୍ରାଶାଦସମାୟୁକ୍ତେ ଭ୍ରାତୃନାଥେ ଶୁଭୈର୍ଯ୍ୟତେ ।

ଶୁଭୈଷିତେ ବା ଭ୍ରାତୃକେଶେ ସୋଦରୋପୁତ୍ରମାଦଶେତ୍ ।

ଭ୍ରାତୃପତ ମୁଦୁଆଶ ଅଦରେ ରହୁଲେ । ଶୁଭୟୁକ୍ତ ଅବା ଦୃଷ୍ଟହେଲେ ଭ୍ରାତୃ ମିଳେ

ବୈଶେଷିକାଂଶେ ଭ୍ରାତୃକେଶେ ହ୍ୟଥବା ଶୁଭଶାସିତେ ।

ମୁଦ୍ରାଶାଦୟତେ କାସି ଭ୍ରାତୃକର୍ତ୍ତ ନମାଦଶେତ୍ ।

ବୈଶେଷିକାଂଶରେ ଅବା ମୁଦୁଆଂଶେ ଥିଲେ । ଭ୍ରାତୃ କୃତ୍ତି କରେ ନାଥ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟ

ହେଲେ ।

ଲଗ୍ନନାଥସ୍ତୁ ସୋଥେ ଶମିତଶ୍ଚେନ୍ଦ୍ରିୟତା ଉଦେତ୍ ।

ଭ୍ରାତା ଶତ୍ରୁର୍ଭବେତ୍ଶତ୍ରାଦେବଂ ସର୍ବହମୁଜ୍ୟତେ ।

ଲଗ୍ନପତ ସହଜେଶ ପରସ୍ପର ଫିଟି । ହେଲେ ଭ୍ରାତୃମଧ୍ୟେ ପ୍ରିୟଭ୍ରାତ ସେ ସର୍ବହ

ପରସ୍ପର ଶତ୍ରୁହେଲେ ଭ୍ରାତୃ ହୁଏ ଅରି । ସବୁଭ୍ରାତେ ବିରୁଦ୍ଧ କରକ ଏହୁପରି ॥

ଅୟୁଗୁଣାଂଶେ ଯଦି କାରକେଶୌ ଶୁର୍ବକର୍ତ୍ତୃସ୍ତୁନୁଜଗଣିତୌ ଚ ।

ଓକେ ଗୃହେ ସ୍ୟାଦୁଦ୍ଧ ବିହମାଣ୍ୟ, ପୁଂଭ୍ରାତରସ୍ତସ୍ୟ ବିଦନ୍ତି ଚକ୍ଷୁଃ ।

ସହଜପତ କାରକ ଦୁହେଁ ଓଜସରେ । ଓଜନବାଂଶେବା, ସହଜଗୃହ ଓଜରେ ॥

ସବୁ ଭବିଷ୍ୟତେ କେତେକାନ୍ତାକୁ ଦେଖନ୍ତି । କେବଳ ଭ୍ରାତୃଜନମ ଏଯୋଗେକଗ୍ରନ୍ଥ

ଯୁକ୍ତାଂଶେ ଯୁଗ୍ମଗୃହେ ଶୁଦ୍ଧାଶ୍ଚେ ଭ୍ରାତେ ତଥା କାରକଶେତରେହେ, ।

ସହୋଦରଜାତଫିତ୍ରାଦୁପ୍ରାପ୍ୟା ନପୁଂସକାଂଶେ କଳ ତତ୍ତଥୈବ ।

ଭ୍ରାତ, ଭ୍ରାତୃନାଥ, କାରକ ଏମାନେ ଯେବେ । ଯୁଗ୍ମଗୃହେ, ଯୁଗ୍ମନକମାଂଶେ

ଅବା ଥିବେ । କେବଳ ଭ୍ରାତୃନା ଶୁଭ ହୁଏ, ନପୁଂସକ—ସ୍ତ୍ରୀ ନବାଂଶରେ

ଥିଲେ ଜନ୍ମେ ନପୁଂସକ ।

ଭ୍ରାତୃଗୁଣ୍ୟଶକବଶାତ୍ ଭ୍ରାତୃସଂଖ୍ୟାଂ ବିଦିତ୍ ଶେତ୍ ।

ନାଥକାରକସଂଯୁକ୍ତଗୁଣ୍ୟଶାଦୁ ଉଦେତ୍ ତଥା ।

ଭ୍ରାତୃଗୁଣସେବଶିରେଯେତକଥଂଶରେ । ତାସଂଖ୍ୟାରୁଭ୍ରାତୃସଂଖ୍ୟାକହୁବସରୁରେ

ଭ୍ରାତୃନାଥ ବା କାରକ ରହିବା ଗୁଣିର । ସଂଖ୍ୟାରୁ କହୁବ, ଜବାଂଶୁବା ସଂଖ୍ୟାଜାର

ଭ୍ରାତୃଗୁଣସମାୟୁକ୍ତଶେତରସ୍ୟାଂଶକାଦୁଦେତ୍ ।

ସୋଥେ ଶତ୍ରୁଗୁଣ୍ୟଶାତ୍ କାରକାନୁଦିଭ୍ରାତକଃ ।

ଭ୍ରାତୃଗୁଣିଗତ ଗ୍ରହ ଯେ ନବାଂଶେ ଥାଏ । ତା ସଂଖ୍ୟାରୁ ଅବା ଭ୍ରାତୃସଂଖ୍ୟା

କୃତାଯାଏ । ସହଜେଶ ବା କାରକ ସେ ନବାଂଶେ ଥାଏ । ତା ସଂଖ୍ୟାରୁ ଅବା

କହ ବଳ ତାରି ଭ୍ରାତ ।

ତତ୍ତ୍ଵୋଃ ସଂଯୁକ୍ତଶେଷସ୍ୟ ଶ୍ଵଶ୍ୟଂଶାଦ୍ୱା ତଥା ବଦେତ୍ ।
 ଏତଦ୍ୱୋ ରକ୍ଷି ମାନାଦ୍ୱା ପାପପୋଗାଦ୍ୱି ନାଶନଂ ।
 ସଦ୍ୱିଜେଶ୍ଵରା ବା କାରକ ସଙ୍ଗେ ଥିବା ଗ୍ରହ-ନବାଂଶ ସଂଖ୍ୟାରୁ ଅବାଭ୍ରାତୃସଂଖ୍ୟାକୃତ
 ଏଦୁହିତ ବଳ ଦେଖି ଫଳ ବିଚାରକ । ପାପଯୁକ୍ତ ଥିଲେ ଜନ୍ମି ବିନାଶ ଜାଣିବ ।
 ସଂକାସେ ବିବିଧେ ପ୍ରାପ୍ତେ ତତ୍ତ୍ଵବିଚିତ୍ତୋ ଭବେତ୍ ।
 କାରକାଦ୍ୱି ନିମେଶାଦ୍ୱା ବିହୀନସ୍ୟ ବିନିର୍ଦ୍ଦିଶେତ୍ ।
 ତଦ୍ୱିଜଯୋଗ ବଢ଼ିଲେ ଯେହୁ ବଳବାନ । ସେହୁଯୋଗ ଫଳଦିଏ ଜାଣି ଦେ ସୁଜନ
 ଭାବେହୁଁ ତା କାରକୁ ବଳିଷ୍ଠ ଯେ ଗ୍ରହ । ତାହାଠାରୁ ଅବାଭ୍ରାତୃସଂଖ୍ୟା ବୁଝିବ
 ଶୌର୍ଯ୍ୟ ଥିବେହୁଁ ଭୁଞ୍ଜିଗଲେ ବଳାଭ୍ୟାସେ କେବଳ କି କୋଣେ ଯଦି ସୌମ୍ୟହୁଏ ।
 ମୁକ୍ତିଦିବେ ଶେ ସ୍ଵଗୃହେଷ୍ଠଗେହେ ବୈଶେଷିକାଂଶେ ପୁରୁଷଃ ସ ଧୀରଃ ।
 ତତ୍ତ୍ଵସୂକ୍ଷ୍ମ ନିଜତୁଙ୍ଗେ, କେନ୍ଦ୍ରେ ବା ବିକୋଣେ । ସ୍ଵଗୃହେ ବା ବିଶିଷ୍ଟେ
 ବା ମୁକ୍ତିଦିବେ । ବୈଶେଷିକାଂଶରେ ଅବା ଶୁଭଦୃଷ୍ଟିଠରେ । ଥିଲେ
 ଧୀର ହୁଏ ଜାତ ବାଳ ଏ ଯୋଗରେ ।
 ଧୀରୋ ଭବେଦ୍ୱି ନିମେଶାଦ୍ୱା ସୌମ୍ୟଗୃହେଂଶେ ଶୁଭଶେଷଯୁକ୍ତେ ।
 ତଥେବ ତତ୍ତ୍ଵ ରକ୍ଷଣେଚରେନ୍ଦ୍ରେ ସୌମ୍ୟଗ୍ରହାଣାଂ ଭବନେ ହୁ ଶରୀଃ ।
 ତତ୍ତ୍ଵସୂକ୍ଷ୍ମ ଶୁଭଗୃହେ ଶୁଭନବାଂଶରେ ୮ ଜମ୍ବା ଶୁଭଗ୍ରହଯୁକ୍ତ ହେଲେ ଧୀର-
 କରେ । ବିନିମିତ୍ତରକ ଗ୍ରହଥିଲେଶୁଭଘରେ । ଜାତ ପୁରୁଷକୁବଳବନ୍ତନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ
 ଧୈର୍ଯ୍ୟାନୁଜ୍ଞାତୋ ବିନିମିତ୍ତଶିନାଥସଂଯୁକ୍ତସ୍ଵଶ୍ୟଂଶପରମ୍ପଦଂଶେ
 ତଦଶଂନାଥେ ସ୍ଵଗୃହଦିବର୍ଗେ ଯୁକ୍ତେ ବିଦଗ୍ଧଃ କଳହସ୍ରବାଣଃ ।
 ତତ୍ତ୍ଵସୂକ୍ଷ୍ମ ଥିବା ନବାଂଶର ଅଧୀଶ୍ଵର । ଯେ ନବାଂଶେ ଥାଏ ଯଦି ତାପତ ଶେଷର
 ସ୍ଵଗୃହାଦି ଶତ୍ତୁର୍ଗଂରେ ରହିଲ ଜାତକ । ଯୁଦ୍ଧରେ କୁଶଳ ବଡ଼ ବଳହକାରକ ।
 ବିନିମିତ୍ତସୂକ୍ଷ୍ମେ ସ୍ଵାତ୍ମେ ନାଶସ୍ଥେ ପାପସଂଯୁକ୍ତେ ।
 ତରଳେ ତରଳଶ୍ୟଂଶେ ଯୁକ୍ତାତ୍ ପୂର୍ବଂ ଦୃଢ଼ୋ ଭବେତ୍ ।
 ଭଜେ ଥାଇ ବିନିମିତ୍ତ ଯଦି ଦ୍ରାବଣରେ । ତରଳଶିରେ ବା ଥିଲେ ତର-
 ନକ୍ତଂଶରେ । ହେଲେ ପାପଗ୍ରହ ଯଦି ବିବାଦ ଅଗରୁ । ଦୃଢ଼ ହୋଇଥାଏ ଜାତକ
 ଏହି ଯୋଗରୁ ।
 ପାପଗ୍ରହାଣାଂ ଭବନେ ବିନିମିତ୍ତ ପାପସଂଯୁକ୍ତ ।
 ତଥାବିଧେ ତଦ୍ୱାଶୟେ ଯୁକ୍ତାତ୍ ପୂର୍ବଂ ଦୃଢ଼ୋ ଭବେତ୍ ।
 ଭଜେ ଥାଇ ବିନିମିତ୍ତ ଯଦି ଦ୍ରାବଣରେ । ତରଳଶିରେ ବା ଥିଲେ ତର-
 ନକ୍ତଂଶରେ । ହେଲେ ପାପଗ୍ରହ ଯଦି ବିବାଦ ଅଗରୁ । ଦୃଢ଼ ହୋଇଥାଏ
 ଜାତକ ଏହି ଯୋଗରୁ ।

ପାପଗ୍ରହଣୀ ଭବନେ ବିହମେ ପାପସଂଯୁତେ ।

ଉପାବିଧେ ଉଦ୍‌ଗାହେପି ଯୁକ୍ତାତ୍ ପୂର୍ବଂ ଦୃଢ଼ୋ ଭବେତ୍ ।

ପାପଗ୍ରହଣୀ ହେଲେ ଉଦ୍‌ଗାହ ଉଚିତ । କିମ୍ବା ପାପଗ୍ରହ କଲେ ବିହମେ ଅସ୍ଥାନ ।

ବିହମଭବ ଉଦ୍‌ଗାହ ଥିଲେ ପାପଗ୍ରହ ହେ । ଅବା ପାପଯୋଗେ ଯୁକ୍ତ ପୂର୍ବଂ ଦୃଢ଼ ହୁଏ ।

ନିରାଶ୍ରୟଂ ଶଗେ କାପି ଉଦ୍‌ଗାହେ ନୀତଶଶିଗେ ।

ପାପପକ୍ଷେ ଅବା ଦୃଷ୍ଟେ ଯୁକ୍ତଜାତ୍ୟୋ ଭବେନ୍ନରଃ ।

ନିରାଶ୍ରୟ ନୀତଶଶି କିମ୍ବା ପାପଯୁକ୍ତ । ପାପଦୃଷ୍ଟ ଅବା ନିରାଶ୍ରୟ ଅଂଶଗତ ।

ହେଲେ ନୀତେ ହୁଅଇ ଯୁକ୍ତେ ଜଡ଼ପରି । କୋବିଦେ କହିବ ଭବଫଳକୁ ବିଚାର

ଯୁକ୍ତେ ପରାଜିତଃ ସ୍ତୋତେ ବିହମେଶେ ବିନାଶିନୌ ।

କାରତେ ବଚନ୍ତାନେ କା ନିରାଶ୍ରୟଂ ସଂଯୁତେ ।

କିନ୍ତେ ଥାଇ ଉଦ୍‌ଗାହେ ଥିଲେ ଦ୍ରାବଣରେ । ଅବା କାରକ ରହିଲେ ନିରା

ଶ୍ରୟଂ ଶରେ । ବଚନ୍ତାନ ହୋଇ ଯୁକ୍ତେ ହୁଏ ପରାଜିତ । ଏ ଯୋଗେ ଜନ୍ମିତା

ନର, ପୁଣ୍ୟ ଏହିମତ ।

ଦିହସନାଂଶେ ଯଦି ବିହମେଶେ ପାପବର୍ତ୍ତେ ଗୋପୁରଭଗ୍ନୟକ୍ତେ ।

ମୁଦ୍ରଂଶବେ କା ଶୁଦ୍ଧଦୃଷ୍ଟିଯୋଗେ ଉଦ୍‌ଗାହଯୁକ୍ତଂ ଯୁକ୍ତବିଶାଦତଃ ସ୍ୟାତ୍ ।

ଉଦ୍‌ଗାହପଦବଦ୍‌ଦିହସନଯୋଗେ ପାପବର୍ତ୍ତେ କା ଗୋପୁରେ ମୁଦ୍ରଂଶଗତେ

ଶୁଦ୍ଧଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ୁଥିଲେ ତା ଉପରେ । ଯୁକ୍ତକୁଶଳ ଉଦ୍‌ଗାହ ଜାତକକୁ କରେ ।

ଯୁକ୍ତାଭିଜ୍ଞାଣୀ ସମରପ୍ରକାଶୋ ବୀର୍ଯ୍ୟଶ୍ଚରେ ସୌମ୍ୟଯୁକ୍ତେ ସ୍ମୃତଙ୍ଗେ ।

ବୈଶେଷିକାଂଶେ କଳପଶ୍ଚୟକ୍ତେ ମୁଦ୍ରଂଶବେ କା ବିପତ୍ତମନ୍ୟତ୍ ।

ଉଦ୍‌ଗାହେ ଶୁଦ୍ଧସଙ୍ଗେ ଥିଲେ ସ୍ମୃତଙ୍ଗରେ । ବୈଶେଷିକାଂଶରେ ଅବା

ମୁଦ୍ରଂଶପରେ । କଳପ ହୋଇଲେ କରେ ସମରପ୍ରକାଶ । ଏଥୁ ଅନ୍ୟଥା

ହେଲେ ଫଳ ବିପତ୍ତ ।

ଶୌର୍ଯ୍ୟାଧିପେ ଭୀରୁପ୍ରଭେଦଧୀରଶ୍ଚତ୍ରାନ୍ତେ ଧୈର୍ଯ୍ୟଯୁକ୍ତଂ ମନଃ ସ୍ୟାତ୍ ।

ବୃଷ୍ଟା ଜଡ଼ୋ ଭୌମଯୁକ୍ତେ ପ୍ରକୋପୀ ସୌମ୍ୟାନ୍ତ୍ରାନ୍ତେ ସ ଶ୍ରୀକଣ୍ଠକୟକ୍ତଃ ।

ଉଦ୍‌ଗାହେ ରବିପୁକ୍ତ ହେଲେ ହୁଏ ଧୀର । ଚନ୍ଦ୍ରଯୁକ୍ତ ହେଲେ ନର ମନହୁଏ ଶ୍ରୀର

ମନଳ ଯୋଗରେ କଳା ଜଡ଼ କୋପୀ ନର । ବୃଷ୍ଟିଯୋଗେ ସାଶ୍ରୀକଣ୍ଠକ ଜାତକର

ଜବାନ୍ତେ ଧୀରତତ୍ତ୍ୱା ସମେତଃ ସମସ୍ତଶାସ୍ତ୍ରାର୍ଥବିଶାରଦଃ ସ୍ୟାତ୍ ।

କାମାଭିରସ୍ତୁକ୍ତ ଜଡ଼ନ୍ତ୍ରାନ୍ତେ ସ୍ୟାତ୍ ଉଚ୍ଚଳକୋପାତ୍ କରହସ୍ତକାଣଃ ।

ଭୁବସ୍ତୁକ୍ତ ସଙ୍ଗେ ଯେବଂରହେ ସହଜେଶ । ସକଳଶ ସ୍ତରେ ନର ହୁଅଇ ବିଦୁଷ

ସହସ୍ତକ ହେଲେ ନର ହୁଏ କାମାଭିର । କାଗ ଶ୍ରୀକଳହ କରଇ ନାନାଦାର

• କହୋଇବେଦ୍ ବାସରନାଥପୁତ୍ରପୁତ୍ର ପ୍ରଣୀନାମଧ୍ୟସେନ ଚନ୍ଦ୍ର ।

ବହୁଦୃଢ଼େ ଦୃଢ଼ତତାତ୍ୟୟକ୍ରଃ କେତୁଦ୍ୱିତେ ମାତ୍ରପୁତ୍ରେ ତଥୈବ ।

ଶକ୍ତିଯୋଗେ ଅଭୟୁତ ସ୍ତ୍ରୀ କଳମତ । ଶୁଦ୍ଧ ବା କେତୁ ବା ମାତ୍ର ସମ୍ଭବେ ବସନ୍ତ
କଲେ; ମୁଖରେ ବଳିଷ୍ଠପରି କହେ କଥା । ଦୁର୍ଜଳ ହୃଦୟ ସ୍ତ୍ରୀ ସମ୍ଭାବନା ଯଥା ।

ଲଗ୍ନେ ଶୁଭୋ ବିଷମନାଥପୁତ୍ରେ ଚନ୍ଦ୍ରଶୁଦାନାଂ ପ୍ରବେନ୍ତି ରୀତିଂ ।

ସର୍ବାଂ ଭୟଂ ବା ଜଳଭଣ୍ଡିକଲ୍ଲେ ଜଳପ୍ରମାଦୋ ଘଟତେ ପୁରଂ ଚତ୍ ।

ତୁଳସେଶ ସଙ୍ଗେ ଶୁଭ ସଂଲ ଲଗ୍ନଘଟେ । ସମ୍ଭବପୁ ବଠାଏ ମାତ୍ର କରମରେ
କଳସି ହେଲେ ଲଗ୍ନ ହେଁ ଏହିଯୋଗ । ଥିଲେ; ଜଳଭୟ ନର ବସାରେ ଜାଣିବ

ଶୌର୍ଯ୍ୟଧୂପେ ଶୁଦ୍ଧସମେଶ୍ୱେଶିନାଥାନ୍ତ୍ରୀତେ ଶୁଦ୍ଧପୁତ୍ରେ ବିଳଗ୍ନେ ।

ସର୍ପାଦ୍ଭୟଂ ବିଷମଶିନାଥେ ବୁଧେନ ଯୁକ୍ତେ ଗଳଶ୍ରେଣମତ ॥

ତୁଳସାଧୂସର ଶୁଦ୍ଧପୁତ୍ରଶିନାଥ—ସଙ୍ଗେ ଥିଲେ, ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲେ ଲଗ୍ନମତ ।
ସର୍ପଭୟ ତା ଦଶା ଅନ୍ତରରେ ଜନ୍ମାଏ । ବୁଧସଙ୍ଗେ ଚୂଡ଼ାୟେଶ ଗଳଶ୍ରେଣ ବିଏ

ନାତେ ଭୃଗୁସୂର୍ଯ୍ୟରାଶିରେ ବିମୁକ୍ତେ ପାଞ୍ଚେଷିତେ ସ୍ୟାଦ୍ଭୟପ୍ରମାଦଃ ।

ବିଷପ୍ରୟୋଗାଦ୍ଭୟଭୟଶାନ୍ତାଂ ତେଷାମଭ୍ୟାଚରେତ ବିଶିଷ୍ଟସ୍ୱାର୍ଥଃ ।

ସହଜଭବନେ ଅସ୍ତମିତ ଗ୍ରହ ଥିଲେ । ଶତ୍ରୁଗୁପ୍ତ ପାଞ୍ଚେଷୁ ବା ନାତ ସେ ହେଲେ
ଏପରିଗ୍ରହ ସହଜେ ଯେବେ ଥାଏ ଭୟ । ଶେଷଦୋଷ ଘଟେ; ଯୋଗ ନଥିଲେ ନୁହେଁ

ଶୁକେ ବଳାହେଁ ଯଦି ବା ଶଶି କେ ଶୌର୍ଯ୍ୟେଷିତେ ଶେଢ଼ଭୟଗେଷପକ୍ତେ ।

ସୋଥୁସ୍ଥିତେ ସ୍ୱେଚ୍ଛସ୍ତମିତବର୍ଗେ ପୁତ୍ରାଦିଭୋକ୍ତା ସୁଖଭୁକ୍ତିଭାବ୍ ସ୍ୟାତ୍ ।

ବଳପୁକ୍ତ ଶୁକ ଅବା ଶଶି ସହଜରେ । ଉଚ୍ଚରେ ରହିଲେ ଅବା ମିଶ୍ରଶତ୍ରୁଗରେ ।
ଶୁଭଗ୍ରହପୁକ୍ତ କମ୍ପା ଦୃଷ୍ଟ ଥିଲେ ହୋଇ । ଏଯୋଗେସୁପାଦେସୁଗେ ଭୋଜନକରଇ

ସାପେ ତୁଳସେ ଗଳଶ୍ରେଣମତ ଚନ୍ଦ୍ର ମାତ୍ରାଦିପୁତ୍ରେ ବିଶେଷାତ୍ ।

ଭୌମାନ୍ତ୍ରୀତେ ପ୍ରେତପୁରୁଷଭାବେ ତୁଳସେଶୋ ଯଦି କର୍ଣ୍ଣଶ୍ରେଣଃ ।

ସାପଗ୍ରହ ତୁଳସେ ଥିଲେ ଗଳଶ୍ରେଣ । ମାତ୍ର ଅବିପୁତ୍ରେ ଅଧିକରେ ହୁଏ ଭୋଗ
ଧର୍ମଶାନ୍ତନୟ ପ୍ରେତ ପୁରୁଷ ଭାଗରେ । ରହିଲେ ତୁଳସେଶବେ କର୍ଣ୍ଣଶ୍ରେଣ କରେ

ସାପାନ୍ତ୍ରୀତେ ପାପବିଶିଷ୍ଟେ ବା ବଦନ୍ତି କର୍ଣ୍ଣେ ଭୟଶ୍ରେଣମତ ।

ହର୍ଷବିଷୟାଂଶୟତେ ତପାଶେ କର୍ଣ୍ଣସ୍ୟ ଶ୍ରେଣଂ ବଥୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚକ୍ଷଃ ।

ତୁଳସେଶ ବା ସେ ଭାବ ହେଲେ ପ ପପୁରା ଅବା ପ ପଦୃଷ୍ଟ ହେଲେ କର୍ଣ୍ଣଶ୍ରେଣ
କାତ । ତୁଳସେଶ ହର୍ଷବିଷୟାଂଶାଦିରେ ଥିଲେ । କର୍ଣ୍ଣଶ୍ରେଣ ଜନମାଏ କୋପ-

ବିବ କୋଲେ ।

ସୌମ୍ୟଯୁକ୍ତେ ତୁଳାୟେ ବା ସୌମ୍ୟଶେତରବଶିତେ ।

ତଦାଶେ ଶୁଭସଂଯୁକ୍ତେ ବର୍ଣ୍ଣସୌଭାଗ୍ୟଶଃ କଦେତ ।

ଶୁଭଗ୍ରହଯୁକ୍ତ ଅବା ଶୁଭଦୃଷ୍ଟସେବେ । ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ପତିବନ ଶୁଭପତ୍ୟେକ୍ତଂବେ ।
ତହିଁସେବେ ଶୁଭଗ୍ରହ ବାସବରୁଆଇ । ଏ ପୋଶେ ଜାତକ ବର୍ଣ୍ଣଭୂଷଣ ଲଭଇ ।

ଶୁକେ ତୁଳାୟେ ପଦି ମୌକ୍ତିକଂ ତଳ ଜାବେତୁଳଂ ଭୁ ଭବଣଂ ବଦନ୍ତି ।

ଭାନୋସ୍ତୁ ସମ୍ବନ୍ଧୟେତେ ତୁଳାୟେ ସଦ୍‌ବୃନ୍ଦାମାନାମୟଂ ହୁ ମନ୍ଦେ ।

ତୁଳାୟେ ଥିଲେ ଶୁକ ମୁକ୍ତ ଅଭରଣ । ଶୁଭ ଥିଲେ ବହୁମୂଲ୍ୟରତନ ଭୂଷଣ ।
ରବି ଥିଲେ ଶୁଭପତ୍ନୀ ପତି, ଶନି ଥିଲେ । ନାଲକଣ୍ଠେ ଅଳଙ୍କାର ବର୍ଣ୍ଣଭୂଷା ମିଳେ ।

ତନ୍ଦ୍ରେ ବହୁଭୁଭରଣଂ ହୁ ସୌମ୍ୟେ ଶ୍ୟାମଂ ଭବେତ୍ ଚୈଷ୍ଟିତସୁନୁଶ୍ଚଣ୍ଡୋ ।

ଚିତ୍ରମାର୍ଗାଭରଣଂ ତଥୈବ । ଝାପେଷିତେ ତସ୍ମିନ୍ ଦୃଶ୍ୟଂ ।

ଚନ୍ଦ୍ର ଥିଲେ ବହୁ ଅଳଙ୍କାର ବର୍ଣ୍ଣେ ଧରେ । ବୁଧ ଥିଲେ ଶ୍ୟାମବର୍ଣ୍ଣଭୂଷଣବର୍ଣ୍ଣରେ
କୁଜ ଥିଲେ ନାନାରଙ୍ଗେ ବର୍ଣ୍ଣେ ଭୂଷଣ । ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ପତିରେ ପାପଦୃଷ୍ଟି ଥିଲେ ଶୂନ୍ୟ ଜାଣ

ଶୁଭଗ୍ରହାଣଂ ଭବନ୍ତେ ହୁ ତସ୍ମିନ୍ ତତ୍ତ୍ୱାୟଶ୍ଚଣ୍ଡୋ ଶ୍ରବଣଂ କଥାନାଂ ।

ସୁଶ୍ୟାଦିକାନ୍ତାଂ ଯଦି ପାପଶ୍ଚଣ୍ଡୋ ଚୁରୁଷ୍ଟ ତତ୍ ବର୍ଣ୍ଣକୁଠାରମାତ୍ତଃ ।

ତୁଳାୟୁକ୍ତେ କୋଇଟଳ ଶୁଭଗ୍ରହଘଟ୍ଟରେ । ପୁଣ୍ୟକଥା ସୁଟଣ ନର ସର୍ବଦା ବର୍ଣ୍ଣରେ
ପାପଶ୍ଚଣ୍ଡିରତ ଅବା ହେଲେ ପାପଯୁକ୍ତ । କୁବେଶ୍ରବଣପ୍ରିୟ ମାନକ୍ ତୟୁକ୍ତ ।

ଅଥ ଚତୁର୍ଥ ଶ୍ରବଣବିଷୟଃ

ବନ୍ଧୁଭବନେ ବନ୍ଧୁନ୍ ଗୃହମାତୃଜଳମୁତଭାଗ୍ୟଦାନ୍ ।

ବାହନଦ୍ରବ୍ୟସ୍ତୁବାସନଶୟନସୁଖ ନ୍ୟାୟୋଜନଂ କୁରୁତ୍ ।

ଚତୁର୍ଥ ଶ୍ରବଣ ବନ୍ଧୁ ଗୃହ ମାତା ଜିଲ । ଭବନ ବ୍ୟବହାର ବାହନ ସୁବିଧା ।
ଆସନ ଶୟନ ସୁଖ କପଥାଦି କଥା । ବିରୁଦ୍ଧ ଜାତକ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଯେ ସର୍ବଥା ।

ଲଗ୍ନେଷ୍ଟରେ ଲଗ୍ନରତେ ସୁଖ ଜ୍ଞାନାଥେନ ଯୁକ୍ତେ ପଦି ଶେଷଭାଗଃ ।

ଅଥବୃତ୍ତଃ ସ୍ୟାଃ କ୍ଷୁଦ୍ରଦୃଷ୍ଟି ସେବାତ୍ ସ୍ତ୍ରୀକେ ସ୍ତ୍ରୀହେ ସ୍ତ୍ରୀହେ ବଳାତ୍ୟେ ।

ଚୂଡ଼ାସ୍ତ୍ରସେ ବୈଦ ରତେ ବଳାତ୍ୟେ ସୌମ୍ୟୋଷିତେ ମନ୍ଦରଲଭମାତ୍ତଃ ।

ବୈଶେଷିକାଂଶେ ପରମେ ତତ୍ତ୍ୱଗୋ ହେ ପୁତ୍ରସ ମନ୍ଦରଲଭଃ ।

ଚତୁର୍ଥାଧ୍ୟାୟର ସଙ୍ଗେ ଲଗ୍ନେଶଲଗ୍ନରେ । କିମ୍ବା ଚତୁର୍ଥେଶ ଚିଜ୍ଜଡେ ସ୍ତ୍ରୀହେରେ ।

ଅବାହିତରେ ଶୁଭଗ୍ରହର ଦୃଷ୍ଟିରେ । ଶୁଭଗ୍ରହରେ ବଳୀ ହେଲେ ଗୃହଲଭ
କରେ । କିମ୍ବା କେନ୍ଦ୍ରଗତହେଲ ହେଲେ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟ । କିମ୍ବା ଭବେ ବୈଶେଷି-

କାଂଶରେ ହେଲେ ସ୍ଥିତି । ଗୃହଲଭ ହୁଏ ଅନାୟାସେ ଏପୋଷରେ । ଗଣକେ
ବିରୁଦ୍ଧ କରି ବହୁକ ସୁପ୍ତିରେ ।

• ଗୁହସ୍ଥାନାସ୍ତସ୍ୟାଂଶନାଧସ୍ତକ୍ତୁଶ୍ଚିପିଃ ।
 ଚନ୍ଦ୍ରଶାସ୍ତ୍ରତୋ କେନେ ଗୁହସ୍ଥରମୁଦାସ୍ତେ ।
 ଚତୁର୍ଥେଣ ଥିବା ନିବାଂଶପତ ସେ ଅଂଶେ । ତାପତ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଥିଲେ ଗୁହ-
 ଶର ଦଶେ ।

ଭାଗ୍ୟେଶେ କେନ୍ଦ୍ରଭାବସ୍ଥେ ଗୁହେଶେ ସ୍ଥୋତ୍ରମିଦମେ ।
 ଗୁହସ୍ଥଶିଗତେ ଶେଷେ ସ୍ତୋତ୍ରେ ବହୁବିଦେବ ।
 ଭାଗ୍ୟେଶ କେନ୍ଦ୍ରରେ, ଚତୁର୍ଥେଣ ମିଦିଗରେ । ଅବା ଉତ୍ତେ ଥିଲେ, ଅନ୍ୟଗୁହ
 ଚତୁର୍ଥରେ । ଉଚ୍ଚ ହୋଇଥିବାର ସୁବିଧମନ୍ତର କରେ ।

• ତୁଳସ୍ତେ ସୌମ୍ୟସ୍ତସ୍ତୁ ଗୁହେଶେ ସ୍ତବକାନ୍ତେ ।
 ତଦାଶେ ବଳସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଦର୍ମ୍ୟ ପ୍ରାକାରମଶ୍ରୁତ ।
 ତୁଳସ୍ତେଶ, ଚତୁର୍ଥେଣ ଦୁର୍ଦ୍ଦେବଳବନ୍ତ । ଶୁଭ ଚୁଦୟରେ ଥିଲେ କୋଠାବାଡ଼
 ସକ୍ତ ।

ସିଦ୍ଧାସନାଂଶକେ ଚାପି ଗୁହେଶେ ଗୋପସ୍ତାଶିବ ।
 ମୁଦୁଂଶାଦୟତେ ଚାପି ଚକ୍ରାଦ୍ୟ ସୌମସ୍ତେ ।
 ଗୁହେଶର ସିଦ୍ଧାସନେ ଅଥବା ଗୋପରେ । ମୁଦୁଆଶେ ଥିଲେ ଅବା
 କୋଠାବାଡ଼ କରେ ।

ପାଶ୍ଚାତ୍ୟାଂଶକେ ଗୋହନାଥେ ଗୁହିତଶାସ୍ତିତେ ।
 ଗୋପୁରାଦ୍ୟାଂଶକେ ଚାପି ଦୈବ୍ୟ ଦର୍ମ୍ୟମାଦର୍ଶେତ୍
 ପାଶ୍ଚାତ୍ୟେ କା ଗୋପୁରେ ରହୁ ଗୁହେଶର । ଶୁଭଚନ୍ଦ୍ରଦୃଷ୍ଟ ହେଲେ ଦେବ-
 ଯୋଗ୍ୟ ଘର ।

ଚିତ୍ରସୌମ୍ୟସ୍ତସ୍ତୁ କାରମଶ୍ରୁତ ଗୁହମାଦର୍ଶେତ୍ ।
 କର୍ମସୁପେନ ସହୃଦେ ନାଥେ କେନ୍ଦ୍ରେ ଚର୍ଚ୍ଚସୁନା ।
 ଦଶମେଶାଂଶକ ସଙ୍ଗେ ଚତୁର୍ଥେଣ ଥିଲେ । ଚିତ୍ର ମନ୍ତର ଜାତିକୁ ନଷ୍ଟେ ମିଳେ

ବେଦାସ୍ତୋ ନାଶକତୋ ଯଦସ୍ୟ ଚ ପାସେଷିତସ୍ତୁ ହନାଶମାୟଃ ।
 • ଗୋହେଶବଂସ୍ତୁ ନିବାଂଶନାଥେ ନାଶିଷ୍ଟିତେ ସ୍ୟାଦପ ଗୋହନାଶଃ ।
 ପାସେଷିତର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଥିବାର ବ୍ରହ୍ମଦେବେ । ଚତୁର୍ଥାସ୍ତପତ, ନଷ୍ଟେ ଗୁହନାଶକରେ
 ଚତୁର୍ଥେଣ ଶାନ୍ତନବା ଶାନ୍ତଦ୍ଵୟଶେ । ଥିଲେ, ସଂଯୋଗରେ ଜାତିକର ଗୁହନାଶେ
 ବଳସୁନାସ୍ତିତେ ସୌମ୍ୟ ସୌମ୍ୟଗୁହନସ୍ତତେ ।

ତତ୍ତ୍ଵାରକେ ବଦାଦ୍ୟେ ବା ବଳସୁଜ୍ୟେ ରବେନ୍ଦ୍ରାୟ ।
 ଶୁଭର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଶୁଭହେ ଚତୁର୍ଥରେ । ଥିଲେ ବାରିକ ସବଳେ, ବଳସୁଜ୍ୟାଦ୍ୟେ

ବନ୍ଧୁମାନଗଣେ ଜାତେ ତଦାଶେ ଶୁଭସଂସୃତେ ।

ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ସମାୟକ୍ତେ ବନ୍ଧୁଶ୍ରେଷ୍ଠେ । ଭବେନ୍ନରଃ ।

ଚତୁର୍ଥଶତାବ୍ଦେ, ଗୁରୁତରୁଥରେ । ଦୃଷ୍ଟି ଦେଲେ ବାରିହଲେବନ୍ଧୁଶ୍ରେଷ୍ଠକରେ

ବନ୍ଧୁମୂର୍ତ୍ତୀ ତଳାଥେ କେନ୍ଦ୍ରେ କୋଶୋଽଥ ସଂସୃତେ ।

ବୌଶେଷିକାଂ ଶସଂସୃକ୍ତେ ପାତଦୃଶ୍ଟାଗବଜିତେ ।

ପାପସହକାସ ଅବା ଦୃଷ୍ଟି ରୁ ବହୁତ । ଚତୁର୍ଥଶ ହେଲେ କେନ୍ଦ୍ରବିକୋଶସଂସୃତ

ବୌଶେଷିକାଂଶେ ବା, ବନ୍ଧୁଉପକାରେଇତ ।

ବନ୍ଧୁନାମୁପକାସ ସ୍ୟାଦୁକ୍ତୌ ଗୁରୁତଂସୋମତଃ ।

ତେଷାଂ ଗୃହେ ବା ଯେତୁଂଷ୍ଠେ ମୁଦୁଂଶାଦସମନ୍ବିତେ ।

ଶୁଭୁରକ୍ଷୁଧସେବେ ଚତୁର୍ଥରେ ଥିବୁ । କିମ୍ବା ଏଥୁ ଏକ ହେଲେ ବନ୍ଧୁମାନପତ

କିମ୍ବା ମୁଦୁଂଶାଦରେ ବହୁଶସମାନେ । ବନ୍ଧୁସ୍ବକ୍ତୁ ଦେଖିଲେବନ୍ଧୁସ୍ବେପ୍ରାକନେ

ବନ୍ଧୁନା ତଂକ୍ତଃ ପୁରୁଷସ୍ତଦାଶେ ପାପସଂସୃତେ ।

ବନ୍ଧୁଶସ୍ତ୍ରଂଶକେ ବାପି ଜାଗ୍ରତଶ୍ଚହେପି ବା ।

ଜାତେ ଶହସ୍ରରେ ଅବା ଚୁଷ୍ଟଶସ୍ତ୍ରଂରେ । ଅବା ପାପସୂକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଗୃହେ

ସ୍ବରେ । ବନ୍ଧୁତାକୁ ହୁଏ ନର ଏମନ୍ତ ଯୋଗରେ ।

ବହୁପାପସମାୟକ୍ତ ବନ୍ଧୁନାଥେ ତଥେବହୁ ।

କ୍ଳେରକେ ତଥେବାସି ବନ୍ଧୁନାଂ କୁସ୍ଥିତଂବଦେତ୍ ।

ବନ୍ଧୁନାଥ କିମ୍ବା କ୍ଳେ ଅଥବା ବାରିତ । ବହୁପାପ ମେଲେ ଥିଲେ ବନ୍ଧୁଶ୍ରେଷ୍ଠଲେବ

ନାଥକାରକସଂଯକ୍ତନିବାଶେଷୋଶନାମୁତଃ ।

ଜାତସ୍ଥିତିତୋ ମୃତେବନ୍ଧୁନାଂ ଭୟଦାୟକଃ ।

ବନ୍ଧୁନାଥବାବାରିକ ସେ କବାଂଶେଷାତ୍ । ତାପତ ସେ ନବମାଂଶେ ତା

ଶସର ଯାତ । ଜାତଗୃହେ ଥିଲେ ଅବା ହେଲେ ଅସ୍ଥିତେ । ଦେଖିଲେ ବନ୍ଧୁସ

ତାକୁ ଚରନ୍ତ ଭୟତ ।

ବନ୍ଧୁମୁକ୍ତେଶୀ କେନ୍ଦ୍ରେ ତଦାଶେ ଶୁଭବାସିତେ ।

ଗେପୁରୁଷଂଶକେ ବାପି ମୁଦୁଂଶାଦସମନ୍ବିତେ ॥

ବନ୍ଧୁମୁଖ ମିତେ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ବନ୍ଧୁସୁତ । କେନ୍ଦ୍ରେ ଗୋପୁରୁଷଂଶରେ କଲେ ବା

ବସତ । ଅବା ମୁଦୁଂଶାଦରେ ବସିଥିଲେ ସୁତ ॥

ଧନକ୍ଷୟିକୋଶସ୍ଥେ ତଳାଥେ ଶୁଭବାସିତେ ।

ସୌଂସଦ୍ବାଶାମଂଶେ ବା ବନ୍ଧୁନାମୁପକାରବୁତ୍ ।

ଶୁଭର ଦୃଷ୍ଟିରେ, ଅବା ଶୁଭଗୃହାକରେ । ଚତୁର୍ଥେଣ ଥିଲେ ଧନ, ଲଭ, ସିଦ୍ଧି-
ଶରେ । ଏଯୋଗେ ଜାତକ ବନ୍ଧୁ ଉପକାର କରେ ।

ବନ୍ଧୁବୃନ୍ଦା ଭବେନ୍ଦ୍ର ଚ୍ୟା ପାପାହାଲେ ଶୁଦ୍ଧେ ଯଦା ।

ନାଶସ୍ତୁଷେଷ ସଂସ୍କୃତେ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟୋକବଦ୍ଧିତେ ।

ପାପସୁତ ଅବା ନାଚ ଅସ୍ତ୍ରଗ୍ରହସୁତ । ହେଲେ ଚତୁର୍ଥେ ଶୁଭନେତ୍ର ଚକ୍ରଜିତା ।
ଏଯୋଗେ ଜାତକ ବନ୍ଧୁ ଉଦ୍ଦେଶୀ କରୁନ ।

ବନ୍ଧୁଂଶୁଭ୍ ଶେଷରେହେ ବା ବନ୍ଧୁଂ ସ୍ତୋତେ ସ୍ତୁତିରେ ।

ଶୁଭଶାନ୍ତୁଷ୍ଟି ସମ୍ପଦେ ବନ୍ଧୁ ପୂଜ୍ୟା ଭବେନ୍ଦ୍ରଃ ।

ଶୁଭଦୃଷ୍ଟ ହୋଇ ଉଚ୍ଚେ କିମ୍ବା ମନ୍ଦରେ । ଏକଗ୍ରହ ଯେବେ ରହେ ବନ୍ଧୁ-
ଭବନରେ । ଏ ଯୋଗରେ ଜାତକକୁ ବନ୍ଧୁ ପୂଜ୍ୟ କରେ ।

ଗୃହସ୍ଥାନେ ଚରେ ଶୁଭୋ ଚ୍ୟାଶେ ଚରଣଶିଖେ ।

ତଥେବ ଚୋରକେଶି ବନ୍ଧୁସ୍ଥାନେ ଶୁଦ୍ଧେ ଭବେତ୍ ।

ଚତୁର୍ଥେଣ, ତା ଉତ୍ତର, ଭବନକାରକ । ଚରଣଶିଖିହୋଇଲେ ବନ୍ଧୁଗୃହ ଲେଖ ।

ସ୍ଥିରେ ଗୃହେ ସ୍ଥିରଗୃହଂ ନାଥକାରକଦ୍ଵାରପ ।

ଷଷ୍ଠ୍ୟଂଶେ ଶୁଭଭାଗେ ବା ଦ୍ଵାଶେ ସ୍ଥିରାଂଶଂ ଚକ୍ରେତ୍ ।

ଚତୁର୍ଥ ଭାବ, ତା ଉତ୍ତର, ମନ୍ଦରକାରକ । ଛିଦ୍ଧରେ ରହିଲେ ଏକସ୍ଥାନେ ଗୃହ
ଲେଖ । ଚତୁର୍ଥେଣ ଶୁଭଷଷ୍ଠି ଅଂଶେ ରହିଥିଲେ । ଏକସ୍ଥାନେ ଗୃହ ହୁଏ ଏପରି
ଦୃଷ୍ଟିଲେ ।

ଅର୍ଥବ୍ୟୟଗୃହେଶାସ୍ତୁ ଅବନ୍ତଃ ପାପସଂଶୁଭାଃ ।

ତାବଦ୍ ଗେହ ଚିନାଶଃ ସ୍ୟାନ୍ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟା । ନ ଦେଶ୍ୟାଃ ।

ଧନସକ ବ୍ୟୟପକ ଚତୁର୍ଥଭାଷ୍ଟର । ଯେତେ ପାପସୁତ ତେତେ ଗୃହନାଶକର ।
ଶୁଭଗ୍ରହଦୃଷ୍ଟ ହେଲେ ଏହି ଗ୍ରହଗଣ । ଯୋଗ ନିଷକ ହୁଅଇ ଶସ୍ତ୍ରର ବଚନ ।

ଅର୍ଥବ୍ୟୟଗୃହେଶାସ୍ତୁ କେନ୍ଦ୍ରକୋଣାଦିବଂଶୁଭାଃ ।

ତାବଦ୍ ଗେହ ଲକ୍ଷ୍ୟଂ ସର୍ବଂ ଶୋଭନଂ ତଥା ଭବିଷ୍ୟେତ୍ ।

ଧନବ୍ୟୟ ଚତୁର୍ଥେଣ, କେନ୍ଦ୍ର ସିଦ୍ଧିକୋଣରେ । ଥିଲେ, ସୁଦରଭବନନର ଲଭକରେ

ଶୁଦ୍ଧେଶେ କର୍ମଶିଖିସ୍ତେ କର୍ମେଶେ ଶେଷମାଗତେ ।

ବ୍ରହ୍ମପୁତ୍ରୋ ଧରଣ୍ୟୁକ୍ତୋ ବନ୍ଧୁକ୍ଷେତ୍ରଂ ବିଜିତ୍ରିଶେତ୍ ॥

କର୍ମଗୃହେ ଚତୁର୍ଥେଣ ଚତୁର୍ଥେ କର୍ମେଶ । କୁଳକଳବନ୍ତ ହେଲେ ବନ୍ଧୁଭୂମିଭିକ୍ଷ ।

ବଳାହେଁ କର୍ମଶିଖିଶେ ଶୁଭସ୍ଥାନାସ୍ତେ ଲଥା ।

ତସ୍ମେମୈତ୍ରୀ ଯଦା ଶିଷ୍ୟ ବନ୍ଧୁକ୍ଷେତ୍ରଂ ବିଜିତ୍ରିଶେତ୍ ।

ବଳିଷ୍ଠ ହୋଇଲେ କର୍ମପକ ବନ୍ଧୁସୁତ । ଦୁହେଁ ମନ୍ଦହେଲେ ବନ୍ଧୁକ୍ଷେତ୍ର ଅଧିଷ୍ଠାତା

କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥାନେ ଶୁଭେଷୁକ୍ତେ ତଦାଶେ ଶୁଭସଂସୃତେ ।

ତତ୍ତ୍ୱାରବେ ତଥା ପ୍ରାପ୍ତେ ବହୁଃଶକ୍ତିଃସଂଗୋ ନରଃ ।

ଚତୁର୍ଥ, ଚତୁର୍ଥାଧ୍ୟାୟ, କ୍ଷେତ୍ରବିଚାରକ । ଶୁଭଯୁକ୍ତହେଲେ ଲୋକ ବହୁକ୍ଷେତ୍ରାଧ୍ୟାୟ ।

କ୍ଷେତ୍ର ଧୂମ୍ର ପଞ୍ଚମସ୍ଥେ ଗୋପୁରାଦ୍ୟଂଶସଂସୃତେ ।

ମୁଦ୍ରଂଶାଦିଗତେ ବାପି ବହୁକ୍ଷେତ୍ରସଂସୃତଃ ।

ଚତୁର୍ଥେଶ ପଞ୍ଚମରେ ଗୋପୁରାଦିଅଂଶେ । ବା ମୁଦ୍ରାଂଶ ବିଗତେ ଭୂମିଗତ ଚିହ୍ନେ ।

ଭ୍ରାତୃବାରଦସଂସୃକ୍ତେ ଭ୍ରାତୃନାଥେନ ବା ସୃତେ ।

କ୍ଷେତ୍ରେ ତଦାଶ୍ଚର ବାପି ଭ୍ରାତୃକ୍ଷେତ୍ରଂ ବିଦିତ୍ୱିହେତ୍ ।

ଭ୍ରାତୃବାରକ ବା ଭ୍ରାତୃଗତ ଚତୁର୍ଥରେ । ଥିଲେ ବା ଚତୁର୍ଥପଦାଦିଦ୍ୱାରା ସଙ୍ଗରେ ।

ଭ୍ରାତୃମି ଏପୋଗରେ ନର ଲଭିବରେ ।

କ୍ଷେତ୍ରେଶସଂସୃକ୍ତନରଂଶନାଥେ କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥିତେ ଚିହ୍ନିକ୍ଷେତ୍ରେ ବା ।

କ୍ରୋମଦୃତେ କ୍ରୋମଦୃଶା ସମେତେ ଭ୍ରାତୃବିନାତ୍ କ୍ଷେତ୍ରମୁଦ ହରନ୍ତି ।

ଚତୁର୍ଥାଧ୍ୟାୟଂସୂଚ ନରଂଶରାଶ୍ଚର । ଚିହ୍ନଦୃଷ୍ଟହେଲେ ଅବା ଥିଲେ କେନ୍ଦ୍ରଗତ ।

କୁଳୟୁକ୍ତ ଅବା ହୋଇ ଥିଲେ କୁଳଦୃଷ୍ଟ । ଭାରାଧିନେ କ୍ଷେତ୍ରପତ୍ତ ହୁଅଇକୟୁକ୍ତ ।

ଲଗ୍ନେଶ୍ଚରେ କେନ୍ଦ୍ରଗତେ ବଞ୍ଚାତ୍ୟେ ଲଗ୍ନେ ବଳିଷ୍ଠେ ଯଦି କ୍ଷେତ୍ରନାଥେ ।

ଶୁଭଗ୍ରହେତୁଃସ୍ତସମ ଗମେ ବା କ୍ଷେତ୍ରଂ ସ୍ୱକାୟେନ ବିଜେନ ଯାତ ।

ବଳିଷ୍ଠବଗ୍ନିଶ୍ଚର ହେଲେ କେନ୍ଦ୍ରଗତ । ବଳୟତ ଚତୁର୍ଥେଶ ଲଗ୍ନରେ ସଂସ୍ଥିତ ।

ଚତୁର୍ଥେଶ ଶୁଭଗ୍ରହଗଣେୟଂସୂଚ ଦୃଷ୍ଟ । ହେଲେ ବା ସ୍ୱକଳେ କ୍ଷେତ୍ର ଲଭିବବହୁତ ।

ବଳିଷ୍ଠବାରବେ କ୍ଷେତ୍ରେ ତଦାଶେ ବା କଳହଗେ ।

ତଦାଶୟୋପ୍ରଥା ଚୈବ୍ୟଂ କଳିହାକ୍ଷେତ୍ରମାଦିଶେତ୍ ।

ଶୁଭ ଚତୁର୍ଥରେ, ଚତୁର୍ଥେଶ ସପ୍ତମରେ । ଚତୁର୍ଥେଶ ସପ୍ତମେଶ ଚିହ୍ନ ପରସ୍ପରେ ହେଲେ ଏପୋଗବିନାଶଂଭୁକ୍ତକ୍ଷେତ୍ରଲଭି । ଜ୍ୟୋତିଷକଚିନ୍ତନମତେ ମାନବକରିବ

ପଂଶୁଶ୍ଚରେ କ୍ଷେତ୍ରଗତେ କଳିତ୍ୟେ ଶତ୍ରୁସ୍ଥଳେ ବା ଶତ୍ରୁଭାବନାଥେ ।

ପଂଶୁଶ୍ଚରାତ୍ କ୍ଷେତ୍ରପତ୍ତୋ ବଳାତ୍ୟେ ଶଯୋଃ ସକଂଶାତ୍ ସଂସ୍ପୃଶ୍ଚପିତ ।

ବଳିଷ୍ଠଶତ୍ରୁଶ୍ଚର ହେଲେ କ୍ଷେତ୍ରଗତ । ଚତୁର୍ଥାଧ୍ୟାୟ ଅବାହେଲେ ଶତ୍ରୁସ୍ଥଳେ ।

ଶତ୍ରୁ ଗତ ଚତୁର୍ଥେଶ ବଳୀ ହେଲେ । ଶତ୍ରୁ ରୁ ମାନବକୁ ଚିହ୍ନେ କ୍ଷେତ୍ରମିଳେ

ପାରାବତଂଶେ ସ୍ୱଗୃହେ ବଳିତ୍ୟେ କ୍ଷେତ୍ରେଶ୍ଚରେ ଶତ୍ରୁପଦଂ ଗତେ ବା ।

ଆଗ୍ରହେତ୍ୱେଶ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟିୟୁକ୍ତେ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ୟ ବାହୁଲ୍ୟମୁଦାହରିନ୍ତି ।

ବଳୟୁକ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରେଶ୍ଚର ଥିଲେ ଜିଜ୍ଞାସୁହେ । ପରାବତଅଂଶେ ଅବା ଥିଲେ ଉପରସ୍ଥେ

ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ଗତହୋଇ ହେଲେ ଉଚ୍ଚାଗ୍ରହେ । ଏପୋଗବହୁତକ୍ଷେତ୍ର ମାନବ ଲଭଇ

ଧନେଶ୍ଵରଭୋଗସମ୍ପଦ୍ଵିତେ ବା ଶେଷେ ତଦ୍ଵାଞ୍ଜୟଂ ଥ କାରତେ ବା ।

ବୈଶେଷିକାଂଶେ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ସୂକ୍ତେ ବିଚିତ୍ରରୂପଂ ଗୁହ୍ୟାଦୁଷର୍ଯ୍ୟଃ ।

କ୍ଷେତ୍ରଜ୍ଞାନ, କ୍ଷେତ୍ରପତି, ବା ଗୁହ୍ୟକାରକ । ଧନପତି ଲଭପତି ସଙ୍ଗେ ହେଉ ଏବଂ ।

ବୈଶେଷିକାଂଶରେ ଥିଲେ ଅବା ଶୁଭଯୁକ୍ତ । ଶୁଭଦୃଷ୍ଟିହେଲେ ଗୁହ୍ୟ ହୁଅଇ ଚିହ୍ନିତ ।

କ୍ଷେତ୍ରେଷ୍ଠରେ ଜାତଗତେ କମ୍ପୁତେ ସମାନ୍ତରେ ପାପନିବାରଣତ ବା

ସାପଗ୍ରହେ କ୍ଷେତ୍ରଗତେହରେତେ କ୍ଷେତ୍ର ଦାନଂ କଥୟନ୍ତୁ ବିଜ୍ଞଃ ॥

ଜାତଗତ କମ୍ପା ଅସ୍ତ୍ର ଅବା ସାପଦୃଷ୍ଟି । କମ୍ପା ହୁଏତୁ ଅବା ସାପମଧ୍ୟଗତ ।

ପାପଗ୍ରହ ଗୁହ୍ୟେ ଅବା ଥିଲେ କ୍ଷେତ୍ରପତି । କ୍ଷେତ୍ରଗୁହ୍ୟ ଅଦିପରୁ ବିନାଶକରନ୍ତି ॥

ଗଜଜ୍ଞୟା ଶ୍ଵେତବିନାଶମେତ ଗୁଣୋ ତଦ୍ଵାଞ୍ଜନ ସୁତେହପି ଜାତେ ।

ଧନେଶ୍ଵରସ୍ଵକ୍ତନିବାଂଶନାଥସ୍ଵକ୍ତାଂଶପ୍ରେନାପି ସୁତେ ସଂସାପେ ।

କ୍ଷେତ୍ରପତିସଙ୍ଗେ ରହି ଥିଲେ ଜାତଗତେ । ଅବା ଧନପତି ଥିବ ଯେଉଁ ନିବାଂଶରେ ତା ପତି ଯେଉଁ ନିବାଂଶେ ତାହାପତିମେଲେ । ପାପସୁତ ରହିଥିଲେଗୁଡ଼ିକରେ

ଜାତେନ ଦୃଷ୍ଟେ ଯଦି ବା ଦ୍ଵାଞ୍ଜନ ରଂସ୍ୟ ଗୁଣୋ ଶୋଭନଶେତରେ ବା

ସୌମ୍ୟାନ୍ତରେ ତଦ୍ଵିଚ୍ଚକେ ସର୍ବୋମ୍ୟେ ସୁଖୀ ଭବେତ୍ ସର୍ବଜନେଷୁ ମୁଖ୍ୟଃ କ୍ଷେତ୍ରପତି ହୋଇଥିଲେ ଗୁରୁଦୃଷ୍ଟିଗତ । କମ୍ପା ଗୁରୁ ହେଲେ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟିମଧ୍ୟଗତ

ଅବା ଅନ୍ୟଶୁଭଗ୍ରହ, ଏହିପରିଥିବ । ଅଶୁଭସମ୍ବନ୍ଧ ତାର ଅଙ୍ଗରେ ନଥିବ ।

ଚତୁର୍ଥାଧିପତିଗ୍ରହଗୁହ୍ୟେ ଥିଲେ ଶୁଭ । ସର୍ବଜନଶ୍ରେଷ୍ଠ ସୁଖୀ ହୁଅଇ ମାନବ ।

ଜାତେ ବଳାତ୍ୟେ ସୁଖସୁଖିନାଥସ୍ଵକ୍ତେ ସର୍ବୋମ୍ୟେ ତୁ ଚତୁଷ୍ଟୟେ ବା ।

ଜାତେନ ଦୃଷ୍ଟେ ଯଦିବା ତଦ୍ଵାଶେ ମୃତ୍ୟୁଶବେ ବା ସୁଖସୁଖ ନରଃ ସ୍ୟାତ୍ ॥

ସୁଖକାଥ ହୋଇ ବଳବନ୍ତ ଗୁରୁ ଯୁକ୍ତ । କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥିତ ହେଲେ ଅବା ଶୁଭଗ୍ରହଯୁକ୍ତ ।

ଗୁରୁଦୃଷ୍ଟିଗତ କମ୍ପା ମୃତ୍ୟୁଂଶେସ୍ଥିତ । ସୁଖେଶ ହୋଇଲେ ସୁଖୀ ମାନବ ଏ ସତ ॥

ସୁଖେଶ୍ଵରୋ ଶୋଭନ ଶେତରେ ବା ସୌମ୍ୟାନ୍ତରେ ତଦ୍ଵିଚ୍ଚକେ ସର୍ବୋମ୍ୟେ

ଜାତେ ବଳାତ୍ୟେ ଯଦି ଲଗ୍ନନାଥ ଥି ସୁଖୀ ଭବେତ୍ ସର୍ବଜନେଷୁ ମୁଖ୍ୟଃ ।

ଚତୁର୍ଥରେ ଗୁରୁ କମ୍ପା ଥିଲେ ଶୁଭଗ୍ରହ । ଶୁଭଗ୍ରହଦ୍ଵୟ ମଧ୍ୟେ ଥିଲେ ସୁଖଗୁହ୍ୟ ।

ବଳିଷ୍ଠ ଗୁରୁ ଲଗ୍ନେଠାରୁ ହେଲେ ବଳୀ । ସର୍ବଜନଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୁଏ ତୁଣ୍ଡେ ସୁଖାବତୀ ॥

ଗୋପୁରାଦ୍ୟଂଶକେ କାପି ସୁଖପେ ଦେବପୂଜିତେ ।

ଅନାୟୁରୁକ୍ତିଭାବେଷୁ ତସ୍ମିନ୍ ଶେଷେ ସୁଖୀ ଭବେତ୍ ॥

ଧନରେ ଅୟୁରେଅକାର୍ଯ୍ୟପରଯୁକ୍ତରେ, ଗୋପୁରାଦ୍ୟଂଶେପେବେରହେସୁଖେଷ୍ଠରେ

ସେହିପରିସ୍ଥାନେ ହୃଦସ୍ଥିତ ଥିଲେ ରହୁ । ଏଯୋଗଥିଲେକାଳତ ଅନନ୍ଦେ ବଞ୍ଚଇ

ସୌମ୍ୟେତରୁଦ୍ଵିତେ ସୌଖ୍ୟେ ବଳସ୍ଥାନେ ଗୁରୁବପି ।

ସପାସେ ଦୁର୍ବଳେ ନାଥେ ଦୁଃଖୀ ସ୍ୟାଦର୍ଥସଂଯୁତଃ ॥

ଚତୁର୍ଥ ବା ଉତ୍ତର ବଳସ୍ଥାନ ଆପଣେ । ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଲେ ଶତ୍ରୁ, ଅଭିମାନୀ, କୁଣ୍ଡଳ
ସହାର୍ଥବନ୍ଧୁ ମୁକ୍ତ ହେଉ ଶୁଣିବ୍ୟ ଲୀଳାରେ ।

ସୁଖେ ତଦାଶେ ପାପେକ ସୁକ୍ଷ୍ମେ ଚିନ୍ତା ଶବ୍ଦମୁଦେ ॥

ଚତୁର୍ଥେ ନୀଳବେର, ଚତୁର୍ଥ ଉତ୍ତର । ଶାସ୍ତ୍ରୋକ ଅବା ଥିଲେ ଅଶୁଭ ଅଂଶର ।
ସୁଦୟନବନ୍ଧୁକୁ ହେଲେହେଁ ନାହିଁ । ଦୁଃଖଭୋଗରେ ଏଯୋଗରେ
କଲି ଦେଖ ।

ରକ୍ଷାପଦ୍ମେ ସୁଖଭବନାଶେ ଚିନ୍ତାଶକେ ସୌମ୍ୟଦୃଶା ବିଦ୍ୟାନେ ।

ଆଶେହସ୍ତଗେତବସ୍ତ୍ରପଦ୍ମେ ଜାତୋ ନରୋ ଦୁଃଖିତ୍ ଏବ ଚିନ୍ତା ॥

ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ସ୍ଥାନ ଚିନ୍ତାଶେ ସୁଖପଦ । ରକ୍ତକୁଳସଙ୍ଗେ ଯେବେ କରଇ ବସଇ ।
ଉତ୍ତରକୁ ହୋଇ ଯେବେହୁଏ ଅବଶେଷ । ଏଯୋଗେକଲି ବାନରସଦା ଦୁଃଖପାଇ
ନୀଳଭସ୍ତ୍ରରେ ଯଦି ଭୂମିପୁତ୍ରେ ସୁଦୃଷ୍ଟିରେ ପାପଦୃଶା ସମେତେ ।

ଚିନ୍ତାଶବ୍ଦେ ଚିନ୍ତନାସୁନାଥେ ଶୁଦ୍ଧର୍ଥସ୍ଥାନୋ ରବକ ପ୍ରମାଦାତ୍ ।

ପାପଦୃଷ୍ଟି ଚିତ୍ତ ହୋଇ ନୀଳେ ଶବ୍ଦଶେ । ମଙ୍ଗଳ ଯଦ୍ୟପି ସୁଖ ଭବନରେ ବସେ
ଅଶୁଭଅଂଶରେ ଯେବେଥାଏ ଚତୁର୍ଥେଶ । ଶୁଦ୍ଧସନସ୍ଥାନହୁଏ ହୋଇଲେ ନରେଶ
ପାପଦୃଷ୍ଟିରେ ପାପକରସିତେ ବା ଶାସ୍ତ୍ରୋକରେ ବା ସୁଖରେ ତଦାଶେ ।

ଚିନ୍ତାଶବ୍ଦେ ଶବ୍ଦମଦ୍ଭବେ ବା ପାଶୀ ନରଃ ସ୍ୟାନ୍ନ ଶୁଦ୍ଧର୍ଥସ୍ଥାନେ ।

ପାପପଦ୍ମେ ପାପଦୃଷ୍ଟି କମ୍ପା ଶାସ୍ତ୍ରମତ୍ୟା ଥିଲେ ଚତୁର୍ଥ ଭବନ, ଚତୁର୍ଥେଶ ଯେବେ
ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ସ୍ଥାନ ହୋଇ ଚିନ୍ତାଶେ ଅଂଶେ । ଆଉ ନରହୁଏ ପାଶୀକହଇ କେତେ
ପାପାସୁକ୍ତେ ସୁଖସୁଖିୟୁକ୍ତେ ତଦାଶେ ଶୁଭକମ୍ପାପଦେ ।

ପାପାସୁକ୍ତେ ବା ଯମସୁନୁସ୍ଥାନ୍ତୁ ଜାତୋ କହ୍ନୁନ୍ ସମୁପୈତ ପାପ ॥

ସୁଖଭବନରେ ଯେବେ ପାପମାନେ ଆନ୍ତି । ତାପକ ଅସ୍ତବା ଶବ୍ଦ, ଶୁଦ୍ଧା ଯେବେହୁ
ଅବା ପାପପଦ୍ମ କମ୍ପା ହେଲେ ମାନସୁତ । ବହୁପାପ ସୁକ୍ତ ହୁଏ ଏଯୋଗେଯେକାଳ
ଶୁଦ୍ଧକହ୍ନୁକେବେହୁକେବେହୁକାଳାଂ କେବେ ସୁଖେ ପଶ୍ଚିକଳାଦ୍ଭବନାଂ ।

ଶୁଦ୍ଧକହ୍ନୁକେ ଶୋଭନଦୃଷ୍ଟିପାତେ ଯାତୋ ନରୋଽସୁଶୁଭକ୍ରିୟାକ୍ତ ସ୍ୟାତ୍ ।

ବକବକ୍ତ ଶୁଦ୍ଧ ବୁଧ ଚନ୍ଦ୍ର, ଶୁଭ କେହୁ । ହେଲେ ଚତୁର୍ଥ ଉତ୍ତର ସୁଖଶୁଦ୍ଧ ଭାବ
ଶୁଭଗ୍ରହ ସୁକ୍ତ କମ୍ପା ଶୁଭ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇ--ଥିଲେ ମାନବ ଭବନ ସୁଖ ଯେଲଭଇ

ପାପ ଗ୍ରହସ୍ଥେ ଯଦି ଭୂମିପୁତ୍ରେ ପାପାସୁକ୍ତେ ପାପକରସିତେ ବା ।

ପାପଗ୍ରହକେବେକେବେଅବା ସ୍ୟାତ୍ ଚିନ୍ତାଶକେ ଭୂମିବନାଶମାତ୍ ॥

ପାପମଧ୍ୟଗତ, ପାପପଦ୍ମ, ପାପପଦ୍ମେ । ପାପଦୃଷ୍ଟି ଚିତ୍ତ କମ୍ପା ଚିନ୍ତାଶେ ।
ମଙ୍ଗଳ ଯେବେ ରହଇ ଭୂମିନାଶ କରେ ।

• ଚୂର୍ଣ୍ଣଦିଗ୍‌ଦର୍ଶନେ ତଦ୍‌ଦିଗ୍‌ରେ ଶେଷେ ସପାପେ ଯଦି ନୀତିରେ ବା ।

ଦୃଢ଼ସ୍ଥିତିରେ ଥିବୁ ଶାନ୍ତିରେ ଶେଷଦିନ ଶଂ କଥାକୁ ଚିନ୍ତା ।

ଚୂର୍ଣ୍ଣଦିଗ୍‌ଦର୍ଶନେ ଅବା ଅଶୁଭ ଗୁଣରେ । ନୀତିରେ ବା ଶାନ୍ତିରେ ଅଶୁଭଦିଗ୍‌ରେ ।

ଥିଲେ ଶେଷଦିଗ୍‌ରେ ଶେଷଦିଗ୍‌ରେ ପାପପୁଣ୍ୟ । ହେଲେ, ବିନାଶର ଶେଷ ଏକଦିନ ସତ ।

ଶେଷଦିଗ୍‌ରେ ପାପପୁଣ୍ୟ ଧନସ୍ଥେ ନୀତିରେ ଶେଷଦିଗ୍‌ରେ ପାପ ।

ସ୍ଥାୟୀସ୍ଥିତିରେ ଥିବୁ ଶାନ୍ତିରେ ଶେଷଦିଗ୍‌ରେ ଶେଷଦିଗ୍‌ରେ ପାପ ।

ପାପପୁଣ୍ୟରେ ଶେଷଦିଗ୍‌ରେ ଧନ ବା ନୀତିରେ । ଶାନ୍ତିରେ ଥିଲେ ଅବା ଶେଷ ନୀତିରେ

ଶେଷଦିଗ୍‌ରେ ଥିଲେ ଥିଲେ ପାପପୁଣ୍ୟ । ଶୁଦ୍ଧି ବିଶୟ କଥା ଏ ଏକଦିନ ସତ ।

ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟରେ ଶେଷଦିଗ୍‌ରେ ପାପପୁଣ୍ୟ ଶେଷଦିଗ୍‌ରେ ପାପପୁଣ୍ୟ ।

ଚୂର୍ଣ୍ଣଦିଗ୍‌ରେ ପୃଷ୍ଠାପାଦ୍ୟରେ କର୍ମରେ ଶାନ୍ତି ଯୁକ୍ତେ ତଥେ ।

ବିଶୟ ବା ନିବେଶନ ହେଉ ପାପପୁଣ୍ୟ । ପୃଷ୍ଠାପାଦ୍ୟରେ ଶାନ୍ତି ହେଉ ଯୁକ୍ତ ।

ତୃତୀୟଦିଗ୍‌ରେ ଥିଲେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟରେ ଶେଷଦିଗ୍‌ରେ ଶେଷଦିଗ୍‌ରେ ପାପପୁଣ୍ୟ ।

ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟରେ ଶେଷଦିଗ୍‌ରେ ପାପପୁଣ୍ୟ ଶେଷଦିଗ୍‌ରେ ପାପପୁଣ୍ୟ ।

ଚୂର୍ଣ୍ଣଦିଗ୍‌ରେ ବା ଶେଷଦିଗ୍‌ରେ ଶାନ୍ତିରେ ପୃଷ୍ଠାପାଦ୍ୟରେ ।

ପୃଷ୍ଠାପାଦ୍ୟରେ ଶାନ୍ତିରେ ପାପପୁଣ୍ୟ ଶାନ୍ତିରେ ପାପପୁଣ୍ୟ । ଶାନ୍ତିରେ ପାପପୁଣ୍ୟ

ପୃଷ୍ଠାପାଦ୍ୟରେ ଶାନ୍ତିରେ ପାପପୁଣ୍ୟ ଶାନ୍ତିରେ ପାପପୁଣ୍ୟ । ଶାନ୍ତିରେ ପାପପୁଣ୍ୟ

ଶାନ୍ତିରେ ପାପପୁଣ୍ୟ ଶାନ୍ତିରେ ପାପପୁଣ୍ୟ ଶାନ୍ତିରେ ପାପପୁଣ୍ୟ ।

ଚୂର୍ଣ୍ଣଦିଗ୍‌ରେ ବା ଶେଷଦିଗ୍‌ରେ ଶାନ୍ତିରେ ପାପପୁଣ୍ୟ ଶାନ୍ତିରେ ପାପପୁଣ୍ୟ ।

ଶାନ୍ତିରେ ପାପପୁଣ୍ୟ ଶାନ୍ତିରେ ପାପପୁଣ୍ୟ ଶାନ୍ତିରେ ପାପପୁଣ୍ୟ । ଶାନ୍ତିରେ ପାପପୁଣ୍ୟ

କିମ୍ବା ଶାନ୍ତିରେ ପାପପୁଣ୍ୟ ଶାନ୍ତିରେ ପାପପୁଣ୍ୟ ଶାନ୍ତିରେ ପାପପୁଣ୍ୟ ।

ପାପପୁଣ୍ୟରେ ଶାନ୍ତିରେ ପାପପୁଣ୍ୟ ଶାନ୍ତିରେ ପାପପୁଣ୍ୟ ।

ଶାନ୍ତିରେ ପାପପୁଣ୍ୟ ଶାନ୍ତିରେ ପାପପୁଣ୍ୟ ଶାନ୍ତିରେ ପାପପୁଣ୍ୟ । ଶାନ୍ତିରେ ପାପପୁଣ୍ୟ

ପୃଷ୍ଠାପାଦ୍ୟରେ ଶାନ୍ତିରେ ପାପପୁଣ୍ୟ ଶାନ୍ତିରେ ପାପପୁଣ୍ୟ । ଶାନ୍ତିରେ ପାପପୁଣ୍ୟ

• ପୃଷ୍ଠାପାଦ୍ୟରେ ଶାନ୍ତିରେ ପାପପୁଣ୍ୟ ଶାନ୍ତିରେ ପାପପୁଣ୍ୟ ।

କୈଶିକାଂଶେ ଶାନ୍ତିରେ ପାପପୁଣ୍ୟ ଶାନ୍ତିରେ ପାପପୁଣ୍ୟ ।

କଳିଷ୍ଠପୁଷ୍ପରେ ଶାନ୍ତିରେ ପାପପୁଣ୍ୟ ଶାନ୍ତିରେ ପାପପୁଣ୍ୟ । ଶାନ୍ତିରେ ପାପପୁଣ୍ୟ

କିମ୍ବା ଶାନ୍ତିରେ ପାପପୁଣ୍ୟ ଶାନ୍ତିରେ ପାପପୁଣ୍ୟ ଶାନ୍ତିରେ ପାପପୁଣ୍ୟ ।

ତଥାପି ଶାନ୍ତିରେ ପାପପୁଣ୍ୟ ଶାନ୍ତିରେ ପାପପୁଣ୍ୟ ।

ମନେନ ଶାନ୍ତିରେ ପାପପୁଣ୍ୟ ଶାନ୍ତିରେ ପାପପୁଣ୍ୟ ।

ମାତୃସ୍ୱାଧୀନତାଲଗ୍ନ ଯେବେବେ, ଅବାବେଳେ ଯେତେବେଳେ ନୀତିରାଜ୍ୟରେ
ଶତସ୍ୱକ୍ଷୁସ୍ତେଶ ଦୃଢ଼ମାନ୍ଦାବେ । ବୁଧସଙ୍ଗେ ଥିଲେମାତା ରମ୍ୟ କୈଶାବେ

ରବ୍ୟନ୍ତେ ଶବିପୂଜାକମଳା ଶୁଭକ୍ୟମୁକ୍ତେ ଦ୍ଵିଜପୁରାବେଷ୍ଟ ।

ଧରାଣ୍ଡେନ ପି ଛଥାବିଧେନ ବକ୍ତ୍ରଃ ଫଳଂ ତାହୁଗମେବ ସତ୍ୟଂ ।

ସେହି ଶ୍ରୀ ରବିନୋଗେଷିୟୁମକ୍ରା । ଗୁରୁ ଶ୍ରୀକ୍ରମେ ଗୋପାଳେମାତାଭକ୍ତ ।
ମଙ୍ଗଳନୋଗେ ଶ୍ରୀୟପତମାତା କରେ । ସତ୍ୟ ଏବଂ ଶ୍ରୀବତ୍ସ ମଙ୍ଗଳେ ॥

ବ୍ରହ୍ମଦୃଷ୍ଟେ ସିଦ୍ଧେ ଶୌଣ୍ୟେ ଶୌମ୍ୟମଧ୍ୟଗତେଽପି ବା ।

ଗୋପୁତ୍ର୍ୟଂଶକେ ବାପି ପୁଣ୍ୟଭକ୍ତ ସ ନଗେ ଭବେତ୍ ।

ରୂପତୁଷ୍ଟିରେ କାହୁଁର ଶୁଭ୍ରମଧ୍ୟରେ । ଗୋପୁରାଦିଆଶେଷେ ଅଲେ ଚତୁର୍ଥରେ
ଭଗୁସ୍ତ, ସୁଶାବାନ ଜାତକକୁ କହିବ ।

ନାଗୁନିତେ ମୌତ୍ୟସୁତେ ସୁଖଃସ୍ତ ସପତ୍ନରେ ବା ଚକରଶିଖଂଜ୍ଜେ ।

ତେଣୁ ସେ ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କୁ କହିଲା, 'ମା' ପ୍ରଭାତରେ କିପରି ଯାଆନ୍ତୁ ।

ଅସ୍ତ୍ର ଅବା ନୀର ରୁଧିରରୁଧିର । କମ୍ପା ବନ୍ଧୁନ ଦେଇ ଶତ୍ରୁ ବଦନରେ ।
ଥାଏ, ସେ ରତ୍ନବାସିନୀ ଯେବେଜଳମଞ୍ଜୁ । କୁଅପୋଶାବରେ ପଡ଼େ ଜାଣିଥା ଅବିଜ୍ଞ

ଲଟେଣ୍ଡରେ ଘୁନିବଳେ ସୁଖାଞ୍ଛୁଁ ନୀତୋକ୍ତ ଯୁକ୍ତ, ଯଦିକାଁ ସସ ପେ ।

ଜଳଗ୍ରହଣାପି ଯୁକ୍ତେ ସୁଖେଷେ, ବଳେନ ଧ୍ୱାଳେ ଜଳବ୍ରତମତା ।

କଳିଦ୍ରାଘ ଲଗ୍ନେଷ୍ଠିତ ଥିଲେ ଚନ୍ଦ୍ରର୍ଥରେ । ନୀଚରେ ରବିସଙ୍ଗେବା ପାପସହୃଦରେ
କଳିଦ୍ରାଘ ସୁଶେଷ୍ଠିତ ଜଳଗ୍ରହଯୁକ୍ତ । ହୋଇଥିଲେ ଜଳମଗ୍ନ ହୁଏ ଭଣ୍ଡେ ଜାତ ।

ସରଳସ୍ଥାନାୟାସେ ନିଶ୍ଚିନାଥେନ ସଦ୍‌ବିଚେ ସୁଖେ ।

କର୍ମାଧିଷ୍ଠେନ ସଦ୍‌ବୃତ୍ତେ ନିଦାକୃତେ ସଂଶ୍ଳେଷରେ ।

ଚତୁର୍ଥେଶ ଲଗ୍ନପତିହସ୍ତ ମେଳେ । ସୁଖେ ଥିଲେଜାତକ ବୃଦ୍ଧମରଣ ଜଳେ

ପଢନଂ କୃପୟନ୍ତୀତି ସୁଖେଷୁ ନିବସିତଃ ।

ସରଳେ ନେଶ୍ୟଂ ଦୃଷ୍ଟ୍ୱା ଯଦି ତା ସୁଖପେନ ଯୁକ୍ ।

ଚତୁର୍ଥେଶପୁରୀ ସନ୍ନିପାତ, ତେଜୋଗା ଦୃଷ୍ଟି ବା ଯନ୍ତ୍ରହୋଇଲେ ଜଳେନ୍ଦ୍ରବ୍ୟାସ
ଶିବପ୍ରଦାବସ୍ତ୍ରସ୍ୟ ସ୍ୟାତ୍ ରବିଞ୍ଚୋମନ୍ତ୍ରିତେ ସୁଖେ ।

ଦୁଇଟି ଯୁଦ୍ଧେ ଚର୍ମପେନ ସଞ୍ଚିତସ୍ଥାନାୟୁପେନ ବା ।

କର୍ମେଣ୍ଡ ଚା ଚନ୍ଦ୍ରପେଶି ଯୁକ୍ତ କର୍ମ ଦୃଷ୍ଟ । ରବିକୁଳସୁଶେଥିଲେଣିତାଏ ଦେବସ୍ତୁ
 'ସୁଗନ୍ଧାଶି ବସ୍ତ୍ରମୟ' ଭ୍ୟଂସଦୃଢେ କୁଳବାସିନୀ ।

ଶୁଦ୍ଧପୁଷ୍ପ ବିଦ୍ୟାମେ ତୁ ଶିଳା ଭଃ ପୀଡ଼ିତୋ ନରଃ ।

ଶୁଦ୍ଧିଶକ୍ତିପୁର, ଭୁଜ ଦୃଷ୍ଟି ସୁଶେଷ । ଶୁଦ୍ଧଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ଵାନେ, ଶିଳାଦାତେ ମରେ ନର ।
କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥିତିରେ ଶକ୍ତିକରେ ଭୁକ୍ତେ ବା ପାପାନ୍ତ୍ରରେ ପାପାନ୍ତ୍ରବସିତେ ବା ।

ଝୁଲୁଣରେ ବା ଭୁକ୍ତଶେଷଭାଗେ ସୋହେଁ ଜନନୀ ସହ ସଙ୍ଗମେତ ।
ପାପପୁରୁ ଅବା ଦୃଷ୍ଟି କେନ୍ଦ୍ରଭବନରେ । ଅବଶେଷ ହେଲେ ଅବା ଥିଲେ
ଝୁଲୁଣରେ । ଭୁଗୁପୁର କିମ୍ବା ଶଶୀ, ଏ ଯୋଗରେ ଜାତ । ଗଣକେ କହୁବ,
ମାତା ହରଇ ଚିତ୍ତ ।

ପାପେଷିତେ ପାପପୁର ଶଶୀକେ ଦିବକରେ ବା ଯଦି କେନ୍ଦ୍ରଗଣି ।
ଝୁଲେ ସୁଖେ ବା ଯଦି ପାପଦୃଷ୍ଟି ଜାତ ନରଃ ସ୍ୟାଦିହ ମାତୁଗାମୀ ॥

ପାପପୁର କିମ୍ବା ଦୃଷ୍ଟିଦ୍ଵାରାଥିଲେ ଶଶୀ । ଦିନକର ଯେବେଥ ଏ କେନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼େ ବସି ।
ସୁଖଗୁହ ପାପଦୃଷ୍ଟି କିମ୍ବା ପାପପୁର । ହେଲେ, ନର ମାତୁଗାମୀ ହୁଅଇ ଚିତ୍ତ ।

ପାପେଷିତେ ବା ସୁଖଭାବନାଥେ ପାପାନ୍ତ୍ରରେ ସୌମ୍ୟଦୃଶା ବିଦ୍ଵାନେ ।
ଦାରେଶ୍ଵରାଗୁପତ୍ନୀ ଚ ଦ୍ଵାନେ ଜାତୋ ନରୋ ମାତୁସମାନଗାମୀ ॥

ପାପପୁର କିମ୍ବା ଦୃଷ୍ଟି ହେଲେ ସୁଶେଷ । ଶୁଦ୍ଧଗୁହ ଦୃଷ୍ଟି ପାତ ନଥିଲେ ତାଠାର
ସମ୍ପ୍ରମେଶଠ ରୁ ଲଗ୍ନପତ ବଳହୀନ । ହେଲେ ମାତୁସମ କାସ ସହକାସୀ ଜନ ।

ସହୋଦରସଙ୍ଗମମାତୁରନେ ଦାରେଶ୍ଵରେ ଝୁଲୁଥିଲେ ସୁଖସ୍ଥେ ।
ପାପେଷିତେ ପାପସମାନମେବ ଝୁଲୁଥିଲେ ଝୁଲୁଥିଲେ ବା ।

ମାପଦୃଷ୍ଟି ଅବାପୁର ହୋଇ ସମ୍ପ୍ରମେଶ । ଚତୁର୍ଥରେ ଝୁଲୁଥିଲେ ଅଂଶେ କଲେ କାସ
ଏ ପୋତେ ମ ଚତୁର୍ଥମନ ସମଦୋଷ ପାଇ । ଭଗ୍ନା ହରଇ କେହି କେହି ଆନ୍ତରହି

ସୁଖେ ଶନୌ ପାପବସିତେ ବା ପାପାନ୍ତ୍ରରେ ତାତୁଣୀପାପପୁର ।
ପାପଗ୍ରହଣୀ ଭବନେ ସୁଖ ଭୁ ଝୁଲୁଥିଲେ ଝୁଲୁଥିଲେ ତଥେବ ।

ପାପପୁର ଅବାଦୃଷ୍ଟି ଶକ୍ତି ସୁଖେ ଥିଲେ । ଅବା ପ ପଦରେ ଚତୁର୍ଥ ଭାବ ହୋଇଲେ
ତହିଁ ଶକ୍ତି ଝୁଲୁଥିଲେ ଝୁଲୁଥିଲେ । ମ ଚତୁର୍ଥଶବ୍ଦେ ଷ ଏଦୁଇପୋତେମିତେ

ଶଷ୍ଠେଶ୍ଵରେଶ ସହରେ ସୁଖଭାବନାଥେ ଭାଗ୍ୟସ୍ଥିତିରେ ଜନକମନ୍ଦ ବିଶ୍ଵ କରେଇ
ଭାଗ୍ୟସ୍ଥିତିରେ ସହରେ ଯଦିମତୁନାଥେ ସୌଖ୍ୟସ୍ଥିତିରେ ଜନକମନ୍ଦ ବିଶ୍ଵ କରେଇ

ଷଷ୍ଠେଶ୍ଵ ସଙ୍ଗେ ସୁଖେଶ୍ଵ ଥିଲେ ନବମରେ । ମାତୁନାଥସଙ୍ଗେ ଭାଗ୍ୟସକ୍ତି ବା
ସୁଖରେ । ପିତା ବୈଶ୍ୟ ତାର ଜାତ ଯେ ଏ ଦୃଷ୍ଟିରେ ।

ଲଗ୍ନେଶ୍ଵରାଗୁପତ୍ନୀ ଶଶୀପୁର ଶଷ୍ଠ ସୁଖେ ସ୍ୟାଦ୍ଵରଜାତ ଏବ ।
ତଦଂଶନାଥେନ ଯୁକ୍ତ ତଦାଶେ ପାପେଷିତେ ସ୍ୟାଦ୍ଵରଜାତ ଏଷ ।

ଲଗ୍ନପତି ଭାଗ୍ୟସକ୍ତି ଚତୁର୍ଥଶ୍ଵର । ଶଷ୍ଠ ପତି ଶିଥିଲେ ଜାରକ ସେ ନର ।
ପାପଦୃଷ୍ଟି ଶଷ୍ଠେଶ୍ଵ ନବଂଶିଶ୍ଵର । ସୁଖପତି ସଙ୍ଗେ ଥିଲେ ଜାରକ ସେ ନର ॥

ପାପାନ୍ତରେ ମାତୃଗୃହେ ତଦାଶେ ଡଳି ରବେ ବାଃସ୍ବରଦୃଷ୍ଟି ଯୁକ୍ତେ ।

ଲଗ୍ନେଶ୍ବରବୀନକରେ ଶୁଭେଷେ ଜାତସ୍ତଦାମାଂ ପରଜାତ ଏବ ।

ପାପଗ୍ରହଦ୍ବୟମଧ୍ୟେ ଥିଲ ମାତୃଘର । ପାପଦୃଷ୍ଟ ହେଲେ କାରକ ବା ପୁଣେଶ୍ବର ॥

ଲଗ୍ନେଶ୍ବର ଘ୍ରାନବଳ ହେଲେ ଭ୍ରାନ୍ୟପତା । ନିରାଶପେ ଗହ୍ମଥର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକହନ୍ତି

ନିଗାପତଂ ଚେଦୁରୁଣା ବିଲମ୍ବଂ ନିଶାକରେ ବା ଗୁରୁଣା ନ ଦୃଷ୍ଟଃ ।

ଦିବାକରେଶୀଘ୍ର ଯୁକ୍ତେ ଶଶାଙ୍କେ ସମାପତହେ ରବିଣା ତଥେବ ।

ଗୁରୁ ନଦେଶର ଯେବେଲଗ୍ନ ବାହ୍ୟକୁ । ଦିବାନ ଥସଙ୍ଗେ ଚନ୍ଦ୍ରପାଲରେ ଯେ ଗକୁ

ଅବା ଶ୍ରୀଶକିଶ ନାଥ ଥିଲେ ପପପତ୍ନେ । ପରଜ ତ ଜଣ ଜନମିଲେ ଏହିପୋଗେ

ପାପେ ଶୁଭେ ମାତୃଗୃହେ ସପାପେ ଲଗ୍ନେଶ୍ବର ଘ୍ରାନକଟିଲ ସପାପେ ।

ପରାଂଶବାଦୌ ସୁଖରେ ତଦାମାଂ ଜାତୋ ନରଃ ସ୍ୟାତ୍ ପରଜାତ ଏବ ।

ନକମ ଚତୁର୍ଥଭବ ହେଲେ ପାପପୁତ । ଘ୍ରାନବଳ ଲଗ୍ନସତପାପରେ ସଙ୍ଗତ । ହୋଇ

ଚତୁର୍ଥରେ, ଥିଲେ ଶକ୍ତି ଅଂଶାଦରେ । ଏ ପୋଗେ ଜନ୍ମିଲେ କାରକଦ୍ବୟଦ୍ବୟରେ

ମାତୃସ୍ଥାନେ ଶୁଭଯତେ ନ ରବେ ଶୁଭସଂଯୁକ୍ତେ ।

ତତ୍ତ୍ବକପେ ବଳାଭ୍ୟ ବା ମାତୃଗ୍ରହସ୍ଥମାଦିଶେତ୍ ।

ମାତୃସ୍ଥାନ ତାକାରକ ହେଲେ ଶୁଭପୁତ । ମତ ଦୀର୍ଘଜୀବା ବଳୀହେଲେ ଭ୍ରାନ୍ୟନାଥ

ଚନ୍ଦ୍ରେ ବଳିଷ୍ଠେ ପଦବା ଭୁଗୌ ବା ସୌତମ୍ୟକ୍ଷିତେ ଶୋଭନଭ୍ରାନ୍ୟଯୁକ୍ତେ ।

ଚତୁଷ୍ଟୟେ ମାତୃଗୃହାତ୍ମୁଷ୍ଟାଭ୍ୟ ମାତୃଷ୍ଟ ଦୀର୍ଘାୟୁରୁଦାହବନ୍ତି ॥

ଶୁଭଦୃଷ୍ଟ କିମ୍ବା ଶୁଭଗୃହାଦିରେ ସ୍ଥିତ । ହେଲେ ବଳପୁତ ଶଶୀ ଅବା ଭୁଗୁପୁତ ।

ମ ଭୁବନର କେନ୍ଦ୍ର ହେଲେ ଶୁଭପୁତ । ଦୀର୍ଘଆୟୁ ଲଭେ ମାତାଏପୋଗେ ନିୟୁତ

ସ୍ବଶେଷସଂଯୁକ୍ତ ନବାଂଶନାଥର୍ଯ୍ୟୁକ୍ତଂ ଶପେ କେନ୍ଦ୍ରଗତେ ବଳାଭ୍ୟେ ।

ତସ୍ମିନ୍ ଶଶାଙ୍କାଦ୍ ପଦ କେନ୍ଦ୍ରଯୁକ୍ତେ ମାତୃଷ୍ଟ ଦୀର୍ଘାୟୁରୁଦାହବନ୍ତି ॥

ସୁଶେଷ ଥିବା ନବାଂଶନାଥ ଯେ ନବାଂଶେ । ତାପତ ବଳିଷ୍ଠ ହୋଇ ଯେବେ

କେନ୍ଦ୍ରେ ବସେ । କିମ୍ବା ଚନ୍ଦ୍ରର କେନ୍ଦ୍ରରେ ଯେବେ ଥାଏ ରହି ॥ ଏ ଦୁଇ

ପୋଗେ ଜନନୀ ଦୀର୍ଘଆୟୁ ପାଇ ।

ପାପାନ୍ତରେ ପାପପୁତେ ଶଶାଙ୍କେ ପାପେକ୍ଷିତେ ମାତୃଷ୍ଟ ହେ ବିନୟୀଃ ॥

ଶୁଖାଉଥେବଂ ପ୍ରବଦନ୍ତି ସନ୍ତଃ ତତସ୍ଥାନସଦା କଥୟନ୍ତି ଶେଷଂ ॥

ପାପମଧ୍ୟମତ, ପପପୁତ, ଅବା, ଦୃଷ୍ଟ । ହୋଇ ଶଶୀ ସୁଶେଷ ଥିଲ ମାତା ହୁଏ ନହୁ ।

ଶୁକ କିମ୍ବା ମାତୃପୁତ ଥିଲେ ଏହିପର । ମାତୃବିନାଶ କରଇ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ବିରୁଦ୍ଧ ॥

ଶୁଭେକ୍ଷିତଶ୍ଚେତ ରକାତମୃତ୍ୟୁମୁଦାହବନ୍ତ୍ୟସିମହାନଭ୍ରାନ୍ୟଃ ।

ପାପଗ୍ରହାଣାଂ ଭବନେ ଶନୌ ତୁ ପାପାନ୍ତୁତେ ମାତୃବିନାଶମେକ ।

ପୂର୍ବଯୋଗ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟ ହେଲେକିଳମ୍ବରେ । ପାପଦୃଷ୍ଟହେଲେଶୀଘ୍ରମାତୃଦାକିରେ
ପାପସୁଖେନ ପାପଗୃହେ ଚତୁର୍ଥରେ । ଥିଲେ ମାତାର ବିନାଶ ଘଟେ ଏ ଯୋଗରେ

ନିଶାକରାଜ ପାପପୁତେ ସୁରେ ବା ଭୁଗୋସ୍ତଥୈବଂ ଜନନୀବିନାଶଃ ।

ସୁଂସ ଶନୌ ମାତୃବିନାଶମେତ ସାପେକ୍ଷିତେ ଚେଦନରେଣ ନାଶଃ ।

ଚନ୍ଦ୍ରବାହୁର ସପ୍ତ ମରେପାପଥିଲେ । ମତୃବିନାଶର ଏଯେ ଗରେଜାତହେଲେ ।
ଚତୁର୍ଥରେ ଥିଲେ ଶକ୍ତି ମାତୃନାଶକରେ । ଅଗରେମାରଇ ଥିଲେ ପାପଦୃଷ୍ଟଠାରେ

ଶୁଭେକ୍ଷିତଶ୍ଚେତିରକାଳମୁଖ୍ୟମୁଦାହରନ୍ତ୍ୟପି ମହାନୁଭବଃ ।

ଚତୁର୍ଥଶୁଭରେ ଯେବେ ଶକ୍ତିଥାଏ ରହୁ । ଶୁଭଦୃଷ୍ଟ ହେଲେ ବହୁକାଳରେ ମାରଇ
ପାପଗ୍ରହାଣୀ ଭବନେ ଶନୌ ତୁ ପାପଦୃଷ୍ଟେ ମାତୃବିନାଶମେତ ।

ପାପସୁଖ ହୋଇ ଶକ୍ତି ଥିଲେ ପାପଘରେ । ମାତୃବିନାଶ କରବିଶ୍ୱେସଯୋଗରେ

ମାତୃସ୍ଥାନାୟସ୍ୟାଂ ଶରଣୀଶୋଯନ୍ନବାଂଶକେ ।

ତଦଂଶନାଥକରଣ ନ୍ଦାତୁକାଳଂ ବିନିର୍ଦ୍ଦିଶେତ୍ ।

ମାତୃନାଥ ଯେ ନବାଂଶେ ତାପତି ଯେ ଅଂଶେ, ତାପତି ନବାଂଶ ଅଧିଷ୍ଠିତ ବଳ-
ବଶେ । ମାତାର ଅସୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କର ହେ ଜ୍ୟୋତିଷେ ॥

ନାଥକାରକରଣୀନାଂ ମଧ୍ୟେ ଯୋ ବଳବାନ୍ ଭବେତ୍ ।

ଯାବଦଂଶସ୍ତଦଂଶେ ସ୍ୟାନ୍ନଶାନ୍ତ୍ୟୌ ମତୃମୁଖ୍ୟତଃ ॥

ମତୃଭବ ବା କାରକ ଅବା ମତୃପତି, ମଧ୍ୟେ ଯେ ବୁଲିଷ୍ଠ ସେ ଯେ ନବାଂଶବସତି
କରଇ ମେଷସ୍ତଶିରୁ ସେ ଶୁଣିନବାଂଶ, ଯେତେସଂଖ୍ୟା ଭେଦେବର୍ଷ ମାତାର ଅଧିଷ୍ଠ

କରେ ତୁ ହି ଗୁଣଂପ୍ରେକ୍ତଂ ହି ଗୁଣଂ ଭବେନଶେ ।

ଚତୁର୍ଗୁଣଂ ଶୁଭେତୃଷ୍ଣେ କାଳମୈବଂ ବିନିର୍ଦ୍ଦିଶେତ୍ ॥

ମାତୃପତିକାକାରକବନ୍ଧୀ ଯେବେ ହୋଇ, ସେ ନବାଂଶସଂଖ୍ୟା ଦୁଇଗୁଣକରଣର
ଅତିବନ୍ଧେ ତିନିଗୁଣ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟହେଲେ, ଗୁଣିଗୁଣ ଅଧିଷ୍ଠକେ ଶୁଣି ଶୁଭକୋଲେ

ହୃଦୟେ ପାପସଂଯୁକ୍ତେ ପପଦୃଷ୍ଟେ ତଦାଶ୍ଚରେ ।

ପାପାନୁରେ ବା ହୃଦୟେ ହୃଦକୋପାତ୍ୟଂ ବିନିର୍ଦ୍ଦିଶେତ୍ ।

ଚତୁର୍ଥରେ ପାପ କନ୍ୟା ଚତୁର୍ଥରାଶର । ପାପଦୃଷ୍ଟିଗଣ କଥବା ଚତୁର୍ଥର ।

ହେଲେ ପାପ ମଧ୍ୟଗତ କୋପୀ ହୁଏ ନର ।

ଶକ୍ୟାରଣଦୃଷ୍ଟସଂଯୁକ୍ତେ ହୃଦୟେ ଶୁଭକର୍ତ୍ତିତେ ।

ତଥୈବ ତତ୍ତ୍ୱବିନାଥେ ହୁଲ୍ଲେ ସତ୍ୟଂ ବିନିର୍ଦ୍ଦିଶେତ୍ ॥

ଶନମଙ୍ଗଳ ବା ଶୁଭ ଚତୁର୍ଥରେ ସ୍ଥିତ । ଶୁଭଦୃଷ୍ଟ ଅବା ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଲେବହିତ
ଅବା ଚତୁର୍ଥେଶ ହୋଇଥିଲେ ଏହପରି । କୁପତହୁବସୁ ନର ଏହୋମେ ବିରୁଦ୍ଧ

ପାପେ କର୍ମେଷୁରେ ସୌଖ୍ୟେ କପଟୀ ପାପବାସିତେ ।
 ସପାପେ ଭକ୍ତସ୍ୟ ସୌଖ୍ୟେ କପଟୀ ଭଜତେ ନରଃ ॥
 ପାପକର୍ମପତ ଯେତେ ଆସି ଚତୁର୍ଥରେ । ଅବା ଶୁଭହୋଇ ରହେ ଅଶୁଭଦୃଷ୍ଟିରେ
 ଅବାପ ପୟଃ ଅଷ୍ଟମେଶ୍ଵରେ ପୁଣେ । କପଟୀ ଏକକପୋଗେଲେ ଶରଣରେ ଲେଖେ
 ଭକ୍ତନା ଶୀତଳଦେବୀ ସହୃଦେ ହୃଦୟେ ପଦା ।
 କପଟୀ ଶଶମାକଂ ନୁ ନିଷ୍ଠାପଟ୍ୟଂ ତଦୁଚ୍ଚିତଃ ॥
 ଭକ୍ତ ବା ଶୀତଳଦେବୀ ଥିଲେ ଚତୁର୍ଥରେ । ଶଶକ କପଟପୁତ୍ର ହୋଇଥାନ୍ତି ନରେ
 ହୃଦୟେ ଶୁଭସଂସ୍କୃତେ ସ୍ଵେଚ୍ଛାଦିଗୁହାବୁଦ୍ଧେ ।
 ଶୁଭଗ୍ରହାଣାଂ ଯେହେ ବା ନିଷ୍ଠାପଟ୍ୟଂ ବିଚିତ୍ରିଣେତ୍ ॥
 ଭକ୍ତେ ବା ଦିବ୍ୟଭକ୍ତେ ଶୁଭ ଚତୁର୍ଥରେ । ଥିଲେ ବା ଚତୁର୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ଶୁଭ-
 ସରେ । ନିଷ୍ଠାପଟ୍ୟଂ ଅର ଜାତକ ଏ ଯୋଗରେ ।
 ବିଶୁଦ୍ଧହୃଦୟଃ ଶାନ୍ତୋ ହୃଦୟେଶେ ବଦାନ୍ତି ତେ ।
 ଗୋପୁଷ୍ପଦ୍ୟୁଗଳେ ବାପି ମୃଦୁଂ ଶାନ୍ତିଃ ସୁତେ ତଥା ॥
 ବଳସ୍ତ ବା ଗୋପୁଷ୍ପେଶେ ବିମ୍ବାମୃଦୁଆଂଶେ । ଚତୁର୍ଥେ ଥିଲେ ଶାନ୍ତି ଉଦାରମନ ସେ
 ଲଗ୍ନେଶ୍ଵରେ ହୃଦୟେ ବା ଶୁଭପୁଣ୍ୟେଷ୍ଠିତେରପି ବା ।
 ଶାନ୍ତିବଦାଦିଭାଗେ ନିଷ୍ଠା ପଟ୍ୟଂ ବିଚିତ୍ରିଣେତ୍ ।
 ପ ଗୁରୁବାଦିଆଁ ଶେବା ଶୁଭଦୃଷ୍ଟିପଥେ । ଶୁଭପୁତ୍ର ବା ଲଗ୍ନେଶ୍ଵ ରହିଲେ ଚତୁର୍ଥେ
 ନିଷ୍ଠାପଟ୍ୟଂ ହୁଏ ନର ଲେଖକର ମତେ ॥
 ଲଗ୍ନେ ଶୁଭୋ ଦାନକପୂଜିତେ ବା ଯୁକ୍ତେ ପଦା ତସ୍ୟ ବିଶୁଦ୍ଧଚିତ୍ତଂ ।
 ପାପେ ସୁଖେ ତଦ୍ବିଚାରାଧ୍ୟାୟେ ପାପାନ୍ତି ତେ ତସ୍ୟ ବିଶୁଦ୍ଧଚିତ୍ତଂ ॥
 ଶୁଭ ବା ଶୁଭଲଗ୍ନରେ ଥିଲେ ଶୁଭଚିତ୍ତ । ସୁଖ ବା ତା ନାଥ ହୋଇଥିଲେ ପାପପତ
 ନୁହଁଇ ହୃଦୟ ହୁଏ ମାନବ ଚିତ୍ତ ।
 ଶୁଭୋ ସୁଖେ ପାପଦୃଶା ସମେତେ ବହୁବିଶୁଦ୍ଧହୃଦୟେ ତେ ଭାବ ।
 ଅନ୍ତର୍ଗତଃ କଳ୍ପପଟ୍ୟଂ ବଦନ୍ତି ପାପାଧିକାରୀ ସୁଖଶାନ୍ତିନାଥେ ।
 ପ ପଦୁଷ୍ଠ ଶୁଭ ଥିଲେ ଚତୁର୍ଥ ଶୁଭର । ବହୁପାପପୁତ୍ରଦୃଷ୍ଟ ହେଲେ ସୁଖେଶ୍ଵର ।
 ମହାବାଳପତ ସମ ମନା ହୁନ୍ତି ନର ।
 ଯଦା ଲଗ୍ନସୁଖେଶୋ ବା ଦିବ୍ୟରୁଚି ପରସ୍ପରଂ ।
 ଶୁଭେଷ୍ଠିତୋ ଶୁଭପୁତ୍ରୋ ମାତୃପ୍ରେତ୍ବଂ ବିଚିତ୍ରିଣେତ୍ ।
 ଲଗ୍ନ ସୁଖ ସୁଖାଧିପତି ସଂସ୍ପୃଷ୍ଟ । ଶୁଭପୁତ୍ର ଦୃଷ୍ଟ ହେଲେ ମାତୃପ୍ରେତ୍ବ ନର ।
 ଲଗ୍ନେଶ୍ଵରେଶ ସଦୃଶ ମାତୃନ ଥେ ଚତୁର୍ଥରେ ।
 ଶୁଭଗ୍ରହାନ୍ତି ତେ ଦୃଷ୍ଟେ ମାତୃପ୍ରେତ୍ବଂ ବିଚିତ୍ରିଣେତ୍ ॥

ଶୁଭପୁତ୍ର ଦୃଷ୍ଟ ଅବା ଲଗ୍ନେଶ୍ୱରଦୃଷ୍ଟ । ମାତୃନାଥ କେତେ ଥରେ ମାତୃଶ୍ୱେଦ ସ୍ପଷ୍ଟ ।
 ଶତ୍ରୁ ଚେଲ୍ଲଗୁନାଥସ୍ୟ ମାତୃଲଭସୁପୌ ଯଦି ।
 ଆପେକ୍ଷିତୌ ପାପସୁତୌ ତଚ୍ଛତ୍ରନ୍ନିବଦନ୍ତି ଶେତ୍ ।
 ପାପଦୃଷ୍ଟ ବା ପୁତ୍ର ଲଭେଣ ମାତୃପୁତ୍ର । ଲଗ୍ନେଶ୍ୱର ଶତ୍ରୁ ହୋଇଲେ ସେ ମାତା ଅସତ
 ଲଗ୍ନେଶ୍ୱରାନ୍ନାଶ୍ୱଶିପ୍ତେ ମାତୃସ୍ଥାନ ପୁତ୍ରେ ଯଦି ।
 ତଥେ ବ ଲଗ୍ନସ୍ୱରାଦ୍ । ତଚ୍ଛତ୍ରନ୍ନିବଦନ୍ତି ଶେତ୍ ।
 ଲଗ୍ନର ବା ଲଗ୍ନେଶ୍ୱର ଅଷ୍ଟମରେ ଥିଲେ । ମାତୃପୁତ୍ର ଶତ୍ରୁତା ଭାବେ ମାତା ହୃଦେ
 ବାହନେଶେ ବଳୟରେ ବାହନେ ଶୁଭସଂଯୁକ୍ତେ ।
 ଶୁଭପୁତ୍ରେଶ ସଂତୁଷ୍ଟ ବାହନାଦିପୁଣ୍ୟ ଲଭେତ୍ ।
 ଶୁଭପୁତ୍ରଦୃଷ୍ଟ ହେଲେ ଚତୁର୍ଥଭବନ । ଚତୁର୍ଥେଶ ଚଳା ହେଲେ ମିତର ବାହନ
 ସୁବର୍ଣ୍ଣବସ୍ତ୍ରାଭରଣାଦିମାନଂ ଶୁଭାଦୃଦେହ ତସ୍ମିନ୍ନଶ୍ୱଶିତୌ ବା ।
 ସେତୌ ଚତୁର୍ଥାଧିପତୌ ବିଲଗ୍ନେ ଲଗ୍ନେଶ୍ୱରେଣାପି ଯତ୍ନେଶ୍ୱରାଭାଷ ।
 ଶୁକ୍ରରୁ ଅବା ଶୁକ୍ରର ଚତୁର୍ଥ ଗୃହରୁ । ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ସ୍ତ୍ରୀ ଅଭରଣ ଯାନ ଚିନ୍ତା କରୁ ।
 ଲଗ୍ନେଶ୍ୱର ବା ଚନ୍ଦ୍ର ସଙ୍ଗେ ଯୁକ୍ତ ସୁଖପତି । ଲଗ୍ନେ ଥିଲେ ଅଶ୍ୱ ଶର ଚକର ଚକ୍ର ।
 ସନ୍ତେଶ୍ୱର ଯଦି ଚାହନେଶେ ଦେହାନ୍ତେ ତେ ବା ନ ବାହନାଦି ।
 ଦେବେନ୍ଦ୍ରପୁଜ୍ୟେନ ଯତ୍ନେଶ୍ୱର ଲଗ୍ନେ ବଦନ୍ତି ସନ୍ତୁଷ୍ଟଭୁବନମାନଂ ।
 ଶୁକ୍ରପକ୍ତ ଚତୁର୍ଥେଶ ଥିଲେ ଲଗ୍ନସ୍ୱରାଭେ । ଶବାଦି ପ୍ରାଣିକି ଚିତି ମନକ ବିହରେ
 ସୁରଗୁରୁ ପକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଚନ୍ଦ୍ରର । ଚନ୍ଦ୍ରରାଜ୍ୟମାନ ଶର ଦ୍ୱିଅଭି ଦବର ।
 ଚନ୍ଦ୍ରାମରେଜ୍ୟାମରେଶ୍ୱର ପୂର୍ବେ ଯୁକ୍ତେ ତତୌ ବା ଯଦି ବାହନେଶେ ।
 ପ୍ରେକ୍ଷାଦିପୁଂବାହନମାତୃଗୁର୍ଯ୍ୟା ମାତୃଶ୍ୱରମୂଳାଦିବିଦ୍ୟାନଶେଷେଷ ।
 ମାତ୍ର ଶତ୍ରୁଗୁପ୍ତା କମ୍ପା ଅସ୍ତ୍ର ନ ହୋଇଣ । ଚନ୍ଦ୍ର, ଶୁକ୍ର, ଶୁକ୍ର କମ୍ପା ବାହନେଶ୍ୱର ପୁଣି
 ବାହନରେ ଥିଲେ ମିତେ ଚତୁର୍ଭାବ ଯାନ ।
 ଭାଗ୍ୟେଶ୍ୱର ଲଗ୍ନେଶ୍ୱର ଚତୁର୍ଥନାଥଃ କର୍ମସ୍ଥିତା ମାତ୍ରବମୃତଦାନଃ ।
 କର୍ମେଶ୍ୱରେଣାପି ଯତେ ବିଲଗ୍ନେ ହିତାସନପ୍ରାପ୍ତ ମୁଦାହବନ୍ତି ।
 ଭାଗ୍ୟେଶ୍ୱର, ଲଗ୍ନେଶ୍ୱର, ଅଶ୍ୱ ଚତୁର୍ଥଭାବ । ମାତ୍ର ଅସ୍ତ୍ରାଦି ବିହର ହୋଇ କର୍ମଠାର
 କର୍ମ ସୁପତ ଲଗ୍ନରେ ଯେବେ ଥାଏ ରହି । ହିତାସନ ଲଭେ ନର ଏଯୋଗକୃପାର
 ଭାଗ୍ୟସ୍ଥିତେ ବାହନଶ୍ୱଶିନାଥେ ସଶୁକ୍ତଜାବେ ସୁଖଶ୍ୱଶିପୁକ୍ତେ ।
 ଭାଗ୍ୟାଧିପେ କୋଣଚତୁଷ୍ଟୟେ ବା ବହୁର୍ଥଦେଶାଭରଣଂ ଚ ଯାନଂ ।
 ବାହାବେଶ୍ୱର ଭାଗ୍ୟେ ଥିବ, ଶୁକ୍ତଜାବ ଦୁଇ । ବାହାନଭାବରେ ଭାଗ୍ୟ ଧୂତ ଥିଲେବହି
 କେତେକାଦି କୋଣରେ ଏଯୋଗଜାତନର । ବହୁଧନଦେଶଯ. ନିଶ୍ଚୟ ଅଧିଶ୍ୱର

ଭାଗ୍ୟାଧିପେନସହଚେଯଦିତାଦନେଶେନାବେଶିତେନନୁଗତେକଲପ୍ତଶ୍ଚୟକ୍ତେ
 ସୁସେଚ୍ଛୁଦ୍ଧସହଚେଯଦିତାଦିକୋଶେତୁନାଥମାନବବଶାଦଧନବାହନାଦ
 ସ୍ବରୂପସ୍ବଭାଗ୍ୟାଧିପସଙ୍ଗେବାହନେଶ,କଳବନ୍ତଃକ୍ଷାୟେତେକଲଗ୍ନେକସେ କାସ
 ନିଜଗୁହ୍ୟେ ଅବା ଉକ୍ତେ ନିଅବାସିକୋଶେ; ଗଜାଅନୁଗ୍ରହଂ ସ୍ବକ୍ରମେଯାନବାହନେ
 ଭାଗେଶ୍ବରେଣ ପି ସୁତେ ସୁଶେଷେ ଯତ୍ ସ୍ଥିତେ ପଶ୍ୟତ ବା ନିଜର୍ଷିଂ ।
 ବୈଶେଷିକାଂଶେ ଯଦିବା ବଚାତ୍ୟେ ସର୍ବାର୍ଥଭାଗ୍ୟାଦ୍ଯୁକ୍ତବ ହନଃ ସ୍ୟାତ୍
 ଭାଗ୍ୟେଶ୍ବରସ୍ବକ୍ରମୁଃଶଶ ଯତ୍ ତତ୍ ଅଥାତ୍,ଯଦନିଜଗୁହ୍ୟେସେତୁସ୍ବଦେଉଆଇ ।
 କିମ୍ବାକଲୀହେଇବୈଶେଷିକାଂଶରେଥିଲେ । ବାହନସ୍ବରୂପଧନଜନତୁଲ୍ୟେ ।

ଦୁଃସ୍ଥେ କିମୁକ୍ତେ ଯଦି ବାହନେଶେ ଭାଗେଶ୍ବରେଣାପି ସିମୀସିତେ ବା ।
 ଦୁର୍ବାହନା ଚକ୍ରବାହନା ବା ଲଭେଶ୍ବରେଣାପି ସିମୀସିତେ ବା ।
 ଅସ୍ତ୍ରଗତ ବା ଅଶ୍ବବ୍ୟବହାର ବାହନେଶ । ଭାଗ୍ୟାଧିପତୁଷ୍ଟିଂ ଠାରେଯେକେକରେବାସ
 ଅବା ଲଭେଶ୍ବରତୁଷ୍ଟିଂହଲେସେହପର, ନରଦୁଷ୍ଟ ବାଚକ୍ରବାହନ ବିହୀନ ।
 ସୌଖ୍ୟାଧିପେ ଶେଭନଶେତରେଣ,ଭାଗେଶ୍ବରେଣାପି ଯୁକ୍ତେଅବା ସ୍ୟାତ୍ ।
 ସେନାବହୁଭ୍ୟଂ ସମୁପେତ ଜାତୋ ବହୁନ ଦେଶଭରଣାଦି ଯାନଂ ॥
 ସ୍ବଭଗ୍ନତ୍ ଅବା ଭାଗେଶ୍ବର ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇ,ବାହନସ୍ବରୂପତତ୍ ଅଥାତ୍ ଥିଲେ ରହୁ ।
 ବହୁ ସେନା ଦେଶ ଭୂଷା ଯାନ ଜନ ପାଇ ।

ଭାଗ୍ୟେଶ୍ବରଲ୍ଲଭଗତେବିଲଗ୍ନ—ନାଥେ ସୁଶେଷେ ଯଦି ଭାଗ୍ୟାଶ୍ରୟିଣୀ
 ସୁଖାସୁଭାବେ ତନୁନାୟତେ ବା ତସ୍ତ୍ରାଂଶ୍ୟାପାନାଦପତଃ ପ୍ରସିଦ୍ଧଃ ॥
 ଭାଗ୍ୟେଶ୍ବରଠାରୁ ଲଭରେ ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ଲଗ୍ନପତ,ସୁଶେଷଭାଗ୍ୟାଶ୍ରୟିଣୀରେକରିଲେବସତ ।
 ଲଗ୍ନାଧିପ ଚତୁର୍ଥରେ କିମ୍ବା ଲଭରେ, ଥିଲେ ଅସଂଖ୍ୟପାନ ଲଭ କରନ୍ତିନରେ ।
 ସୁଶେଷରେ କେନ୍ଦ୍ରଗତେ ତଦାଶେ ଲଗ୍ନସ୍ଥିତେ ବା ବହୁବାହନାଦ୍ୟଃ ।
 କର୍ମେଶ୍ବରେ ଲଗ୍ନଗତେ ତଦାଶେ କର୍ମସ୍ଥିତେ ବା ବହୁବାହନାଦ୍ୟଃ ॥
 ସୁଶେଷର କେନ୍ଦ୍ରେ ଥିବ ସେକେନ୍ଦ୍ର ଶ୍ବର,ଲଗ୍ନରେରହୁଲେବହୁବାହନସ୍ବର ।
 ଲଗ୍ନେଶ୍ବର କର୍ମଗୁହ୍ୟେ କର୍ମେଶ୍ବର,ଥିଲେ ବହୁତ ବାହନ ଲଭକରେ ନର ।
 ସୁଶେଷରେ ସୌମ୍ୟଯୁକ୍ତେ ସୁଖସ୍ଥେ ଶସ୍ତ୍ରଶ୍ବତାଶ ସ୍ବପତଉବେତ୍ ।
 ଶ୍ବରଯୁକ୍ତ ସୁଶେଷର ଥିଲେ ଚତୁର୍ଥରେ । ବହୁଧନ ସ୍ବେ ଅଶ୍ବ ଲଭଥାନ୍ତି ନରେ ।
 ସେତେଶ୍ବରେ ଲଭଗତେ ବାଳାତ୍ୟେ ବଞ୍ଚିତେ ବା ଶିବପୁରୁଷକ୍ତେ ।
 ଭୂପୁରୁଷଶ୍ରୀ ଯଦି ବା ସୁଶେଷେ ଗଜ୍ୟାର୍ଥସୌଖ୍ୟାଭରଣାଦିଯାନଂ ॥
 ବଳଯୁକ୍ତସୁଶେଷରଥିଲେ ଲଭରେ । କିମ୍ବା କୁଳସଙ୍ଗେଥିଲେ ଚତୁର୍ଥ ଲଭରେ ।
 କିମ୍ବା ମଙ୍ଗଳ ଗୁହ୍ୟରେ ଥିଲେ ପଶେଶ୍ବର । ଗୁଜ୍ୟଧନ ସଶପାନଲଭକରେ ନର ।

ତୃତୀୟାଂ ଶୁଭାଶ୍ରମେ ସତତଂ ପ୍ରୟତ୍ନେ ଧର୍ମାଦୁତ୍ତମେ ଶୋଭନଶେଷରେ ହେ ।
 ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର୍ୟେ କେ ଶୁଭାଶ୍ରମେ ଚ କେହେ, ସିଂହାସନପ୍ରାପ୍ତି ମୁଦାହରନ୍ତି ।
 କଳପୁତ୍ର ଶୁଭାଶ୍ରମେ ଲଗ୍ନରେ ଧର୍ମରେ । ଧନପତି ବହୁଧୂଲେ କେହେ ବା ଉତ୍ତରେ
 ସିଂହାସନଲଭ୍ୟ ଶେଷେ ପାନକ ଭାଗ୍ୟରେ ।

ସୌମ୍ୟେଷ୍ଠିରେ ଧର୍ମଗୁହେ ଚ କେହେ, ସବିତ୍ରପାଃ ଶୋଭନଶେଷରେ ।
 ଉତ୍ତମେ ଗ୍ରହେ ବା ଧନଶାସିପୁତ୍ରେ ସିଂହାସନପ୍ରାପ୍ତି ମୁଦାହରନ୍ତି ।
 ଧନପତିସଙ୍ଗେ ଶୁଭାଶ୍ରମେ କେହେ ଧୂର । ଶୁଭାଶ୍ରମେ ନବମସ୍ତବକୁ ଦେଖୁଥିବ ।
 ଅବା ଧନେ ଉତ୍ତମେ ଯେବେ ଥାଏ ରହି । ସିଂହାସନ ଲଭ୍ୟୋଗ ନରକୁ ଶେଷ ।

କେହେ ଶୁଭାଶ୍ରମେ ପ ପଶ୍ୟାସ୍ତି ଶଷ୍ଠ ଲଭ୍ୟିତାଃ ଉତ୍ତମାହୁର୍ଯ୍ୟାଃ ।
 ପାପଗ୍ରହମାନେ ଉତ୍ତମାହୁର୍ଯ୍ୟାଃ ଲଭ୍ୟେ । ଶୁଭାଶ୍ରମେ କେହେ ଧୂର ଲଗ୍ନାହୁନରେ
 କେହେଶେ ବ୍ୟାପ୍ତଶାସିପୁତ୍ର ପୈତ୍ୟାଦ୍ୟାଃ ବିଦେଶଗଃ ।

ଅଷ୍ଟମସ୍ତବ ଶୁଭାଶ୍ରମେ ବା ସ୍ଵପ୍ନାସ୍ତବଶୁଭାଶ୍ରମେ ।
 ଶୁଭାଶ୍ରମେ ଦ୍ଵାଦଶରେ କିମ୍ବା ଅଷ୍ଟମରେ । ଧୂର ନରବିଦେଶରେ ଯାଇ ଶୁଭାଶ୍ରମେ
 ଧନେଶେ ଲଭ୍ୟାସ୍ତିବସ୍ତେ କର୍ମେଶେ ଧନମାଶ୍ରମେ ।
 ବାହନେ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର୍ୟେଷ୍ଠିରେ ବାହନାସ୍ତବଶୁଭାଶ୍ରମେ ।

ଧନପତି ଶୁଭାଶ୍ରମେ କର୍ମେଶେ ଧନରେ । ସୁଖେ ଉତ୍ତମେ ଧୂରକାହନେଶକରେ ।
 ଲଗ୍ନ-ବାହନ-ଭାଗ୍ୟଶାସିପୁତ୍ରାଦ୍ୟାଃ କେହେ ମାଶ୍ରମେ ।
 ଲଗ୍ନାସ୍ତବେ କଳାଶ୍ରମେ ବା ବାହନାସ୍ତବଶୁଭାଶ୍ରମେ ।
 ଲଗ୍ନପତି ସୁଖପତି କର୍ମମାଶ୍ରମେ । ପରସ୍ପର କେହେ ଶେଷ ଦେଲେ, ଲଗ୍ନେଶ୍ଵର ।
 କଳାଶ୍ରମେ ଦୋଷଲେ ବାହନେଶ୍ଵର ଧୂର ନର ।

ଗୋପୁଷ୍ପାଦ୍ୟାଃ କେହେ ବାହନେଶେ କଳାଶ୍ରମେ ।
 ଲଭ୍ୟକର୍ମଶାସିପୁତ୍ରାଦ୍ୟାଃ କେହେ ଦାନସାଧୁତାଃ ।
 ଲଭ୍ୟେଶେ କର୍ମେଶାସିପୁତ୍ରା ନବମଶାସିପୁତ୍ରା । ଦେଇ ଗୋପୁଷ୍ପାଦ୍ୟାଃ ଶେଷ ଅଥବା କଳାଶ୍ରମେ
 ହୋଇଥିଲେ ଚତୁର୍ଥଶାସିପୁତ୍ରା ବାହନକହୁତା । ଲଭ୍ୟକର୍ମେଶାସିପୁତ୍ରାରେ ଯେହୁ ଧୂରକାହନେ
 ପରମୋର୍ତ୍ତଶାସିପୁତ୍ରା ଭାଗ୍ୟେଶେ କେହେ ମାଶ୍ରମେ ।

ଶୁଭାଶ୍ରମେ ଧୂରକାହନେ ବାହନାସ୍ତବଶୁଭାଶ୍ରମେ ।
 ଭାଗ୍ୟେଶ୍ଵର ଅତିକ୍ଷେପେ ଧୂର କେହେ ଧୂର । ଅନ୍ୟ ଦୁଇଗୋଟି ଗ୍ରହ ରହିଲେ
 ଉତ୍ତମେ । ବହୁତ କହନ ମିଳେ ନର କରମରେ ।

ଧନାସ୍ତବନ ସାଧୁକ୍ତେ ବ୍ୟାପ୍ତଶେଷେ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର୍ୟେଶେ ।
 ଭାଗ୍ୟାସ୍ତବନ ସାଧୁକ୍ତେ ବାହନାସ୍ତବଶୁଭାଶ୍ରମେ ।

ଧନେଶ୍ଵରପଦୋଦ୍ୟୋଗେଶ୍ଵରଜାତେନା । ଭାଗ୍ୟେଶ୍ଵରେତୁଷ୍ଟ ହେଲେବାହୁ ନଦିକର
କର୍ମାଧିପେ ଚତୁର୍ଥସ୍ତେ ଲଭନାଥେନ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣେ ।

ଭାଗ୍ୟନାଥେନ ବା ସୁକ୍ତେ ଚତୁର୍ବାହନଦେଶଭାବ । •

ଭାଗ୍ୟେଶ୍ଵର କୁମାର ଭାଗ୍ୟେଶ୍ଵରଚତୁର୍ଥରୋଚର୍ଚ୍ଚିତ ଥିଲେ ବାହନଭାବ୍ୟଲଭକରେ ।

ଉଚ୍ଚାହସ୍ୟେ କର୍ମଗତେ ଲଗ୍ନେ ନାଥେନ ଗାଧିତେ ।

ଭାଗ୍ୟାଧିପେନ ବା ଦୃଷ୍ଟେ ବାହନାଧିପେକେତୁ ।

ଲଗ୍ନେଶ୍ଵର ବା ଭାଗ୍ୟେଶ୍ଵର ହୋଇ ଦୃଷ୍ଟି ଗତ । କର୍ମେ ଉଚ୍ଚଗ୍ରହ ଥିଲେ ବାହନକହୁତ

ସିଂହାସନାଂଶକରତେ କର୍ମବାହନଗଣିତେ ।

ଲଗ୍ନେଶ୍ଵରେଶ୍ଵର ସଂଦୃଷ୍ଟେ ଚତୁର୍ବାହନଦେଶଭାବ । •

ଲଗ୍ନେଶ୍ଵର ଦୃଷ୍ଟି ରେସିଂହାସନାଂଶପରେ । କର୍ମେଶ୍ଵରପୁଣ୍ୟେଶ୍ଵର ଲଗ୍ନାହୁଲ୍ୟକରେ

କହୁନାଥଭୂତପୁଷ୍ପ ଭାଗ୍ୟକର୍ମଭବାଧିପା ।

ସ୍ଥିତା ବାହ୍ୟର୍ଥମାନାଦିସଂସ୍କୃତେ ଉପନେ ଶୁଭେ ।

କର୍ମେଚତୁର୍ଥଦ୍ଵିତୀୟତ୍ରୈତୀୟ ଭାବରେ । ଭାଗ୍ୟେଶ୍ଵର ଶୁଭେଶ୍ଵର ବାସକରେ

ଅଶ୍ଵମରେ ଶୁଭଗ୍ରହ ଥିଲେ ଏ ଯେ ଗତ । ଧନକ ହନମାନାଦି ଜନ ଲଭକରେ

ସ୍ଵେତେ ପୁଣ୍ୟେଶ୍ଵର ତନ୍ମାତ୍ରେ କେତ୍ରକୋଣସମନ୍ତତେ ।

ବାହନେ ଭୂବାସଂସ୍କୃତେ ବ୍ୟୟେ ଶୁଭେ ବିଧାନଭାବ ।

ଚତୁର୍ଥେଶ୍ଵର ଉଚ୍ଚେ ଅବା କେତ୍ରେ ବାହ୍ୟକୋଣେ । ପୁଣ୍ୟେ ଉଚ୍ଚଗ୍ରହ, ବ୍ୟୟଭାବ

ଗହସ୍ତନେ । ଏଯୋଗ ଥିଲେ ଚିତ୍ତରେ ଚିନ୍ତାବଧି ଯାନେ ।

ସରମୋକ୍ତାଂଶରେ ଶୁଭେ କର୍ମେଶ୍ଵର ଗୃହସଂସ୍ଥିତେ ।

ସମୁଦେ ତାଦୃଶେ ଯୋଗେ ବାହ୍ୟବୋଧାଦିଭାବ ।

ଶୁକ୍ଳ ପରମକରରେ ଯେତେଥାଏ ରହୁ । କର୍ମେଶ୍ଵର ପୁଣ୍ୟରେ ଥିଲେ ମହାପୁଣ୍ୟପାତ୍ର ।

ଜଙ୍ଗବାହନବୋଧାଦ୍ୟୋଃ ସଂସ୍କୃତେ ଭାଗ୍ୟେଶ୍ଵର ପୁଣ୍ୟେ ।

କେତ୍ରେ କ୍ରୋଧକୋଣରେ ବାସି କର୍ମେଶ୍ଵର ବାହନାହୁତ ।

ଚତୁର୍ଥେ, କେତ୍ରେ ଉଚ୍ଚେ ବା ବିକୋଣେ ଭାଗ୍ୟେଶ୍ଵର । କର୍ମେଶ୍ଵର ଚତୁର୍ଥେ ଥିଲେ

କରେ ବାହ୍ୟବୋଧ ।

ଶକ୍ତିନାସଂସ୍କୃତେ କର୍ମନାଥେ କେତ୍ରେ ଶୁଭଭାବ ।

ଲଗ୍ନେଶ୍ଵର ବୃଦ୍ଧିଂ ଯାତେ ପଣବାହରବୈଷ୍ଣବ ।

ଶକ୍ତିସଙ୍ଗେକର୍ମସଦ୍‌ଗୁରୁପୁତ୍ରହୋଇ । କେତ୍ରେଥିଲେ, ଲଗ୍ନସଦ୍‌ପଦ୍ୟାସିଅଶ୍ଵେନ୍ଦ୍ର ।

ଅବା ଉଦ୍‌ବତ ହୋଇଲେ ବାଜା ବାଜିଥାଇ ।

ଚର୍ମଭାଗ୍ୟବିଲଗ୍ନେଷୁ ସ୍ଥୋତେ ପୌମ୍ୟଗ୍ରହା ସ୍ଥିତଃ ।
 ଦୃଷ୍ଟେଷୁ ବା ଲଗ୍ନସ୍ଥେନ ଯାନାନ୍ତେ ଦୁଃଖମାପ୍ନୁୟାତ୍ ॥
 ଚର୍ମଭାଗ୍ୟ ବା ଲଗ୍ନକୁ ଲଗ୍ନେଶ ଦେଖଇ । ସ୍ବଭାଗେ ଉଚ୍ଚେ ଥିଲେ କମ୍ବା
 ସବଥାଇ । ବହୁଯାନ ମିଳେ ଯାନ ଦେହୁ ଶେଷେ ଦୁଃଖପାଇଁ ।
 ଚର୍ମଶଃସୋଦରସୁଖଭାଗ୍ୟଲଗ୍ନବ୍ୟୟେଷୁଃ ।
 ସୁଧାସୁପେନ ସଦୃଶା ତ୍ୟସଂଶ୍ୟାତ୍ୟାସୁନଦସ୍ତିଭାବ୍ ।
 ଚର୍ମେଶ ଶଶ୍ବେଶ ସହଜେଶ ସୁଖେଶ୍ବର । ଭାଗ୍ୟେଶ ଲଗ୍ନେଶ ବ୍ୟୟାସୁପତି ଅବର ।
 ପଞ୍ଚମାସୁପତି ସଙ୍ଗେ ଥିଲେ ଏକମେଲେ । ଉଚ୍ଚଦେଶେ ବହୁଧନ ମାନବକୁ ମିଳେ ।
 ସୁଖେଶ୍ବରପୁତ୍ରେ ନାଥେ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଶୋଭସଂସୃତେ ।
 ଭାଗ୍ୟେଶେ ସରମୋଚ୍ଚାଶେ ସୁଖେ ଯାନାଦିଲଭୟାବ୍ ।
 ସୁଖେଶ କେନ୍ଦ୍ରେ ଦିବେଶେ ଅବା ଉଚ୍ଚେ ଥିବ । ସୁଖେ ଶୁଭ ଥିବ, ଭାଗ୍ୟପତି
 ଉଚ୍ଚେ ଥିବ । ଏ ଯୋଗରେ ବହୁସୁଖ ଯାନ ଲଭହେବ ।
 ମାନ୍ଦେଶେ ସୁଖଭାଗ୍ୟସ୍ଥେ ଲଭେ ପୌର୍ଣ୍ଣମ୍ୟସଂସୃତେ ।
 ଲଗ୍ନେ ସୁଭେନ ସଂଦୃଷ୍ଟେ ବହୁଯାନାଦିଲଭୟାବ୍ ॥
 ଚତୁର୍ଥେ ଚନ୍ଦ୍ରଶ୍ଚ, ଲଭେ ଚତୁର୍ଥେଶ ଥିବ । ଲଗ୍ନକୁ ଶୁଭ ଦେଖିଲେ ବହୁଯାନହେବ
 ମୁଦିତଭେଷଣାଦିବାହନାଦିରବୈର୍ବ୍ୟଃ ।
 ରାଜଯୋଗେ ସମୁଦ୍ଭୁତେ କର୍ମେଷ ଶୌଖ୍ୟସଂସୃତେ ।
 ଚର୍ମପତି ସୁଖେଥ ଇ ହେଲେ ଶୁକଯୋଗ । ମୁଦିତଭେଷ ଶଙ୍ଖାଦି ଆମରେ ବାଜିବ
 ଲଭି ଶ୍ରୀ ବେକଶେଶ ସଂଗୃହୀତ ସର୍ବାର୍ଥଚିନ୍ତାମଣୀ ଦୁଃଖଚତୁର୍ଥଭାବପଲୋ
 ନାମ ଚତୁର୍ଥୋଽଧ୍ୟାୟଃ ।
 ମଞ୍ଜୁଷା ଦୁର୍ବରାଜସସ୍ୟ ଶ୍ରୀତିବାସ୍ୟ ଯୋ ମଃଃ ।
 ଏଷା ଶୀତା କୃତା ତେନ ସୁସମିତେନ ଧୀମତା ।

ପଞ୍ଚମୋଽଧ୍ୟାୟଃ

• • • (ସୁଧାଭାବପତିବିଶ୍ବରଃ)

ସୁଧାଭବନାତ୍ ସୁଧାବୁଦ୍ଧି ମନ୍ତି ଶାମସି ମନ୍ତ୍ରୋକ୍ତନପିତୃଭାବ ।
 ଦୁର୍ଦ୍ଦୟୋଦରପ୍ରଦେଶଂ ବିବେକଶକ୍ତିଃ ବିଚିତ୍ରଶେଷତମାନ୍ ।
 ପଞ୍ଚମଭାଗୁଁ ସୁଧୁ ବୁଦ୍ଧି, ମନ୍ତ୍ର । ଦୁର୍ଦ୍ଦୟ, ଶାଦ୍ୟ, ଆଉପିତୃଭାବ ।
 ଉଦର ପ୍ରଦେଶ, ବିବେକ ଶକ୍ତି । ବିଶ୍ବର କରବ ଆଦି ସୁମତ୍ ।
 ନାଥେଃ କଲହାମୁଜର୍ଯ୍ୟଭାବଂ ପୁତ୍ର ଦଶିତ୍ରାଂ କଥୟେତ୍ ସମାବେଃ ।
 ବୁଦ୍ଧିଂ ତଥା ସୋମସୁତାମୁଦାୟାଂ ପିତୃପ୍ରଥେବାସୁକଭାଗ୍ୟସୁପୈଃ ।

ସପ୍ତମ ପଞ୍ଚମ ନବମେଶ୍ବର । ବୃହସ୍ପତିରୁ ପୁତ୍ର ଗନ୍ତାବର ।

ପଞ୍ଚମରୁ ଆଉ ଗୁରୁରୁ ବୃଷି । ଭାଗ୍ୟସୁଦେଶ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପିତାପିତା ।
ପିତୃକର୍ମ ଯାତ ସୁତ ସଭାଗୋ ପୁତ୍ର ଶଶାଙ୍କେ ମରହଟ୍ଟ ମାତୁଃ ।
ସୁଦେଶୁରେ ଶେଷନଦୁଷ୍ଟିପୋଶେ ପୁତ୍ର ଦଦାତୋକ ତଥା ତଦାଶ୍ରେ ।
ଚତୁର୍ଥେ ରବି ପିତୃଧନ ଦିଏ । ଚନ୍ଦ୍ରପଞ୍ଚମେ ମାତାକୁ ମରାଏ ।
ପଞ୍ଚମରୁ କନ୍ୟା ତାର ପତି । ଶୁଭପୁତ୍ରପୁତ୍ରେ ପୁତ୍ର ବସନ୍ତ ।
ପୁତ୍ରସ୍ଥାନେ ତଦାଶେ ବା ଗୁରୋ ବା ଶୁଭବାସିଦେ ।
ଶୁଭେନ ସଦୃଶେ ବାପି ପୁତ୍ରପ୍ରାପ୍ତିର୍ନ ସଂଶୟଃ ।

ପଞ୍ଚମ, ସଞ୍ଜମେଶ ଅବାଗୁରୁ । ପୁତ୍ର ଦିଏ ଶୁଭପୋଷୁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ।

ଲଗ୍ନେଶେ ପୁତ୍ରଭାବରେ ପୁତ୍ରେଶେ ବଳସଂପଦେ ।

ପରପୂର୍ଣ୍ଣବଳେ ଜାବେ ପୁତ୍ରପ୍ରାପ୍ତିର୍ନ ସଂଶୟଃ ।

ଲଗ୍ନେଶେ ପୁତ୍ରଭାବେ ଥିବ ରହି, ପଞ୍ଚମେଶ ଥିବ ବଳସ୍ବହୋଇ ।

ଗୁରୁ ହୋଇଲେ ପଣ୍ଡି ବଳପୁତ୍ର, ପୁତ୍ରଭାବ କରାଏ ସେ ନିପୁତ୍ର ।

ପୁତ୍ରସ୍ଥାନାୟପେ ଜାବେ ପରପୂର୍ଣ୍ଣବଳାନ୍ତିଦେ ।

ଲଗ୍ନାୟପେନ ବା ଦୃଷ୍ଟେ ପୁତ୍ରପ୍ରାପ୍ତିର୍ନ ସଂଶୟଃ ॥

ବଳସ୍ବ ଗୁରୁ ହେଲେ ସୁଦପତ, କନ୍ୟା ଲଗ୍ନପତ ତଳୁ ଦେଖନ୍ତି ।

ପୁତ୍ରଭାବ ସେ ନିଷ୍ପତ୍ତ ବସନ୍ତ ।

କୈଶେଷିକାଶେଶେ ଜାବେ ପୁତ୍ରେଶେପି ତଥା ସ୍ଥିତେ ।

ଶୁଭପ୍ରଦେଶେ ବା ଦୃଷ୍ଟେ ପୁତ୍ରପ୍ରାପ୍ତିଂ ସମାଦିଶେତ୍

କୈଶେଷିକାଶେ ପୁତ୍ରେଶେ ବା ଜାବ । ଶୁଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅବା ସନ୍ଦେ ଥିବ ।

ନିଷ୍ପତ୍ତ ପୁତ୍ରଭାବ କରାଇବ ।

ପୁତ୍ରସ୍ଥାନଗତେ ବିଭିନ୍ନାଥେ ପୂର୍ଣ୍ଣବଳାନ୍ତିଦେ ।

ଦୃଷ୍ଟେ ଦେବେନ, ଗୁରୁଶା ପୁତ୍ରପ୍ରାପ୍ତିର୍ନ ସଂଶୟଃ ।

ବଳସ୍ବଧନପତ ପୁତ୍ରସ୍ଥାନେ, ରହିଲେ ବୃହସ୍ପତି ଦରଶନେ ।

ସପ୍ତମେ ନିଷ୍ପତ୍ତ ପୁତ୍ର ପାନ୍ତି ଜନେ ॥

ଲଗ୍ନସ୍ଥାୟପୋ ସୁକ୍ରାବଳ୍ୟାୟନଂ ବାପି ଶାନ୍ତିତୌ ।

କ୍ଷେତ୍ରେ ପରସ୍ପରସ୍ଥା ବା ପୁତ୍ରପ୍ରାପ୍ତିର୍ନ ସଂଶୟଃ ॥

ଲଗ୍ନେଶେ ପୁତ୍ରେଶେ ଏବ ମେତରେ । ରହିଲେ ବା ପରସ୍ପର ଦୃଷ୍ଟିରେ ।

ଅବା ଅନ୍ୟାୟନ ଗୃହେ ଥିଲେ ରହି । ନିଷ୍ପତ୍ତ ସନ୍ତାନଭାବ ହୁଅଇ ।

ଲଗ୍ନସ୍ଥାୟାଧୀ କେତେ ଶୁଭପ୍ରଦପମନ୍ତୌ ।

ବୃହସ୍ପତିଶେ ବଳାତ୍ୟେ ତୁ ପୁତ୍ରପ୍ରାପ୍ତିର୍ନ ସଂଶୟଃ ।

ଶୁଭସଙ୍ଗରେ ଲଗ୍ନେଶ ପୁତ୍ରେଶ । କେତୁଭବନେ କରୁଥିଲେ ବାସ ।
ଚତୁର୍ଥାୟିକ ଦେଲେ ବଳଯୁତ । ସୁହରୁକ ସେ କରନ୍ତି ନିୟୁତ ।

ପୁତ୍ରସ୍ଥାନାୟପସ୍ୟାଂଶସ୍ତ୍ରୀଶେ ଶୁଭସମୁଦେ ।

ଶୁଭେନ ବାସିତେ ବପି ପୁତ୍ରସ୍ତାପ୍ତିର୍ନ ସଂଶୟଃ ।

ପୁତ୍ରେଶସ୍ତ୍ରୀନକାଂଶ ଉତ୍ତର । ଶୁଭସଙ୍ଗେ ବା ଶୁଭଦୃଷ୍ଟିଠାର ।

ସିଲେ ସନ୍ତାନ ଲଭଇ ନିକର ।

ଲଗ୍ନେଶେ ଦାରଭାବସ୍ତୁ ଭାଗ୍ୟେଶେ ଦାରସଂଯୁକ୍ତେ ।

ଦ୍ଵିତୀୟେଶେ ବଲଗ୍ନସ୍ଥେ ପୁତ୍ରଲଭେ ନ ସଂଶୟଃ ।

ଲଗ୍ନେଶ ଭାଗ୍ୟେଶ ଏ ସପ୍ତମରେ । ଦ୍ଵିତୀୟେଶ ରହୁଥିଲେ ଲଗ୍ନରେ ।

ପୁତ୍ରଲଭ ହୁଅଇ ଏ ଯୋଗରେ ।

ଦାରେଶଗ୍ରହସଂଯୁକ୍ତନକାଂଶଭବନାୟୁସେ ।

ଭାଗ୍ୟବିଭବଲଗ୍ନେଶିତୃଷ୍ଠେ ତପ୍ତ ପ୍ରମାଦଃଶତ ।

ସପ୍ତମଶଯୁକ୍ତନକାଂଶପତ । ଭାଗ୍ୟେଶ ଧନେଶ ଲଗ୍ନେଶ ଦୃଷ୍ଟି—ଉପରେ
ଥିଲେ ହୁଅଇ ସନ୍ତତ ।

ପାଞ୍ଚମଥେ ତୁ ତେ ବେ ତଦ୍ଵାଶେଷି ତଥା ସ୍ଥିତେ ।

କାରବେ ପାସସଂଯୁକ୍ତେ ପୁତ୍ରନାଶଂ ବଦନ୍ତି ହି ।

ପଞ୍ଚମଭାବ ବା ପଞ୍ଚମେଶ୍ଵର । ବା ପୁତ୍ରବିରାଜ, ପାଞ୍ଚମଧ୍ୟର । ବା ସପ୍ତୟୁକ୍ତେ
ପୁତ୍ର ନାଶକର ।

ଭାଗ୍ୟପୁତ୍ରବିକଳହେଶସଂଯୁକ୍ତନବଭାଗପାଃ ।

ଆପାଂଶଗଃ ପାପୟୁକ୍ତଃ ପୁତ୍ରନାଶଂ ବଦେତ୍ତଦା ।

ଭାଗ୍ୟେଶ ପୁତ୍ରେଶ ସପ୍ତମଉଶ । ଏମ ନେ ରହୁବେ ଯେଉଁ ନକାଂଶ ।

ତା ପତମାନେ ପାପଗୁହାବରେ । ପାପସଙ୍ଗେ ବା ଥିଲେ ପୁତ୍ର ମାରେ ।

ହୁଣ୍ଟାଶେ ପୁତ୍ରଭାବେଶେ ନୀଚମୂଢ଼ସମନ୍ୱିତେ ।

ପାପେତୃଷ୍ଠେଥବା ଦ୍ଵାସ୍ଥେ ପୁତ୍ରନାଶଂ ବଦେତ୍ତଦା ।

ନୀଚଶୈବ ଅଥବା ଅସ୍ତ୍ରୈଃ । ହରଷଷ୍ଟ୍ୟାଂଶେ ଥିଲେ ବା ପୁତ୍ରେଶ ।

ପାପଦୃଷ୍ଟିରେ ବା ଶହୁଗୁହରେ । ପୁତ୍ର ବିନାଶ ହୁଏ ଏ ଯୋଗରେ ।

ବ୍ୟୟେଶସଂଯୁକ୍ତାଂଶେଶହ୍ୟାଶନ ଥୟମନ୍ୱିତେ ।

ଦୃଷ୍ଟେ ପୁତ୍ରେଶ୍ଵରେ ତେନ ପୁତ୍ରାତ୍ମି ବଥୟନ୍ତି ହି ।

ବ୍ୟୟପତ ଥିବ ଯେଉଁ ନକାଂଶ । ତା ପତି ଯେଉଁ ଦୃଷ୍ଟି ଶରେ ବସେ ।

ବା ପତି ପୁତ୍ରେଶକୁ ଦେଖୁଥିଲେ । ପୁତ୍ର ପାଡ଼ଇ ଅଥା ସଙ୍ଗେଥିଲେ ।

ପଦସ୍ଥାନାଧିପେ ଦୁଃସ୍ଥେ କରଷଷ୍ଟ୍ୟଂ ସଂସୂତେ ।

କରଗ୍ରହେଣ ବା ଦୃଷ୍ଟେ ପୁନନଶଂ ବଦେତଦା ।

ଶତ୍ରୁବାସାଦିଗୃହରେ ସୁବେଶ । କରଷଷ୍ଟ୍ୟଂ ଶେ କଲେ ତା ବାସ ।

ପାପଗ୍ରହସକ୍ତ ବା ହେଲେ ଦୃଷ୍ଟ । ମାନବକୁ ଦିଅଇ ପୁନକଷ୍ଟ ।

ମୁଦୁଂଶାଦିସମାପନ୍ତେ ପ୍ରହସ୍ଥାନେଷ୍ଠରେ ଗୃହେ ।

ଗୋପସ୍ୱାଦ୍ୟଂଶକେ ବପି ମୁହସିକର୍ନ ସଂଶୟଃ ।

ପୁନପତ ମୁଦୁଅଂଶେ ରହିଲେ । ଅଥବା ଗେପୁରଦ ଅଂଶେ ଥିଲେ ।

ଚତୁର୍ଥରେ ପୁନ ମିଳଇ ଭଲେ ।

ପୁନାଧିପସ୍ଥାନପତୌ ବିଲଗ୍ନେ ଲଗ୍ନେଷ୍ଠପସ୍ଥାନପତୌ ସୁତସ୍ତେ ।

ଗୁରୁସ୍ଥିତାଂଶାଧିପତୌ ଚ କେନ୍ଦ୍ରେ ପୁନାଧିପାଦୁମୁନସ୍ତୋ ମହାନ୍ତଃ ।

ପୁନପତସକ୍ତ ନବଂଶପତ । ଲଗ୍ନରେ, ଲଗ୍ନେଶ ନବଂଶପତ । ସଞ୍ଚମେ

ଥିଲେ, ଗୁରୁ ସେ ନବଂଶେ । ତାପତ କେନ୍ଦ୍ରେ ଥିଲେ, ସହ ଦିଶେ ।

ପାସ୍ୱାଦ୍ୟଂଶାଦିପତେ ସୁତେଶେ ଭାଗ୍ୟେଷ୍ଠରେ ତାଦୃଶଭାବସକ୍ତେ ।

ଲଗ୍ନେଷ୍ଠରେ ଶୋଭନଦୃଷ୍ଟି ଥିଲେ ପହଂସ୍ଥିମାଦୁମୁନସ୍ତୋ ମହାନ୍ତଃ ।

ପାସ୍ୱାଦ୍ୟଂଶରେ ସୁତେଶ ଥିବ । ଭାଗ୍ୟେଶ ସେହିପରି ରହିଥିବ ।

ଲଗ୍ନେଷ୍ଠରୁ ଦେଖୁଥିଲେ ଶୁଭ । ଧୂନିଲଭ ସେ ଇଷ୍ଟପୁ କରିବ ।

ବଂଶସ୍ୱାଦିପତେ ଯଦି ସନ୍ଧ୍ୟାମେତତ୍ ଶସ୍ତ୍ର ଧୂପାରାଗମନା ମୁନସ୍ତୋ ବଦନ୍ତି ।

ପୁନାଦିଯୋଗମଣିକଂଜଦଭାବଯୋଗଂସ୍ତେ କ୍ତୁଂବଲୋକ୍ୟମନସାତତଦେବପୁନିହାନ୍

ପଞ୍ଚମପତ ବା ସୁତକାରକ । ବଂଶସ୍ୱାଦି ଯୋଗେ ଥିଲେ ଦେଶ । ହୁଏ

ବଂଶସ୍ୱାଦି ସତ୍ୟ କରନ । ମୁନିଏ କରିଛନ୍ତି ଏ ପ୍ରମାଣ ।

ବଂଶସ୍ୟ ବିଚ୍ଛେଦକରଃ ପ୍ରଜାତଶ୍ଚକ୍ତୁ ପୁନିସ୍ଥିପଶଗଃ ଶମେଶ ।

ଶଦ୍ଦାରସୌଖ୍ୟେଷ୍ଠ ଯୁତାସ୍ତଥୈବ ଲଗ୍ନେଷ୍ଠରେ ଚନ୍ଦ୍ର ସୁତନୟତ୍ରେ ।

ଚନ୍ଦ୍ର ଦଶମେ, ଶୁକ୍ର ସପତମେ । ଚତୁର୍ଥେ ଥିଲେ ସାସଗଗମାନେ ।

ଲଗ୍ନେଷ୍ଠ ହେଲେ ରୂପ-ସଂଯୁତ । ଅଧିକ କ ନର ହୁଏ ଚୟୁତ ।

ପାପଗ୍ରହା ରାହୁପୁତାଶ୍ଚମସ୍ତା ବଂଶସ୍ୟ ବିଚ୍ଛେଦକରୋଽର୍ଥହୀନଃ ।

ଜଗତରେ ଲଗ୍ନରେ ସମ୍ପାଦିତ ଶସ୍ତ୍ରମେ ଭୁଂସୁତେ ଶନୌ ବା ।

ଦ୍ୱାଦଶେ ସଞ୍ଚମେ ଅଞ୍ଚଳରେ ପାପଗ୍ରହ । ଥିଲେ, କଲେ ଧନହୀନ ବଂଶରେ ଶୟ

ଲଗ୍ନେ ଚନ୍ଦ୍ର ଗୁରୁ ଦୁର୍ଦ୍ଦେଶ୍ଵରେ, ତାପ୍ତମେ । ଶତ୍ରୁ ମଙ୍ଗଳ ଥିଲେ, ବଂଶସ୍ୱାଦିମେ

ପାପଗ୍ରହ । ବନ୍ଧୁଗତାଶ୍ଚ ସର୍ବେ ବଂଶସ୍ୟ ବିଚ୍ଛେଦକରୋଽପି ଜାତଃ ।

ଲଗ୍ନାନ୍ତାଦୁହସ୍ତମରାଶିସକ୍ତେ ପାପଗ୍ରହେ ବଂଶବନଶଦ୍ଦେଭୁଃ ।

ପାପଗ୍ରହମାନେ ଥିଲେ ଚତୁର୍ଥଗୁଡ଼ିରେ । ବଂଶ ବିନାଶ ହୁଅଇ ତହିଁରେ । ଏ
ଯୋଗରେ । ପାପଗ୍ରହମାନେ ଲଗ୍ନ, ଦ୍ରାଘିଣ, ସୁକର । ଅଷ୍ଟମରେ ଥିଲେ ତହିଁରେ
ବଂଶନାଶ ହେବେ ।

ଶୁଭେକର ରାଜ୍ୟବିଲଗ୍ନରେ ବଂଶସ୍ୟ ବିଚ୍ଛେଦକରଃ ସୁଦେହେ ।
ଦାୟିତ୍ୱେ ଯୋଗସୁଦେ ସଶକ୍ତେ ପାପେ ସୁଖେ ଦେବଗୁରୋ ସୁଦେହେ ।
ପାପଗ୍ରହମାନେ ଅଷ୍ଟମ, ଲଗ୍ନ । ଦ୍ରାଘିଣ ଥିଲେ ବଂଶ ବିନାଶନ । ବୃଷ
ଶୁକ୍ର ସଙ୍ଗେ ଥିଲେ ସପ୍ତମେ । ଚତୁର୍ଥେ ପାପ, ଗୁରୁ ଯେ ପଞ୍ଚମେ । ବଂଶ
ବିନାଶ କରେ ଥିଲେ ଋଷମେ ।

ରାଜେ, ଶଶିକା ଶୁଦ୍ଧିରେ ହୁ ପାମୈର୍ବଂଶସ୍ୟ ବିଚ୍ଛେଦକରଃ କରଃ ।
ପାପେ ବିଲଗ୍ନେ ସୁଖରେ ଶଶିକା ଲଗ୍ନେଶ୍ୱର ପଞ୍ଚମସ୍ତ୍ରୟକ୍ତେ ।
ବଳେର୍ବିଦ୍ଵାନେ ଯଦି ସୁଦିନାଥେ ବଂଶସ୍ୟ ବିଚ୍ଛେଦକରଃ କରଃ ।
ଚନ୍ଦ୍ର ଅଷ୍ଟମେ ରହିଲେ ପାପ । ନିଶ୍ଚୟ ବଂଶ ବିଚ୍ଛେଦକରଃ କରଃ । ପାପ
ଲଗ୍ନରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଚତୁର୍ଥରେ । ଲଗ୍ନେ ଯେବେ ରହେ ପଞ୍ଚମରେ । ସୁଦିନେ
ହୋଇଲେ ବଳଦାନ । ନିଶ୍ଚୟ ବଂଶ ସ୍ତ୍ରୟକ୍ତେ କରଃ ।

କ୍ଷୀଣେ ଶଶିକା ଲଗ୍ନେ ଯଦି ଶଶିକା ଗତେ ମନ୍ଦଗୁହେ ସୁରେଜ୍ୟେ ।
କିଳୋଶ୍ୱରୀ ପାପଗଣେଷ୍ଟ ମର୍ତ୍ତ୍ୟେ ପ୍ରାଣେତ ଦୁଃସ୍ୟ ସୁଖସ୍ୟ ନାଶଃ ।
କ୍ଷୀଣଚନ୍ଦ୍ରା ଦେଲେ ଲଗ୍ନଗତ । ଶତକରେ ଗୁରୁ ହୋଇଲେ ଅସ୍ତ୍ର ।
କିଳୋଶ୍ୱରୀ ଥିଲେ ପାପଗଣେତେ । ପ୍ରଥମ ସୁଦିନେ ନାଶ କରେ ।

ଚନ୍ଦ୍ରାୟନ ପଞ୍ଚମସ୍ତ୍ରୟକ୍ତେ ଲଗ୍ନେ ସୁଖେ ବା ଯଦି ପାପଯୁକ୍ତେ ।
ଶୁଭେକରଃ ପଞ୍ଚମସ୍ତ୍ରୟକ୍ତେର୍ନ ଦୃଶ୍ୟତେ ସୁଦିନେ ହି ତେନ ।
ପାପଯୁକ୍ତ ବୃଷ ଥିଲେ ଲଗ୍ନରେ । ପଞ୍ଚମରେ ଅବା ସୁଖଗୁଡ଼ିରେ । ପାପଗ୍ରହେ
ଥିଲେ ପଞ୍ଚମ ଘରେ । ସୁଦିନେ ନ ଥିଲେ ଏ ଯୋଗରେ ।

କାତୋ ଯଦିସ୍ୟାତ୍ ଶତପୁରୁଷେ ରାଜେ ଶନୌ ପଞ୍ଚମରେ ରବୌ ବା ।
ପୁରୀଦଲ୍ଲଭଂ ମୁନୟୋ ବଦନ୍ତି କାଳାନ୍ତରେ ଶୋଭନଂ ଦୃଷ୍ଟିଯୋଗାତ୍ ।
ଲଗ୍ନ ହୋଇଥିଲେ କୁଜଭବନ । ଶନ ଅଷ୍ଟମେ, ଶ୍ରେମେ ତପନ । ଶୁଭଗ୍ରହ
ଦୃଷ୍ଟ ରେ ଦେଲେ ଯୁକ୍ତ । ବିଚ୍ଛେଦକ ହୁଅଇ ସୁଦିନେ ।

ଲଗ୍ନେ ଶନୌ ଦେବଗୁରୌ ରାଜେ ବଂଶେ କୁଜେ ପୁତ୍ରଜନିଷ୍ଠିରେଣ ।
ଅଷ୍ଟମେ ଗୁରୁ ଲଗ୍ନେ ଥିଲେ ଶନ, କୁଜବ୍ୟୟ ଥିଲେ ବିଚ୍ଛେଦକରଃ ।
ବୁଦ୍ଧିସ୍ଥାନ ଯେ ପ୍ରାୟେ ଶତଦୃଷ୍ଟେ ସମନ୍ୱିତେ ।
ଶୁଭଗ୍ରହାଣାଂ କ୍ଷେତ୍ରେ ବା ବୁଦ୍ଧିମାନ ନାତିମାନ ଭବେତ୍ ।

ପଞ୍ଚମେଶ ଶୁଭଗ୍ରହ ଦୋରବ । ଶୁଭଯୁକ୍ତ ବା ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ହେବ । କମ୍ପା
ରହୁଥିଲେ ଶୁଭଗ୍ରହଟି । ଜାତଯୁକ୍ତ ବୁଦ୍ଧି ଦିଅଇ ନରେ ।

ପରମୋକ୍ତାଂଶରେ ବୁଦ୍ଧି ନାଥେ ସୌମ୍ୟେନ ବାସିତେ ।

ଶୁଭଗ୍ରହଣାଂ ମଧ୍ୟସ୍ଥେ ଉଚ୍ଚବୁଦ୍ଧିଂ ସମାଦିଶେତ୍ ।

ବୁଦ୍ଧି ନାଥ ଥିଲେ ଅତି ଉଚ୍ଚରେ । ଶୁଭଗ୍ରହଦୃଷ୍ଟି ଥିଲେ ତାଠାରେ । ଦୁଇ-
ଶୁଭଗ୍ରହ ମଧ୍ୟେ ବା ଥିଲେ । ଉଚ୍ଚବୁଦ୍ଧି ନର ଏଥେ ଜନ୍ମିଲେ ।

କାରକେ ବଳମୟଲେ ତଦ୍‌ଗୁଣେ ଶୁଭବାସିତେ ।

ବୁଦ୍ଧିସ୍ଥାନେଽଥବା ସୌମ୍ୟେ ଉଚ୍ଚବୁଦ୍ଧିଂ ସମାଦିଶେତ୍ ।

ବୁଦ୍ଧି କାରକ ବଳନ୍ତେ ହେବ । ବୁଦ୍ଧି ନାଥକୁ ଶୁଭ ଦେଖୁଥିବ । ବୁଦ୍ଧିସ୍ଥାନରେ
ଥିଲେ ଶୁଭଗ୍ରହ । ଉଚ୍ଚବୁଦ୍ଧିଯୁକ୍ତ ନରେ ନିଶ୍ଚୟ ।

ବୁଦ୍ଧିସ୍ଥାନାୟସ୍ୟାଂଶଗୁଣାଣେ ଶୁଭବାସିତେ ।

ବୈଶେଷିକାଂଶେ କାପି ଉଚ୍ଚବୁଦ୍ଧିଂ ସମାଦିଶେତ୍ ।

ବୁଦ୍ଧିନାଥ ଥିବା ନବାଂଶପତି । ବୈଶେଷିକାଂଶେ ବା ଶୁଭରାଦୃଷ୍ଟି — ଉପରେ
ଥିଲେ କରେ ଉଚ୍ଚମତି ।

କାରକସ୍ଥିତିଗୁଣାଂଶନାଥେ କେନ୍ଦ୍ରବିକୋଶରେ ।

ବୁଦ୍ଧିଶ୍ରେୟଶ ସଂତୁଷ୍ଟେ ଉଚ୍ଚବୁଦ୍ଧିଂ ସମାଦିଶେତ୍ ।

ବୁଦ୍ଧି କାରକ (ବୁଧ) ଯେଉଁ ନବାଂଶରେ । ତାପତି ବୁଦ୍ଧି ନାଥର ଦୃଷ୍ଟିରେ ।
କେନ୍ଦ୍ର ବିକୋଶେ ଥିଲେ, ବୁଦ୍ଧି କରେ ।

ଶୁଭଗ୍ରହଣାଂ ମଧ୍ୟସ୍ଥେ ବୁଦ୍ଧିଗୁଣୌ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟେ ।

ଗୁରୌ କେନ୍ଦ୍ରବିକୋଶେ ବା ବୁଦ୍ଧିମାର୍ଗବିଶେଷେ ।

ବୁଦ୍ଧିସ୍ଥାନ ଦୁଇଶୁଭ ମଧ୍ୟରେ । ଅବା ଶୁଭଥିଲେ ବୁଦ୍ଧିସ୍ଥାନରେ । ଗୁରୁ
କେନ୍ଦ୍ରରେ ବା ଥିଲେ ବିକୋଶେ । ବୁଦ୍ଧି ବିଶାସଦ ଦୃଢ଼ମତି ଜନେ ।

ବୁଦ୍ଧିସ୍ଥାନାୟସେ ସୌମ୍ୟେ ବୁଦ୍ଧିଶାସ୍ତିଗତେ ଗୁରୌ ।

ଶୁଭଗ୍ରହଣାଂ ମଧ୍ୟସ୍ଥେ ଭାବେ ବୁଦ୍ଧିଂ ବିଚିତ୍ରିଶେତ୍ ।

ବୁଦ୍ଧିସ୍ଥାନ ଧୂପ ହୋଇଲେ ଶୁଭ । ଗୁରୁ ଯେବେ ବୁଦ୍ଧିଭାବେ ରହୁବ ।
ଦୁଇଶୁଭ ମଧ୍ୟେ ରହୁଲେ ଭାବ । ଜାତକକୁ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଜାଣିବ ।

ବୁଦ୍ଧିସ୍ଥାନେଶ୍ବରେ କେନ୍ଦ୍ରେ, ଶୁଭଗ୍ରହସମସ୍ତେ ।

ଉଚ୍ଚଗ୍ରହସମୟୁକ୍ତେ ଗ୍ରହଣାଦିପଟୁର୍ଭବେତ୍ ।

ଶୁଭସଙ୍ଗେ ବୁଦ୍ଧି ନାଥ କେନ୍ଦ୍ରରେ । କମ୍ପା ଥିଲେ ଉଚ୍ଚଗ୍ରହ ସଙ୍ଗରେ ।
ଶାସ୍ତ୍ରଧାରଣ ବୁଦ୍ଧିଯୁକ୍ତ କରେ ।

ମୁଦ୍ରାଣାଦିସମାପ୍ତକ୍ତେ ନାଥକାରକଶେଷରେ ।
 ଶୁଭଦୃଷ୍ଟେ ଗୋପୁରେ ବା ଧାରଣାଦିପଦ୍ମବେଦ୍ ।
 ବୁଦ୍ଧି କରଇ ଅବା ବୁଦ୍ଧିନାଥ । ମୁଦ୍ରାଣାଦିରେ ହୋଇଲେ ସୁଦ୍ଧ ।
 କିମ୍ବା ଥିଲେ ଶୁଭଗ୍ରହ ଦୃଷ୍ଟିରେ । ଅଥବା ରହିଲେ ଗୋପୁରାଂଶରେ । କହ
 ବୁଦ୍ଧିମନ୍ତ ହୁଅନ୍ତୁ ନରେ ।

ପରେନିତଲେ ମେଧ ବା କାରକସ୍ଥିତିଭାବପେ ।
 କେନ୍ଦ୍ରଦିକୋଣସଂଯୁକ୍ତେ କାରକଗ୍ରହବାସିତେ ।
 ବୁଧ ଯେ ଶଶିରେ ସେ ଶଶିପତ । ବୁଧଦୃଷ୍ଟିରେ କେନ୍ଦ୍ର, କୋଣେ ସ୍ଥିତି ।
 କଲେ, ଇନ୍ଦ୍ରିୟ କରେ ସୁମତି ।

ନାଥକାରକସଂଯୁକ୍ତଦ୍ଵ୍ୟଂଶଭାଗସତୋ ଶୁଭେ ।
 ଚତୁଷ୍ପଦେ ଦିକୋଣେ ବା ଶୁଭଦୃଷ୍ଟେ ତଥା ଭବେତ୍ ।
 ବୁଧ, ବୁଦ୍ଧିନାଥ ଯେ ଯେ ଦୋଷାଣେ । ତାପତ ଶତ ଥିବ କେନ୍ଦ୍ର, କୋଣେ ।
 ଶୁଭଗ୍ରହ ଦୃଷ୍ଟି ଥିଲେ ତାହାର । ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ମାନବକୁ ସେ କରେ ।

ପଞ୍ଚମେ ପାପସଂଯୁକ୍ତେ ତଦାଶେ ପାପସଂଯତେ ।
 ଚରଣସଂକେ ବାପେ ବୁଦ୍ଧିନାଶୋ ଭବେତ୍ତଦା ।
 ପଞ୍ଚମ ଅଭିଂ ପଞ୍ଚମ ଭବେତ୍ । ତାପ କରୁଥିଲେ ପାପସଂଯତେ । ଅବା ଚରଣସଂ
 ଅଶେ ରହୁଲେ । ବୁଦ୍ଧିନାଶ ହୁଏ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ବୋଲେ ।

ନୀଚମୂଳ ଶିଶୁଦୃଷ୍ଟେ ପାପଶେଷରବାସିତେ ।
 ଚରଣସଂକେ ବାପେ ବୁଦ୍ଧିନାଶୋ ଭବେତ୍ ତଦା ।
 ପଞ୍ଚମପତ ଥିଲେ ନୀଚଘରେ । ଅସ୍ତ ହେଲେ ବା ଶହର ଗୃହରେ । ପାପ-
 ଦୃଷ୍ଟିରେ ବା ଚରଣସଂକେ । ଥିଲେ ଏ ଯୋଗେ ନିଷ୍ଠେ ବୁଦ୍ଧିନାଶେ ।

ପଞ୍ଚମେ ମନ୍ଦସଂଯୁକ୍ତେ ଲଗ୍ନେଶେ ମନ୍ଦବାସିତେ ।
 ତଦାଶେ ପାପସଂଯୁକ୍ତେ ବୁଦ୍ଧିନାଶୋ ସମାଦିଶେତ୍ ।
 ପଞ୍ଚମେ . ଧାରଣା . ଲଗ୍ନେଶକୁ । ଦେଖିଲେ, ସୁଦେଶ ପାପ ଯୋଗକୁ ।
 ଲଭିଲେ ନିଜ କରଇ ବୁଦ୍ଧିକୁ ।

ମନ୍ଦମାନ୍ୟସଂଯୁକ୍ତେ ପଞ୍ଚମେ ଶୁଭବର୍ଜିତେ ।
 ତଦାଶେ ପାପସଂଯୁକ୍ତେ ନିୟୁତଃ ସ୍ତାୟଶୋ ଭବେତ୍ ।
 ଶତ ମାନ୍ୟ ସଦୃ ଥିଲେ ପଞ୍ଚମ ! ଶୁଭଗ୍ରହ ନ ରହିଲେ ସେଥାମେ ।
 ପଞ୍ଚମେଶକୁ ଦେଖୁଥିଲେ ପାପ । ବିଧୂତ ଯୁକ୍ତ ହୁଅଇ ଜାତକ ।

ବୁଦ୍ଧିବିମୁକ୍ତପୁରୀ ସ୍ୟାତ୍ କରକେ ଶୁଭସଂସୃତେ ।

ତଦାଶେ ପାପସଂସୃକ୍ତେ ନୃକ୍ଷଣ୍ୟଂ ଶକ୍ୟେପିବା ।

ନୃକ୍ଷଣ୍ୟଥାଶେ ବା ପାପସଙ୍ଗେ । ସୁତେନ ଥିଲେ, ବୁଦ୍ଧି ଶୁଭସୋଗେ ।
କହିଲେ, କଥା ଭୁଲେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ।

ସୌମ୍ୟେ ହୁ ବୁଦ୍ଧିଜୀବସ୍ଥେ ଗୁରୁଶୁକନିବନ୍ଧିତେ ।

ତଦୃଶେ ବୁଦ୍ଧିନାଥେ ବା ସର୍ବେଷାଂ ବୁଦ୍ଧିଦୋଭବେତ୍ ।

ଗୁରୁଶୁକଦୃଷ୍ଟିରେ ପଞ୍ଚମରେ । ଶୁଭ ଥିଲେ, ବୁଦ୍ଧିନାଥ ଉପରେ । ଏ ଦୃଷ୍ଟି
ବା ହେଲେ, ଧୀମାନ୍ କରେ ।

ଉଦ୍ଧାପୋଦ୍ଧବମର୍ଥଃ ସ୍ୟାତ୍ ତଦାଶେ ଗୋପୁରଂ ଶବେତ ।

ପଞ୍ଚମେନ ଥିଲେ ଗୋପୁରଂ ଶବେତେ । ମାମଲତାଜ ହୋଇଥାନ୍ତି କରେ ।

କାରକସ୍ଥିତିଗୁଣିଣେ ଲଗ୍ନନାଥେନ ବାସିତେ ।

ଗଜମନ୍ତ୍ରୀ ଭବେଦାତା କାଳୁକୀ ବଳସଂସୃତେ ।

ବୁଦ୍ଧିଶୂନ୍ୟେନ ସଦ୍‌ବିତେ ଗୋପୁରଂ ଶବେତେ ।

ଆଗମିପୂର୍ବକୋ ମନ୍ତ୍ରୀ କାରକେ କେତକୋଶଗେ ।

ବୁଦ୍ଧସୁବା ସ୍ତ୍ରୀ ନାୟକଠାରେ । ଜଗନ୍ନାଥଦୃଷ୍ଟି ଯେବେ ସଞ୍ଚରେ । ଗଜମନ୍ତ୍ରୀ
କରଇ ଏ ଯୋଗରେ । ବଳିଷ୍ଠ ଗୁରୁ ବୁଦ୍ଧିଶ ସଙ୍ଗରେ । ଯେବେ କହଇ
ଗୋପୁରଂ ଶବେତେ । ବୁଦ୍ଧିକାରକ ଥିଲେ କେତେ କୋଶେ । ଜାଣିବ ମନ୍ତ୍ରୀ
ହୁଅନ୍ତି ସେ କେତେ ।

ଭୁଗୌ ସୌମ୍ୟସମାୟକ୍ତେ ଦୃଷ୍ଟେ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟଂ ଶୁଭଂ ଶବେତ ।

ଦିକାଳଜ୍ଞେ ଭବେକ୍ତାବେ ସ୍ଵର୍ଗେ ମୃତ୍ୟୁଶସ୍ୟସୃତେ ।

ବୁଦ୍ଧିକାରକବୁଦ୍ଧିନାଥଦୃଷ୍ଟି । ହୋଇ ଶୁଭସଙ୍ଗେ ଭୁଗୁର ସୁତ । ଶୁଭଂ ଶବେ
ଥିଲେ, ଗୁରୁ ସ୍ଵର୍ଗେ । ମୃତ୍ୟୁଶେ ବା ଥିଲେ, ଦିକାଳଜ୍ଞ ସେ ।

ଗୋପୁରଂ ଶବେତେ କାପି ଶୁଭଂ ଶବେତେ ଶୁଭବାସିତେ ।

ସ୍ଵର୍ଗ୍ରହେ ସ୍ଵର୍ଗ୍ରହଂ ପ୍ରାପ୍ତେ ସ୍ଵର୍ଗ୍ରହେ ପ୍ରବଳାୟକେ ।

ସୁସୁଦ୍ଧଜନନଂ ବିଦ୍ୟାତ୍ ପ୍ରଥମଂ ନାମ ସଂଶୟଃ ।

ଧୃତୁଷ୍ଟଗ୍ରହ ହେଇ ପଞ୍ଚମେଶ । ଗୋପୁରେ ବା ସ୍ଵର୍ଗ୍ରହେ ନିବାସ । କଲେ
ସୁରୁଷ ଗ୍ରହସଙ୍ଗେ ଥିଲେ । ଶୁଭଗୁଣାଦିକର ଅବା ରହିଲେ । ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି
ତାଠାରେ ଯେବେ ଥାଏ । ପ୍ରଥମେ ଜାତକର ପୁତ୍ର ହୁଏ ।

ସ୍ତ୍ରୀଶ୍ଚଣ୍ଡୋ ସ୍ତ୍ରୀଶ୍ଚନ୍ଦ୍ରଂ ପ୍ରାପ୍ତେ ସ୍ତ୍ରୀଶ୍ଚନ୍ଦ୍ରେ ପ୍ରବଳାୟକେ ।

ଦାରକାଂ ପ୍ରଥମଂ ବିଦ୍ୟାତ୍ ଶତାଂ ଶ ଶତମାଦିଶେତ୍ ।

ପଞ୍ଚମେଶ ସ୍ତ୍ରୀଗ୍ରହ ହୋଇଥିବ । ସ୍ତ୍ରୀଗ୍ରହସଙ୍ଗେ ସ୍ତ୍ରୀଶୁଣିରେ ଥିବ । ଏଥି-
ଏକ ଯୋଗେ କନ୍ୟା ପ୍ରଥମେ । କପ୍ତାସକପୋଗେଶୁ ଏ ଶମେ ।

କାଉଁରୁ ତରୁଣରା ପଞ୍ଚମେ କହୁଥାନ୍ତୁ ।

ନାଗରୁମୁତ ଗହନା କହନ୍ତୁ । ପୁତାନ ବଦେଇ ।

ପୁତ୍ରକାରକ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୁଣିବ । ଅପୁତ୍ର ସଂପାଦନ ପଞ୍ଚମର । ଶୁଣି ନାବ,
ଶବ୍ଦ, ଅସ୍ତ୍ର କହନ୍ତୁ । କହୁବ ଜନେ ସନ୍ତାନ ସଂଖ୍ୟାକୁ ।

ପୁତ୍ରସ୍ଥାନେଶିକରଣାତ୍ ପୁତ୍ରସ୍ଥାନାଶିକରଣାତ୍ ।

ରଶ୍ମିକାଳେଶ୍ବରୀଶ୍ବରୀ କଲେ ଶୁଣି କହେଉଦା ।

ପୁତ୍ରପତର କରଣ ସଂଖ୍ୟାରୁ । ଅଥବା ପୁତ୍ରସ୍ଥାନର ଅଂଶରୁ । ଅଥବା ଗୁରୁର
ରଶ୍ମିମାନରୁ । ଯେହୁ ବଳସ୍ତ୍ର ଗଣିବ ତାହାରୁ ।

ଲଗ୍ନପୁତ୍ରେଶ୍ବରୀକୁ ମିଶ୍ରେକେ ମିଶ୍ରଣ ।

ହେଉ ଶାନ୍ତିର ପ୍ରାକ୍ତ ସମୟ ସମତା ଭବେ ।

ଲଗ୍ନେଶ ପୁତ୍ରେଶ ହୋଇଲେ ମିତ୍ର । ପୁତ୍ର ମିତ୍ର ହୁଏ, ସମେ ସମୟ । ଶବ୍ଦ
ହେଲେ ହେଉ ହୁଏ, ଏ ସତ୍ୟ ।

ଲଗ୍ନପୁତ୍ରେଶ୍ବରୀ ଶେଷେ ପରସ୍ପରକରଣାତ୍ ।

ପରସ୍ପରକରଣାତ୍ ଶୁଣି ଶୁଣି କୁରୁତେ ସୁଧ ।

ଅନୋଦୟ ଦୃଷ୍ଟିରେ ବା ପରସ୍ପର । ଶୁଣି ଥିଲେ ଲଗ୍ନେଶ ପୁତ୍ରେଶ୍ବର ।

ପୁତ୍ର ଶୁଣିଷା କରଇ ପିତାର ।

ଲଗ୍ନ ପଶ୍ୟତି ବା ପୁତ୍ରକାଥେ ଲଗ୍ନାଦୁତ୍ତା ପବ ।

ଲଗ୍ନେଶ୍ବରେ ସୁଧର୍ଷେ ବା ପୁତ୍ରୋ କାନ୍ୟାବଶାନୁଗ ।

ପୁତ୍ରେଶ ଲଗ୍ନ ଥିଲେ ବ ଦେଖିଲେ । ଲଗ୍ନକୁ, ଲଗ୍ନେଶ ପଞ୍ଚମେ ଥିଲେ ।
ଏ ଯୋଗେ ପୁତ୍ର ରହେ ପିତା ବୋଲେ ।

ପୁତ୍ରସ୍ଥାନେଶ୍ବରେ ଦୁଃସ୍ଥେ ଲଗ୍ନେଶେନାପି ବାସିତେ ।

ସଂହତ୍ୟେ କୁଜଶତ୍ରୁକା ନିଜ୍ୟା ପିତୃବଦୁଷତ ।

ପୁତ୍ରଶତ୍ରୁ ଥିଲେ ଅଶୁଭଫଳେ । ଲଗ୍ନେଶଦୃଷ୍ଟି ଥିଲେ ତାହାରେ । କୁଜଶତ୍ରୁଦୃଷ୍ଟି
ରହୁଲେ କହୁ । ପୁତ୍ର ପିତାକୁ ସର୍ବଦା ନିନ୍ଦଇ ।

ପଞ୍ଚମେ ଗୁରୁଶୁକାରା ସନ୍ତାନ ସହଜେଥବା ।

ଏତେଷ୍ବର ଭବନେ ବାସି ସୋମେଶ୍ବରୀ ଶୁଣିତା ଭବେ ।

ସୂର୍ଯ୍ୟ ଗୁରୁ କମ୍ପା ଗୁରୁନନ୍ଦନ । ବାସକରିବଲେ ପଞ୍ଚମସ୍ଥାନ । ଅବା ଏମାନଙ୍କ
ଗୃହେ ପଞ୍ଚମ । ହେଲେ ପିତାକୁ ତାହା ହୁକୁମ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱରୀ ଭୁବନେଶ୍ୱରୀ ପଦ୍ମବତୀ ସୁଖୀନୀ ।

ଏକୋକଶେଷଂସୁକ୍ର ଜାତୋ ଭୋଜୟିତା ଭବେତ୍ ।

ତୃତୀୟେଣ ଥିବ ତୃତୀୟଘଟର । ପଞ୍ଚମେଣ ହେଲେ ଚତୁର୍ଥଘଟ । ଶୁଭ ବା
 ଉକ୍ତ ଛତ୍ରଯୋଗ ଥିଲେ । ପିତାକୁ ଖୁସୀ ଏପେ ଗ ହେଲେ ।

ଅନ୍ୟାନ୍ୟସବୁ କିନ୍ତୁ ପଞ୍ଚମେଶ ଶୁଭଂଗତେ ।

ଶୁଭଗ୍ରହେଃ ସମାୟକ୍ତେ ଭୁକ୍ତୀଣେ ଶୁଭଃ ସୁତେ ।

ପଞ୍ଚମେଶ ଥିବ ଶୁଭଗୃହରେ । ଅଥବା ରହିଲେ ଶୁଭ ସଙ୍ଗରେ । ନବମେଶ
ହୋଇଲେ ଶୁଭଯୁକ୍ତ । ଅନୁକୂଳ ହୁଅଇ ସେହୁ ନିତ୍ୟ ।

• ହୃଦୟେ ପାପସଂସ୍କୃତି ତଦାଶେ ପାପସଂସ୍କୃତେ । •

ପାପଗ୍ରହଣୀଂ ମଧ୍ୟସ୍ତେ ହୃଦୟଂ ରୋଗମାଦିହେତ୍ ।

ପଞ୍ଚମ ଅକା ପଞ୍ଚମ-ଇଶ୍ଵର । ରହିଲେ ପପଦ୍ଵର ମଧର । ଅଥବା ଥିଲେ
ପାପ ସଙ୍ଗତରେ । ସଦା ହୃଦୟ ଶ୍ରେୟକୁ କରେ ।

ଦୟାଶୟୀ ଶରଣାଗତ କୃଷକଙ୍କୁ ଶସ୍ୟ ଯୁକ୍ତେ ।

ଚରଣଦେଶ ସଂସ୍କୃତେ ହୃଦୟଂ ଶଲ୍ୟମାଦିଶେଷ ।

ପଞ୍ଚମେଶ ସେ ନବୀଣେ ରହଇ । ତପଇ ଚୁରଗ୍ରହଦୃଷ୍ଟ ହୋଇ ।
ଚୁରଗ୍ରହ ଅଂଶେ କରଲେ ବାସ । ହୃଦୟେ ଶୁକାଦ ସେଗପ୍ରଦାଶ ।

ଭଲ୍ଲାଥେ ନାଶଭାବରେ ନାଶପ୍ରାନ୍ତେଶ୍ୱରୀ ।

ନୀଳିମ୍ବମୂଳକାଦି ବା ହୃଦୟଂ ସ୍ତୋଗମାଦିଶେଷ ।

ପଞ୍ଚମେଶ ଥିଲେ ବ୍ୟସ୍ତତ୍ବରେ । ଅବା ଥିଲେ ବ୍ୟସ୍ତପଦ ସଙ୍ଗରେ । ଅସ୍ତଗତ
ବା ନୀରଗତ ଘରେ । ଥିଲେ, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜନମତ ହୃଦରେ ।

ଅଥ ସମୁଦ୍ରକଥା ।

ଅର୍ଚ୍ଚିତକଳାଦ୍ଵାରାବିଶ୍ଵକର୍ମକଳାଦ୍ଵାରାଦେଶାଳୟ ।

ମଧୁରାଦିଷଡ଼ପଦଂଶ ଈ ନ୍ ଗ୍ରହସମ୍ବନ୍ଧିତାଦିବଦେତ ପ୍ରାଜ୍ଞଃ ।

ପଞ୍ଚ ଭବନରୁ କରାଯାଇଥିବା ଗୀତ, ଗୋର, ଯତ, ହେନା, ନାଉ, ଉଦ୍‌ବି,
ଗୋରାଦି ମଧ୍ୟସ୍ଥ ପଦ୍ମବିଧି ଭିତ୍ତିରେ ।

ସଂସ୍କୃତର ଉପଯୁକ୍ତେ ବିଲଗ୍ନେ ରହୁଥିବା ବ' ଚଣଦଃ ଶବ୍ଦରେ ।

କର୍ମସ୍ଥିତିରେ ତେ ଦୃଶ୍ୟଶ୍ରବଣଭେଦେ କ୍ଷେପଦୋହରେ ଶତଦୃଶ୍ୟ ଯୁକ୍ତ ।

ଶକ୍ତେଶ୍ଵର ପାପପୁର ହୋଇ ଲଗ୍ନେ ଅବା ଅଷ୍ଟମେ ରହୁଲେ । କିମ୍ବା
 ଦଶମରେ ଅସ୍ତତଦୃଷ୍ଟରେ ଥିଲେ, ଜନ୍ମେ ବଣ ବୋଲେ ।

• ପିତାବିଭାବଦପି ଯୋଜନାୟଂ ଭବେଶଚକ୍ରାବଦେଷୁଷି ଯୋଗାତ୍ ।

ବଳାବଳେନାପି ବିକଳ୍ୟ ସର୍ବଂ ଶେଷଂ ପ୍ରଣଂ ବା ଅପଦୁନ୍ତ ତତ୍ତ୍ୱଃ ॥

ପିତୃ ପ୍ରଭୃତି ଭବର ଶଷ୍ପସ୍ତାନୁ କାରକୁ ଏହିପ୍ରକାର । ଗ୍ରହଦୃଷ୍ଟି, ଯୋଗ,
ବଳାବଳ ଜାଣି ବୁଣ କରିବ ବିଚାର ॥

ଶିବୋଽଜାଦେମୂର୍ଖଂ ଶ୍ଵଂ ଶ୍ଵୋହଂ ନାସା ତ ଗୁହ୍ୟକଂ ।

ସାଣିପ ଶ୍ଵଂ ଦୃଶ୍ୟ ପାଦୌ ପ୍ରସବୌ କୁକ୍ଷିମାଦିଶେତ୍ ॥

ମେଷ ଆଦିଗଣି ଝମରେ ଚଣିବ ଶିର, ମୁଖ, ଚକ୍ଷୁ, କାନ । ନାକ, ଗୁହ୍ୟ, ହାତ
କଟ, ନେତ୍ର, ପଦ, ସାଦତଳ, ବଶସ୍ଥାନ । ଶଷ୍ପଭାବ ଯହିଁ, ଶଷ୍ପେଶ ବା ଯହିଁ
ପୂର୍ବଯୋଗକୁ ଲଭୁଁ । ପାପ ସମ୍ବନ୍ଧରୁ ସେହି ଅଙ୍ଗେ ନର ବୁଣାଦିଶ୍ରେୟ ଲଭଇ ।

ଲଗ୍ନେଭୂପୁଂସଶ୍ଚାକସୁହଃ ସହସ୍ତିତାଃ ଶୌଖ୍ୟଗୁହ୍ୟେ କାୟେ ବା ।

ଅପାନଶ୍ଵେଦଂ ଭୂଥବା ପବନଂ ସଶ୍ୟନ୍ତ ଶଷ୍ପଂ ମୁନୟୋ ବଦନ୍ତି ।

ଲଗ୍ନେଶ, କୁଜ, ବୁଧ ଏକତ୍ରେ ଥାଇ ଯେବେ ଚତୁର୍ଥେ ବା ବ୍ୟୟେ । ଅବା ଯହିଁ
ଥାଇ ଭାବ୍ୟ ଶଷ୍ପେ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଲେ ଶୁଦ୍ଧ୍ୟ ଶ୍ରେୟ ହୁଏ ॥

ଶଶାବତତ୍ତ୍ୱସୁହଚଲଗ୍ନାଥଃ ସରାହଃ କେତୁପୁତ୍ରାସ୍ତଦଙ୍ଗେ ।

ବୈଶ୍ୟନ୍ତ କୁଷ୍ଠଂ ମୁନୟୋ ବଦନ୍ତି ଶୁଭେଷିତାସ୍ତଦ୍ ଭବେତ୍ତଦାମ୍ନଂ ॥

ଚନ୍ଦ୍ର ବୁଧଲଗ୍ନାଥ ଗହ୍ମ ଅବା କେତୁ ସଙ୍ଗେ ଶଷ୍ପେ ଥିଲେ । ବ୍ୟୟକୁଷ୍ଠ
ଜନମେ ଗଣିତୁଲ୍ୟ ଅଙ୍ଗେ ଶୁଭ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଲେ ।

ବିନା ବିଲଗ୍ନାୟପତଂ ଗ୍ରହସ୍ତୁ ଲଗ୍ନସ୍ଥିତେଷୁହ ତୁ କୁଷ୍ଠଭିକ୍ ସ୍ୟାତ୍ ।

ପିତାଦିକାମାଂସଲମେକମାତ୍ମମୁଁ ନାଶୟା କାରବଭବନାଥେଃ ॥

ଲଗ୍ନେଶ୍ଵରବିନା ପୂର୍ବଗ୍ରହଯୋଗ ଲଗ୍ନେ ଥିଲେ କୁଷ୍ଠହୁଏ । ପିତୃ ପ୍ରଭୃତି ଭାବରେ
ଏହିଯୋଗହେଲେ ତାଙ୍କର ଜନ୍ମାୟ । ଶଷ୍ପପତି କିମ୍ବା କାରକ ଖେତର ପୂର୍ବଯୋଗ
ଯୁକ୍ତହେଲେ । ଏହିପରି ଫଳ ଜାଣିବ, ପିତୃ ମାତ ଭ୍ରାତାଦି ଭାବତୁଲେ ।

ପୈତ୍ୟଂ ତୁ କୁଷ୍ଠଂ କୁଜସଂଯୁତେଷୁ ଶୈବ୍ୟଂ ଭବେନ୍ନନ୍ଦସମନ୍ୱୟେଷୁ ।

ରକ୍ତଂ ତଦା ସୂର୍ଯ୍ୟସମନ୍ୱୟେ ବା ଗ୍ରହୋକ୍ରମେଶେ ନିଧୂତଂ ତଦାହଃ ॥

ପୂର୍ବଗ୍ରହଯୋଗେ କୁଜ ଯୁକ୍ତଥିଲେ ପୈତ୍ୟିକ କୁଷ୍ଠ ହୁଅଇ । ଶକ୍ତିଯୋଗେ
ଶ୍ଳେଷୁ ରବିଯୋଗେ ରକ୍ତ, ଗଣିତୁଲ୍ୟ ଅଙ୍ଗେ ହୋଇ ।

ଲଗ୍ନେଶଶଷ୍ପାୟପତ ବିନେଶସ୍ତକ୍ରୌ ଜ୍ଵରଂ ଚନ୍ଦ୍ରସମନ୍ୱୟତୌ ତେତ୍ ।

ଜଳେନ ଗଣ୍ଡଂ ଶିତସ୍ନାନସ୍ତକ୍ରୌ ଯୁଷ୍ମନ ବା ସ୍ତେଷକଗଣିଭର୍ବା ।

ଲଗ୍ନେଶଶଷ୍ପେଶେ ବବିଯୋଗେ ଜ୍ଵର, ଚନ୍ଦ୍ରଯୋଗେ ଜଳଶ୍ରେଣୀ (ଜିହ୍ଵାଦଗ୍ଧ)
କୁଜଯୋଗେ ଯୁଷ୍ମେ ଅବା ବିଶ୍ଳେଷିକ ଯୋଗ ବଶ୍ପକରେ ଶ୍ରେୟ ॥

ଚୈତ୍ତେନ ସ୍ବେଶେଣ କୁସେନ ସୁକ୍ତୌ ଚର୍ଯ୍ୟାଧୌ ଜୀବସମନ୍ତତୌ କେତୁ ।
 ସୁକେଶ ଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାବପଦଂବଦନ୍ତି ମହେନ ନାଗ୍ନିଜଳସ୍ବେଶମାହୁଃ ॥

ସସ୍ବତ୍ବକେତୁ ଯଦି ସର୍ବପୀତା ଚୈଶ୍ବରି ଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାବଦ୍ ପ୍ରାପଦଃ ।
 ବୁଧଯୋଗେ ଚିନ୍ତାସ୍ବେନ, ଗୁରୁଯୋଗେ ବ୍ୟାଧି ବିଜ୍ଞାନ ଶରୀର । ସୁକଯୋଗେ
 ନିଶା ମରେ, ଶକିଯୋଗେ ଦୃଷ୍ଟ ବାୟୁସ୍ବେଶ ତାର । ଗୁରୁ ଅବ
 କେତୁଯୋଗେ ସର୍ପ, ଚୈତ୍, ଅଗ୍ନିକାତ ଦେଶବର ॥

ଷଷ୍ଠେଷ୍ବରଶ୍ଚନ୍ଦ୍ରସୁତେନ ସୁକ୍ତଃ ସାଗ୍ରବିଲଗ୍ନେ ସ୍ବପ୍ନମନ୍ତ ଶିଶୁଃ ।
 ଛନ୍ଦଃସୌ ସୌମ୍ୟଦୃଶା ବିଜ୍ଞାନଃ ସତ୍ତ୍ବମଗ୍ରହୋ ଯଦି ଲିଙ୍ଗସ୍ବେଶାତ୍ ।
 ଷଷ୍ଠେଷ୍ବର ଶକ୍ତିଗୁହ୍ୟସଙ୍ଗେ ମଂଶି ଲଗ୍ନେ ଥିଲେ କାଶେ ଲିଙ୍ଗ । ଶୁଭ ଦୃଷ୍ଟି ସ୍ଥାନ
 ଷଷ୍ଠେଶ କୁଜମଙ୍ଗେ ଥିଲେ ସ୍ବେଶ୍ଚ ଦିଲ୍ଲିଙ୍ଗ ।

କାମେଷ୍ବରଃ ଶୁକ୍ରସୁତୋ ରାଧସ୍ତଃ କଳସଷ୍ଟତ୍ବମୁଦାରୟନ୍ତି ।
 ସପ୍ତମେଶ ସୁକସଙ୍ଗେ ଷଷ୍ଠେଥୁ ଲ ତାପନ୍ତା ହୁଅଇ ଷଷ୍ଠ । (ନୟଂସଳା)
 ଷଷ୍ଠେଶଲଗ୍ନାଧିପତୀ ସମନ୍ତୌ କେନ୍ଦ୍ରଦିକୋଶେ ଯଦି ବନ୍ଧନଂସ୍ୟାତ୍ ।
 ସସ୍ବତ୍ବକେତୁ ଯଦି କେନ୍ଦ୍ରକୋଶେ ବଦନ୍ତି ତନ୍ନିଜା ନିଗଡ଼ଂ ତଦାମ୍ନା ॥
 ଲଗ୍ନେଶଷଷ୍ଠେଶ ଶକିସଙ୍ଗେ କେନ୍ଦ୍ର, ଦିକୋଶେ ଥିଲେ ଜାଅଇ । ଗୁରୁ କେତୁ
 ସଙ୍ଗେ କେନ୍ଦ୍ରକୋଶେ ଥିଲେ ପାଦେ ଶ୍ଚଗର ଜଞ୍ଜିର ।

ପିତାଦିତଃ ଶ୍ଚରାଶ୍ଚରାଶ୍ଚୈଃ ତତ୍ତ୍ବତ୍ପତ୍ତଂ ବା ଶଶିକା ବଦନ୍ତି ।
 ତତ୍ତ୍ବତ୍ପତ୍ତଂ ପର ପାଦକାଳେ ଭୁକ୍ତ୍ୟାଶାୟାମଥବା ବଦନ୍ତି ॥
 ପିତୃ ପ୍ରଭୃତି ଭାବର କାରକରୁ, ଭାବନାଥୁ ଏହୁପରି । ଫଳ ଶିଷ୍ଟସ୍ବ କର
 କହୁବ ଦଶା ଅନ୍ତରେ ଅବା ବିଶ୍ବର ।

ଧର୍ମେ ଶତ୍ରୁତା ବା ସଗୁଣେ ଚିତ୍ତସ୍ବେ କରଞ୍ଜିତୋଽର୍କେ ନିଧନେ ବ୍ୟୟେବା ।
 ବନ୍ଧୋ କଳହେ ନିଧନାଦ୍ଧିତେ ବା କୁଜେନ ଯୁକ୍ତେ ଯଦି ବା ସଜାକେ ।
 ଧର୍ମେ ଶକ୍ତିଥିଲେ, ତୁଳସ୍ବେ ବା ଗୁରୁ, ଅଷ୍ଟମେ ବା ବ୍ୟୟେ ରବି । ଗୁରୁ କୁଜ
 ସଙ୍ଗେଚତୁର୍ଥ, ସପ୍ତମେ, ଅଷ୍ଟମେ ବା ଥିଲେ ଭାବ । କହୁବ ଗଣକେ ଏ ଯୋଗରେ
 କରଛେଦନ ଇଷ୍ଟେ ସମ୍ଭବ ॥

କର୍ମସ୍ଥିତାଶ୍ଚେତ୍ବଦି ଗୁହ୍ୟମନ୍ତସୌମ୍ୟଃ ପଦଛେଦସୁନ୍ଦରଂହେ ଜାତଃ ।
 ସୁକେଶଦୃଷ୍ଟେ ଦିବ୍ୟାଧିନାତଥ ସାରେ ଶତ୍ରୁତା ବା ଫଣିନାଥସୁନ୍ଦ୍ର ॥
 ଶୁଭାବଶ୍ୟାଂ ଶାସମନ୍ତତେ ବା ବିଛେଦନଂ ତନ୍ନିରସୋ ବଦନ୍ତି ।
 ଗୁରୁ ଶକ୍ତି ଚୁପ୍ ଏକଯୋଗେ ଦଶମରେ ଥିଲେ ପାଦଛେଦ । ଶୁକଗୁରୁ ଯେବେ

ଶରୀର ଦେଶକୁ ମସ୍ତକ ହୁଅଇ ଚେତ । କୁଳ ଶତ ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷେ ଥିଲେ ଅବା
ହୃଦ ଶସ୍ତ୍ରାଂଶେ । ହୁଏ ଶିବଶ୍ଚେଦ ଚକ୍ଷୁ ଯୋଗ ସିଦ୍ଧିଥିଲେ କେମିତି ଦୋଷେ ।

ମନ୍ଦେ ବିଳସେ ନନ୍ଦନେ ସରାହୋ ଚର୍ଯାଉଁ ନେ ଭ୍ରାତୃବନନେ ତ ।

ଭୁଷ୍ଟେ ଶଶାଙ୍କେ ମଦଗୁଣି ଯୁକ୍ତେ ଚିତ୍ତିଲତପ୍ତଃ ସତ୍ତ୍ୱବେସ୍ତଦେନ ।

ଲଗ୍ନେ ଥିବ ଶକ୍ତି, ସପ୍ତମରେ ଶତ୍ରୁ, ଯଶମେ ଭୁବୁଦନ । କୃଷ୍ଣମସ

ଶଶୀ ସପ୍ତମରେ ଥିଲେ ହାତଗୋଡ଼ ହୁଏ ଶିଳ ।

ଭୂସନ୍ମାନଗ୍ନେ ଯଦିବା ତଦାଂଶେ ସୂର୍ଯ୍ୟାଦ୍ଭିତେ, କୃଷ୍ଣନିଶାବରେ ତୁ ।

ପଣୀତ, ବଦ୍ରାମୂଳସଂଯୁକ୍ତେ ଚର୍ଚ୍ଚିତୁରୁଦେ ହ୍ୟଦରସ୍ୟ ବେଦଃ

କୁଳସରେ ଅବା କୁଳ ଚର୍ଯାଶରେ ଥିଲେ ରବି କୃଷ୍ଣଶଶୀ । ଶତ୍ରୁ ଗୁପ୍ତଯୁକ୍ତ
ହୋଇ ଅସ୍ତ୍ର ଦେଲେ ଯେତେ ପ୍ରକଟ ଅସଂଭବି ।

ମହୋଦୟେ ମୌଘ୍ୟଦୃଶା ବିଦ୍ଵାନେ ସର୍ପାର୍ଦ୍ଧେ ଯଦି ଭସ୍ମଚନ୍ଦ୍ର ।

ଶସ୍ତ୍ରେଣ କୁଳେର୍ଦ୍ଧରଂ ବଦନ୍ତି ଜାତସ୍ୟ ଦରଶ ମୁନୟା ମହାବ୍ରାହ୍ମ ।

ଶରଦବେଦେ ରବିଶତ୍ରୁପତ ହୋଇ କେଥିଲେ ବାସ । ଶସ୍ତ୍ର ପ୍ରକଟ
ଯେତେ ଅମାତ୍ୟସ୍ୟ ଜାତ ବାଳବର ନିଶ୍ଚୟ ଭାଷ ।

କ୍ଷୀଣେ ଶଶାଙ୍କେ ପଣିତାଥ ଦୃଷ୍ଟ ଯୌତୁକ୍ତେ ଶରସ୍ୟସ୍ୟ ନିକୃନ୍ତନସ୍ୟାଭ୍

ଲବେ, ଶନୌ ସୋଽପସ୍ତରେ ସ୍ଵୟନ୍ତେ ତୁର୍ଯ୍ୟେତତୁର୍ଥେ ସବୁଧ୍ୟେତଦ୍ରସ୍ତଃ

ଶତ୍ରୁ ଦେଖୁଥିଲେ ଶନିକୁ ବଦ୍ରା କ୍ଷୀଣ କେଲେ ଶିରନାଶ । ଲବେ, ହେ,
ବୁଧ ଭୂତସ୍ତ୍ର ଚତୁର୍ଥ ସ୍ଵରୂପେ ବା ଥିଲେ ହସ୍ତ [ବାପନ] ।

ଶସ୍ତ୍ରାଶ୍ଚ ପଦ୍ୟୟେ ଚନ୍ଦ୍ରେ ଲଗ୍ନନାଥେନ ବାସିତେ ।

ମନ୍ଦମାନ୍ୟସ୍ତସଂଯୁକ୍ତେ ତସ୍ୟ ଦୁର୍ଦ୍ଦରଶଂ ବଦେତ୍ ।

ଲଗ୍ନନାଥ ଦୃଷ୍ଟିପରେ ଅଷ୍ଟମରେ ଶସ୍ତ୍ର ବା ବ୍ରାହ୍ମଣେ ଶଶୀ । ଶକ୍ତି ବା
ଗୁଳିକ ଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ କଷ୍ଟେ ତା ମରଣ ଭାଷି ।

ନାଗରାଜବିମୁକ୍ତାଂଶେ ମନ୍ଦେ ପ୍ରାପାଦ୍ୟ ଲେଖିତେ ।

ହୃଦୟଶ୍ଚାଂଶସଂଯୁକ୍ତେ ତସ୍ୟ ଦୁର୍ଦ୍ଦରଶଂ ବଦେତ୍ ।

ନାଗରେ, ଶହାଘରେ, ବା ହୃଦୟଶ୍ଚାଂଶେ ଅବା ଅସ୍ତ୍ରହୋଇ । ଥିଲେ,
ପାପଯୁକ୍ତ ପ୍ରାପଦ୍ରୁଷ୍ଟ ଶକ୍ତି ଏଯୋଗେ କଷ୍ଟେ ମରଇ ।

ରାଜେଶ୍ଵରସ୍ଥିତନ୍ୟଂଶେ ପ୍ରାଣମର୍ଯ୍ୟାଦସଂଜ୍ଞକେ ।

ଦୃକ୍ତାଣେ ମରଣଂ କ୍ୟାପେକ୍ଷୁଦ୍ବଚନାଦ୍ ବା ଉଚେଦ୍ବଚ୍ଚ ।

ଅଷ୍ଟମେଶୟୁକ୍ତ ଦୋଷାଶର ସଂଜ୍ଞା ପାଶ ସର୍ଗ ଅଦିହେଲେ । ସେକେଷୁ
ସହି ନପାରି ଦିଉଡ଼ ଦେଇ ମରଇ ସେ ହେଲେ ।

ମନ୍ଦମାନ୍ୟସ୍ବପଂୟୁକ୍ତେ ରତ୍ନେଶମୁଦ୍ରାଞ୍ଜନସେ ।
 ଚଥାବଧେର୍ଦ୍ଧସୁନ୍ଦେ ବା ହ୍ୟାଦୁକାଦା ମୁକ୍ତଂ ବଦେତ୍ ॥
 ରତ୍ନେ ଶ ଥିବା ଦ୍ବେଷ୍ଟାଶପତ ଯେତେ ଶତ୍ରୁଶତ ଗୁଳିକରେ । ସୃକ୍ତି ହୋଇଥାଏ
 * ଶତ ବା ଏରୂପେ ଥିଲେ ମୁଣ୍ଡନନ୍ଦନରେ ।
 ଶଷ୍ଟାକ୍ଷମେଶେ ଶ୍ରେମେ ବା ବିଷମେଶସମନ୍ୱିତେ ।
 ମନ୍ଦମାନ୍ୟସ୍ବପଂୟୁକ୍ତେ ଚରାଣେ ଯୁକ୍ତତୋ ମୁକ୍ତଃ ।
 କୁଳ ଶଷ୍ଟ ବା ଅଷ୍ଟମ ଶ୍ରେଣୀ ହୋଇ ଭୁବୟୋଶସଙ୍ଗେ ରହେ ।
 ହିରଣ୍ୟଶିଖିଂଶେ ଶତମ ଯଦ୍ବଦ୍ଧ ଯୋଗେ ଯୁକ୍ତେ ମୁଣ୍ଡହୁଏ ॥
 ଯୁକ୍ତେ ମରଣଂ ବୁଦ୍ଧାଛନ୍ଦୟକ୍ରଷ୍ଟି ଶ୍ରେୟସେ ।
 କୁଳେନ ବାସିତେ ଯୁକ୍ତ ଶ୍ରେୟସେହି ଚିନ୍ତାଶକେ ॥
 କୁଳୟକ୍ତ ଅବା ଦୃଷ୍ଟ, କୁଳଘରେ କିମ୍ବା କୁଳ ନବଂଶରେ । ଶନିଥିବା
 ଦ୍ବେଷ୍ଟାଶପତ ରହୁଲେ ଯୁକ୍ତରେ ମାରକ କରେ ।
 ରବିରୌଦ୍ରୋ ଯଦନ୍ୟାୟଂ ପରସ୍ପରଦ୍ବିଷଣିବୌ ।
 ପରସ୍ପରଗୃହଂଶସ୍ତୌ ଦୁଃସୂକ୍ଷ୍ମାନୁମୁକ୍ତଂ ବଦେତ୍ ।
 ରବିକୁଳଦୁହେଁପରସ୍ପର ଦୃଷ୍ଟ କିମ୍ବା ପରସ୍ପର ଘରେ । ପରସ୍ପର ନବମଂଶେ
 ବା ରହୁଲେ ମାରକ୍ତ ଦୁଃସୂକ୍ଷ୍ମରେ ।
 ଅସ୍ତ୍ରମେ ବହବାସ୍ତ୍ରାପଃ ଶ୍ରେୟଶ୍ଚିନ୍ତାଶକଃ ।
 ହିରଣ୍ୟଂଶକୟତାଃ ସଦ୍ୟସ୍ତୁରାଶଂ ବଦେତ୍ ।
 ଇତ୍ୟସ୍ତମଭ୍ରାମେତ୍ ॥
 କୁଳଘରେ କିମ୍ବା କୁଳନବଂଶରେ ଅସ୍ତ୍ରମେ ବା ବହବାସ । ଚର ଶଷ୍ଟିଂଶେ
 ଥିଲେ ଚିତ୍ତକାଳେ ମରଣ ଉଚ୍ଚର ଶ୍ରେୟ ।
 ଅଳ୍ପାୟୁର୍ଯୋଗୁଫଳଂ ।
 ନୀଚମୁକ୍ତ ରତ୍ନେଶମୁକ୍ତଃ ସୌମ୍ୟଃ ପବେ ପରାଜିତଃ ।
 ସାମାଂଶସ୍ତ୍ରଃ ସାପୟତାଃ ସଦ୍ୟସ୍ତୁରା ମୁକ୍ତଂ ବଦେତ୍ ।
 ଶୁଭଗ୍ରହମାନେ ନୀଚରେ ବା ଅସ୍ତ୍ରମିତେ ବା ଶବ୍ଦଗୁହରେ, ପରାଜିତ ଅବା
 ସାପୟତ ହୋଇ ଥିଲେ ସାପଗୁହାବରେ * । ହେଲେମରଣ ଲଭଇ
 ଜାତକ ଜନମିଲେ ଏ ଯୋଗରେ ।
 * ଶନିଥିବାଦ୍ବେଷ୍ଟାଶପତ ଶତ୍ରୁ କିମ୍ବା ଗୁଳିକୟକ୍ରହେଲେ ବଳନମୁଣ୍ଡହୁଏ ।
 * ଶୀଘ୍ରଗତିଗୁହ ଅଳ୍ପଗତେହର ପତ୍ତରେ ଥାଇ ପୁଣି ତାହାକୁ ଅବିଷମରେ
 ଆବକୁ ଗଲେ ଅଳ୍ପଫଳଗୁହ ତାହାଦ୍ବାରା ପରାଜିତ ବୋଲି ଜାଣିବ ॥
 * ଅବିବେଦ୍ବାସ ଗୁହ ଦ୍ବେଷ୍ଟାଶ ହୋଇପ ଶତର୍ଦ୍ଧ ଜାଣିବ ॥

• ସଦ୍ୟଃ ସ୍ୟାନ୍ନରଣଂ ତସ୍ୟ ଶକ୍ତିଶ୍ଚକ୍ରବିନାୟକାଃ ।

ରକ୍ତେ ଶରୀରିତଃ । ସର୍ବେ ହୃଦ୍ଘାତଂ ଶାନ୍ତଂ ସୁଖଂ ।

ଅଷ୍ଟମେଶଦୃଷ୍ଟିଂ ଠାରେ ଶକ୍ତିଶ୍ଚକ୍ରବିନାୟକାଃ । ପାଞ୍ଚମେଶ ଅବି
ପାପସୁତ ହେଲେ ସଦ୍ୟମାରକ କରଇ ।

ଅଷ୍ଟମେଶା ଯଦା ସୌରଃ ରକ୍ତପିତ୍ତଂ କଶେଚ ହି ।

କୁଳଶ୍ଚକ୍ରଗତେ ସଦ୍ୟଂ ଦଶକାଳେ ବିଶେଷତଃ ।

କୁଳସରେ ଶକ୍ତି ଅଷ୍ଟମେଶେ ଥିଲେ ରକ୍ତପିତ୍ତଶ୍ଳେଶ କରେ । ଅନ୍ୟକାଳେ
ଯେବେ ଫଳ ନୋହିଥାଏ ଘଟେ ଦଶା ଅନ୍ତରରେ ॥

ଶ୍ରେଣୀମାନଗତେସୂର୍ଯ୍ୟେ ତଦ୍ଘାତେ ପାପସଂସୃତେ ।

ପାପଦୃଷ୍ଟିସୂତେ ନାଭିଂ ପିତ୍ତଂ କାନ୍ତଂ ଶମାଦଃ ଶତ୍ ।

ରକ୍ତ ଥିବ ଶଷ୍ଠେ, ପାପସୁତ କମ୍ପା ଦୃଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ ଶଷ୍ଠ । ପିତ୍ତକୋପୁ
ନ ଭୟଶ୍ଚକେ ହୁଅଇ ରକ୍ତକର ବଶବସ୍ତୁ ।

ତଥାଭୂତେ ଦିଶାନାଥେ ହୃଦ୍ଘାତେ ତଦଂଶତେ ।

ବାହ୍ୟାଦିତୋ ରକ୍ତେକ୍ଳାତୋ ରକ୍ତପିତ୍ତଦିତଃ କୁଳେ ।

ତନ୍ମା ଶଷ୍ଠରେ ପାପଦୃଷ୍ଟି କମ୍ପା ପାପକରଂ ଶରେ ଥିଲେ । କରେ ବାତଶ୍ଳେଶ,
ରକ୍ତପିତ୍ତ ଜନ୍ମେ କୁଳ ଏହିପରି ଥିଲେ ।

ଶ୍ରେଣୀମାନଗତଃ ସୌର୍ୟଂ ତଥାଭୂତେ ବିଶେଷତଃ ।

ଜାତେ ତୁ ବିଦ୍ୟୁର୍ଦ୍ଧାରାଃ ଶୁଦ୍ଧେ ହୃଦସାବରୁକ୍ ।

ବୁଧ ସେହିପରି ଥିଲେ ବାତଶ୍ଳେଶ, ଜୀବରେ ବିଦ୍ରୁପ ହୋଇ । ଶୁଦ୍ଧଥିଲେ
ସେପରି ମୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତଶ୍ରେଣୀପାତ୍ର କରଇ ।

ତଥାଭୂତେ ଶନୌ ଶୁକ୍ଳଶ୍ଳେଶୋ ବାହ୍ୟ ବିଶେଷତଃ ।

ଶ୍ଚକ୍ରକେତୁସମାୟକ୍ତେ ବାଧା ପେଶାଶିଳା ସୁତା ।

ସେହିପରି ଶକ୍ତି ଥିଲେ ଶୁକ୍ଳଶ୍ଳେଶ ଅଧିକରେ ଆବଦଇ । ଶ୍ଚକ୍ରକେତୁ
ସେହିପରି ରହିଥିଲେ ପିଣ୍ଡାବଦ୍ୟ ସଞ୍ଚରି ।

• ତନ୍ମେ ଶଷ୍ଠେ କୁଳସୁତେ ଭ୍ରାନ୍ତପାଶ୍ଵାଦିଶ୍ଳେଶସୁକ୍ ।

• ସାରେ ଶୂନ୍ୟେ ରକ୍ତସୁତେ ଶୁକ୍ଳବୈଷର୍ପଶ୍ଳେଶସୁକ୍ ।

ମଙ୍ଗଳ ସହିତେ ତନ୍ମେ ଶଷ୍ଠେ ଥିଲେ ପାଶ୍ଵା, ମୁଣ୍ଡକୁଳ କରେ । ରକ୍ତକମ୍ପକୁଳ
ଶଷ୍ଠରେ ରହିଲେ ଶୁକ୍ଳ, ବିସର୍ପିତା ଧରେ ।

ଶଷ୍ଠେ କୁଳେ ବୁଧସୁତେ ଭ୍ରାନ୍ତପାଶ୍ଵାଦିଶ୍ଳେଶେ ।

ହୃଦ୍ଘାତସମାୟକ୍ତେ ଶ୍ଚକ୍ରକେତୁଃ ରକ୍ତସୁକ୍ ।

ଶୁଦ୍ଧକମ୍ପଦୃଷ୍ଟି ହୋଇ ବୁଧସଙ୍ଗେ ହୃଦ୍ଘାତେ ଶଷ୍ଠସରେ । କୁଳ ରହିଥିଲେ
ଶ୍ଚକ୍ର ଶ୍ଳେଶ ହୋଇ ମାନବକୁ ନାଶକରେ ।

ଶନ୍ୟାରସଦ୍ୱୟେ ଶଷ୍ଠେ ରବିରାସ୍ତୁନିବସିତେ ।

ଲଗ୍ନେଷ୍ଠରେ ଦ୍ଵାନବଳେ ଦୀର୍ଘଶ୍ରେଣୀ ରବିନିବ ।

ରବିରାସ୍ତୁ ଦୃଷ୍ଟହୋଇ ଶନିକୁଳ ଶଷ୍ଠଭାବେ ଥିଲେ ରବି । ଲଗ୍ନେଷ୍ଠର
ଦ୍ଵାନବଳ ହୋଇଥିଲେ ରବିଶ୍ରେଣୀ ସେ କରଇ ।

ଶଷ୍ଠେ ଶନୌ ସମ୍ବଳବେ ରବ୍ୟାରପଣିବସିତେ ।

ଶ୍ଵେତେନ୍ ମୁକ୍ତେ ଦୃଷ୍ଟେ ବା ଶ୍ୟାମାସପିୟାଦିମୁକ୍ ।

ରବିମଙ୍ଗଳରାସ୍ତୁ ଦୃଷ୍ଟି ଉପରେ ଶନିଗୁଳବ ଶଷ୍ଠରେ । ଶ୍ଵେତମୁକ୍ତ କିମ୍ବା ଦୃଷ୍ଟ
ନୋହୁଥିଲେ ଶ୍ୟାମ ଶୟକ ସ ଧରେ ।

ଜଳସ୍ଥସିତେ ବନ୍ଦେ ଶଷ୍ଠେ ଭେଦନାଧିପେ ।

ଜଳସ୍ଥସ୍ଥବିଦା ଦୃଷ୍ଟେ ହିକୃତ୍ତାଦିତଂ ରବେତ୍ ।

ବନ୍ଦ ଜଳସ୍ଥସିତ ହୋଇଥିବ, ସେ ଶଶିପତି ଶଷ୍ଠରେ । ଜଳ ସ୍ଥସିତ
ବୁଧର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଥିଲେ ହିକୃତ୍ତା, କରେ ।

ଶଷ୍ଠେବନ୍ଦେ ଶନୌ ରହେ ବ୍ୟୟେ ପ୍ରାପେ ବିଲଗ୍ନପେ ।

ପାପାଂଶବସମାୟୁକ୍ତେ ପୀନସଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠମାଦିଶେତ୍ ।

ବନ୍ଦମା ଶଷ୍ଠରେ, ଶନି ଅଷ୍ଟମରେ, ପାପ ରହୁଲେ ବ୍ୟୟରେ । ଲଗ୍ନପତି
ପାପ ନବାଂଶେ ରହୁଲେ ପୀଡ଼ିତ ପୀନସ ଶ୍ରେଷ୍ଠରେ ।

ବିଲଗ୍ନାନେତ୍ରିକାଠେ ବା ଲଗ୍ନେଷ୍ଠ ବା ଧରାସ୍ଥେ ।

ମୂର୍ତ୍ତିପୁରୁଷଶ୍ରେଣୀ ବା ଗୁଳ୍ମବିଦ୍ୟୁତ୍ତରା ବେତ୍ ।

ଶଷ୍ଠପତି ଦ୍ଵାନବଳ ହୋଇଥିବ କୁଳ ରହୁଲେ ଲଗ୍ନରେ । ମୁଣ୍ଡେ ମୁଣ୍ଡେ
ବ୍ୟଥା ଗୁଳ୍ମମ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଅଦି ନାନାଶ୍ରେଣ କରେ ।

ଶଷ୍ଠେଷ୍ଠରସ୍ଥିତାଂଶେଶେ ରବ୍ୟାଦୌ ହି ତଥା ରବେତ୍ ।

ଫଳଂ ପୂର୍ବୋକ୍ତମସ୍ୟ ହି ଫଳାତ୍ତସ୍ୟ ବିଦିତ୍ଶେତ୍ ।

ଶଷ୍ଠେଷ୍ଠରସ୍ଥିତ ନବାଂଶ ଉତ୍ତର ରବି ଅଦି ଥିଲେ ହୋଇ । ପୂର୍ବପରି
ଫଳ ଫଳରେ କହିବ ସେହି ସେହି ଶ୍ରେଣ ହୋଇ ।

ଶଶ୍ଵସ୍ଥାନାଧିପେ କେନ୍ଦ୍ରେ ପାପଗ୍ରହନିବସିତେ ।

ଶଷ୍ଠେ ବା ପାପତାହୁଲ୍ୟେ ଶହସ୍ପୀଡ଼ଂ ବିଦିତ୍ଶେତ୍ ।

ଶଷ୍ଠପତି ପାପଦୃଷ୍ଟ ହୋଇ ସେବେ କେନ୍ଦ୍ରେ ନିବାସ କରଇ । କିମ୍ବା ବହୁପାପ
ଶଷ୍ଠଗ୍ରହେ ଥିଲେ ଶହ ସର୍ବଦା ପୀଡ଼ିତ ।

ଲଗ୍ନେଶେ ଶହସ୍ପୀସ୍ଥେ ତଦାଶେ ଲଗ୍ନପାଶ୍ଵିନେ ।

ମହମାନ୍ୟଗୁପ୍ତମୁକ୍ତେ ଶହ ପୀଡ଼ଂ ବିଦିତ୍ଶେତ୍ ।

ଲଗ୍ନେଶ ଶଶ୍ୱରେ ଶଷ୍ଠେଶ ଲଗ୍ନରେ ଥାଇ, ଶକ ମାଳିୟତ । ଶୁକ୍ରସ୍ୱତ
ଅବା ହୋଇଲେ ଗଣକେ ଶହ ପାଞ୍ଚର ନୟନ ।

ପାପଗ୍ରହେଶ ସଂତୁଷ୍ଟେ ବଳସ୍ଥାନେ ରହନ୍ତୁ ।

ପାପାନ୍ତରଗତେ ବାପ ଶହ ପାଞ୍ଚାଂ ବନ୍ଦିତ ଶେତ୍

ପାପମଧ୍ୟଗତ କମ୍ପା ପାପଦୃଷ୍ଟ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇ ଶଷ୍ଠେଶ । ପହଁ ତହଁ ଥିଲେ
ଗଣକେ କହୁବ ଶହ ପାଞ୍ଚର ବଂଶେ ।

ଶହସ୍ଥାନାୟସେ ଦୁଃସ୍ଥେ ନୀରସୁତାର ସଂସଦେ ।

ଲଗ୍ନେଶେ ବଳସଂସୁକ୍ତେ ଶହ ନାଶକ ହେବୁ ।

ନୀରରେ, ଶହୁଗୁହରେ, ବା ଅଶୁଭଭବନେ ବା ଅସ୍ତରେ । ଥିଲେ ଶଶ୍ୱପତ
କଳୀ ଲଗ୍ନପତ ହେଲେ, ଶହୁ ହୁନ୍ତି ନଷ୍ଟ ।

ଶୁଭଗ୍ରହେଶ ସଂତୁଷ୍ଟେ ଶହସ୍ଥାନାୟସେ ଯଦା ।

ଶୁଭଦ୍ୱିତେ ଶୁଭକ୍ଷେତ୍ରେ ତେନ ମୈତ୍ରୀଂ ବଦେଦୁଧଃ ॥

ଶୁଭ ଦୃଷ୍ଟିଗତ ଅବା ଶୁଭସୁତ କମ୍ପା ଶୁଭ ଭବନରେ । ଥିଲେ ଶଶ୍ୱପତ
ଶହୁସଙ୍ଗେ ମୈତ୍ରୀ ଜନମାଏ ମହୁଛରେ ।

ଲଗ୍ନେଶାଦୁକ୍ତସ୍ଥାନେ ହି ଶହସ୍ଥାନାୟସେ ଯଦା ।

ଶୁଭଦ୍ୱିତେ ଶୁଭେ ଦୃଷ୍ଟି ଶହଶ୍ରୀଂ ମୈତ୍ରୀମାଦିହେତୁ ।

ଲଗ୍ନପତ୍ନୀରୁ ହୋଇ ବଳସ୍ଥାନ ଶୁଭସୁତ ଅବା ଦୃଷ୍ଟ । ହେଲେ ଶଶ୍ୱପତ,
ଦୃଷ୍ଟ କାଶିବ ଶହୁ ହୁଅଇ ତା ମନ ।

ଲଗ୍ନେଶେଷ୍ଟମସ୍ତ୍ରକସ୍ତେ ଶଶ୍ୱଗେନ ଭବସିତେ ।

ତୋ ବା ବଳଗ୍ନସ୍ତ୍ରକସ୍ତୋ ଜ୍ଞାତପାଞ୍ଚଂ ବନ୍ଦିତ ଶେତ୍ ।

ଶଶ୍ୱପତ ଦୃଷ୍ଟ ହୋଇ ଲଗ୍ନପତ ଅଷ୍ଟମେ ଯେବେ ରହଇ । କମ୍ପା ଶଷ୍ଠେଶ
ଲଗ୍ନେଶ ଦୁର୍ବଳ ଲଗ୍ନ ଥିଲେ ସୁଜ୍ଞାତ ପାଞ୍ଚର ।

ବବଶୁତୋ ବଳଗ୍ନସ୍ତୋ ଶଶ୍ୱସ୍ତ୍ରକେଶ୍ୱରଦୁତୋ ।

ଶନୀଃ କପଟସଂତୁଷ୍ଟୋ ଜ୍ଞାତପାଞ୍ଚାଂ ବନ୍ଦିତ ଶେତ୍ ।

ଶଶ୍ୱପତସଙ୍ଗେ ବବ ଶୁକ ଦୁର୍ବଳ ଲଗ୍ନରେ ଥିଲେ ବହୁ । ଶକ କୁଜ
କମ୍ପାଂସ୍ତ୍ର ଦେଖୁଥିଲେ ଜ୍ଞାତ-ପାଞ୍ଚା ସେ ଲଭଇ ।

ଲଗ୍ନାୟସେ ଶୁଭସୁତେ ଶଷ୍ଠେ ଚନ୍ଦ୍ରେ ଅବା ଶୁଭେ ।

କେନ୍ଦ୍ରମିତ୍ୟୋଗେଣ ସୌମ୍ୟେ ଜ୍ଞାତଭଃ ସହ ଜୀବନଂ ।

ଲଗ୍ନପତ ଶୁଭସୁତ ହୋଇଥିବ, ଶଶ୍ୱପତ ଚନ୍ଦ୍ର ବା ଶୁଭ । ସହ ରହୁ ଥିଲେ
କେନ୍ଦ୍ର ବା ହି କୋଶେ ସୁଧ ଯଦ୍ୟପି ରହୁବ । ଏ ଯୋଗରେ ଜାତ ହୋଇଲେ
ଜ୍ଞାତକ ସଙ୍ଗେ ସୁଖରେ ବଞ୍ଚିବ ।

ଜ୍ଞାନସ୍ତୋ ବହୁତଃ ପଦ୍ମ ଶଷ୍ଠେଶେ ଦେବପୁତ୍ରତେ ।

ଶୁଭ୍ରତ୍ତ୍ୱେ ଶୁଭେର୍ଯ୍ୟକ୍ତେ ମୁଦ୍ରାଂଶ ଦପମନ୍ତ୍ରତେ ।

ଗୁରୁ ଶଷ୍ଠପତ ଛୋଇ ଶୁଭପୁତ୍ର କମ୍ପା ଶୁଭପୁତ୍ର ଥିଲେ । ଶୁଭଅଂଶାଦିରେ
ଅଥବା ରହିଲେ, ତଳେ ତହୁଁଜ୍ଞାନ ହୁଲେ ।

ଜ୍ଞାନସ୍ତ୍ୱଂ ବିଜାମାୟାଃ ଶଷ୍ଠେଶେ ପାପସଂସୃତେ ।

ହୃଦ୍‌ଂଶେ ନୀରମୂଳଂ ଦୌ ଶୁଭପୁତ୍ରସୋରକର୍ତ୍ତ୍ତ୍ୱେ ।

ଅସ୍ତ୍ରଗତ ହେଲେ, ପାପସୂତ ଥିଲେ, ନୀଚେ ବା ହୃଦ୍‌ ଅଂଶରେ । ଥିଲେ
ଶଷ୍ଠପତ, ନଥିଲେ ବା ଶୁଭ ସଙ୍ଗେ ବା ଶୁଭ ପୃଷ୍ଠି ରେ । ଜ୍ଞାନର ବିଜାମାୟାଦି
ତାହାର ଯେ ଜନ୍ମ ଏହି ଯେ ବରେ ।

ପାଶ୍ଚାତ୍ୟଦିଭ୍ରାଣସ୍ତେ ଲଗ୍ନେଶେ ଶୁଭବାସିତେ ।

ଜ୍ଞାନେଶେ ବଳସ୍ଥାନେ ବା ତସ୍ୟାଦୁକ୍ତର୍ଷତାଂ ବ୍ରଜେତ୍ ।

ଶୁଭପୃଷ୍ଠିଠାରେ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟଦିରେ ରହିଲେ ଲଗ୍ନେଶ୍ୱର ! ବହୁର୍ଥାଧିପତି ବଚ-
ସ୍ଥାନ ହେଲେ ଉଚ୍ଚଷ୍ଠ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟର ।

ଭ୍ରାଣେଶେ ଶଷ୍ଠପତ୍ରସ୍ତେ ଶଷ୍ଠେଶେନ ଦିଗ୍‌ସିତେ ।

ଶଷ୍ଠେଶେ ମନ୍ଦରୋଗାର୍ଦ୍ଧଂ ଯୁକ୍ତେ ଶ୍ରେୟଶ୍ଚିପୀତନ୍ ।

ଶଷ୍ଠପତ୍ରପୃଷ୍ଠିରେ ଭ୍ରାଣେଶେ ଶଷ୍ଠପତ୍ର ଥିବ, ଶନିକୁଳସଙ୍ଗେ । ଥିଲେ ଶଷ୍ଠପତ୍ର,
ଶ୍ରେୟ ଅଗ୍ନିପୀତା ନିଷ୍ଠେ ଘଟିବ ତା ଶ୍ରେୟଂ ।

ତଦାଶେ ଗୋପୁଷ୍ପଂ ଶାନ୍ତୋ ଦିବସେଶେନ ବାସିତେ ।

ଲଗ୍ନେଶେ ବଳସମ୍ପନ୍ନେ ଜ୍ଞାନକାମୁପକାରକୃତ୍ ॥

ରବିର ପୃଷ୍ଠିରେ ଗୋପୁଷ୍ପଂଶାନ୍ତରେ ଶଷ୍ଠପତ୍ରସଙ୍ଗେଥାଏ । ଲଗ୍ନପତିବଳବନ୍ତ
ହେଉଥିଲେ ଜ୍ଞାନ ଉପକାରୀ ହୁଏ ।

ଶଷ୍ଠେ ସୌମ୍ୟଂ ଶୁଭେର୍ଯ୍ୟକ୍ତେ ତଦାଶେ ଶୁଭସଂସୃତେ ।

ପାପଗ୍ରହଣାଂ ମଧ୍ୟସ୍ତେ ସୂଦ୍ରଂଶସ୍ତ୍ରସ୍ତୋ ଭବେତ୍ ॥

ଶୁଭସୂତ ରୂପଶଷ୍ଠପତ୍ର ରହିଲେ, ଶୁଭସଙ୍ଗେ ଶଷ୍ଠପତ୍ର । ପାପଗ୍ରହଣସୂତ ମଧ୍ୟସ୍ତେ
ରହିଲେ ଶାନ୍ତ ପ୍ରାୟ ସେ ବରନ୍ତି ।

ଉପଦଂଶସ୍ତ୍ରସ୍ତୋ ନିତ୍ୟଂ ଶଷ୍ଠେ ନୀଚେ ଶଶାବଜେ,

ତସ୍ୟୋଃ କ୍ଷେତ୍ରେ ତଦାଶେ ବା ମୁଦ୍ରାଂଶାଦପମନ୍ତ୍ରତେ ॥

ସୂତ କମ୍ପା ଗୁରୁ ରହିଲେ ଶଷ୍ଠପତ୍ର, ରୂପଗୁରୁକ୍ଷେତ୍ରେ, ମୁଦ୍ରାଅଂଶାଦିରେ
ଶଷ୍ଠେଶ ରହିଲେ ଶାନ୍ତପ୍ରାୟ ହୁନ୍ତି ନରେ ।

ଦେବେନ୍ଦ୍ରୋ ଶଶ୍ୱତ୍ୱବେଶେ ଶୁଦ୍ଧେ ବା ତପ୍ୟ ନାୟତେ ।

ମଧୁସୂଦନପ୍ରିୟୋ ଜିହ୍ୱାଂ ଗେ ପୃଷ୍ଠଦ୍ୟଂଶକାନ୍ନିତେ ।

ଶୁଦ୍ଧ କମ୍ପା ଗୁରୁ ଶଶ୍ୱତ୍ୱତ୍ୱେ ହୋଇ ଗୋପୁଷ୍ପଦିଅଂଶେ ଥିଲେ, । ଫିଶ୍ୱରସପ୍ରିୟ
ହୁଅଇ ମାନବ ଏମନ୍ତ ଯୋଗେ ଜନ୍ମିଲେ ॥

ଶୁଦ୍ଧେ ଶଶ୍ୱେ ପର୍ଯ୍ୟାୟା ବା ଶୁଦ୍ଧତୁଷ୍ଟେ ଶୁଦ୍ଧାଂଶତେ ।

ବଳାନ୍ନିତେ ଶୁଦ୍ଧାଂଶସ୍ତେ ଜିହ୍ୱାଂ ମଧୁରଭାବ୍ ଭବେତ୍ ।

ଗୁପ୍ତ ସଙ୍ଗତରେ ଅଥବା ଶଶ୍ୱରେ ଶୁଦ୍ଧ କଳ୍ପ ଘୋରଣ । ଶୁଦ୍ଧତୁଷ୍ଟିଠାରେ
ବା ଶୁଦ୍ଧ ଅଂଶରେ ଥିଲେ, ଫିଶ୍ୱ ପ୍ରିୟ ଜନ ।

ପାପପ୍ରହେଶ ସଦୃଶେ ଗୁପ୍ତେ ମଧୁରବର୍ଜିତଂ ।

ବୁଦ୍ଧେନ ସକ୍ତେ ଶୁଦ୍ଧେର୍ବୋ ଭ୍ରମଭାବ୍ ସ ନଶ୍ୱେ ଭବେତ୍ ।

ଗୁପ୍ତ ପାପପ୍ରହେଶ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରହିଲେ ମଧୁର ନ ଖାଏ ନର, । ଗୁପ୍ତସକ୍ତ ଶୁଦ୍ଧ
ଶଶ୍ୱରେ ରହିଲେ ଅମ୍ଳ ପ୍ରିୟ ହୁଏ ଭାର ।

ଶଶ୍ୱେ ଶୁଦ୍ଧେ ଭୌମତୁଷ୍ଟେ ଭୌମେ ଶୁଦ୍ଧସମନ୍ୱିତେ ।

ବିବସେଶେନ କା ଦୃଷ୍ଟେ ଭ୍ରମଭାବ୍ ସ ନଶ୍ୱେ ଭବେତ୍ ।

ଶଶ୍ୱେ ଶୁଦ୍ଧ ଥାଇ ଭୌମତୁଷ୍ଟ ହେଲେ ଅବା ଭୂମିଶୁଦ୍ଧ ଦୁହେଁ, । ଭବିଷ୍ୟ
ହୋଇ ଶଶ୍ୱରେ ରହିଲେ ଅମ୍ଳପ୍ରିୟ ସେ କ୍ଷୟ ।

ଶଶ୍ୱେଶେ ଭୌମସଦୃଶେ ଶୁଦ୍ଧବେଦୁନିରାସିତେ ।

ଭୌମସେବିତେ ବାପ ବିପ୍ରଲମ୍ବି ଦିବ୍ୟେର୍ଥସ୍ୱଭାବ୍ ।

କୁଳ ଶତ୍ରୁ କମ୍ପା କେତୁର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଶଶ୍ୱେଶ ଯେବେ ରହିବ । କୁଳଶତ୍ରୁ
ଅବା ଶଶ୍ୱେଶ ରହିଲେ ବିବ ଦୁର୍ବିଦ୍ୟା ଶିଖଇ ।

ସୁଦ୍ଧାଦାନାଦିଂ ଯୋଜ୍ୟନ୍ତୁର୍ଭାବେଶବାରଜେଃ ।

ନାସ୍ତିକାୟ ନ ବକ୍ତବ୍ୟଂ କ୍ରେତ୍ୟଂ ସୁଜନାୟ ବୈ ।

ସୁଦ୍ଧାଦାନରୁ ବିଚାର କରିବ ଏହିପରି ସବୁଯୋଗ । ଦୁଷ୍ଟଲୋକକୁ ଏହା ନ
ଶିଖଇବ ସୁଜନକୁ ଶିଖିଦେବ ।

ଇତିଶ୍ରୀ ସର୍ବାର୍ଥଚିନ୍ତାମଣିଃ ପଞ୍ଚମୋଽଧ୍ୟାୟଃ ।

ପଦ୍ୟାୟୁର୍ବିଦ୍ୟାଶାନ୍ତାଂ ପ୍ରିୟୋଽରୁଦୁକୁଳାଧିପଃ ।

ଜେନ ଭାଷ କୃତା ସ୍ତୁତ୍ୱା ପଦ୍ୟେର୍ବିଦ୍ୟା ପରାସିତା ॥

ଶଶ୍ୱୋଽଧ୍ୟାୟଃ, ସପ୍ତମସ୍କନ୍ଧଂ ବିବରଣଃ ।

ଶୁଦ୍ଧେ କଳହେ ଭାବକ ମୁକ୍ତଃ ସ୍ୟାଦ୍ଧୃଷ୍ଟେନାୟୋଗାଦିବର୍ତ୍ତେ ଗର୍ବୋ ଭୁ ।
ସୁଦ୍ଧାରସକ୍ରୋ ଦଳନାଥପଦେ କୁଦାରରମ୍ୟଃ ସୁପ୍ରତୋ ସୁଦାରଃ ।

ସୁଖ ସପ୍ତମରେ ଥିଲେ କାମାତୁର ହୋଇ । ରୂପଥିଲେ ପରନାଥ ବରଣ
ବରାଇ । ଗରୁଯୋଗେ ଚିଞ୍ଜନାସହକ୍ତ, ଶବ୍ଦ ଥିଲେ । କୁଟାସ ରତ, ସୁନାସ ସ୍ବାମୀ
ସୁର ହେଲେ ।

କୁଳେ ବହୁସ୍ତ୍ରୀସୁରତଃ କୁଳଗୋ ଶ୍ରୀମତୀ କୁଟମ୍ବା ବହୁଦାରସକ୍ତଃ ।

ଲଗ୍ନସ୍ଥିତା ବିଭବକଳହେନାଥୀଃ ସଶୁକା ଯଦ ପାପସକ୍ତଃ ॥

କାଃ ପଦସ୍ତ୍ରୀଷୁ ରତଃ କୁମାରୀ ଶୁଭେଚ୍ଛାଦିଷ୍ଟେନ ତଥାବିଧଂ ତେ ।

କୁଳପୋତେ ବହୁନାସଥାଇ କୁଳସ୍ଥାନ । ରଚିଥିଲେ ବହୁନାସ କୁଟମ୍ବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଧନ, କନ୍ୟା, ହେନାଥମାନେ ଶୁକ୍ରସଙ୍ଗେ । କନ୍ୟା ପାପଯୁକ୍ତହୋଇଥିଲେ ଲଗ୍ନସ୍ଥିତେ
ଏପୋଗେ ଜନ୍ମିତା ନର ପରନାସରତ । କୁଳରହ, ଶୁଭଦୃଷ୍ଟିଥିଲେ ନୁହେଁ ସର୍ବ

ଲଗ୍ନାରଗୋ ପାପଯୁକ୍ତୋ ଯଦି ସଂଜ୍ଞାଃ ପଦସ୍ତ୍ରୀଷୁ ରତଃ କୁମାରୀ ।

ଲଗ୍ନ, ଶଷ୍ଠପଦ ଦୁର୍ବଳ ହେଲେ ପାପଯୁକ୍ତ । କୁଳରହ ହୁଏ ନର ପରନାସରତ

ଲଗ୍ନେଷ୍ଟରେ ଶବ୍ଦ କୁଟମ୍ବାନାଥେ ପାପେୟମ୍ଭେ ବା ଯଦ ଦାରଣଶୋ

ସୋରୋ ସପାସେ ଯଦି ଦାରଣାଥେ ଜାତଃ ପଦସ୍ତ୍ରୀଷୁ ରତଃ କୁଟମ୍ବେ ।

ଲଗ୍ନେଷ୍ଟ ବା ଶଷ୍ଠପଦ କନ୍ୟା ଦୁର୍ବଳେଷା ପାପସଙ୍ଗେ ଯେବେ କରେ ସପ୍ତମରେ
ବାସ । ଶବ୍ଦ କାୟାପଦ ହୋଇ ଥିଲେ ପାପସଙ୍ଗେ । ପରନାସରତ ହୁଏ ଜନ୍ମିଲେ
ଏ ଯୋଗେ ।

ସହସ୍ରକେତୋ ସହଦାରୀନୀଥେ ସାପେକ୍ଷିତେ ବା ବ୍ୟାଘ୍ରରଯୋଗଃ ।

କର୍ମେଶବିହେଶକଳହନାଥୀଃ ମାନସ୍ଥିତା କାରୟଦାହରକ୍ତ ॥

ଦାରଣାଥ ଶତ୍ରୁ କନ୍ୟା କେତୁ ସଙ୍ଗେଥାଇ । ପାପଦୃଷ୍ଟିରେ ରହିକେ ବିଟ
ଅଟେ ସେହି । କର୍ମପଦ ଧନପଦ-କଳହ ନାୟକ ଦଶମ ରହିଲେ ଜାର ହୁଅଇ
ସେ ଲୋକ ।

ଏକୋ ଗ୍ରହସ୍ତେଷୁ ଚତୁର୍ଥସ୍ଥିତୋ ଜାତଃ ପଦସ୍ତ୍ରୀଗମନଂ କରେତ ।

ପ୍ରହେଷ୍ଟର ଦାରପତ୍ନୀ କର୍ତ୍ତାତ୍ୟେ ଦୃଷ୍ଟେ ପତେ ବା ଭୁବନାୟକେନ ।

ଜାତେନ ପତ୍ୟୋ ଯଦି ତଳୁଲହେ ଜଗତ୍ସୁତଃ ସଂଜ୍ଞା ସୁରଚେତଦୃଷ୍ଟେ ।

କର୍ମେଶ ଧନେଶ କନ୍ୟା ସପ୍ତମରଶ୍ଚର । ଏକଇ ଚତୁର୍ଥେ ଥିଲେ ସ୍ତେ ପ୍ରଭୁଷ
ଜାର । ସୁପପଦ କାୟାପଦ ଦୁର୍ବଳ ବଳବନ୍ତ । ହୋଇ ଶଷ୍ଠପଦ ଦୃଷ୍ଟି ପରେ
ହେଲେ ସ୍ଥିତ । ଅପଦିତ ହୁଏ ନର, ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ଥିଲେ । ଜାର ସୁରୁଷୁତା ନାସ
ସୁଦି ଜନ୍ମରେ ।

ଦାବେଷ୍ଟର ପାପଯୁକ୍ତେ କୁଟମ୍ବେ ଗୋମେନ ଦୃଷ୍ଟେ ଯଦି କାରୟକଃ

କାୟାପଦ ଦୃଢ଼ୟୁରେ ମଳଜଦୃଷ୍ଟିରେ । ପାପସଙ୍ଗେ ଥିଲେ ନାସ ଜାରୁଁ ସୁଦି
କରେ ।

ଧାର୍ଯ୍ୟନାଥୋ ସକଳଜନାଥୋ ଦୁଃସ୍ଥାନଗୋ ଗ୍ରାମବଳୋ ଶୁଭେନ
 ଦୃଷ୍ଟେ ସୁତେ ଦାରବହ୍ନିଭୂଷାଗେ ଭୃଗୁହସୋଗଂ ମୁନସୋ ବଦନ୍ତଂ ।
 ପଞ୍ଚମେଶ ନବମେଶ ଜାତ୍ୟାମଳ ସଙ୍ଗେ । ଦୁର୍ବଳ ହେଉଥିଲେ
 ଅଶୁଭଗୁହରାଗେ । ଏପୋରଲେବହ୍ନିନାସହୁଅଇଜନର । ପଞ୍ଚମରେଶୁଭାଷି ନଥିଲେ
 ଅପୂର୍ବ ।

ଶ୍ରୀଶେଷଶାବକେ ଯଦି ପାପପୁଣ୍ୟକୁ ଦାନସ୍ଥିତେ ଭୁବ୍ୟବଳହୀନାମ୍ ।
 ଲଗ୍ନେ ସପାଦସେ ଯଦି ଦାନନାଥେ ଜାତଃ ସର୍ବସ୍ତ୍ରୀୟୁର୍ବତଃ କୁମାରୀ ।
 ପପୟନ୍ତୁ ଶ୍ରୀଶେଷଶ୍ରୀ ସ୍ଥିତେ ସପ୍ତମତର । ଏତଦାଗତେ ଜାନବମରମନ୍ୟ-
 ନାଦଠାରେ । ସପ୍ତମେଶ ପାପସଙ୍ଗେ ଥିଲେ ଲଗ୍ନସ୍ଥିତେ । ଏତଦାଗତେ କୁମାରୀଗାମୀ
 ରମେ ସରସ୍ତ୍ରୀରେ ।

ସୁତେଶେ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଯାତେ ତଦ୍ଦିଶେ ପାତ୍ରସଂପଦେ ।
 ଶୁଣେ ବଳବିଦ୍ଵାନଶ୍ରେୟଭୂଷଣ ସ୍ତ୍ରୀମୃତଭବେତ୍ ।
 ପଥମେଶ ସପ୍ତମନ୍ଦିର ସପ୍ତମଶ୍ରେୟ । ପାପପ୍ରଣେ ଯଦ୍ ଚିତ୍ତ ବଦନେ
 ବିରାଜେ । ଶୁଣି ଶେଷେ ବଳବିଦ୍ଵାନ ଶ୍ରୀଯୋଗେ ସେ ବାତ । ମର୍ଦ୍ଦବସ ତାହା
 ନାସ ମରଇ ଉପୁତ ।

ନୀଳେ ଉଠିବା ବା ଯଦି ବା ଶରୀରେ ନୀଳ ହେଉ ଯି ମୁଁ ନ ଦାରୁଛି ।
 ଉଦ୍‌ଭବନାଥ ଚନ୍ଦ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ବଦନ୍ତ ଦାସେଶ୍ବରେ ପାଶୁକମ୍ପମାଣେ ॥
 ଶୁଦ୍ଧ କିମ୍ବା ଚନ୍ଦ୍ରପେଶେ ନୀଳରେ ରହୁଛି । ପୂର୍ବପୋଷ ସ୍ଥଳେ ନାସ କ୍ରନ୍ତଣ
 ମରୁଛି । ଦାରପତ ପାଶ କିମ୍ବା ଭୁଜଙ୍ଗ ଦେଖାଣେ । ଥିଲେ ଦକ୍ଷିଣ ଦେଇଣ ନାସ
 ମରେ ପାଶେ ।

ଦ୍ଵେଷାଶୟରେ ବସିରହିଣାନ୍ତୁ । ମାନ୍ୟତାରେ ଦାରମତ୍ତୋ ସମ୍ବନ୍ଧୋ ।
ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣେ କୁଟମ୍ବାୟତତ୍ତୋ କଳହନାଥେ ଯଦା ଦ୍ଵେବକଳହସ୍ତକ୍ ସ୍ୟାତ୍ ॥
ମାୟା ବାସ୍ତବ କମ୍ପା କେତୁମଙ୍ଗେ ସପ୍ତମେଶ । ଭୁଜଙ୍ଗ ଦ୍ଵେଷାଶୟ ଥିଲେ ତେଣେ
ନାସ ନାଶ । ଦ୍ଵିଗହେଶ ସପ୍ତମେଶ ଦୁହେଁ ନିଜଘରେ । ଥିଲେ ଜାତକର
ଏକନାୟ ନିଶ୍ଚେ କରେ ।

ତାହାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଗ୍ରହଣ କରିବା କଳହସ୍ୟ ଧୃବଦ୍ରୁ ସନ୍ତଃ ।
 କଳହନାଥ ପ୍ରତି ଶ୍ରୀକାଥା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶ୍ରୀକାଥା ସମ୍ବନ୍ଧେ ।
 ଦ୍ଵିତୀୟେଣ ସମ୍ପର୍କେ ସଙ୍ଗେ ପେତେଗ୍ରହ । ସେହିପରି ମଣେ କାହାଣୀ
 ତାର କହ । କମ୍ପା ସମ୍ପର୍କେ ଧୃବଦ୍ରୁର ଶ୍ରୀକାଥା ସଙ୍ଗେ ପେତେଗ୍ରହ ଶେଷେ
 ନାଥ କାହାଣୀ ।

କଳହେଶେ ବହୁଶେଷେ ଭୁବବଦାଦହେତୁଭା ।

ବହୁଭାର୍ଯ୍ୟାଂ ନରଂ ବିଦ୍ୟାଦୁଦୟର୍ଷଣଦେୟି ବା ॥

କିନ୍ତୁ ବହୁଆଦି ବହୁଶେଷଯୁକ୍ତ ହେଲେ । କଳହାସ୍ତପତ ଅବା ନଗ୍ନରେ
ରହୁଲେ । ବହୁନାଶ ଲଭେ ନର ଏ ପୋତେ ଜନ୍ମିଲେ ।

ଭାର୍ଯ୍ୟାଦ୍ରୁପଂ ଭବେତ୍ ତସ୍ୟ ଇନ୍ଦ୍ରେଣେ ନାଶଶ୍ରେଣିନେ ।

କଳହେ ପାପସଂପୁକ୍ତେ କୁଟୁମ୍ବେଶେ ତଥାବିଧେ ॥

ସପ୍ତମେଶ ଦ୍ଵିତୀୟେଶ ସଙ୍ଗେ ପାପ ଥିବ । ଇନ୍ଦ୍ରେଶ ବ୍ୟସ୍ତରେ ଥିଲେଦୁଇସ୍ତ୍ରୀ
କରିବ ॥

ଶନ୍ୟାରପଣିସଂଯୁକ୍ତଃ କଳହେଶୋ ଯଦା ଭଜେତ୍ ।

ଶୂରଶସ୍ତ୍ରୀଂଶକେ ବସି କଳହଂ ଶରୀଂବଦେତ୍ ।

ଶକିମନ୍ତକଣ୍ଠଦ୍ଵରେ ଯୁଦ୍ଧ ଜୟାପତ । ଶୂରଶସ୍ତ୍ରୀଂଶେ ଥିଲେ କଳହ ନାଶକ୍ତି

ଶୁଭଗ୍ରହେଶ ସଂଯୁକ୍ତଃ କଳହେଶଃ ଫଳନାଚକଃ ।

ପାପେ କଳହଶ୍ରେଣିସ୍ଥେ ବିବାହଦ୍ରୁପମାଦଶେତ୍ ॥

ଶୁଭଯୁକ୍ତ ସପ୍ତମେଶ ନାଚେ, ଶବ୍ଦ ଶୁଭରେ । ସପ୍ତମରେ ପାପଥିଲେ ଦୁଇବିଭାବରେ

କଳହେଶେ ପପୟୁକ୍ତେ ନାଚଶ୍ରେଣୀଂଶକେୟିବା ।

ପାପଗ୍ରହେଶ ସଂଯୁକ୍ତଃ ବିବାହଦ୍ରୁପମାଦଶେତ୍ ॥

ପାପଯୁକ୍ତ କ୍ଷମାଦ୍ରୁପଂ କଳହଃ ଶ୍ରେଣୀଂଶେ ଥିଲେ ଦୁଇବିଭାବରେ ।

କଳହକାରକଣ୍ଠଦେ, ଶ୍ରେଣୀ ଶୁଭବାଅବା ଭୁଗୁ ।

ମଧ୍ୟେ କଳଶ୍ରେଣୀ ଯସ୍ତେଷାଂ ତସ୍ମାତ୍ ସର୍ବନିରୂପୟେତ୍ ।

ନାୟାକରକ ବା ଚନ୍ଦ୍ର ବା ସୁଧ ବା ଗୁରୁ । ଅବା ଶୁକ୍ର ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟେ
ବଳିଠାରୁ । ନାୟାକରକପତ ସବୁ ବିଷୟ ଉନ୍ନିଷ୍ଠ ॥

କଳହେ ବା କୁଟୁମ୍ବେ ତା ପାପଦ୍ରୁପଂଯୋଗସମ୍ପଦକ ।

ତଦାଶେ କଳହାଂଶେ ତୁ କଳହାନ୍ତରଭାଗୁବେତ୍ ।

ସପ୍ତମେ ବା ଦ୍ଵିତୀୟରେ ପାପଦ୍ରୁପଂ ଥିବ । ଅବା ପାପ ସେହିଠାରେ ବାସ
କରିଥିବ । ସେ ଭାବେ ହୋଇବ ଯୋଗ ତାପତ ଦୁର୍ଭେଦ । ଦୁଇ କଳହଂଶରେ
ମାନବ କପାଳେ ॥

ଏହି ଶ୍ଳୋକଟିରେ ବହୁ ପଦଭେଦ ହୁଏ । କଳହେ ସପ୍ତସଂପୁକ୍ତେ
ନାଚଶ୍ରେଣୀଂଶକେୟିବା, ଭକ୍ତ ହେଉତ୍ । କିନ୍ତୁ ଏରୂପପଠ ଅସମ୍ଭବ । କାରଣ
ଶ୍ରେଣୀ ନାହିଁ ନାହିଁ । କଳହେଶେ ଯଦି ଆହରଣ କରାଯାଏ ତେବେ
ଶାଠର ଅର୍ଥଭେଦ ଘଟିଅଛି, ଏଣୁ ପ୍ରଥମ ଦ୍ଵୟ ପ୍ରଶ୍ନ ସାଧୁ ମନେହୁଏ ॥

ସପ୍ତମେ ଶୁଷ୍ଟମେ ପାପେ ବ୍ୟସ୍ତେ ଭୁବ୍ବୁଦ୍ଧସୁଦେ ॥

ଅତୁଷ୍ଟେ ଯଦି ନାଥେନ କେଦାନ୍ତରଞ୍ଜନବେତ୍ ।

ସପ୍ତମରେ ଅର୍ଦ୍ଧମରେ ପାପଗ୍ରହ ଥୁବ । ସପ୍ତମାଧିପତି ସପ୍ତମକୁ ନ ଦେଖିବ ।
ଦ୍ଵାଦଶରେ କୁଳ ଯେବେ କରିଥାଏ ବାସ । ଦ୍ଵିତୀୟ କେତେ କରେ ବହୁର
ଜ୍ୟୋତିଷ ।

କିନ୍ତୁ ପ ପଦମ୍ଭରେ ତୁ କଲହେ ବା ତଥାବିଧେ ।

ଜ୍ୟୋତିଷେ ପାପଦୃଷ୍ଟ କଲହେବୁଦ୍ଧସୁଦେ ।

ଧନେ କିମ୍ବା ସପ୍ତମରେ ବହୁପ ପ ଥୁବେ । ସପ୍ତମାଧିପତି ପାପଗ୍ରହ ଦେଖୁ-
ଥିବେ । ଏ ଯୋଗେ କିଛି କଲହେ କିଷ୍କୁଦ୍ଧ କରିବେ ॥

ଲଗ୍ନେ କୁଟୁମ୍ବେ ଦାରେ ବା ପାପଶେତରସୁଦେ ।

ଦାରେଶେ ନୀଳମୁଦାଦୌ କଲହେବୁଦ୍ଧସୁଦେ ॥

ଲଗ୍ନରେ ବା ଦ୍ଵିତୀୟରେ କିମ୍ବା ସପ୍ତମରେ । ବାସ କରିଥାନ୍ତି ଯେବେ
ଅଶୁଭ ଖେତରେ । ସପ୍ତମେଶ ନୀଳ କିମ୍ବା ହେଲେ ଅସ୍ତଗତ । ଚନ୍ଦ୍ରନାଶ
କ୍ଷେତ୍ରରେ ମାନବ ଏ ସତ୍ୟ ।

ନୀଳମୁଦାରିତ୍ରବସ୍ତେ ଲଗ୍ନେଶେ ଦାରପେଥବା ।

କୃଷ୍ଣଶସ୍ତ୍ରାଂଶକେ ବାପି କଲହାନ୍ତରଞ୍ଜନବେତ୍ ॥

ଅସ୍ତଗତ କିମ୍ବା ନୀଳ ଅବା ଶରୀରାନ୍ତ୍ର । ଲଗ୍ନେଶ ବା ସପ୍ତମେଶ ସେବେ-
ଥାଏ ହୋଇ । କୃଷ୍ଣଶସ୍ତ୍ର ଅଂଶେ ଅବା ଯେବେ ଥାଏ ରହି । ଚନ୍ଦ୍ରକଲହେ କିଷ୍କୁଦ୍ଧ
ସେ କ୍ଷେତ୍ର କରିବ ।

ଦାରେଶସ୍ଥାନବାଂଶେଶେ ନୀଳମୁଦାରିତ୍ରାଂଶକେ ।

ପାପାନ୍ତରେ ପାପଦୃଷ୍ଟେ କେଦାନ୍ତରଞ୍ଜନବେତ୍ ॥

ଦାରେଶଥୁବା ନବାଂଶରେ ନୀଳ ଥୁବେ । ପାପମଧ୍ୟେ କିମ୍ବା ପାପଦୃଷ୍ଟିରେ
ରହିଲେ । ଅସ୍ତଗତ ଅବା ରହି ଶୁଣିଅଂଶେ ଥୁବେ । ଦୁର୍ଲଭାସ କରେ ଏହା
ଜ୍ୟୋତିଷରେ ଗୋଲେ ।

ଏକ କୁଟୁମ୍ବନାଥେନ କାରକସ୍ଥାଂଶପେନ ବା ।

ପାପାନ୍ତରେ ଦାପଦୃଷ୍ଟେ କେଦାନ୍ତରଞ୍ଜନବେତ୍ ॥

କାରକ ବା ଦ୍ଵିତୀୟଶଥୁବା ନବାଂଶେ । ପୂର୍ବସହ ଯୋଗ ବିଶେଷ ସୁବୁଦ୍ଧି ।
ନାୟାନାଥ କିମ୍ବା କାରକ ପାପାଂଶେ ଥୁବେ । କଲହେ କଳାଶକରେ ଶାସ୍ତ୍ରକାରକୋଲେ
ଲଗ୍ନେଶସ୍ଥରେ ଦର୍ମ୍ୟରେ ସୋମସୁଦେ ବଳାନ୍ତୁରେ ।
ଦାରେଶାୟୁ କ୍ରମେ ଚନ୍ଦ୍ର ବହୁସ୍ତୀସହତୋ ରବେତ୍ ॥

କଳିଷ୍ଠବୃଥ ଲଗ୍ନେଶର ଦଶମେ ଥିବ । ସ୍ତ୍ରୀମେଶର ଭୁବନେ ଚନ୍ଦ୍ରମା ରହିବ ।
ଏ ଯୋଗରେ ବହୁନାଶ ହିସ୍ତୁ ବଢ଼େ ।

ଲଭିତାରେଷ ଶ୍ରୀୟା କ୍ରୀ ପଞ୍ଚମେଶବସନ୍ତିତୋ ।

ବଳାହୋ ବା ହିତୋଶମ୍ଭୋ ଦହୁଷ୍ଠୀସହଜୋ ଭବେତ୍ ।

ଲଭେଷର ଦାରେଷର ଦୁହେଁ ଯୁକ୍ତଥୁବ । କିମ୍ବା ପରସ୍ପର ଦେଖାଦେଖି
ମେ ହୋଇବେ । ବଳବନ୍ତ ହେଁଇ ଅବା ଥିଲେ ହିତୋଶରେ । ମାନବର
ଏ ଯୋଗରେ ବହୁନାଶ କରେ ।

ଭ୍ରାତ୍ୟେଶେ ଦାରେଶିସ୍ତେ ଦାରେଶେ ସୁଖଂ ଗତେ ।

ଭ୍ରାତେଶେ ଲଭିତାଥେବା ଦେହେ ବହୁକଳହସିକ୍ ।

ସ୍ତ୍ରୀମରେ ନବମେଶ, ଚତୁର୍ଥେ ଦାରେଶ । ସ୍ତ୍ରୀମର୍ଣ ବା ଶରେଶ
ବେହେ, କଲେ ତାପ । ବହୁକଳହସି କରେ କହଇ ଜ୍ୟୋତିଷ ।

ଦାରେଶସଂଯୁକ୍ତନବାଂଶନାଥୟକ୍ରାନ୍ତନାଥେ ମତ ସୌମ୍ୟୟକ୍ତେ ।

ପାଶୁବତାଂଶାଦଗତେ ବଳହ୍ୟେ ଜ୍ୟେଷ୍ଠାଶାସ୍ତ୍ରୀସହଜୋ ନିରଃ ସ୍ୟାତ୍ ।

ସ୍ତ୍ରୀମେଶ ଯେ ନବାଂଶେ ତାହାର ଉତ୍ପତ୍ତି । ଯେ ନବାଂଶେ ତାପକ
ଥିଲେ ଶୁଭସଙ୍ଗର । ପାଶୁବତାଂଶାଦରେ ବଳିଷ୍ଠ ହୋଇଥିଲେ । ବହୁକ
ବିବାହଯୋଗ ଗଠେ ତା କପାଳେ ।

କୁତୁମ୍ଭନାଥସ୍ଥିତିଗଣିନ ଅସଂଯୁକ୍ତସଂଯୁକ୍ତୋ ବଳାହୋ ।

ମୃତ୍ୟୁଶବେ ଗୋପୁତ୍ରଭାଗ୍ୟେ କ୍ରୀ ଜାତଃ ଶାସ୍ତ୍ରାଦ୍ବିଗୁଣନ ପୁତ୍ରଃ ॥

ଧନସକ ଯେ ଗଣିରେ ଲାଜାର ଉତ୍ପତ୍ତି । ଯେ ଶ୍ଵେତାଂଶେ ରହିଲ ତାର
ଅଧୀଶ୍ଵର । ବଳିଷ୍ଠ ହୋଇଣ ମୃତୁ ବା ଗୋପୁତ୍ରରେ । ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣେ ଦୁରଶକ
ନାଶ କନ ଭୋଗକରେ ।

କ୍ଳେରସ୍ତେଶସଂଯୁକ୍ତ ଶିନି ଅସ୍ଥିଲ୍ୟାସ୍ତ୍ରପତ୍ନୀ ଚ ବେହେ ।

ମୃତ୍ୟୁଶବେ ଗୋପୁତ୍ରସଂଯୁକ୍ତ ଜାତଃ କାବ୍ୟା ହିଶିଷ ବଧନାଂ ॥

ଦାବତାରକ ରହିବା ନବାଂଶ ଉତ୍ପତ୍ତି । ଯେ ନବାଂଶେ ଥାଏ, ବେହେ
ଥିବ ତା ଉତ୍ପତ୍ତି । ମୃତୁ ବା ଗୋପୁତ୍ରରେ ଏମନ୍ତ ଯୋଗରେ । ଦ୍ଵାବକ
ବିଶିଷ୍ଟ ନାଶ ଉପସ୍ଥେଗ କରେ ।

ଦାବେଶେ ଗୋପୁତ୍ରାଶସ୍ତେ କର୍ତ୍ତେଶେ ଦାବଗଣିନେ ।

ତଥାତଥେ କୁତୁମ୍ଭେଶେ ଦଶସଂଯୁକ୍ତବିଭକ୍ତେ ।

ସ୍ତ୍ରୀମେଶ ଗୋପରଥାଶରେ ଥିବ ବହୁ । ଦଶସଂଯୁକ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀମରେ ସବସାଇ ।
ସେହିପରି କୁତୁମ୍ଭେଶ ଥିଲେ ସ୍ତ୍ରୀମରେ । ଦଶବିବାହ କରଇ ନର ଏଯୋଗରେ ।

ସପ୍ତମାଧୁପତ ହୋଇ ରକ ଅବା ଶୁକ । ଶୁଭଦୃଷ୍ଟିରେ ରହଲେ, ଅପ୍ରକା
କଳହ--ଭାବେ ଗରୁଥିଲେ ସତ୍ୟ ନାମାସ ଚରଣ ।

କଳହାଧୁପତୀ କେନ୍ଦ୍ରେ ଶୁଭଗ୍ରହନସନ୍ଧିରେ ।

ଶୁଭାଂଶେ ଶୁଭଗ୍ରହଣୀ ବା ପତିବତ୍ତପ୍ରସାଦା ।

ସପ୍ତମ ଶୁଭର ପେଟେ ରହଇ କେନ୍ଦ୍ରେରେ । ଶୁଭନବମାଂଶେ ଅବା ଶୁଭର
ଶୁଣିରେ । ପତିବତା ହୁଏ ନାମାସ ଶାସ୍ତ୍ରର ମତରେ ।

କଳହେଶେ ରବୀ ରାଶି ସପ୍ତମଶାଂଶସଂଯୁକ୍ତେ ।

ପାପାଦୃତେ ପାପଦୃଷ୍ଟପତ୍ନୀ ପାପପ୍ରସାଦା ।

ପାପାଶୁଣି ଅବା ପାପ ନବାଂଶେ ଉପରେ । ପାପପୁର ଅବା ପାପଗ୍ରହର ଦୃଷ୍ଟିରେ
ସପ୍ତମାଧୁପତ ହୋଇ ରକ ହଲେ ବାସ । ଅସତ୍ୟ ହୁଅଇ ନାଶକହଇ ଜ୍ୟୋତିଷ ।

ଭ୍ରାତୃ କଳହାଧୁପତୀ କଳାତ୍ୟେ ଶୁଭାଦୃତେ ଶୋଭନଗ୍ରହଣାଶେ ।

ଶୁଭଗ୍ରହେଶାସି ନିବସିତେ ବା ଲଗ୍ନେଶମିତ୍ରେ ପତିବତ୍ତପୁକ୍ତା ।

ରକ ବଳପୁର ହୋଇ ହେଲେ ସପ୍ତମେଶା ଶୁଭସଙ୍ଗେ ଶୁଭଗ୍ରହଣୀଂଶେ କଲେ
ବାସ । ଶୁଭଗ୍ରହର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅବା ଥିଲେ ରହ । ଲଗ୍ନେଶ ତା ମିତ୍ରେ ହେଲେ ନାମ
ସତ୍ୟ ହୋଇ ।

ଦାବେଶ୍ବରେ ବା କୁମୁଦାମୁବର୍ତ୍ତେ ପାପାଦୃତେ ପାପନିବର୍ତ୍ତନେ ବା ।

ପାପାଂଶବେ ପାପଗ୍ରହାନ୍ତରସ୍ଥେ କୁମାରଗୁରୀକଠିନ ପ୍ରସାଦା ।

ସପ୍ତମେଶ ଅବା ଶଶୀ ହେଲେ ପାପପୁର । ପାପଦୃଷ୍ଟିଗତ ଅବା ପାପମଧୁପତ ।
ପାପନବାଂଶରେ ଅବା ମେଟେ ଥାଏ ରହ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସତ୍ୟ ଅବଶ୍ୟା ନାମ ହୋଇ

ସୌମ୍ୟାଂଶବେ ସୌମ୍ୟଗୁହାଜିତେ ବା ମିତ୍ରୋତ୍ତମେତ୍ରେ ମୁଦୁଗ୍ରହପୁକ୍ତେ

କେନ୍ଦ୍ରେ କଳହାଧୁପତୀ ଚ'ଶୁକେ ପୁଣ୍ୟା ପୁଣିଲା ସୁଚରକପୁକ୍ତା ।

ଜାୟାଧୁପ, ନିଶାନାଥ ଆଉ ଭୁବପୁର । ଶୁଭଗ୍ରହେ ବା ଶୁଭନବାଂଶେ
ହେଲେ ପୁର । ଉଚ୍ଚେ ବା ମିତ୍ରଗୁହରେ ମୁଦୁଷଷ୍ଠୀଂଶେ । ଥିଲେ, ସତ୍ୟ ହୁଏ
ନାମ କହଇ ଜ୍ୟୋତିଷେ ।

ଦାସାଧୁପେ ଦ୍ଵାନବଳେ ସଙ୍ଗେତେ ଶୁଭଦିଗନ୍ତ୍ୟାଂଶସମୟୁକ୍ତେ ବା ।

କମ୍ପେ ତ ମୂଳେ ବିହଗେରଭାବେ ଦୁଷ୍ଟାନାଶକ୍ରାପେତକର୍ଣ୍ଣା ବା ।

ବୁର୍ବଳ ମଙ୍ଗଳ ହୋଇଥିଲେ ଜାୟାପତ । ନାମରେ ବା ଶତ୍ରୁଗୁହେ କଲିଲେ
ବସତ । ଶୁଭଷଷ୍ଠୀଂଶେ କମ୍ପା ହେଲେ ଅସ୍ତଗତ । କଷ୍ଟରା ଅସତ୍ୟ ଦୁଷ୍ଟା ନାମ
ହୁଏ ସତ୍ୟ ।

ମିତ୍ରୋତ୍ତବର୍ଗେ ପତି ଦାବନାଥେ ଶୁଭାଦୃତେ ସୌମ୍ୟଦୃଶା ସମେତେ

ପାପାବତାଂଶାଦନତେ କଳାତ୍ୟେ ଶୁଭପ ପଦୁର୍ଜାଶମାର୍ଗପୁକ୍ତା ।

ମିତ୍ରଗୃହେ ଉଚ୍ଚେ ଅବା ନିଜଗୃହରେ । ଶୁଭସଙ୍ଗେ ଅବା ଥିଲେ ଶୁଭର
ଦୃଷ୍ଟି ହେ । ପାଶବତଅଂଶେ ଅବା ଥିଲେ ବଳୀ ହୋଇ । ନିଷ୍ଠୁର ନାରୀ ମଳିନେ
ପତିକୁ ସେବଇ ।

ଦାସଧୂପେ ସୋମେଷୁରେ ସପଥେ ନାଶୁରମୃତେ ଯଦି ନାଶୁରାବେ ।

ପାପାନ୍ତରେ ପାପଦୃଶା ସମେତେ ଜୟା ପବିତ୍ରୀ କୁଳନଶବର୍ତ୍ତୀ ।

ବୁଧ କାୟାଧୂପ ହୋଇ ହେଲେ ସାପଯୁକ । ପାପଦୃଷ୍ଟିରେ ବା ପାପମଧ୍ୟେ
ହେଲେ ସ୍ଥିତ । ନୀଚରେ ବା ଶତ୍ରୁଘରେ ଅଥବା ବ୍ୟୟରେ । ଅସ୍ତବତ ହେଲେ
ଅବା ନିଷ୍ଠେ ଏ ଯୋଗରେ । ସେ ନାରୀ ଚିଲି ପତିବନ୍ଧ ନାଶ କରେ ।

ସୁପୁତ୍ରସୋନୀୟ ଉତ୍ପର୍ଣ୍ଣିକା ବ୍ରହ୍ମୋପକାସାଦିଶୁକଦେବୀ ।

ସୌମ୍ୟ ଲେହାଧୂପତୋ ଲୋଭେ ନିହୋତବରେ ଯଦି ଗୋପୁରାଂଶେ
କଳହେଶ ଶୁଭହୋଇ ହେଲେ କଳକଳ । ମିତ୍ରଘରେ ଉଚ୍ଚେ ଅବା ସୁଷ୍ଟୁର୍ଣ୍ଣସ୍ଥିତ
ଗୋପୁରଅଂଶରେ କିମ୍ବା ଯେବେ ଥାଏ ରହି । ସର୍ବଶୁଭସୁକ୍ତି ନାଶ ପୁରୁଷଭରତ ।

ଭୃଗୋଃ ସୁତେ ଦାରପତ୍ନୀ ସପାଥେ ନାଶୁରମୃତେ ନାଶୁରମୃତେବେ ।

ନୃସିଂହଶସ୍ତ୍ରୀଂଶସମନ୍ତେ ବା ବୈଶ୍ୟସମାନ୍ତା କଠିନା ହି ବୈଶ୍ୟ ॥

ଜାୟାଧୂପହୋଇ ଶୁଭ ହେଲେ ପପୟୁକ । ନୀଚଗୃହଯୁକ କିମ୍ବା ନୀଚଗଣସ୍ଥିତ ।
ଅସ୍ତବତ କିମ୍ବା ନୃସିଂହଅଂଶସ୍ଥିତ । ହେଲେ ନିଶ୍ଚୟ ବେଶ୍ୟସମ ଶ୍ରେୟସତ୍ୟା

ଶୁକେ କଳହାଧୂପତୋ କଳାଦେ ଶୁଭାଦୃଶେ ଶୋଭନଶ୍ରେୟଶଂଶେ ।

ମିହୋତବରେ ସୁଗୃହେ ମୁଦୁସ୍ଥେ ବାଗୁଳିକା ପୁତ୍ରବନ୍ଧ ଶୁଣାତ୍ୟା ।

ଜାୟାଧୂପ ହୋଇ ଶୁଭ ହେଲେ ଶୁଭଯୁକ । ଶୁଭଯୁକ କିମ୍ବା ଶୁଭନବମାଂଶେ
ସ୍ଥିତ । ଉଚ୍ଚେ ବା ମିତ୍ର ବା ନିଜଗୃହେ ଥିଲେ ରହି । ମୁଦୁଅଂଶେ ଅବା ନାଶ
ଶୁଣିବନ୍ଧ ହୋଇ ।

ଜଗତଦୁଷ୍ଟା କୁଳଦୁଷ୍ଟା ସ୍ୟାନ୍ମନେ କଳହାଧୂପତୋ ସପାଥେ,

ନାଶୁଂଶେ ନୀଚଗୃହେ ଉଚ୍ଚେ ପାପେଷିତେ ସାପବୟୁକଶଂଶେ ।

ଶତକାୟାଧୂପହୋଇ ହେଲେ ସାପଯୁକ । ଶତ୍ରୁଗୃହେ ନୀଚ ବା ନୀଚନବାଂଶେସ୍ଥିତ
ସାପଦୃଷ୍ଟି ସରେ ଅବା ସାପନବାଂଶରେ । ଥିଲେ ଜଗଦୁଷ୍ଟ ନାଶିଲେ ତାରେ
ସଶ୍ରେୟକାରଦ୍ୱିଜଦେବଭକ୍ତା ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରଭୃତ ବା ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ଯୁକ୍ତେ ।

ଶୁଭେଷିତେ ଧର୍ମଯୁକା ସୁଶୀଳା ମନ୍ଦେ କଳହାଧୂପତୋ କଳାଦେ ।

କଳହେଶ ହୋଇ ଶତ୍ରୁ ହେବ କେୟୁକ । ଶୁଭଦୃଷ୍ଟିରେ ରହିଲେ ତା ନାଶ
ପବିତ୍ର । ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ଯେବେ ସେହି ଶତ୍ରୁଘରେ ଥାଏ । ଧର୍ମବତ ଶୁଭବନ୍ଧ ନାଶ
ଲଭୟା ।

ସଞ୍ଜୁକ୍ତେତୌ ମଦନେନ୍ୟସକ୍ତା ପାଶେଷିବେ ପାପରତା କୁଶୀଳା ।

ଋଷ୍ଟାଣକେ ଭର୍ତ୍ତୃକ୍ଷପ୍ରଦା ସ୍ୟାଲ୍ଲୋଚାପବାଦାତ୍ମତର୍କଶା ସ୍ୟାତ୍ ।

ସ୍ତମ୍ଭରେ ସହ କିମ୍ବା କେତୁ ଯେବେ ଥାଇ । ଅସଞ୍ଜୁକ୍ତ ନାସ ସନ୍ଦେହ
ଯେ ନାହିଁ । ପାପଦୃଷ୍ଟି ଥିଲେ ଏ ଯୋଗରେ ପାପରତା । ମାନବ ଲଭଇ ନାସ
କୁଣ୍ଡିତରତ୍ନା । ଶୂରସନ୍ତୁଷ୍ଟି ଅଂଶେ କେତୁ ସହ ଥିଲେ ରହୁ । ଅପବଦୟତା
ପତକସମ୍ପ୍ରଦା ସେହୁ ।

ଦାରେଶ୍ବରେ ସନ୍ନିହିତେ ବିଲଗ୍ନନାଥସ୍ୟ ବାଲ୍ୟେ ସରଣୀତମାତ୍ମଃ ।

ଲଗ୍ନାତ୍ ଚକ୍ରଦାର୍ ଶୁଭଂ ଶେତରେନ୍ଦ୍ରେ ସମୀପସ୍ଥଗୌ ଯଦି ତତ୍ତ୍ଵେଧିବ ।

ଲଗ୍ନାଧିପ ଚକ୍ରରେ ଥିଲେ ଦାରେଶ୍ବର । ବାଲ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରେ ବିବାହ
କରଇ ନର । ଲଗ୍ନର ବା ସପ୍ତମର ପାଶେ ଶୁଭ ଥିଲେ ବାଲ୍ୟ ବିବାହ
କରଇ ଜ୍ୟୋତିଷରେ ବୋଲେ ।

ଲଗ୍ନେ କୃତ୍ତମ୍ବେ ଯଦି ଦାରସ୍ତ୍ରବେ ଶୁଭାତ୍ମାଦେ ଶୋଭନବର୍ଗଯକ୍ତେ ।

ତଦାସ୍ତ୍ରବେ ଶୋଭନଦୃଷ୍ଟିଯୁକ୍ତେ ବାଲ୍ୟେ ବିବାହାଦିକମାତ୍ତ୍ଵିରାପ୍ୟାଃ ।

ଲଗ୍ନ, ଧନ କିମ୍ବା ଦାରସ୍ତ୍ର ଶୁଭଯୁକ୍ତ । ଦାରେଶ୍ବର ଶୁଭ ଶତ୍ତର୍କରେ
ସ୍ଥିତ । ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ବା ଶୁଭସଙ୍ଗେ ଯେବେ ଥାଏ । ବାଳକାଳରେ ବିବାହ
ନିଶ୍ଚୟ କରାଏ ।

ପାଶବତ୍ୟାଂଶାଦିନୁତେ କଳହନାଽଽଞ୍ଚ କୃତ୍ତମାଧିପତୌ ବଳାତ୍ୟେ ।

ମୃଦାଂଶୁକେ ତନୁସ୍ତ୍ରବକାଥୋବାଲ୍ୟେ ବିବାହଂ ମୁଦୟୋ ବଦନ୍ତି ।

ପାଶବତ୍ୟାଂଶାଦିରେ ଥିଲେ ସପ୍ତମେଶ । ଦ୍ଵିତୀୟାଧିପତ ହେଲେ ବଳରେ
ବିଶେଷ । ଲଗ୍ନନାଥ ଯେବେ ମୃଦୁ ଶଷ୍ଠି ଅଂଶେ ଥାଏ । ବାଳକାଳରେ ବିବାହ
ନିଶ୍ଚୟ କରାଏ ।

ଭାଗ୍ୟ ବିବାହାତ୍ ପରତୋ ବଦନ୍ତି ଶୁକ୍ଳେନ୍ଦ୍ରେ ଶେଷପଦ୍ମାତ୍ମାଦେ ବା ।

କୃତ୍ତମ୍ବେ ତାତ୍ତ୍ଵଶାସ୍ତ୍ରକୟକ୍ତେ ଲଗ୍ନେଶ୍ବରେ ବା ଶୁଭଦୃଷ୍ଟିଯୋଗେ ।

ବିବାହର ପରେ ଭାଗ୍ୟ ଉଦୟ ହୁଅଇ । ଶୁକ୍ଳ ସପ୍ତମେ ବା ଉପଚୟେ
ଶେଷେ ଥାଇ । କିମ୍ବା ଦ୍ଵିତୀୟରେ ଥିଲେ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ଠାରେ । ଲଗ୍ନେଶ୍ଵ ଏପରି
ଥିଲେ ଏହିଫଳ କରେ ।

ତଳ୍ଲାରବେ ଦାରପତୌ କୃତ୍ତମକାଥେ ବିଲଗ୍ନାଧିପତୌ ଚ ଦୁଃସ୍ଥେ ।

ନାଗରମୁଦାଂଶଗତେ ସପାପେ ଭାଗ୍ୟ ବିବାହାତ ପ୍ରକଳାଶମେତ ।

❖ ଦ୍ଵିତୀୟତାଦଶଦଶମା ଶୁକ୍ଳପଦ୍ମଭାଗ୍ୟ (୩, ୭, ୧୧, ୧୪) ଏହାଛଡ଼ା
ଅନ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଅପବଦୟଞ୍ଜକ ।

ଦାର୍ପଣାର ବାସନ୍ତ କୁଟୁମ୍ବର ନାଥ । ଲଗ୍ନାସ୍ତମ୍ଭ ଏମାନେ ହେଲେ ଅଶୁଭେ ପ୍ରତି ।
ନୀତିର ବା ଶୁଦ୍ଧ ଯେ ବା ପାପସହ । ଅସ୍ତ୍ର ବା ଥିଲେ ବିବାହ ପରେ ଭାଗ୍ୟ ନଷ୍ଟ ।
ଋଷଦିଗନ୍ଧ୍ୟ ଶସ୍ତ୍ରମନ୍ତ୍ର ତେପି ତଜ୍ଞାର ବେ । ତାହୁଣ୍ଡେ ଶେଷରେ ଦେ ।

ଶୁଭଦିଗ୍ରେ ଶୋଭନଦୃଷ୍ଟି ପାତେ ନାଶତ୍ ପରଂ ଭାଗ୍ୟମୁପେକ୍ଷିତ ଜାତଃ ।

ଦାର୍ପଣାର ବା ସୂର୍ଯ୍ୟହରୁ ଏକର । ଶୁଭଦିଗ୍ରେ କିମ୍ବା ଦୃଷ୍ଟି ଯେବେ ହୋଇଥାଉ ।
ଋଷଦିଗ୍ରେ ଅଂଶେ କରୁଥାଉ ସେ ବାସ । ପରେ ଭାଗ୍ୟ ଲଭନ୍ତୁ ଏ ଅଗେଷ୍ଟ ଏ ନାଶ ।
ଋଷେ କଳହେଶ୍ୱର ଯେ ହି କୋଣେ ତଜ୍ଞାର ବେ ପାପସମନ୍ତେ ବା ।

କୃତ୍ତିମ୍ବରୀ ଯଦି ବାସ ମାନେ ଦୂରେ ବିବାହାତ୍ କଥୟନ୍ତି ସନ୍ତଃ ।

ପାପସମ୍ଭ୍ର ସପ୍ତମେଶ୍ୱର ଥିଲେ ହି କୋଣରେ । ଅଥବା ଜାୟାଦାର ବାସର ସଙ୍ଗରେ
ଦୃଷ୍ଟିରେ ବା ଦଶମେ ଯେବେଥାଏ ରହୁ । ବିବାହର ବହୁଦୂରେ ଭାଗ୍ୟ ଲଭନ୍ତୁ ।
ମାନେ ସପାଶେ ଯଦି ବା କୃତ୍ତିମ୍ବରୀ ଭାଗ୍ୟେ ଥିବା ପାପସମ୍ଭ୍ର କଲହେ ।

ଋଷଦିଗ୍ରେ ଋଷଦିଗ୍ରେ ବା ଦୂରେ ବିବାହାତ୍ କଥୟନ୍ତି ସନ୍ତଃ ।

ସାପସମ୍ଭ୍ର କିମ୍ବା ଦୃଷ୍ଟି ସପ୍ତମେଶ୍ୱର । ଦଶମେ ବା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅବା ନବମେ ।
ଋଷଦିଗ୍ରେ ଅଂଶେ ଥିଲେ ବିବାହକାଳରୁ । ବହୁଦୂରେ ଭାଗ୍ୟ ଲଭନ୍ତୁ ଜାଣିବ ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ।
ପୁରାତନ ଶାସ୍ତ୍ରମାନେ ମାର୍ଗସ୍ତ୍ର ଶୁଦ୍ଧିଦ୍ୱା କଥୟେତ୍ ସୁଦାୟାନ୍ ।

ବିବାହରୁ ଭାଗ୍ୟ ଲଭନ୍ତୁ କରୁର ଯେପରି । ସୁଦିଗ୍ରେ ସୁଦିଗ୍ରେ କରୁର ସେପରି ।

ଲଗ୍ନେଶ୍ୱରୀନକଲେ କଳହନାଥେ ଶାଗ୍ୟମ୍ଭେ କିମ୍ଭେ ।

ନୀତିଶବ୍ଦେ ନୀତିସମନ୍ତେ ବା ନିକୃଷ୍ଟଜାତୋ ହି କଳହଲଭଃ ॥

ଲଗ୍ନେଶ୍ୱର ଗ୍ରାହକଲହୋଇ ଜାୟାପଦ । ନୀତିଶ୍ରବଣେ ବାନୀତରେକଲେ ପ୍ରତି
ଶତ୍ରୁଗୁହାଦିରେ ଥିଲେ କିମ୍ବା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅସ୍ତ୍ର । ନିକୃଷ୍ଟଜାତରୁ ବନ୍ୟ ଲଭଇ କିମ୍ଭେ
ଲଗ୍ନେଶ୍ୱର ଥିଲେ କଲହନାଥେ ଶାଗ୍ୟମ୍ଭେ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ଯୁକ୍ତେ ।

ବେଶେଶ୍ୱରୀନକଲେ ପରମୋତ୍ତମେଶ୍ୱରୀ କଳହଲଭଃ ।

ସପ୍ତମେଶ୍ୱର ଲଗ୍ନେଶ୍ୱର ବଳବନ୍ତ ହୋଇ । ଶୁଭସଙ୍ଗେ ବା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଶୁଭ
ଗଳେ ଥାଉ । ବେଶେଶ୍ୱରୀନକ ଅବା ପରମୋତ୍ତମେଶ୍ୱର । ଥିଲେ, ବିବାହ
କରୁ ଏ ଶୁଭୁଷ୍ଟ ଜାତରେ ।

ଲଗ୍ନେଶ୍ୱର ଗ୍ରାହକଲେ କଳହନାଥେ ସପାଶେ ଯଦି ନୀତିରେକା ।

ନୀତିଶବ୍ଦେ ବାସ୍ୟବଶେଷେ କଳହନାଥେ ସ୍ୱପ୍ନମନ୍ତ୍ରାୟା ।

ସପ୍ତମେଶ୍ୱର ଦୁର୍ବଳ ହୋଇ ଲଗ୍ନେଶ୍ୱର । ପାପସଙ୍ଗେ ବା ନୀତିରେ ଅବା
ହି ଦଶର । କିମ୍ବା ଅବଶ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥାଉ, ଜାୟାପାତୁ । ନିଜଜାତ ଗ୍ରାହ
ବୋଲି କହୁବ କେଶ୍ୱରୀ ।

ଉପାଦୁଳାତ୍ୟେ କୁ ବିଲଗ୍ନନାଥେ ଭାବେହୃଦୟେ ପରମୋତ୍ତମଂ ଶେ ।
 କେନ୍ଦ୍ରକୋଶେ ପଦ୍ୟା ସର୍ବୋନ୍ମେ ଶ୍ରେଷ୍ଠଃ କଳହାତ୍ ସ୍ୱପ୍ନମେବ ଜାତଃ ।
 ସପ୍ତମେଶ୍ୱର କଳଚନ୍ଦ୍ରହୋଇ ଲଗ୍ନନାଥ । ଶୁଭସଙ୍ଗେ କେନ୍ଦ୍ରେ ବା ବିକୋଶେ
 ହେଲେ ସ୍ଥିତ । ଅଗ୍ରେଷ୍ଠା ହେଲେ ବା ଅତିକ୍ରମେ ଥିଲେ ନହୁ । ନାରୀଠାରୁ
 ଜାତକ ପେ ଜାତିଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇ ।

କଳହନାଥାନ୍ତ ମଦ୍ୟା ବା କଳହରାଶିଃ କୁଟୁମ୍ବାଧିପତେର୍ବଦେହୁ ।
 ବଳେନ ସାମ୍ୟେ ସମତ କଥାୟୁ ସ୍ତୁତ୍ୟୁଂ ସୁଶୀଳାଂ ଶକ୍ତିରକ୍ରମିତ୍ରାଂ ।
 ଜୟାସ୍ତାନ ବା ତାପତ କଥା ଧର୍ମେଶ୍ୱର । ସମାନ ବଳଷ୍ଟ ହେଲେ ଲଗ୍ନେଶ
 ସଙ୍ଗେ । ପତିବ୍ରତା ସୁବରଦା ନାରୀ ଜାତକର ।

ଲଗ୍ନେଶ୍ୱରସ୍ୟାପି କଳହନାଥେ ଶହୋ ତପାୟୁସ୍ତୁତ୍ୟୁସ୍ତୁତୋଽନେୟଃ ।
 ଦିବାଣି ତେ ତସ୍ୟ କୁଳେଭ୍ୟଃ ସୁଧୀଂହେ ବିଲଗ୍ନାଧିପତେସ୍ତଦାନୀଂ
 ଲଗ୍ନେଶ୍ୱର କଳହେଶ ଶହୁ ଥିଲେ ହୋଇ । ବିବଦ୍ଧିନ ଲେକକ ସଙ୍ଗେ
 ନ ସଂହର । ସପ୍ତମେଶ୍ୱର ଲଗ୍ନେଶ୍ୱର ଦୁହେଁ ହେଲେ ଦିବ । ନାରୀକୁଳଜାତ-
 ଲେକେ ହୁଅନ୍ତି ବା ଦିବ ।

ଦାରେଶ୍ୱରସ୍ୟାପି ବିଲଗ୍ନନାଥେ ଶହୋ ତପାୟୁସ୍ତୁତ୍ୟୁସ୍ତୁତୋଽନେୟଃ ।
 ସପ୍ତମେଶ୍ୱର ହୋଇଲେ ଶହୁ ଲଗ୍ନମତ । ଜାୟା ଓ ତାକୁଳ ଲେକେ ବିଶ୍ୱେ
 ଶହୁ ହୁନ୍ତି । ଦିବ ହେଲେ ଦିବସରୁ ପର୍ବେ ଅତିବନ୍ତି ।

କଳହାଧିପତେର୍ବଶ୍ୟଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଂ କାରସ୍ୟେ ତା ।
 ସର୍ବୋତ୍ତମତତସ୍ୟେବ ତେଷାଂ ମଧ୍ୟେ ବିଭିନ୍ନଶେତ୍ ।
 ସପ୍ତମ, ସପ୍ତମାଧିପ, ଜାୟାର କାରକ । ସମାନକ ମଧ୍ୟେ ବିବ ବଳୀ ନିହା
 ଦେଖ । ପେଡ଼ ବଳୀ ତା ବର୍ଣ୍ଣରୁ ନାରୀବର୍ଣ୍ଣ ଲେଖ ।

ସୁଗୁଣାଂ ରୂପସମ୍ପନ୍ନା ତସ୍ମିନ୍ ଗୁର୍ବଞ୍ଜସାମିତେ ।
 ସାପେକ୍ଷିତେ ପାପପୁକ୍ତେ କୁରୂପା ଦୁର୍ଗୁଣା ଉଚେତ୍ ।
 ଗୂର୍ବତନକ ମଧ୍ୟରୁ ଯେ ବଳୀ ତାଠାରେ । ଗୁରୁ ଶୁଦ୍ଧ ଦୁଷ୍ଟି ଥିଲେ ରୂପରେ
 ସୁଶରେ । ବିଲଗ୍ନ ହୁଅଇ ନାରୀ ପାପଦୃଷ୍ଟି ଯୋଗେ । ଅସୁନ୍ଦରୀ କୁଟୁରା
 ନାରୀ ଥିଲେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ॥

କଳହନାଥସ୍ଥିତିରୁ ତପାୟୁଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠଂ କଳହସ୍ୟ ବିଦୁର୍ଯ୍ୟତଃ ।
 ତସ୍ୟେ ତନାତଂ ସହ ବା କଳହରାଶିଂ ତଦଂଶିବଦ୍ୟୁଃ ତପାୟୁଂ ।
 ସପ୍ତମେଶ୍ୱର ବା ଘର । ସପ୍ତମ ଭବନ । ସପ୍ତମପତିର ଉଚ୍ଚ ନୀତି ଦୁଇସ୍ତ୍ରୀ
 ଏହି ତନିକ ଅଂଶୁ ବା କଳହ ଚରଣେ । ପେଡ଼ ବଳୀ ଶୁଦ୍ଧ ବିଶ୍ୱର ସଦୃଶରେ ।

କଳହସ୍ତଶିବ ଉଦ୍‌ଘୋଷକା ସ୍ୟାତ୍ ତଦାଶମଂଯୁକ୍ତରତୋଶସ୍ତଶୋ ।

କଳହସ୍ତଶିବଂ ସମୁଦାହରନ୍ତି ପ୍ରୋକ୍ତାନ୍‌ଯଶ୍ଚଶୋଂ ଯଦ ନାସ୍ତି ପୁଞ୍ଜଃ ।

ପୂର୍ବତନସ୍ଥାନଂ ଅହ କଳହେଶୟକ୍ତ—ସ୍ତଶିବ ବିବୋଧ ଏ ଜାୟାସ୍ତଶି ବଧୂତା ।
ଏଥୁ ଏକ ଚଳୀ କୟା କଳଗ୍ରହୟକ୍ତ । ହେଲେ ହୁଏ ପୁଞ୍ଜର ଅନଂଥା ଅପୁଞ୍ଜ ।

ଗୋପିଂହକନ୍ୟାଦିଷ୍ଟ ଜନ୍ମସ୍ତଶିଃ ସ୍ତ୍ରୀଣାଂ ଉଦ୍‌ବେଳ୍ଲନ୍ତ ବାଲ୍ୟସୁତା ।

ସ୍ତଶିବଦେଶ୍ଚକମି ଚେଷୁ ଚେଷୁ ସ୍ତଥାନ ବଦେତ୍ ତଦ ବହୁର୍ ଗୁଣାଦ୍ୟାନ୍ ।
ଜନ୍ମରେ କାହାର ସିଂହ କନ୍ୟା କୟା ବୃଷ । ସ୍ତଶି ହେଲେ ପୁଞ୍ଜର ନ
ହୁଏ ବିଶେଷ । ଏ ସ୍ତଶିରେ ଶ୍ଵରଗ୍ରହ ଯେବେ ଅଂକ୍ତ ରହି । ଗୁଣସକ୍ତ ବହୁସୁତ
ସେ ନାସ ଲଭନ୍ତୁ ।

ବନ୍ୟାସଙ୍ଗୋ ମଦେ ଭ୍ରାନ୍ତୋ ଚତ୍ରେ ଦାସୀସମାଶ୍ରୟଃ ।

କୁଳେ ରଜସ୍ୱତାସଙ୍ଗୋ ବନ୍ୟାସଙ୍ଗଶ୍ଚ ଶାନ୍ତିତଃ ।

ବନ୍ୟାସଙ୍ଗ ବରୁଏ ସପ୍ତମେ ଥିଲେ ରବି । ଚନ୍ଦ୍ରଥିଲେ ଦାସୀଠାରେ ହୁଏ
ଅକୂଶଗୀ । କୁଳ ଥିଲେ ବନ୍ୟାରକସ୍ତକା ସଙ୍ଗ ଭ୍ରାବି ।

ବୃଧେ ବେଶ୍ୟାର୍ଥସ୍ଥାନା ବାଂ ବଶିକସ୍ତ୍ରୀ ବା ପ୍ରଜାଭିତା ।

• ସର୍ବୋ ବ୍ରାହ୍ମଣେଷ୍ଠୀ ସ୍ୟାବ୍ରାହ୍ମଣୀସଙ୍ଗମୋ ବୁଞ୍ଚୋ ।

ବୃଧଂଥିଲେ ବେଶ୍ୟା ବା ଭସାରିଣୀରେ ରତ । କୟା ବଶିକର ନାସ ସଙ୍ଗେ
ହୁଏ ଯୁକ୍ତ । ବ୍ରାହ୍ମଣଥିଲେ ବ୍ରାହ୍ମଣୀସଙ୍ଗମ ଓପ ବସିବ । ଶୁକ ଥିଲେ ସର୍ବବିଦ୍ୟ
ସଙ୍ଗରେ ମିଳାବ ।

ଦ୍ଵାନା ବା ପୁଷ୍ପିତା ବା ସ୍ୟାତ୍ ଚେତ୍ତୁସ୍ତୁଷ୍ଟଶନୈଷ୍ଠରୈଃ ।

ସର୍ବୋ ଚ ଗର୍ଭଣୀସଙ୍ଗଃ କୃଷ୍ଣୟା କୁବ୍ଜୟା ଶର୍ବୋ ।

ଶ୍ରେଷ୍ଠଜାତ କୟା ରଜୋବଦ ସଙ୍ଗବରେ । କେତୁ ଗହ୍ଵ କୟା ଶର ଥିଲେ
ସପ୍ତମରେ । ଶୁକ ଥିଲେ ଗର୍ଭବଦ ସେହି ନାସ ଜାଣି । ଶର ଥିଲେ କୁଳା
କାଳୀ ତାହାକୁ ବଜାଣି ।

• • ଏତଃ ସୁସ୍ଥସ୍ଥିତିଃ ଋତେଷ୍ଠଦୁକ୍ତସ୍ତ୍ରୀସଙ୍ଗମୁଦ୍ୟତାଂ ।

ସୂର୍ଯ୍ୟାଦ୍ୟୋଃ ସୁଶଗୈର୍ବୀତ୍ୟଂ ବାହନଂ ଗୃହକର୍ତ୍ତୃୟଃ ।

ଚତୁର୍ଥରେ ଥିବା ଗ୍ରହଠାରୁ ପୂର୍ବପର । ସୁସ୍ଥର ମନେ ସ ସଙ୍ଗମ କରନ୍ତି ।
ସୂର୍ଯ୍ୟାଦିମରେ ଚତୁର୍ଥରେ ଥିବା ଗ୍ରହ । ସଙ୍ଗମର ସ୍ଥାନ ପରବାଦ୍ୟେ ଯମେ ବହୁ
ବନଂ ଗୃହଞ୍ଚ କୃତ୍ୟଂ ସ୍ୟାଦିହାସ୍ତେ ଦେବତାଲୟଃ ।
କଳଂ ବଳୟୁରସ୍ତ ନମିତ ସ୍ଥାନକରୁସଣଂ ।

ବିନରେ, ଗୃହରେ, କୁଡ଼ିଆରେ ବଗିଚାରେ । ଦେବାଳୟେ, ଜଳେ, ହାତ
ରା ଘୋଡ଼ାଶାଳରେ । ନାହିଁ ସ୍ବରୂପର ଯୋଗ ହୁଅଇ ଜାଣିବ । ଶକ୍ତିମାନ
(ଗୁହାଳ) ଶକ୍ତି କେତୁକର ବଖାଣିବ ।

ପାପେୟୁକ୍ତେ ଚତୁଷ୍ଟେନ୍ଦ୍ରେ, ଚତୁଷ୍ଟାନ୍ତମୈଥୁନଂ ବଦେତ୍ ।

ପାପେତୁଷ୍ଟେଷୁ କେନ୍ଦ୍ରେଷୁ ସର୍ବେଷ୍ଟେଷୁ ବିକର୍ଣ୍ଣୟଃ ।

ପାପଯୁକ୍ତ କମ୍ବା ଦୃଷ୍ଟ ହେଲେ ଶୁଭକେନ୍ଦ୍ର । ପଶୁପରି ମଇଥୁନ ବରଇ ନରେନ୍ଦ୍ର,
କେନ୍ଦ୍ରେ କୋଣେ ପାପଯୁକ୍ତେ ସମ୍ବନ୍ଧେଥୁନଂ ବଦେତ୍ ।

ମନ୍ଦେ ପାପାଦ୍ୟୁକ୍ତେ ବାପି ସମାନ୍ତେ ତାତୃଣଂ ବଦେତ୍ ।

କେନ୍ଦ୍ର ଶିକୋଟରେ ରହିଥିଲେ ପାପମାନେ । ପଶୁପରି ମଇଥୁନ ବରନ୍ତି
ସେ ଜନେ । ଶକ୍ତି ପାପସଙ୍ଗେ କମ୍ବା ଶୁଳ୍ବକ ସଙ୍ଗରେ । ଥିଲେ ପଶୁପରି
ମୈଥୁନ ସେ ନର କରେ ।

ମନ୍ଦେ ସୂର୍ଯ୍ୟେ ସୁଖେ ଭୌମେ ସମ୍ବନ୍ଧେଥୁନଂ ବଦେତ୍ ।

ସହୌ କଳହେ ଭୌମେ ବା ସୁଖେ ତାତୃଣମୈଥୁନଂ ।

ଶକ୍ତି, ରବି, କୁଜ ଥିଲେ ଚତୁର୍ଥ ଗୃହରେ ପଶୁପରି ମାନବ ଯେ ମଇଥୁନକରେ
ସହ ସମ୍ବନ୍ଧେ କୁଜ ଥିଲେ ଚତୁର୍ଥରେ । ପଶୁପରି ମୈଥୁନକରଥାନ୍ତ୍ର ନରେ

ମନ୍ଦେଶେ ଭୃଗୁସଂହୃଷ୍ଟେ ଭୌମେନ୍ଦ୍ରେନ୍ଦ୍ରେଥବା ।

ଭୃଗୁଶା ସହୃଦେ ବାପି ଭଗବନ୍ନନ୍ଦ୍ରବଦେତ୍ ।

ଶକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଶଶିଶୁଭ ଶୁକ୍ର ଦୃଷ୍ଟିରେ । ଶୁକ୍ର ସହୃଦରେ କମ୍ବା ଶୁକ୍ରର
ଗୃହରେ । ଥିଲେ ଯୋଡ଼ି ଚନ୍ଦ୍ରନ ମାନବ ନଷ୍ଟ କରେ ।

ଏବଂ ଭୃଗୁମୁନାଥେନ ଭଗବନ୍ନନ୍ଦ୍ରବଦେତ୍ ।

ଶକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଶଶିଶୁଭ ଦୁର୍ଗାୟେଶ ଯୋଗେ । ପଶୁପରି ଫଳ ଭର୍ତ୍ତେଶ କରକ ବେଗେ ।

କର୍ମେଶେ ମନ୍ଦସଂହୃଷ୍ଟେ ଭୌମେନ୍ଦ୍ରେନ୍ଦ୍ରେଥବା ।

ଭୃଗୁଶା ସହୃଦେ ବାପି ଭଗବନ୍ନନ୍ଦ୍ରବଦେତ୍ ।

ଦଶମାୟୁକ ଶକ୍ତିର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଥିଲେ । କମ୍ବା ମଙ୍ଗଳଗୃହରେ ଯାଇଣ ରହିଲେ ।
ଶୁକ୍ରସହୃଦରେ ଅବା ଯେବେ କରେ ବାସ । ଯେ ଭଗବନ୍ନନ୍ଦ୍ରବଦେତ୍ କେନ୍ଦ୍ର ଶକ୍ତି
ଲଗ୍ନେଶ ବା କୃତ୍ରିମେଶ ଜାତେ ଥିଲେ ରହି । ଭଗବନ୍ନନ୍ଦ୍ରବଦେତ୍ ମାନବ ହୁଅଇ

କୁଞ୍ଜ କୃତ୍ରିମେଶ ମନ୍ଦେ ଗହ୍ମାଦୌ ଲଘୁନସ୍ତନା ।

କଠିନୋର୍ଦ୍ଧ୍ବକୁଞ୍ଜ ଭୌମେ ଶେଷେଷ୍ଠା ଲାଭସ୍ତନା ।

କୁଞ୍ଜ ସମ୍ବନ୍ଧେଶ ହେଲେ ଶାଶ୍ବତମା ହେଉ । ଶକ୍ତି କମ୍ବା ଶକ୍ତି ହେଲେ
ଲଘୁସ୍ତନ ବହୁ । ରବି ହେଲେ କଠିନ ଭଲଇ କୁଞ୍ଜ ତାର । ଅନ୍ୟଗୃହରେ
ଭଗବନ୍ନନ୍ଦ୍ର ନାବକର ।

ପାପେନୈବେନ ସଦ୍‌ବଚେ ଚଳିତଶିଖିରୁ ରବେତ୍ ।

ଦାବେଶେ ପାପଶେଷେ ତା ଶୁଭେ ବାଦାଦୃଶସ୍ତୁନା ।

ଶୁଭ ସ୍ତ୍ରୀମେଶ ହୋଇ ହେଲେ ପାପପୁତ୍ର । ଚିତ୍ତେ ପ୍ରଭାବ କୃତ କରଇ କହୁତ ॥

ଦାବେଶେ ପାପଶେଷେ ପାପକମ୍ପାଶୁରୁଥିଲେ । ଚିତ୍ତେ କୃତଦୃଷ୍ଟିଅଇ ଜ୍ୟୋତିଷଭେଦେଲେ

ଶୁଭଦୃଷ୍ଟେନ ସଦ୍‌ବଚେ ଦାବେଶେପି ତଥାବଧେ ।

ସମସ୍ତନା ଭବେତ୍ ପତ୍ନୀ ପାପଯୋଗେନ୍ୟଥା ଭବେତ୍ ।

ଦୁଇଶତପୁତ୍ର ହୋଇଥିଲେ ଦାବେଶର । ସମସ୍ତନା ହୁଏ ନାସ ଶେଷେ

ଚିତ୍ତର । ପାପଶେଷେ ସ୍ତ୍ରୀମେଶ ଯେବେ କରେ ବାସ । ଦୁଇସ୍ତନ ଅସମାନ କହଇ

ଜ୍ୟୋତିଷ ।

ଅତିସ୍ଥୁଳସ୍ତୁନା ପତ୍ନୀ ସଶୁଭେ ଦାରନାୟକେ ।

ଜଳଭେଦେ ଜଳକ୍ଷମେ ଗୁରୁଣାପି ଚରଣିତେ ।

ଦାବେଶର ଶୁଭପୁତ୍ର ଯେବେ ଥାଏ ହୋଇ । ନାସ ଅତିସ୍ଥୁଳସ୍ତୁନା ନିଷ୍ପତ୍ତ ହୁଅଇ

ଚତୁର୍ଥେ ଜଳଗଣିତେ ଗୁରୁର ଦୃଷ୍ଟିରେ । ସ୍ତ୍ରୀମେଶ ଥିଲେ ଅତିସ୍ଥୁଳସ୍ତୁନା କରେ

ରବି ବା ଭୂମିପୁତ୍ରେ ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟାଶୁପୁତ୍ରେ ।

ଦାଶସ୍ତ୍ରୀପେ ପାପଭାବେ ଭଗବତ୍‌ର୍ଥ୍ୟା ବିଦିତଶେତ୍ ।

ଦାବେଶର ପାପଶୁଦ୍ଧାଦିରେ ଥିଲେ ରହୁ । ଶତପାତ ବା ଶତ୍ରୁରେପେଶେ ପୁତ୍ର

ହୋଇ । ଆର୍ଯ୍ୟର ବା କୁଳ ଏମନ୍ତ ଯୋଗିରେ । ଦ୍ଵାର୍ଯ୍ୟଯୋଗିଯୁକ୍ତା ନାସ ଘଟେ

କପାଳରେ ।

ତଦାଶୌ ଗୁରୁଶୁକୌ ବା ଶୁଭାଶସଦ୍‌ବଚୌ ଯଦା ।

ସମଂ ଭଗଂ ଭବେତ୍‌ସ୍ୟାଃ ପାପୟୁକ୍ତେ ତୁ ଦାର୍ଯ୍ୟବଂ ।

ଗୁରୁ କମ୍ପାଶୁର ହୋଇ ସ୍ତ୍ରୀମେଶର । ଶୁଭଗଣିତଂ ଥିଲେ ସମଭଗ ଦାର ।

ପାପଗଣିତଂ କମ୍ପାଶୁ ହେଲେ ପାପପୁତ୍ର । ଦାର୍ଯ୍ୟଯୋଗି କରଇ ନାସର ସେ କହୁତ ।

ଶତଚନ୍ଦ୍ର, ଶତାଂ ମଧ୍ୟେ ଯଦେକସ୍ମିନ୍ ମହେଶ୍ଵରେ ।

ହସ୍ତଂ ଭଗଂ ସମାଦତ୍ତଂ ସ୍ତ୍ରୀୟ ମେବଂ ବିଦିତଶେତ୍ ।

ଶତ ଚନ୍ଦ୍ର ବା ଗୁପ୍ତ ହେଲେ ସ୍ତ୍ରୀମେଶ, । ନିଦ୍ରାଭଗା ନାସ ବୋଲି କରବ-

ଦିଦେଶ । ନାସଜାତକରୁପୁରୁଷର ଏହୁପରି । ଲଜାଦି ବିପଦବୁଦ୍ଧି କଲେକ୍ଷକ କରି

କଳହେଶେ ଜଳକ୍ଷମେ ଦାରବେ ବା ତଥାବଧେ ।

ଜଳକ୍ଷେ ଦାରଭାବେ ବା ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଶିରୀଷିତେ ।

ଚନ୍ଦ୍ରେ ଜଳକ୍ଷେ ଦାରପ୍ତେ ଜଳସ୍ଥୁଳଗୁଣିତେ ।

ଜଳକ୍ଷପୁତ୍ରା ନୁଷ୍ଠେ ସ୍ତ୍ରୀଗୁହ୍ୟସ୍ୟାଦୃତା ରବେତ୍ ।

କଳହେଣ ବା କାରକ ଜନ୍ମା ଜାୟାଭାବ । ଜଳସ୍ଥିତିରେ ପଶୁଚକ୍ର ଦୃଷ୍ଟିରେ
ଥୁବ । ଅବା ଜଳସ୍ଥିତିରୁ ଚନ୍ଦ୍ରର ସପ୍ତମରେ । ଜଳସ୍ଥିତିରୁ ଶୁକ୍ର ବା ବୃଧଦୃଷ୍ଟିରେ
ରହୁଥିଲେ ନାରୀରାଗ ଓଦା ଅନ୍ତର୍ ଭରେ ।

ପୃଷ୍ଠି ଶୋଭେ ଦାରପ୍ତେ ଜଳସ୍ଥିତି ଶବ୍ଦେପିବା ।

ଜଳସ୍ଥିତିରୁ ସଂହୃଷ୍ଟ ସତତ ଉଦ୍‌ଘାତ ଭରେ ।

ଜଳସ୍ଥିତି ବା ନବଂଶେ ପୃଷ୍ଠିଶିଳା ଥାଇ । ଜଳସ୍ଥିତିରୁ ଗୁରୁଦୃଷ୍ଟିଠାରେ ରହୁ ।
ସପ୍ତମରେ ଥିଲେ, ଯୋଦ ସଦା ଓଦା ହୋଇ ।

ପରମୋଦଂଶରେ ଶୁକ୍ର ଜଳସ୍ଥିତିରୁ ଶବ୍ଦେପିବା ।

ଭୁବନା ସଂସ୍ପନ୍ଦେ ବାପି ଦେଖନାଦେବ ତାଦୃଶ ।

ଶୁକ୍ର ସରମଜ୍ଜିତରେ ବା ଜଳସ୍ଥିତିରେ । ରବି ସଙ୍ଗେ ଥିଲେ, ଓଦା ଦେଖୁନା-
ବାରେ ।

ଦାରେଶେ ଶୁକ୍ରଗଣିରେ ଦାନେ ବା ଶୁକ୍ରସଂଜ୍ଞାରେ ।

ଶୁକ୍ରଗଣିରେ ମଂସୁକ୍ତ ଉଦ୍‌ଘାତ ଗୁହ୍ୟମ ବିଶେଷ ।

ସପ୍ତମେଶ ଶୁକ୍ରଗଣିରୁ ଥିଲେ ହୋଇ । ସପ୍ତମେଶ ବା ଯେବେ ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ଶୁକ୍ର
ଶୁକ୍ରଗଣିରୁ ଅବା ସପ୍ତମରେ ଥିଲେ ରହୁ, ଶୁକ୍ରଗଣି ଯୋଦ ନାରୀର ଯୋଗେହୁଅଇ ।

ପାପକେହେ ପାପମଧ୍ୟେ ଦାରଶେପି ତଥାବଧେ ।

ପାପକେହେ ପାପମଧ୍ୟେ ଦାରଶେପି ତଥାବଧେ ।

ପାପକେହେ ବା ପାପକେହେ ମଧ୍ୟରେ । ପାପକେହେ ଅବା ପାପକେହେ ଉପରେ ।
ସପ୍ତମେଶ ଥିଲେ, ଶୁକ୍ର ମେ ଦିଶେ ଭରେ ।

ସପ୍ତମେଶେ ଶୁକ୍ର ଦୃଷ୍ଟି ଶୁକ୍ର ଶବ୍ଦେପିବା ।

ଶୁକ୍ରଗଣିରେ ପି ସଂହୃଷ୍ଟ ସପ୍ତମେଶେ ଶୁକ୍ର ଶବ୍ଦେପିବା ।

ସପ୍ତମେଶ ହୋଇ ଗୁହ୍ୟ ଦେଲେ ଜଳଚକ୍ର । ଦିଶେଶେ ବା ଶୁକ୍ର ଶବ୍ଦେପିବା
ଦୃଷ୍ଟିରୁ । ତାଲି ଦହି ଦିଅ ନର ଶୁକ୍ର ଶବ୍ଦେପିବା ।

ସପ୍ତମେଶେ ଶୁକ୍ର ଦୃଷ୍ଟି ଶେଷନାଶପମଦ୍‌ଭେ ।

ସୌମ୍ୟଂଶେ ସୌମ୍ୟଂଶେ ସପ୍ତମେଶେ ଶୁକ୍ର ଶବ୍ଦେପିବା ।

ଶୁକ୍ର ସପ୍ତମେଶ ହୋଇ ଶୁକ୍ର ଶବ୍ଦେପିବା ଥିଲେ । ଦିଶେଶେ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅଥବା
ରହୁଲେ । ଗୁହ୍ୟନାଶେ ବା ବୃଧଦୃଷ୍ଟିରେ ରହୁଲେ । ତାଲି ଦହି ଦୁଧ ଶାଦ୍ୟ
ମାନବକୁ ମିଳେ ।

ଦାରପ୍ତେ ଶୁକ୍ରଗଣିରେ ବା ଶୁକ୍ରଗଣିରେ ଦାରପ୍ତେ ।

ପାପକେହେ ସପ୍ତମେଶେ ବା ସପ୍ତମେଶେ ସପ୍ତମେଶେ ।

ପାପପୁଣ୍ୟ କିମ୍ବା ଦୃଷ୍ଟ ନୋହୁଁ ଭୁବିପୁର । ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ରଦୃଷ୍ଟିରେ ସପ୍ତମେ
ହେଲେ ପ୍ରିତ । ସଦା ମାନବ ଭୁଞ୍ଜି ତାଲି ଦଧି ଘୃତ ।

ରବି ବା ଭୂମିପୁତ୍ର ବା ସପ୍ତମେଶେ ଶୁଭେଷିତେ ।

ଭୁକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତବେଳେ ବାପି କଦାଚିଦଧିପୁରୁଷକ ।

ସପ୍ତମେଶ ହୋଇ ରବି କିମ୍ବା ଭୂମିପୁର । ଶୁଭଦୃଷ୍ଟିରେ ହିଁ ସପ୍ତମେ
ହୋଇଲେ ପ୍ରିତ । କେଦେ ନର ଭୁଞ୍ଜେ ତାଲି ଦଧି ଘୃତ ।

ପାପେ ସପ୍ତମେଶବସ୍ଥେ ତଦାଶେ ପାପସଂସୃତେ ।

ହରଷଷ୍ଠ୍ୟଂଶକେ ବାପି ଶୁଭପ୍ରାପ୍ତିପ୍ରାପ୍ତକ ।

ସପ୍ତମେଶ କିମ୍ବା ଭବ ହେଲେ ପାପପୁର । ହରଷଷ୍ଠ୍ୟଂଶେ ବା ସପ୍ତମେଶ
ହେଲେ ପ୍ରିତ । ଏ ଯୋଗେ ମାନବ ଭୁଞ୍ଜେ ସଦା ଶାଗଭାତ ।

ବନେ ଗୁରୌ ବା ଦାରେଶେ ଜଳଗଣ୍ୟଂଶସମୁଦେ ।

ଜଳଗ୍ରହେଶ ବା ଦୃଷ୍ଟେ କ୍ଷୀରସାନାଦିଭାଗବେତ୍ ।

ସପ୍ତମେଶ ଗୁରୁକିମ୍ବା ଶରୀ ଯେବେ ହୋଇ । ଜଳଗଣି ବା ନଦୀଂଶେ ସେବେ
ଥାଏ ରହୁ । କିମ୍ବା ଜଳଗ୍ରହ କରଣନେ ଥିଲେ ରହୁ । ଏ ଯୋଗେ ମାନବ ସଦା
ଦୁଧ ପିଇଥାଉ ।

• ସପ୍ତମେଶପ୍ରିତାଂଶେଶେ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟିସମନ୍ୱିତେ ।

• ଶୁଭଗ୍ରହାଂଶକେ ବାପି ଶତକ୍ଷୀରାଦିପ୍ରାପ୍ତକ ।

ଯେବେ ସପ୍ତମେଶ ଥିବା ନଦୀଂଶସହିତ । ଶୁଭଦୃଷ୍ଟିରେ କା ରହେ ଶୁଭ
ନଦୀଂଶର । ଏ ଯୋଗେ ମାନବ ସଦା ଶାବ ଗୁଡ଼ିଆଇ ।

ବହୁବ୍ୟ ସପ୍ତମେ ପାପୀଃ ଷଷ୍ଠେ ବା ରବି ଭେଦିବା ।

ହରଷଷ୍ଠ୍ୟଂଶସଂସୃତା ମୁହୂର୍ତ୍ତେ ବିନିର୍ଦ୍ଦେଶେତ୍ ।

ଷଷ୍ଠେ କିମ୍ବା ସପ୍ତମରେ ଅବା ଅଷ୍ଟମରେ । ବହୁପାପ ଥିଲେ ହରଷଷ୍ଠି
ଅଂଶଠାରେ । ମୁହୂର୍ତ୍ତେ ବ୍ୟାଧି ଜନ୍ମେ ଜାତକ ଶସ୍ତରେ ।

ଇତି ଶ୍ରୀ ସର୍ବାର୍ଥଚିନ୍ତାମଣି ଷଷ୍ଠୋଽଧ୍ୟାୟଃ ।

ସପ୍ତମୋଽଧ୍ୟାୟଃ । ଅସୁର୍କର୍ମଫଳବିବରଣଃ ।

ମରଣକ୍ଳୀବିତମରଣଂ ଗୃହ୍ୟସ୍ଥାନାଂ ଥ ମରଣହେତୁଂ ଥ ।

ଅନ୍ୟସ୍ଥାନଂ ଭୁବିଦେଶଂ ପରାଭବମସି ଚନ୍ଦ୍ରହେତୁଂ ପ୍ରାଞ୍ଜୟଃ ।

ଅସୁମରୁ ଅସୁଃ ମରଣ, ଯେ ଗୃହ୍ୟସ୍ଥାନ ମରଣ କାରଣ । ଅନ୍ୟସ୍ଥାନ,
ଅଥାକାର ଦେଶ, ପରାଭବ, ଚନ୍ଦ୍ରକ ମୁକନ ।

ରକ୍ତେଶ୍ବରେ ପାପସୁଦେହନ୍ତ୍ୟାଶ୍ରିତାବଲ୍ୟାୟୁରସ୍ୟେତ ବଦନ୍ତି ଶଷ୍ଠେ ।
ତଦାପି ଲଗ୍ନେଶ୍ବରଯୋଜନାତଃ ସ୍ଵଲ୍ୟାୟୁରସ୍ୟେତ ବଦନ୍ତି ସତ୍ରା ॥

ପାପସୁକ୍ତ ଅଷ୍ଟମେଶ ବ୍ୟୟେ କମ୍ବା ଶଷ୍ଠୀକରେ ରହୁଲେ । ଅଲ୍ୟାୟୁ
କରଇ, ଅଧିକ ଅଲ୍ୟାୟୁ ଲଗ୍ନେଶ୍ବରଯୁକ୍ତ ଥିଲେ ।

ସ୍ଵକ୍ଷେତ୍ରସଂସ୍ଥେ ପଦ ରକ୍ତନାଥେ ଦୀର୍ଘାୟୁଶ୍ଚକ୍ରମନ୍ତୟୋ ମହାନ୍ତା ।

ମନ୍ଦେନ ବାୟୁଃ ପ୍ରକରୁର୍ଗାୟୁଃ ସ୍ଵକ୍ଷେତ୍ରମିହେ ଜଗୁଃସ୍ଥିତେନ ।

ଯେବେ ଅଷ୍ଟମେଶ ସ୍ଵଗୃହେ ରହଇ ଦୀର୍ଘାୟୁ ହୁଏ ମାନବ । କମ୍ବା ଶକ୍ତି
ଯେବେ ଉଚ୍ଚେ ବା ସ୍ଵଗୃହ ମିତ୍ରଗୃହେ ବା ରହୁବ । ଦୀର୍ଘାୟୁ ମାନବ ହୁଅଇ,
ଶକ୍ତିରୁ ଆୟୁମଧ୍ୟ ବିଗୁରବ ।

ରକ୍ତେଶ୍ବରେଶାପି ବିଲଗ୍ନନାଥେ ଯୁଦେ ରପୌ ବା ବ୍ୟୟଶ୍ଚୟକ୍ତେ ।

ଶଷ୍ଠାନ୍ତ୍ୟସେ ବା ଯଦିଲଗ୍ନୟକ୍ତେ ଦୀର୍ଘାୟୁରସ୍ୟେତ ଶୁଭେଷିତେ ବା ॥

ଅଷ୍ଟମେଶୟକ୍ତ ଲଗ୍ନନାଥ ଯେବେ ଶଷ୍ଠେ ବ୍ୟୟେ ବା ରହଇ । ଶଷ୍ଠେଶ
ବ୍ୟୟେଶ ଲଗ୍ନରେ ରହୁଲେ ଶୁଭଗ୍ରହଦୃଷ୍ଟ ହୋଇ । ଦୀର୍ଘାୟୁ କରଇ ଜାଣିଥାଅ
ନରେ ପଶୁଁଯୋଗ ଯେବେ ହୋଇ ।

କର୍ମେଶ୍ବରେଶାପି ବିଚିତ୍ରନାୟଂ ଦୀର୍ଘଂ ସୁହସ୍ତେ । ତୟତେନ ତେନ ।

କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥିତିଃ କର୍ମବିଲଗ୍ନରକ୍ତ ନାଥୌସ୍ତଥୌବାୟୁରୁଦାହବନ୍ତି ।

ଉଚ୍ଚେ ବା ମିତ୍ରେ ବା ସ୍ଵଗୃହରେ ଥିଲେ ଦୀର୍ଘାୟୁ କରେ କର୍ମେଶ । ଦଶମ,
ଲଗ୍ନ, ଅଷ୍ଟମ ପତିମାନେ କେନ୍ଦ୍ରେ ଥିଲେ ଦୀର୍ଘାୟୁଷ ।

ସ୍ରୋତ୍ରଂ ସ୍ତ୍ରବେବ୍ୟୋମଗତେଷ୍ଠିଭର୍ତ୍ତା ସଞ୍ଜନୂଜୈଃ କେନ୍ଦ୍ରଗତେସ୍ତଥୌବ ।

ଃ ସ୍ଵକ୍ଷେତ୍ରକୋଶାଦିବତେକଶେଷତ୍ ବଦନ୍ତି ଦୀର୍ଘାୟୁରୁଦାରଗଣାଃ ।

ପୂର୍ବ ଚିତ୍ରଗ୍ରହ ଥିଲେ ଦଶମରେ କମ୍ବା ଶକ୍ତି ସଙ୍ଗରେ । କେନ୍ଦ୍ରରେ ଥିଲେ
ବା ଚିତ୍ରଗ୍ରହାଦିରେ ଥିଲେ ଦୀର୍ଘାୟୁ କରେ ।

କେନ୍ଦ୍ରାନ୍ତରେ ବିଲଗ୍ନେଶେ ଗରୁଶ୍ଚକ୍ରସମନ୍ୱିତେ ।

ତାଭ୍ୟାଂ ଚିତ୍ରସିତେ କାପି ଦୀର୍ଘାୟୁର୍ବିଦିଶେତ୍ ।

ଗୁରୁଶ୍ଚକ୍ରୟକ୍ତ କମ୍ବା ଦୃଷ୍ଟହୋଇ କେନ୍ଦ୍ରେ ଲଗ୍ନେଶ ରହୁଲେ । ଦୀର୍ଘାୟୁ
କରଇ ଜାଣିଥାଅ ନରେ ଏ ଯୋଗେ ଜନମ ହେଲେ ।

ଚତୁରସ୍ତେଶୁଭୈର୍ଯୁକ୍ତେ ଲଗ୍ନେଶେ ଶୁଭସଂଯୁଦେ ।

ଗୁରୁଶାଦୃଷ୍ଟି ସଂଯୋଗେ ପଶୁଁମାୟୁର୍ବିଦିଶେତ୍ ।

ଃ ସ୍ଵକ୍ଷେତ୍ର କୋଶାଦି — ସ୍ଵଗୃହ ମୂଳବି କୋଶ, ଉତ୍ତମ ସ୍ଵକ୍ଷେତ୍ରପ୍ରଭୃତି ନ ଶିବ ।

କେତ୍ତେ ଶୁଭ ଥୁବ, ଲଗ୍ନେଶ୍ୱର ଯେବେ ଶୁଭସଙ୍ଗରେ ରହୁବ । ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି
ତାହାଠାରେ ରହୁଥିଲେ ଦୀର୍ଘଆୟୁଷ କରବ ।

କିଷକାୟଗତାଃ ପାପାଃ ଶୁଭାଃ କେଦନ୍ଦିକୋଶଗାଃ ।

ଲଗ୍ନେଶେ ବଳସଂଯୁକ୍ତେ ପୂର୍ଣ୍ଣମାୟୁର୍ଭବିଷ୍ୟେତ୍ ।

ତୃତୀୟ ଷଷ୍ଠ ଅୟୁରେ ପ୍ରାପ୍ତମାନେ, ଶୁଭେ କେଦନ୍ଦିକୋଶରେ । ଲଗ୍ନେଶ୍ୱର
ବଳଯୁକ୍ତ ଥିଲେ ଦେଇ ଦୀର୍ଘ ଯୁ ଏହି ଯୋଗରେ ।

ଶତସପ୍ତରାଶି ଶୁଭକ୍ଷେତ୍ର ଶୁଭେଷୁ ସହଜେଷୁ ଚ ।

କିଷକାୟେଷୁ ପାପେଷୁ ପୂର୍ଣ୍ଣମାୟୁର୍ଭବିଷ୍ୟେତ୍ ।

ଷଷ୍ଠ ସପ୍ତମ ଅଷ୍ଟମେ ଶୁଭଥୁବେ, ତୃତୀୟ ଷଷ୍ଠ ଅୟୁରେ । ଯେମେ ପ୍ରାପ୍ତ ଥିଲେ
ମାନବ ଏପୋକେ ପୂର୍ଣ୍ଣାୟୁଷ ଲଭ କରେ ।

ରାତ୍ରାଧିପେ ବିଲଗ୍ନସ୍ଥେ ଶୁଭଶୁକ୍ଳୟୁକ୍ତେଷ୍ଠିତେ ।

ଲଗ୍ନେଶେ କେଦନ୍ଦିକେ ବା ଦୀର୍ଘମାୟୁର୍ଭବିଷ୍ୟେତ୍ ।

ଶୁଭଶୁକ୍ଳୟୁକ୍ତ କର୍ମା ଦୃଷ୍ଟଦେଇ ଲଗ୍ନେ ଥିଲେ ଅବମେଶ । ଲଗ୍ନେଶ୍ୱର ଅବା
କେଦରେ ରହୁଲେ କରଇ ଦୀର୍ଘଆୟୁଷ ।

ଉଚ୍ଚାଶ୍ରିତେଷ୍ଠିଭିଃ ଶେଷେର୍ଲଗ୍ନେ ରହେଶସଂଯୁକ୍ତେ ।

ରାତ୍ରେ ଶାସକଜ୍ଞାନେ ତୁ ଦୀର୍ଘମାୟୁର୍ଭବିଷ୍ୟେତ୍ ।

ସହ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରଗ୍ରହ ଉକ୍ତେ ଥୁବେ ରାତ୍ରେଶ ଥୁବ ଲଗ୍ନରେ । ପାପଦ୍ୱାନ
ହେଲେ ଅଷ୍ଟମ ଭବନ ଦୀର୍ଘାୟୁ ହୁଅନ୍ତି ନରେ ।

ରାତ୍ରସ୍ଥିତେଷ୍ଠିଭିଃ ଶେଷେଃ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଦିସ୍ତ୍ରସେଦ୍ବିଶେଃ ।

ଲଗ୍ନେଶେ ବଳସଂଯୁକ୍ତେ ଦୀର୍ଘମାୟୁର୍ଭବିଷ୍ୟେତ୍ ।

ଅଷ୍ଟମସ୍ଥକରେ ଉକ୍ତେ ଅବା ମିତ୍ରଗୃହେ ବା ଚନ୍ଦ୍ରଗୃହରେ । ଚନ୍ଦ୍ରଗ୍ରହ ଥୁବେ,
ଲଗ୍ନେଶ୍ୱର ବଳିଷ୍ଠ ହେଲେ, ଦୀର୍ଘାୟୁଷ କରେ ।

ପାଶବତାବିଭ୍ରାନ୍ତାଃ ପାପା ସର୍ବେ ଶୁଭସ୍ୱଥା ।

କେଦନ୍ଦିକୋଶଚିତ୍ତୟାଃ ପୂର୍ଣ୍ଣମାୟୁର୍ଭବିଷ୍ୟେତ୍ ।

ପାଶବତାଶରେ ଥୁବେ ପ୍ରାପ୍ତମାନେ, କେଦନ୍ଦିକୋଶଭବନେ । ଶୁଭଗ୍ରହେ
ଥିଲେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆୟୁଷ ଲଭ କରଥାନ୍ତି ଜନେ ।

ଷଷ୍ଠାୟୁମେ ବାୟୁ ପାପେ ଲଗ୍ନେଶେ ଦୁର୍ବଳେ ଯଦି ।

ଅନ୍ଧାୟୁରନପତ୍ୟା ବା ଶୁଭଦୃଷ୍ଟୋଗବର୍ଜିତେ ।

ଷଷ୍ଠ ଅଷ୍ଟମ ଦ୍ୱାଦଶେ ପାପଥିଲେ ଦୁର୍ବଳ ଲଗ୍ନାୟୁକ । ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ବା
ନାହୋଇ ନ ଲଭିଲେ ଅନ୍ଧାୟୁ ବା ଅପୁତ୍ର ।

ଚତୁଷ୍ପଦ୍ଭାବେ ପାପେ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟିବିକଳିତେ ।

କଳହାନେ ଚିତ୍ତଗ୍ନେଶେ ସ୍ଵଲ୍ପମାୟୁର୍ବିଦିଶେତ୍ ।

ଶୁଭଦୃଷ୍ଟିହୀନ ହୋଇ ପାପମାନେ ଯେବେ ରହନ୍ତି କେନ୍ଦ୍ରରେ । ଲଙ୍ଘେଶ୍ଵର
ହୀନକଳ ହୋଇଥିଲେ ଅତିଥ ଆୟୁଷ କରେ ।

ତ୍ୟାଗୀ ପାପସଂଯୁକ୍ତେ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟିବିକଳିତୌ ।

ଚୁରଷଷ୍ଠ୍ୟଂଶକେ ବାପି ସ୍ଵଲ୍ପମାୟୁର୍ବିଦିଶେତ୍ ।

ବିଷୟ ହାବିଶ ଦୁର୍ଦ୍ଦେ ପାପଯୁକ୍ତ ଦେଲେ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ହୀନ । ଛଉଁସ ଗ୍ରହେଶ୍ଵର
ଚୁର ଷଷ୍ଠ ଅଂଶେ ଥିଲେ ବା ଅଳ୍ପାୟୁ ଜନ ।

ଅୟୁର୍ଭୋଗାସ୍ତିଧା ପ୍ରୋକ୍ତଃ ସ୍ଵଲ୍ପମଧ୍ୟାୟୁଃ ।

ଦ୍ରାବିଶସ୍ତ୍ରବିମଳାୟୁର୍ମଧ୍ୟମାୟୁର୍ବିଦିଶେତ୍ ।

ସପ୍ତଦଶଃ ପ୍ରାକ୍ ତତଃ ପର୍ଣ୍ଣମୟୁରଦି ବଦନ୍ତି ହି ।

ଅଳ୍ପ; ମଧ୍ୟ, ଦୀର୍ଘ ଭେଦରେ ବିବିଧ ଅୟୁ ହୁଏ ପରିମାଣ । ବଡ଼ଶ ଯାଏ ଅଳ୍ପାୟୁ
ବୋଲିପାଏସବୁରପାଏମଧ୍ୟମାୟୁ ସବୁରୁ ଅଧିକରେ ଦୀର୍ଘ ଅୟୁ ଏହିତ୍ରମେ ଅୟୁନାଶ

ଅଳ୍ପାୟୁର୍ବିନିନାଥସ୍ୟ ଶତ୍ରୁର୍ଭଗାୟୁସୋ ଯିତ୍ ।

ସମତ୍ତେ ମଧ୍ୟମାୟୁଃ ସ୍ୟାନ୍ ମିତ୍ରେ ଦୀର୍ଘାୟୁସଦିଶେତ୍ ।

ଭବିଷ୍ୟେ ହେ ହେଲେ ଲଙ୍ଘେଶ୍ଵର ଅଳ୍ପାୟୁଷ କରେ । ସମତ୍ତେଲେ
ମଧ୍ୟମ ଅୟୁ କରଇ, ମିତ୍ରେ ଦୀର୍ଘାୟୁ କହ ।

କଳହାନେ ଚିତ୍ତଗ୍ନେଶେ ଜୀବେ କେନ୍ଦ୍ରବିକୋଶସେ ।

ଷଷ୍ଠାଷ୍ଟମବ୍ୟୟେ ପାପେ ମଧ୍ୟମୟୁରୁଦାହୁତଂ ।

କେନ୍ଦ୍ରେ ବା ବିକୋଶେ ଥିବ ଚୁକ୍ତସ୍ଥିତି ଦୁର୍ବଳ ହେବ ଲଙ୍ଘେଶ୍ଵର ॥ ଷଷ୍ଠ ଅଷ୍ଟମ
ବ୍ୟୟେ ପାପ ରହିଲେ କରଇ ମଧ୍ୟମାୟୁଷ ।

ଶୁଭେ କେନ୍ଦ୍ରବିକୋଶସ୍ତେ ଶନୌ ବଳସମନ୍ୱିତେ ।

ଷଷ୍ଠେ ବାଷ୍ଟମେ ପାପେ ମଧ୍ୟମାୟୁରୁଦାହୁତଂ ।

ଶୁଭଗ୍ରହ କେନ୍ଦ୍ରେ ବା ବିକୋଶେ ଥିବ ଶକ୍ତି ହେବ ବଳସୁତ । ଷଷ୍ଠ ଇମ୍ଭା
ଅଷ୍ଟମରେ ପାପଥିଲେ କରଇ ମଧ୍ୟମାୟୁଷ ।

ଲଗ୍ନେ ବିକୋଶେ କେନ୍ଦ୍ରେ ବା ମଧ୍ୟମାୟୁଷ୍ଠ ମିଶ୍ରିତେ ।

ଲଗ୍ନ ବିକୋଶ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଶୁଭପାପଗ୍ରହ ମିଶ୍ରି ହୋଇ ରହିଲେ
ମଧ୍ୟାୟୁ ହୁଅଇ ଜାତକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଅଟନ୍ତି କହ ।

ଅଳ୍ପାୟୁର୍ଯୋଗଜାତାନାଂ ଚପତପାକୋ ମୃତପ୍ରଦଃ ।

ମଧ୍ୟମେ ପ୍ରତ୍ୟାଭିଦିଶା ମୃତଂ ଦଦ୍ୟାତ୍ ବିଶ୍ଵେଶ୍ଵରଃ ।

ବଧବେଶଦଶା କଷ୍ଟା ପୃଷ୍ଠାୟୁର୍ଯୋଗସଂଜ୍ଞାରେ ।

ଯୋଗାୟୁରିତ ନିଷ୍ପତ୍ୟ ଜାତସୈବଂ ବଦେନ୍ ବୁଧା ।

ବିପତ୍ତିଭାର ଦଶା ମାରକ କରେ ଅଳ୍ପାୟୁ ଯୋଗ ଜାତକୁ । ମଧ୍ୟମ ଅୟୁରେ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନବଦଶା କରଇ ମାରକକୁ । ବଧନକ୍ଷତ୍ରଦଶା କରେ ମାରକ ପୃଷ୍ଠାୟୁ ଯୋଗଜନ୍ମର । ଯୋଗଅୟୁ ଜାଣି ମାରକ ନିଷ୍ପତ୍ତ କର ପଣ୍ଡାରେ ଜାତର ।

ଅୟୁର୍ଲଗ୍ନାୟୁପତ ବଳେନ ଧ୍ୟାନୋ ଧର୍ମାୟୁନୁଗୁଣେଷୟୁକ୍ତୋ ।

ଯୁକ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁ ତସ୍ୟ ବଦନ୍ତି ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞା ଶତ୍ଵେନ ତା ତନ୍ମରଣଂ ବିଶେଷତ୍ । ଲଗ୍ନେଶ ଥିଉ ଅବୁଦମଣ ଦୁର୍ବଳହେଉ, କୁଳ ଶତ୍ରୁଶ୍ଵର--ସଙ୍ଗେ ଯୁକ୍ତ ହେଲେ ଯୁକ୍ତରେ ଅଥବା ଶତ୍ରୁଦ୍ଵାରେ ମୃତ୍ୟୁକର ।

ରକ୍ତ୍ରାଜନାଥୋ ଯଦି ବା ରାସୁପ୍ପୋ ଯଦି ତୁଳୋ କେତୁଯୁକ୍ତୋ ସମନ୍ତୋ ।

ତେନ୍ନ ଜ୍ଞାନାଳେ ଉପକାପି ପାଦେ ଶତ୍ଵେନ ଶ୍ଵେତେର୍ବରଣଂ ପ୍ରସାଦ ।

ଶତ୍ରୁ କେତୁ ଜମ୍ବା ଶକି ଯୁକ୍ତହେଉ ଅବୁଦମଣ ଲଗ୍ନନାଥ । ଦୁହେଁ ଶତ୍ରୁ ଥିଲେ ତା ଦଶାଅନ୍ତରେ ଶ୍ଵେତବରେ ଶତ୍ରୁ ନାଶ ।

ରକ୍ତ୍ରାଜସୌ ବାହନନାଥୟୁକ୍ତୋ ତସ୍ମାନ୍ମୃତଂ ତସ୍ୟ ବଦନ୍ତି ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞା ।

ମୃତ୍ୟୁ ଉଜ୍ଜ୍ଵାଳାୟୁରୁପଂୟୁକ୍ତୋ ଯୋ ଦେହେଶଜାତୋ ରାସୁବାବଶ୍ୟତ୍ । ରକ୍ତେଶ ଲଗ୍ନେଶ ଚତୁର୍ଥେଶ ଯୋଗେ ମରେ ବାହନ ହେତୁରେ । ରକ୍ତେଶ ଲଗ୍ନେଶ ଶୁଭ୍ର ଏକଯୋଗେ ଅଜ୍ଞତ୍ ହେତୁରେ ମରେ । ଲଗ୍ନେଶ ଶୁଭ୍ର ଏ ଦୁହେଁ ଶତ୍ରୁ ଥିଲେ ମରଇ ସେ ଅଜ୍ଞତ୍ରେ ।

ଲଗ୍ନେଶ୍ଵରେ ବାହନନାଥୟୁକ୍ତେ ବାଗୀଶ୍ଵରେଶାପି ଯୁକ୍ତେ ଉଜ୍ଜ୍ଵାଳତ୍ ।

ଦେହେଶ୍ଵରେ ବାହନବିଭକ୍ତବନାଥାୟୁକ୍ତେ ବା ମରଣଂ ଉଜ୍ଜ୍ଵାଳତ୍ ॥ ଲଗ୍ନେଶ ଚତୁର୍ଥେଶ ଶୁଭ୍ର ଏକେ ଯୋଗେ ଅଜ୍ଞତ୍ରେ ମରେ । ଲଗ୍ନେଶ ଚତୁର୍ଥେଶ ବ୍ରହ୍ମାୟୁ ନାଥ ଯୋଗେ ମରେ ଅଜ୍ଞତ୍ରେ ।

ରକ୍ତେଶଯୋଗାନ୍ତରଣଂ ଦଶାୟାଂ ମନ୍ତ୍ରବିଶାୟାମଥବା ବଦନ୍ତି ।

ପିତାଦିଭ୍ରାତୃସପୋଗଦୃଷ୍ଟ୍ୟା ପିତାଦିବାନଂ ମରଣଂ ତଥୈବ ।

ଅଷ୍ଟମେଶ ଦଶା ଅନ୍ତରାଦି ଯୋଗେ କ୍ଷେତ୍ର ଦୁଅଇ ମରଣ । ପିତୃ ପ୍ରଭୃତି ଭ୍ରାତୃ ଯୋଗ ଦେଖି କହ ମରଣ କାରଣ ।

ବୁଦ୍ଧ୍ୟନ୍ତରୋ ଭ୍ରାତୃସୁଦେବ ପୁକ୍ତୋ ଦୁଃସ୍ଥାନବୋ ବା ବିଷଭକ୍ଷଣେନ ।

ଗହ୍ମର୍ଜନାୟାଂ ସହୃଦୋ ଚ ଦୁଃସ୍ଥାଗୁହ୍ୟକନାତ୍ ତସ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁଂ ବଦନ୍ତି ॥ ବ୍ରହ୍ମସେଶ ଲଗ୍ନାତ ଦୁହେଁ ଶତ୍ରୁବଦ୍ ଅଶୁଭ ସ୍ଥାନରେ । ଥିଲେ ବିଷଖାର ମରଇ, ବା ଗହ୍ମକେତୁ ସଙ୍ଗେ ଅଶୁଭରେ । ଥିଲେ ସେହୁ ଦୁହେଁ ଦଉଡ଼ି ଦେଇଣ ଅସୁହେୟା ନର କରେ ।

ଷଷ୍ଠେଷ୍ଠରେ ଭାନସୁତେ ସଗହୌ କେତୌ ମୁଗାଭୀତରୁଦାହରନ୍ତି ।
 ଜାତନେ ଯୁକ୍ତେ ଗଜଭୀତରସ୍ୟ ଜାତସ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରେଶୟତେଶ୍ଵରୀତଃ ।
 ଶକ୍ତ ଶଷ୍ଠସକ ହୋଇ ଶକ୍ତକେତୁ ସଙ୍ଗେ ଥିଲେ ମୁଗଭୟା ଗୁରୁସଙ୍ଗେ
 ଥିଲେ ହାତୀଭୟ ହୁଏ, ଚନ୍ଦ୍ର ସଙ୍ଗେ ଅଶ୍ଵଭୟ ।

ସୂର୍ଯ୍ୟାଦ୍ୟୁତେ ତାତୁଶସ୍ତ୍ରାନୁସୂତେ ମୁଗାସ୍ତଶ୍ଚାଞ୍ଜନକାସ୍ତ୍ରଭୌମେ ।
 ଶଷ୍ଠସ୍ଥିତେ ଭ୍ରାତୃ ସୁତେଷି ତୈକଂ ବିଦା ସ୍ଵଭ୍ରାତୃ ସ୍ଵଗୃହଂ ସ୍ଵଶେଷେ ।
 ଭବିଷ୍ୟେ ଶୂଙ୍ଗୀ ସଶ୍ଚ ଭୟ, କୁଳସଙ୍ଗେଭୟ କୁକୁରଭୁ । କମ୍ପାଏକ ଶକ୍ତ
 ଶଷ୍ଠକେ ରହିଲେ ଭୟ କୁକୁରହେତୁରୁ । ପୂର୍ବନୋବକର୍ତ୍ତା ଗ୍ରହମାନେ ଯେକେ
 ସ୍ଵଗୃହେ କମ୍ପା ଭୁଜାବେ । ନ ଥାନ୍ତି ଏ ଫଳ ନିଷ୍ଠୁର ଘଟଇ ଜାଣିଥାଅ ବିଜ୍ଞାନରେ ।
 ସୁଶେଶସ୍ତ୍ରାଭ୍ୟେଶବଲଗ୍ନନାଥାସ୍ତ୍ରୀକୋଶଗଃ କେତୁ ଗତାଶ୍ଚ ସର୍ବେ ।
 ଭୁକ୍ତୌ ଯଦା ତପ୍ତରପାକକାଳେ ପିତା ସହୈବାନୁମୃତଞ୍ଚ ମାତୁଃ ।
 ଚତୁର୍ଥ ନବମ ଇଗ୍ନଃପାନେ ଥିଲେ କେନ୍ଦ୍ରେ ବା ହିକୋଶେ । ସେମାନଙ୍କ
 ଦଶା ଅନ୍ତରେ ବା ପିତା ମାତା ମରଣ ବ୍ୟାପଣେ ।

ରହେ ଶଶାବେ ଫଣିନାଥଯୁକ୍ତେ ଘ୍ରାନେ ଝିପସ୍ଵାରୟତଃ ସମନ୍ଦେ ।
 ତନ୍ମସ୍ଥିତେ ଘ୍ରାନବଳେ ଶଶାବେ ପିଶାଚପୀଡ଼ା ଜଳଜା ଚ ପୀଡ଼ା ।
 ଶଷ୍ଠସଙ୍ଗେ ଘ୍ରାନବଳତନ୍ତ୍ର ଅଷ୍ଟମରେ ଥିଲେ ଅସମ୍ଭାର । ପିଶାଚ ବା ଜଳ—
 ପୀଡ଼ା ଜନ୍ମେ ତହିଁ ଥିଲେ ସେ ଶନି ଫୁଲାର ।

ଭ୍ରୌମାନ୍ତମଦାନ୍ୟତମେନ ଯୁ କ୍ର ଶୀଘେ ଶଶାବେ ନିଧନସ୍ଥିତେଷି ।
 ଦୁଃସ୍ଥେ ଭ୍ରାତୃସ୍ଵାରୟତାନ୍ତୁଃ ସ୍ୟାତ୍ ପିଶାଚବାଧା ମୃତଦା ଭବେଦ୍ ।
 କୁଳ, ଶକ୍ତ କମ୍ପା ଶକ୍ତ ସଙ୍ଗେ ଶୀଶଶଶୀ ଥିଲେ ଅଷ୍ଟମରେ । ଅଶ୍ଵଭୟହେ
 ବା ଥିଲେ ଅସମ୍ଭାର ବ ପିଶାଚବାଧା ମାରେ ।

ରହେ ସଗହୌ ଯଦିବା ସକେତୌ ଗୁରୁର୍ଥକାତ୍ ସାତ୍ତନମାହୁରସ୍ୟ ।
 ରହେ ଶ୍ଵରେଶପି ପ୍ରତେ ତଥୈକଂ ଚକ୍ଷୁଦିଶସ୍ଵ୍ୟଂ ଶୟତେଷି ସତ୍ୟଂ ।
 ଶକ୍ତକେତୁସଙ୍ଗେ ଶଶୀ ରହେ ଥିଲେ ହୁଏ ଗୁରୁର୍ଥକ କୁର । ଅଷ୍ଟମେଶ
 ତହିଁ ସଙ୍ଗେ ରହିଥିଲେ ସମାନ ଫଳ ବିଶ୍ଵର । ଏହିମୋଟେ ଶଶୀ ଚକ୍ଷୁଦିଶ-
 ଅଂଶେ ଥିଲେ ନିଷ୍ଠେ କରେ କୁର ।

ଜାତସ୍ଥିତେ ବାସରନାୟକେ ବା ଶଷ୍ଠାଷ୍ଟମସ୍ଥେ ଯଦି ପାପଦୃଷ୍ଟେ ।
 ଶୁକ୍ଳଃ ପ୍ରକୋପାନ୍ତରଣଂ ପିତୁଷ୍ଚ ତସ୍ମାଦ୍ଵା ବିଭବନାଶମେତ ।
 ସାପଦୃଷ୍ଟ ରବି ଜାତରେ ବା ଶଷ୍ଠ ଅଷ୍ଟମରେ ଥିଲେ ରହୁ । ଶକ୍ତକୋଷ୍ଠ
 ପିତା ପ୍ରାଣନାଶ ହୁଏ, ସେହେତୁ ଧନ ନାଶର ।

ଅଥ ଅରହସ୍ୟୋଗାଃ ।

ଲଗାଛୁ ଗ୍ରେ କର୍ମଣି ଭୂମିସ୍ତୁତେ ପାପେଷ୍ଠିତେ ମାତୁଳମୃତ୍ୟୁମାତୁଃ ।

ମନ୍ଦେନ ସୁକ୍ତେ ସଦି ସୁନିମ୍ବୁତ୍ୟଂ ଚନ୍ଦେ, ହି ତନ୍ନାତୁମୃତ୍ୟୁଂ ସପାପେ ॥

ନବମ ବା ଦଶମରେ ଭୂମିସ୍ତୁତ ଥାଉ । ପାପ ତାହାକୁ ଦେଖିଲେ ମାତୁଳ ମରଇ ।

ତହିଁ ଶବ୍ଦ କୁଳଯୋଗେ ପଦ୍ମବରେ ନାଶ । ତହିଁକୁ ଜରଦ ଯୋଗେମାତାର ବିନାଶ

ପିତୃମୂର୍ତ୍ତିବାସରନାୟକେତୁ ନ ସଂଶୟଃ ପାପତୃଣା ସମେତେ ।

ପାପତ୍ରୟୋନପି ସୁତୋ ବିଲମ୍ବିତଶାବରୋ ମୃତ୍ୟୁମୁପେତ ବାଳଃ ॥

ତହିଁ କୁଳ ଭବ ସଙ୍ଗେ ପାପର ଦୃଷ୍ଟି ରେ । ଥିଲେ ଶତ୍ରୁସ୍ତ୍ର ପିତାର ମାରକ ସେ

ବରେ । ଲଗ୍ନଚନ୍ଦ୍ର ଦୁହେଁ ହେଲେ ପାପଗ୍ରହସୂତ । ଏଯୋଗେ ଜାତବାଳକ ମରଇ ଶୟତ ।

ସପ୍ତେ ଶଶାବେ * ପରିବେଶୟକ୍ତେ ପାପେଷ୍ଠିତେ ବା ମରଣଂ ଚ ସଦ୍ୟଃ ।

ଭୃତ୍ସାର୍ଯ୍ୟତୋୟେନ୍ନୁ ବିଲମ୍ବିତନ୍ଦେ, ଜାତଃ ସବିତୀସୁତମାତୁଳାଂଶୁ ॥

ଜନ୍ମବାଳରେ . ଗ୍ରହଣ କମ୍ପ ପରିବେଶ । ପାପତୃଷ୍ଣ ହେଲେ ଚନ୍ଦ୍ର, ବରଇ

ବିନାଶ । ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ପାଲ୍ଲୀନା, ଚନ୍ଦ୍ର ସହିତ ରେ ଲଗ୍ନ ଶଶୀ । ଥିଲେ ଡିପେ ମାତା ପଦ୍ମ ମାତୁଳ.ବିନାଶି ।

ସାଦାକମ୍ପେଶାପି ନିହନ୍ତି ତାଂସ୍ତୁ ସୁଲ୍ଲେଷୁ ଦୃଷ୍ଟେ ସହୃଦେ ନ ଦୋଷଃ ।

ସ୍ଵତ୍ରେ ସୁତେ ବା ସଦି ମନ୍ଦଭ୍ରୈମୌଫଣୀନ୍ଦ୍ରସୁକ୍ତୋ ପିତୁରସ୍ତ୍ୟପାୟଃ ।

ପ ଦତ୍ତେଦ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଦିଏ ପୂର୍ବଫଳ । ସୁଭୟକ୍ର ବା ଦୃଷ୍ଟରେ ବିଏ ସୁଲ୍ଲେଷ ।

ସ୍ଵତ୍ରେ ବା ନବମେ ଗ୍ରହ ଶକ୍ତି କୁଳ ମିଶି । ଥିଲେ ପିତାର ବିପଦଂଘର ସେ ଅସି ।

ପାପେଷ୍ଠିତେ ଭୂମିସ୍ତୁତେ କଳିଦେ ଜାତଃ ସ ମୃତ୍ୟୁଂ ସମୁପେତ ରହେ, ।

ସୋଥେ ଧରାସୁନୁପୁତେ ସପାପେ ପାପେଷ୍ଠିତେ ସୋଦରନାଶମାତୁଃ ॥

ସପ୍ତମେ ବା ଅଷ୍ଟମରେ ପାପର ଦୃଷ୍ଟି ବୋଲୁନଥିଲେବାଲ୍ୟକ ଲେଖିଣ୍ଡେମାର୍କବରେ

ପାପସୁକ୍ର କମ୍ପା ଦୃଷ୍ଟ ହୋଇ ଧରାସୁତ । ତୁଳସୁରେ ଥିଲେ ସ୍ଵଭାବୁ ବରଇ ହତ ।

ଅପ୍ତେ ଶଶାବେ ସଦି ମାତୁମୃତ୍ୟୁଂ ପାପେଷ୍ଠିତେ ପାପସମାଗତେ ବା ।

ସୁନୌ ପିତୃମୂର୍ତ୍ତିମୁଦାହରନ୍ତି ମଦ ରସୁତେଃ ସହୃଦେ ସୁଭବ୍ୟ ॥

ଜନମବାଚାର ସପ୍ତମରେ ଥିଲେ ଶଶୀ । ପାପସୁକ୍ର ଦୃଷ୍ଟ ହେଲେ ମାତ କୁବିନାଶି ।

ରବି ସପ୍ତମରେ ଥିଲେ ପିତାକୁ ନାଶଇ । ଶକ୍ତି କୁଳ ସୁତ ଥିଲେ ପୁତ୍ର ବିନାଶଇ ।

* ପରିବେଶ — ଚନ୍ଦ୍ର ମଣ୍ଡଳ ଗୁରୁପାଶରେ ଯେଉଁ ବୋଲୁବାର ଗୋଟିଏ ମଣ୍ଡଳ ସମୟରେ ଦେଖାଯାଏ । ଏହାକୁ ଧୂବ ମଣ୍ଡଳ ବୋଲି କହୁ ଥାଆନ୍ତି ।

ତୁମ୍ଭପୁଷ୍ପସ୍ଥିତିଶେତରେନ୍ଦ୍ରିଃ ପାପଗ୍ରହେ ରନ୍ଧ୍ୟମତେଷୁ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟଃ ।

ଶିଶୋମୁର୍ଦ୍ଧା କୁମୁଦାମୁକ୍ତ୍ୟୋ ଚତୁର୍ଥରକ୍ଷିତପାପଶେଷିଃ ।

ଦ୍ଵାଦଶରେ ଶୁଦ୍ଧମାନେ, ତୁମ୍ଭପୁଷ୍ପରେ । ପାପମାନେ ଥିଲେ, ବାଳକ ଉଷ୍ମ
ମରେ । ପାପଗ୍ରହସଙ୍ଗେ ଚତୁର୍ଥେ କା ଅସ୍ଥମରେ । ତଦ୍ ଥିଲେ ବାଳକର
ମୃତ୍ୟୁ ଉଷ୍ମ କରେ ।

ଲଗ୍ନେର୍ଦ୍ଦଳଚନ୍ଦ୍ରୋ ବ୍ୟୟଗ୍ରହ ପାପାଃ ଶିଶୋମୁର୍ଦ୍ଧା ଶୋଭନଦୃଷ୍ୟଭାବେ ।

ଅସ୍ତେ ରବିଃ ତଦ୍ ଯୁକ୍ତେ ବିଲଗ୍ନେ ପାପାଦ୍ଵିତେ ତସ୍ମିନ୍ନୁତ୍ପତ୍ତ୍ୟମାତ୍ମଃ ॥

ଶୁଭଦୃଷ୍ଟିସ୍ଥାନ ରବିଚନ୍ଦ୍ର ଲଗ୍ନେ ଥିବେ । ପାପମାନେ ବ୍ୟୟ ଥିଲେ ଶିଶୁକୁ
ମାରିବେ । ପାପଯତ ତଦ୍, ଯେବେ ଲଗ୍ନରେ ରହଇ । ରବି ସପ୍ତମରେ ଥିଲେ
ଶିଶୁକୁ ମାରିଇ ।

ବିନେଶଚନ୍ଦ୍ରୋ ବ୍ୟୟଗ୍ରହୋ ତଦ୍ୟନ୍ତାମହୋ ଭବେତ୍ ସୌମ୍ୟତୃଣା ବିଦ୍ଵାନୌ ।

ସୁକ୍ତେ ତସ୍ମୋରନ୍ଧ୍ୟତରେ ଚ ରାସ୍ତେ କାଶୋ ଭବେତ୍ ସୌମ୍ୟତୃଣା ବିଦ୍ଵାନେ
ଶୁଭଦୃଷ୍ଟିସ୍ଥାନ ହେଇ ରବି ଚନ୍ଦ୍ର ଦୁଇ । ଦ୍ଵାଦଶରେ ଥିଲେ, ଅନ୍ଧ ବାଳକ
ହୁଅଇ । ଏ ଦୁଇରୁ ଏକ ଥିଲେ ଦ୍ଵାଦଶ ଗୃହରେ । ଶୁଭଦୃଷ୍ଟିରେ ନ ଥିଲେ
କଣା ଉଷ୍ମ କରେ ।

ବିନେଶଚନ୍ଦ୍ରୋ ବ୍ୟୟଗ୍ରହୋ ତଦ୍ୟନ୍ତେ ଭଗ୍ନସ୍ଥିତେ ଦେହବିନାଶମାତ୍ମଃ ।

ସୁରେଷ୍ଠରେ ରବିଗ୍ରହେ ବ୍ୟୟେ କା ପାପାଦ୍ଵିତେ ପାପତୃଣା ସମେତେ ।
ରବିଚନ୍ଦ୍ର ଦୁହେଁ ଥିବେ ଦ୍ଵାଦଶଗୃହରେ । ବ୍ୟୟେଶ ଲଗ୍ନରେ ଥିଲେ ବାଳକକୁ
ମାରିବେ । ପାପସକ୍ତ ଲଗ୍ନା ଦୃଷ୍ଟ ହେଇ ବୃହସ୍ପତି । ଦ୍ଵାଦଶେ କା ଅସ୍ଥମରେ
ଯେବେ କରେ ସ୍ଥିତି । (ବାଳକର ମୃତ୍ୟୁକାଣ୍ଡ)।

ଲଗ୍ନାୟମେ ପୂର୍ଣ୍ଣିକାଳେ ସୁଶେଷଭାଗେଷ୍ଠରୌ ନାଶକର୍ତ୍ତା ବିଦ୍ଵାନୌ ।

ଜାତସ୍ୟ ଜନ୍ମାବସରେ ତଦ୍ୟନ୍ତାଂ ପିତୃଷ୍ଠ ମ ତୁର୍ଦ୍ଧାଧନଂ ବଦନ୍ତି ।

ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଣ ଚତୁର୍ଥ ନକ୍ଷେତ୍ର । ଦୁହେଁ ଅସ୍ଥମରେ ଥିବେ, ଲଗ୍ନର ଉତ୍ତର ।

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଳିଷ୍ଠ ହେଲେ ଜନ୍ମ ସମୟ । ପିତାମାତା ଦୁହିଙ୍କର ମାରକ ସେ କରେ

ଦୁଃସ୍ଥେ ତତ୍ତଦ୍ଵାୟପତ୍ନୀ ସଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରନ୍ୟଂ ପରସ୍ପାଷ୍ଠ ପିବେତ୍ସ ବାଳଃ ।

ତାତେଶତଜ୍ଞାରକଶେତରେନ୍ଦ୍ରିଃ ଦୁଃସ୍ଥୋ ତସ୍ମୋଃ ପ୍ରହସୁଗଂ ନ କୃଷ୍ଣଂ ॥

ଚନ୍ଦ୍ରସଙ୍ଗେ ତୁମ୍ଭସ୍ଵେଶ ଥିଲେ କୁସ୍ଥାନରେ । ପରନାଶଠାରୁ ଶିଶୁ ଦୁଗ୍ଧପାନ

କରେ । ଦଶମେଶ ଅଥ ପିତୃକାରକ ଶେତର । କୁସ୍ଥାନରେ ଥିବେ ପ୍ରହସୁଗ

ନାହିଁ ତାର ।

କେନ୍ଦ୍ର ଫଳକୋଶେ ପଦ ତୌ ବିଦ୍ଵନ୍ତୌ ବଦେତ୍ ତସ୍ମୋଃ ପ୍ରହସୁଗଂ ଉତ୍ତରଂ ।

ପିତୁର୍ଦ୍ଧିଶାୟାଂ ମରଣଂ ବଦନ୍ତି ଭାଗ୍ୟେଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟାର୍ଜୁନାଃ କ୍ଷତସ୍ଥାଃ ।

କେନ୍ଦ୍ରେ ବା ଦିବ୍ୟେଣ ଥିଲେ ସେହି ଗ୍ରହ ଦୁହେଁ । ଇଚ୍ଛା ଅନୁପ୍ରାପ୍ତି
ପୁଣ୍ୟୁଖ ଲଭ ହୁଏ । ନବମେଶ, ରବି, ଶକ୍ର ଏମାନେ ଶସ୍ତ୍ରରେ । ଥିଲେ
ଗ୍ରହରେ ଜନ୍ମିଲେ ତାର ପିତା ମରେ ।

ଷଷ୍ଠେଶ୍ବରେଣାପି ପୃଥ୍ବୀପ୍ରତିବିମ୍ବେ ଗ୍ରହାସ୍ତୁ ଦିବା ମୁକ୍ତଃ ସ୍ୟାତ୍ ।
ପୂର୍ଣ୍ଣସ୍ଥିତିଃ ଶେତରନାୟକେର୍ବା ମାତୁର୍ମୃତ୍ୟୁଃ ସ୍ୟାଦୟମେ ତୁ ତସ୍ମିନ୍ ।
ସେହିଗ୍ରହମାନେ ଷଷ୍ଠେଶ୍ବରପୁତ୍ର ଥିଲେ । ପିତୃମାରକ କରଇ ବିବସେ
ଜନ୍ମିଲେ । ଚନ୍ଦ୍ର, ଷଷ୍ଠେଶ୍ବର ହେଲେ ନୁହଇ ଏଥକ । * କେନ୍ଦ୍ର ବା ଅର୍ଥ
କରନ୍ତି ପିତୃମୃତ୍ୟୁକାଳ । ସେହି ତତ୍ତ୍ବଗ୍ରହ ଥିଲେ ତତ୍ତ୍ବରୂପରେ । ମାତାର
ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ ସେ ଅସ୍ଥିକମଧ୍ୟରେ ।

(ନୋକେନ୍ଦ୍ର ଉପାଶାନ୍ତରାଶିକାଳେ ମାତୃମୃତ୍ୟୁଃ ସ୍ୟାଦୟମେ ତ ତସ୍ମିନ୍ ।)
(ଦ୍ବିତୀୟାଦିଯୋଗାଦୟନଂହି ତଦ୍ବି ବ୍ୟାଘ୍ୟସତୋ ବା ପ୍ରବଦନ୍ତି ସନ୍ତଃ)

* * * * *

ନ ଶେ ଚକ୍ରେ ବା ପିତୃଭାବନାଥେ ଦୁରସ୍ଥିତସ୍ତୁଜନକୋଽପି ବାଚ୍ୟଃ ।
ସ୍ଥିତେରୟମ୍ବେ ପିତୃଭାବନାଥେ ସର୍ବାପିତୃଜନକଃ ସ୍ଥିତଃ ସ୍ୟାତ୍ ॥
ଦଶମେଶ କରଗ୍ରସ୍ଥିରେ ବା ଅଷ୍ଟମରେ । ଥିଲେ ଜାତକର ପିତାମରଇ ଦୂରରେ ।
ସ୍ଥିର ବା ଦ୍ବିସ୍ପତ୍ବକରେ ଥିଲେ ଦଶମେଶ । ପୃଥିବୀଶରେ ପିତାର ହୁଅଇ ବିନାଶ ।
କେନ୍ଦ୍ରେ ଚରଣେକେ ଯଦି ବା ଶଶାଙ୍କ ସ୍ଥିତା ଦହେନ୍ଦ୍ର ଉପସିଦ୍ଧେ ନ ତଦ୍ବି ।
ଦ୍ବିଦେହସ୍ଥିତା ଯଦି ତୋ ଚ କେନ୍ଦ୍ରେ ତସ୍ମୈମୃତ୍ୟୁଃ ଦହନେ ବିକାଳଂ ।
ଚରଗ୍ରସ୍ଥିରେ କେନ୍ଦ୍ରରେ ରବି ଅବା ଶଶୀ—ଥିଲେ ସେ ନ ଦହେ ମଲେ ପିତା
ମାତାକୁଟି । ଦ୍ବିସ୍ପତ୍ବକେ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଥିଲେ ଶଶୀ ବା ରବି । ବିକଳେ ଦହଇ
ପିତା ମାତାକୁ ସେ ଭାବି ।

ବଳେନ ପୁକ୍ତେ ପିତୃଭାବନାଥେ ଶଶାଙ୍କଦଦହେଶଚତୁର୍ଥନଥଃ ।

ବଳେନ ଗ୍ରାହା ଯଦି ତଜ୍ଜନନ୍ୟଂ ଗାତଂ ବିପତ୍ତିଂ ସମୁଦାହରନ୍ତି ।

ଚନ୍ଦ୍ର, ଲଗ୍ନପତି, ଚତୁର୍ଥେଶ, ବଳଗ୍ରାହ । ଦଶମାଧୀଶ ହୋଇଲେ ବଳରେ
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ । ମାତାକୁ ଘୋର ବିପତ୍ତି ସହଇଟି ଜାଣି ।

* ବାହ୍ୟମ୍ବେ ମତରେ ନବମେଶ, ରବି ଓ ଶକ୍ର ଏମାନେ ଶସ୍ତ୍ରରେ ଥିଲେ
ପିତାର ଗ୍ରହରେ ମୃତ୍ୟୁହୁଏ । ଏହି ଫଳରେ ଅର୍ଥ କରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହି ଅର୍ଥ
ଅବିଷ୍ଟାପାତର କୌଣସି ଯୋଷକ ହେଉନାହିଁ । ଏହି ଯୋଗ ହେଲେ ସେ
ଗ୍ରହ ବିମ୍ବ ଦିନରେ ମରଣ ଏବଂ ପ୍ରମାଣ ମଧ୍ୟ ବାହ୍ୟବ୍ୟାପୀ ସରି ।

ରକ୍ତେ ତୁ ପାପବାହୁଲ୍ୟେ ଶୁଦ୍ଧ୍ୟଶ୍ଚେଷା ବିନିର୍ଦ୍ଦେଶେତ୍ ।

ଶୁଦ୍ଧଗ୍ରହେଣ ସଂତୁଷ୍ଟେ ନ ଦୋଷପ୍ରତି ନିଶ୍ଚିତଃ ॥

ବହୁପାପ ଥିଲେ ଅଷ୍ଟମରେ ଶୁଦ୍ଧ୍ୟଶ୍ଚେଷା ହୁଏ, ଶୁଦ୍ଧତୁଷ୍ଟି ତହିଁ ଥିଲେ ହୁଏ ଭଗ ।

ରକ୍ତେ ଶୁଦ୍ଧେଷିତେ ତେନ ସଂଯତ୍ତେ ଚେତ୍ସୁନଂ ଭବେତ୍ ।

ସୁକାନ୍ତଂ ପପସମ୍ଭବେ ମୁଦୁକଂ ଶୁଦ୍ଧସଂଯୁକ୍ତ ।

ଶୁଦ୍ଧଯୁକ୍ତ କିମ୍ବା ତୁଷ୍ଟ ହେଇଲେ ଅଷ୍ଟମ । ସୁଖୀ କରେ, ନ ହୁଅଇ ଅରିଷ୍ଟ
ସଙ୍ଗମ । ପପ ଅଷ୍ଟମରେ ଥିଲେ ମିଳେ ମୋଟା ଭାତ । ଶୁଦ୍ଧଥିଲେ ସବୁଭାତ
ମିଳଇ ଭୁବିତ ।

ରକ୍ତେ ଶେ ପାପସଂଯୁକ୍ତେ ପାପତୁଷ୍ଟେ ତଦନ୍ତରେ ।

ପାପକ୍ଷେତ୍ରେଥବା ରକ୍ତେ ଜାତଃ ପରିତ୍ୱାଦ୍ନିତଃ ।

ଅତ୍ଯୁତ୍ତମ ପାପପୁତ୍ର କିମ୍ବା ପାପତୁଷ୍ଟ । ପାପଦୁଇର ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବା ହେଲେ ସ୍ଥିତ ।

ଅବା ଅଷ୍ଟମ ହୋଇଲେ ପାପର ଭବନ । ଏଯୋଗେ ଜାତକ ସହେ ନାନାଅପମାନ

ଶୁଦ୍ଧଗ୍ରହଣଂ ସମ୍ଭବେ ରକ୍ତେ ପରିତ୍ୱାଦ୍ନିତଃ ।

ଚରେ ରକ୍ତେ ମୁକ୍ତିଦୁର୍ବେ ତଦାଶେ ଚରଣଶ୍ଚିତଃ ।

ଶୁଦ୍ଧଯୋଗାଦି ସମ୍ଭବ ଲଭିଲେ ଅଷ୍ଟମ । ଅପମାନର ନୁହଇ ଜାତକର ବର୍ମ । ଚର
ଗଣରେ ଅଷ୍ଟମ କିମ୍ବା ଅଷ୍ଟମେଶ । କରେ ଥିଲେ ବିଦେଶେ ଜାତକ ହୁଏ ନାଶ ।

ଶତ୍ରୌ ବା ଚରଣଶ୍ଚିତ୍ତେ ତଦ୍ବାଶସ୍ତେ ତଥା ଭବେତ୍ ।

ସ୍ଥିତେ ରକ୍ତେ ତଦ୍ଦିଶେଷେ ସ୍ଥିରଶ୍ଚିତ୍ତେ ତଦ୍ବାଶବେ ।

ଶତ୍ରୁ ଚରଣଶ୍ଚିତ୍ତେ ବା ଚରଣବାଶରେ ଥିଲେ ଜାତକ ବିଦେଶେ ଯାଇ
ନିଷ୍ଠେ ମରେ । ଅଷ୍ଟମ ସ୍ଥିରରେ କିମ୍ବା ଅଷ୍ଟମାଶ୍ଚର । ସ୍ଥିରଶ୍ଚିତ୍ତ ବା ନବାଶେ
ବରେ ମରେ ନର ।

ଶତ୍ରୌ ବା ସ୍ଥିରଶ୍ଚିତ୍ତେ ସ୍ଥିରଶ୍ଚିତ୍ତେ ମରଣଂ ଭବେତ୍ ।

ରକ୍ତେ ଦ୍ୱିଦେହଶ୍ଚିତ୍ତେ ମାଗେ ମରଣମାବିଶେତ୍ ।

ସ୍ଥିରଶ୍ଚିତ୍ତ ବା ନବାଶେ ଥିଲେ ଶତ୍ରୁଶ୍ଚିତ୍ତ । ଗୃହରେ ମରଣ ନିଷ୍ଠେହୁଏ ଜାତକର
ଏହିସବୁ ଯୋଗ ଦ୍ୱିଧିଶ୍ଚିତ୍ତେ ଥିଲେ ହୋଇ । ମାର୍ଗରେ ଜାତକ ମୃତ୍ୟୁ ନିଷ୍ଠେ ଲଭୁଇ

ଭବ୍ୟଶ୍ଚିତ୍ତମାବିଶେତ୍ ।

ଅଥ ନବମାବିଶେତ୍ତବିଶ୍ୱରଃ ।

ଶୁଦ୍ଧଭବନଦ୍ୱାରା ଶୁଦ୍ଧ୍ୟା ପିତୃଗୌରବଦୟାଦିପ୍ରସ୍ତୁତଃ ।

ଭବ୍ୟଶ୍ଚିତ୍ତଂ ସ୍ୱାତ୍ମଂ ସହଭୋକ୍ତୁନ୍ ଦାନଯୋଗମପି ବିଦ୍ୟାତ୍ ।

ଶୁଦ୍ଧ, ଶୁଦ୍ଧ୍ୟ, ଜନକ, ନାତି; ଦୟା ଯେ ତଥା ଭବ୍ୟ ଭବ୍ୟଦେଶ ମାନସ । ଦାନ
ଯୋଗ ସାଧନ ସଙ୍ଗେ ଶାନ୍ତିବା ଜିନିଷ ନବମୁଁ ଏତେକ ପ୍ରକାଶ ॥

ବିଜ୍ଞାନୀୟ ଶୁଦ୍ଧସ୍ତମ୍ଭିତ୍ତ୍ୱାବଳୀଦ୍ୱାରା ।

ନବମେ ସ୍ତୁତିଷୋମ୍ୟାଦେଃ ଶୁଭ୍ର ଏତେନ୍ୟଥାଶୁଭ୍ରଃ ।

ଗୁରୁ, (ସ୍ତ୍ରୀ) ଅଗ୍ରଣ୍ୟ ପିତା ବ୍ରାହ୍ମ ମାତୃକବ୍ୟ ଏତେକ ନବମ୍ ବିଶ୍ୱାସ ।

ସ୍ବାମୀ ଶୁଭସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇଲେ ନବମ ଚ ପଦର ଫଳ ଶୁଭ କାର ।

ବନ୍ଦେ ସପାଦେ ଯଦି ଧର୍ମଶାଳୀ ନୁହେଁ । ସୁଦେ ବା ଶୁଭକାଂକ୍ଷୀ ।

ଧର୍ମାଧ୍ୟାୟ ତାହା ଶେଷରେ ଯୁଦ୍ଧେ ସମାପ୍ତେ ଗୁରୁଦାରଣ୍ୟ ।

ବନ୍ଧୁ ବା ଭ୍ରାତୃସ୍ତୁତ ନବମେ ପାପୟୁତ ହେଲେ, ଶୁଭ୍ରପତ୍ନୀ ହେଉ । ପାପୟୁକ

ଧର୍ମେଶ ବଡ଼ ବା ଭୁଗୁଣିଷା ମଙ୍ଗେ ଥିଲେ ଏହି ଫଳର ।

ଧର୍ମସ୍ତ୍ରୋତ୍ତମୋ ଉଥେବ ସୁକ୍ତ ଉଦା ଉଦ୍‌ଘୋଷନାମ୍ । .

ଧର୍ମ-ଧୂମେ ଜାତଗତେ ତଦଂଶେ ଶୁଦ୍ଧେଶ ସୁକ୍ତେ, ଶୁଭଦାଋଣୀ ।

ସେ ନବାଂଶେ ଧର୍ମପତି ତପସବ୍ର ପୂର୍ବମତ ଯୋଗଦେଖି ବେ ପୂର୍ବମଳ ।

ନୀତେ ଥିବ ଅମ'ପତ୍ନୀ ତା ନିତ୍ୟାଂଶେ ଶତ ସ୍ଥିତି କଲେ, ଗୁରୁ-ନାଗସଙ୍ଗେ ମେଲ ।

କ୍ଷୀଣେ ଶୁଣ କେ ତୁମ୍ଭରା ତଦଂଶେ ଶୁଭଃ ତଥୈବ ଗୁହ୍ୟଦାରଦାମ୍ ।

ଶକ୍ତି ଅଞ୍ଜଳି ଶ୍ରୀଶକ୍ତି ଧର୍ମେଶ୍ଵରୀଙ୍କ ଚରିତ୍ରରେ ଶୁଭ ନାଟ ହେଉ ନର ।

ଧର୍ମେଶ୍ବରେ ଯୋଗ ଦେଇ ଜନ୍ମକ୍ଷଣ ବୈଶେଷିକ ଶେଷ ରଥବା ଦୟାକ୍ଷଣ

• ଶ୍ରୀମଦଗୋବିନ୍ଦପୁରୀର ସ୍ୱାମୀଜୀ ଯେଉଁ ଶ୍ରୀମଦଗୋବିନ୍ଦପୁରୀର ସ୍ୱାମୀଜୀ ଯେଉଁ

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶରଣାର ଶରଣବାନେବା ପିତ୍ର ଦେଶାଧିବାନେବା ପଲେ ବଦି

କିନ୍ତୁ ଶୁଣି ଯେତେବେଳେ କେହି କାହା ପ୍ରତି ପରୀକ୍ଷା କରନ୍ତି ।

ଗଣେ ବା ଭଗବାନେ ବା ସ୍ୱେଚ୍ଛାମୟୀଂଶେ ଶକ୍ତେ ।

ପର୍ମାପଣେ ବଳପ୍ରଦେ ପର୍ମାଧିଷ୍ଠା ନରେ ଭବେତ ।

ବରୁ ତମ୍ଭା ଶକ୍ତ କଲେ ମିତ୍ରତ୍ବେ ବା ତା ଅଂଶେ କିମ୍ବା ଶୁଭଗୁଣେ ଥିଲେ ବନ୍ଧୁ ।

ଧର୍ମେଣ ହେଲେ ବଳିଷ୍ଠ ଧର୍ମାୟ ନରହେଷ୍ଠ ନିଷ୍ଠେ ଏଯୋଗେ ଜାତବ ହୋଇ ।

ସୌମ୍ୟ ଭିତ୍ତିରେ ଅମରଗୁଡ଼େ ଚାହିଁଲୁ ପ୍ରାୟଶଃ ସଂଯତେ ।

ହ. ରେଷ୍ଟ୍ରେସନ୍ ଶବ୍ଦେ ବାପି ଦମ୍ଭାବିଶିଷ୍ଟଗଣ । •

ପାପନବିଂଶତିରେ କ୍ରମ୍ଭା ଶୁଦ୍ଧିପଦ୍ଧତିରେ ଶାନ୍ତିପଦ୍ଧତିରେ ଯେବେ ଧର୍ମେ ଥାଏ ।

ଏପୋଟେ ଜନ୍ମିତ ନର ଗର୍ବରେ ଧର୍ମ ଅଗ୍ରର କରଇ ଜାଣିବ ବିଷୟ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାୟ ନମଃ । ଧର୍ମନାଥେ ଶ୍ରଦ୍ଧେଷ୍ଠିନେ ।

ଶ୍ରୀରାମାୟଣଂ ମଧ୍ୟମେ ଧନୁଃଶ୍ରବଂ ସଂ ନାମେ ଭବେତ୍ ।

ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସ ପାଳନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଯୋଗଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛି ।

ଅଥବା ଶୁଭଦ୍ରବର ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ସେ ନର ଧର୍ମଶୀଳ ହୋଇ ଏ ସଂସାରେ

ଭାବଦାନନାଥାନାମଂଶେ ଶୁଭସମ୍ପଦ ହେ ।

ଶୁଭଂଶେ ଶୁଭସଂହୃଷ୍ଟେ ଶୁଭତୋ ଧର୍ମସଂଯୁତଃ ।

ଧର୍ମେ ପାପେ ପାପଭାବଂ ସ୍ୟାତ୍ ତଦାଶେ ପାପସଂଯୁତେ । •

ହୃଦୟଂଶେ କପି ପାପମଧ୍ୟବଦେଽଥବା ।

ଧର୍ମଥୁଲ୍ୟ ପାପଗ୍ରହ ଯାତୀ ହୁଅଇ ଚିତ୍ତସୁ ଧର୍ମପତି ହେଲେ ପପଯୁକ । ଦୁଇ
ପାପର ମଧ୍ୟେ ବା ହୃଦୟଂଶେ ଅବା ଥିଲେ ପାପୀ ଭରଇ ଚିତ୍ତ ।

ଶୁଭମାନ ତେ ଧର୍ମେ ହୃଦଂଶେ ଶୁଭବେଶିତେ ।

ତଦାଂଶେ ହୃଦୟଂଶେ ଭୁବନୁଦୟକୃତ୍ ଭବତ୍ ।

ଅଶୁଭ ଅଂଶ ଉପରେ ଶନି ଶୁଭ ସେ ଧର୍ମରେ ଥିଲେ ଶୁଭକର ହୃଷ୍ଟିଠାରେ ।
ଅଶୁଭଶୁଭ ବା ଅଂଶେ ଧର୍ମପତି ଯେବେ ବସେ ଅନ୍ୟକୁ ଚିତ୍ତର କର୍ତ୍ତା କରେ ।

ପିତୃସ୍ଥାନେଶ୍ବରେ ଶୌମ୍ୟେ କାରକେ ଶୁଭସଂଯୁତେ ।

ଭାବେ ବା ଶୁଭସଂଯୁକ୍ତେ ପିତୃସୌଖ୍ୟଂ ବିଜିହି ଶେତ୍ ।

ନବମଭାବର ଫୋଇଲେ ଶୁଭ ଶେତର, ପିତୃକାରକ ଶୁଭସଂଯୁକ୍ତେ ।

କରିଥିଲେ ଜନବାସ, ନବମର ଶୁଭଭାସ କଲେ ପିତୃସୌଖ୍ୟ ପାନ୍ତି ନରେ ।

ପ ଶୁଭଭାବଭାଗସ୍ଥେ ନାଥେ ବା କାରକେଽପ ବା ।

ସ୍ଵୋଜମିତ୍ୟଂଶେ କପି ପିତୃସୌଖ୍ୟଂ ବିଜିହି ଶେତ୍ ।

ପିତୃକାରକ ବା ନାଥ ପାଶବତ୍ୟାଂଶସଂଯୁକ୍ତ ହେଲେ କନ୍ୟା ଉଚ୍ଚଅଂଶେ ଥିଲେ ।

ଅଥବା ମିତ୍ର ଅଂଶର ଦୁଇରୁ ଏକ ଶେତର ଥିଲେ ପିତୃସୁଖ ଚିତ୍ତେ ମିଳେ ।

ଶୌମ୍ୟାନ୍ତରସ୍ଥେ ତଳ ଥେ ଗୁରୁଶୁକସୁତେଶିତେ ।

ତେଷାମେକେନ ସଂଯୁକ୍ତେ ପିତୃସୌଖ୍ୟଂ ବିଜିହି ଶେତ୍ ।

ଯେବେ ନବମରଶ୍ବର ଦୁଇଶୁଭର ମଧ୍ୟର ରହେ ବା ଗୁରୁ ବା ଶୁକସୁକ୍ତ ।

ଅଥବା ଦୃଷ୍ଟି ଉପରେ ପିତୃସୁଖ ଲଭକରେ ଏହିଯୋଗ ଘଟିଲେ ଚିତ୍ତ ।

ଗୋପୁରଦ୍ୟଂଶସଂଯୁକ୍ତେ କାରକେ ନାଥବାସିତେ ।

ପାପେଽବବାସିତେ ଯୁକ୍ତେ ପିତୃସୌଖ୍ୟଂ ବିଜିହି ଶେତ୍ ।

ଗୋପୁରଦ୍ୟ ଅଂଶରେ ନବମେଶ ଦୃଷ୍ଟିଠାରେ ପପଯୁକ୍ତ କନ୍ୟା ବୃଷ୍ଟିନୋହ ।

ପିତୃକାରକ ଲହଲେ ପିତୃସୁଖ ଚିତ୍ତେ ମିଳେ ଏଯୋଗ ଅନ୍ୟଥା କେବେ ନୋହୁ

ପାପଦୃଷ୍ଟି ମପ ସେ ବା କାରକେ ଭାବନାୟୁକେ ।

ପାପାନ୍ତରଭାବେ କାପି ପିତୃସୌଖ୍ୟଂ ବିଜିହି ଶେତ୍ ।

* ପିତୃସୁଖ ଶବ୍ଦର ଦୁଇପ୍ରକାର ଅର୍ଥ ଦେବ ପିତା ଠାକୁସୁଖ କନ୍ୟା ପିତାଉସୁଖ ।

ପିତୃ କାରକ ବା କାଥ ହୋଇଲେ ପାପହସ୍ତକ କମ୍ପା ଥିଲେ ପାପହସ୍ତକ ଠାରେ ।
ଅଥବା ପାପହସ୍ତକ ମଧ୍ୟରେ କରିଲେ ଘର ପିତୃତୁଣ୍ଡ ଲଭିଥାନ୍ତି ନରେ ।

ଏ ରମ୍ୟାଂଶକସ୍ତେ ବା ଭାବନାଥେ ଚ କାରକେ ।

ମଦମାଦ୍ୟଗୁହସ୍ତକେ ପିତୃତୁଣ୍ଡ ବିକଳିତେ ।

ପିତୃକାରକ ବା କାଥ ଅସ୍ତ୍ର ନବାଂଶସ୍ଥିତ କମ୍ପା ନୀଳନବାଂଶରେ ଥାଇ ।
ଶକ୍ତି ଗୁଳିକ ବା ଶତ୍ରୁ ସ୍ତ୍ରୀ ଯେବେ ହୁଏ ସେହି ପିତୃତୁଣ୍ଡ କେବେ ନ ଲିଭଇ ।

ସୌମ୍ୟ ଉଦ୍‌ଘାଟରେ ବାପି ନୀଳହେମସମ୍ପଦେ ।

ହୃଦୟସଂଶକେ ବାପି ପିତୃତୁଣ୍ଡ ବିକଳିତେ ।

ଶୁଭହୋଇ କବିତାଂଶ ନୀଳରେ କରିଲେ ବାସ କମ୍ପା ଶତ୍ରୁ ପୁତ୍ର ଥିଲେ ହୋଇ ।
ହୃଦୟସଂଶକ ଠାରେ ଏହାବେଳେ ଜନ୍ମିବା ନରେ ପିତୃତୁଣ୍ଡ କେବେହେଁ ନପାଇ ।

ପିତୃପ୍ତାନେଶ୍ଵରାଂଶେଶ୍ଵରାଂଶକ୍ତନବଭାଗେ ।

ହୃଦୟାଂଶକ୍ତେ ପିତୃତୁଣ୍ଡ ବିକଳିତେ ।

ନବଭାଗ ଶୁଭର ସେଇ ନବାଂଶ ଲପର ତା ପତ ସେ ନବାଂଶରେ ଥିବ ।
ସେ ନବାଂଶପତ ନୀଳ, ପାପ ବା ଶତ୍ରୁ ଥିଲେ ଥିଲେ ପିତୃତୁଣ୍ଡ ବିକଳିତ ।

ଲଗ୍ନେଶାତ୍ ପିତୃତୁଣ୍ଡେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣବଳସଂସ୍ପଦେ ।

କାରକେ ବା ଶୁଭେତୁଂଶେ ଜାତଃ ପିତୃକାନ୍ତରାଃ ।

ଲଗ୍ନନାଥରୁ ଅଧିକ ବଳଷ୍ଟ ପିତୃନାଥକ ହେଲେ ବା କାରକ ଶୁଭତୁଷ୍ଟା ଏ
ଯୋଗରେ ଜାତ ନର ହୁଏ ପିତା ଅନୁର ପିତା କଥାରୁ କୁହେଁ ବାହର ।

ପିତୃଜନ୍ମସ୍ତମ ଜାତସ୍ତ୍ରୀଶେଲଗ୍ନରେପି ବା ।

ତେନେବ ପିତୃକାର୍ଯ୍ୟାଣ କର୍ମଶେଷଂ ସମାପୟେତ ।

ପିତା ଜନ୍ମ ସେ ଲଗ୍ନରେ ଛାଡ଼ି ଅଷ୍ଟାଂଶରେ ହୃଦୟ ଲଗ୍ନ ସେବେ ହୁଅଇ ।
କମ୍ପା ପିତା ଲଗ୍ନେଶ୍ଵର ଚାହିଲେ ହୃଦୟଲଗ୍ନର ପିତାକଥା ବିଳମ୍ବେ ଭରଇ ।

ପିତୃକର୍ମସ୍ତେ ଜାତଃ ପିତୃତୁଣ୍ଡାଗୁଣାନ୍ତରାଃ ।

ପିତୃଜନ୍ମ ଦ୍ୟାୟ ଶ୍ଚ ଜାତଃ ପିତୃଧନାଶ୍ଚିତଃ ।

ପିତାଲଗ୍ନର ଦଶମ ସ୍ତମ୍ଭ ସେବେ ଜନ୍ମେ କର୍ମେ ପିତୃତୁଣ୍ଡାଗୁଣ ଲଭିବରେ ।
ପିତାସ୍ତମ୍ଭକର ନର ସେବେ ହୁଅଇ ସମାନ ପିତାଙ୍କ ଧନକୁ ଆଶ୍ରୟରେ ।

ପିତୃଶତ୍ରୁସ୍ତମେ ଜାତଃ ପିତୃଶତ୍ରୁଶତ୍ରୁକେନ୍ଦ୍ରାଃ ।

ପିତୃକର୍ମସ୍ତେ ପିତୃକର୍ମେ ପିତୃକର୍ମେ ପିତୃକର୍ମେ ।

ପିତା ଲଗ୍ନର ଶତ୍ରୁ ଅଥବା ଅଷ୍ଟମସ୍ତମେ ଲଗ୍ନ ହେଲେ ଶତ୍ରୁ ସେ ପିତାଙ୍କ
ପିତା ଲଗ୍ନର ଆଗରେ ହୁଏ କେବେ କେବେ ଜନ୍ମିଲେ ବଣ ହୁଏ ପିତାଙ୍କ ।

ପିତୃପୁତ୍ରମେଶନକ୍ଷତ୍ରଦିବସେ ସପ୍ତ ଜାୟତେ ।

ସ ଚକ୍ଷେଷ ପିତୃଦୁଃଖଂ ପୁତ୍ରପୌତ୍ରସମତ୍ତତଃ ।

ପିତାର ଅଷ୍ଟମସହସ୍ର ଥିବ ଯେଉଁ ନକ୍ଷତ୍ରର ତାହାଠାରୁ ଚିତ୍ରନକ୍ଷତ୍ରରେ ପୁତ୍ରର ଜନ୍ମନକ୍ଷତ୍ର ହେଲେ ତତ୍ତ୍ୱେ ସେ ପୁତ୍ର ପିତାକୁ ରଖେ ମହାବଳରେ ।

ପିତୃଜନ୍ମନ୍ତ୍ୟଭେଷଜଦିବସେ ସପ୍ତ ଜାୟତେ ।

ସ ଚକ୍ଷେଷ ପିତୃଦୁଃଖଂ ଦୁରଦେଶଗତୋ ଭବେତ୍ ।

ପିତାର ବ୍ୟୟ ଶୁଣିବ ରହିବ ଯେ ନକ୍ଷତ୍ରର ତାହାଠାରୁ ତତ୍ତ୍ୱ ନକ୍ଷତ୍ରରେ । ଯେବେ ପୁତ୍ର ଜନମଇ ପିତାକୁ ଦୁଃଖ ଦିଅଇ ତାସ କରଇ ଦୁରଦେଶରେ ।

ଭ୍ରାତୃଧୃଷ୍ଟେ ଚଳନ୍ତେଶେ ଦୁଃଖି କ୍ୟେ ଧର୍ମବେଦି ତ୍ତା ।

ଚଳଚାର ସ୍ଥୋତ୍ରରେ ଚାପି ଯେଷଂ ତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଧନକଃ ।

ଲଗ୍ନେଶ ନବମେଶର ଦୁଃଖ ଥିଲେ ସପ୍ତମର କିମ୍ବା ନବମରେ ଥିଲେ ଭଦ୍ର । କିମ୍ବା ହୋଇ ଚଳଚାର ଉତ୍ତରେ କରଲେ ସ୍ଥାନ ମାନବ ଏ ଯୋଗେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇ ହି କୋଶକେତେ, ପଦ ଭ୍ରାତୃନାଥେ ପୌତ୍ରୋଽସ୍ତିତେ ପୌତ୍ର୍ୟସ୍ମିନ୍ନେ ବଚାହ୍ୟେ । ପାଶବତାଶ୍ଚାଦିଗତେ ଶ୍ରାବ୍ୟେଶ ଜାତୋଧନାହେୟା ବହୁଭ୍ରାତୃପୁତ୍ରଃ ।

ହି କୋଶରେ ବା କେନ୍ଦ୍ରରେ ଶୁଭପୁରୀ ବା ଦୃଷ୍ଟିରେ କିମ୍ବା ପାଶବତାଦି ଅଂଶରେ । ଅବା ଶୁଭଅଂଶେ ଯାଇଁ ଭ୍ରାତୃଶ ବଳଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ ଧନ୍ୟ ଭ୍ରାତୃ ପୁତ୍ର କରେ ।

ଧର୍ମାଧୃଷ୍ଠେ ଲଭନ୍ତେ ଲାଭଂଶ ଭ୍ରାତୃସ୍ଥିତେ କନ୍ଦୁବନାଧୃଷ୍ଠେର୍ଥେ ।

ଧର୍ମାଧୃଷ୍ଠେନାପି ଯଦେଥ ଦୃଷ୍ଟେ ଜାତେ ମହାଭ୍ରାତୃସୁତୋ ନରଃ ସ୍ୟାତ୍ । ନବମେଶ ଲଭେ ଥିବ ଲଭେଶ ଭ୍ରାତୃସ୍ଥିତେ ଭଦ୍ର କିମ୍ବା ଭ୍ରାତୃଶ୍ଚର ଧନେ ଥାଇ । ଦଶମେଶ ସଙ୍ଗେ ଯୁକ୍ତ କିମ୍ବା ଦଶମେଶ ଦୃଷ୍ଟ ହେଲେ ମହାଭ୍ରାତୃ ସେ ଦିଅଇ ।

ଭୃଗୁସ୍ତରାଶେରାଧୃଷ୍ଠେନ ଯୁକ୍ତେ ଭ୍ରାତୃଧୃଷ୍ଠେ ପୌତ୍ର୍ୟଦୃଶା ସମେତେ ।

ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ତେ ଶେ ଭନଶେତରାଶେ ଭ୍ରାତୃବିନାଭି ବ୍ୟାମୁପେ ତ ଜାତଃ ।

ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି କିମ୍ବା ଦୃଷ୍ଟି ଶୁଭଅଂଶେ ଅବା ସ୍ଥିତ ଭ୍ରାତୃସ୍ଥିତ ସଦ୍‌ଜେଶ ସଙ୍ଗେ । ପଦ୍ମ ଭଦ୍ର ଥିଲେ ଭଦ୍ର ଭ୍ରାତୃ ଧନପାଇଁ ଭ୍ରାତୃ ବିହରଇ ନକ୍ଷତ୍ର ରଖେ ।

ପୁତ୍ରପୁତ୍ରରେ ବା ପଦ ଭ୍ରାତୃଗୁଣି ଭ୍ରାତୃଧୃଷ୍ଠେନାବି ଯୁକ୍ତେଥ ଦୃଷ୍ଟେ ।

ତେ ରବେ ବା ପଦ ପୁତ୍ରଭ୍ରାତୃ ଜାତଃ ପୁତ୍ରଭ୍ରାତୃସୁପୌତ୍ର ବିଦଃ ।

ପଞ୍ଚମେଶ ଭ୍ରାତୃସ୍ଥିତେ ଭ୍ରାତୃଶ୍ଚପୁତ୍ର ବା ହେଲେ କିମ୍ବା ଭ୍ରାତୃଶ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଥିଲେ । ଅଥବା ଭ୍ରାତୃକାରକ ପଞ୍ଚମରେ ଥିଲେ ନେଶ ପୁତ୍ରପେତୃ ଭ୍ରାତୃ ତାର ମିଳେ ।

• ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ । ନାୟକେ ଭାବେ ଭାବେ ଭାବେ ଭାବେ ।

ଶ୍ରୀକବୀରବଂସ୍ତନ୍ତେ ଶ୍ରୀଭଗବାନୁପାୟେନମଃ ॥

ସାମାନ୍ୟତଃ ଚିତ୍ରପେଣ ଚିତ୍ରପେ ଥିଲେହୁଣୀଶଙ୍କରଦାସଙ୍କର ଯୁକ୍ତହୋଇ ।

ଏସେଗେ ଜନ୍ମିବା ନର ଶ୍ରାବରୁ ପ୍ରାୟନିବର ଲଭି ନିଜେ ପ୍ରାଣୀବ ନ ହୋଇ ।

କଳହକାରକାଦେବଂ ଉଷ୍ମ । ନେଶା କ୍ରଦେତ୍ ତଥା ।

ଭବ୍ୟାୟସ୍ୟ ଶହଶ୍ଚକ୍ଷୁରାଶିପଦସ୍ତଥା ।

କଦାଶେ ଭ୍ରମ୍ୟସନ୍ନକେ ଶହଭ୍ରମ୍ୟମୁପେତ ସଃ ।

ସତ୍ତ୍ୱାସ୍ତ୍ରମାନ୍ତ୍ର-ନାଥେନ ସ୍ୱକ୍ଷେ ନାଥେହି ଚେ ଫଳ ॥

କି.ସ୍ୱା.ନ.ଥ ବା କାରକ ଜାତୀୟାନୁ ଅବା ଦେଶ ପୂର୍ବର ଯୋଗ୍ୟଲେ ହୋଇ ।

ନାଶର ହେଉଛି ଭାଗ୍ୟ ଲଭିବା ଦଠର ଯୋଗ ସର୍ବ ଭାବେ ଏହିପରି କହୁ ।

ଭ୍ରାତୃଶ୍ଵର ଶତ୍ଵେଶ୍ଵର ଶତ୍ରୁ ହୋଇ ନବମର ଥିଲେ ବିଦ୍ରାଘୀ ଲଭେ ନର ।

କଷ୍ଟ ଅଶ୍ୱିନ ଦ୍ୱାଦଶ-ନାଥଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଥିଲେ ପୂର୍ବଫଳକୁ ବଢ଼ାଇ ॥

ଭାବ୍ୟସ୍ତେ ବିନ ଶ୍ରେ ଶତ୍ରୁନାଚକ୍ଷୟେ ।

କ୍ଷୁଦ୍ର ଶିଳାମୟ ଗୁମ୍ଫା ଗୁମ୍ଫା ଗୁମ୍ଫା ଗୁମ୍ଫା ଗୁମ୍ଫା ।

ଶତ ବା ନାଚ ଗ୍ରହର ଦୃଷ୍ଟି ଠାରେ ଭାବ୍ୟସ୍ଥର ବ୍ୟସ୍ତରେ ବା ଶିଳ ନାଚପରେ ।

କମ୍ପା ଅଗତ ଅଂଶରେ ଥିଲେ ଭାବ୍ୟାୟନ ନରେ ହୁଅନ୍ତି କହିଲେ ଏ ଯୋଗରେ ॥

ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତଃ ସ୍ବର୍ଗେ ଭାଗ୍ୟବନ୍ତଃ ।

ଉତ୍ତରାଧିପତି ଶୁକ୍ର ଶୁକ୍ର ଶୁକ୍ର ଶୁକ୍ର ଶୁକ୍ର ॥

ଗୁରୁ ବା ଶୁଦ୍ଧ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅବା ତାହାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଭାଗ୍ୟଶୁର ଯେବେ ଥାଏ ବହୁ ।

ଲଗପତ ଧନେଶ୍ୱର ବହିଲେଂବ । ଭାଗ୍ୟଦର ଗରିବକୁ ସୁଭାଗ୍ୟ ମିଳଇ ।

ଦରବାରୀ ଶକ୍ତି ଭାବେ ଆମେ ଏହି ଶକ୍ତି ବ୍ୟବହାର କରୁ ।

ଭାଗ୍ୟ ଲଗେଣ୍ୟଂ ଦୃଷ୍ଟ୍ଵା ଭାବନାଶଂ କରୋତି ସଃ ॥

ଅଶ୍ରୁଭରଣି ବା ଅଂଶେ ଭ୍ରାନ୍ତେ ଶ୍ଵର ନେତ୍ରେ ବସେ ଶୁଭ ଅବା ଶୁନ୍ଦଦୃଷ୍ଟିଠାରେ ।

ଲଗେଶ ଦୁଷ୍ଟି ଭାଗ୍ୟରେ ପଡ଼ିଥିଲେ ଏ ଯୋଗରେ ଭାବ-ସ୍ଥାନ ହୋଇଥାନ୍ତି ନରେ

ଲଘୁଶ୍ରେୟାଂସୁରାଶିରେ ଶ୍ରବଣେ ଲଗ୍ନମାସି ଡେ ।

ଇତ୍ୟେ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ପ୍ରଭୁ ପୁନର୍ଭାଷ୍ୟଂ ଉଦେତ୍ ଶଳୁ ॥

ନାଭିଭାଗେ ଶସ୍ୟପୂଜା ସ୍ଥାନୀୟେଃ ସ୍ବଚ୍ଛବେତ୍ ।

ଲଗ୍ନେଶ ଥିଲେ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କରେ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଥିଲେ ଲଗ୍ନେଶର 'କମ୍ପା' ଲଗ୍ନେ ଥିଲେ

ସ୍ତ୍ରୀଗୋଷ୍ଠର । ସପ୍ତମେଶ ସନ୍ତାନ ଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଭାଗ୍ୟନାଥ ନିଜସ୍ବର ଯତ୍ନ-

କ୍ଷେତ୍ର ନିରୀକ୍ଷା ।

କର୍ମେଣ ଶ୍ରାବ୍ୟଶ୍ରବଣେ ଶ୍ରାବ୍ୟେଣେ ବଳସମୃଦ୍ଧେ ।

ଗୁରୁଶ୍ରବଣସୃଦ୍ଧେ ଦୃଷ୍ଟି ଜପଧ୍ୟାନସମାଧିମାନ ।

ଶୁଭ୍ର ବା ଶୁକ୍ରଦୃଷ୍ଟିରେ ଅଟବା ଲାବସଙ୍ଗତେ ବଳିଷ୍ଠ ଶ୍ରାବ୍ୟେଣଂଥିଲେ ରହି ।
କର୍ମେଣ ଥିଲେ ଶ୍ରାବ୍ୟରେ ପୋଗୀ ନିହତଥାନ୍ତି ନରେ ଧର୍ମେ ମତି ସର୍ବଦା
ରହିଲ ।

କର୍ମେଣ୍ଡୁକ୍ତଶ୍ରାବ୍ୟଂଶ୍ରବଣେଣେ ବଳସମୃଦ୍ଧେ ।

ଉଦାଣେ ଶ୍ରାବ୍ୟସମୃଦ୍ଧେ ଜପଧ୍ୟାନସମାଧିମାନ ।

କର୍ମେଣ ଯେଉଁ ଶ୍ରବଣେ କମ୍ପା ଯେଉଁ ନବଂଶରେ ଥିବ ତାପରି ବଳିଷ୍ଠ
ହୋଇ । ନବମରେ ଥିଲେ ରହି ଏ ପୋଗେପୋଗୀ ହୁଅଇ ଧର୍ମେ ମତି ସର୍ବଦା
ରହିଲ ।

ଦେବଲୋକାଂସ୍ତେଷ୍ଠେ ବାକର୍ମେଣେ ଶ୍ରାବ୍ୟସମୃଦ୍ଧେ ।

ପାରାବତାଂସକେ ସୌମ୍ୟେ ଦୃଷ୍ଟେଷ୍ଠପ୍ରଦୁକ୍ଷୁତା ।

ଶୁଭ୍ରଗ୍ରହର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଥିଲେ ପାରାବତାଂଶରେ କମ୍ପା ଦେବଲୋକଅଂଶେ ଥିଲେ ।
ଶ୍ରାବ୍ୟେଣ ବା କର୍ମେଣ୍ଡୁର ଏପୋଗେ ଜନ୍ମିବା ତର ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନ ହୁଏ ଶାସ୍ତ୍ର
ବୋଲେ ।

ଦାନସ୍ଥାନାଧିପେ ସ୍ତେଷ୍ଠେ ଶୁଭ୍ରସମୃଦ୍ଧେ ଶ୍ରବଣେ

ଉଦ୍‌ସ୍ଥାନେ ଶୁଭ୍ରସମୃଦ୍ଧେ ଦାନକୃତ୍ତ ନସେ ରବେତ ।

ଶୁଭ୍ରଗ୍ରହର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଶ୍ରାବ୍ୟେଣ ଥିଲେ ଉଦ୍‌ସ୍ଥାନେ ଶ୍ରାବ୍ୟରେ ବା ଥିଲେ ଶୁଭ୍ରସମୃଦ୍ଧେ ।
ଦାନଶୀଳ ହୁଏ ନର ଜ୍ୟୋତିଷଶସ୍ତ୍ରଜଗର ଅନ୍ୟଥା କେବେହେଁ ତ ନୁହଇ ॥

ପାରାବତାଂସକେଷ୍ଠେ ଦାନେଷେ ଶୁଭ୍ରସମୃଦ୍ଧେ ।

ଲଗ୍ନେଷେ ଶୁଭ୍ରସମୃଦ୍ଧେ ମହାଦାନକରେ ନରଃ ।

ଗୁରୁର ଦୃଷ୍ଟି ଉପରେ ପାରାବତାଂସକେଷ୍ଠେ ନବମସ୍ଥରେ ଥିଲେ ରହି । ଲଗ୍ନେ-
ଶରେ ଶୁକ୍ରଦୃଷ୍ଟି ଥିଲେ ମହାଦାତା ସେଟି ଏ ପୋଗରେ ପୋ ଜାତହୁଅଇ ।

ଦାନାଧିପେନ ମହାଦୃଷ୍ଟେ ଲଗ୍ନେତନ୍ମୟଃସ୍ତେଷ୍ଠେ ବ ।

ଉଦ୍‌ସ୍ଥାନେ କେତୁସିଦ୍ଧେଷ୍ଠେ ମହାଦାନକରେ ନରଃ ।

ଲଗ୍ନ ବା ଲଗ୍ନସ୍ଥରେ ନବମେଶ ଦୃଷ୍ଟିଠାର ଥିଲେ କମ୍ପା ଲଗ୍ନର ନାୟକଂ କବ-
ମେଶ ଦୃଷ୍ଟି ଠାରେ ଥିଲେ କେନ୍ଦ୍ରିତ କୋଶରେ ମହାଦାତା ହୁଅଇ ଜାତେ ॥

ସିଦ୍ଧାସନାଂଶେଷେ ଦାନନାଥେ ଲଗ୍ନେଶ ସାଧିତେ ।

କର୍ମେଣ୍ଡୁନାଂ ଶୁଭ୍ରସମୃଦ୍ଧେ ମହାଦାନ ନରୋ ରବେତ ।

ଲଗ୍ନେଶ ଥିବ କର୍ମେଣ ଦୃଷ୍ଟି ଠାରେ ନବମେଶ ସିଦ୍ଧାସନ ଅଂଶେ ଥିଲେ ରହି ।
ମହାଦାନୀ ହୁଏ ନର ଗଣକେ କରୁଇ କର ଏଫଳଅନ୍ୟଥା କେବେ ନୋହି ॥

ଐଶ୍ଵର୍ୟୋଽପ୍ୟେଷ ସମ୍ପାଦେ ଦାନଯୋଗେ ତଥା ଭବେତ୍ ।

ସ୍ଵଜୟୋଽପ୍ୟେଷାଂ ପ୍ରାପ୍ତେ ନେତରେଷାଂ ତଥା ଭବେତ୍ ।

ଜନ୍ମି ଥିଲେ ଐଶ୍ଵର୍ୟୋଗେ କିମ୍ବା ଦାନଯୋଗ ଭେଦେ ଅବା ସ୍ଵଜୟୋଗ ଥିଲେ ।
ହୋଇ । ଦାନୀ ହୁଅଇମାନବ, ଘଟିଥିଲେ ଅନ୍ୟଯୋଗ ଦୟାପଦତା ହୁଏଦିନିଆର

(ଇତରେଷାଂ ତୁ ସମ୍ପାଦେ ଦାନଯୋଗଃ କଥଂ ଭବେତ୍ ।

ଐଶ୍ଵର୍ୟୋଗେ ନଗ୍ନେ ଜାତୋ ଦାନସ୍ୟ ଚେନ୍ନହାୟକୃତ୍)

ଘଟିଥିଲେ ଅନ୍ୟଯୋଗ କିପରି ବା ଦାନୀ ହେବ ଅସମ୍ଭବ ଅଟଇ ଏ କଥା ।

ଐଶ୍ଵର୍ୟୋଗେ ଜାତ ନର ପ୍ରକର୍ତ୍ତଂ କ ସେ ଦାନର ଜିନେ ଦାନୀ ନୁହଇ ଶୁଣିଥା

ଜୁଠି ପୁରୋହିତୋ ବାଥ କହୁବଂଶସମୁଦ୍ଧରଃ ।

ଦାନାଧ୍ୟକ୍ଷୋଽଥ ଜାତଃ ସ୍ଵାଦ୍ ବର୍ଣ୍ଣଭେଦବିକଳନାତ୍ ।

ବ୍ରାହ୍ମଣ ଦାନଯୋଗରେ ଜନ୍ମିଲେ ପୁରୋହିତରେ କିମ୍ବା ଦାନାଧ୍ୟକ୍ଷ ପଦ ପାଇ ।

ଜାତଭେଦ ଅନୁସାରେ ବର୍ଣ୍ଣର ବିଭିନ୍ନ ନରେ ପହଂ ଯେପରି ଯୋଗ ଘଟଇ ।

ବହୁଥେଁ ଦାନଭୁବିଶେଷେ କର୍ମେଣେ କେଦମାଶ୍ରିତେ,

ବ୍ୟୟେଣେ ଗୁରୁସଂହୃଷ୍ଟେ ମହାଦାନକଣେ ଭବେତ୍ ।

ନକମେଶ ବହୁଥେଁରେ କର୍ମେଣ ଥିଲେ କେଦରେ ବ୍ୟୟେଣେ ଥିଲେ ଗୁରୁଦୃଷ୍ଟି

ମହାଦାନୀ ହୁଏ ନର ଏଯୋଗେ ଜନ୍ମ ପାହାର ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀର ଏ ସୂଚି ।

ଐଶ୍ଵର୍ୟେନାପି ସଂହୃଷ୍ଟେ ସ୍ଵୋତନ୍ତ୍ରେସୋମକଦନ୍ତେ ।

ସ୍ଵଭେଷେ କେଦ ଭବସ୍ଥେ ମହାଦାନକଣେ ଭବେତ୍ ।

ଐଶ୍ଵର୍ୟନାଥର ଦୃଷ୍ଟିରେ ବୁଝ ଥିଲେ ଉଚ୍ଚତ୍ଵରେ ଲଭେଶ୍ଵର ଥିଲେ କେଦ ଘରେ ।

ଏଯୋଗେ ଜନ୍ମ ବା ନର ଦାନୀ ହୁଅଇ ମୁକତି ରାଶି ଏ କହୁଛନ୍ତି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ।

ଲଗ୍ନେଣେ ଲଭିଷ୍ୟସ୍ଥେ କର୍ମେଣେ ବଳସଂସୃତେ ।

ଲଗ୍ନେଣେନାପି ସଂହୃଷ୍ଟେ ଦାନଗ୍ରହଣମିଷ୍ୟତେ ।

କର୍ମେଣ ବଳୀ ହୋଇବ ଲଗ୍ନେଣଦୃଷ୍ଟିରେ ଥିବ ଲଗ୍ନେଶ୍ଵର ସ୍ଵଭେ ଥିଲେ ।

ରହୁ । ଏଯୋଗେ ଜନ୍ମ ବା ନର ଦାନଗ୍ରହଣପ୍ରସ୍ତର ରାଶି ଏ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଥାନ୍ତି କହୁ ।

ସନ୍ତୋଷେ ଶ୍ରୀରାଶିସ୍ଥେ କର୍ମଐଶ୍ଵର୍ୟସଂସୃତେ ।

ଲଗ୍ନେଣେନାପି ସଂହୃଷ୍ଟେ ଦାନପ୍ରାପ୍ତିର୍ନ ସଂଶୟଃ ।

ଭାଗ୍ୟେଣ ଅର୍ଥ କର୍ମେଣ ସନ୍ତୋଷରେ ପଞ୍ଚମେଶ ଯେବେ ଶ୍ରୀରା ଉଦେ ଥାଏ ରହୁ

ଲଗ୍ନେଣ ଦୃଷ୍ଟି ତାତାରେ ପଦ୍ୟାପି ସଞ୍ଚାର କରେ ସେ ନର ଦାନ ପର୍ବଦା ପାଇ ।

ଭାଗ୍ୟେଣେ କର୍ମନାଥେନ ଦୃଷ୍ଟେ କେଦୁହିତୋଶନେ ।

ମରମୋକ୍ତାଂଶେନେ କାସ ଦାନପ୍ରାପ୍ତିର୍ନ ସଂଶୟଃ ।

କର୍ମେଣ ଦୃଷ୍ଟି ଉପରେ ଭାବେଣ ଥିଲେ କେନ୍ଦ୍ରରେ ହିଁ କୋଣେ ବା ପରମ ଉଚ୍ଚରେ
ଏପୋମେ ଜାତ ମାନବ ଚିତ୍ତକୁ ଦାନ ଲଭିବ ପ୍ରମାଣ ଏ ଶାସ୍ତ୍ରବଚନରେ ।

ଗୁରୁସ୍ଥାନେଶସଂସ୍କୃତନିତ୍ୟାଂସଂସଦୌ ଯଦା ।

ଗୁରୁସଂହେଷିତେ କାସି ଗୁରୁଭକ୍ତି ସୂତୋ ଭବେତ୍ ।

ଯେ ନିତ୍ୟାଂଶେ ନବମେଶ ତାପତ ଯେ ଗୁହେ କାସ ଭବିଷ୍ୟତ ତହିଁ ଶୁଦ୍ଧ ଗୁରୁ ।
ଦୃଷ୍ଟି ରଖିଥିଲେ ଜାତ ଜନ ହୁଏ ଗୁରୁଭକ୍ତି ବିଶ୍ୱର ଶଶିବେ ଜାତବରୁ ।

ଗୁରୁସ୍ଥାନେ ସୌମ୍ୟସୂତେ ଗୁରୁସମ୍ବନ୍ଧସଂସୂତେ ।

ତଦାଶେ ଶୁଭଭାବସ୍ଥେ ଗୁରୁଭକ୍ତି ସୂତୋ ଭବେତ୍ ।

ଦୃଢ଼ସ୍ଥିତି ସକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି କିମ୍ବା ଶୁଭଗ୍ରହ ସକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ନବମ୍ଭବନ । ଭଦ୍ରମ
ସ୍ଥାନରେ ଯାଇ ନବମେଶ ଥିଲେ ରହି ଗୁରୁଭକ୍ତି ହୁଏ ଜାତଜନ ।

ଭବ ଶ୍ରୀ ସର୍ବାର୍ଥଚିନ୍ତାମଣିଃ ସ୍ତୁତ୍ୟମୋହୟଃ ।

ଅଷ୍ଟମୋଽଧ୍ୟାୟଃ

ଦଶମାଦିଭାବପ୍ରଳବ୍ଧିଃ

ଦଶମାତ୍ ପ୍ରବୃତ୍ତିମିଜ୍ଞାଂ ବୃଷ୍ଟିଂ ଶାନ୍ତିଂ ପ୍ରବାସପୂର୍ଣ୍ଣାଦାନ୍ ।

ମାନଂ କର୍ମଜୀବଂ ଜାନୁୟାରୀଂ ଚ ବିଦିତ୍ତିଶେଦ୍ବାସମ୍ ।

ଦଶମରୁ କାର୍ଯ୍ୟେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ, ହୃଦ୍ଭାସତ, ବୃଷ୍ଟି, ପୁଚ୍ଛା, ସମ୍ମାନ, କାରବ ଆଦି ପ୍ରବାସସ୍ଥାନ
ଦେବାବସ୍ଥା ଜଳାଶୟ, ଆଦି ଜୀବିକା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୃଦୟଗୁଣ, ଜାନସ୍ଥାନ ଏତେକଳ ଶ,
କର୍ମାଧିପେ ପ୍ରାନ୍ତବଳେ ସପାସେ କର୍ମାଦିବେକଲ୍ୟାଣମୁଗନ୍ତ ତଜ୍ଞଃ ।

କର୍ମେଣକାଶୀଶଶଶାଙ୍କସୁତା ବାର୍ଯ୍ୟାଦୃତା ଯଜ୍ଞବେଭବନ୍ତି ।

ବକସ୍ଥାନ କର୍ମପତି ପାପସଙ୍ଗରେ ବସିତ କଲେ ନା ନାବିଧ ଜନ୍ମାଏ କାର୍ଯ୍ୟବୋଲ
ଗୁରୁରୂପ କର୍ମନାଥ ହୋଇଥିଲେ ବାର୍ଯ୍ୟସୁକ୍ତ ସୁଶାସକ୍ତ ଯ ବକସ୍ତା ହୁଅଇ ବାତ ।

ଶୁଭଗ୍ରହେ ଦୃଷ୍ଟି ସମନ୍ୱିତାସ୍ତେ କାର୍ଯ୍ୟାଦୃତା ଯଜ୍ଞବେଶେଷମାୟଃ ।

ଦୁଃସ୍ତ୍ରୀଃ ଶଶାଙ୍କାମୁକଜାବଶୁକଃ ପାପେଷିତଃ କର୍ମବିନଃଶମାୟଃ ।

ଗୁପ୍ତଗୁରୁ କର୍ମନାଥ ହେଲେ ଶୁଭ ଦୃଷ୍ଟି ଯୁକ୍ତ, ବହୁଂଜ୍ଞ ବସନ୍ତି ସେ ହେଲେ
କଲିଷ୍ଠ । ଗୁପ୍ତ ଗୁରୁ ଭୁଗୁପୁତ ମଦସ୍ଥାନେ ହେଲେ ସ୍ଥୁତ ଯ ସଦୃଶ୍ୟ ହେଲେ
କରେ କର୍ମ ବିନଷ୍ଟ ।

ନାଶସ୍ଥିତାସୁତ ତଦଂଶନାଥ ସୁଦୁର୍ଲ୍ଲଭଶେଷେଷାଶ୍ଚ ନାଶଂ ।

ସୂତୋ ଚ ମାନେ ଯଦିବା ଦିନେଶେ ଭାଗୀରଥୀସ୍ନାନୁମୁଗନ୍ତ ବଞ୍ଚଃ ।

ଗୁପ୍ତ ଗୁରୁ କର୍ମପତି ସଂସୂତ ଶଶିବ ପତି, କିମ୍ବା ନବମଂଶପତି କଲେ ବସତି ॥
କାୟରେ ନାଶିଲ କର୍ମ ଗଙ୍ଗାସ୍ନାନରେ ଧର୍ମ ସଦୃଶ କିମ୍ବା ରବିକଲେ ଦଶମେଷ୍ଟିକ

• ମାନେତ ମାନେତ ଯଦିବା ସର୍ବୋପେକ୍ଷା ଗୌମାତ୍ମ୍ୟେ ତେ ବା ଭବତୀ ଚ ମୁକ୍ତିଃ
ଜଗତ୍ତେ ପୂର୍ଣ୍ଣଶାନ୍ତ୍ୟାଳୋକେ ମାନସ୍ଥିତେ ଗାଙ୍ଗାଜଳାଦୟତଃ ।

ଦଶମେ କିମ୍ବା ମାନେତେ ବୁଧ ମଙ୍ଗଳ ସଙ୍ଗରେ ଥିଲେ ଏ ଘୋଷରେ ଜାତ
ହୁଏ କିମ୍ବଦ୍ଧ । ଦଶମେ ଜଳସ୍ନାନରେ ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର, ବାସବରେ କିମ୍ବା ଜାକ ଥିଲେ
ଗଙ୍ଗାଜଳ ପବନ ।

ମାନେ ଗୁରୁ ଶୁକ୍ରପୁର ତ କେନ୍ଦ୍ରେ, ଶ୍ଵେତାକ୍ଷିତେ ତାତୁଷତୋୟପୁରଃ ।

ବୁଧେ ବ୍ୟସ୍ତେ ବା ଯଦି ବା ତଦାଶେ ସ୍ଵେତାକ୍ଷିତେ ତାତୁଷପୁରାଣାଞ୍ଜଳିଃ ।
ଗୁରୁ ଥିବ ଦଶମରେ ଶୁକ୍ର ରହିବ କେନ୍ଦ୍ରେରେ ଭିତ ହୋଇ ଗଙ୍ଗାଜଳେ ହୁଏ
ପବନ । ବୁଧ ରହିଲେ ବ୍ୟସ୍ତରେ କର୍ମେଷ ଥିଲେ ଭିତରେ ଗଙ୍ଗାଜଳରେ ପବନ
ହୁଅଇ ଗାନ୍ଧୀ ।

ମାନେ ଧନେ ଶୁକ୍ରପୁର ସଙ୍ଗାଦେ ଶ୍ଵେତାକ୍ଷିତେ ତାତୁଷତୋୟପୁରଃ ।

ଚନ୍ଦ୍ରେ ତୃଷ୍ଣାୟେ ଜଳସ୍ନାନପୁରାଣେ ସୌମ୍ୟ ଥିଲେ ତାତୁଷପୁରାଣାଞ୍ଜଳିଃ ।
ଗୁରୁସଙ୍ଗେ ଗୁରୁପୁର ଧନେ ବା ଦଶମେ ସ୍ଥିତ କେନ୍ଦ୍ରେ ବା ଭିତରେ ଥିଲେ
ସଦା ପବନ । ତୃଷ୍ଣାୟେ ଜଳସ୍ନାନରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଶୁଭସଙ୍ଗତରେ ଥିଲେ ଗଙ୍ଗାଜଳ
ପୂର୍ବ ଜାତକଗାନ୍ଧୀ ।

ଶୁଭେଷ୍ଟରେ କେନ୍ଦ୍ର ପୁର ଜଗତ୍ତେ ସ୍ଵେତାକ୍ଷିତେ ତାତୁଷ ତୋୟପୁରଃ ।

ବୁଧେ ସଙ୍ଗାଦେ ଯଦି ବା ସର୍ବୋପେକ୍ଷା ଲବ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତୋୟପୁରାଣାଞ୍ଜଳିଃ ।

କେନ୍ଦ୍ରେରେ ଜଳସ୍ନାନରେ ରହିଲେ ଶୁଭପୁରାଣେ ନବମେଶ ଭରେ ଗଙ୍ଗାଜଳେ
ପବନ । ଗୁରୁ ବା କୁଳସଙ୍ଗରେ ବୁଧ ଥିଲେ ଦଶମରେ ପ୍ରାକାର ମଣ୍ଡପ ଅତି
କରଇ ଜାତ ।

ମାନସ୍ଥିତେ ତଦ୍ଵାଦିକାଥ ପୁରାଣେ କିଂଶୋର ଜାଣ୍ଡେ ଭରଣାଦି ତଦି ।

ବୁଧଥିଲେ ଦଶମରେ ଦଶମେଶ ସଙ୍ଗରେ ଜାଣ୍ଡେ ଦାବତକ୍ଷିତେ ରେଫୋପେକ୍ଷାତ
କରଇ କୁଳାଦିକାବଳୀମିଂ କର୍ମେଷ୍ଟରେ ଗୋପୁରସ୍ଥଗପୁରାଣାଞ୍ଜଳିଃ ।

ମୃତ୍ୟୁଂ ଶାନ୍ତ ବା ଶୁଭପୁରାଣାଞ୍ଜଳିଃ ଶ୍ରୀଗୋପୁରାଣାଞ୍ଜଳିଃ ପି ଶ୍ରୀଗୋପୁରାଣାଞ୍ଜଳିଃ ।

କର୍ମେଷ୍ଟରେ ଗୋପୁରାଣାଞ୍ଜଳିଃ କିମ୍ବା ମୃତ୍ୟୁଂ ଶାନ୍ତରେ ରହିଥିଲେ ଅବା ଶୁଭପୁରାଣାଞ୍ଜଳିଃ
ଭିତରେ । ନବମେଶ ଦିଶ୍ଵେ ତଦ୍ଵାଦିକାଥ ସାମୁଦ୍ରିକ ହୋଇ କୁଳାଦିକାବଳୀମିଂ
ଏଥେ ଗୋପୁରାଣାଞ୍ଜଳିଃ ।

ଚନ୍ଦ୍ରାୟେ କର୍ମେଷ୍ଟରେ ତଦାଶେ ଭାଗ୍ୟସ୍ଥିତେ ପାପବିବକ୍ତ କେଶ୍ଵିନ୍ ।

ସୌମ୍ୟେଷ୍ଟରେ ଶୋଭନଭାବପୁରାଣାଞ୍ଜଳିଃ ପଞ୍ଜାୟ କର୍ତ୍ତା ସଭବେତଦାମ୍ ।

ବୁଧଥିବ ଦଶମରେ ଦଶମେଶ ନବମରେ ପାପସମ୍ପର୍କ ସେବେ କହିତ ହୋଇ
ଶିଭଗୁରୁ ଦିଶ୍ଵେ ରେଭୁଲେଶୁଭଗୁରୁରେଫୋପେକ୍ଷାଜାଣ୍ଡେ ନବମରେ କରଇ

କର୍ମାଧିପତ୍ୟେନ ଯଦି ସୋମସୁତେ ସ୍ଵାକ୍ଷରୀତେ ବା ଯଦି ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରୋ ।

ବିବର୍ଜିତଃ ସଂକ୍ଷିପ୍ତଃ ପ୍ରାପ୍ୟେତ୍ତଃ କର୍ତ୍ତା ସଂବିଦ୍ୟେତ୍ତଃ ।

ବୁଧ କର୍ମପତ ହୋଇ ଉଡେ ବା ଧର୍ମରେ ରହି ଶୁଦ୍ଧବେଦ ପାପଗ୍ରହ
ସମ୍ଭବ ହୁଏ । ହୋଇଥିଲେ ଏ ଯୋଗରେ ଜାତ ହୁଅନ୍ତୁ ଯେ ନରେ ପଞ୍ଜକରତା
ହୁଅନ୍ତୁ ଏହା ମୁକର ।

କର୍ମାଧିପେ ସ୍ଵାକ୍ଷରୀତେ ସଂସାପେ ନାଗ୍ନଂ ଶଶେ ନାଶଗତେ ଯି ତସ୍ମିନ୍ ।

ବିଦ୍ଵା ଭବତ୍ୟେକ ମଣସ୍ୟ ଉପ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧାଦିଷ୍ଠ୍ୟ ଶଶେତେ ଯି ତୈବ ।

ଉଚ୍ଚରେ କର୍ମ ଶୁଦ୍ଧ ଅଲେ ନାଗ୍ନ ଉପର ସଂପଦହୀନରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଭବନେ ଆଇ
ଅବା ଶୁଦ୍ଧାଦିଷ୍ଠ୍ୟ ଅଂଶେ କର୍ମପତ ଯେବେବେ ସାଗ ଅରମ୍ଭିଲେ ବିଦ୍ଵା ବିଷ୍ଣୁ ଶାନ୍ତ

ତୁଳସିତେ ସୋମସୁତେ ତଦାଶେ ସ୍ଵେଚ୍ଛାନ୍ତେ ସୋମସୁତେନ ଦୃଷ୍ଟେ ।

ଶୁଭେଷିତେ ବା ସବୁଧେ ସ୍ଵାଶ୍ରମୀ ଯଜ୍ଞସ୍ୟ କର୍ତ୍ତା ସେ ଉବେଦ୍ୟାମା ।

ଉଚ୍ଚସ୍ଥୁଧ ଦୃଷ୍ଟିରେ କର୍ମପତ ଉଚ୍ଚତରେ କର୍ମାବୁଧ ସଙ୍ଗତରେ ଜନସଂଗ୍ରହେ ।
ରହଲେ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟିରେ ଜନମିଲେ ଏ ଯୋଗରେ ଯଜ୍ଞ କର୍ତ୍ତା ବିଷ୍ଣୁ କରେ
ଭେଣା ଶାସ୍ତ୍ରରେ ।

ଅଜ୍ଞସ୍ତା ନାଧିପେ ଯୌମେ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ସୁତେ ଯି ବା ।

ଶେଭନା ଶଶେତେ ଦାସି ଜାତସ୍ତା ଶୁଦ୍ଧାପୋ ଭବେତ୍ ।

ଦଶମାଧିପତ୍ୟ ଶୁଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ବା ଧୃବ ଶୁଭସ୍ପର୍ଶରେ ଯେବେବାସ କରଇ ।
ଏଯୋଗେ ଜନ୍ମିବା ସୁତ ଅଜ୍ଞପତ ହୁଏ ସତ ଜ୍ୟୋତିଷଶାସ୍ତ୍ରରମତ ଅନ୍ୟଥା
ନୋହୁ ।

ଅଜ୍ଞସ୍ତାକ୍ଷରେ ସୂର୍ଯ୍ୟେ ଭୂମି ସୁବେଶ ବା ସୁତେ ।

କେନ୍ଦ୍ରାନ୍ତେ ତଦାଶେ ଯି ଶୁଦ୍ଧାମାଜ୍ଞ କରେତ ସଃ ।

ରଶି ଅଥବା ମଙ୍ଗଳ ଦଶମେ ହୋଇଲେ ମେଳ ଦଶମେଶ ଯେବେ କେନ୍ଦ୍ରଗତ
ହୁଅଇ । ଏଯୋଗରେ ଯେହୁ ଜାତ ଶିଷୁର ଅଜ୍ଞା ବିସ୍ମୃତ ଅଶିତ ମାନବରେ
ପ୍ରଗୁର କରଇ ।

ଅଜ୍ଞସ୍ତାପେ ମନ୍ଦସୁତେ ଭକ୍ତ ନାଥେନ ସଂସୁତେ ।

ଶୁଦ୍ଧାଶେ କେନ୍ଦ୍ରାଶ୍ରମୀ ବା ଶୁଦ୍ଧାମାଜ୍ଞ କରେତ ସଃ ।

ଶକ୍ତି ବା ଅବୁମରଶ ସଙ୍ଗେ ଥିଲେ ଦଶମେଶ କ୍ରମା ଶୁଭ ଅଂଶେ ଥିଲେ କେନ୍ଦ୍ର-
ଭବନେ । ଶିଷୁର ଅଦେଶ ନର ଅଶ୍ଵିତେ କରେ ପ୍ରଗୁର ପ୍ରମାଣେ ଅଟେ ଏ
ଜୋତିଷ କରନେ ।

ମାନାଧିପେ କେନ୍ଦ୍ରଗତେ ଶୁଭସୁକ୍ରେଷିତେ ଯି ବା

ଶିବସ୍ତାପେ ସୁକ୍ରେ ଯୌମ୍ୟାମାଜ୍ଞ କରେତ ସଃ ।

ପଞ୍ଚମଶତ୍ୱିଆଂଶରେ ଦଶମପଦ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଶୁଭଯୁକ୍ତ ଅବା ଦୁଷ୍ଟ ହୋଇଲେ ତହିଁ ।
ଏଯୋଗେ ଜନ୍ମିବା ନର ସୁନ୍ଦର ଆଦେଶକର କଷ୍ଟକୁହେମାନକରସେ ଅଟଇଲେ
ଗୁଣ୍ଡିମାନ୍ୟସତେ ମାନେ ରହେ ଗୁଣ୍ଡିଧୁଜେଫିବା ।

ନୀରସେ ଧର୍ମଭାବେଶେ ନୁହେଁମାଣ୍ଡ଼ କହେବେ ସଃ ।

ଦଶମେ ମାନ ବା ଗୁଣ୍ଡି, ଅଷ୍ଟମେ ବା କେତୁ ଗୁଣ୍ଡି, ନୀରରେ ଯଦ୍ୟପି
ନରମପଦ ଥିବ । ଏମନ୍ତ ଯୋଗେ ଯେ ଜାତ, ନିଷ୍ଠ ର ଆଶ୍ଚ ନୟତ, ଅଗ୍ନି ତେ
କରେ ପ୍ରଗ୍ଭର ନଷ୍ଟେ ଜାଣିବ ।

ଶଶୀବେ କଳି ସଂଯୁକ୍ତେ ଗୁଣ୍ଡିଶୁକ୍ତିବିଶିତେ ।

ପାଶବତାବିଭାଗସ୍ତେ ସଜ୍ଜାତ୍ରି ସହୃଦୋ ଭବେତ୍ ॥

ଗୁଣ୍ଡିଶୁକ୍ତିବିଶିତରେ ଶଶୀ ଥିବ କଳିତେ, ପାଶବତାବିଆଂଶରେ ପୁଣ୍ୟତ୍ରିକରେ
କଦାଶେ ଶୁଭସଂଯୁକ୍ତେ ଶୁଭମଧ୍ୟଗତେଫିବା ।

ଶୁଭଗ୍ରହ ଶାମଂଶେ ବା ସଜ୍ଜାତ୍ରି ସହୃଦୋ ଭବେତ୍ ।

ଦଶମେଶ ଶୁଭଯୁକ୍ତ କିମ୍ବା ଶୁଭମଧ୍ୟଗତ, ଶୁଭ ନବାଂଶେ ବା ଥିଲେ ପୁଣ୍ୟତ୍ରିକରେ ।

କାନ୍ତିସ୍ଥାନାଧିପେ ଓପୋମ୍ୟେ ସ୍ତୋତମିତ୍ତସ୍ତବର୍ଗରେ ।

ସୌମ୍ୟଶସ୍ତ୍ର୍ୟଂଶକେ ବାପି ସଜ୍ଜାତ୍ରି ସହୃଦୋ ଭବେତ୍ ॥

ଦଶମାଧିପତ ଶୁଭମିତ୍ତସ୍ତବର୍ଗରେ ଥିବ ଶୁଭରେ ଅବା ଭୃତମ ଶସ୍ତ୍ରୀ ଆଂଶରେ ।
ଏ ଯୋଗେ ଯେ ହୁଏ ଜାତ ହୁଅଇ ପୁଣ୍ୟତ୍ରିମନ୍ତ ସତ ଏ ବଚନ ଜଣିଆ ନରେ ।

ଦ୍ୟୋଶେ ଦେବଲୋକସ୍ତେ ସିଂହଂଶେ ଶୁଭକାୟତେ ।

କଳପୁଣ୍ଡ୍ରୀ ବିଲଗ୍ନେଶେ ସଜ୍ଜାତ୍ରି ସହୃଦୋ ଭବେତ୍ ॥

ଦେବଲୋକେ ଦଶମେଶ ସିଂହାସନେ ଅବା କାସ-କଲେ ହୋଇଥିଲେ ଶୁଭ
ଦଶମ ଶଶ । ଲଗ୍ନପଦ କଳପୁକ୍ତ-ହେଲେ ପୁଣ୍ୟତ୍ରି ସଂଯୁକ୍ତ ଏ ଯୋଗରେ
ଜାତନର କହେ ଜ୍ୟୋତିଷ ।

ପାପପ୍ରତାପୀଂ ସମୁକ୍ତେ ମାନଜାଥେ କଳସୟେ ।

ନୁରଗଶ୍ଚ୍ୟଂଶସଂଯୁକ୍ତେ ସଜ୍ଜାତ୍ରି ସହୃଦୋ ଭବେତ୍ ॥

କର୍ମେଣ୍ଡ଼ାଦୁର୍ବଳ ହୋଇ ପାପସମ୍ବନ୍ଧକୁ ପାଇ ନୁରଗଶ୍ଚ୍ୟ ଆଂଶେ ଥିଲେ କୁଳାତ୍ରିୟତ
ଅମଳାତ୍ରିୟତୋ ଜାତଃ କର୍ମସ୍ତେ ଚ ରବୋ ଶନୋ ।

ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣଂଶକେ ପାପଦୁଷ୍ଟେ ପାପମଧ୍ୟଗତେଫିବା ॥

ଅପବାତ୍ରିୟତ କରେ ଶକ ବା ରବି କର୍ମରେ, ପାପସମ୍ବନ୍ଧ କିମ୍ବା ଦୃଷ୍ଟ ପାପ ମଧ୍ୟରେ

ଶୁଭଗ୍ରହାଣାଂ ସମୁକ୍ତେ ମାନେ ତନ୍ମାୟକେଫିବା ।

ସ୍ତୋତେ ବା ସ୍ତୁତେ ବାପି ଜାତୋ ମାନା ଦୃଢ଼ବତଃ ।

ଶୁଭସମ୍ପଦ ସହଜ ହେଲେ ମାନ ବା ତାନାଥ, ମାନନାଥ ଥିଲେ ଭକ୍ତେ ବା
ନିକଟରେ । ଏମନ୍ତ ଯୋଗେ ଯେ ଜାତ ହୁଅନ୍ତୁ ସେ ଦୃଢ଼ବଦ ଯାହା ମୁଖେ
ବହେ ତାହା କାର୍ଯ୍ୟରେ କରେ ।

ଇନ୍ଦିରଜ୍ୟୋତି ମାନା ସ୍ୟାନ୍ମାନେ ଜାବେଧବା ଶୁଭେ ।

ତଦାଶେ ଶୁଭସମ୍ପଦେ ଶୁଭସମ୍ପଦଭେଦିବା ॥

ଦଶମରେ ଥିଲେ ଜୀବ ଅବା ରହିଥିଲେ ଶୁଭ ଶୁଭସମ୍ପଦ ଲଭିଲେ ଦଶମନାଥ ।
କମ୍ପା ଶୁଭସମ୍ପଦ ହୋଇଲେ ଦଶମନାଥ ମାନା ଲବ ତଜ୍ଜ ନର ହୁଏ ନିୟତ ।

ପାପେ ମାନେ ପାପଦୃଷ୍ଟେ ତଦାଶେ ନୀରାଶିନେ ।

ପାପରାଶ୍ୟଂ ଶବେ କାପି ମାନସ୍ତାନୋ ଭବେନ୍ନିରଃ ।

ଦଶମ ପାପରେ ଯୁଦ ଅବା ହେଲେ ପାପଦୃଷ୍ଟ ଦଶମାଧ୍ୟକ୍ଷ ଥିଲେ ନୀରାଶିରେ
କମ୍ପା ପାପ ରାଶି ଅଂଶେ ଦଶମେଶ ଯଦି ବସେ ମାନକକୁ ମାନସ୍ତାନ ନିଶ୍ଚୟ ତରେ

ମାନାଧ୍ୟକ୍ଷେ ଚରାଶସ୍ତେ ସମ୍ଭାରସହୃତେ । ଭବେନ୍ ।

ସ୍ଥିରାଂଶେ ସ୍ଥିର୍ୟମୁଦୟଂ ମୁଗଧାବା ଦ୍ଵିଦେହନେ ।

ଯେବେ ମାନପତି ବସେ ଚରାଶି ବା ନବଂଶେ ସମ୍ଭାରଶୀଳ ହୁଅନ୍ତୁ ଏଣୁ ମାନବ
ସ୍ଥିରେ ଥିଲେହୁଏ ସ୍ଥର ଭବିଲେହୁଏ ସ୍ଵଳ୍ପବର ମୁଗସରଏଠୁ ଯାଇଁ ବସେ ସେଠାକ

ଷଷ୍ଠେଶେ କର୍ମରାଶିସ୍ଥ କର୍ମେଶେ ମଦସଂଯୁତେ ।

କେତେ ହିତୋଶିଶ୍ଵୋ କାପି ଦାସୀଦାସାନ୍ନିତୋ ଭବେନ୍ ।

ଶଷ୍ଠପତିକର୍ମେଧିବ କର୍ମସଜ୍ଜିତସେନାହେଲେକେତେବାହିକୋଶବହୁଚ୍ଛେଦ୍ୟ
କର୍ମାଧିପସ୍ଥାଂଶପତୋ ଶକ୍ତିସମ୍ପଦସଂଯୁତେ ।

ଶଷ୍ଠ ପ୍ରପସ୍ୟ ସମ୍ପଦେ ବହୁଦାସାନ୍ ବିକଳିଶେନ୍ ।

କର୍ମେଶ ଯେନକଂଶରେ ତାପତି ଶକ୍ତିସଙ୍ଗରେ ଶଷ୍ଠେଶ ସମ୍ପଦ ଥିଲେ ବହୁଚ୍ଛେଦ୍ୟ
ଶୁଭଗ୍ରହେଶ ସଂହୃଷ୍ଟେ କର୍ମରାଶି ତଦାଶ୍ଵରେ ।

ଭୁବପୁତ୍ରେଶ ବା ଯୁକ୍ତେ ବହୁଦାସାନ୍ ବିକଳିଶେନ୍ ।

କର୍ମପତି କର୍ମସ୍ଥକ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟିଠାରେ ଥିବ, ଶକ୍ତିସକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ବହୁଚ୍ଛେଦ୍ୟ ।
କର୍ମନାଥେନ ବା ଭୁକ୍ତେ ପ୍ରଶ୍ନେ ପୂର୍ତ୍ତି ବିକଳିଶେନ୍ ।

ତଦି ପ ପସ୍ୟାଯୋଗେ ଜାତକୌର୍ବଲ୍ୟମାଦିଶେନ୍ ॥

ସ୍ଵେଚ୍ଛାନ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଜନ କମନାଥକଲ ଘେନ ସନ୍ତୋଷଅସନ୍ତୋଷ ଭଦ୍ରଂ କହିବ
କର୍ମେଥିଲେ ପାପଶଗ ଦୁର୍ବଳ ହୁଅନ୍ତୁ ଜୀବ ଦଶମସ୍ତବଫଳ ଏବୁସେ କହିବ ।

ଭବ ଦଶମସ୍ତବବିରଃ ।

ଅଥ—ଲଭସ୍ତବ ବିଷୟଃ

ଅସ୍ମେନାର୍ଥାତ୍ପାପି ପାଦାବପି ବାମକଣ୍ଠିଚନ୍ଦ୍ରାଂ ଚ ।

କୁକୁଡ଼କେଶଶୋଭାଂ ଜ୍ୟେଷ୍ଠାନ୍ କୁସୁଧାଭାନାନ୍ୟେଷଂ ।

ଏବାଦଶରୁ ଅର୍ଥଲଭ ଚନ୍ଦ୍ରା, ବେଦପଦା, ବାମକଣ୍ଠିବାଇତା ।

କୁକୁଡ଼ା, କେଶଶୋଭା, ଜ୍ୟେଷ୍ଠଭାଇ, ଜ୍ୟେଷ୍ଠର ଧନ ଚନ୍ଦ୍ରାକର ଚନ୍ଦ୍ର ।

ଲଭେଷ୍ଠରେ କେନ୍ଦ୍ରଗତେ ହି ବୋଣେ ବା ସଂକ୍ରମେ ।

ଲଭେ ବା ପାପସଂସୃକ୍ତେ ଧନଲଭମୁଦ୍ଵାରୟେତ୍ ।

ଲଭେଶ କେନ୍ଦ୍ରେ ବା ହିବୋଣେ ଥିଲେ, ଲଭସ୍ତବ ପାପସୃକ୍ତ ହୋଇଲେ ।

ଧନଲଭ ହୁଏ ଶସ୍ତ୍ରରେ ବୋଲେ ।

ଲଗ୍ନାଧିପେ ଲଭଗତେ ଲଭେଶେ ଧନମ ଗତେ ।

ତାରୁଭୌ କେନ୍ଦ୍ରଭୌ ବାପି ଧନଲଭମୁଦ୍ଵାରୟେତ୍ ।

ଲଗ୍ନପତିଥୁକ ଲଭଗତରେ, ଲଭେଶ ଥୁକ ଧନଭବନରେ ।

କିମ୍ବା ଏ ଦୁହେଁ ରହିଲେ କେନ୍ଦ୍ରରେ, ବହୁଧନଲଭ ମାନକ କରେ ।

ଲଭେଶମୁକ୍ତଶୁଣିଶେ ଶୁଭଗ୍ରହସଂସ୍ଥିତେ ।

ଶୁଭଗ୍ରହାଣାଂ ମଧ୍ୟସ୍ଥେ ଧନଲଭମୁଦ୍ଵାରୟେତ୍ ।

ଲଭେଶମୁକ୍ତ ଶୁଣିର ଉତ୍ତର, ରହିଲେ ଶୁଭଗ୍ରହ ଦୃଷ୍ଟିଠାର ।

କିମ୍ବା ଶୁଭଦ୍ରବ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ, ଧନ ମିଳଇ ଏ ଯୋଗେ ଜନ୍ମିଲେ ।

ଶୁଭମଧ୍ୟଗତେ ଲଭେ ତଦାଶେ ବା ତଥା ହିତେ ।

ପାଶ୍ଚାତ୍ୟଦିଗ୍ଵଗମ୍ଭେ ଧନଲଭମୁଦ୍ଵାରୟେତ୍ ।

ଲଭଭବନ ଅବା ଲଭପତି, ଯୁର ଶୁଭମଧ୍ୟେ କଲେ ବସତି ।

ପାଶ୍ଚାତ୍ୟଦି ଧଂଶରେ ରହିଲେ । ଧନ ମିଳଇ ଏ ଯୋଗେ ଜନ୍ମିଲେ ।

ଲଭନାଥସମାୟୁକ୍ତନବାଂଶଧିପତୌ ଶୁଭେ ।

ବିଭାଧିପେନ ସଂହୃଷ୍ଟେ ଧନଲଭମୁଦ୍ଵାରୟେତ୍ ।

ଲଭନାଥପୁତ୍ର ନବାଂଶପତି, କଲେ ଶୁଭଗ୍ରହଦ୍ଵରେ ବସତି ।

ଧନାଧିପ ତାକୁ ଡେଖଇ ଯେବେ, ଧନଲଭ ହୁଅଇ ଏହି ଯୋଗେ ॥

ଲଭଧିପସମାୟୁକ୍ତବ୍ୟଂଶଭାଗପତୌ ଶୁଭେ ।

କର୍ମେଶ୍ଵରେଣ ସଂହୃଷ୍ଟେ ଧନଲଭମୁଦ୍ଵାରୟେତ୍ ।

ଲଭପତି ଥୁକ ଯେଉଁ ଦ୍ରୋଷ୍ଠାଣେ, ତାପତି ଯେବେ ଥୁକ ଶୁଭସ୍ଥାନେ ।

କର୍ମାଧିପତି ତାକୁ ଦେଖେ ଯେବେ । ବହୁ ଧନ ଲଭ କରଇ ତେବେ ।

ପାପପ୍ରଭାଣଂ ସମୁକ୍ତେ ଧନହୀନଂ ବିଚିତ୍ତଂ ଶେଷ୍ଠ ।
 ଶ୍ରେୟଶ୍ଚେନ୍ନୁଦ୍ଧୂରାଗାନ୍ନପ୍ରାପ୍ତିଂ ବିଚିତ୍ତଂ ଶେଷ୍ଠ ॥
 ପ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ହୃଦୟ ଧନହୀନ, ଶ୍ରେୟଶ୍ଚେନ୍ନୁ ଲଭ ବଂଶୀ ।
 ଶ୍ରେୟଶ୍ଚେନ୍ନୁଦ୍ଧୂରାଗାନ୍ନପ୍ରାପ୍ତିଂ ବିଚିତ୍ତଂ ଶେଷ୍ଠ ।
 କଳାବତବଶେନୈବ ଦ୍ରବ୍ୟଲଭଂ ବିଚିତ୍ତଂ ଶେଷ୍ଠ ।
 ସବୁଠାରୁ ଯେ ଗୁଡ଼ କଲବନ୍ତ । ତାର ଦିଶୁ ବା ଧନ ହୃଦୟ ପ୍ରାପ୍ତ ।
 ଲଭେ ପାପେ ତଦ୍ଭୁତେ ବା ଧନହୀନଂ ବିଚିତ୍ତଂ ଶେଷ୍ଠ ।
 ଲଭେଶେ ପାପସମୁକ୍ତେ ଧନନାଶଂ ବିଚିତ୍ତଂ ଶେଷ୍ଠ ।
 ପାପପ୍ରଭୁ ବହୁଲେ ଲଭାବରେ । କିମ୍ବା ଭ୍ରାତୃ ହେଲେ ପାପପ୍ରଭୁରେ । ପାପ-
 ସମ୍ବନ୍ଧ ଥିଲେ ଲଭେଶରେ । ଧନନାଶ ଘଟେ ଏ ଯୋଗରେ ।

ବର୍ଣ୍ଣସ୍ଥାନେଶ୍ବରେ ସୌମ୍ୟେ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟିସମନ୍ୱିତେ ।
 ବର୍ଣ୍ଣ ଧୂସ୍ରେ ବଳବତ ବର୍ଣ୍ଣ ଭରଣିଷ୍ୟତେ ।
 ଶ୍ରେଷ୍ଠତ (ଲଭେଶ) ଶୁଭଗ୍ରହ ହୋଇଲେ । ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ସୋଗାଦି ବା ଲଭଲେ ।
 ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଫଳ ହେଇଲେ ବଳବାନ । ବର୍ଣ୍ଣଭୂଷଣ ମିଳଇ ବହୁନ ।
 ପାପଗ୍ରହାଣୀ ସମ୍ମୁଖେ ଶିଳାଶୋଫଳ ଭବିଷ୍ୟତ ।
 ଲଭେଶାନ୍ତ୍ରାଦିଭେଦାନ୍ତୁ ବର୍ଣ୍ଣସୌଖ୍ୟେ ବିଭିନ୍ନ ଶେଷ ॥
 ପାପଗ୍ରହ ସମ୍ମୁଖେ ଭୂଷ ଧ୍ୟାନ । ଲଭେଶ ବା ସହଜେଶରୁ ବର୍ଣ୍ଣ ।
 ଚନ୍ଦ୍ରା ବରବ ଗଣେ ବହୁନ ।

ତଦାଶେ ଶୁଭସମ୍ବନ୍ଧେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟୋପାୟଂ ବିଦିତଂ ଶେତ୍ ।
 ତଦାଶେ ପାପସମ୍ବନ୍ଧେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟୋପାୟଂ ବିଦିତଂ ॥
 ଶୁଭ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଥିଲେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସୁଖଲଭ୍ୟ ହୁଏ ଅବଶ୍ୟ । କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
 ପାପ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଭବିଷ୍ୟେ । କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଜନମେ ପୋଷ ଥିଲେ ।
 ବୁଦ୍ଧାଦ୍ୟୋପାୟଂ ଶୁଭସମ୍ବନ୍ଧେ ପ୍ରଦତ୍ତଂ ।
 ଶୁଭସମ୍ବନ୍ଧେ ଦୀର୍ଘଯୁଷ୍ଟି ବିଦିତଂ ।
 ଶୁଭ ପାପ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଲଭେ ଦେଖି । ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଭ୍ରାତାଦି ଭାଗ୍ୟ ବିଦେଖି ।
 ଶୁଭ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଦୀର୍ଘଯୁଷ୍ଟି ଲେଖି ।

ପାପାନ୍ତୁରେ ପାପଦୃଷ୍ଟି ବେଳେ ପ୍ରବଦନ୍ତି ହ ।
 ଶରଣ ଥୟ ଶୁଣେକି ଦିଗ୍‌ଗାଢ଼ାବନମୋହୁରୁ ॥
 ପାପସଂହତ ବା ପ ପରେ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଲେ ଶରଣକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ତିନିଟି

ତଦ୍ଵାସିନାଥଦଗ୍ଧାଗାନ୍ ଦବ୍ୟସ୍ତାପ୍ତି ମୁଦାରସ୍ଵେତ୍ ।
ଲଭଶଶିବଶାଦେବଂ ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ଵେନ୍ନତମାନ୍ ନରଃ ।

ଇତି ଅପୂର୍ଣ୍ଣବଃ ।

ଅଥ ବ୍ୟୟଭ୍ରାତୃବିଶୟଃ ।

ବ୍ୟୟଭ୍ରାତୃବ୍ୟୟମଣିଳଂ ପତନଂ ନରକେ ଚ ବୈକଲ୍ୟଂ ।

କାମାଶିଚରଣଯୁଗଳଂ ଶୟନସ୍ଥାନଞ୍ଚ ବିଚିତ୍ରିଶେଷ୍ଠ ପ୍ରାଞ୍ଜଃ ।

ନରକଗତି, ସକଳ—ବ୍ୟୟ, ଅଙ୍ଗର ବିକଳ, ବାଅଁ ଅଶି, ଆଶ୍ରୟଦହୁର ।

ଶୟନସ୍ଥାନ ବିଶେଷ ଦ୍ଵାଦଶଭ୍ରାତୃବୁ କର ଯୋଗ ଅନୁରୂପେ ଫଳ ହୋଇ ।

ବ୍ୟୟେ ପାପପମାୟୁକ୍ତେ ତଦାଶେ ପାପକ୍ଷେତରେ ।

ପାପଗ୍ରହେଣ ସଂତୁଷ୍ଟେ ପାପମୂଳାଦନକ୍ଷୟଃ ।

ବ୍ୟୟେଣ ବା ବ୍ୟୟଭ୍ରାତୃ ପାପଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବ କିମ୍ବା ପାପଦୃଷ୍ଟିଠାରେ ଥିବ ।

ବ୍ୟୟେଣ ହେଲେ ବା ପାପ ପାପକର୍ମେ ଉଚ୍ଚ ଲୋକ ଦୁଃଖ ତା ଧନ ପାପେ ଯିବ ।

ମୃତମାନ୍ୟଗୁପ୍ତଂ ଯୁକ୍ତେ ବ୍ୟୟେ ବା ତଦ୍ଵାସ୍ତଥେ ।

ଋଣାଶକ୍ତପମାୟୁକ୍ତେ ପାପମୂଳାଦନକ୍ଷୟଃ ।

ଶତ ଗୁଳିକ ଗୁହ୍ୟର ସଙ୍ଗେ ଥିଲେ ବ୍ୟୟେଶ୍ଵର କିମ୍ବା ବ୍ୟୟରେ ଥିଲେ ଏମାନେ ।

କିମ୍ବା ବ୍ୟୟର ଉତ୍ସର ଥିଲେ ଋଣ ଗୁହ୍ୟର ପାପେ ଧନ ତେଜସାନ୍ତ ଜନେ

ବ୍ୟୟାସ୍ତଥେ ପମାୟୁକ୍ତନକ୍ଷୟଗ୍ରହଣେ ଶୁଭେ ।

ଶୁଭାଶେ ଶୁଭମଧ୍ୟସ୍ତେ ଧର୍ମମୂଳାଦନକ୍ଷୟଃ ।

ବ୍ୟୟେଣ ଯେ ନବାଂଶର ଶୁଭ ହେଲେ ତା ଉତ୍ସର ଶୁଭଗୁହ୍ୟରେ ଥିଲେ ରହି

କିମ୍ବା ଶୁଭଗ୍ରହଦୁର ମଧ୍ୟରେ ରହିଲେ ସେହି ଧର୍ମକର୍ମେ ଅର୍ଥବ୍ୟୟ ହୋଇ ।

ଗୁରୁଶୁକ୍ରୋ ବ୍ୟୟେ ବାପି ବୁଧଚନ୍ଦ୍ରୋ ଶୁଭେଷିତୋ ।

ପାପକତାଦିଭ୍ରାତୃସ୍ତୋ ଧର୍ମମୂଳାଦନକ୍ଷୟଃ ।

ଗୁରୁ ବା ଶୁକ୍ର ବ୍ୟୟେ ଯେ କୋଣ୍ଠରେ ବାସକରେ, ଶୁଭଦୃଷ୍ଟିରେ ବା ବୁଧ ଶଶି

ରହିଥିଲେ, କିମ୍ବା ସେହି ପାପକତାଦିରେ ରହିଥିଲେ ଧର୍ମେ ସରେ ଧନଶୁଭ ।

ବ୍ୟୟାସ୍ତଥେ ହି କୋଣ୍ଠସ୍ତେ କେନ୍ଦ୍ରେ ପାପକତାସିତେ ।

ପରଶସ୍ତ୍ୟଂଶକେ ବାପି ପାପମୂଳାଦନକ୍ଷୟଃ ।

ହି କୋଣ୍ଠେ ଅବା କେନ୍ଦ୍ରରେ ରହିଲେ ପାପଦୃଷ୍ଟିରେ କିମ୍ବା ଶୁଭାଶେ ଅଂଶପରେ

ପଦ୍ୟାପି ରହେ ବ୍ୟୟେଣ ପାପକାର୍ଯ୍ୟ ଧନନାଶ ଦୁଃଖ ଜାଣିବ ସୁଖ ନରେ ।

ପ୍ରାପେନ କର୍ମନାଥେନ ଦୃଷ୍ଟେ ଯୁକ୍ତେ ବ୍ୟୟେଷ୍ଠରେ ।

ଶତ୍ରୁମୁଖଦିଗ୍ଗଜସ୍ତେ ପାପମୁକ୍ତାବନବୟଃ ।

ପାପ ହୋଇ କର୍ମେଷ୍ଠର ଥିଲେ ବ୍ୟୟେଷ୍ଠ ସଙ୍ଗର କିମ୍ବା ଦେଖୁଥିଲେ ବ୍ୟୟେଷ୍ଠକୁ
ଶତ୍ରୁ ବା ମୁକ୍ତଦିଗ୍ଗଜରେ କିମ୍ବା ଏ ଦେଖୁଣ୍ଡା ଦିଗ୍ଗଜ ବ୍ୟୟେଷ୍ଠ ଥିଲେ ନାଶେ ଧନକୁ

ଶୁଭେନ କର୍ମନାଥେନ ଦୃଷ୍ଟେ ଯୁକ୍ତେ ବ୍ୟୟେଷ୍ଠରେ ।

ସ୍ତୋତ୍ରଦିଗ୍ଗଜସ୍ତେ ଅର୍ପମୁକ୍ତାବନବୟଃ ॥

କର୍ମପତ ଶୁଭ ହେବ ବ୍ୟୟେଷ୍ଠ ସଙ୍ଗରେ ଥିବ କିମ୍ବା ବ୍ୟୟେଷ୍ଠକୁ ଦେଖୁଥିଲେ ।
ଭରଣେ ବା ମିତ୍ର ଜନ ଶତ୍ରୁବର୍ଗେ କଲେ ବିଶଦ ଧର୍ମ କର୍ମେ ଧନବ୍ୟୟକୋରେ ।

ବ୍ୟୟେଷ୍ଠେ ବଳଦ୍ଵାନେ ବା ଶତ୍ରୁନାଥଯୁଦେଷ୍ଠିତ୍ୟେ ।

ଶୁଭବାବିଷମାୟକ୍ତେ ଶତ୍ରୁମୁକ୍ତାବନବୟଃ ।

ଶତ୍ରୁପତ ସହିତରେ କିମ୍ବା ତାହାର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦୁର୍ବଳ ବ୍ୟୟେଷ୍ଠ ଥିଲେ ରହୁ ।
କିମ୍ବା ଗଳିକ ସଙ୍ଗର ରହିଥିଲେ ବ୍ୟୟେଷ୍ଠର ଶତ୍ରୁମୁଳେ ଧନକ୍ଷୟ ହୋଇ ।

ବ୍ୟୟେଷ୍ଠେ ଦ୍ଵାରନାଥେନ ବଳଦ୍ଵାନେନ ତେନ ହୁ ।

ଦୃଷ୍ଟେ ଯୁକ୍ତେ ବା ଶତ୍ରୁଶ୍ଚେଷ୍ଠିତ୍ୟେ ନିର୍ନାଶନଂ ॥

ବଳଦ୍ଵାନ ସମ୍ପ୍ରମେଶ ଯୁକ୍ତ ବା ଦୃଷ୍ଟ ବ୍ୟୟେଷ୍ଠ ହୋଇ ରହିଥିଲେ ଶତ୍ରୁଶ୍ଚେଷ୍ଠେ ।
ନାସ ହେତୁ ଧନନାଶ ହୁଅଇ କହେ ଜ୍ୟୋତିଷ ଯୋଗେ ଏଯୋଗ ଜାତକେବିଶେଷେ

ତାଦୃଶେ ବ୍ୟୟନାଥେଷ୍ଠେନ ଯୁକ୍ତେ ଦୃଷ୍ଟେ ଥିବା ଭବେତ୍ ।

ତଥାକଥେନ ଚୌମେନ ଭାତୁମୁକ୍ତାବନବୟଃ

କୁଳ ଅବା ସହଜର ଯୁକ୍ତ ବା ଦୃଷ୍ଟ ବ୍ୟୟେଷ୍ଠ ଶତ୍ରୁଶ୍ଚେଷ୍ଠେ ଯେବେ ଥାଏ ରହୁ ।
ଭାର ହେତୁ ଧନନାଶ ହୁଅଇ କହେ ଜ୍ୟୋତିଷ ବହୁ ବିଶ୍ଵର ଗଣକ ଭୁକ୍ତ ।

ପୁତ୍ରସ୍ତବେଷ୍ଠେଷ୍ଠେଷ୍ଠି ବଳଦ୍ଵାନେନ ସମ୍ପାଦେ ।

ଦୃଷ୍ଟେ ବ୍ୟୟେଷ୍ଠେ ଶତ୍ରୁଶ୍ଚେଷ୍ଠେ ପୁତ୍ରମୁକ୍ତାବନବୟଃ ॥

ଦୁର୍ବଳ ପତ୍ରମପତ ଯୁକ୍ତ ବା ଦୃଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ଶତ୍ରୁଶ୍ଚେଷ୍ଠେ ଥାଇ ବ୍ୟୟେଷ୍ଠର ।

ଏଯୋଗେ ଜାତ ଯେନର ପୁତ୍ରହେତୁ ଧନ ତାର ନାଶହୁଏ ଗଣକେ ବିଶ୍ଵର ।

ପିତୃସ୍ଥାନେଷ୍ଠେଷ୍ଠେଷ୍ଠି ବାରକେଶ୍ଠିତ୍ୟେ ବା ପୁତ୍ରେ ।

ବ୍ୟୟେଷ୍ଠେ ଦୃଷ୍ଟି ସମ୍ପାଦେ ପତ୍ରମୁକ୍ତାବନବୟଃ ।

ପତ୍ରଦ୍ଵାରକ ଅଥବା ପତ୍ରସ୍ତବପତ ଅବା ବ୍ୟୟପତ ସଙ୍ଗେ ଥିଲେ ପତ୍ର

କିମ୍ବା ତାହାର ଦୃଷ୍ଟିରେ ବ୍ୟୟପତ୍ର ବାସକରେ ପିତା ଲାଭି ଧନ ହୁଏ ନଷ୍ଟ ।

ଏବଂ ମାତପିତାପେନ ଯୁକ୍ତେ ଦୃଷ୍ଟେ ବ୍ୟୟାୟେଷ୍ଠେ ।

ଶତ୍ରୁଶ୍ଚେଷ୍ଠେ ଶତ୍ରୁଶ୍ଚେଷ୍ଠେ ମାତମୁକ୍ତାବନବୟଃ ॥

ମାତୃସତ ସ୍ୱକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟ ହୋଇ ଯେବେ ବ୍ୟୟାଧୀନ ପାପସଙ୍ଗେ ଅବା ପାପବନ୍ଧେ ।
ରହିଥିଲେ ଏ ଯୋଗରେ ମାତା ଲଗ ଧନ ସରେ ବିଶୁଦ୍ଧିକ ସୁସ୍ଥିରରତ୍ନରେ ॥

କଳହ୍ରାନ୍ତେ ହୁ ରଫେଶେ ନିରାଶ୍ରୟଶ୍ଚକେତୁକା ।

ନାଶ୍ଚିତ୍ତେ ନାଶିତ୍ତେ କା ଦେହବୈକଲ୍ୟମାଦିଶେତ୍ ।

ପାପଗୁଣି ବା ନିକାଂଶେ ନାଶିତ୍ତେ ବା ନାଶ୍ଚିତ୍ତେ ଥିଲେ ବଳହୀନ ବ୍ୟୟପତ୍ନ
ଦୁଃଖ ଅନ୍ଧ ବିକଳ ଜାଣିବ ନରେ ସକଳ ବିବେଚନା କର ଧୀରେ ଅତି ।

ବହୁପାପସମାପୋଶେ ବ୍ୟୟେ ତଦ୍ଭାବନାୟକେ ।

ମନସ୍ୟାଶ୍ରୟଶ୍ଚ ଦେହବୈକଲ୍ୟମାଦିଶେତ୍ ।

ବ୍ୟୟ ବା ତାରନାୟକ ସଙ୍ଗେ ଥିଲେ ବହୁପାପ ଶକ୍ତି ମାନ ଶୁଦ୍ଧ ସଙ୍ଗେ ଯୁକ୍ତ
ହୋଇଥିଲେ ବ୍ୟୟେଶ୍ୱର ବିକଳ ହୁଏ ଶରୀର ମହାମତି ଗଣକଙ୍କମତି ॥

ବ୍ୟୟେଶେ ପାପଗୁଣ୍ୟଶେ ନିରାଶ୍ରୟଶ୍ଚକେତୁକା ।

ପାପଗୁଣେଶ୍ଚ ସଂହତେ ନରକେ ଦିପତିଷ୍ୟତି ॥

ବ୍ୟୟେଶେ ପାପଗୁଣିରେ କହୁ ପାପନିକାଂଶରେ ଅବା ହୋଇଥିଲେ ପାପପତ୍ନ
ଅଥବା ପାପଦୃଷ୍ଟିରେ ରହିଲେ ନରକଗୋରେ ମାନବ ହୁଅନ୍ତି ପତିତ ॥

ନରକେ ପତିତଂ ବ୍ରହ୍ମାଦ୍ରାହମାଦିମୃତେ ବ୍ୟୟେ ।

ଶତ୍ରୁସୁପେନ ସଂହତେ ନରକେ ପତିତଂ ବା ପୃତେ ॥

ଶୁଦ୍ଧ ବା ମନ୍ଦରେ ଯୁକ୍ତ ଅବା ଶତ୍ରୁପତି ଦୃଷ୍ଟ କହୁ ଅଶ୍ରୁମେଶ୍ୱର ଯୁକ୍ତ ହୋଇ ।
ରହିଥିଲେ ବ୍ୟୟେଶ୍ୱର ନରକମତି ମୁକ୍ତର ଜାତକର ଶୁଦ୍ଧରେ ଘାତ ॥

ବ୍ୟୟେଶ୍ୱରଶ୍ଚ ଶତ୍ରୁଶ୍ଚକେତୁକା ନିରାଶ୍ରୟଶ୍ଚକେତୁକା ।

ନିରାଶ୍ରୟଶ୍ଚ ସଂହତେ ନରକେ ପତିତଂ ବା ପୃତେ ॥

ନିରାଶ୍ରୟଶ୍ଚ ଅଶ୍ରୁ ନିରାଶ୍ରୟ ଦୃଷ୍ଟ ହେଲି ଥିଲେ ବ୍ୟୟେଶ୍ୱର ନରକ ପାଇ ।

ବିକଳଶ୍ଚକେତୁକା ବଳହୀନ ତଦୁକ୍ତଶ୍ଚକେତୁକା ନିରାଶ୍ରୟଶ୍ଚକେତୁକା ।

ଶୁଦ୍ଧ ବା ବିକଳଶ୍ଚକେତୁକା ନିରାଶ୍ରୟଶ୍ଚକେତୁକା ନିରାଶ୍ରୟଶ୍ଚକେତୁକା ।

ବିକଳଶ୍ଚକେତୁକା ନିରାଶ୍ରୟଶ୍ଚକେତୁକା ନିରାଶ୍ରୟଶ୍ଚକେତୁକା ।

ତଥା କହେତ୍ କମେଶ୍ୱର ତଲୋକେ ଶେଷ ଉଦ୍ୟତେ ॥

ରକ୍ତ ଚିହ୍ନ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ବଳଶ୍ଚ, ସେ ଯେଠାରେ ସେ ଯେବେହୁଏ ଶୁଦ୍ଧ
ଦୋଷାଣ । ଦୈବଲୋକ ପାଏ ନର, ହେଲେ ସେବନ୍ତ ଶୁଦ୍ଧ ପିତୃଲୋକ ଲଭି
ହୁଏ ଜାଣି । ରକ୍ତ ବା କୁଳ ଦୋଷାଣ ହୋଇଥିଲେ ତାହାପୁଣି ପଶୁମଣି କୁଳେ
ହୁଏ ଜାତ, ବୁଧବାଣିକଦୋଷାଣେ ନରକପତିତନରକମେଶ୍ୱର ହୋଇଲେ ତାରସତ୍ୟ

ଉକ୍ତସ୍ତେ ଶେଷଲୋକେ ସ୍ୟାତ୍ ନୀତି ନୀତିମାୟାୟାୟା ।

ସୁମୁଖିନେ ସମସ୍ତାସ୍ତେଷାମ୍ବୁଧ୍ରା ମହର୍ଷୟା ।

ପୂର୍ବୋକ୍ତ ଦୋଷାଣି ଉକ୍ତ ଯେବେ ଉକ୍ତେ କରେ ବାସ ସେଲେକରେ କରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ତାକୁ । ସମରେ ସମତା ସାଧି, ନୀତିରେ ନୀତି ହୁଅଇ ଏକଥା ଉଚିତ୍ତମକୁ ।

ଶୁଭେ ସ୍ଵାଜ୍ଞେ ବ୍ୟୟେ ବାସି ସୌମ୍ୟଗେରବସିତେ ।

ଦେବଲୋକାଦିଭାଗସ୍ଥେ ସ୍ଵର୍ଗପୁତ୍ର ଉଚିତ୍ତମକୁ ।

ଶୁଭଗ୍ରହ ଉକ୍ତହୋଇ ବ୍ୟୟରେ ଯଦି ହୋଇ ଅବା ଶୁଭଗ୍ରହଦୃଷ୍ଟ ହୋଇ ।
ଦେବଲୋକାଦିଭାଗରେ ଶୁଭଥୁଲେ ବ୍ୟୟରେ ମନ କରୁ ସ୍ଵର୍ଗଲଭ ହୋଇ ॥

ଦେବେଜ୍ୟେ କର୍ମଶ୍ରୀଶେ ବ୍ୟୟଶିବତେପି ବା ।

ଶୁଭଗ୍ରହେଣ ସଂହୃଷ୍ଟେ ସ୍ଵର୍ଗପ୍ରାପ୍ତି ଉଚିତ୍ତମକୁ ।

ଗୁରୁ ହେଲେ କର୍ମଶ୍ରୀର କର୍ମ ଥିଲେ ବ୍ୟୟର ଉଚ୍ଚ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ଯେବେ ଥାଉ ।
ମନେଶି ଲଭେ ମାନବ ଶିଷ୍ଟ ସ୍ଵର୍ଗଲଭ ଏକଥା ଅନ୍ୟଥା କେବେ ନେହୁ ।

ନେହେଶେ ଶୁଭସଂସ୍କୃତେ ଶୋଭନାଶିବପଦ୍ମତେ ।

ଶୁଭଖେତରସମ୍ପଦେ ତନ୍ମେହସ୍ୟ ଶୁଭଂ ବଦେତ୍ ॥

ବ୍ୟୟନାଥ ଶୁଭପୁତ୍ର କର୍ମ ଶୁଭଅଂଶେ ସ୍ଥିତ ଅବା ଶୁଭଦୃଷ୍ଟ ଥିଲେ ହୋଇ ।
ନେହସୁଖଲଭେ ନର ଅଟଇ ଏ ସତ୍ୟଗିତ ଅନ୍ୟଥା ଅଶୁଭ ଜାଣି ଭଲ ।

ଅନ୍ୟଥା ଚେତୁଦେହାଶଂ ପାମୁସୋରପି ତତ୍ତଥା ।

ତତ୍ତପ୍ରପଞ୍ଚାଦିକଂ ସର୍ବଂ ଧନୀଭାବେ ପ୍ରଦର୍ଶିତଂ ।

ପୂର୍ବଯୋଗ ନ ଶାନ୍ତିଲେ ନେହରୁ ବିନାଶି କୋଲେ, ପାଦରୁ ବିରୁଦ୍ଧ ଏହପର ।
ବିରୁଦ୍ଧ ବ୍ୟୟରୁ ଧନୀଭାବର ଫଳରୁ ନେହଚିନ୍ତା କହୁକ ସୁମର ।

ଗୁରୁଶ୍ରୀବିଧାସୁଦି ବାହନଂ ନିର୍ଦ୍ଦିଶେଦୁଧିଃ ।

ବାହନେକ୍ରାନ୍ତିକଂ ସର୍ବଂ ଲବ୍ଧହ ପ୍ରବିଚିନ୍ତୟେତ୍ ।

ଗୁରୁ ଶ୍ରୀବିଧା ଯେବେ ବ୍ୟୟଗୃହରେ ରହିବେ ଲଭଇ ବହୁ ବାହନ ନର ।
ଚତୁର୍ଥଭାବଫଳରେ ବାହନଚିନ୍ତା ପ୍ରକାରେ ଦ୍ରାବଣରେ ସବୁ ଚିନ୍ତା କର ।

ଶୁଭଗ୍ରହାଣାଂ ସମ୍ପଦେ ବ୍ୟୟେ ତଦାକନାୟକେ ।

ଦୋଳାଂ ତୁ ମଞ୍ଚଂ ପ୍ରବଦେତ୍ ଶୟନାଦିସୁଖଂ ତଥା ।

ବ୍ୟୟଭାବ, ବ୍ୟୟପଥ ଶୁଭଯୋଗ କର୍ମ ଦୃଷ୍ଟି ଲଭଲେ ମଞ୍ଚାରେ ଶୁଣି ନିଶି ।
ବ୍ୟୟେଶେ ସ୍ଵାଜ୍ଞଶିଳ୍ପେ ଶୁଭବର୍ଗସମ୍ପଦ୍ମତେ ।

ଶୁଭଗ୍ରହେଣ ସଂହୃଷ୍ଟେ ସର୍ବାବଶୟନଂ ବଦେତ୍ ।

ଶୁଭବର୍ଗେ ବା ଉକ୍ତରେ ଅଥବା ଶୁଭଦୃଷ୍ଟିରେ ଥିଲେ ଶୁଣି ପଲକ ଉପର ।

ବିଚିତ୍ରମଞ୍ଚଶୟନଂ ବ୍ୟୟେଶେ ପରମୋଚ୍ଚଗେ ।

ଭାବନାଥେନ ବା ଦୃଷ୍ଟିମଣିରଦ୍ଵାଦିଭୁଷିତଂ ॥

ଅଭିଭାବେ ବ୍ୟୟେଷ୍ଟ ବା ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଥିଲେ, ରହିଥିବେ
ମଧ୍ୟରେ (ଶୁଦ୍ଧ) ।

ସାମଗ୍ରୀକାଣାଂ ସମୁଦେ ବ୍ୟୟେ ଉଦ୍ଭାବନାୟତେ ।

ବ୍ୟୟାଂଶେ ନୁହେଁଦୃଷ୍ଟେ ଶୟନାଦୟତା ନହୁ ।

ବ୍ୟୟ ବା ଭାବନାୟକ ପାମୟକ୍ତ ଅବା ଦୃଷ୍ଟ ବ୍ୟୟାଂଶେ ବା ଶୟନାଦୟତାରେ ।

ବ୍ୟୟେଶେ ପାମୟେଷେଷି ସ୍ୱେଚ୍ଛାମିହିସ୍ତୁରାଶିଗେ ।

ଭବ୍ୟ ନାଥେଷି ଉଦ୍ଭାବନେ ଶୟନାଦୟତାଂ ବଦେତ୍ ॥

ସାମ ଥୋଇ ବ୍ୟୟେଷ୍ଟର ଭିତରେ ବା ଦିବ୍ୟର ଭିତରୁଥିବେ ବା ଭରେ ସ୍ଥାନ ।

ବ୍ୟୟପତ୍ତ ଯେଉଁଠି ଚାପତ ଥିଲେ ବ୍ୟୟରେ ସୁଖରେ ନିମିତ୍ତର ଶୟନ ।

ନାତେ ବ୍ୟୟେ ବା ଲଗେଶେ ଶୟନାଥେନ ବାସିତେ ।

ମନ୍ଦମାନ୍ୟଗୁପ୍ତାୟକ୍ତେ ଶୟନାଦୟତାଂ ନହୁ ॥

ସଞ୍ଜେଶ ଦୃଷ୍ଟି ଉପରେ ଲଗେଶ ଥିଲେ ବ୍ୟୟରେ କିମ୍ବା ନାତେ ବରିଥିଲେ ବାସ ।

ଶୟନାଦୟତା ବା ମାନ୍ୟରେ ଶୟନାଦୟତା ବ୍ୟୟେଷ୍ଟରେ ନାତେ ଶୟନସୁଖରସ ॥

— ୫ —

ଅଥ ଉପାସନାକ୍ରମଂ ।

ପଞ୍ଚମେ ଭୁଗୁପ୍ତାୟକ୍ତେ ଚନ୍ଦ୍ରେଶ୍ୱରୀ ସହିତେ ତଥା ।

ଭାବ୍ୟାଂ ଦୃଷ୍ଟେଷ୍ୟବା ପୁନଃ ସ୍ତ୍ରୀଦେବୋପାସ୍ତିମାଦିଶେତ୍ ।

ପଞ୍ଚମେ ପୁଂବ୍ରହ୍ମୟତେ ପୁଂଦେବୋପାସ୍ତିମାଦିଶେତ୍ ।

ପଞ୍ଚମେ ଭାନୁସ୍ୱୟମେ ପୂର୍ଣ୍ଣାଶ୍ୱରଭଜନଃ ।

ଶୁକ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ୱୟମେ ଚୋଇଥିଲେ ପଞ୍ଚମତ କିମ୍ବା ସେ ଦୁହେଁ ଦୃଷ୍ଟି ପଞ୍ଚମେ

ଥିଲେ । ଦେବା ସେବାରେ ହୁଏ, ପୁରୁଷ ପଞ୍ଚମ ଗୃହେ ଥିଲେ ବା ଦେଖିଲେ ଭକ୍ତି

ଦେବତା ତୁଲେ । ପଞ୍ଚମେ ଉପାସନାରେ ଶୁକ ବା ଶଙ୍କରେ ଭକ୍ତି ଭକ୍ତି କରଇ

ଏପୋଗ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଚୋଇ ।

ଚନ୍ଦ୍ରେ ତଥାବଧେ ନାତେ ଯଶିଶୀ ଦେବତା ରବେତ୍ ।

• • • ସୁଦୋଂବା ଭୈରବୋ ବାସି ସୌମ୍ୟସମ୍ବଦାସିତେ ।

ସୁଶାସନା ସାରଦା ପୌର୍ଣ୍ଣମ୍ୟେ ଶିଷ୍ଟା ବା ସାହିତୋ ଗୁରୋ ।

ଶୁକ୍ଳା ପଞ୍ଚମେ ଶୁକ୍ଳସ୍ୱୟମେ ଭୁ ଶୟନାଦୟତାଂ ନହୁ ।

ଚନ୍ଦ୍ର ସମ୍ବଦେ ଯଶିଶୀ ମେଦଇ, ଗୁପ୍ତରେ ପୁଣି ବାଦିତ ଅବା ଭୈରବେ

ସେବା କରଇ । ଗୁପ୍ତ ସମ୍ବଦେ ସାରଦା, ଗୁରୁରେ ଶିଷ୍ଟାରେ ପୁଣି ଶୁକରେ

ଶୁକ୍ଳା ସେବାକରଇ ସେହି ।

ଶନୌ ପ୍ରେତାଶନା ପ୍ରୋକ୍ତା ଶୁଣାନିଲୟା ଭବେତ୍ ।

ଶୁଦ୍ଧକେତୁର୍ଯୁକ୍ତେ ତଦ୍ ପରପାତନଦେବତା ।

ଶୁଦ୍ଧରେ ପିତାତା ଭକ୍ତ ଶୁଣାନ ସେବା କରତ, ଶୁଦ୍ଧ କେତୁରେ ତାହା
କର୍ମ କରତ । ମୂର୍ଦ୍ଧବସ୍ତ୍ର ଯୋଗରେ ଗ୍ରହ ଇତିମିତ୍ୟାଦିରେ ଥିଲେ ସେବା
ନିଜସାଧୁ ନୋହେବ୍ ପରାଧ ।

ସୌମ୍ୟେଷିତେଷୁ ସର୍ବେଷୁ ମୁଦ୍ରାଂଶାଦିଗତେଷୁଚ ।

ତଦେବ ସୌମ୍ୟତା ବାଚ୍ୟା ଝୁଷ୍ଣଂଶେ ଝୁରତା ଭବେତ୍ ।

ମୂର୍ଦ୍ଧଯୋଗମାନଙ୍କରେ ଶୁଭଗ୍ରହର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅବା ମୁଦ୍ରାଂଶାଦିରେ କରନ୍ତେ
ବାସ । ସେ ଯୋଗବାଦକ ଗ୍ରହ, ଶୁଭ ସେବା ତାରି କହୁଁ ଅନ୍ୟଥା ଅଭିଷ୍ଟ
ଦେବତା ସେବା ଲାଭ ।

ଦିବ୍ୟାଦିଗ୍ରହଯୋଗେନ ଯଦେବଭଜନଂ ଭବେତ୍ ।

ଲଗ୍ନାଧିପସ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରେଣେ ମିତ୍ରେ ତନ୍ମିତ୍ତମାଦିଶେତ୍ ।

ଶତ୍ରୁଭୈ ଶତ୍ରୁ ଭୁଃ ସ୍ୟାତ୍ ସମଭୈ ସମତା ଭବେତ୍ ।

ଦୁଇ ବା ତତ୍ତ୍ୱଗ୍ରହର ସମ୍ବନ୍ଧ ପଞ୍ଚମଘର ଠାରେ ଥିଲେ ସେ ସେ ଦେବ-
ପୂଜେ ମାନକ । ପଞ୍ଚମଘର ସମ୍ବନ୍ଧ ହେଲେ ମିତ୍ରେ ଅନୁକୂଳ ହୁଅଇ
ଉପାସିତ ଦେବ । ଶତ୍ରୁରେ ଶତ୍ରୁ ତାଣିବ ସମେ ସମ ବିରୁଦ୍ଧ ଏହିପରି
ସ୍ୱାବପତ ସବୁ କହୁବ ।

ଲଗ୍ନାଦ୍ଭାଦଶସଂଶୀନାଂ ଫଳଂ ପ୍ରୋକ୍ତଂ ମୟାଧୁନା ।

ସଂଗୃହ୍ୟସାରମଘୋପଧ୍ୟାୟସ୍ତୁ ଶ୍ରମୋ ଗତଃ ॥

ଇତି ଶ୍ରୀସର୍ବାର୍ଥଚିନ୍ତାମଣି ଶ୍ରୀଋଷଭନରୂପଶୋ ନାମାଷ୍ଟମୋଽଧ୍ୟାୟଃ ।

ବଚନେବଂ ଶୁଦ୍ଧାନୁ ପରାସିତେନ ପୁରଣା ।

ପଦ୍ୟେନ ଭବତା ଶିବା ଶିଷ୍ୟସ୍ତୁତପ୍ରକାଶିବା ।

ପ୍ରଥମସ୍କନ୍ଧଃ ସମାପ୍ତଃ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ

ମହାମୁନି ଶ୍ରୀବ୍ୟାସଦେବଙ୍କ ଭକ୍ତ ଅଂରହଜାର
ଶ୍ଳୋକ ଏବଂ ଶ୍ରୀଧରସ୍ତମିତୁର ଶିକା ଓ ଓଡ଼ିଆ
ଭାଷାରେ ପ୍ରତିଶ୍ଳୋକର ନବାକ୍ଷର ପଦ୍ୟାନୁବାଦ ସହ
ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି ।

କାରୟକ୍ଷ ଏକତ୍ର ନେଲେ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୮୯

ଭାଗବତ ମହାପୁ୍ୟ	ଟ ୦
ପ୍ରଥମସ୍କନ୍ଧ	ଟ ୦ ୨
ଦ୍ଵିତୀୟସ୍କନ୍ଧ	ଟ ୦ ୧
ତୃତୀୟସ୍କନ୍ଧ	ଟ ୦ ୧
ଚତୁର୍ଥସ୍କନ୍ଧ	ଟ ୧ ୯
ପଞ୍ଚମସ୍କନ୍ଧ	ଟ ୦ ୩
ଷଷ୍ଠସ୍କନ୍ଧ	ଟ ୦ ୩
ସପ୍ତମସ୍କନ୍ଧ	ଟ ୦ ୩
ଅଷ୍ଟମସ୍କନ୍ଧ	ଟ ୦ ୩
ନବମସ୍କନ୍ଧ	ଟ ୦ ୩
ଦଶମସ୍କନ୍ଧ	ଟ ୨ ୧
ଏକାଦଶସ୍କନ୍ଧ	ଟ ୧ ୧
ଦ୍ଵାଦଶସ୍କନ୍ଧ	ଟ ୦ ୩

ପ୍ରତି ସ୍କନ୍ଧ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ମିଳେ ।

ସର୍ବାର୍ଥ ଚିନ୍ତାମଣି—ଦ୍ଵିତୀୟ ଭାଗ	ଟ ୧ ୯
ପଞ୍ଚମୁରା—ମରକତକର ପ୍ରଧାନ ପୁସ୍ତକ	ଟ ୦ ୧
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବଦ୍‌ଗୀତା—ଶ୍ଳୋକ ଶିକା ଅନୁବାଦ ସହ	ଟ ୦
ଓଡ଼ିଆରେ ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ବଡ଼ ଓ ସୁବୋଧ	ଟ ୧ ୩
ଅଧ୍ୟାତ୍ମରାମାୟଣ—ଶ୍ଳୋକ ଏବଂ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶାକ୍ଷର	
ଅନୁବାଦ ସହ	ଟ ୨ ୯
ବେବନ ଅନୁବାଦ	ଟ ୧